This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

NYPL RESEARCH LIBRARIES
3 3433 06170504 6

NOVUS THESAURUS PHILOLOGICUS:

PARS SECUNDA.

NEW YORK PUBLIC LIBRARY

JO. CHRISTIANI BIEL,

PAST. QUOND. AD D. ULRIC. ET JOAN. BRUNSVIC.

NOVUS THESAURUS PHILOLOGICUS;

SIVE

LEXICON IN LXX ET ALIOS INTERPRETES ET SCRIPTORES APOCRYPHOS VETERIS TESTAMENTI.

Ex B. Autoris MSCTO edidit

E. H. MUTZENBECHER,
V. D. M. Eccl. Luth. Haganæ.

PARS SECUNDA

Z—O.

ASTOR LIBRARY NEW-YORK

HAGÆ COMITUM,
Sumtibus J. A. BOUVINK,
MDCCLXXIX.

L. B. S.

Secunda Operis Bibliani parte jam abſoluta id ſolum emtores monendi ſunt, hanc plagulis breviorem factam eſſe ideo, quod in dimidia altera (tota enim volumen hocce nimis ſpiſſum reddidiſſet) filum abrumpi Lectoribus ingratum duxit bibliopola. Tertia vero eaque ultima hujus Lexici pars plagularum numero non inferior erit priori, & ſequenti anno b. c. D. prodibit.

Hagæ Comit. Kal. Novembr. MDCCXXXIX.

Z.

Ζάκχα, vel ζάκχων, pro Hebr. גנז gazophylacium, 1 Par. XXVIII, 11.

Ζάω, vivo; it. in vita ſervo. אנשים plur. homines, 1 Reg. V, 12. οἱ ζῶντες, *viventes.* חי vivens, vivus, Gen. XXVI, 19. φρέαρ ὕδατος ζῶντος, *puteus aquæ viventis.* Vid. & Lev. XIV, 5. Num. XIX, 17. Zach. XIV, 8. Conf. Joh. IV, 11. Pſalm. CXLIV, 17. ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶν εὐδοκίας, *imples omne vivens beneplacito.* חיה Pſalm. CXL, 2. Κύριος διαφυλάξαι αὐτὸν, καὶ ζήσαι αὐτὸν, *Dominus cuſtodiat illum, & in vita ſervet illum.* Vid. & Pſalm. CXVIII, 17. 25. 37. 40. Pſalm. CXVIII, 50. ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με, *quia oraculum tuum vivificat me.* Vid. & v. 153. & conf. Joh. VI, 51. Act. VII, 38. Hebr. IV, 12. X, 20. חיים plur. vita, Gen. XXVII, 46. Pſalm. LXVIII, 33. נצב niph. a יצב conſtituor, Pſalm. XXXVIII, 8. 2 Macc. III, 33. σοὶ κεχάρισται τὸ ζῆν ὁ Κύριος, *tibi donavit vitam Dominus.* Hic infinitivus ponitur pro nomine. Ita etiam 2 Macc. III, 31. VII, 22. & in N. T. Phil. I, 21. Hebr. II, 15. & apud *Æſchylum* Prometh. Vinct. p. 46.

Τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος,
Quid ſane mihi vita lucrum?

Conf. & quæ notavi in v. Χαίρειν.

Ζῆν ποιέω, vivere facio, vivifico, היה pih. Deut. XXXII, 39.

Μακρὸν χρόνον ζάω, longum tempus vivo. האריך ימים pro longo dies, Prov. XXVIII, 16.

Πολὺν χρόνον ζάω, multum temporis vivo. הרבה ימים multiplico dies, Prov. IX, 11.

Ζέα & ζεία, vel potius ζειά, Zea, vel ſpelta, genus frumenti ſimile farri. כסמת Ex. XXVIII, 25. *Aqu. Sym.* Ezech. IV, 9. *Hieronymus* ad h. l. *Aquila autem prima editio & Symmachus ζέας ſive ζειὰς interpretati ſunt, quas nos vel far, vel gentili Italiæ Pannoniæque ſermone ſpicam ſpeltamque dicimus.* Lexicon vetus: *Far,* ζεά, σῖτος, ὄλυρα. *Faria,* ζειά, ὄλυρα. *Heſychius:* Ζειά, αἱ μὲν σίτου εἶδος, αἱ δὲ

ταῖς ἀλόαις. Ζειαὶ, alii quidem frumenti genus, alii vero olyras ita vocant. Apud eundem poſt Ζητεῖν, Ζεία expo itur κριθὴ ἢ σίτου γένος, hordeum, vel frumenti genus. Sic etiam Suidas: Ζειά, εἶδος κριθῆς. Ζειά, ſpecies hordei. Lex. Cyrilli MS. Brem. Ζεῖαι, κριθαί. Sed ab hordeo ζειὰν differre, patet ex Homeri loco Odyſſ. L. IV. ubi Telemachus, Menelai fortunas & agrum laudans, memorat, quod in illo præter alia ſint

Πυροί τε, ζειαί τε, ἰδ' εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν.
Triticum, ſpeltæ, & late germinans hordeum album.

Vide & Pollucem L. I. ſegm. 183. & conf. Vitringa Comm. ad Eſ. l. c. & quæ notavi infra ad Ὄλυρα.

Ζίμμα, & ζιμμὶν, vox ipſa Hebr. זמה facinus, ſcelus. Ezech. XXIV, 13. Al. Jud. XX, 6. Theod. Ezech. XVI, 27. Incert. Lev. XX, 14. Sym. Lev. XVIII, 17. Conf. Druſium in Fragm. Vet. Int Græc. p. 850. 863. & 621.

Ζεστὸς, fervidus, fervens, coctus. מרבכת bullatum, frixum. Aqu. Lev. VI, 21. VII, 12. ζεστά.

Ζευγίζω, jugo. צמד pyh. copulor. Aqu. Theod. Num. XXV, 3. ἐζευγίσθη.

Ζεύγνυμι, jungo, copulo. אסר ligo. Gen. XLVI, 29. ζεύξας δὲ Ἰωσὴφ τὰ ἅρματα αὐτοῦ (ſubaudiend. videtur Iſraeli) jungens autem Joſephus equos curribus ſuis. Vid. & Exod. XIV, 6. 3 Reg. XVIII, 44. & conf. Judith. XV, 14. & Ælianum Var. L. II. c. 29. & 27. 1 Reg. VI, 7. ζεύξατε τὰς βόας ἐν τῇ ἁμάξῃ, jungite vaccas currui. Vid. & v. 10. צמד pyh. copulor. 2 Reg. XX, 8. 1 Macc. I, 17. ἐζεύχθησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, copularunt ſe gentibus.

Ζεῦγος, jugum, it. par. ערך diſpoſitio. Jud. XVIII, 10. צמד 3 Reg. XIX, 21. τὰ ζεύγη τῶν βοῶν, juga boum. Vid. & Job. I, 3. XLII, 12. Eſ. V, 10. & conf. Luc. XIV, 19. שנים dual. fem. duæ. Lev. V, 11. ζεῦγος τρυγόνων, par turturum. Heſychius: Ζεῦγος, τὸ συνεζευγμένον, καὶ ὄχημα, καὶ ἐπὶ τριῶν καὶ τεττάρων ἐτάττετο. Ζεῦγος, omne quod copulatur, & vehiculum, & de tribus & quatuor uſurpabant.

Ζεὺς, genit. Διὸς, Jupiter, Jovis. 2 Macc. VI, 2.

Ζέω, ferveo. אבעבעת plur. bullæ, puſtulæ. Incert Exod. IX, 9. φλυκτίδες ζέουσαι, veſicæ ferventes. Vid. & Job. XXXII, 19. ubi tamen pro ζέων legend. videtur ῥέων. Nam hac voce LXX. reddidiſſe videntur Hebr. חמם. Cod. Alex. γέμων habet.

Ζῆλος, Zelus, fervor. קִנְאָה Num. XXV, 11. 4 Reg. XIX, 31. Soph. III, 9. אַף etiam, Sym. Job. XXXVI, 33. ζῆλον.

Μεστὸς ζήλου, plenus zelo, קִנְאָה Prov. VI, 34. μεστὸς γὰρ ζήλου θυμὸς ἀνδρὸς, plenus enim zelo animus mariti. Ita μεστοὺς φθόνου, plenos invidia dixit Apoſtolus, Rom. I, 29.

Ζηλοτυπία, Zelotypia, קִנְאָה Num. V, 15. *Suidas* & Gloſſ. Cod. Bibl. *Coiſlin.* p. 471. Ζηλοτυπία, ζῆλος ἐξ ὑπονοίας κατὰ τῆς οἰκείας γυναικὸς εἰς ἕτερον ἀσελγῆ ὑπόνοια. Lex. *Cyrilli* MS Baroc. & *Phavorinus*: Ζηλοτυπία, ἡ τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τῆς οἰκείας γυναικὸς εἰς ἕτερον ἀσελγῆς ὑπόνοια. Sed tam hic ἀσελγῆς quam illic ἀσελγῆ procul dubio corruptum, & pro illo reponendum ἀσελγείας. Sic enim Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ζηλοτυπίαι, αἱ τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τὰς οἰκείας γυναῖκας εἰς ἕτερον ἀσελγεῖς ὑπόνοιαι. Ζηλοτυπίαι, *viri contra proprias mulieres, erga alium, ſuſpiciones.*

Ζηλοτυπουμένη, quæ zelotypiam patitur, quæ maritum zelotypum habet. קִנְאָה zelus, zelotypia, *Incert.* Num. V, 29.

Ζηλόω, æmulor, inſector, zelo proſequor, imitor, invideo. אשׁר pih. incedo, Prov. IV, 14. בָּחַר eligo, Prov. III, 31. קנא pih. Gen. XXX, 1. XXXVII, 10. ἐζήλωσαν δὲ αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, *invidebant illi fratres ejus.* Conf. Sir. IX, 14. & Act. VII, 9. Num. XI, 29. μὴ ζηλοῖς σύ μοι; *num zelo ardes pro me?* Vid. & Num. XXV, 13. 3 Reg. XIX, 10. 14. Sic & 1 Macc. II, 26. ἐζήλωσε τῷ νόμῳ, *zelo ardebat pro lege.* Conf. & v. 27. 50. 58. Pſ. XXXVI, 1. μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν, *neque imitare illos qui faciunt iniquitatem.* *Heſychius*: Ζήλου, μιμοῦ, μεταδίωκε. Ζήλου, *imitare, perſequere.* Vid. & Prov. XXIII, 27. XXIV, 1. 19. Pſalm. LXXII, 3. ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις, *zelo exarſi propter iniquos.* Ezech. XXXIX, 25. ζηλώσω τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου, *zelo ardebo pro nomine meo ſancto.* Vid. & Joël. II, 18. Zach. I, 14. VIII, 2. קַנָּא Zelotes, Joſ. XXIV, 19. קִנְאָה zelus, 4 Reg. X, 16. Sap. I, 12. μὴ ζηλοῦτε θάνατον ἐν πλάνῃ ζωῆς, *nolite inſectari mortem errore vitæ.* Sir. LI, 24. ἐζήλωσα τὸ ἀγαθὸν, *inſectatus ſum bonum.* Conf. 1 Cor. XII, 31. XIV, 1. & quæ ex profanis obſervat Cl. *Schwartzius* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 631. ſeq. *Heſych.* Ζηλοῖ, φθονεῖ, ἐρίζει, μισεῖ, μιμεῖται. Ζηλοῖ, *invidet, contendit, odio proſequitur, imitatur.*

Ζήλωσις, Zelotypia, קִנְאָה Num. V, 14. Vid. & Sap. I, 10.

Ζηλωτὴς, zelotes, zelotypus, accenſus zelo, fervidus ſectator. קַנָּא Exod. XX, 5. XXXIV, 14. קַנּוֹא Nah. I, 2. 2 Macc. IV, 2. ζηλωτὴν τῶν νόμων, *fervidum legum ſectatorem.*

ἐςιν. Sic & Act. XXI, 20. πάντες ζηλωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσι, omnes ſunt fervidi legis ſectatores. Vid. & Tit. II, 14.

Ζηλωτὸς, Zeloſus, fervidus, it. qui beatus prædicandus eſt. פרת part. fœm. fructifera, Gen. XLIX, 22. ζηλωτὸς υἱός μου, beatus prædicandus filius meus. Heſychius: Ζηλωτὸς, μακαριστός. Ζηλωτὸς, beatus prædicandus. Lex. Cyrilli MS. Brem. Ζηλωτὸς, μακαριστὸς, ἐπαινεταῖος. Ζηλωτὸς, beatus prædicandus, laudandus. In Lex. MS. Bibl. Coiſlin. p. 471. eadem habentur, niſi quod pro ἐπαινεταῖος legatur ἐπαινετός. Ita & apud Lucianum in Somn. p. 7. ζηλωτὸν δὲ καὶ τὸν πατέρα ἀποδείξεις, beatum vero etiam patrem efficies. Vid. & p. 8. 81: & verbum ζηλοῦν aliquando notat beatum prædicare. Heſychius: Ζηλῶ, μακαρίζω, Σοφοκλῆς Φιλοκτήτῃ ἐν Τροίᾳ. Ζηλῶ, beatum prædico; Sophocles Philoctete Trojæ. Vide & Sophoclis Ajacem v. 554. ubi Schol. Ζηλῶν, μακαρίζειν. & conf. illi. Spanhemium Obſerv. in Callimach. p. 150. קנא Exod. XXXIV, 14.

Ζημία, privatio, damnum, detrimentum, mulcta, pœna, it. tributum. ענש 4 Reg. XXIII, 33. ἔδωκε ζημίαν ἐπὶ τὴν γῆν ἑκατὸν τάλαντα, impoſuit tributum terræ centum talenta. Eſd. VII, 25. εἰς ζημίαν τοῦ βίου, in mulctam. Conf. 3. Eſd. VIII, 27. תך dolus, fraus, Sym. Pſalm. LIV, 12. 2 Macc. IV, 48. τὴν ἄδικον ζημίαν ὑπέσχον, injuſtam pœnam dederunt.

Ζημίαν τίω, mulctam pendo, pœnam ſolvo, luo. נענש niph. mulctor, Prov. XXVII, 12. ζημίαν τίσουσι, pœnam luent. Heſych. Τίσουσι, τιμωρήσονται. Τίσουσι, pœnam luent. Conf. 2 Theſſ. 1, 9.

Ζημιόω, mulcto, punio. ענש Exod. XXI, 22. Deut. XXII, 19. Prov. XXII, 3. נשא ענש Prov. XIX, 19. κακόφρων ἀνὴρ πολλὰ ζημιωθήσεται, vir malignus multa detrimenta patietur. Conf. Phil. III, 8.

Ζητέω, quæro, inquiro, enixe peto, ſtudeo, inſidias ſtruo. אהב amo, Mich. III, 2. בעה Eſ. XXI, 12. באה Chald. Dan. II, 18. οἰκτιρμοὺς ἐζήτουν παρὰ τοῦ Θεοῦ, miſericordiam enixe petebant a Deo. Vid. & Dan. VII, 16. בקרה inquiſitio, Ezech. XXXIV, 12. בקש pih. Exod. II, 15. ἐζήτει ἀνελεῖν Μωϋσῆν, ſtudebat occidere Moſen. Exod. IV, 24. ἐζήτει αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ſtudebat illum occidere. Vid. & 1 Reg. XIX, 2. 10. 2 Reg. XX, 19. & conf. Marc. XII, 12. Joh. VIII, 37. Rom. X, 3. Ita & apud profanos Auctores Vid. Pfochen. de Purit. N. T. p. 41. ſeq. Lamb. Bos Animadv. ad Auct. Græc p. 6. & Elſner. ad Joh. l. c. p. 322. Exod. IV, 19. τεθνήκασι γὰρ πάντες οἱ ζητοῦντές σου τὴν ψυχὴν, mortui enim ſunt omnes, qui vitæ tuæ inſidias ſtruebant. Vid. & 1 Reg. XXIV, 10. XXV, 29. 2 Reg. IV, 8. XVI, 11. & conf. Matth. II, 20. Rom. XI, 3. Eſd.

VIII, 23. *ἐζητήσαμεν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν περὶ τούτου, hoc a Deo noſtro petebamus.* Vid. & Neh. II, 4. Neh. II, 10. *ἥκει ὁ ἄνθρωπος ζητῆσαι ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, venit homo, qui bonum peteret pro filiis Iſraël.* Conf. 1 Macc. XIV, 4. בקשה petitio, Eſd. VII, 5. דרש 1 Par. XVI, 11. XXII, 19. XXVIII, 8. Pſalm. IX, 39. Jer. XXIX, 7. Poſtremo loco ita: *ζητήσατε εἰς εἰρήνην τῆς γῆς, quærite pacem terræ. Aqu. Sym. Theod.* Prov. XXXI, 13. *ἐζήτησεν ἔρια καὶ λίνον, quæſivit lanam & linum*, h. e. diligenter occupata fuit circa lanam & linum. חלה precor, 2 Par. XXXIII, 12. חפר perſcrutor, Job. XXXIX, 29. מצא invenio, Gen. XIX, 11. עלי apud, juxta, Job. VI, 5. צבא Chald. Dan. VII, 19. *ἐζήτουν ἀκριβῶς περὶ τοῦ θηρίου τοῦ τετάρτου, inquirebam diligenter de beſtia quarta.* שאל Pſalm. XXXIX, 10. Eſ. LXV, 1. שחר pih. mane quæro, Prov. I, 28. VIII, 17. נפקד deſideror, *Sym.* 1 Reg. XX, 18. *ζητηθήσεται.*

Ζήτημα τίθημι, quæſtionem pono. נדרש niph. exquiror, Ezech. XXXVI, 37.

Ζιβύνη, lancea. חנית Eſ. II, 4. כרון Jer. VI, 23. Vid. & Judith. I, 15. *Heſychius*: *Ζιβύνη, ὁλοσίδηρον ἀκόντιον, ἢ λόγχη, ἢ σπάθη, ἢ μάχαιρα. Ζιβύνη, jaculum totum e ferro fabricatum. Vel lancea, vel ſpatha, vel gladius.* Alias *Ζιβύνη Heſychio* exponitur *ὅπλον δόρατι παραπλήσιον, telum haſtæ ſimile.*

Ζιῦ, ipſa vox Hebr. זו menſem ſecundum Hebræorum denotans, *Al.* 3 Reg. VI, 1.

Ζόφος, caligo, tenebræ. אפל *Sym.* Pſalm. X, 2. *ὡς ἐν ζόφῳ. Heſychius*: *Ζόφος, σκότος, ἀχλύς, ὁμίχλη, ἀθυμία, δύσμη. Ζόφος, tenebræ, caligo, nebula, animi mœror, ſolis occaſus.*

Ζυγαί, paria. חלפות *Sym.* Gen. XLV, 22.

Ζύγια, ſtateræ. מאזנים *Aqu. Sym.* Prov. XI, 1. *Aqu.* Prov. XVI, 11.

Ζυγὸς, jugum, it. ſtatera. מאזנים Lev. XIX, 36. *ζυγὰ δίκαια, ſtateræ juſtæ.* Oſ. XII, 7. *ζυγὸς ἀδικίας, ſtatera injuſta.* מאזניא Chald. Dan. V, 29. מוט temo, Ezech. XXXIV, 27. מטה baculus, Eſ. XIV, 7. משורה menſura, Lev. XIX, 35. סבל onus, Eſ. X, 27. עבות contortus funis, Job. XXXIX, 10. Pſalm. II, 3. עול Gen. XXVII, 40. 1 Reg. VI, 7. קנה calamus, Eſ. XLVI, 6. שבט virga, Eſ. XIV, 5. 29. שוט flagellum, 2 Par. X, 11. שכם humerus, Soph. III, 10.

Ἕτερος ζυγὸς, alterum jugum. כלאים dual. diverſæ ſpecies, heterogenea. Lev. XIX, 19.

Ἱμὰς ζυγοῦ, lorum jugi. עבות ſing. Eſ. V, 18.

Ζυγόω, jugo, copulo, conjungo. Hinc ἐζυγωμένος, conjunctus. עבים plur. trabes, Ezech. XLI, 26. πλευρὰ τοῦ οἴκου ἐζυγωμένα, latera domus conjuncta.

Ζῦθος, Zythus, potus ex hordeo. שכר, (hic legerunt vocem ex ratione punctatam, quæ ſignificat potum inebriantem ſiceram) Eſ. XIX, 10. πάντες οἱ ποιοῦντες τὸν ζῦθον λυπηθήσονται, omnes, qui Zythum parant, triſtitia afficientur. Hieronymus ad h. l. Notandum, quod pro laturis LXX. ζῦθον tranſtulerunt: quod genus eſt potionis ex frugibus aquaque confectum, & vulgo in Dalmatiæ Pannoniæque provinciis gentili barbaroque ſermone appellatur Sabajum. Hoc maxime utuntur Ægyptii, ut non puras aquas bibentibus tribuant, ſed turbidas, & commixtarum fæcum ſimiles. Heſychius & Suidas: Ζῦθος, οἶνος ἀπὸ κριθῆς κεκραμένος. Ζῦθος, vinum ex hordeo factum. Dicitur alias βρῦτον, βρῦτος, βρύτιον, βρυτῖνος, πῖνος, δίρμα. Vide Heſychium in v. Βρῦτος, Athenæum L. IV. p. 152. & L. X. p. 447. Euſtathium ad Il. λ'. p. 819. Plura vero de Zytho collegerunt Meibomius de Cereviſ. Vet. Cap. 4. & Hodius de Verſ. LXX. Int. L. II. c. 4. §. 19. p. 119.

Ζύμη, fermentum. חמץ verbal. fermentatum, Exod. XII, 15. XXXIV, 25. שאר Exod. XIII, 7. Lev. II, 12. Conf. Suiceri Theſ. T. I. p. 1299.

Ζυμίτης, fermentatus, חמץ Lev. VII, 3. Lex. Cyrilli MS. Brem. Ζυμίτης, ἄρτος οὕτω καλούμενος. Ζυμίτης, panis ita vocatus.

Ζυμόομαι, fermentor, חמץ verb. Exod. XII, 34. Oſ. VII, 4. חמץ verbal. Lev. VI, 17. XXIII, 17.

Ζυμωτὸς, fermentatus, חמץ Exod. XIII, 7. Lev. II, 11. מחמצת Exod. XII, 19. 20.

Ζωγραφέω, ad vivum depingo, delineo. חקה exprimo, Ezech. XXIII, 14. חקק idem, Eſ. XLIX, 16. Vide & 2 Macc. II, 30.

Ζωγραφία, delineatio, pictura. אטון funis, filum, Theod. Prov. VII, 16. Sir. XXXVIII, 30.

Ζωγρέω & ζωγρία, cum quis vivus capitur. שריד ſuperſtes, Num. XXI, 35. ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ ζωγρίαν, ita ut nullum ab illo relinquerent vivum. Deut. II, 34. οὐ κατελίπομεν ζωγρίαν, non reliquimus vivum. 2 Macc. XII, 35. λαβεῖν ζωγρεῖον, capere vivum. Phavorinus: Ζωγρεῖον, ζῶντα. Ζωγρεῖον, viventem. Lex. Cyr. MS. Brem. Ζωγρίαν, τὴν λῆψιν καὶ αἰχμαλωσίαν τῶν ζώντων. Ζωγρίαν, capturam & captivitatem viventium.

Ζωγρέω, vivum capio, in vita ſervo חיה : חיה pih. & hiph. vivifico, Num. XXXI, 15. ἱνατί ἐζωγρήσατε πᾶν θῆλυ; quare in vita ſervaſtis omnes fœminas? Vid. & Deut. XX, 16. Joſ. II; 13. VI, 25. IX, 20. 2 Reg. VIII, 2. & conf. quæ ex Joſepho notat Ottius Spicileg. ex cod. ad N. T. p. 144. Heſychius: Ζωγρήσεται, ζωογονήσεται. Ζωγρήσεται, in vita conſervabitur, Gloſſ. in Octat. Ζωγρεῖσθαι, ζῶντας ſυλλαβέσθαι. Ζωγρήσασθαι, vivos capi. שבה חי captivo vivum, 2 Par. XXV, 12. δέκα χιλιάδας ἐζώγρησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα, decem mille vivos capiebant filii Juda. Heſych. Ζωγρεῖ, ζῶντας λαμβάνει. Ζωγρεῖ, vivos capit. Idem: Ζωγρεῖται, ζῶν παίζεται, λαμβάνεται. Ζωγρεῖται, vivus prehenditur, capitur. Ita etiam apud Homerum & Polybium verbum legitur. Vide Suiceri Theſ. T. I. p. 1301. & Auctores laudatos Wolfio ad 2 Tim. II, 26. p. 315.

Ζωὴ, vita, ſuſtentatio vitæ הוד decus, Prov. V, 9. הון ſubſtantia, Prov. X, 3. חיה vivo, Ezech. XXXVII, 5. חיה infin. vivendo, Ezech. III, 21. ζωῇ ζήσεται, omnino vivet. Vid. & Ezech. XXXIII, 13. 15. חיה vita, it. animal, Job. XXXIII, 22. Ezech. I, 20. חיים plur. viventes, Pſalm. XXXV, 10. πηγὴ ζωῆς, fons vitæ. Vid. & Prov. XIII, 14. XIV, 29. XVI, 22. Prov. XIII, 12. δένδρον ζωῆς, arbor vitæ. חיין Chald. plur. Job. XXIV, 22. Dan. VII, 12. חכמה ſapientia, Prov. XVIII, 4. חלד tempus, Job. II; 17. יום dies, Aqu. Sym. Prov. XXII, 19. ζωή. כלח ſenectus, Sym. Job. XXX, 2. πᾶν τὸ πρὸς ζωήν. לחם panis, cibus, Prov. XXVII, 27. מחיה ſuſtentatio vitæ, Gen. XLV, 5. Jud. XVII, 7. נוד infin. à נוד vagari, Pſalm. LV, 8. Heſychius: Ζωὴ, ἡ πρὸς τὸ ζῆν χορηγία, ἢ χρόνος τοῦ εἶναι. Ζωὴ, ſumtus ad vitam neceſſarii, vel tempus, quo aliquis eſt. Idem: Ζωὴν, βίον. Ζωὴν, facultates.

Ζωὴν δίδωμι, vitam do. החיה hiph. vivifico, Eſ. LVII, 15.

Ζωὴν ἴδω, vitam video, vivo. חיה vivo, Eſ. XXVI, 14. οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν οὐ μὴ ἴδωσιν, mortui autem vitam non videant, vel non vivant, in vitam redeant.

Καρπὸς ζωῆς, fructus vitæ. חסד benignitas, Oſ. X, 12.

Ὑπόστασις ζωῆς, ſuſtentatio vitæ. מחיה victus, Jud. VI, 4.

Ζωμὸς, jus, juſculum. מרק Jud. VI, 19. 20. Eſ. LXVI, 4. מרקחה conditura, Ezech. XXIV, 10.

Ζώνη, Zona, cingulum, it. arma, armatura, apparatus armorum. אזור balteus, Exod. XXVIII, 4. XXXIX, 29. XVI, 4. אזנים plur. arma. Deut. XXIII, 13. καὶ πάσσαλος ἔσται σοι ἐπὶ τῆς ζώνης σου, & paxillus erit tibi in armis tuis, ſive

ſive *in bellico apparatu tuo.* Sic *Homerum*, cum Il. β. Agamemnonem Marti ἴκελον (*ſimilem*) τὴν ζώνην fuiſſe dicit, τῶν ὅπλων τὴν σκευὴν, *armorum apparatum*, intellexiſſe, ſunt qui putant. Vide *Pauſaniam* L. IX. c. 17. p. 743. & conf. quæ mox notavi in v. Ζωννύω, & *Fulleri* Miſc. Lib. VI. c. 5. p. 704. cujus emendationem, qua Deut. l. c. pro ἐπὶ τῆς ζώνης σου, reponit ἐπὶ τῇ ζώνῃ σου, *ſupra*, vel *præter arma tua*, nulla requirit neceſſitas. אזור 4 Reg. I, 8. Eſ. V, 27. חגר 1 Reg. XVIII, 4. חגרת 3 Reg. II, 5. 4 Reg. III, 21. מזח Pſalm. CVIII, 18. קסת atramentarium, Ezech. IX, 2. 3. 11. Conf. *Suiceri* Theſ. T. I. p. 1306.

Ζωννύω, cingo, accingo, armo. אזר Job. XXXVIII, 3. XL, 2. אזור cingulum, Eſ. XI, 5. אסר ligo, Neh. IV, 18. הלביש hiph. veſtio, 1 Reg. XVII, 38. ἔζωσε τὸν Δαβὶδ θώρακα, *cingebat* vel *armabat Davidem thorace*. Sic & Scholiaſtes minor. ad *Homer.* Il. λ΄. v. 15. ζώννυσθαι interpretatur καθοπλίζεσθαι, *armari*. Unde & *Heſychius*: Ζώννυσθαι, καθοπλίζεσθαι. Et *Pauſanias* Lib. IX. c. 17. Τὸ δὲ ἐνδῦναι τὰ ὅπλα, ἐκάλουν ἄρα οἱ παλαιοὶ ζώσασθαι. *Induere arma veteres* ζώσασθαι *dixerunt*. Conf. *Braunium* de Veſtit. Sacerd. Hebr. L. II. c. 3. §. 370. p. 396. & Auctores, quos laudat *Wolfius* ad Epheſ. VI, 14. p. 157. השים hiph. a שום pono, 3 Reg. XXI, 27. חבש ligo, Ezech. XVI, 10. חגר 1 Reg. XXV, 13. ζώσασθε ἕκαστος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, *accingamini ſinguli gladio ſuo.* Ibid. ἐζώσατο τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, *accingebatur gladio ſuo.* 4 Reg. IV, 28. ζῶσαι τὴν ὀσφύν σου, *accinge lumbos tuos.* Vid. & 4 Reg. IV, 1. חגר cingulum, 2 Reg. XX, 8. גור vagor, 2 Reg. XXIII, 6.

Vid. alibi Σχοινίῳ ζώννυμι.

Ζωογονέω, vivifico, in vita conſervo. חיה : החיה pih. & hiph. Exod. I, 17. ἐζωογόνουν τὰ ἄρσενα, *in vita conſervabant maſculos.* Jud. VIII, 19. εἰ ἐζωογονήσατε αὐτοὺς, *ſi in vita illos ſervaſtis.* 3 Reg. XX, 31. εἴπως ζωογονήσει τὰς ψυχὰς ἡμῶν, *ſi forte in vita ſervet animas noſtras.* Vid. & 4 Reg. VII, 4. & conf. Luc. XVII, 33. Act. VII, 19. & *Feſſelii* Adverſ. Sacr. L. V. c. 5. p. 438. 1 Reg. II, 6. Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, *Dominus occidit & vivificat.* חיה verbal. fœm. vivida, *Theod.* Exod. I, 19. ζωογονοῦσιν.

Ζωογόνος, vivipara. חוה nom. *Heva*, *Sym.* Gen. III, 20.

Ζῶον, animal. חיה vivens, Gen. I, 21. Pſalm. LXVII, 31. חיה pih. vivifico, Hab. III, 1. ἐν μέσῳ δύο ζώων, *in medio duorum animalium.* Gloſſ. MS. in Proph. Δύο ζώων, θανάτου καὶ θνητῆς ζωῆς. *Duorum animalium, mortis & mortalis vitæ.* Et Gloſſ. MS. in Cantica Script. Δύο ζώων, (MS. vitioſe

viſiose ζῶν,) ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων. ἢ τῶν Ἑβραίων καὶ τῶν ἐθνῶν. ἢ τῆς ἐνταῦθα ζωῆς καὶ τῆς μελλούσης. Δύο ζώων, *angelorum & hominum. vel Hebræorum & gentium. vel hujus & futuræ vitæ.* זיז *Sym.* Pſalm. XLIX, 12. ζῶα ἐρημίας, *animalia deſerti.* Conf. *Fulleri* Miſc. Sacr. Lib. VI. c. 6. p. 710.

Ζωοποιέω, vivifico. חיה : החיה pih. & hiph. 4 Reg. V, 7. Neh. IX, 6. Eccleſ. VII, 13. *Al.* 4 Reg. VIII, 1. 5.

Ζωοποίησις, vivificatio. מחיה Eſd. IX, 8. 9.

Ζωόω, vivifico, in vita conſervo. חיה Pſalm. LXXIX, 19. LXXXIV, 6. *Aqu.* Gen. XII, 12. ζωώσουσι. Conf. *Feſſelii* Adv. Sacr. L. V. c. 5. p. 439.

Ζωπυρέω, ignem ſopitum ſuſcito, refocillo, ad vitam revoco. החיה hiph. 4 Reg. VIII, 1. ἧς ἐζωπύρησε τὸν υἱὸν, *cujus filium reſuſcitaverat.* Vid. & v. 5. *Heſychius*: Ζωπυρεῖ, ἀναζῇ (Sic enim bene *Suicerus* ex *Suida* legit pro ἀναζεῖ, Theſ. T. I. p. 265.) ποιεῖ. *Ζωπυρεῖ, reviviſcere facit.* Conf. Ἀναζωπυρέω.

Ζῶσις, cinctura. חגור cingulum, Eſ. XXII, 12. גד turma, *Aqu.* Gen. XXX, 11.

Ζωτικὸς, vitalis, vivificus. Sap. XV, 11.

H.

Ἡ, quam, in comparatione. מ præfix. Pſ. CXVII, 9.

Ἦ μὴν, attamen, certe, profecto, revera, ſane. אך Job. XIII, 15. ἦ μὴν λαλήσω, *tamen loquar.* אם לא ſi non, Job. II, 5. ἦ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει, *certe in faciem tibi maledicet.* *Al.* 3 Reg. XX, 23. כי Gen. XXII, 17. ἦ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, *certe benedicens benedicam tibi.* Gen. XLII, 16. ἦ μὴν κατάσκοποί ἐστε, *profecto exploratores eſtis.* Iisdem particulis in jurandi formulis utuntur *Xenophon*, *Herodotus*, alii. Vide Auctores citatos *Wolfio* ad Ebr. VI, 14. p. 667. *Heſychius*: Ἦ μὴν, ἀλλ' ὅμως. ὄντως, δή. *Ἦ μὴν, at igitur, attamen, revera, ſane.*

Ἡγεμονία, imperium, principatus. אלוף dux, Gen. XXXVI, 30. דגל vexillum, Num. I, 52. *Al.* Num. II, 17. [illegible]

dominium, *Sym.* Gen. I, 16. εἰς ἡγεμονίαν. פחה præfectus, *Al.* Neh. V, 14. ἄρτον τῆς ἡγεμονίας.

Ἡγεμονίδης, princeps, dux. 2 Macc. XIII, 24.

Ἡγεμονικὸς, principalis. נדיב ingenuus, ſpontaneus, Pſ. L, 13. πνεύματι ἡγεμονικῷ ϛήριξόν με, *ſpiritu principali confirma me.* Apud *Heſychium* Ἡγεμονικὸν ſc. πνεῦμα, vel μέρος τῆς ψυχῆς exponitur ὁ νοῦς, *mens.* Sic etiam *Suidas*: Ἡγεμονικὸν, ὁ νοῦς. ἢ τὸ κυριώτατον τῆς ψυχῆς, ἐν ᾧ αἱ φαντασίαι καὶ αἱ ὁρμαὶ γίνονται· καὶ ὅθεν ὁ λόγος ἀναπέμπεται, ὅπερ εἶναι ἐν τῇ καρδίᾳ. Ἡγεμονικὸν, *mens. Vel principalis animæ pars, in qua phantaſiæ & affectus oriuntur. Et unde verbum emittitur, quod eſt in corde.* Et *Philo* de eo, quis rer. div. hæres, p. 332. Ψυχὴ διχῶς λέγεται, ἥτε ὅλη καὶ τὸ ἡγεμονικὸν αὐτῆς μέρος, ὃ κυρίως εἰπεῖν ψυχὴ ψυχῆς ἐϛὶ, καθάπερ ὀφθαλμὸς ὅ, τε κύκλος σύμπας, καὶ τὸ κυριώτατον μέρος τὸ ᾧ βλέπομεν. *Anima dupliciter dicitur, & tota, & præcipua ejus pars, quæ proprie loquendo anima animæ eſt, quemadmodum oculus & totus circulus, & præcipua pars, qua videmus.* נגידים plur. antecesſorum ſeu principum, ſc. verba, *Sym. Theod.* Prov. VIII, 6. ἡγεμονικὰ ſc. ῥήματα, *verba imperatori aut duci convenientia.*

Ἡγεμὼν, princeps, dux. אלוף Gen. XXXVI, 15. Pſalm. LIV, 14. נשיא 3 Reg. VIII, 1. פחה Jer. LI, 23. רב magnus, Jer. XXXIX, 13. רגמה Pſalm. LXVII, 30. שר Jer. XXXVIII, 17. כרי pro פרים *Al.* 4 Reg. XI, 20. τοὺς ἡγεμόνας. *Heſychius:* Ἡγεμὼν, ἄρχων, ὁδηγός. Ἡγεμὼν, *princeps, viæ dux.*

Ἡγέομαι, præcedo, duco, princeps ſum, reputo, exiſtimo. הורה hiph. a ירה projicio, Job. XXX, 19. הלך eo, Exod. XIII, 21. ὁ δὲ Θεὸς ἡγεῖτο αὐτῶν, *Deus autem præibat illis.* הפך muto, Job. XLI, 20. חשב cogito, Job. XIX, 11. ἡγήσατο δέ με ὥσπερ ἐχθρὸν, *me pro inimico habebat.* Vid. & Job. XXXIII, 10. & conf. 2 Theſſ. III, 15. Job. XLI, 19. ἥγηται μὲν γὰρ σίδηρον ἄχυρα pro ὥσπερ ἄχυρα, *nam ferrum quidem pro ſtramine habuit.* ממשלה dominium, *Sym.* Gen. I, 16. εἰς τὸ ἡγεῖσθαι, *ad imperandum.* נוע moveor, *Theod.* Jud. IX, 11. ἡγεῖσθαι. נזיר ſeparatus, Gen. XLIX, 26. נחם niph. pœnitet, Job. XLII, 6. נשא pih. attollo, Eſth. V, 11. πρωτεύειν καὶ ἡγεῖσθαι τῆς βασιλείας, *principem & ducem eſſe in regno.* עלה aſcendo, *Incert.* Jud. I, 2. ἡγήσεται, *ducet.* ראש caput, Deut. I, 15. κατέϛησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν, *conſtitui illos duces veſtros.* שר dux, princeps, Eſd. V, 11. Sap. VII, 13. ὅτι αὐτῶν ἡγεῖται (l. ἡγεῖτο) σοφία, *quoniam præibat illis vel ducebat illos ſapientia.* Gloſſ. MS. in Sap. Sal.

Ἡγεῖτο,

Ἡγεῖτο, ἦρχεν, ηὐθέντει. Ἡγεῖτο, *imperabat, dominabatur.* 2 Macc. I, 18. *δέον ἡγησάμεθα, opus eſſe putavimus.* Vid. & 2 Macc. IX, 21. *Heſych.* Ἡγοῦμαι, ἡγεμονεύω, νομίζω, ὑπολαμβάνω, λογίζομαι, προκρίνομαι. Ἡγοῦμαι, *duco, arbitror, exiſtimo, reputo, antefero.*

Vid. alibi Ἄξιος ἡγοῦμαι.

Ἡγούμενος, ducens, dux, princeps, dominator, præfectus. אדונים plur. ex אדון dominus, 2 Par. XVIII, 16. אדרגזריא Chald. plur. judices, ſenatores, Dan. III, 2. III, 3. אויל ſtultus, Jer. IV, 22. אילים plur. ex איל fortes, Ezech. XVII, 13. אלוף ductor, Mich. VII, 5. אנשים plur. viri, 2 Reg. II, 5. בעל dominus, Jud. IX, 51. על כסא ſuper thronum, 3 Reg. IX, 5. מחקק part. pih. decernens, legiſlator, Gen. XLIX, 10. מלך rex, Ezech. XLIII, 7. משל part. dominans, 2 Par. VII, 18. IX, 26. נגיד anteceſſor, 1 Reg. XXV, 30. 2 Reg. V, 2. VI, 21. נדיב *Theod.* Prov. XVII, 7. נציב ſtatio, 2 Par. XVII, 2. נשיא Joſ. XIII, 21. 2 Par. V, 1. עם populus, Eſth. I, 16. פחה Jer. LI, 28. לפני in facie, coram, Exod. XXIII, 23. 27. קצין Jud. XI, 6. 11. ראש caput, Deut. V, 23. 1 Reg. XV, 17. שדה ager, Ezech. XX, 46. שר 1 Reg. XXII, 2. Sir. XXXII, 1. ἡγούμενόν σε κατέστησαν, *ſi moderatorem convivii te conſtituerunt.* Conf. *Druſium* ad h. l. & Auctores laudatos *Wolfio* ad Joh. II, 8. p. 805.

Ἡγεμόνη, principiſſa, domina. בעלה domina, Nah. III, 4. ἡγουμένη φαρμάκων, *domina veneficiorum.* גבירה auguſta, 3 Reg. XV, 13.

Ἥγημα, conſilium, voluntas. רקמה acu pictum, Ezech. XVII, 3.

Ἥγησις, principatus. 1 Macc. IX, 31.

Ἡγητέον, exiſtimandum, putandum. Prov. XXVI, 31. ubi nihil pro eo eſt in Hebr. textu.

Ἡδέως, ſuaviter, libenter. ערבה præter. Kal fœm. ſuave eſt, Prov. III, 24. 2 Macc. II, 28. ἡδέως τὴν κακοπάθειαν ὑποίσομεν, *libenter moleſtiam ſuſtinebimus.* Vid. & 2 Macc. VI, 30. XI, 26. & conf. Marc. VI, 20. & *Ælianum* Var. Lib. VIII. c. 12. ubi ἡδέως ἤκουε αὐτοῦ, *libenter audiebat illum.*

Ἡδέως ἅπτομαι, libenter edo. נעים jucundum eſt, Prov. IX, 17. Conf. Epiſt. Jer. v. 26. & *Æliani* Var. Lib. III. c. 20.

Ἡδέως γίνομαι, bono animo ſum. טוב לב bonum cor, Eſth. I, 10. ἡδέως γενόμενος ὁ βασιλεὺς, εἶπε, *cum rex bono eſ-*

ſis animo, dicebat. Tob. VII, 11. φάγε καὶ πίε, καὶ ἡδέως γίνε, *ede & bibe, & ſis bono animo.* Vid. & Tob. VII, 12.

Ἥδιον, compar. ſuavius. Sir. XXII, 10.

Ἥδομαι, delector. Sap. VI, 21. Sir. XXXVII, 4.

Ἡδονὴ, voluptas. טעם guſtus, Num. XI, 8.

Μετ' ἡδονῆς, cum voluptate. תאוה flecus, Prov. XVIII, 1.

Ἡδύνω, ſuave reddo, lætifico. נאוה conveniens eſt, Pſalm. CXLVI, 1. ἡδυνθείη ἡ αἴνεσις, *ſuavis reddatur laudatio.* Heſychius : Ἡδυνθείη, γλυκανθείη. Ἡδυνθείη, *dulcis reddatur.* נעם jucundum eſt, Pſalm. CXL, 8. Cant. VII, 6. ערב Pſ. CIII, 35. ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, *ſuave reddatur illi colloquium meum.* Prov. XIII, 20. Jer. VI, 20. ערבה campeſtris locus, Job. XXIV, 5.

Ἡδὺς, ſuavis. האח euge, Ef. XLIV, 16. ערב Prov. XX, 20. Cant. II, 14. נעים amœnus, Sym. Pſalm. CXXXIV, 3. ἡδύ.

Ἡδὺς γίνομαι, ſuavis ſum, vel fio. ערב Jer. XXXI, 26. ישר rectus ſum, Sym. 1 Reg. XVIII, 20. ἡδὺς ἐγένετο. ערב Jer. XXXI, 26.

Vide alibi ἡδὺς καὶ Ἀνάλγητος. Ὀσμὴ ἡδεῖα.

Ἥδυσμα, ſuaveolens aroma. בשם Exod. XXX, 23. λάβε ἡδύσματα, *ſume ſuaveolentia aromata.* Vid. & 3 Reg. X, 2. 10. 25. Ezech. XXVII, 22. סם in plur. סמים Exod. XXX, 34. רקח unguentarius, Eccleſ. X, 1. *Suidas* Ἡδύσματα interpretatur βρώματα ἢ εὐωδίας, *edulia vel bonos odores*, *Heſychius* ἀρτύματα, *condimenta.*

Ἡδυσμὸς, idem. סם in plur. סמים Exod. XXX, 34.

Ἡδύφωνος, ſuaviloquus, dulciſonus. יפה קול pulcher voce, Ezech. XXXIII, 32.

Ἠδὼ, vel ut alii, ἠδώ, pro Hebr. אורו lumen ejus, Job. XXXVI, 30. ἐκτείνει ἐπ' αὐτὸν ἠδώ. Hic procul dubio LXX. pro אורו legerunt אידו & neſcientes, quid vox ſignificaret, ἀνερμήνευτον eam retinuerunt, & ἠδὼ pronunciarunt. *Al.* ibi pro ἠδὼ habent τόξον, *arcum.* Inde apud *Heſychium*: Ἠδὼ, ἶρις, ἤγουν τόξον. Ἠδὼ, *iris, vel arcus.* Conf. *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int. c. 3.

Ἦθος, mos, mores. Sir. XX, 26.

Ἥκω, venio. אתה Job. XVI, 22. Pſalm. LXVII, 34. בוא Gen. VI, 13. Exod. III, 9. Deut. XXXII, 17. E poſtreme

...... loco Gloſſ. MS. in Cant. Script. Ἥκασιν, ἐλθοῦσαι. Ἥκασιν, *venerunt*. Hab. III, 3. ἀπὸ θαιμὰν ἥξει, *a meridie veniet*. Gloſſ. MS. in Cantica Script. Ἥξει, ἐλεύσεται. Leg. ἐλεύσεται. חול maheo, Jer. XXIII, 19. XXX, 19. חרף hyemo, Eſ. XVIII, 6. הלך eo, Jer. XXXVI, 14. יצא exeo, Dan XI, 44. נהר confluo, Eſ. II, 2. Jer. XXXI, 12. עבר tranſeo, Eſ. VIII, 21. עלה aſcendo, 1 Reg. XXIX, 9. עמד conſiſto, Eſ. LXI, 5. קום ſurgo, Gen. XLI, 30. שרת pih. miniſtro, Eſ. LX, 7. נחת deſcendo, *Theod.* Prov. XVII, 10. ἥξει.

Vide alibi μετὰ θυμοῦ ἥκειν.

Ἤλεκτρον, electrum, metallum ex auro & argento confectum. חשמל prunа ſumme ignita, Ezech. I, 5. 27. VIII, 2. *Heſychius*: Ἤλεκτρον, ἀλλότυπον χρυσίον. Ἤλεκτρον, *aurum a genuino diverſum*. *Suidas*: Ἤλεκτρον, ἀλλότυπον χρυσίον μεμιγμένον ὑέλῳ καὶ λιθίᾳ. οἵας ἐστὶ κατασκευῆς ἡ τῆς ἁγίας Σοφίας τράπεζα. Ἤλεκτρον, *aurum a genuino diverſum, & ex vitro & lapillis mixtum, cujusmodi ſtructura eſt* (Templi) *ſanctæ Sophiæ menſa*. *Salmaſius* tam apud *Heſychium* quam apud *Suidam* pro ἀλλότυπον legendum ſuſpicatur ὑαλότυπον, cui tamen merito non ſubſcribendum cenſet Cl. *Kuſterus* not. ad *Suidam*, quod omnes Lexicographi veteres, tam editi, quam inediti, vocem ἀλλότυπον agnoſcant. Plura de electro vide apud *Bochartum* Hier. P. II. c. 16. p. 871. ſeq.

Ἡλιάζομαι, ſoli exponor. 2 Reg. XXI, 14. τὰ ὀστᾶ τῶν ἡλιασθέντων, *oſſa ſoli expoſitorum*. In textu Hebr. nihil pro his verbis legitur.

Ἡλικία, ætas. ארוכה medicina, *Sym.* Prov. XVII, 23. קומה altitudo, Ezech. XIII, 18. ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν πάσης ἡλικίας, *ſuper omne caput cujuscunque ætatis*. קן nidus, Job. XXIX, 18. Vid. & Sap. IV, 9. 2 Macc. IV, 40. & conf. Auctores laudatos B. *Wolfio* ad Matth. VI, 27. p. 140. & Cl. *Alberti* Obſerv. ad Joh. IX, 23. p. 215.

Ἥλιος, ſol. אור lux, Job. XXXI, 26. חמה Cant. VI, 9. Eſ. XXIV, 23. חרס & חרסה cum ה parag. Jud. XIV, 18. Job. IX, 7. שמים dual. cœlum, Eccleſ. II, 3. III, 1. שמש ſol, Gen. XV, 12. & alibi ſæpius. *Heſychius*: Ἥλιος, ὁ θεὸς, καὶ τὸ ἄστρον, καὶ ἡ αὐγὴ, καὶ τόπος, ἐξ οὗ καὶ ὁ ἥλιος ἀνατέλλει. Ἥλιος, *deus & ſtella, & ſplendor, & locus, ex quo ſol oritur*.

Vid. alibi ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν. ἀφ' ἡλίου δυσμῶν.

Ἡλίου πόλις, ἡλιόπολις, Heliopolis, urbs ſolis. און Gen. XLI, 45. בית שמש Jer. XLIII, 13.

Ἧλος, clavus. מזמרות plur. fœm. falces putatoriæ, 3 Reg. VII, 50. 4 Reg. XII, 13. מסמרים plur. maſc. 1 Par. XXII, 3. Eſ. XLI, 7. מסמרות & משמרות (ש pro ס) plur. fœm. 2 Par. III, 9. Eccleſ. XII, 11. מקבת malleus, Jer. X, 4. שוטט flagellum, Joſ. XXIII, 13. εἰς ἥλους ἐν ταῖς πτέρναις ὑμῶν, *in clavos in calcibus veſtris.* *Heſychius*: Ἥλους, λόγχας, καρφία, κέντρα. Ἥλους, *lanceas, feſtucas, ſtimulos.*

Ἡλόω, clavo figo. סמר horreo, *Aqu.* Pſalm. CXVIII, 19. ἡλώθη.

Ἡμέρα, dies, tempus, dies judicii vel ipſum judicium. איד pernicies, Jer. XLVIII, 16. בקר mane, 1 Reg. XIV, 36. Eſth. II, 14. אור בקר lux matutina, Mich. II, 1. יום in plur. ימים Gen. IV, 3. καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας ſc. τινάς, *& fiebat poſt dies aliquas, poſt tempus aliquod.* Sic paſſim ἡμέραι *tempus* apud LXX. denotant & apud Evangeliſtas. Vid. *Olear.* de Styl. N. T. p. 89. & ad eundem *Schwartz.* Gen. XXXIX, 10. ἡμέρας pro ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, *de die in diem*, indies, quotidie. Vid. & Eſth. III, 7. & conf. 2 Petr. II, 8. 1 Reg. I, 3. ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας, *de diebus in dies*, h. e. omnibus diebus ſtatutis. Vid. & v. 25. & 2 Reg. II, 19. 2 Reg. XX, 4. τρεῖς ἡμέρας pro μετὰ τρεῖς ἡμέρας, *in diem tertium.* Conf. Marc. VIII, 31. ubi μετὰ additur, & μετὰ τρεῖς ἡμέρας ſignificat *die tertio.* Vid. & *Jac. Haſæi* Diſſ. ad Act. XXVII & XXVIII. in Bibl. Brem. Cl. I. p. 32. Job. III, 1. κατηράσατο τὴν ἡμέραν αὐτοῦ ſc. γενέθλιον, *exſecrabatur diem ſuum* natalem. Conf. *Lamb. Bos* Ellipſ. Græc. p. 34. *Heſych.* Ἡμέρα, γενέθλια. Ἡμέρα, *natalitia.* Pſ. XII, 2. ἡμέρας καὶ νυκτὸς pro δι' ἡμέρας καὶ νυκτός, *die & nocte.* Conf. Cl. *Schoetgen.* not. ad L. *Bos* Ellipſ. Gr. p. 304. Pſalm. XLIII, 10. 17. ὅλην τὴν ἡμέραν pro καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, *per totum diem.* Pſalm. CXXXVI, 9. τὴν ἡμέραν, (pro κατὰ τὴν ἡμέραν) Ἱερουσαλήμ, *die judicii Jeruſalem.* Vid. & Ezech. XXI, 25. & *Aquil.* Job. XVIII, 20. Jer. XVII, 16. ἡμέραν ἀνθρώπου οὐκ ἐπεθύμησα, *diem hominis* h. e. judicium hominis *non expetivi.* Similiter ἡμέρα Κυρίου *judicium divinum* paſſim in Scriptura ſignificat. Vid. Amos. V, 8. Joël. II, 12. 2 Petr. III, 10. 12. Eandem notionem habet vox *diei* apud Latinos. Sic *diem dicere* apud *Plautum* Captiv. III, 1. 34. & *Ciceronem* ad Quint. fratrem Epiſt. I, 2. ſignificat *citare aliquem, ut coram judicio ſe ſiſtat.* Conf. *Schoetgen.* Diſſ. de Ἀνθρωπίνῃ ἡμέρᾳ. 1 Cor. IV, 3. §. 5. & Auctores citat. Ven. *Wolf.* ad h. l. p. 353. ערב veſper, Eccleſ. XI, 6. עת tempus, Joſ. VI, 26. Jud. III, 29. 3 Reg. VIII, 65. Conf. 2 Cor. VI, 2. עתה nunc, Exod. IX, 19.

Ἡμέρα ἀγαθὴ, dies bona. שמחה gaudium, lætitia, Eſth. IX, 19.

Ἡμέραν καθ' ἡμέραν, quotidie. יום ביום 2 Par. XXX, 21. יום יום Pſ. LXVII, 21. Conf. 2 Cor. IV, 16.

Καθ' ἡμέραν ſc. ἑκάστην, quotidie. תמיד jugis, Num. IV, 16.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν, quotidie. איש יומו Job. I, 4. יום ויום Eſth. III, 4. Quod hic eſt καθ' ἑκάστην ἡμέραν, 2 Cor. IV, 16. juxta Hebræorum loquendi rationem eſt ἡμέρᾳ καὶ ἡμέρᾳ. Conf. *Vorſt.* Philol. Sacr. P. I. c. 12. p. 306. ſeq. כיום ביום 1 Reg. XVIII, 10. תמול שלשם heri & nudius tertius, Exod. V, 8.

Ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, cum illa ipſa dies ſc. eſſet, illâ ipſâ die, היום illa die, Job. II, 1.

Καιρὸς τῆς ἡμέρας, tempus diei. עצם היום ipſemet dies, Gen. XVII, 23. 26.

Ἡμέρα μεγάλη, dies magna. קרא מקרא convocare convocationem, Eſ. I, 14. Conf. Joh. VII, 37.

Τὸ τῆς ἡμέρας ſc. μέρος, diei portio. דבר יום res diei, Dan. I, 5. διέταξεν αὐτοῖς τὸ τῆς ἡμέρας (μέρος) καθ' ἡμέραν, *ordinabat illis portionem diurnam quotidie.*

Ἐπὶ πάντων ἡμερῶν, in omnes dies. עד אבדון ad perditionem usque, Job. XXXI, 12.

Πρὸ ἡμερῶν, ante dies. מאתמול ab heri, i. e. jam ante, Eſ. XXX, 33.

Σκληρὰ ἡμέρα, dura dies. קשת רוח dura ſpiritu, 1 Reg. I, 15.

Vid. alibi διὰ Ἑπτὰ ἡμέραι. ἡμέρα Συλλογῆς.

Ἡμέρευσις, dies. יומם *Aqu. Sym.* Quint. & Sext. Edit. Pſalm. I, 2.

Ἥμερος, manſuetus. 2 Macc. XII, 30.

Ἡμερῦμαι, manſueſio, & metaphorice de flamma ſive incendio, quod a violentia remittit, jamque lentius graſſatur, Sap. XVI, 18.

Ἡμίεφθος, ſemicoctus. מכמר Eſ. LI, 20. calefactus, ſeu aduſtus, σεῦτλον ἡμίεφθον, *beta ſemicocta.*

Ἡμιθανής, ſemimortuus. Sap. XVIII, 18.

Ἡμίκορος, dimidium cori. לתך *Al.* Oſ. III, 2. ἡμικόρου.

Ἡμίονος, mulus, a, q. d. ſemiaſinus. אתון aſina, Gen. XII,

XII, 16. עֶבֶד ſervus, 1 Reg. XXII, 9. פִּרְד maſc. 2 Reg. XIII, 29. XVIII, 9. פִּרְדָּה fœm. 3 Reg. I, 33. XXXVIII, 44.

Ἡμίσευμα, dimidium, media pars. מֶחֱצָה Num. XXXI, 36. 43. מַחֲצִית Num. XXXI, 42.

Ἡμισεύω, dimidio, dimidium habeo. חָצָה *Aqu.* Gen. XXXIII, 1. ἡμίσευσεν, *dimidiabat.* *Sym.* Job. XXV, 25. ἡμισεύσουσιν. חָצַץ *Aqu.* *Theod.* Job. XXI, 21. *Aqu.* *Sym.* Pſ. LIV, 24. ἡμισευθῆναι.

Ἥμισυς, dimidius. חֲצִי Exod. XXIV, 6. τὸ ἥμισυ (ſc. μέρος) τοῦ αἵματος, *dimidium ſanguinis.* Joſ. IV, 12. οἱ ἡμίσεις φυλῆς Μανασσῆ, *dimidia tribus Manaſſe.* מַחֲצִית Exod. XXX, 13. 3 Reg. XVI, 9. חֲצִי & מַחֲצִית junctim, 1 Par. VI, 61. פְּלַג Chald. particula, Dan. VII, 25.

Ἡνία, habena, & meton. eques, aut equus. פְּלָד tæda, Nah. II, 3. עֲלִיצוּת exſultatio, *Al.* Hab. III, 13. ἡνίαι. 1 Macc. VI, 28. τοὺς ἐπὶ τῶν ἡνιῶν, *illos, qui equitibus præfecti erant.*

Ἡνίκα, quando, cum: יוֹם dies, 4 Reg. IV, 18. כ præfix. Gen. XXVII, 34. עֵקֶב propterea quod, Deut. VII, 12. בְּעֵת in tempore, Gen. XXXI, 10. XXXVIII, 27. לְעֵת ad tempus, Gen. XXIV, 11. מֵעֵת a tempore, Eſ. XLVIII, 16. לְפִי ad os, prout, Num. IX, 17.

Ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν, quando oportet dicere. עוּת tempeſtive loquor, Eſ. L, 4.

Ἡνίοχος, auriga. רַכָּב 3 Reg. XXII, 34. 2 Par. XVIII, 33.

Ἤνυστρον, ventriculus. פֶּרֶשׁ ſtercus, Mal. II, 3. Vid. ſupra Ἔνυστρον. קֵבָה Deut. XVIII, 3. τὸ ἤνυστρον. *Heſych.*
Ἤνυστρον, ἡ πρώτη κοιλία τῶν μηρυκαζομένων ζώων, οἱ δὲ ὑπογά-
στριον ἐλδυτρμένον, οἱ δὲ τὸ κῶλον. Ἤνυστρον, *primus venter ani-*
malium, quæ ruminant, aliis vero imus ventriculus conditus,
rurſus aliis inteſtinum colon. Idem: Τὸ ἤνυστρον, μέρος τῆς κοι-
λίας τῶν μηρυκωμένων. Τὸ ἤνυστρον, *pars ventris animalium ru-*
minantium. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἤνυστρον, τὸ παχύτε-
ρον μέρος τῆς κοιλίας τοῦ βοός. Ἤνυστρον, *pars craſſior ventris bo-*
vis. Ἤνυστρον, rectius dici, quam ἔνυστρον, docet *Phryni-*
chus p. 62.

Ἧπαρ, hepar, jecus. חָזֶה pectus, Lev. VII, 20. כָּבֵד Exod. XXIX, 13. Lev. III, 4. Prov. VII, 23. Poſtremo loco ita: ὡς ἔλαφος τοξεύματι πεπληγὼς εἰς τὸ ἧπαρ, *tanquam cervus ſagitta ictus in jecore.* Conf. ad h. l. Cl. *Alberti* Peric. Crit. p. 6. *Al.* Ezech. XXI, 21. ἥπατι σκέψασθαι. כָּבִיר *Aqu.* 1 Reg. XIX, 16.

Ἡσά-

Ἡπατοσκοπέομαι, jecur inſpicio. כבר Ezech. XXI, 21. juxta ed. *Rom.* ἡπατοσκοπήσασθαι. Conf. *Perizonium* ad *Æliani* Var. L. II, c. 31.

Ἠρεμάζω, quieſco. משומם part. pih. a שמם ſtupens, Eſd. IX, 3. 4. משמים part. hiph. *Aqu.* Ezech. III, 15. ἠρεμάζων.

Ἠρεμαῖαι, incantationes. לְהָטִים *Aqu.* Exod. VII, 11. 22. ἐν ἠρεμαίαις αὐτῶν, *incantationibus ſuis.* Τὰ ἠρεμαῖα dicta, quod ſubmiſſa voce fierent. Vide *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 156.

Ἠρεμέω, quieſco. דמם ſileo, *Sym.* Pſalm. XXXIV, 16. ἠρεμῶν. שכן habito, *Sym.* Pſ. XXXVI, 28. ἠρεμήσεις, & Job. XXXIX, 28. ἠρεμῶν. *Theod.* Job. XXXVIII, 19. ἠρεμεῖ. שלה tranquillus ſum, *Al.* Pſalm. CXXI, 6. ἠρεμήσουσι. שקט *Sym.* Pſalm. LXXXII, 2. ἠρεμήσεις. *Heſychius*: Ἠρεμεῖ, ἡσυχάζει. Ἠρεμεῖ, *quieſcit.*

Ἠρεμία, quies, tranquillitas. בטח *Sym.* Jud. XVIII, 7. דממה *Sym.* Job. IV, 16. שלוה tranquillitas, *Al.* Pſ. CXXI, 7. Vide ad h. l. *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int. c. 3. ubi notat *Hodium*, qui ibi pro ἐν τῇ ἐρημίᾳ μου legendum cenſet ἐν τῇ ἠρεμίᾳ μου, *in ſolitudine mea.*

Ἥρως, heros. Hinc Ἡρώων πόλις, heroum urbs, Gen. XLVI, 29. 30. ubi nihil pro illa eſt in textu Hebræo. Ejusdem urbis meminerunt *Joſephus*, *Ptolemæus*, *Strabo*, *Plinius*, ex quibus colligit *Bonfrerius* not. ad *Euſebii* Onomaſt. v. Ἡρώων p. 71. eam ſitam fuiſſe in ipſo primo aditu Ægypti.

Ἧσσων. Vide v. Ἥττων.

Ἡστινοσοῦν, qualiscunque. Vox compoſ. ex ἧστινος genit. ab ἥτις & οὖν. 2 Macc. V, 10.

Ἡσυχάζω, quieſco, taceo, acquieſco, deſino, ceſſo, quiete vel pace fruor. דום *Sym.* Pſ. XXXVI, 7. ἡσύχαζε, & Pſ. IV, 5. ἡσυχάσατε.

Ἡσυχάζω, quieſco, taceo, acquieſco, deſino, ceſſo. דומם ſilens, Thren. III, 26. החריש hiph. taceo, Neh. V, 8. ἡσύχασαν, *tacuerunt.* Conf. Luc. XIV, 4. & ad h. l. Auctores laudatos *Wolfio* p. 681. Conf. & quæ ex *Æſchylo* notat Cl. *Schwartzius* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 657. השקיע hiph. ſubmergo, Ezech. XXXII, 14. זחל vereor: Job. XXXII, 6. חדל ceſſo, Job. XIV, 6. חשה: החשה Kal & hiph. ſileo, Jud. XVIII, 9. Pſalm. XXVII, 1. ישב ſedeo, maneo, Exod. XXIV, 14. משתה potus, convivium, Prov. XV, 16. רבץ cubo, Gen. IV, 7. Job. XI, 19. שאנן

piħ.

pih. Prov. I, 33. שבת Job. XXXII, 1. ἡσύχασαν ἀντειπεῖν Ἰὼβ, deſierunt contradicere Jobo. שכן habito, Job. XXXVIII, 8. Prov. VII, 11. שקט: השקט Kal & hiph. Jud. III, 11. ἡσύχασεν ἡ γῆ ἔτη τεσσαράκοντα, quiete, pace fruebatur terra annos quadraginta. Vid. & Jud. V, 31. VIII, 28. 2 Par. XIV, 1. & conf. 1 Macc. VII, 50. IX, 57. XIV, 4 שתק taceo, Pſ. CVI, 30. Prov. XXVI, 20. שלו tranquillus, Al. Jer. XLIX, 30. ἡσυχάζων.

Ἡσυχαζόντως οἰκῶ, quieta habito. ישב habito, 4 Reg. IV, 13.

Ἡσυχῆ, quiete. בלאט clam, Jud. IV, 21. לאט leniter, Eſ. VIII, 6. Vid. & Sir. XXI, 22.

Ἡσυχῇ, idem. לאט leniter, Al. Eſ. VIII, 6.

Ἡσυχία, quies. אישון nigredo, Prov. VII, 9. שלוה ſecur. ex שלו quieta, 1 Par. IV, 40. שקט 1 Par. XXII, 9.

Ἡσυχίαν ἄγω, quietem ago. החריש hiph. Prov. XI, 12. ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει, vir autem prudens quietem agit. Eadem phraſi utitur Ælianus Var. L. XII c. 64. Alias ἡσυχίαν ἄγειν Græcis eſt tranquille vivere. Vide Cl. Schwartzii Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 658.

Ἡσυχίαν ἔχω, quietem habeo. תמם perficior, Joſ. V, 8. Conf. 2 Macc. XIV, 4.

Ἡσυχίαν παρέχομαι, ſilentium injungo. השקיט hiph. quieſcere facio, Job. XXXIV, 29. ἡσυχίαν παρέξεται, ſilentium injunget. Conf. Act. XXII, 2. ubi παρέσχον ἡσυχίαν, præſtiterunt ſilentium.

Ἡσύχιος, quietus. נכה רוח percuſſus ſpiritu, Eſ. LXVI, 2.

Ἡσυχάζομαι, quieſco. הסה pih. ſileo, Amos. VI, 10. ἡσυχάσθητι.

Ἥσυχος, quietus. Sap. XVIII, 14. Sir. XXV, 22.

Ἧττα, clades. חלושה Samaritan. Exod. XXXII, 18. Conf. Ælianum Var. II, 25. Phavorinus: Ἧττα, ἡ τροπή, ἡ νίκη, ἡ ἀπώλεια. Ἧττα, converſio in fugam, victoria, clades.

Ἡττάω, imminuo, vinco, ſupero. דקר transfigo, Eſ. XIII, 15. הכניע hiph. proſterno, Sym. Pſ. LXXX, 15. ἡττήσω. הרשיע hiph. condemno, Eſ. LIV, 17. πάντας αὐτοὺς ἡττήσεις, omnes illos vinces. Ita Polybius Exc. leg. 104. extr. p. 1296. ἥττησαν τοὺς ἀντιλέγοντας, vicerunt contradicentes. Vide Cl. Schwartzii Comm. Crit. Gr. L. p. 650. חתת frangor, Eſ. VIII, 9. XX, 5. XXX, 31. LI, 7. Jer. XLVIII, 1. מסס liqueſio, Eſ. XIX, 1. 2 Macc. X, 24. ἡττηθεὶς ὑπὸ

τῶν

τῶν Ἰουδαίων, victus a Judaeis. Sic Aelianus Var. L. IV, c. 8. ἡττηθεὶς ὑπὸ τῶν προσοίκων βαρβάρων, victus a finitimis barbaris. Et Suidas: Ἡττηθεὶς ἀπῆλθεν, ἀντὶ τοῦ ἧττον ἔχων, ὃ ὑπερβαλθεὶς ἀπῆλθεν. Ἡττηθεὶς ἀπῆλθεν. victus abiit, vel ſuperatus diſceſſit.

Ἥττημα, diminutio, clades. סם liquefactio, Eſ. XXXI, 8. Conf. Rom. XI, 12.

Ἧττον & ἧσσον, comparat. a μικρὸς, minor. ארע Chald. infra, Dan. II, 39. ד tenuis, Job. XX, 10. מעטיר part. hiph. coronans, (forte legerunt ממעטים) Eſ. XXIII, 8. Job. V, 4. (ubi nihil eſt in textu Hebr.) ἐπὶ θύραις ἡσσόνων, ad portas inferiorum. Lex Cyrilli MS Brem. Ἡσσόνων, ἐλαχιστοτέρων. Ἡσσόνων, minorum. Sic & Heſychius: Ἡσσόνων, ἐλαττόνων. Vide & 2 Macc. IV, 40.

Ἠχέω, ſono, reſono, ſtrepitum edo, tinnio. המה tumultuor, 3 Reg. I, 41. Pſalm. XLV, 3. חזק validus, Exod. XIX, 16. חצצרה tuba, Oſ. V, 8. נהום niph. a הום perſtrepo, Ruth. I, 19. 1 Reg IV, 5. צלל tinnio, ἠχήσει τὰ ἀμφότερα τὰ ὦτα αὐτοῦ, tinnient ambae aures ejus. Vid. & Jer. XIX, 3. שאה tumultuor, Eſ. XVII, 12. שיח frutex, Job. XXX, 4. (hic etiam legiſſe videntur שאה) οἱ περικλῶντες ἅλιμα ἐπὶ ἠχοῦντι (ſubaudiend. videtur αἰγιαλῷ,) confringentes halima in reſonanti litore. רגש perſtrepo, Sym. Theod. Pſalm. XCV, 11. ἤχησεν. בקע ſcindo, findo, Al. 3 Reg. I, 40. ἤχησεν. שנאן iteratio, Sym. Pſalm. LXVII, 18. ἠχούντων. Heſychius: Ἠχεῖ, φωνεῖ, ψοφεῖ. Ηχεῖ, ſonat, ſtrepitum edit. Idem: Ἤχησεν, ἐψόφησεν. Ἤχησεν, ſtrepitum edidit.

Ἦχος, ſonus, ſonitus. אחים plur. animalia terribilia, Eſ. XIII, 21. המון Pſalm. XLI, 5. ἤχου ἑορτάζοντος, pro quo in Codice quodam lectum fuiſſe videtur ἦχος ἑορταζόντων. Nam ex iſto Pſalmi loco procul dubio ita Lex Cyrilli MS. Brem. Ἦχος ἑορταζόντων, εὐχαριστία πανηγυριζόντων: Ἦχος ἑορταζόντων, gratiarum actio eorum, qui feſtum celebrant. שאון ſtrepitus, Pſalm LXIV, 7. תקע clangor, Pſalm. CL, 3. תקע part. plaudens, Prov. XI, 15. צלצל Sym. Eſ. XVIII, 1. קול vox, Sym. Job. XXXIX, 24. Sym. Pſ. XVII, 14.

Πλῆθος ἤχους, copia ſoni. המון Jer. LI, 16. זרמו מים עבות exundant nubes, Pſalm. LXXVI, 16.

Ἠχώ, ſonus repercuſſus. חזיון viſio, Job. IV, 13. המון ſtrepitus, Al. 3 Reg. XVIII, 4. τοῦ ἤχους. Sap. XVII, 19. ἡ ἀντανακλωμένη ἐκ κοιλότητος ὀρέων ἠχώ, repercuſſus ex cavitate montium ſonus. Heſychius: Ἠχὼ ἐνθάδε. ἠχώ (ita enim haec diſtinguenda videntur, pro Ἠχὼ ἐνθάδε ἠχώ.) Nam verba

Ἠχὼ ἐνθάδε videntur Græci cujusdam eſſe auctoris, e quibus ἠχὼ hic exponitur. ἡ μακρὰ φωνὴ ἀνακλωμένη, ὑπὸ στερεῶν καὶ ἀντιτύπων ἐπὶ τὸν προϊέμενον πάλιν ἐπανιοῦσα. Echo ibi. *Echo vox longa repercuſſa a ſolidis & repercutientibus locis ad illum, qui antea emiſerat, revertens.*

Θ.

Θααλά, ipſa vox Hebr. תעלה foſſa, aquæ ductus, *Al.* 3 Reg. XVIII, 32. 35. 38. ubi vulgo θάλασσαν legimus. Græcos autem non ita ſcripſiſſe, ſed potius θάλααν ſuſpicatur *Relandus* Palæſt. Lib. I. c. 38. p. 239.

Θαασσὲρ, Hebr. תאשור cedrus, *Al.* Eſ. XLI, 19.

Θαιμάν; ipſa vox Hebr. תימן regio ad auſtrum ſita, Abd. v. 9. Hab. III, 3. *Euſebius* Onom. v. Θαιμάν· Καὶ πᾶς δὲ ὁ πρὸς νότον τόπος οὕτω καλεῖται· καὶ γὰρ ἑρμηνεύεται θαιμὰν νότος. *Atqui omnis locus ad auſtrum ſitus ita vocatur. Etenim* θαιμὰν *interpretatur auſter.* Sic & Gloſſ. MS. in Proph. Θαιμὰν, νότος. At Lex. MS. in Bibl. Coiſlin. p. 472. θαιμὰν exponit ἀνατολὴν, *orientem.* Aliis ſcribitur θεμάν, & θεμᾶν. Lex. MS. *Cyrilli* Brem. Θεμὰν, νότος. Gloſſ. MS. in Cantic. Script. Ἀπὸ θεμᾶν, ἀπὸ μεσημβρίας. Ἀπὸ θεμᾶν, *a meridie.* *Heſychius*: Θεμὰν, ἄνεμος νότος, ἡ ἀνατολή.

Θάλαμος, thalamus, intimus domicilii receſſus, cubiculum. *Aqu.* 3 Reg. XIV, 27. pro תא, pro quo tamen, judice Cel. *Montfaucono*, haut dubie aliud legit *Aquila.* 3 Macc. I, 18. κατάκλειστοι παρθένοι ἐν θαλάμοις, *virgines thalamis incluſæ.* Sic Græcis paſſim conclave, quo mulieres, præſertim virgines degere ſolebant, θάλαμος vocatur. Vide quæ ex *Homero*, *Theocrito*, *Phocylide*, obſervat *Feithius* Antiq. Homer. L. III. c. 11. p. 265. ſeq. Sic legitur etiam apud *Herodotum* Lib. I. c. 12. & ἀνδρεῶσι, *virorum conclavibus*, opponitur, & *Ælianum* Var. XIII, 1. Conf. & *Suidam*. v. Ἐπίξενος. Inde apud *Heſychium* θάλαμος exponitur μυχὸς, *intimus domicilii receſſus. Callimachus* Hymn. in Del. v. 297. thalamos virginum ἤθεα κουράων appellat. Nempe moris erat tam apud Judæos, quam apud Græcos, ut virgines interioribus domus penetralibus continerentur. Vide de Judæis *Philonem* in Flacc. p. 671. & de Græcis

Hue-

Huetium Demonſtr. Ev. Prop. IX. p. 763. ſeqq. *Suicerum* Theſ. T. II. p. 50. *Saubertum* Diſſ. de Haalma Cap. II. §. 10. *Dantzium* Diſſ. de Part. Virg. p. 61. ſeqq. aliosque citatos *Ewaldo* Emblem. Sacr. P. II. p. 69. Huc etiam reſpicit *Euripides* Phœniſſ. v. 1630. ubi Creon Antigonen, virginem, ita alloquitur:

Κόμιζε σαυτὴν, Ἀντιγόνη, δόμων ἔσω,
Καὶ παρθενεύου.

Confer te ipſam, Antigone, intra ædes,
Et virginem te gere.

Et *Cicero* Tuſc. Lib. III. *Illi, qui Græciæ formam rerum publicarum dederunt, corpora juvenum firmari labore voluerunt. Quod Spartiatæ etiam in fœminas tranſtulerunt: quæ cæteris in urbibus molliſſimo cultu parietum umbris occuluntur.*

Θάλασσα, mare, it. occaſus, occidens, it. meridies. יד manus, 3 Reg. X, 29. ים Gen. I, 10. τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε θαλάσσας, *congregationes aquarum vocavit maria.* Gen. XIII, 14. πρὸς βοῤῥᾶν, καὶ λίβα, καὶ ἀνατολὰς, καὶ θάλασσαν, *ad boream, & auſtrum, & orientem, & occidentem.* Joſ. XV, 12. τὰ ὅρια αὐτῶν ἀπὸ θαλάσσης, *fines ejus ab occaſu.* Pſalm. LXXI, 8. ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, *ab oriente ad occidentem.* Conf. *Glaſſium* Philol. Sacr. L. V. Tr. II. c. 7. p. 2042. *Ewaldum* Emblem. Sacr. P. II. p. 487. & Auctores ibi citatos. Joſ. XV, 5. ἡ θάλασσα ἡ ἁλυκὴ, *mare ſalſum*, h. e. lacus Aſphalitides. Sic alias non ſolum Hebræos, ſed Græcos etiam, Latinos, imo & Belgas lacus *marium* nomine appellaſſe, oſtendit *Relandus* Palæſt. Lib. I. c. 38. ubi & viciſſim mare Græcis λίμνην, *lacum*, dici obſervat. Locis Viro Eruditiſſimo eam rem adductis addi poteſt ille *Homeri* Il. ά. v. 79. ubi de Thetide:

Ἔνθορε μείλανι πόντῳ, ἐπεστονάχησε δὲ λίμνη.

Inſiliit nigro ponto, ingemuit autem mare.

Conf. & *Ariſtophanem* Av. v. 1339. *Suidam* v. Λίμνη, & *Heinſium* Ariſt. Sacr. p. 168. 4 Reg. XXIV, 33. θάλασσαν τὴν χαλκῆν, *mare æneum.* Gloſſ. MS. in Lib. 3. Reg. Θάλασσα χαλκῆ, ὁ κρατὴρ, ἐις ὃν ἔπλυνον (l. ἐπλύνον). τὰς χεῖρας οἱ ἱερεῖς εἰσιόντες εἰς τὸ ἱερόν. *Mare æneum, labrum, in quo lavabant manus ſacerdotes ingredientes in templum.* Eadem fere habentur in Gloſſis, *Fabricio* Bibl. Græc. L. V. c. 40. editis, p. 68. Joël. II, 20. εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην, *ad mare anterius*, h. e. orientale. Conf. v. Πρῶτος. ימא Chald. Dan. VII, 2. ימין dextera, ſc. plaga, meridies, Pſalm. LXXXVIII, 12. τὸν βοῤῥᾶν καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἔκτισας, *bo-*

niam & meridiem tu creaſti. Conf. *Glaſſii* Philol. Sacr. Lib. V. Tr. 2. c. 7. p. 1042. מים dual. aqua, Pſalm. LXVIII, 8. Ezech. XXVI, 12. מכון baſis, Jer. LII, 17. תעלה aquæ ductus, 3 Reg. XVIII, 32. 35. תרשיש Tarſis, Tarteſſus, Eſ. II, 16. *Al.* Eſ. XXIII, 10. Conf. *Fulleri* Miſc. Sacr. Lib. II. c. 10. p. 232. ubi Græci, תרשיש θάλασσαν interpretantes, nominis Græci originem quaſi digito demonſtrare ipſi videntur. Nam Græcis primum uſitatam fuiſſe opinatur θάρασσαν, quod in jambis *Parmenonis* cujusdam Byzantii apud *Athenæum* Deipnoſ. Lib. III, legi obſervat.

Vide alibi Ἀφέτους θαλάττης.

Θαλάττιος, marinus. 1 Macc. IV, 23.

Θαλλὸς, ramus, & ſpeciatim ramus olivæ. עלה *Sym.* Gen. VIII, 11. Prov. XI, 28. Vide & 2 Macc. XIV, 4. *Heſychius:* Θαλλὸς κλάδος ἐλαίας, ἄνθος, γέννημα, καὶ πᾶν τὸ θάλλον· κυρίως δὲ ἁπαλὸς ἐλαίας, ἢ φοίνικος βλάστημα. Θαλλὸς, *ramus olivæ, flos, germen, & quicquid viret; ſed proprie ramus olivæ, vel ſurculus palmæ.* De ramis olivæ vox etiam legitur apud *Ariſtophanem* Eccleſ. v. 738. *Ælianum* Var. VI, 6. & *Polyænum* I, 21. 1. Vide *Perizonium* ad *Ælian.* l. c. & conf. *Phavorinum* v. Θαλλός.

Θάλλω, vireo, creſco. גלח retego me, Job. VIII, 11. היטיב hiph. a יטב benefacio, Prov. XV, 14. כבה extinguor, Prov. XXVI, 20. ἐν πολλοῖς ξύλοις θάλλει πῦρ, *multo ligno creſcit ignis.* פרח germino, Gen. XL, 10.

Θαλπιώθ, ipſa vox Hebr. תלפיות quam *Aquila* ἐπάλξεις, *propugnaculis*, interpretatur, Cant. IV, 3. Unde apud *Heſychium* : Θαλπιώθ, (ſic enim legendum pro Θαλπιώ, vel Θαλπιώ, ut *Phavorinus* ſcripſit.) ἐπάλξεις.

Θάλπω, foveo, incubo, calefacio. זור comprimo, *Aqu. Theod.* Eſ. LIX, 5. θαλφθῆ, חמם pih. calefacio, Job. XXXIX, 14. סכן proſum, adjuvo, 3 Reg. I, 2. 4. רבץ incubo, Deut. XXII, 6. καὶ ἡ μήτηρ θάλπῃ ἐπὶ τῶν νοσσῶν, *& mater incubet pullis.*

Θαμβευταί, obſtupeſcentes. פוחזים *Aqu.* Soph. III, 4.

Θαμβεύω, obſtupeſco. פחז *Aqu.* Gen. XLIX, 4. ἐθάμβευσας. Conf. *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 123.

Θαμβέω, obſtupefaio & obſtupeſio, expaveſco. בעת: נבעת pih. & niph. 2 Reg. XXII, 5. Dan. VIII, 17. חפז accelero cum tremore, 4 Reg. VII, 15. *Aqu.* Pſalm. CXV, 11. ἐν τῷ θαμβεῖσθαι. פחד paveo, *Theod.* Pſalm. LII, 6. ἐθαμβήθησαν, פחזים plur. leves, Jud. IX, 4. רגז contremiſco, 1 Reg.

4 Reg. XIV, 26. תמה admiror, *Aqu.* Pſalm. XLVIII, 5. ἐθαμβήθησαν. *Heſychius*: Ἐθάμβησεν, ἐθαυμάσθη, ἐξεπλάγη. Ἐθάμβησεν, *obſtupeſcebat, percellebatur. Sym.* Job. XXVI, 11. θαμβοῦνται. Sap. XVII, 3. θαμβούμενοι δεινῶς, *graviter perculſi.* Gloſſ. MS in Sap. Θαμβούμενος, ἐκπληττόμενος. Θαμβούμενος, *perculſus.*

Θάμβησις, obſtupefactio, ſtupor, pavor. חפז accelero cum tremore, *Aqu.* Pſalm. XXX, 23. θαμβήσει. חפזון *Aqu.* Deut. XVI, 3.

Θάμβος, idem. עריץ terribilis, Cant. VI, 3. 9. חפזון *Aqu.* Exod. XII, 11. ἐν θάμβει. חתחתים plur. contritiones, Eccleſ. XII, 5. פחד Cant. III, 8. פחת fovea, Thren. III, 46. פלצות tremor, Ezech. VII, 18. תרדמה ſopor, 1 Reg. XXVI, 12. *Heſychius*: Θάμβος, θαῦμα, ἔκπληξις. Θάμβος, *admiratio, ſtupor.*

Θαμμούζ, Hebr. תמוז idolum ethnicum, Ezech. VIII, 14. Idem cum Adonide habetur. Vid. Cel. *Deylingii* Diſſ. de Flet. ſuper Thammuz §. 10.

Θανατηφόρος, mortiferus. למות ad moriendum, Num. XVIII, 22. מליץ irriſor, it. interpres, Job. XXXIII, 23.

Θάνατος, mors, peſtis. גלמוד deſolatus, Job. XV, 34. דבר peſtis, Exod. V, 3. IX, 3. 15. 3 Reg. VIII, 37. 2 Par. XX, 9. Jer. XXI, 7. XXIV, 10. Conf. Apoc. VI, 8. & *Fulleri* Miſc. Sacr. L. I. c. 7. p. 59. המת infin. hiph. a מות faciendo mori, Jud. XV, 13. Jer. XXXVIII, 15. חיים plur. vita, 1 Reg. I, 11. ימית 3 perſ. fut. hiph. a מות mori faciet, Job. IX, 23. מהלמות plur. contuſiones, Prov. XVIII, 6. מות infin. Kal, mori, moriendo, Jon. IV, 10. σφόδρα λελύπημαι ἐγὼ ἕως θανάτου, *valde triſtis ſum ego usque ad mortem.* Conf. Matth. XXVI, 38. Gen. II, 3. 4. 17. מות & conſtr. מות in plur. מותים Exod. X, 17. & alibi paſſim. מותה cum ה parag. Pſalm. CXV, 5. ממותים plur. mortes, Ezech. XXVIII, 8. מת mortuus, Num. VI, 9. XII, 12. קבר ſepulchrum, Job. III, 22. שאול infernus, 2 Reg. XXII, 6. שחת corruptio, Job. XVII, 14. XXXIII, 18. תמותת 3 perſ. fut. pih. a מות occidet, Pſ. XXXIII, 21. *Heſychius*: Θάνατος, ὁ, τε θεὸς, καὶ ὃ πάσχομεν τέλος ἐν τέλει τοῦ βίου. ὁ χωρισμὸς τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ ὁ σωματοειδὴς θεός. καὶ ἡ δυσωδία. Θάνατος, *& deus, & quem patimur finem vitæ. Separatio animæ a corpore; & deus corporis ſpeciem habens. Et malus odor.*

Θάνατον βάλλω, mortem immitto. מחץ percutio, vulnero, Hab. III, 12.

Θανα-

Θανάτῳ ἔνοχός εἰμι, mortis reus ſum. מות מות moriendo morior, Gen. XXVI, 11.

Θάνατος νοσερὸς, mors morboſa, i. e. acerba. חרב gladius, Jer. XIV, 15. ממותי תחלאים mortes ægritudinum, i. e. mors ægerrima, Jer. XVI, 3.

Σκιὰ θανάτου, umbra mortis. מצולה profundum, Pſalm. LXXXVII, 6. צלמות Job. III, 5. XII, 22. Jer. XIII, 16. Suidas: Σκιὰ θανάτου. οἱ πρὸς θάνατον ἄγοντες κίνδυνοι. Σκιὰ θανάτου. Umbra mortis. pericula ad mortem ducentia.

Θανατόω, occido. מות mors, Eccleſ. X, 1. Unde Gloſſ. MS. in Eccleſ. Μυῖαι θανατοῦσαι, μυῖαι νεκρῶσαι. Μυῖαι θανατοῦσαι, muſcæ mortiferæ. מות morior, Sym. Job. XXXVI, 14. θανατωθήσεται, occidetur.

Θαννὶμ, ipſa vox Hebr. תנים plur. ex ſing. תנין dracones, Theod. Eſ. XLIII, 20.

Θάπτω, ſepelio. חנט balſamo, Gen. L, 26. קבר Jer. XXII, 19. ταφὴν (pro κατὰ ταφὴν) ὄνου ταφήσεται, ſepultura aſini ſepelietur. Vide & Gen. XV, 15. & quæ ad h. l. notavi in v. Τρέφω.

Θαῤῥέω & θαρσέω, confido, bono animo ſum. אל ירא non timeo, Gen. XXXV, 17. θάρσει, confide, bono animo eſto. Vide & 3 Reg. XVII, 13. Joël. II, 21. Soph. III, 17. & conf. Judith. XI, 1. Matth. IX, 22. & ad h. l. Wolfium p. 170. & Schwartzii Comm. Crit. Gr. L. p. 663. בטח Prov. XXXI, 11. θαῤῥεῖ ἐπ᾽ αὐτὴν καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, confidit illi cor mariti ejus. חזק roboror, Sym. 1 Reg. XXX, 6. ἐθάῤῥησε.

Θαῤῥοῦσα λέγω, libere loquor. אמר אמרים dico verba, Prov. I, 21.

Θαρσὶς & Θαρσεῖς, nomen lapidis pretioſi, & urbis Iberiæ, quæ olim Tarteſſus dicebatur. תרשיש Ezech. I, 16. ὡς ὅρασις θαρσεῖς, vel, ut Al. θαρσὶς, tanquam ſpecies tharſis, h. e. chryſolithi. Vide Braunium de Veſt. Sacerd. Hebr. L. II. c. 17. Jon. I, 3. πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρσεῖς, navis Tarteſſum vadens. Al. Eſ. II, 16. Ezech. XXXVIII, 13. Θαρσεὶς. Conf. Bootium Animadv. Sacr. L. IV. c. 4. Hiſtor. Crit. Reip. Lit. T. VIII. p. 3. 15. & Oldermannum pec. Diſſ. de Ophir & Tharſis, Helmſtad. 1714.

Θαρσὶς, Tharſis, aliud urbis nomen. חרסית ſolaris, a חרס ſol, Jer. XIX, 2.

Θάρσος, fiducia, animi robur, potentia. אמץ robur, Job. XVII, 9. καθαρὸς δὲ χεῖρας ἀναλάβοι θάρσος, purus autem manibus recipiat fiduciam. Conf. Act. XXVIII, 15. רכב currus, 2 Par.

2 Par. XVI, 8. Vid. & 1 Macc. IV, 35. *Heſychius:* Θάρσος, ἀνδρεία, δύναμις. Θάρσος, *robur*, *potentia.* Lex. Cyrilli MS. Brem. Θάρσος, τολμηρία, ἀφοβία. Θάρσος, *confidentia*, *ſecuritas.* Lex. Cyrilli MS. Bar. Θάρσος, τὸ εὔλογον παράστημα τῆς ψυχῆς. θράσος δὲ τοὐναντίον. Θάρσος, *laudabilis animi præſentia*, θράσος *vero contrarium.* Philoſopho θάρσος eſt μετὰ φαντασίας ἡ ἐλπὶς τῶν σωτηρίων ὡς ἐγγὺς ὄντων, τῶν δὲ φοβερῶν ἢ μὴ ὄντων, ἢ πόῤῥω ὄντων, *ſpes conjuncta cum imaginatione, qua quis res ſalutares ſibi tanquam propinquas ſiſtit, metuendas autem vel plane non eſſe, vel procul abeſſe putat.* Conf. B. *Gottfridi Olearii* Diſſ. de Fid. Mirac. Paſſiv. p. 9. Auctor brev. Schol. in *Homer.* Il. ί. v. 2. θάρσος interpretatur ψυχῆς ἀνδρίαν, καὶ πεποίθησιν, *animi robur*, & *confidentiam*, addens: Τὸ μένος ἐπὶ τοῦ σώματος, τὸ δὲ θάρσος τῆς ψυχῆς, μένος *corporis*, θάρσος *autem animi robur eſt.* Imo etiam ibidem, quid variis veterum Philoſophis θάρσος ſit, refert.

Θάρσος περιτίθημι, robur circumpono. אמץ pih. roboro, Job. IV, 4.

Θαρσύνω, fiduciam addo. לבב pih. cor traho ad me. *Al.* Cant. IV, 9. ἐθάρσυνας, ἐθάρσυνας.

Θαὶ, ipſa vox Hebr. תא thalamum, excubitorium ſignificans, Ezech. XL, 13. *Al.* Ezech. XL, 11. Alias paſſim θεί. Vid. infra in h. v.

Θαῦ, Hebr. תו extremam Alphabeti Hebræorum literam denotans. *Aqu. Theod.* Ezech. IX, 4.

Θαῦμα, admiratio, ſtupor, res miranda, prodigium. מראה apparitio. *Incert.* Exod. III, 3. שער horror. Job. XVIII, 21. *Heſychius:* Θαῦμα, ἔκπληξις, ξένισμα. Θαῦμα, *ſtupor*, *res inſolita.*

Θαῦμα ἔχει, ſtupor tenet. שמם obſtupeſco, Job. XVII, 8.

Θαῦμα ἔχω, obſtupeſco. שמם *Al.* Job. XXI, 5. θαῦμα σχέτε.

Θαυμάζω, admiror, ſtupeo, reſpicio, ſuſpicio, veneror. הדר honoro, Lev. XIX, 15. οὐδὲ μὴ θαυμάσῃς πρόσωπον δυνάστου, *neque reſpicias perſonam potentis.* הוטל hoph. a טול dejicior, Job. XLI, 1. οὐδ᾽ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις τεθαύμακας, *neque ſuper illis, quæ dicuntur, miraris.* הזה hiph. a נזה aſpergo, Eſ. LII, 15. השגיח hiph. a שגח proſpicio, Eſ. XIV, 16. θαυμάσονταί ἐπὶ σοί, *mirabuntur ſuper te.* השתעה hithp. a שעה ſtupeo, Eſ. XLI, 23. התימר hithp. a ימר vel אמר efſero me, Eſ. LXI, 6. ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν θαυμασθήσεσθε, *ſuper divitiis eorum mirabimini.* Conf. Sir. XI, 20. Sap. VIII, 12. נשא accepto, 2 Par. XIX, 7. θαυμάσαι πρόσωπα, con-

ſpicere perſonam. משל dominor, Eſ. LII, 5. נחם pih. conſolor, Job. XLII, 11. נשא aſſumo, Gen. XIX, 21. ἰδοὺ ἐθαύμασά σου τὸ πρόσωπον, *perſonam tuam reſpexi.* Deut. X, 17. ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, *qui perſonam non reſpicit.* Vid. & Job. XIII, 10. XXII, 8. Prov. XVIII, 5. Eſ. IX, 15. & conf. Epiſt. Jud. v. 16. 4 Reg. V, 1. ἀνὴρ μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ τεθαυμασμένος προσώπῳ, *vir magnus coram domino ſuo, & cujus perſonam ſuſpiciebant*, vel *ſpectabilis*. Conf. Eſ. III, 2. שמם obſtupeſco, Lev. XXVI, 32. Job. XXI, 5. Dan. VIII, 27. תוה Chald. trepido, Dan. III, 25. תמה Pſalm. XLVII, 5. Eccleſ. V, 7. Sir. VII, 30. τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ θαύμαζε, *ſacerdotes ejus venerare.* Sic θαυμάζειν *ſuſpicere, venerari* denotare apud *Xiphilinum* p. 116. ad oram *Phavorini* manu ſua notavit Cel. J. A. *Fabricius.*

Θαυμάζω θαυμάσια, miror mirabilia. התמה תמה hithp. & Kal junctim, miror, miror, Hab. I, 5.

Θαυμάζω πρόσωπον, perſonam reſpicio. כנה pih. cognomino, Job. XXXII, 22.

Θαυμάσιος, mirabilis. הפליא infin. hiph. mire agere, Joël. II, 26. מורא terror, Deut. XXXIV, 12. θαυμάσια (ſc. ἔργα) τὰ μεγάλα, *valde mirabilia opera.* נפלאים part. niph. plur. maſc. Pſalm. CXXXVIII, 13. θαυμάσια τὰ ἔργα σου, *mirabilia opera tua.* Conf. Sir. XLIII, 9. XLVIII, 15. Ex quibus locis patet, quod cum alias θαυμάσια ſimpliciter poſitum reperiamus, ἔργα, ſubintelligere debeamus. נפלאות part. niph. plur. fœm. Joſ. III, 5. Jud. VI, 13. & alibi paſſim θαυμάσια. Conf. Matth. XXI, 15. דברי נפלאות verba mirabilium, vel res mirabiles, Pſalm. CXLIV, 5. θαυμάσιά. פלא Pſalm. LXXVI, 13. ὁ ποιῶν θαυμάσια, *faciens mirabilia.* Vid. & Pſalm. LXXVII, 15. LXXXVII, 11.

Vid. ſupra Θαυμάζω θαυμάσια.

Θαυμασμὸς, admiratio. 2 Macc. VII, 18.

Θαυμαστὸς, admirabilis, mirabilis. אדיר magnificus, Pſ. VIII, 1. הדדה hiph. a דדה leniter incedo, Pſalm. XLI, 4. מהומה divexatio, Amos. III, 9. מפלא part. hiph. Jud. XIII, 19. נאמן part. niph. fidus, Deut. XXVIII, 59. נורא part. niph. a ירא terribilis, Exod. XXXIV, 10. Deut. XXVIII, 58. Dan. IX, 4. נפלא part. niph. Pſalm. XCVII, 1. θαυμαστὰ (ſc. ἔργα vel πράγματα, conf. Exod. XXXIV, 10. Eſ. XXV, 1.) ἐποίησεν ὁ Κύριος, *mirabilia opera fecit Dominus.* נשא פנים elatus facie, ſpectabilis, Eſ. III, 2. θαυμαστὸν σύμβουλον, *admirabilem conſiliarium.* פלא Eſ. IX, 6. θαυμαστὸς σύμβουλος, *admirabilis conſiliarius.* פלאי Jud. XIII, 18.

Θαυμαστόω, mirabilia facio. אדיר magnificus, Pſ. XV, 2. ἐθαυμάστωσεν πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ, *mirabiles fecit omnes voluntates ſuas.* הפלה hiph. ſeparo, (hic legerunt הפלא) Pſ. IV, 4. ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ, *mirabilem*, vel *ſpectabilem fecit Dominus ſanctum ſuum. Phavorinus*: Ἐθαυμάστωσε, περίβλεπτον καὶ θαυμαστὸν ἐποίησε διὰ τῆς νίκης. Ἐθαυμάστωσε, *ſpectabilem & mirabilem fecit per victoriam.* הפליא : נפלא hiph. & niph. 2 Reg. I, 26. ἐθαυμαστώθη ἡ ἀγάπησίς σου ἐμοὶ ὑπὲρ ἀγάπησιν γυναικῶν, *mirabilior mihi fuit amor tuus amore mulierum.* Pſalm. XXX, 22. CXXXVIII, 13. פליאה fœm. ex פלא mirifica, Pſalm. CXXXVIII, 5. התפלא hithp. *Aqu. Theod.* Job. X, 16. ἐθαυμάστωσας.

Θαυμαστῶς, mirabiliter. אדיר magnificus, Pſalm. LXXV, 4. נוראות part. niph. plur. fœm. a ירא terribilia, Pſ. XLIV, 6. Vid. & Sir. XLIII, 9.

Θέα, ſpectaculum, aſpectus, ſpecies. מאירות part. plur. fœm. hiph. ab אור incendentes. (forte legerunt מראות a videndo.) Eſ. XXVII, 11. γυναῖκες ἐρχόμεναι ἀπὸ θέας δεῦτε, *mulieres venientes a ſpectaculo, venite.* Conf. *Ælianum* Var. L. XIII. c. 46. שכיה effigies, pictura, Eſ. II, 16. ἐπὶ πᾶσαν θέαν πλοίων κάλλους, *ſuper omnem aſpectum pulchritudinis navium.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Θέαν, ὄψιν, θεωρίαν. Θεάν, *aſpectum, ſpectaculum.*

Θέαμα, ſpectaculum. מראה *Sym.* Exod. III, 3.

Θεάομαι, ſpecto, viſo. ראה video, 2 Par. XXII, 6. κατέβη θεάσασθαι τὸν Ἰωρὰμ, *deſcendebat, ut viſeret Joramum.* Conf. Rom. XV, 24. 2 Macc. III, 36. ἅπερ ἦν ὑπ' ὄψιν τεθεαμένος ἔργα τοῦ μεγίστου Θεοῦ, *quæ oculis viderat opera maximi Dei.*

Θεατής, divinus, hariolus, ידעני *Theod.* Deut. XVIII, 11.

Θεὶ, ipſa vox Hebr. תא thalamum, excubitorium ſignificans, 3 Reg. XIV, 29. Ezech. XL, 7. 11. Occurrit etiam pro חצר atrium, Ezech. XL, 15. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Τοῦ θεὶ, τῆς παστάδος. Τοῦ θεὶ, *porticus.* Plura de hac voce vide apud *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 657.

Θεὶμ, Hebr. plur. תאים ex תא Ezech. XL, 17.

Θεβουλαθὼθ, Hebr. תחבולותיו conſilia ſua, *Al.* Job. XXXVII, 12. Conf. *Druſium* ad h. l.

Θεηλὰθ, vox corrupta ex θεὶ & ἐλαμ, *quod in quibusdam libris eſt*, Ezech. XL, 7. Conf. v. 17. & *Druſii* not. in Fragmenta Vet. Int. Græc. p. 657.

Θεῖον, ſulphur. גפרית Gen. XIX, 24. Pſ. X, 7.

Θεῖος, divinus. אל Deus, Job. XXXIII, 4. אלוה Deus, Job. XXVII, 3. אלהים Deus, Exod. XXXI, 3. XXXV, 29. Prov. II, 17.

Θειότης, divinitas. Sap. XVIII, 9.

Θὲλ ἀβίβ, ipſæ voces Hebr. תל אביב *tumulum ariſtarum* ſignificantes, quibus regio in Meſopotamia prope Euphratem deſignatur. *Aqu. Sym. Theod.* Ezech. III, 15.

Θέλγομαι, demulceor, decipior. פתה ſimplex, fatuus, *Aqu.* Job. V, 2. θελγόμενον. *Heſychius*: Θελγόμενον, ἀπατώμενον. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἡδυνομένων τοῖς ᾄσμασι. Θελγόμενον, *deceptum. Dicitur vero de illis, qui permulcentur cantilenis.* *Aqu.* Oſ. VII, 11. θελγομένη. פתה ſimplex, fatuus. *Aqu.* Prov. I, 14. θελγομένοις. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Θέλγει, δι' ἡδονῆς ἀπατᾷ. Θέλγει, *per voluptatem ſeducit.* Conf. *Euſtathium* ad Il. μ'. p. 862, & Il. φ'. p. 1324.

Θελέω, volo. רצה *Incert.* Pſ. XXXIX, 14. θέλησον.

Θέλημα, voluntas, delectatio, deſiderium. חפץ verb. volo. Jer. IX, 23. חפץ verbal. volens, Pſalm. CX, 2. חפץ nom. 2 Reg. XXIII, 5. 2 Par. IX, 12. ἔδωκε τῇ βασιλίσσῃ τὰ θελήματα, ἃ ᾔτησεν, *dabat regina deſideria, quæ petierat.* Quæ hic ſunt τὰ θελήματα, ἃ ᾔτησε, alias dicuntur τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας. Vid. in v. Αἴτημα. Pſalm. I, 2. ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, *in lege Domini delectatio ejus.* Vid. & Eſ. LXII, 4. מצבא infin. Chald. a צבא Dan. IV, 32. עלילה actio, Pſalm. CII, 7. רצון Eſth. I, 8. Pſ. XXXIX, 11. Dan. VIII, 4. XI, 3. שיר canticum, Pſalm. XXVII, 10. תרמית dolus, Jer. XXIII, 26. שרירות ſpeculatio, Jer. XXIII, 17.

Θέλησις, idem. ארשת pronunciatum, Pſ. XX, 3. חפוץ infin. volendo, Ezech. XVIII, 23. רצון 2 Par. XV, 15. Prov. VIII, 35. Vid. & Sap. XVI, 25.

Θελητής, volens, ſtudioſus, ventriloquus. אוב pytho, 4 Reg. XXI, 6. ἐποίησε θελητήν, *faciebat ventriloquum.* *Theod.* Deut. XVII, 10. אבות plur. pythones, 4 Reg. XXIII, 24. θελητάς. Ubi *al.* ἐγγαστριμύθους. Inde in Gloſſ. in Lib. 4 Reg. Τοὺς θελητάς, τοὺς ἐγγαστριμύθους. Τοὺς θελητάς, *ventriloquos.* *Incert.* Lev. XIX, 31. XX, 27. *Aqu.* Lev. XX, 6. & 1 Reg. XXVIII, 9. θελητάς. Confer de hac voce *Spencerum* de Leg. Hebr. Rit. L. II. c. 21. p. 421. ubi examinatis *Sam. Petiti, Iſ. Voſſii, Steph. le Moyne*, & *Schindleri* de illa ſententiis, eandem non vocibus Atticis, ſed Alexandrinis, aut potius Ægyptiacis annumerari debere putat, quod ΘΕΛΕΤΗ,

Kirchero teſte Onomaſt. Copt. p. 114. lingua Ægyptiaca *præſtigiatorem*, *magum*, notet. Apud *Heſychium* Θελητὴς exponitur προαιρετικὸς, pro quo *Steph. le Moyne*, Obſerv. ad Var. Sacr. p. 996. reponendum putat Θελκτὴς, περιεργετικὸς, *incantator*, *augur*. Sed θελητὰς νόμου habemus 1 Macc. IV, 42. & per illos ibi intelliguntur, qui προαιρέσει quadam, h. e. *voluntate* & *ſtudio* legem Dei obſervant. Bene ergo apud *Heſychium* Θελητὴς exponi poteſt προαιρετικὸς, *qui voluntario agit*. Ut taceam, quod eodem modo legatur in Lex. *Cyrilli* MS. Brem.

Θελητὸς, placitus, cupitus. חפץ deſiderium, 1 Reg. XV, 22. Mal. III, 12.

Θέλω & ἐθέλω, volo, deſidero, expeto, acquieſco, delector. אבה Gen. XXIV, 8. Deut. I, 26. אוה pih. expeto, Job. XXIII, 13 אמר dico, *Al.* 2 Reg. XXI, 4. בוא venio, 2 Par. VII, 11. בקש pih. quæro, 1 Par. XXI, 3 דמה pih. cogito, Jud. XX, 5. אמין hiph. fido, Jud. XI, 20. חפץ 1 Reg. XVIII, 22. θέλει ἐν σοὶ ὁ βασιλεὺς, *rex te delectatur*. Vid. & 2 Reg. XV, 26. 1 Reg. X, 8. 2 Par. IX, 8. Pſ. XVII, 22. ῥύσεταί με, ὅτι ἠθέλησέ με, *liberabit me, quia me delectatur*. Vid. & Pſalm. XXI, 8. & conf. Matth. XXVII, 43. Pſ. XL, 12. ὅτι τεθέληκάς με, *quod me delecteris*. Pſalm. XXXIII, 12. τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, *quis eſt homo, qui expetit vitam*. Pſ. LXVII, 34. τὰ ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα, *gentes quæ bella deſiderant*. Eodem ſenſu verbum legitur Matth. XII, 38. Marc. X, 35. & apud profanos Auctores. Vide *Pfochenium* de Pur. N. T. §. 99. & Auctores citatos *Wolfio* ad Matth. l. c. p. 218. Oſ. VI, 6. ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν, καὶ ἐπίγνωσιν Θεοῦ, ἢ ὁλοκαυτώματα. *Magis delector miſericordia quam victima, & ſcientia Dei, quam holocauſto*. Hic θέλω, pro μᾶλλον θέλω ponitur, quemadmodum 1 Cor. XIV, 19. Conf. *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int. cap. 3. & Ellipſ. Græc. p. 374. חפץ verbal. 1 Par. XXVIII, 9. ψυχῇ θελούσῃ, *lubenti animo*. Pſ. XXXIX, 20. οἱ θέλοντές μοι κακὰ, *qui male mihi cupiunt*. Mal. III, 1. ὁ ἄγγελος διαθήκης, ὃν ὑμεῖς θέλετε, *angelus fœderis, quem vos deſideratis*. חפץ voluntas, 3 Reg. X, 13. טוב בעיני bonum in oculis, Eſth. III, 11. יאל eo, Exod. II, 7. θέλεις (pro εἰ θέλεις) καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύουσαν, *ſi vis, vocabo tibi nutricem*. Similia loca ex N. T. ubi εἰ ſubintelligendum eſt in interrogationibus, obſervat Cl. *Schoetgenius* ad *Lamb. Bos* Ellipſ. p. 366. ſeq. יסד pih. firmiter conſtituo, Eſth. I, 8. נצר ſervo, cuſtodio, *Sym.* Prov. XXIII, 26. θελησάτωσαν. רצה acquieſco, 1 Par. XXVIII, 4.

Μὴ θέλω, nolo. חדל deſiſto, Deut. XXIII, 23. מאן pih.

renuo. Exod. X, 4. Eſ. I, 20. מאן verbal. renuens; Jer. XXXVIII, 21.

Οὐ θέλω, οὐκ ἐθέλω, nolo, reſpuo. מאן pih. Gen. XXXVII, 34. Num. XX, 21. Deut. XXV, 7. Jer. V, 3. מאם reſpuo, Eſ. V, 24. οὐ γὰρ ἠθέλησαν τὸν νόμον Κυρίου, reſpuebant enim legem Domini.

Θέμα, quod ponitur, depoſitum, theſaurus, theca, capſula, qua aliquid reconditur, it. ordo, quo aliquid ponitur, ferculum. ארגז capſula, 1 Reg. VI, 8. θήσετε ἐν θέματι, reponetis in capſula. מערכת ordo, Lev. XXIV, 6. ἐπιθήσετε αὐτοὺς (κατὰ) δύο θέματα, ἓξ ἄρτους (κατὰ) τὸ ἓν θέμα, apponetis illos (panes) duobus ordinibus, ſex panes uno ordine. Vid. & v. 7. תשומת poſitio, Incert. Lev. VI, 2. Tob. IV, 11. θέμα γὰρ ἀγαθὸν θησαυρίζεις σεαυτῷ, theſaurum enim bonum recondis tibi. Sir. XXX, 17. θέματα βρωμάτων παρακείμενα ἐπὶ τάφῳ, fercula ciborum appoſita in ſepulchro.

Θεμέλιος & θεμέλιον, fundamentum. אבנים lapides, Sym. Eſ. XIV, 19. θεμέλια. ארמון palatium, Eſ. XXV, 2. Jer. VI, 5. Oſ. VIII, 14. Amos. II, 2. 5. אשיא Chald. plur. Eſd. IV, 12. V, 16. יסר fundo, Eſ. LIV, 11. יסור Pſ. CXXXVI, 10. Thren. IV, 11. יסודה Pſalm. LXXXVI, 1. ירפה latus, Eſ. XIV, 15. מוסר part. hoph. fundatum, Eſ. XXVIII, 16. מוסדים plur. maſc. 2 Reg. XXII, 8. Jer. LI, 26. מסד 3 Reg. VII, 9. מקום locus, Job. XVIII, 4. Eſ. XIII, 13. קרקע ſolum, fundum, Incert. Amos. IX, 3. תחתים plur. ex תחתי inferiores, Eſ. XLIV, 23. שתות plur. Aqu. Pſalm. X, 3. θεμέλιοι.

Εἰς τὸ θεμέλιον ἐμβάλλω, in fundamentum immitto. יסר pih. Eſ. XXVIII, 16.

Ἕως θεμελίου, ad fundamentum usque, funditus. עד סירים usque ad ſpinas, Nah. I, 10.

Θεμελιόω, fundo, fundamentum jacio. בריח vectis, Prov. XVIII, 19. יסר Eſd. III, 10. ἐθεμελίωσαν τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον, fundamentum jaciebant ad ædificandum domum. Cant. V, 16. Zach. VIII, 9. יסור fundamentum, Eſd. VII, 7. בינן pih. a כון firmo, Pſalm. VIII, 4. XLVII, 8. נסך inungo, Prov. VIII, 23.

Θεμελίωσις, fundatio. הוסד infin. hoph. Eſd. III, 11. יסר infin. Kal, Eſd. III, 12. יסור fundamentum, 2 Par. XXIV, 27. Aqu. Pſalm. LXXXVI, 2.

Θέμις, jus, fas. 2 Macc. VI, 20. Heſychius: Θέμις, δί-

ϑακῶν, ἄξιον, πρέπον, καὶ ὅπερ ἂν προσήκει, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ τὸ ἀξίωμα, καὶ τὸ ἁρμόζον, ἡ ϑέμις ἐςὶ καὶ νόμος. Θέμις, *juſtum, dignum, decens, & jus, quod convenit, & honor, & dignitas, vel congruum, vel* ϑέμις, *etiam eſt lex.*

Θεμιτὸς, juſtus, licitus. Tob. II, 13. οὐ γὰρ ϑεμιτὸν ἐςὶ φαγεῖν, *non enim licitum eſt veſci.* Lex. MS. *Cyrilli* Brem. Θεμιτὸν, δίκαιον, ὅσιον. Θεμιτὸν, *juſtum, ſanctum.*

Θέναρες, volis manuum. חפנים dual. pugni, *Aqu.* Prov. XXX, 4. Alias ϑέναρ cavitatem manus vel pedis ſignificat. *Heſych.* Θέναρ, τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς καὶ τοῦ ποδὸς. Θέναρ, *cavitas manus & pedis.* Ubi *Schrevelius* in not. citat *Ariſtotel.* Hiſt. Animal. I. cap. 131. 133. *Pind.* Schol. 256.

Θεόκτιστος, à Deo creatus, divinitus traditus. 2 Macc. VI, 23.

Θεομαχέω, Deo repugno, Deum oppugno. 2 Macc. VII, 19. Conf. Act. XXIII, 9. & ad h. l. Auctores citatos *Wolfio* p. 1337.

Θεομάχος, cum Deo pugnans. רפאים plur. gigantes, *Sym.* Prov. XXI, 16. ϑεομάχοι. Idem Job. XXVI, 5. ϑεομάχων. Hanc verſionem *Symmachi* eo melius intelliget, qui meminerit, quæ de gigantibus, adverſus deos bella gerentibus, in fabulis memorantur.

Θεὸς, Deus. אביר fortis, Pſalm. CXXXII, 2. 5. Eſ. LX, 16. אדונים plur. ex אדון Domini, Neh. X, 29. אדיר Neh. IV, 14. Hab. III, 18. אל fortis, Deus fortis, Num. XVI, 22. Θεὲ Θεὲ τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς, *o Deus Deus patrum & omnis carnis.* Pſalm. XVI, 7. ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου, ὁ Θεὸς, *clamavi, quia exaudiviſti me, Deus.* Pſalm. XXI, 1. ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, *Deus, Deus mi, attende mihi.* Conf. Joh. XX, 28. & alia loca, quibus pariter nominativus pro vocativo uſurpatur, ex ſacris & profanis ſcriptoribus obſervata *Glaſſio* Philol. Sacr. Lib. III. Tr. I. can. 29. p. 627. Addo locum *Ariſtophanis* Concion. v. 128.

Ὁ περιςίαρχος, περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν.
Luſtrator, circumferre oportet muſtelam.

Ubi *Biſetus:* Τοῦτο δὲ Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ, ὦ περιςίαρχε, ὥσπερ καὶ ἐν ταῖς Ἐκκλησ. ὁ παῖς, ἀντὶ τοῦ, ὦ παῖ. *Ita vero Attice, pro* ὦ περιςίαρχε, *quemadmodum & in Concion.* ὁ παῖς, *pro* ὦ παῖ. Conf. & *Poſſelium* Syntax. Græc. p. 7. & 73. & Auctores citatos Cl. *Lampio* in Pſ. XLV. p. 224. Pſ. XXXV, 5. δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεοῦ, *juſtitia tua tanquam montes Dei,* h. e. montes magni ſive altiſſimi. Pſ. LXXIX, 11. τὰς κέδρους τοῦ Θεοῦ, *cedros Dei,* h. e. cedros proceras, ſive altiſſimas.

mas. Conf. Hiſt. Crit. Reip. Lit. T. XI. p. 231. אֵלִים plur. fortes, Pſ. XXVIII, 1. LXXXVIII, 7. אֱלָה & אֱלָהָא cum א emphat. Chald. Eſd. IV, 24. V, 1. & alibi paſſim. אֱלוֹהַּ ſing. Deut. XXXII, 15. 17. אֱלֹהִים plur. Gen. I, 1. & alibi ſæpiſſime. Gen. XXXV, 5. φόβος Θεῦ, *terror Dei*, h. e. maximus. Similitet apud *Pindarum* Nem. Od. 9. v. 64. ἐν δαιμονίαισι φόβοις, *terroribus divinis*. *Schollaſtes* interpretatur ἐν φόβοις μεγίστοις, *terroribus maximis*. Conf. Hiſt. Crit. Reip. Lit. T. XI. p. 238. ſeqq. 2 Sam. IX, 3. ποιήσω μετ' αὐτοῦ ἔλεος Θεοῦ, *faciam cum eo miſericordiam Dei*, h. e. maximam. Pſ. LXIV, 10. ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ, *fluvius Dei*, h. e. maximus. Intelligitur nempe Jordanes, quem etiam *Strabo* L. XVI. p. 1095. & *Philoſtorgius* in fragmento apud *Joannem Antiochenum* recitato *Salmaſio* in Exerc. Plin. c. 35. p. 407 μέγιστον, *maximum*, & Joſephus Lib. V. Ant. c. 1. τὸν ποταμὸν, *fluvium*, κατ' ἐξοχὴν appellat. Conf. Hiſt. Crit. R. L. T. XI. p. 244. ſeqq. Jon. III, 3. Νινευὴ ἦν πόλις μεγάλη τοῦ Θεοῦ, *Ninive erat urbs magna Dei*, h. e. valde magna. Conf. *Vorſtii* Phil. Sacr. Part. I. c. 16. p. 388. ſeqq. *Feſſelii* Adverſ. Sacr. Lib. I. cap. 6. p. 47. & *Wollii* Diſſ. de Uſu & Abuſu Αὐξήσεως Nominum Divinorum, Commentat. de Parentheſi Sacr. ſubjunctam p. 153. ſeqq. Exod. VII, 1. ἐγὼ δέδωκά σε (εἰς) Θεὸν Φαραώ, *ego dedi te in Deum Pharaoni*, h. e. conſtitui te, ut tanquam Deus per Aaronem, prophetam tuum, Pharaoni voluntatem divinam ad dimittendum populum patefacias. *Aqu.* Pſ. XLIV, 8. ὁ θρόνος σου, Θεέ, εἰς αἰῶνα καὶ ἔτι, *thronus tuus, o Deus, in ſeculum & ultra.* Vide & *Aquilam* Pſ. L, 3. Idem Pſalm. XLIV, 8. ἤλειψέ σε, ὁ Θεός, Θεός σου, *unxit te, Deus, Deus tuus.* *Druſius* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 928. ad h. l. ita: *Legerim*, Θεὲ ὁ Θεός σου. *Sic apud Hieron. auſim reponere*, Dee Deus meus, *pro eo quod in editis vulgo*, Deus Deus meus. *Rei firmandæ ſunt verba illa*, Unde & Aquila *Elohim* verbum Ebraicum non nominativo caſu, ſed vocativo interpretatur dicens, Θεὲ, & nos propter intelligentiam, Dee, poſuimus; quod Latina lingua non recipit. *Hæc Hieron. in epiſt.* (104.) *ad Principiam.* Hactenus *Druſius*. Ad quem ita B. *Fabricius* in nota MS. *Fallitur Druſius. Nam verbis, quæ ex Hieronymo adducit, reſpicitur ad verſum* 7. *ubi legitur* Θεέ. *In verſu autem hoc octavo Aquila non* Θεὲ, *ſed* Θεὸς *ſcripſerat, ut idem Hieronymus ibidem teſtatur.* Verba ejus ſunt: „*Quod ſequitur* unxit te Deus Deus tuus, *primum nomen Dei vocativo caſu intelligendum eſt, ſequens nominativo. Satis miror, cur Aquila non, ut coeperat in primo verſiculo, vocativo caſu interpretatus ſit, ſed nominativo, bis nominans Deum, qui ſupra dictum unxerit Deum.*" אֵל אֱלֹהִים Gen. XXXIII, 20. XLVI, 3. גּוֹי gens, populus, Joſ. X, 13. ubi

ubi tamen pro Θεὸς Cl. *Grabius*, in Proleg. in LXX. Int. T. I. c. 3. §. 7. legendum cenſet ἔθνος, quoniam *populus* legitur in *Itala* verſione, apud *Tertullianum* de Jejun. c. 10. Poteſt etiam leviori mutatione legi λαὸς, quemadmodum paulo poſt videbimus, quod *Al.* 2 Par. XXX, 27. pro Θεὸν habeant λαόν. יה יה Eſ. XXXVIII, 11. יהוה Gen. IV, 4. Exod. IV, 2. & alibi paſſim. יה יהוה Eſ. XXVI, 4. ישראל Iſraël, Deut. XXXII, 8. מלאך angelus, Eccleſ. V, 5. עם populus, 2 Par. XXX, 27. ubi tamen *Al.* pro Θεὸν rectius λαόν. צבי decus, Jer. III, 19. צוּר rupes, Deut. XXXII, 4. 15. 18. 30. 31. Pſ. XVII, 34. 50. & alibi. Conf. B. *Gottfr. Olearii* Diſſ. de Chriſto Lapide ſummo angulari ad Matth. XXI, 42. §. 15. צי navis, Eſ. XXXIII, 21. קדש ſanctitas, Amos. II, 7. שדי omnipotens, Num. XXIV, 4. 16. Eſ. XIII, 6.

Θεὸς αὐτῶν, Deus eorum. אל שדי Deus omnipotens vel ſufficiens, Exod. VI, 3.

Θεὸς ἐμὸς, Deus meus. שדי Gen. XLIX, 25.

Θεός μου, idem. אל שדי Gen. XXVIII, 3. XLIII, 14. XLVIII, 3.

Θεός σου, Deus tuus. אל שדי Gen. XVII, 1. XXXV, 11.

Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ, Deus cœli. שדי Pſ. XC, 1.

Τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, ἐλλειπτικῶς pro κατὰ τὰ πράγματα πρὸς τὸν Θεὸν ἀνήκοντα, in rebus, quæ ad Deum pertinent. לאלהים in Deum, Exod. IV, 16. σὺ δὲ αὐτῷ ἔσῃ τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, *tu eris illi* (ſcil. præſto) *in rebus, quæ ad Deum pertinent*, h. e. quemadmodum Aaron erit propheta tuus, per quem ad populum loqueris, (conf. quæ notavi in v. Θεὸς ex Exod. VII, 1. & infra v. Προφήτης.) ita tu ipſi tanquam Deus futurus es, a quo verba tanquam a me ipſo revelata accipiet. מול האלהים e regione, vel a latere Dei, vel prope Deum, Exod. XVIII, 19. γίνου σὺ τῷ λαῷ, τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, *eſto tu populo* (præſto) *in rebus, quæ ad Deum pertinent*, h. e. tu loco Dei voluntatem ejus populo patefacies. *Cf. Wolf.* ad Hebr. V, 1.

Θεοὶ, (in plur.) Dii. אל ſing. Pſ. LXXXI, 1. Eſ. XLIV, 15. XLV, 20. Mal. II, 11. אלים plur. Exod. XV, 10. Dan. XI, 36. אלהים Gen. III, 5. XXXI, 30. & alibi paſſim. אלהין Chald. Dan. II, 11. III, 12. אלהיא cum א emph. Chald. Jer. X, 10. אלילים plur. idola, Eſ. XIX, 3. זבח ſacrificium, Ezech. XX, 28. עצבים plur. ſimulacra, 2 Reg. V, 21. צור rupes, Deut. XXXII, 31.

Θεοσέβεια, cultus Dei, pietas. יראת אדני timor Domini, Job. XXVIII, 28. יראת אלהים timor Dei, Gen. XX, 11. Vid. & Bar. V, 3. Sir. I, 22.

Θεοσεβὴς, Deum colens, pius. ירא אלהים Exod. XVIII, 21. Job. I, 1. 8. II, 3. Conf. Judith. XI, 16. & Job. IX, 31.

Θεοφιλὴς, Deo charus & gratus. Prolog. Sir.

Θεράπαινα, ancilla, famula. אמה Exod. XXI, 26. 27. מתי אהל homines tentorii, Job. XXXI, 33. נערה puella, Prov. XXXI, 15. שפחה Exod. XI, 5. Eſ. XXIV, 2. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Θεράπαινα, δούλη.

Θεραπεία, ſanatio, unctio, famulitium, cultus. מרוקים plur. mundationes, Eſth. II, 12. *ἡμέραι τῆς θεραπείας*, *dies unctionis*. עבד ſervus, Gen. XLV, 16. *ἡ θεραπεία αὐτοῦ*, *famulitium ejus*. Conf. Matth. XXIV, 45. & Luc. XII, 42. & ad hæc loca Auctores laudatos B. *Wolfio* p. 355. & 671. Joël. I, 14. *κηρύξατε θεραπείαν*, juxta antiquam latinam tranſlationem, *prædicate curationem*. Quod *Hieronymus* intelligit de emendatione peccatorum ſuorum pœnitentia, in quo *Theodoretus* ipſi adſtipulatur. Voxque Hebræa עצרה non minus videtur *curationis* notationem admittere, quam radix עצר ſignificationem *claudendi* & *conſtringendi*. Vulnera enim conſtrictione curantur, atque ita ad vulnerum animæ curationem applicari poſſe haut abſonum videtur. Hac ſignificatione reddunt eam per *διὰ* LXX. Jer. XXXIII, 1. At alias præterea habet vox Græca *θεραπεία* ſignificationes, quas alii hic anteferunt, tanquam huic loco magis convenientes, ut ſunt, *cultus divinus*, *famulatus*, *miniſterium*, qua notione juxta Arabicam verſionem verba ſonant, *proclamate miniſterium*, h. e. admonete eos, ut ſimul accedant ad ſerviendum Deo. Vide *Ed. Pocockium* ad h. l. p. 62. ſeq. 4 Reg. X, 20. ubi nihil extat in Hebr. textu: *ἁγιάσατε ἱερείαν τοῦ Βάαλ, καὶ θεραπείαν*, *ſanctificate ſacerdotium Baal, & cultum*. *Phavorinus*: *Θεραπεία, ἡ ἴασις ἀπὸ τοῦ θεραπεύω, καὶ θεραπευτὴς παραγόμενον. θεραπεία καὶ ἡ διακονία, ἀφ᾽ οὗ λέγεται καὶ θεράπων. καὶ θεραπεία ἡ ὑπουργία καὶ ὑπηρεσία, καὶ τὸ πλῆθος τῶν θεραπόντων.* *Θεραπεία, ſanatio, a θεραπεύω, ſano, unde etiam θεραπευτὴς, medicus. θεραπεία etiam miniſterium, unde dicitur etiam θεράπων, miniſter. Et θεραπεία opera, & ſervitium, & multitudo famulorum.*

Θεραπεύω, miniſtro, ſervio, colo, ſano, it lavo. בקש pih. quæro, Prov. XXIX, 27. *πολλοὶ θεραπεύουσι πρόσωπα ἡγουμένων*, *multi colunt perſonas principum*. חלה pih. deprecor, Prov. XIX, 6. *πολλοὶ θεραπεύουσι πρόσωπα βασιλέων*,

multi

multi colunt perſonam regis. Ita *Philoſtratus* de Vit. Apoll. Tyan. L. VI, c. 31. p. 311. θεραπεύοντα τὸν βασιλέα vocat *Imperatori ſubmiſſo cultu addictum*, ut vertit *Olearius*. ישב ſedeo, Eſth. II, 19. ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐθεράπευεν ἐν αὐλῇ, *Mardochæus autem miniſtrabat in aula*. Vid. & Eſth. VI, 10. עבד ſervus, Eſ. LIV, 17. ἔστι κληρονομία τοῖς θεραπεύουσι Κύριον, *eſt hæreditas illis, qui colunt Dominum*. עשה facio, 2 Reg. XIX, 24. οὐκ ἐθεραπεύσατο τοὺς πόδας αὐτοῦ, οὐδὲ ὠνυχίσατο, *neque pedes ſuos ſibi laverat, neque ungues ſibi præciderat*. Tob. XII, 2. τὴν γυναῖκά μου ἐθεράπευσε, *ut uxorem haberem, mihi præſto fuit*. 3 Eſd. I, 3. θεραπεύετε τὸ ἔθνος αὐτοῦ Ἰσραὴλ, *curam agite gentis ipſius Iſraël* Sap. XVI, 12. οὔτε μάλαγμα ἐθεράπευσεν αὐτοὺς, *neque malagma ſanavit illos*. Vid. & Sir. XVIII, 19. XXXVIII, 7. *Phavorinus*: Θεραπεύω, τὸ δουλεύω. οἷον οὐκ ἐᾷ τὸν δεσπότην θεραπεύειν. καὶ θεραπεύω, τὸ τιμῶ. ἀγαθὸν θεραπεύεις σοφιστὴν, καὶ θεραπεύω τοὺς θεούς. καὶ θεραπεύω, τὸ ἰῶμαι. ὡς τὸ, σώματος μὲν ἀῤῥωστίαν θεραπεύει τέχνη. Θεραπεύω, *ſervio*. Non ſinit Dominum ſervire. *Et* θεραπεύω, *honoro, colo*. Bonum honorabis ſophiſtam; & colo Deos. *Et* θεραπεύω, *ſano*. Corporis quidem morbum ſanat ars.

Θεράπων, miniſter, ſervus. בן אדון filius Domini, Gen. XXIV, 44. נערה puella, Prov. XXVII, 27. עבד ſervus, Gen. L, 17. Exod. IV, 10. VII, 10. Num. XI, 11. *Heſychius*: Θεράποντες, οἱ ἐν δευτέρᾳ τάξει φίλοι, ἀπὸ τοῦ θεραπεύειν, φίλοι τε καὶ ὑπηρέται. Θεράποντες, *ſecundo ordine amici*. A θεραπεύειν, ſervire, *ſervi æque ac miniſtri* ita dicuntur.

Θεράπων φρόνιμος, miniſter prudens. מחלה infirmitas, Prov. XVIII, 14.

Θεραφεῖν & ἰν, it. Θεραφὶν, vox ipſa Hebr. תרפים idola, Dii penates, Jud. XVII, 5. XVIII, 14. 1 Reg. XV, 23. 4 Reg. XXIII, 24. *Sym. Theod.* Gen. XXXI, 19. *Aqu.* Ezech. XXI, 21. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Θεραφεῖν, μορφώματα. Θεραφεῖν, *ſimulacra*. Conf. v. Μορφώματα infra.

Θέρειος, æſtivus. קיץ æſtas, *Aqu.* Pſalm. XXXI, 4. ἐρημώσει θερείῳ.

Θερίζω, meto. חרש aro, 1 Reg. VIII, 12. מחרשה raſtrum, 1 Reg. XIII, 21. קטף decerpo, Job. VIII, 12. קציר meſſis, Job. V, 5. קצר Lev. XXIII, 10. Ruth. II, 3. Prov. XXII, 8.

Vid. alibi Σῖτος ὥριμος κατὰ καιρὸν θεριζόμενος.

Θερινὸς, æſtivus. מקרה refrigeratio, Jud. III, 20. קיט Chald. æſtas, Dan. II, 35. קיץ idem, Amos. III, 15.

Θερισμὸς, meſſis, it. fruges ad metendum maturæ. חריש aratio, 1 Reg. VIII, 12. פאה angulus, Lev. XIX, 9. XXIII, 22. קיץ æſtas, Eſ. XVI, 9. קציר Jer. V, 17. κατέδονται τὸν θερισμὸν ὑμῶν, devorabunt maturas fruges veſtras. Vid. & Lev. XXIII, 10. 22. 1 Reg. VI, 13. & conf. Matth. IX, 37. & Apoc. XIV, 15. Sic ἀμητὸς tam meſſem quam fruges maturas ſignificat. Vid. ſupra in h. v. קצר infin. Lev. XIX, 9.

Θεριστήριον, falx meſſoria. מחרשת vomer, 1 Reg. XIII, 20.

Θεριστὴς, meſſor. Drac. v. 40.

Θέριστρον, veſtis æſtiva, veſtis tenuis. צעיף peplum, Gen. XXIV, 65. XXXVIII, 14. רדיד Cant. V, 8. Eſ. III, 22. *Heſychius*: Θέριστρον, λεπτὸν ὕφασμα, θερινὸν ἱμάτιον. Θέριστρον, *tenuis textura, veſtis æſtiva.* Gloſſ. in Octat. Τὸ θέριστρον, τὸ πολύτιμον ἱμάτιον. Τὸ θέριστρον, *veſtimentum pretioſum.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Θέριστρον, ὠμοφόριον. Θέριστρα, *ſuperhumerale. Hieronymus* Comment. in Jeſ. Θέριστρα *nos poſſumus appellare palliola, quibus obvoluta erat Rebecca, ut hodie quoque Arabiæ & Meſopotamiæ operiuntur fœminæ, ab eo, quod ἐν θέρει i. e. æſtate, & caumate, corpora protegant fœminarum.* Conf. *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 51.

Θερμαίνω, caleſacio, & θερμαίνομαι, incaleſco. חם calor, Agg. I, 6. חמם Pſalm. XXXVIII, 4. ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ, *calet cor meum in me, & in meditatione mea exardet ignis.* Hoc de magno dolore & triſtitia intelligendum eſt, ut patet ex ſequ. Conf. quæ ad h. l. illuſtrandum ex *Ariſtophane* & *Plauto* obſervat *Elſnerus* ad Luc. XXIV, 31. p. 286. Oſ. VII, 7. θερμαίνεσθαι *incaleſcere*, eſt ardere libidine, malefaciendi; quemadmodum apud *Æſchylum* ναῦται θερμοὶ, *nauti calidi*, ſunt θερμοὶ πρὸς τὴν κακίαν, *fervidi ad malitiam*, ſeu æſtuantes libidine malefaciendi, ut *Scholiaſtes* exponit. Vide *Feſſelii* Adverſ. Sacr. L. II. c. 22. p. 160.

Θερμασία, calor. חמה Jer. LI, 39.

Θερμαστρεὺς, caldarium. יעים plur. palæ, 3 Reg. VII, 40. juxta ed. *Rom.* ἐποίησε Χειρὰμ τοὺς λέβητας καὶ τὰς θερμαστρεῖς, *fecit Chiram lebetes & caldaria.* Vid. & v. 45. In ed. *Francof.* 3 Reg. VII, 39. 44. male legitur θέρμας τρεῖς.

Θέρμη, calor. חם præt. Kal. a חמם Eccleſ. IV, 11. חמה Pſ. XVIII, 7. Vid. & Sir. XXXVIII, 34.

Θέρμη γίνεται, calor fit. חמם caleſio. Job. VI, 17.

Θέρμαι, plur. thermæ, balnea. Vid. modo ante in Θερμαστρεύς.

Θερμὸς, calidus, ardens. חכלילי *Incert.* Gen. XLIX, 12. θερμοὶ, *ardentes.* חם Joſ. IX, 12. Job. XXXVII, 17. חם calor, 1 Reg. XXI, 6. חן gratia, Jer. XXXI, 2. (ubi legiſſe videntur חם, εὗρον θερμὸν ἐν ἐρήμῳ, *inveni calidum in deſerto. Victor* apud *Ghiſlerium* in Caten. p. 664. teſtatur, alios pro θερμὸν ibi legere θερισμὸν, *meſſem.* Inde forte enata Gloſſa apud *Heſychium :* Θερμὸν, τὸ θέρος. Θερμὸν, *meſſem.* Tob. II, 9. ἀφώδευσαν τὰ στρουθία θερμὸν (ſc. ἀφόδευμα, vel ſimile quid) εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς, *paſſerculi calidum ſtercus excernebant in oculos.* Sir. XXIII, 20. ψυχὴ θερμὴ, *anima calida.* Dicitur de eo, qui turpi libidine totus flagrat. Vide *Feſſelii* Adverſ. Sacr. L. II. c. 22. p. 160.

Θερμότης, caliditas, calor. Sap. II, 4.

Θέρος, æſtas. קיץ Prov. VI, 8. XXX, 25. ἑτοιμάζεται θέρους (pro διὰ θέρους) τὴν τροφὴν, *parat æſtate victum.* קציר meſſis, Prov. XXVI, 1.

Θεσβίτης, Thesbites, cognomen Prophetæ Eliæ. נביא propheta, Mal. IV, 5. תשבי 3 Reg. XXI, 17. 4 Reg. I, 3.

Θέσις, poſitio, ſitus, it. habitus, amictus. ניר lucerna, 3 Reg. XI, 36. שית poſitio, *Incert.* Job. XXXVI, 16. *Aqu.* Prov. VII, 10. θέσιν πόρνης, *habitum meretricis.* Ad poſteriorem locum *Druſius* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 1110. *Hic ſumi videtur pro habitu aut veſtis genere, quæ & σύνθεσις. Qua voce Latini quoque autores utuntur Suetonius Nerone :* Ac plerumque ſyntheſin indutus &c. *Martialis,* Syntheſibus dum gaudet eques dominusque ſenatus. Sap. VII, 19. ἀστέρων θέσεις, *ſiderum ſitus.* Vid. & Sap. VII, 29.

Θεσμὸς, lex, ſtatutum. תורה Prov. I, 8. שתות plur. fundamenta, *Sym.* Pſ. X, 3. θεσμοί. Vid. & Sap. XIV, 23. *Heſychius :* Θεσμοῖς, *legibus.* Gloſſ. MS. in Sap. Sal. Θεσμῶν, νόμων.

Θεχιὶμ, ipſa vox Hebr. תוכיים plur. ſimiæ, 2 Par. IX, 21. Vide *Jac. Haſæi* pec. de iis Diſſ. in Bibl. Brem. Cl. 2. p. 468. ſeqq.

Θεωρέω, contemplor, ſpecto, conſidero, ſentio, percipio. זמם cogito, Prov. XXXI, 16. חזה Pſ. XXVI, 8. τοῦ θεωρεῖν με τερπνότητα Κυρίου, *ut percipiam delectationem Domini.* חזה Chald. Dan. II, 31. III, 28. מאור lumen, Prov. XVI, 2. ראה Job. XIII, 1. ταῦτα τεθεώρηκέ μου ὁ ὀφθαλμὸς, *hæc vidit oculus meus. Al.* Jud. XVI, 27. θεωροῦντες ἐν παιγνίαις Σαμψὼν, *ſpectantes, quomodo fidibus caneret Simſon.* Sir. XXVI, 32. γυνὴ μεγαλόφωνος καὶ γλωσσώδης εἰς πολεμίων τρο-

καὶ θεωρηθήσεται, *mulier clamoſa & loquax ad hoſtes fugandos exquiretur.*

Θεωρητὸς, conſpicuus, ſpectabilis. חזות viſio, Dan. VIII, 5.

Θεωρία, contemplatio, ſpectaculum. ראות aſpectus, *Sym.* Eccleſ. V, 10. מראה *Sym.* Eſ. LIII, 2. Vid. & 2 Macc. V, 26. XV, 12.

Θεωρίζω, conſpicio, ſpecto. Judith. X, 11.

Θεωρὸς, Sacer legatus, qui ad ſacra deorum externorum mittebatur. 2 Macc. IV, 19. *Suidas*: Θεωροί. οἱ εἰς θυσίας πεμπόμενοι, καὶ τὰς ἑορτὰς, ἢ ἐπὶ τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνας καὶ ἄλλας πανηγύρεις καὶ εἰς χρηστήρια. Θεωροὶ, *qui ad ſacrificia & feſta mittuntur, vel ad ſacra certamina, & ad alias ſolennes conventus, & ad oracula.* Græci etiam illos, qui primitias diis afferebant, θεωροὺς vocabant. *Heſychius* in Θεωρικός· Θεωροὺς (Sic enim bene legend. cenſet *Stephanus* pro θεωρικούς.) δὲ ἐκάλουν τοὺς τοῖς θεοῖς τὰς ἀπαρχὰς ἀπάγοντας. *Θεωροὺς vero vocabant illos, qui diis primitias afferebant.* Conf. Ill. *Spanhemium* Obſerv. in *Callimach.* p. 487. & 515. ſeq.

Θήκη, theca, loculus. בית domus, Exod. XXV, 27. XXXVI, 32. מצבה ſtatumen, Eſ. VI, 13. Conf. *Suiceri* Theſ. T. I. p. 1398.

Θηλάζω, lacto & lacteo, ſugo. טפחים plur. educationes, q. d. palmationes, parvuli qui palmis geſtantur & educantur. Thren. II, 20. νήπια θηλάζοντα μαστοὺς, *infantes ſugentes ubera.* ינק : הניק Kal & hiph. Job. III, 12. ἱνατί δὲ μαστοὺς ἐθήλασα; *cur vero lactatus ſum uberibus?* Vid. & Cant. VIII, 1. & Joël. II, 16. Gen. XXI, 7. ὅτι θηλάζει παιδίον Σάῤῥα, *quod lactet infantem Sara.* Vid. & Exod. II, 9. 1 Reg. I, 23. Thren. IV, 3. Pſ. VIII, 3. ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων, *ex ore infantium & lactentium.* Vid. & Jer. XLIV, 7. *Thomas Magiſter* & *Moſchopulus*: Θηλάζει τὸ θῆλυ μεταβατικῶς ἃ ἔτεκε, καὶ θηλάζουσι τὰ τεχθέντα ἀμεταβάτως. *Lactat mulier quos peperit, & lactent nati abſolute.* Conf. quæ ex *Æliano*, *Philoſtrato*, & *Lyſia* notat *Grævius* ad *Luciani* Solœciſt. p. 734. Deut. XXXII, 13. ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας, *ſuxerunt mel ex petra.* Deut. XXXIII, 19. πλοῦτος θαλάσσης θηλάσει σε, *divitiæ maris lactabunt*, vel *ſatiabunt, recreabunt te.*

Θήλεια, fœmina. ארות ſtabulum, 2 Par. IX, 25. בקר bos, Amos. VI, 12. נקבה Lev. IV, 28. XV, 32. Vid. & Prov. XXX, 31. ubi nihil pro hac voce in textu Hebr. legitur.

Θῆλυ, ſc. γένος, ſexus fœmineus, fœmina. אשה Gen. VII, 2. בת filia, Exod. I, 16. 22. נקבה Gen. I, 27. VI, 19.

Θηλυ-

Θηλυκός, fœmininus. נקבה Num. V, 3. Deut. IV, 16.

Θηλυμανὴς, fervidus amator ſexus fœminei, q. d. inſaniens amore ſexus fœminei. מיזנים plur. bene paſti, Jer. V, 8. ἵπποι θηλυμανεῖς ἐγενήθησαν, equi præ venere inſanientes. Conf. ad h. l. *Druſium* Proverb. Cl. II. L. IV. n. 37. *Feſſelium* Adverſ. Sacr. L. II. c. 26. p. 170. Apud *Heſychium* θηλυμανεῖς ſunt πόρνοι, ſcortatores.

Θῆλυς, fœmineus, muliebris. 2 Macc. VII, 21. τὸν θῆλυν λογισμὸν ἄρσενι θυμῷ διεγείρασα, fœmineam cogitationem maſculo animo excitans.

Θημωνία, & Θημωνιὰ, acervus, cumulus. גדיש meta frumenti, *Aqu. Theod.* Job. XXI, 32. חמר Exod. VIII, 14. συνήγαγον αὐτὰς θημωνίας θημωνίας, collegerunt eas acervos acervos, i. e. acervatim, aut per acervos. Ita Marc. VI, 39. συμπόσια συμπόσια, per convivia, & v. 40. πρασιαὶ πρασιαὶ, per areolas. Conf. Auctores laudatos *Wolfio* ad Marc. l. c. p. 468. ערמה Cant. VII, 2. κοιλία σου θημωνία ἅλωνος, venter tuus acervus area. Vid. & Sir. XX, 28. XXXIX, 22. 1 Macc. XI, 4. *Heſychius* : Θημωναὶ, (male ita ſcribitur pro Θημωνιαὶ) οἱ σωροὶ τῶν δραγμάτων. Θημωναὶ, acervi manipulorum. Apud eundem Θημωναὶ, (hoc ex mendoſo procul dubio Codice arreptum, in quo pro Θημωνιαὶ ſcriptum fuit. Conf. Exod. VIII, 14. ubi Codices quidam pariter Θημωνίας habent pro θημωνίας.) iisdem verbis exponuntur.

Θημωνία ἅλωνος, acervus areæ. גדיש meta frumenti, Job. V, 26. מכרה מלח fodina ſalis, Soph. II, 9.

Θὶν. Vid. Θὶν infra.

Θὴρ, fera. חיה Job. V, 23. Vid. & 2 Macc. IV, 25. XI, 9.

Θήρα, venatio, captura, fera, præda, tendicula. טרף præda, *Aqu. Theod.* Job. IV, 11. *Sym. Theod.* Job. XXXVIII, 39. *Aqu. Theod. Sym.* Pſ. CX, 4. Conf. 1 Macc. III, 4. טרפה diſcerptum, Exod. XXII, 13. ubi vulgarem lectionem ἐπὶ τὴν θήραν, *Grabius* Proleg. in LXX. Int. T. I. c. 4. §. 3. tuetur contra *Flaminium Nobilium*, qui ἐπὶ τὴν θύραν legendum ibi ſuſpicetur, & Waltonum, qui in Bibliis Polyglottis voci θήραν ſignum mendæ præfixit. In Concordantiis *Trommii* θήρα ibidem male Hebr. עד teſtis reſpondere dicitur, & LXX, pro illo ציד legiſſe conjicitur. Legerunt potius LXX. pro עד cum tzere, עַד cum pathach, quo ſignificat *ad*. ציד Gen. XXVII, 4. θήρευσόν μοι θήραν, venare mihi feram. Vid. & v. 5. 7. Prov. XII, 28. צידה victus, alimentum, cibaria, Pſ. CXXXI, 16. τὴν θήραν αὐτῆς εὐλο-

γῶν εὐλογίαν. *Hieronymus* Quæſt. in Gen. ad Gen. XLV, 21, verba Pſ. l. c. adducens, ad illa inter alia ita notat: Θήραν venationem *magis poteſt ſonare quam* fruges, *tametſi moris ſit Ægyptiorum* θήραν *etiam* far *vocare*, *quod nunc corrupte* atheram *nuncupant*. De hac *Dioſcorides* L. II. c. 114. Ἀθήρα δὲ ἐκ τῆς ἀληλεσμένης εἰς λεπτὸν ζειᾶς σκευάζεται· ἔστι δὲ ῥόφημα ὥσπερ πολτάριον ὑγρὸν, παιδίοις ἁρμόδιον. Athera *ex Zea fit tenuiſſime molita: eſt autem ſorbitio, quaſi liquida pulticula, infantibus conveniens.* Et *Heſychius*: Ἀθηρά, (Sic enim legitur pro Ἀθήρα) βρῶμα διὰ πυρῶν καὶ γάλακτος ἑψημένον παρ' Αἰγυπτίοις. Ἀθηρά, *cibus ex frumentis & lacte coctus apud Ægyptios*. Conf. & quæ ex *Plinii* Hiſt. N. L. XXII. c. 25. de medicina ex frugibus decocta, & Ægyptiis *athara*, vel, ut alii legunt, *athera* dicta affert Doct. *Hodius* de Text. Bibl. Orig. p. 120. צר rupes, it. Tyrus, (forte legerunt צִיר) Oſ. IX, 15. צרה anguſtia, Prov. XI, 8. רשת rete, Pſ. XXXIV, 9. ἡ θήρα, ἣν ἔκρυψε, συλλαβέτω αὐτὸν, *tendicula, quam abſcondidit, capiat illum*. Conf. Rom. II, 9.

Θήραμα, captura, tendicula. מצור rete, Eccleſ. VII, 27.

Θηράτης, venator. כלב canis, *Aqu. Sym.* Pſ. XXI, 17. θηράται. Conf. *Ælian.* Var. XIV, 46.

Θηράω, venor. צרה *Sym.* 1 Reg. XXIV, 12.

Θήρευμα, captura, tendicula, ציר Lev. XVII, 13. *Al.* Eccleſ. VII, 27.

Θηρευτὴς, captator, venator. Sir. XI, 31. πέρδιξ θηρευτὴς, *perdix venator*. Eſt perdix cicur, qui feros perdices ſuis artibus in caveam aut laqueos allicit. Vid. *Bocharti* Hier. P. I. p. 17. & P. II. p. 89. & *Druſium* ad Sir. l. c.

Θηρεύω, venor, feras capio. אחז capio, Eccleſ. IX, 12. ארב inſidior, Pſ. LVIII, 3. גרד turmatim convenio, Pſ. XCIII, 21. הביא venire facio, hiph. a בוא *Al.* Gen. XXVII, 7. θήρευσον. טרף diſcerpo, Jer. V, 6. יצר angor, Job. XVIII, 7. יקש laqueum tendo, Pſ. CXXIII, 6. צור Gen. XXVII, 4. 5. Lev. XVII, 13. תפש prehendo, Jer. LI, 41.

Θηριάλωσις, captura ferarum. טרף *Sym.* Gen. XLIX, 9.

Θηριάλωτος, a feris captus. חיה beſtia, Lev. V, 2. טרפה diſcerptum, Gen. XXXI, 38. Exod. XXII, 31.

Θηριάλωτος γίνομαι, a feris captus ſum. טרף נטרף lacerando laceror, Exod. XXII, 13.

Θηριόβρωτος, a feris comeſtus. טרפה diſcerptum, *Al.* Gen. XXXI, 38.

Θηρο-

Θηριόβρωτος γίνομαι, a feris comeſtus ſum. טרף טרף diſcerpendo diſcerpor, Gen. XLIV, 28.

Θηρίον, fera, beſtia. בהמה Deut. XXVIII, 26. XXXII, 24. חיה Gen. I, 24. II, 19. & alibi paſſim. *Al.* 2 Reg. XXIII, 13. τὰ θηρία τῶν ἀλλοφύλων παρενέβαλεν ἐν τῇ κοιλάδι Ῥαφαΐν, *animalia alienigenarum caſtrametabantur in valle Raphain.* Sic enim pro τάγμα, vel, ut *al.* τάγματα τῶν ἀλλοφύλων, in Codice quodam ibi lectum fuiſſe, colligo e Gloſſis MS. in L. 3 Reg. ubi inde procul dubio ita: Τὰ θηρία τῶν ἀλλοφύλων, τουτέστι τὰ τάγματα. *Animalia alienigenarum, hoc eſt, ordines.* Licet enim hæc Gloſſis in Lib. 3 Reg. inſerta ſint, tamen & aliæ voces ibi exponuntur, quæ aliunde petitæ ſunt. Ordines autem militum ibi חיות θηρία dici videntur ab animalibus in vexillis illorum repræſentatis. Sic & apud alias gentes ſigna militaria animalium effigies exhibuiſſe, auctores teſtantur. Ut enim taceam, quæ Judæorum magiſtri de animalibus in vexillis exercitus populi Iſraëlitici, ex Ægypto in terram Canaan tendentis, pictis referunt, (vid. *Bochart.* Hieroz. P. I. L. III. c. 5. p. 772. & *Glaſſ.* Philol. Sacr. L. V. Tr. I. c. 8. p. 1604.) de Perſis refert *Xenophon* L. VII. Pæd. Cyr. non longe ab initio, quod aquilam auream, in haſta longa conſpicuam, milites illorum habuerint, & ſecuti ſint. Et in vexillis Scythicis dracones comparuiſſe, docet *Suidas* in Σημεῖα Σκυθικά. Conf. & quæ de Indis memorat Idem v. Ἰνδοί, & Χιλιοστύς, & *Lipſium* de Milit. Rom. Lib. IV. Dial. 5. p. 171. In Romanis vero legionibus inter ſigna militaria aquilas, lupos, minotauros, equos, apros locum obtinuiſſe, tradit *Plinius* Lib. X. c. 4. חיוא, חיוה, חיותא Chald. Dan. II, 38. IV, 9. V, 22. חיתו ex חיה cum ו parag. Pſalm. XLIX, 11. Eſ. LVI, 9. טרוף infin. rapiendo, Gen. XXXVII, 32. טרף rapina, Eſ. V, 30. ציים plur. fera animalia, Eſ. XIII, 21. קול vox, Soph. II, 14.

Θηρία τετράποδα, beſtiæ quadrupedes. אלים plur. ex אל Job. XLI, 17.

Θηριόομαι, efferor. 2 Macc. V, 11. τεθηριωμένος, *efferatus.*

Θηριώδης, ferus, ferinus. 2 Macc. X, 35.

Θηριωδῶς, ferociter, ferino more. 2 Macc. XII, 15.

Θηριόβρωτος, a fera devoratus. טרפה diſcerptum, *Incert.* Gen. XXXI, 39.

Θησαυρίζω, congero, in theſaurum recondo, theſaurum facio. אצר 2 Reg. XX, 17. ὅσα ἐθησαύρισαν οἱ πατέρες, *quæcunque congeſſerunt patres.* Amos. III, 10. οἱ θησαυρίζοντες ἀδικίαν καὶ ταλαιπωρίαν, *theſauros facientes ex injuſtitia, & mi-*

miſeria ſc. aliorum. אצר congero. Pſ. XXXVIII, 10. θησαυρίζει, καὶ οὐ γινώσκει, τίνι συνάξει αὐτά, theſauros congerit & neſcit, cui congeret illos. Zach. IX, 3. ἐθησαύρισεν ἀργύριον ὡς χοῦν, congeſſit argentum, tanquam pulverem. Conf. Baruch. III, 10. Heſychius: Θησαυρίσαντα, συνάξαντα. Θησαυρίσαντα, congerentem. צפן recondo, Prov. I, 18. θησαυρίζουσιν ἑαυτοῖς κακά, tanquam in theſauro ſibi recondunt mala. Sic Euripides Jone v. 923. μέγαν θησαυρὸν κακῶν, magnum theſaurum malorum, & Plautus Mercat. Act. I. ſc. 2 v. 51. & Act. III. ſc. 4. v. 58. theſaurum mali dixit. Conf. Cl. Alberti Obſerv. ad Rom. II, 5. p. 297. Prov. II, 7. θησαυρίζει τοῖς κατορθοῦσι σωτηρίαν, rectis tanquam in theſauro recondet ſalutem. Prov. XIII, 23. θησαυρίζεται δὲ δικαίοις πλοῦτος ἀσεβῶν, juſtis autem tanquam in theſauro reconduntur divitiæ impiorum. צרבת adurens, Prov. XVI, 27. Tob. IV, 11. θέμα γὰρ ἀγαθὸν θησαυρίζεις σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀνάγκης, theſaurum enim bonum recondis tibimetipſi in dies neceſſitatis.

Θησαύρισμα, theſaurus. אוצר Prov. XXI, 6.

Θησαυρὸς, theſaurus, receptaculum, theca aut cella, qua opes vel res pretioſæ reconduntur, & ipſæ divitiæ; & res pretioſæ, quæ illis reconduntur, it. locus abſconditus. אוצר Deut. XXVIII, 12. ἀνοίξαι σοι Κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ τὸν ἀγαθὸν, aperiat tibi Dominus theſaurum ſuum bonum. Conf. Jer. L, 25. Sir. XLIII, 16. Sic & apud Plutarchum Solon. p. 93. τοὺς θησαυροὺς ἀνοῖξαι τῶν χρημάτων, eſt theſauros aperire pecuniæ. Conf. Elſnerum ad Matth. XIII, 51 p. 71. & Lamb. Bos ad Matth. II, 11. p. 3. Deut. XXXII, 34. ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου, obſignatum eſt in theſauris meis. Joſ. VI, 19. πᾶν ἀργύριον ἢ χρυσίον — εἰς θησαυρὸν Κυρίου εἰσενεχθήσεται, omne argentum vel aurum in theſaurum Domini importabitur. 3 Reg. VII, 51. τὰ σκεύη ἔδωκεν εἰς τοὺς θησαυροὺς οἴκου Κυρίου, vaſa dedit in theſauros Domus Domini. 4 Reg. XXIV, 13. ἐξήνεγκεν πάντας τοὺς θησαυροὺς ἐκεῖθεν τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου βασιλέως, abſtulit omnes theſauros inde qui in domo Domini, & theſauros domus regis. Neh. XIII, 12. ἤνεγκαν δεκάτην τοῦ πυροῦ καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου εἰς τοὺς θησαυροὺς, intulerunt decimam tritici & vini & olei in theſauros. Job XXXVIII, 22. ἦλθες δὲ ἐπὶ θησαυροὺς χιόνος, θησαυροὺς δὲ χαλάζης ἑώρακας; num etiam veniſti ad loca, quibus nix reconditur, vel etiam loca, quibus grando aſſervatur, vidiſti? Pſ. XXXII, 7. τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους. ponens in locis abſconditis abyſſos. Pſ. CXXXIV, 8. ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ, educens ventos e theſauris ſuis. Item & Jer. X, 13. Ezech. XXVIII, 4. ἐποίησας χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐν τοῖς θησαυροῖς σου, collegiſti aurum & argentum in theſauris tuis. Conf. quæ ex Herodoto notat Ra-

phelius ad Matth. II, 11. p. 125. אסם horreum, *Sym.* Prov. III, 10. θησαυρός. בית אוצר domus theſauri, Mal. III, 10. εἰσενέγκατε πάντα τὰ ἐκφόρια εἰς τοὺς θησαυρούς, *inferte omnes proventus in theſauros.* בר frumentum, Amos. VIII, 5. ἀνοίξομεν θησαυρὸν, *aperiemus theſaurum.* גנז Ezech. XXVII, 24. חסן robur, Eſ. XXXIII, 6. לשכה cubiculum, Neh. X, 39. εἰς τοὺς θησαυροὺς εἰσοίσουσι τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου, *in theſauros inferent primitias frumenti.* מטמון Gen. XLIII, 23. Eſ. XLV, 3. עצר imperium, Jud. XVIII, 7. תבואה proventus, Prov. III, 14. תף tympanum, Ezech. XXVIII, 13. ἐνέπλησας τοὺς θησαυρούς σου, καὶ τὰς ἀποθήκας σου, *impleviſti theſauros tuos, & horrea tua.* Plura de hac voce vid. apud Cl. *Alberti* ad Matth. II, 11. p. 8. & Auctores citatos *Wolfio* ad Matth. VI, 19. p. 137.

Θησαυροφύλαξ, theſauri cuſtos. פחה præfectus, Eſd. V, 14.

Θίασος, convivium, convivantium cœtus. בית מרזח domus convivii ſc. funebris, Jer. XVI, 4. μὴ εἰσέλθῃς εἰς θίασον (ed. *Francof.* perperam habet θύασον) αὐτῶν, *ne ingrediaris in domum convivii illorum.* *Heſychius:* Θίασον, εὐωχία (malim εὐωχίαν) καὶ πλῆθος οὐ μόνον τὸ βακχικὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐργατικόν. Θίασον, *convivium, & turbam non ſolum Bacchicos choros agitantem, ſed etiam operariorum.* Idem: Θίασος, χοροῦ σύστασις, ἢ σύλλογος, καὶ τὸ ψιλὸν πλῆθος, ἔσθ' ὅτε δὲ, καὶ τὸ βακχικὸν, ἢ ἐσμὸς τῶν γυναικῶν. Θίασος, *chori congregatio vel cœtus, & ſimpliciter multitudo, eſt vero etiam & Bacchica, vel mulierum conventus.* *Demoſthenes* in Orat. contra Æſchinem: Θίασός ἐστι τὸ ἀθροιζόμενον πλῆθος ἐπὶ τελετῇ καὶ τιμῇ θεῶν. Θίασος *eſt multitudo eorum qui ad ſacrificia & cultum deorum congregati ſunt.* Vid. *Harpocration* in Θίασος, ubi etiam mox hæc addit: Ἴων δὲ ἐν Ὀμφάλῃ κοινῶς ἐπὶ παντὸς ἀθροίσματος ἔταξε τοὔνομα. *Ion autem in Omphale generaliter de omni congregatione vocem uſurpavit.* Plura de illa vide apud *Feſſelium* in Adverſ. Sacr. L. I. c. 12. §. 3.

Θίβη, arca, fiſcella e vimine plexa, תבה Exod. II, 3. 5. ubi *Schol.* Θίβη, κιβωτὸς παπυρίνη, ἢ ὑδρία, ἢ πλατυσμὸς, ὃν τινες καλοῦσι σίπυν. Θίβη, *arca ex papyro confecta, vel hydria, vel dilatationem, quam nonnulli* σίπυν *appellant.* Gloſſ. in Octat. Θίβη, πλέγμα βίβλινον (ſcrib. βύβλινον) ἐμφερὲς κοιτίδι τὸ μέγεθος. Θίβη, *quod plexum eſt ex papyro, arculam magnitudine æquans.* Lex *Cyrilli* MS. Θίβη, κιβώτιον ἐκ φύλλων πεπλεγμένον ὡς κοφινῶδες. Θίβη, *arcula ex foliis plexa ut corbis.* *Heſychius:* Θίβη, πλεκτόν τι κιβωτοειδὲς, ὡς γλωσσοκομεῖον. Θίβη, *plexum aliquod in modum arculæ, ut tibiarum theca.* Apud *Suidam* Θίβις, vocatur, & exponitur κιβώτιον ἐκ βύβλου πλεκτὸν, ὡς κοφινῶδες, *arcula ex byblo plexa,* cophino *ſimilis.* Conf. *Bartholinum* de Puerper. Vet. p. 85.

Θίγω, tango. נגע Exod. XIX, 12. *Heſychius*: Θίγειν, ψαύειν, ἅψασθαι, ἅπτεσθαι. Θίγειν, *palpare*, *tangere*, *tangi*.

Θὶν, vel θὶς, littus, locus excelſus, collis, acervus, cumulus. גבעה collis, Gen. XLIX, 26. ἐπ' εὐλογίαις θινῶν (In *Francof*. ed. male legitur θεινῶν) αἰωνίων, *ſuper benedictiones collium perennium*. Conf. Baruch. V, 6. Deut. XII, 2. ἐπὶ τῶν θινῶν, *in collibus*. *Al*, Job. XV, 7. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Θινῶν, βουνῶν. Θινῶν, *collium*. גליל *Aqu*. Eſ. IX, 12. θῖνες. גלילת *Aqu*. Ezech. XLVII, 8. θῖνας. Sic enim pro ἰῶνας vel θῶνας legend. putat *Druſius* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 681. Ita & Joël. III, 4. גל acervus, cumulus, *Aqu*. Oſ. XII, 11. θῖνες. צור rupes, Job. XXVIII, 10. θῖνας δὲ ποταμῶν διέῤῥηξε, *littora autem fluviorum diſrupit*. *Heſychius*: Θεναί, (legend. videtur Θῖνες) ψάμμοι, ὑψηλοὶ τόποι, καὶ αἱ τῶν καρπῶν συγκομιδαί. Θῖνες, *arenæ cumuli*, *loci excelſi*, & *fructuum collectiones*. Idem: Θινῶν, αἰγιαλῶν, ἢ σωρῶν πυρῶν. Θινῶν, *littorum*, *vel acervorum frumenti*. Rurſus idem: Θὶς, ὄχθος, βουνὸς ἀμμώδης, αἰγιαλὸς, θάλασσα, σωρὸς κυμάτων. τὸ κάτω, βάθος τῆς θαλάσσης, ἢ ὀστέων σωρός. Θὶς, *ripa*, *collis arenoſus*, *littus*, *mare*, *cumulus fluctuum*. *Quod deorſum eſt*, *profunditas maris*, *vel oſſium acervus*.

Θλαδίας, contuſus teſticulis. מעוך part. pah. compreſſus, Lev. XXII, 24. Inde Gloſſ. in Octat. Θλαδίαν, τεθλασμένον. Θλαδίαν, *contuſum teſticulis*. פצוע דכא vulneratus contuſione, Deut. XXIII, 1. οὐκ εἰσελεύσεται θλαδίας οὐδὲ ἀποκεκομμένος εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου, *non ingredietur contuſus teſticulis*, *vel exſectus in eccleſiam Domini*. In Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Θλαδίας exponitur εὐνοῦχος, *eunuchus*.

Θλάσμα, contuſio, confractio. רסיסים plur. fragmenta, Amos. VI, 11.

Θλάω, contundo, frango, conquaſſo, opprimo. דך attritus, *Al*. Pſ. IX, 9. τεθλασμένῳ. מחץ 2 Reg. XXII, 39. רצץ Jud. X, 8. ἔθλασαν τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, *tributis oppreſſerunt filios Iſraël*. 1 Sam. XII, 4. οὐκ ἔθλασας ἡμᾶς, *non oppreſſiſti nos*. 4 Reg. XVIII, 21. τὴν ῥάβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμένην, *baculum arundineum quaſſatum*. Job. XX, 19. πολλῶν γὰρ δυνατῶν οἴκους ἔθλασεν, *multorum enim potentium domos oppreſſit*. Ezech. XXIX, 7. ἐθλάσθης, *fractus es*.

Θλίβω, premo, affligo, vexo, moleſtiis afficio. הונה hiph. a ינה Lev. XIX, 33. XXV, 14. 17. הציק hiph. a צוק Deut. XXVIII, 53. 57. וצר angor, Jud. X, 9. 2 Reg. XIII, 2. Job. XX, 22. לחץ opprimo, Exod. XXII, 21. Pſ. CV, 42. לצון deriſio, Eſ. XXVIII, 14. מצר anguſtia, Thren. I, 4. משך traho, Eſ. XVIII, 2. עריץ tyrannus, *Al*.

Eſ.

Ez. XXIX, 5. ἐθλίψάτην. עשק opprimo, Ezech. XVIII, 18. צור : הציר Kal & hiph. Deut. XXVIII, 52. 2 Par. XXVIII, 22. XXXIII, 12. צר adverſarius, Eſd. IV, 1. Neh. IV. 11. צר anguſtia, 1 Reg. XXVIII, 15. Pſ. XXX, 11. צרר Pſ. XXII, 6. LXVIII, 24. צרתה maxima anguſtia, Pſ. CXIX, 1. רצץ confringo, *Al.* Jud. X, 8. ἔθλιψαν. שבר frango, Lev. XXVI, 16. רצץ confringo, *Al.* Jud. X, 8. ἔθλιψαν. *Heſychius:* Θλίβει, ἀθεῖ, πιέζει. Θλίβει, *trudit, premit.* Idem: Θλίβεται, πατεῖται. τοῦτο δὲ ἐπὶ σταφυλῆς. λέγεται. γὰρ καὶ ἐπὶ τις ἐλθυμεῖ, πιέζεται. Θλίβεται, *conculcatur. Hoc vero de uva. Dicitur enim etiam, quum quis animum deſpondet, premitur.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Θλίβεται, καταπατεῖται, ἐκπιέζεται ὡς σταφυλή. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀθυμοῦντος. Θλίβεται, *conculcatur, exprimitur tanquam uva. Accipitur vero etiam de illo, qui animum deſpondet.* Gloſſa: Θλίβω, *tribulo, preſſo, premo.*

Θλιβώδης, anguſtum, ærumnoſum. יצר angor, *Incert.* Gen. XXXII, 7. θλιβώδης αὐτῷ.

Θλιμμὸς, afflictio. לחץ Exod. III, 10. ἑώρακα τὸν θλιμμὸν, *vidi afflictionem.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Θλιμμὸν, θλῖψιν. Θλιμμὸν, *afflictionem.*

Θλῖψις, compreſſio, afflictio, vexatio, anxietas. איד calamitas, 2 Reg. XXII, 19. דאגה anxietas, Ezech. XII, 18. כעס pih. irrito, 1 Reg. I, 6. לחץ oppreſſio, 3 Reg. XXII, 27. 4 Reg. XIII, 4. מגורה formido, Pſ. XXXIII, 4. מועקה preſſura, Pſ. LXV, 10. מצוק anguſtia, Deut. XXVIII, 53. 55. מצר Pſ. CXVII, 5. עדה cœtus, Oſ. VII, 12. עני Exod. IV, 31. עצר coarctatio, Pſ. CVI, 39. עקה preſſura, Pſ. LIV, 2. עשק oppreſſio, Ezech. XVIII, 18. צו præceptum, Eſ. XXVIII, 10. 13. צר adverſarius, Zach. VIII, 10. צר anguſtia, Deut. IV, 29. 2 Par. XV, 4. צרה idem, Gen. XXXV, 3. XLII, 21. ארץ צרה terra afflictionis, i. e. valde afflicta, Eſ. XXX, 6. קבוצים plur. caterva, Eſ. LVII, 13. רעה fœm. malum, Pſ. XXXIII, 19. שואה vaſtatio, Eſ. X, 3.

Τόπος θλίψεως, locus afflictionis. צור עורב rupes Oreb, Eſ. X, 26.

Θνησιμαῖος, mortuus, & θνησιμαῖον ſc. σῶμα, morticinum, cadaver. מות infin. a מות mori, Lev. XI, 31. ἁπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, *qui tangit cadavera eorum.* נבלה cadaver, Lev. V, 2. τῶν θνησιμαίων κτηνῶν, *jumentorum mortuorum.* Deut. XIV, 21. πᾶν θνησιμαῖον οὐ φάγεσθε, *omne morticinum non comedite.* 4 Reg. IX, 37. ἔσται τὸ θνησιμαῖον Ἰεζάβελ ὡς κοπρία, *erit cadaver Jezabel tanquam ſtercus.* Vid. & Eſ. V,

Θίγω, tango. נגע Exod. XIX, 12. *Heſychius*: Θίγειν, ψαῦσαι, ἅψασθαι, ἅπτεσθαι. Θίγειν, *palpare*, *tangere*, *tangi*.

Θὶν, vel θὶς, littus, locus excelſus, collis, acervus, cumulus. גבעה collis, Gen. XLIX, 26. ἐπ' εὐλογίαις θινῶν (In *Francof.* ed. male legitur θεινῶν) αἰωνίων, *ſuper benedictiones collium perennium*. Conf. Baruch. V, 6. Deut. XII, 2. ἐπὶ τῶν θινῶν, *in collibus*. *Al*, Job. XV, 7. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Θινῶν, βουνῶν. Θινῶν, *collium*. גליל *Aqu*. Eſ. IX, 12. θῖνες. גלילת *Aqu*. Ezech. XLVII, 8. θῖνας. Sic enim pro θῖνας vel θῖνας legend. putat *Druſius* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 681. Ita & Joël. III, 4. גל acervus, cumulus, *Aqu*. Oſ. XII, 11. θῖνες. צור rupes, Job. XXVIII, 10. θῖνας δὲ ποταμῶν διέῤῥηξε, *littora autem fluviorum diſrupit*. *Heſychius*: Θῖνες, (legend. videtur Θῖνες) ψάμμοι, ὑψηλοὶ τόποι, καὶ αἱ τῶν καρπῶν συγκομιδαί. Θῖνες, *arenæ cumuli*, *loci excelſi*, & *fructuum collectiones*. Idem: Θινῶν, αἰγιαλῶν, ἢ σωρῶν πυρῶν. Θινῶν, *littorum*, *vel acervorum frumenti*. Rurſus idem: Θὶς, ὄχθος, βουνὸς ἀμμώδης, αἰγιαλὸς, θάλασσα, σωρὸς κυμάτων. τὸ κάτω, βάθος τῆς θαλάσσης, ἢ ὀστέων σωρός. Θὶς, *ripa*, *collis arenoſus*, *littus*, *mare*, *cumulus fluctuum*. *Quod deorſum eſt*, *profunditas maris*, *vel oſſium acervus*.

Θλαδίας, contuſus teſticulis. מעוך part. pah. compreſſus, Lev. XXII, 24. Inde Gloſſ. in Octat. Θλαδίαν, τεθλασμένον. Θλαδίαν, *contuſum teſticulis*. דכא פצוע vulneratus contuſione, Deut. XXIII, 1. οὐκ εἰσελεύσεται θλαδίας οὐδὲ ἀποκεκομμένος εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου, *non ingredietur contuſus teſticulis*, *vel exſectus in eccleſiam Domini*. In Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Θλαδίας exponitur εὐνοῦχος, *eunuchus*.

Θλάσμα, contuſio, confractio. רסיסים plur. fragmenta, Amos. VI, 11.

Θλάω, contundo, frango, conquaſſo, opprimo. דך attritus, *Al*. Pſ. IX, 9. τεθλασμένῳ. מחץ 2 Reg. XXII, 39. רצץ Jud. X, 8. ἔθλασαν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, *tributis oppreſſerunt filios Iſraël*. 1 Sam. XII, 4. οὐκ ἔθλασας ἡμᾶς, *non oppreſſiſti nos*. 4 Reg. XVIII, 21. τὴν ῥάβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμένην, *baculum arundineum quaſſatum*. Job. XX, 19. πολλῶν γὰρ δυνατῶν οἴκους ἔθλασεν, *multorum enim potentium domos oppreſſit*. Ezech. XXIX, 7. ἐθλάσθης, *fractus es*.

Θλίβω, premo, affligo, vexo, moleſtiis afficio. הונה hiph. a ינה Lev. XIX, 33. XXV, 14. 17. הציק hiph. a צוק Deut. XXVIII, 53. 57. יצר angor, Jud. X, 9. 2 Reg. XIII, 2. Job. XX, 22. לחץ opprimo, Exod. XXII, 21. Pſ. CV, 42. לצון deriſio, Eſ. XXVIII, 14. מצר anguſtia, Thren. I, 4. משך traho, Eſ. XVIII, 2. עריץ tyrannus, *Al*.

Eſ.

Ef. XXIX, 5. ἐθλιψάντων. עשק opprimo, Ezech. XVIII, 18. צור: הציר Kal & hiph. Deut. XXVIII, 52. 2 Par. XXVIII, 22. XXXIII, 12. צר adverſarius, Eſd. IV, 1. Neh. IV. 11. צר anguſtia, 1 Reg. XXVIII, 15. Pſ. XXX, 11. צרר Pſ. XXII, 6. LXVIII, 24. צרתה maxima anguſtia, Pſ. CXIX, 1. רצץ confringo, Al. Jud. X, 8. ἔθλιψαν. שבר frango, Lev. XXVI, 16. רעץ confringo, Al. Jud. X, 8. ἔθλιψαν. *Heſychius*: Θλίβει, ὠθεῖ, πιέζει. Θλίβει, *trudit, premit*. Idem: Θλίβεται, πατεῖται. τοῦτο δὲ ἐπὶ σταφυλῆς. λέγεται γὰρ καὶ ὅτε τις ὀλιγωρεῖ, πιέζεται. Θλίβεται, *conculcatur. Hoc vero de uva. Dicitur enim etiam, quum quis animum deſpondet, premitur.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Θλίβεται, καταπατεῖται, ἐκπιέζεται ὡς σταφυλή. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀθυμοῦντος. Θλίβεται, *conculcatur, exprimitur tanquam uva. Accipitur vero etiam de illo, qui animum deſpondet.* Gloſſa: Θλίβω, *tribulo, preſſo, premo.*

Θλιβώδης, anguſtum, ærumnoſum. יצר angor, *Incert.* Gen. XXXII, 7. θλιβώδης αὐτῷ.

Θλιμμὸς, afflictio. לחץ Exod. III, 10. ἑώρακα τὸν θλιμμόν, *vidi afflictionem.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Θλιμμὸν, θλίψιν. Θλιμμόν, *afflictionem.*

Θλίψις, compreſſio, afflictio, vexatio, anxietas. איד calamitas, 2 Reg. XXII, 19. דאגה anxietas, Ezech. XII, 18. כאס pih. irrito, 1 Reg. I, 6. לחץ oppreſſio, 3 Reg. XXII, 27. 4 Reg. XIII, 4. מגורה formido, Pſ. XXXIII, 4. מועקה preſſura, Pſ. LXV, 10. מצוק anguſtia, Deut. XXVIII, 53. 55. מצר Pſ. CXVII, 5. עדה cœtus, Oſ. VII, 12. עני Exod. IV, 31. עצר coarctatio, Pſ. CVI, 39. עקה preſſura, Pſ. LIV, 2. עשק oppreſſio, Ezech. XVIII, 18. צו præceptum, Eſ. XXVIII, 10. 13. צר adverſarius, Zach. VIII, 10. צר anguſtia, Deut. IV, 29. 2 Par. XV, 4. צרה idem, Gen. XXXV, 3. XLII, 21. ארץ צרה terra afflictionis, i. e. valde afflicta, Eſ. XXX, 6. קבוצים plur. caterva, Eſ. LVII, 13. רעה fœm. malum, Pſ. XXXIII, 19. שואה vaſtatio, Eſ. X, 3.

Τόπος θλίψεως, locus afflictionis. צור עורב rupes Oreb, Eſ. X, 26.

Θνησιμαῖος, mortuus, & θνησιμαῖον ſc. σῶμα, morticinum, cadaver. מות infin. a מות mori, Lev. XI, 31. ἁπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, *qui tangit cadavera eorum.* נבלה cadaver, Lev. V, 2. τῶν θνησιμαίων κτηνῶν, *jumentorum mortuorum.* Deut. XIV, 21. πᾶν θνησιμαῖον οὐ φάγεσθε, *omne morticinum non comedite.* 4 Reg. IX, 37. ἔσται τὸ θνησιμαῖον Ἰεζάβελ ὡς κοπρία, *erit cadaver Jezabel tanquam ſtercus.* Vid. & Eſ.

 V,

V, 25. Quemadmodum in his locis σῶμα ſubaudiendum, ita in νεκρὸν apud *Homerum* & *Æſchylum* illud aliquando ſubintelligitur. Plene autem νεκρὰ σώματα dixit *Philo* de Legat. ad Caj. p. 782. Vid. *Lamb. Bos* Ellipſ. Græc. p. 187.

Θνήσκω, morior. הרוג part. pih. occiſus, Eſ. XIV, 19. חלל confoſſus, Job. XXXIX, 30. מות ubi ſæpius מת mortuus, Gen. L, 15. Exod. IV, 19. מות mors, Prov. XIII, 15. מתים plur. homines, *Aqu.* Pſ. XVI, 15. τεθνηκότων.

Θνητὸς, mortalis. אדם homo, Prov. XX, 24. θνητὸς ſc. ἄνθρωπος. חי vivens, Job. XXX, 23. οἰκία γὰρ παντὶ θνητῷ (ſc. ἀνθρώπῳ) γῆ, *domus enim omni homini mortali terra.* ימות 3 perſ. fut. Kal a מות morietur, Eſ. LI, 12. ἀπὸ ἀνθρώπου θνητοῦ, *ab homine mortali.* Conf. Sap. VII, 1.

Θοίνη, epulum, convivium. Sap. XII, 6. ἀνθρωπίνων σαρκῶν θοίνην, *carnium humanarum epulum.* Gloſſ. MS. in Sap. Θοινὴν, (l. Θοίνην,) βρῶσιν, τροφὴν, ἀνάλωμα. Θοίνην, *eſcam, cibum, conſumtionem. Heſychius*: Θοίνη, εὐωχία, τροφὴ, καὶ τρυφὴ, ἢ τράπεζα. Θοίνη, *epulum, cibus, & deliciæ, vel menſa.* Conf. *Ælianum* Var. XII, 51.

Θολερὸς, turbidus, impurus, cœnoſus. חמת uter, lagena, Hab. II, 15. juxta ed. *Rom.* ποτίζων τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀνατροπῇ θολερᾷ, *qui potat amicum ſuum ſubverſione turbida,* h. e. fæce turbida. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Θολερὰν, ταραχώδη. Θολερὰν, *turbidam. Heſychius*: Θολερὸν, ταραχῶδες, ἀκάθαρτον, βορβορῶδες, τεταραγμένον. Θολερὸν, *turbidum, impurum, cœnoſum, turbatum.*

Θολόω, turbo. חמר turbidus ſum, *Sym.* Pſ. XLV, 3. θολωμένων. עשש contabeſco, *Sym.* Pſ. XXX, 11. ἐθολώθη. *Heſychius*: Θολῶσαι, πληρῶσαι, σκεπάσαι, ταράξαι, σκοτίσαι. Θολῶσαι, *implere, tegere, turbare, obfuſcare.*

Θορυβέω, turbo, perturbo, tumultuor. הלל pih. inſanum reddo, *Sym.* Eccleſ. VII, 8. θορυβήσει. הרעל hoph. a רעל Nah. II, 3. התמהמה hithp. cunctor, Jud. III, 26. המה ſtrepo, fremo, *Sym.* Pſ. XLII, 5. θορυβεῖς. Idem Pſalm. LVIII, 7. 16. θορυβείτωσαν. חפז *Sym.* 2 Reg. IV, 4. θορυβεῖσθαι. נבהל niph. *Sym.* Job. XXI, 6. θορυβοῦμαι. רגש *Aqu.* Pſalm. II, 1.

Θόρυβος, turba, tumultus, & ſpeciatim turba lamentantium. אבוי eheu, vox lamentantis, Prov. XXIII, 29. τίνι οὐαί; τίνι θόρυβος; *cui væ? cui turba lamentantium?* Eodem ſenſu Marc. V, 38. θεωρεῖ θόρυβον, κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλὰ, *videbat turbam lamentantium, qui flebant & ejulabant multum.* Matth. IX, 23. dicitur ὄχλος θορυβούμενος, per quem

quent. *Bartholinus* de Tib. Vet. p. 274. ſeq. & *Jo. Nicolai* de Luct. Græc. cap. 9. §. 4. p. 114. bene *præficas* intelligunt, de quibus vid. Jer. IX, 17. Act. IX, 39. *Geier.* de Luct. Ebr. cap. 5. §. 16. & 19. & *Spencer.* de Leg. Hebr. Rit. L. IV. c. 9. Sect. 1. p. 1136. ſeq. Sic & θορυβεῖσθαι *lamentari* denotat Marc. V, 39. המון Ezech. VII, 11. מהומה Ezech. VII, 7. מריע part. hiph. tremens, Eſd. X, 9. תרועה clangor, Jer. XLIX, 2. מהולל part. pyh. inſanus, *Sym.* Eccleſ. II, 2. הוללה inſania, *Sym.* Eccleſ. II, 12. θόρυβον, שאון *aquæ*, Pſ. LXIV, 8.

Ἄφνω θόρυβος, ſubitaneus tumultus. פחד כשואה pavor ſicut vaſtatio tumultuoſa, Prov. I, 27.

Θορυβώδης, turbulentus, tumultuoſus. הוללה inſania, *Sym.* Eccleſ. VII, 27. Θορυβώδη.

Θραὴλ, vel Θραὴλ, pro וראיתי & vidi, Ezech. XLI, 8. ubi aliter procul dubio legerunt.

Θρανὸς. Vid. Τρανὸς infra.

Θράσος, audacia. אלמנה vidua, Ezech. XIX, 7. Vid. & Sap. XII, 17. 1 Macc. IV, 32.

Θρασυκάρδιος, audax corde. חזק לב durus corde, *Theod.* Ezech. II, 4. θρασυκάρδιοι. סוג לב averſus corde, Prov. XIV, 14. רחב לב latus corde, Prov. XXI, 4. *Heſychius*: Θρασυκάρδιος, ἔντολμος. θρασὺς, τολμηρός. Θρασυκάρδιος, *animoſus. Audax, temerarius.*

Θρασύνω, audacem reddo. חזק obfirmo, roboro, *Sym.* Exod. IV, 21. θρασυνῶ.

Θρασύνομαι, audax ſum. לבב *Sym.* Job. XI, 12. עזז roboro, *Al.* Pſ. IX, 20. θρασυνέσθω.

Θρασὺς, audax. הומיה part. fœm. Kal ab המה ſtrepera, Prov. IX, 13. זד ſuperbus, Prov. XXI, 24. עז robuſtus, Num. XIII, 29. עצב dolor, *Sym.* Prov. XV, 1. θρασύς. רשע improbus, Prov. XIII, 18. Sap. XI, 18. θρασεῖς λέοντας, *fortes leones.* Sir. XXII, 5. θυγάτηρ ἡ θρασεῖα, *filia ferox.*

Θραῦσις, fractio, confractio, plaga, clades. מגפה Num. XVI, 48. Pſ. CV, 30. ἐκόπασεν ἡ θραῦσις, *ceſſabat plaga.* *Suidas*: Θραῦσις φθορά. ἧττα ἐν πολέμῳ. θάνατος. ἀῤῥωστία. συντριβή. πληγή. Θραῦσις, *corruptio. Clades in bello. Mors. morbus. Contuſio. Plaga.* Idem verba Pſ. l. c. ſubjungit. נגף Num. XVI, 47. פרץ ruptura, Pſ. CV, 23. Sap. XVIII, 20. θραῦσις ἐν ἐρήμῳ ἐγένετο πλήθους, *clades in deſerto fiebat multitudinis.* *Heſychius*: Θραῦσις, ὀργὴ, πληγὴ, σφῦρα ἡ τοῖς βώλοις

λυς θραύσεω. Θραῦσις, *ira*, *plaga*, *malleus glebas comminuens*. Conf. quæ notavi e Gloſſ. in Octat. in v. Ἐνάρχομαι.

Θραῦσμα, idem. נתק porrigo, Lev. XIII, 30. XIV, 54. נגף *Aqu.* Exod. XII 13. Judith. XIII, 7. εἰς θραῦσμα ἐχθρῶν, *in cladem inimicorum*. *Heſych.* Θραῦσμα, λύπη, πληγὴ, κατάπτωμα γῆς, καταστολὴ, παῦσμα, παῦσις. Θραῦσμα, *dolor*, *plaga*, *ruina terræ*, *repreſſio*, *ſedatio*, *ceſſatio*.

Θραυσμὸς, idem. נמס niph. a מסס liqueſio, Nah. II, 10. καρδίας θραυσμὸς, *cordis confractio*. Gloſſ. MS. in Proph. Θραυσμὸς, καταστολὴ, κατάπαυσις. Θραυσμὸς, *repreſſio*, *ſedatio*.

Θραύω, frango, confringo, diſcrucio, percutio, irritum facio. חפז trepido, Deut. XX, 3. μὴ φοβεῖσθε, μηδὲ θραύεσθε, *ne timeatis, neque metu frangamini*. מוג liqueſio, Ezech. XXI, 15. מחץ percutio, Num. XXIV, 17. נגף percutio, 2 Reg. XII, 15. 2 Par. VI, 24. נגף plaga, Num. XVI, 46. נמס niph. a מסס liqueſio, Ezech. XXI, 7. נשת deficio, Jer. LI, 30. עצב doleo, 1 Reg. XX, 33. ἐθραύσθη ἐπὶ τὸν Δαβὶδ, *diſcruciabatur animo propter Davidem*. ערץ terreo, Eſ. II, 19. פרץ rumpo, 2 Par. XX, 38. ἔθραυσε Κύριος τὸ ἔργον σου, *irritum fecit Dominus opus tuum*. רעץ Exod. XV, 6. ἔθραυσεν ἐχθροὺς, *percuſſit inimicos*. Conf. 2 Macc. XV, 16. Gloſſ. MS. in Cant. Script. Ἔθραυσεν, συνέτριψεν. Ἔθραυσεν, *percuſſit*. Lex. Cyrilli MS. Brem. Ἔθραυσεν, κατέβαλεν, ὤλεσεν. Ἔθραυσεν, *dejecit*, *perdidit*. *Heſychius*: Ἔθραυσεν, ἔπαυσεν. Ἔθραυσεν, *compeſcuit*. רצץ quaſſo, Deut. XXVIII, 33. ἔσῃ ἀδικούμενος καὶ τεθραυσμένος, *injuriis & plagis afficieris*. *Heſychius*: Τεθραυσμένος, πεπληγμένος. Eſ. XLII, 4. LVIII, 6. ἀπόστελλε τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, *dimitte percuſſos in libertatem*. Conf. Luc. IV, 18. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Τεθραυσμένους, πεπληγμένους. Τεθραυσμένους, *percuſſos*.

Θρεπτὸς, nutritus. Hinc παῖς θρεπτὴ, puella nutrita. אמן part. nutriens, nutritius, Eſth. II, 7.

Θρηνέω, plango, lugeo, defleo, lamentor. אבל lugeo, Ezech. VII, 12. אלה ejulo, Joël. I, 8. בכה pih. defleo, Ezech. VIII, 14. הילל hiph. a ילל ejulo, Jer. LI, 8. Joël. I, 5. יללה ejulatus, Zach. XI, 3. נהה Ezech. XXXII, 18. Mich. II, 4. נוד condoleo, Jer. XXII, 10. ספד Jer. XVI, 5. οὐ θρηνηθήσονται, καὶ μὴ κόψονται αὐτοὺς, *non deflebuntur, & non plangent illos*. Vid. & Jer. XXV, 33. קונן pih. a קון, 2 Reg. I, 17. III, 33. Jer. IX, 16. καλέσατε τὰς θρηνούσας ſc. γυναῖκας, *vocate lamentatrices fœminas*. תנה pih. confabulor, Jud. XI, 40. *Heſychius*: Θρηνεῖ, πενθεῖ, ὀλολύζει, ὀδύρεται. Θρηνεῖ, *luget*, *ululat*, *lamentatur*.

Θρηνέω

Θρηνέω θρήνημα, lamentor lamentum. קון pih. Ezech. XXVII, 32.

Θρῆνος, planctus, lamentatio. משל parabola, Eſ. XIV, 4. נהי Jer. IX, 17. Amos. V, 16. קינה 2 Reg. I, 17. 2 Par. XXXV, 25. Jer. VII, 28. Ezech. XIX, 1. קינים plur. Ezech. II, 10. Vid. & 1 Macc. I, 28. *Heſych.* Θρῆνος, γόος. Θρῆνος, *lamentum.*

Θρησκεία, cultus religioſus. Sap. XIV, 18. 27. Conf. Col. II, 18. *Heſychius:* Θρησκεία, σέβασμα. Θρησκεία, *cultus.* Gloſſ. MSS. τῆς Πανηρίτε. Θρησκείαν, θεοσέβειαν. Θρησκείαν, *cultum divinum*

Θρησκεύω, religioſe colo. Sap. XI, 16. ἐθρήσκευον ἄλογα ἑρπετὰ, *colebant reptilia rationis expertia.* *Heſychius:* Ἐθρήσκευον, ἑτοίμως ἐσέβοντο. Leg. ἐτίμων, ἐσέβοντο. Ἐθρήσκευον, *honorabant, colebant.* Vid. & Sap. XIV, 16. *Heſych.* Θρησκεύει, σέβεται, θεραπεύει, προσεδρεύει, ὑπηρετεῖ. τῷ θεῷ λατρεύει. Θρησκεύει, *colit, ſervit, aſſidet, miniſtrat, Deum colit.*

Θρὶξ, in genit. τριχὸς, pilus, capillus. פתיל filum, Exod. XXXIX, 3. שער Lev. XIII, 3. Num. VI, 5. שערה Jud. XX, 16. 1 Reg. XIV, 46.

Vid. alibi Αἰγεῖαι τρίχες.

Θροέομαι, turbor. המה Cant. V, 4. ἡ κοιλία μου ἐθροήθη ἐπ' αὐτὸν, *venter meus turbatus eſt propter illum.* השלים hiph. perficio, *Al.* Job. XXIII, 14. ἐθροήθην, *turbatus ſum.* Conf. Matth. XXIV, 6. Marc. XIII, 7.

Θρονίζομαι, in ſolio ſedeo. Vid. Ἐνθρονίζομαι.

Θρόνος, thronus, ſolium. היכל palatium, Dan. IV, 1. חוג circulus, Prov. VIII, 27. בסא Exod. XI, 5. XII, 29. & alibi paſſim. Eſ. XXII, 23. ἔσται εἰς θρόνον δόξης τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, *ſedebit in throno gloriæ domus patris ſui.* Jer. XIV, 21. μὴ ἀπολέσῃς θρόνον δόξης σου, *ne perdas thronum gloriæ tuæ.* Vid. & Jer. XVII, 12. & conf. Sir. XLVII, 12. Matth. XIX, 28. כסה 3 Reg. X, 19. Job. XXVI, 9. כרסא Chald. Dan. V, 22. VII, 9. מקום locus, 3 Reg. X, 19. 2 Par. IX, 18. Θρόνος, juxta *Athenæum* Lib. V. p. 192. eſt καθέδρα σὺν ὑποποδίῳ, *ſella cum ſubſellio.*

Θρόος, & contracte θροῦς, tumultus, fremitus, turba. Sap. I, 10. θροῦς γογγυσμῶν οὐκ ἀποκρύπτεται, *murmurationum fremitus non in obſcuro manet.* Conf. Ælian. V. H. L. II. c. 13. Var. 1 Macc. IX, 39. θροῦς καὶ ἀποσκευὴ πολλὴ, *turba & apparatus magnus.* *Heſychius:* Θροῦς, θόρυβος, φθόγγος, ψόφος, ἢ τεθραυσμένη φωνή. Θροῦς, *turba, ſonus, ſtrepitus, vel vox fracta.*

Idem paulo poſt: Θρῦς, ὁ διὰ στόματος ἦχος, λαλιὰ, ψιθυρισμός. Θρῦς, *per os excitatus ſonus, loquela, ſuſurratio.* Lex. Cyrilli MS. Brem. Θρῦς, ἄσημος λαλιὰ, θόρυβος. Θρῦς, *loquela obſcura, turba.*

Θρυλλέω, turbo, divulgo, jacto. נלוז part. niph. a לוז perverſus, *Aq.* Prov. II, 15. θρυλλῦσιν. *Heſych.* Θρυλλεῖ, ταράσσει, ὀχλεῖ. Θρυλλεῖ, *turbat, commovet.*

Θρύλλημα, fabula, rumor. מלה dictio, ſermo, Job. XXX, 9. ἐμὲ (εἰς) θρύλλημα ἔχουσιν, *me pro fabula habent.* משל infin. parabola uti; Job. XVII, 6 ἔθου δέ με (εἰς) θρύλλημα ἐν ἔθνεσι, *poſuiſti me gentibus in fabulam.* Conf. B. Olearii not. in *Philoſtrat.* ex Bocharto p. 953.

Θρύπτομαι, comminuor. התמלל hithp. a מלל in ſpicas abeo, irritum fio, *Sym.* Pſ. LVII, 8. θρυπτόμενα.

Θυιά. Vid. in v. Θύτης.

Θύασος. Vid. Θίασος.

Θυγάτηρ, filia. בן filius, Gen. XLVI, 7. Ezech. XVI, 27. בת Eſ. XXXVII, 22. θυγάτηρ Σιὼν, *filia Sion*, & θυγάτηρ Ἱερουσαλὴμ, *filia Hieroſolymæ*, h. e. incolæ montis Sion, & Hieroſolymæ. Jer. L, 39. θυγατέρες Σειρήνων, *filiæ Sirenum* h. e. progenies ſirenum. Jud. I, 27. 28. & alibi θυγατέρες ſunt *oppida minora* & *pagi*. Sic & ΘΥΓΑΤΗΡ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ in Ancyrana Inſcriptione occurrit apud *Montfaucon*: Palæogr. Græc. p. 160. Conf. Cl. *Elſner.* Obſ. ad Gal. IV, 26. p. 193. Thren. II, 18. θυγάτηρ ὀφθαλμῶν σου, *pupilla oculorum tuorum.* Sic κόρη Græcis alias & *filiam* & *pupillam* denotat. נשים plur. fœminæ, 2 Par. XIII, 17.

Vid. alibi θυγάτηρ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρός.

Θυΐα, mortarium. מדוכה Num. XI, 8.

Θύελλα, procella. ערפל caligo, Deut. IV, 11. V, 22. *Heſych.* Θύελλα, ἀνέμου συστροφὴ καὶ ὁρμὴ, ἢ καταιγίς. Θύελλα, *venti vortex & impetus, vel procella.*

Θύϊνα ſc. ξύλα, ligna thyina, quæ *Grotius* & *Salmaſius* de lignis citreis expoſuerunt. Conf. Exerc. noſtram de Lignis ex Libano ad templum ædificandum petit. §. 33. אלמוגים pinus, *Sym.* 3 Reg. X, 11.

Θυΐσκη, mortariolum, acerra. כף acerra, Exod. XXV, 29. XXXVII, 16. Num. VII, 14. מחתה thuribulum, 3 Reg. VII, 50. Gloſſ. Brem. Θυΐσκη, θυμιαμάτων σκεῦος. Θυΐσκη, *vas ſuffitus.*

Θυλακ.

Θυλάκιον, loculus, ſacculus. חרט 4 Reg. V, 23. Vide & Tob. IX, 3.

Θύλακος, ſaccus. שק Aqu. Gen. XLII, 27. θύλακοι: חרט Al. 4 Reg. V, 23. θυλάκοις. חמר Sym. Oſ. III, 2.

Θῦμα, ſacrificium, victima. זבח offero, 2 Reg. VI, 13. זבח ſacrificium, Exod. XXXIV, 25. 2 Par. VII, 4. Prov. XVII, 1. טבח mactatio, Gen. XLIII, 16. Prov. IX, 2. מטבחה idem, 1 Reg. XXV, 11. *Heſych.* Θῦμα, ἱερεῖον, σφάγιον, ὁλοκαύτωμα. Θῦμα, *ſacrificium, victima, hoſtia, quæ integra comburitur.* Idem: Θύματα, σφάγια, ἀπαρχαὶ, ἱερεῖα, ὄργια. Θύματα, *victimæ, primitiæ, ſacrificia, orgia.*

Θυμήδης, animo gratus, optatus, in compar. θυμηδέστερος, Sap. III, 14. *Suidas*: Θυμηδέστερον, ἡδύτερον. Θυμηδέστερον, *ſuavius.*

Θύμημα, cogitatio. יצר מחשבות figmentum cogitationum, 1 Par. XXVIII, 9.

Θυμήρης, animo conveniens, gratus, in compar. θυμηρέστερος, *Al.* Sap. III, 14. Gloſſ. MS. in Sap. Θυμηρέστερον, ἡδύτερον, εὐγνωστότατον. Θυμηρέστερον, *Suavius, valde in*[illegible]*ne.*

Θυμίαμα, ſuffitus, odoramentum. בשׂם aroma, Exod. XXV, 6. XXXV, 8. זבח victima, 1 Reg. II, 31. III, 14. מקטר part. hoph. Mal. I, 11. נכאת plur. aromata, Gen. XXXVII, 24. XLIII, 11. Poſteriori loco pro θυμιάματα *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int. bene legend. cenſet θυμιάματα. סמים plur. idem, Exod. XXV, 6. XXXV, 16. קטר nomen, Jer. XLIV, 21. קטורה Deut. XXXIII, 10. קטרת Exod. XXX, 1. 7. מקטר קטרת Exod. XXX, 1. אהלות ſantali, *Sym.* Cant. IV, 14. בתר ſectio, *Theod.* Cant. II, 17. θυμιαμάτων.

Θυμιατήριον, ſuffimentum, it. thuribulum, altare incenſi, מקטרת 2 Par. XXVI, 19. Ezech. VIII, 11. מזבח *Incerti* Exod. XL, 5. *Aqu. Theod.* Jer. LII, 17. מחתה *Incert.* Lev. X, 1.

Θυμιάω, adoleo, ſuffitum facio. זבח ſacrifico, 3 Reg. III, 2. מקטרות plur. ſuffitoria, 2 Par. XXX, 14. קטר: הקטיר pih. & hiph. Exod. XXX, 7. 1 Reg. II, 17. 3 Reg. III, 3. 2 Par. XXVI, 16. קטר & עבר junctim, adoleo & ſervio, Jer. XLIV, 3. הפיח hiph. a פוח efflo, *Sym.* Prov. XXIX, 8. ἐθυμίασαν.

Θυμὸς, animus, ſpiritus, it. excandeſcentia, furor, it. venenum, virus. אף ira, Gen. XXVII, 44. ἕως τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργήν, *uſque dum avertat excandeſcentiam*

& *iram.* Gen. XLIX, 6. ἐν τῷ θυμῷ αὐτῶν ἀπέκτειναν ἀνθρώπους, *in excandeſcentia ſua occiderunt homines.* Exod. XXXII, 12. παῦσαι τῆς ὀργῆς τοῦ θυμοῦ σου, *compeſce iram excandeſcentiæ tuæ.* Num. XXII, 22. ὠργίσθη θυμῷ ὁ Θεὸς, *iraſcebatur excandeſcentia Dominus.* Vid. & Num. XXV, 3. XXXII, 10. 13. Deut. VI, 15. VII, 4. Deut. XXIX, 23. ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ αὐτοῦ, *in excandeſcentia & ira ſua.* Vid. & v. 28. Jer. XXXVI, 7. μέγας ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργὴ Κυρίου, *magna eſt excandeſcentia & ira Domini.* Vid. & Ezech. V, 13. Dan. IX, 16. Sic & Græci profani θυμὸν καὶ ὀργὴν ſolent conjungere. Vid. Cl. *Elſner.* ad Rom. II, 8. p. 14. & Auct. citt. *Wolfio* ad eund. loc. p 40. 1 Reg. XX, 33. ἐν ὀργῇ θυμοῦ, *ira excandeſcentiæ, ira vehementi.* Vid. & 2 Par. XXV, 10. XXVIII, 11. XXIX, 10. Eſd. X, 4. Eſ. XXX, 27. καιόμενος θυμὸς, *excandeſcentia ardens.* Conf. Eſ. LXV, 5. גערה increpatio, Eſ. LI, 20. זעף indignatio, Eſ. XXX, 30. חמה excandeſcentia & virus, Deut. XXXII, 24. μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς, *cum veneno* (ſerpentum) *repentium in terra* Deut. XXXII, 33. θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν, *virus draconum vinum eorum.* Vid. & Pſ. LVII, 4. & conf. Sap. XVI, 5. & quæ notavi in h. v. poſt Hebr. [illegible]. 4 Reg. XXII, 17. ἐκκαυθήσεται ὁ θυμός μου ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, *exardeſcet excandeſcentia mea in hunc locum.* Vid. & 2 Par. XXXIV, 21. 25. Jer. IV, 4. Prov. XVI, 15. θυμὸς βασιλέως ἄγγελος θανάτου, *excandeſcentia Regis nuncius mortis.* Similiter *Homerus*: θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλήων, *excandeſcentia autem magna eſt regum, qui a Jove originem trahunt.* Eſ. LI, 17. τὸ ποτήριον τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ, *poculum excandeſcentiæ ipſius.* Vid. & v. 22. Jer. VII, 19. ὀργὴ καὶ θυμὸς, *ira & excandeſcentia.* חמא Chald. Dan. III, 19. ὁ Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ, *Nebucadnezar replebatur excandeſcentia.* Conf. Luc. IV, 28. חרי æſtus, Deut. XXIX, 24. ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς, *æſtus iræ.* חרי אף æſtus iræ, Exod. XI, 8. חרון Num. XXXII, 14. ἐπὶ τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς Κυρίου, *ad excandeſcentiam iræ Domini.* Vid. & Deut. XIII, 13. Joſ. VII, 26. 1 Reg. XXVIII, 18. 2 Par. XXX, 8. & conf. Apoc. XVI, 19. חרון אף æſtus iræ, Eſ. XIII, 13. כח vis, robur, Job. XXIV, 22. כעס indignatio, Pſ. VI, 7. IX, 37. Eccleſ. V, 16. VII, 4. מטה virga, Eſ. X, 26. נהם rugitus, Prov. XX, 2. נחת deſcenſus, Eſ. XXX, 30. נס Chald. ira, vel potius verb. Chald. כנס iraſcor, Dan. II, 12. נשמה halitus, Eſ. XXX, 33. ὁ θυμὸς Κυρίου, ὡς φάραγξ ὑπὸ θείου καιομένη, *excandeſcentia Domini, tanquam vallis ſulphure ardens.* עברה excandeſcentia, Pſ. LXXVII, 54. θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλίψιν, *excandeſcentiam & iram & afflictionem.* Conf. Rom. II, 8. 9. Eſ. IX, 19. διὰ θυμὸν ὀργῆς Κυρίου, *propter excandeſcentiam iræ Domini.* Vid. & Eſ. XIII, 13.

פה os, 4 Reg. XXIV, 3. קול vox, Job. XXXVII, 2. קנאה zelus, Ezech. XXXVI, 5. קצף efferveſco, Lev. X, 6. קצף fervor, Num. XVIII, 5. 2 Par. XXIX, 8. Pſalm. XXXVII, 1. ראש venenum, Deut. XXXII, 33. *θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος, venenum aſpidum inſanabile.* Vid. & Job. XX, 16. Amos. VI, 12. רגז contremiſco, Eſ. XXVIII, 21. רגז commotio, Eſ. XIV, 3. Dan. III, 13. רוח ſpiritus, Prov. XXIX, 11. *ὅλον τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐκφαίνει ἄφρων, omnem animum ſuum manifeſtum facit ſtultus.* Ezech. XXXIX, 29. *ἐξέχεα τὸν θυμόν μου ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, effudi ſpiritum meum ſuper domum Iſraël.* Vid. & Zach. VI, 8. תרעלה horror, Eſ. LI, 17. 2 Macc. VII, 2. *ἄῤῥενι θυμῷ, maſculo animo.* *Heſychius:* Θυμὸς, ψυχὴ, ἡ προαίρεσις, ὀξύτης, πνεῦμα, ἐπιθυμία, ὀργὴ, λογισμός. Θυμὸς, *anima vel voluptas, acumen, ſpiritus, concupiſcentia, ira, ratiocinatio.*

Μετὰ θυμοῦ ἥκω, cum furore venio. נסס vexillum erigo, Eſ. LIX, 19.

Θυμὸς ὀργῆς, excandeſcentia iræ. רגז commotio, Job. III, 17. תאונה ruptura, Num. XIV, 34. Conf. Apoc. XVI, 19.

Θυμὸς ὀργῆς ἀκατάσχετος, furor iræ, qui coerceri nequit. זמה ſcelerata cogitatio, Job. XXXI, 11.

Ὀργὴ τοῦ θυμοῦ, ira excandeſcentiæ. לשון lingua, Eſ. XXX, 27.

Πλῆθος τοῦ θυμοῦ, magnitudo excandeſcentiæ. המון multitudo, it. fremitus, Eſ. XXXI, 4.

Πνεῦμα θυμοῦ, ſpiritus furoris, vel ventus vehemens. יום קדים dies euri, Eſ. XXVII, 8. מלחמה bellum, Zach. X, 4.

Θυμόω, ad iram concito, & in paſſiv. Θυμόομαι, excandeſco, ira exardeo, indignor, furo, & metaph. valde commoveor. אנף iraſcor, *Aqu.* Pſ. LIX, 1. *θυμωθείς.* דאגה anxietas, Jer. XLIX, 22. התאנף hithp. Deut. I, 37. *ἐμοὶ ἐθυμώθη Κύριος, ira exarſit in me Dominus.* Vid. & Deut. IV, 21. IX, 8. 20. 4 Reg. XVII, 18. זעם indignor, Dan. XI, 30. זעף idem, 2 Par. XXVI, 19. חמה Oſ. VII, 5. *θυμοῦσθαι ἐξ οἴνου, furere a vino.* חרה exardeo, Exod. IV, 14. *θυμωθεὶς ὀργῇ, ira exardens.* Vid. & Exod. XXXII, 9. Num. XI, 1. Joſ. VII, 1. חרה אף exardeo ira, Gen. XLIV, 18. *μὴ θυμωθῇς τῷ παιδί σου, ne ira exardeas in ſervum tuum.* Num. XI, 33. *Κύριος ἐθυμώθη σφόδρα ἐπὶ τὸν λαὸν, Dominus ira exardebat valde in populum.* Vid. & Num. XXIV, 10. כעס indignor, Oſ. XII, 14. *ἐθύμωσεν Ἐφραΐμ, ad indignationem excitabat Ephraïm.* מאס ſperno, 4 Reg. 17, 20. מרט expolio, Ezech. XXI. 9. *ῥομφαία ὀξύνου, καὶ θυμώθητι.* Pro

θυμώθητι *Capellus* conjicit LXX. ſcripſiſſe ἑτοιμάσθητι. Sed lapſus fuit. Græcum enim non eſt ἑτοιμοῦσθαι, unde fieri deberet ἑτοιμώθητι, ſed ἑτοιμάζεσθαι dicunt Græci, a quo themate fieret ἑτοιμάσθητι, quomodo ſcribendum foret, non ἑτοιμώθητι. Et certe Ezech. XXI, 11. Hebr. מרט pariter per ἐστιν ἕτοιμον redditur, & de gladio dicitur. Et v. 28. in Cod. *Alex.* legitur: Ῥομφαία, ῥομφαία, ἑτοιμάζου ἐσπασμένη. Vid. *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int. cap. 3. קצף efferveſco, Lev. X, 16. 4 Reg. V, 11. קצר רוח anguſtatur ſpiritus, Job. XXI, 4. רגז contremiſco, Eſ. XIII, 13. ὁ γὰρ οὐρανὸς θυμωθήσεται, *cœlum enim commovebitur*, metaphora deſumta ab homine ira valde perturbato. Vid. & Eſ. XXXVII, 29.

Θυμόομαι σφόδρα, valde excandeſco. נמלא חמה impleor excandeſcentia, Eſth. III, 5. V, 9. Conf. Matth. II, 16.

Θυμώδης, iracundus, furioſus. אף ira, Prov. XXII, 14. XXIX, 22. הרגיע hiph. momentum tranſigo, *Al.* Prov. XII, 20. θυμώδης. חמה excandeſcentia, Prov. XV, 19. כעס indignatio, *Sym.* Prov. XXI, 19. θυμώδης. מרוה part. hiph. a רוה irrigans, Prov. XI, 25.

Θύρα, janua, oſtium, porta. דל per apoc. ex דלת Pſalm. CXL, 3. דלת Pſ. LXXVII, 27. θύρας οὐρανοῦ ἀνέῳξε, *januas cœli aperuit.* Zach. XI, 1. διάνοιξον, ὁ Λίβανος, τὰς θύρας σου, *aperi o Libane, oſtia tua.* *Al.* 1 Reg. XXI, 13. ἐπὶ τὰς θύρας τῆς πύλης, *ad valvas portæ.* חלון *Incert.* Gen. VIII, 6. מזוזה feneſtra, 3 Reg. VII, 5. סף pelvis, it. limen, Exod. XII, 22. 4 Reg. XII, 13. פתוח ſculptura, Pſ. LXXIII, 7. פתח Joſ. XX, 4. Jud. IX, 35. 44. 4 Reg. VII, 3. שער porta, Job. V, 4. Jer. XIX, 2. Ezech. XLVI, 13. תרע Chald. Dan. III, 27.

Θυρεός, ſcutum. כידון lancea, *Sym.* Job. XLI, 21. θυρεοί. מגן 2 Reg. I, 21. Eſ. XXI, 5. עגלה plauſtrum, Pſ. XLV, 9. צנה 1 Reg. XVII, 42. Pſ. XXXIV, 2. צנה ומגן junctim, Ezech. XXIII, 24. שלטים plur. 2 Par. XXIII, 9.

Θυρεοφόρος, ſcutifer, ſcutatus. נשא צנה ferens ſcutum, 1 Par. XII, 24.

Θυρίς, feneſtra, q. d. oſtiolum. ארבה cataracta, Eſ. XXIV, 18. חלון Gen. XXVI, 8. διὰ τῆς θυρίδος, *per feneſtram.* Vid. & Jer. XXXII, 14. Joël II, 9. & conf. Act. XX, 9. Ezech. XL, 17. θυρίδες κρυπταί, *feneſtræ occultæ.* Conf. Κρυπτός. כוה Chald. Dan. VI, 10. צהר *Theod.* Gen. VI, 16. שלח miſſile, *Al.* Joël. II, 8. θυρίδων.

Θυρόω, januas appono. 1 Macc. IV, 57.

Θύρσοι, thyrſus, rami. Judith. XV, 15. 2 Macc. X, 7. Gloſſ. MS. in Sap. Sal. Θύρσων, λαμπάδων. Θύρσοις, lampadum. Heſych. Θύρσοι, κλάδοι, λαμπάδες, λύχνοι. Θύρσοι, rami, lampades, lychni. Heinſius in Ariſt. S. p. 14. & Grotius ad Judith. l. c. vocem ab Hebr. תרזה pinus derivant.

Θύρωμα, janua, oſtium. דלת 1 Par. XXII, 3. 2 Par. III, 7. מחזה feneſtra, 3 Reg. VII, 5. פות cardo fœmina, 3 Reg. VII, 50. פתח 3 Reg. VI, 30. שער porta, Ezech. XL, 50.

Θυρωρὸς, janitor, oſtiarius. בוא עד תוך venio in medium, 2 Reg. IV, 6. פקדה præfectura, Ezech. XLIV, 11. שער 4 Reg. VII, 11. Eſd. X, 24.

Θυσία, hoſtia, ſacrificium. אשה ignitum, igne abſumendum, Lev. I, 9. II, 2. זבח infin. Lev. IX, 4. Mal. I, 8. זבח Gen. XXXI, 54. XLVI, 1. & alibi paſſim. זבחה Oſ. IV, 20. חלב adeps, 3 Reg. VIII, 65. מנוחה quies, 2 Reg. XIV, 17. Zach. IX, 1. מנחה oblatio, munus, Gen. IV, 3. ניחוח quies, ſuavitas, Lev. XXVI, 31. עלה holocauſtum, Exod. X, 25. Job. I, 5. Ezech. XLIV, 11. ראש caput, Job. XX, 6. תמיד juge ſc. ſacrificium, Dan. VIII, 11, 12. 13.

Θυσιάζω, ſacrifico. אשה igne abſumendum ſacrificium, Lev. XXIV, 9. דבח Chald. Eſd. VI, 3. זבח Exod. XXII, 20. 2 Reg. XV, 12. זבח ſacrificium, Lev. VII, 6. Sir. XXXV, 1. *θυσιάζων σωτηρίου* ſc. *θυσίαν*, *immolans hoſtiam pro ſalute.* Conf. Exod. XXXII, 6. Sir. XXXV, 2. *θυσιάζων αἰνέσεως* ſc. *θυσίαν*, *offerens ſacrificium laudis.*

Θυσίασμα, ſacrificium. אשה Exod. XXIX, 18. דבחין plur. Chald. Eſd. VI, 3. זבח Exod. XXIII, 18. מנחה Lev. II, 13. Num. XVIII, 9.

Θυσιαστήριον, altare. במה excelſum, 2 Par. XIV, 5. דשן infin. decinerare, Exod. XXVII, 3. כפרת propitiatorium, Lev. XVI, 14. מזבח Gen. VIII, 20. & alibi ſæpiſſime.

Θύτης, augur, haruſpex, qui ex victimis diſſectis divinat. גזריא *Theod.* Dan. IV, 4. Θύται. גזרין plur. Chald. *Sym.* Dan. II, 27. *θύται.* *Heſychius*: Θύτης, μάντις, ἱεροσκόπος. Θύτης, *augur*, *haruſpex.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Θύτης, ἱερεύς. Θύτης, *ſacerdos.* Gloſſæ: Θύτης, *immolator*, *popa.* Conf. *Hieronymum* ad Dan. II, 27. & *Druſium* in *Fragm.* Vet. Int. Græc. p. 1215.

Θύω, macto, ſacrifico, victimam offero. זבח Gen. XXXI, 54. *ἔθυσεν Ἰακὼβ θυσίαν*, *victimam offerebat Jacob.* 1 Reg.

XXVIII,

XXVIII, 24. ἔθυεν αὐτὴν, mactabat illam. 1 Reg. I, 25. ἔθυσε μόσχον, immolabat vitulos. מבח macto, 1 Reg. XXV, 11. Jer. XI, 19. עבד ſervio, Exod. X, 7. ὅπως θύσωσι (ſc. θυσίαν) Κυρίῳ τῷ Θεῷ αὐτῶν, ut victimam offerant Domino Deo ſuo. קטר, הקטיר pih. & hiph. adoleo, 2 Par. XXV, 14. XXVIII, 3. Oſ. IV, 13. שחט macto, Exod. XII, 21. θύσατε τὸ πάσχα, mactate paſcha. Vid. & 2 Par. XXX, 15. XXXV, 6. 11. & conf. 1 Cor. V, 7. שחיטה mactatio, 2 Par. XXX, 17.

Θωρακίζομαι, thorace munior, armor. 1 Macc. IV, 7. VI, 35. 43.

Θωρακισμὸς, loricatio. 2 Macc. V, 3.

Θώραξ, thorax, lorica. מד menſura, it. veſtimentum, Incert. 1 Reg. XVII, 39. מכלול perfectio, Ezech. XXXVIII, 4. סריון Jer. XLVI, 4. צנה Incert. Ezech. XXIII, 24. רסן frænum, Job. XLI, 5. שריה Job. XLI, 18. שרין 3 Reg. XXII, 34. Eſ. LIX, 17. שריון 1 Reg. XVII, 5. Neh. IV, 16. Sap. V, 19. ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην, induet tanquam thoracem juſtitiam. Conf. Epheſ. VI, 14. Gloſſ. MS. in Sap. Θώρακα, πολεμικὸν ἔνδυμα. ἁλυσιδωτόν. (MS. vitioſe ἁλυσιδοτόν.) Θώρακα, indumentum bellicum ſquamatum. Lex. Cyrilli MS. Brem. Θώραξ, ὅπλον, στῆθος, στηθοφύλαξ, λωρίκιον. Θώραξ, armatura, qua pectus munitur, lorica. Conf. Homerum Il. γ. v. 332. & Feithii Antiqu. Homer. L. IV. c. 8. p. 337.

I.

Ἰα, vox ipſa Hebr. יה Dominus. Sym. Pſ. LXVII, 4. διὰ τοῦ ἰα, & ἐν τῷ ἰα. Inde apud Heſychium: Ἰα, δασυνόμενον τὸ ἄλφα καὶ ὀξυνόμενον, (Sic enim bene legit & diſtinguit Fullerus Miſc. Sacr. L. IV. c. 14. p. 506. pro Ἰα, δασυνόμενον, τὸ ἄλφα. καὶ ὀξυνόμενον) τὸν Θεὸν σημαίνει καθ' Ἑβραίους. Ἰα, cujus alpha (nempe Kametz τῷ Alpha reſpondens in יה) aſpiratur, & acuitur, (vel Mappik τῷ ה inſerto vegetius efficitur) Deum ſignificat apud Hebræos.

Ἰα, ita Syrus reddit הידד הידד quæ eſt jubilationis vox calcantium uvas in torculari, Jer. XLVIII, 33.

Ἰάομαι

Ἴαμα, ſanatio, remedium. ארוכה Eſ. LVIII, 8. Jer. XXX, 14. טל ros, Eſ. XXVI, 19. מלה ſermo, Job. XXIII, 5. מרפא 2 Par. XXXVI, 16. Eccleſ. X, 4. רפאה Jer. XLVI, 11. *Heſychius*: Ἴαμα, θεραπεία. Ἴαμα, *ſanatio*. Sap. XI, 4. ἴαμα δίψης, *remedium ſitis*.

Ἰαμείν, & ἰαμείμ, ipſa vox Hebr. הימם Gen. XXXVI, 24. ubi LXX & *Theod.* τὸν ἰαμείν, & *Aqu.* τοὺς ἠμίμ. *Diodorus*: Ὁ Σύρος καὶ ὁ Ἑβραῖος τὸν ἰαμεὶν ὕδωρ βούλονται λέγειν, ἀντὶ τοῦ, εὗρε πηγὴν ἐν ἐρήμῳ. *Syrus & Hebræus Interpres* τὸν *ἰαμεὶν aquam volunt dicere*, ut ſit, *invenit fontem in deſerto*. Plura de hac voce vide apud *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc, p. 227, *Bochartum* Hier. P. I. L. II. *Pfeifferum* Dub. Vexat. p. 192. ſeqq. *Saubertum* Difficil. Script. locor. Trig. Loc. I. & *Maſſonum* Hiſt. Crit. Reip. Lit. T. III. p. 198. ſeqq.

Ἰαμίν, Hebr. ימים 4 Reg. XXIV, 34. In Gloſſ. MSS. *Barocc.* in L. 4. Reg. corrupte ſcribitur Ἰαμὶν, in Cod. autem *Fabricii* Ἰαμεὶν, exponitur autem utrobique per ἀγκίστρα, κρεάγρας, *hamos*, *fuſcinas*.

Ἰάνθινος, ianthinus, violaceus, purpureo colori ſimilis. תחש *Al.* Exod XXV, 5. δέρματα ἰάνθινα, *pelles ianthinæ*. *Aqu. Sym.* Ezech. XVI, 10 ὑπέδησά σε ἰανθίνοις ſc. ὑποδήμασι, *calceavi te calceamentis ianthinis*. *Hieronymus* ad h. l. *Calceavi te hyacintho, vel ut alii, ianthino: cum loti fuerint pedes, & omni ſorde purgati, calceantur hyacinthinis, vel, ut alii, ianthinis, quod utrumque aerei &* κυανέου *coloris eſt, ut rapiantur in occurſum Domini in aerem, & ad cœleſtia regna feſtinent*. *Heſychius*: Ἴανθον, ἄνθος, καὶ χρώματι πορφυροειδής. Ἴανθον, *flos, & colore ſimile purpuræ*. Ubi *Salmaſius*: *Unde ianthinæ veſtes Latinis*. Mentio harum veſtium apud *Plinium* L. XXI. c. 6.

Ἰάομαι, ſano, medeor, juvo, malo libero. חבש obligo, Eſ. XXX, 26. LXI, 1. חיה pih. vivifico, Neh. IV, 2. מרפא ſanatio, Prov. XII, 19. סלח condono, 2 Par. VI, 30. רפא Gen. XX, 17. Lev. XIV, 3. Deut. XXVIII, 27. 2 Par. VII, 14. ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν, καὶ ἰάσομαι τὴν γῆν αὐτῶν, *propitius ero peccatis illorum, & malo liberabo terram illorum*. 2 Par. XXX, 20. Κύριος ἰᾶτο τὸν λαὸν, *Dominus ſanabat populum*, h. e. peccata remittebat populo. Vid. & Eſ. VI, 10. LVII, 18. 19. Jer. XVII, 14. Oſ. VII, 1. & conf. Matth. XIII, 15. & ad h. l. Auctores citatos *Wolfio* p. 228. Oſ. XI, 4. οὐκ ἔγνωσαν, ὅτι ἴαμαι αὐτοὺς, *non agnoſcebant, quod juvarem illos*. רפה remitto, Job. XII, 21. שוב redire facio, Deut. XXX, 3. ἰάσεται Κύριος τὰς

ἁμαρτίας σε, *inhibebit Dominus peccata tua*, h. e. remittet peccata tua.

Μὴ ἰώμενος, non ſano. התרפה hithp. remiſſe me gero, Prov. XVIII, 9.

Ἴασις, ſanatio. ארכה Jer. VIII, 22. כהה contractio, Nah. III, 19. מבטה fiducia, Job. XVIII, 19. מרפא Prov. IV, 22. XV, 4. מתם perfectio, Pſ. XXXVII, 3. 7. רעה part. paſtor, Zach. X, 2. רפאות Prov. III, 8. רפאות medicamentum, Ezech XXX, 21.

Ἰασμὸς, cantus calcantium in torculari, ab ἰὰ ἰά. הידד *Aqu.* Jer. XXV, 30. Equidem Doctiſſ. L. *Bos* pro ἰασμὸς ibi οἰκτισμὸς legendum cenſet, quod *lamentationem* & *lugubrem cantum* ſignificat, ἀπὸ τοῦ οἰκτίζειν, *lamentari*, quod eſt ab αἶ, *heu*; ſed cum *Syrus* etiam הידד Jer. XLVIII, 33. per ἰὰ interpretur, & inde *Aquila* ἰασμὸν deducere potuerit, aſſentiri illi nequeo.

Ἴασπις, jaſpis, gemmæ genus. יהלם adamas, Exod. XXVIII, 19. XXXIX, 9. כדכד pyropus, Eſ. LIV, 12. Conf. de jaſpide *Braunium* de Veſt. Sac. Hebr. L. II. c. 19.

Ἰατρεία, medicatio, curatio. מרפא 2 Par. XXI, 18. תהלה laus, Jer. XLVIII, 2.

Ἰατρεῖα ſc. δῶρα vel μισθώματα, præmia quæ medico dantur. רפא רפא curando curo, Exod. XXI, 19. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἰατρεῖα, (Sic enim legend. videtur pro Ἰατρεία.) ὁ μισθὸς τῆς θεραπείας. Ἰάτρεια (Sic enim & hic reponendum videtur pro Ἰατρεῖα.) ἡ ἡ γυνὴ ἡ ἔχουσα τὴν ἐπιστήμην. Ἰατρεῖα, *merces curationis.* Ἰάτρεια *vero mulier, quæ habet ſcientiam* curandi. Conf. *Pollucem* L. IV. ſegm. 177. & L. VI. ſegm. 186.

Ἰατρεύω, medeor, curo. התחבא hithp. latito, 2 Par. XXII, 9. רפא 4 Reg. VIII, 29. רפאת curatio, Jer. XXX, 11.

Ἰατρὸς, medicus. חבש part. obligans, *Aqu.* Eſ. III, 7. ἰατρὸς טפל part. concinnator, Job. XIII, 4. מרפא ſanatio, Prov. XIV, 32. רפא part. 2 Par. XVI, 12. Job. XIII, 4. רפאים plur. mortui, Pſ. LXXXVII, 11. Eſ. XXVI, 14.

Ἶβις, ibis, avis. ינשוף noctua, Lev. XI, 17. Eſ. XXXIV, 11. תנשמת monedula, Deut. XIV, 16. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἶβιν, ὄρνεον ὀφιοφάγον. Ἶβιν, *avem ſerpentibus veſcentem.*

Ἰγνύα, poples. סעיף cogitatio, 3 Reg. XVIII, 21. *Heſychius*: Ἰγνύα, ψυχὴ, ἢ τὸ τοῦ γόνατος ὄπισθεν μέρος. Ἰγνύα, *anima, vel poſterior genu pars.*

Ἰδέα, forma, ſpecies, ſimilitudo, vultus. דמות ſimilitudo, Gen. V, 3. κατὰ τὴν ἰδέαν αὐτοῦ, juxta ſimilitudinem vel imaginem ſuam. מראה vultus, Dan. I, 13. αἱ ἰδέαι ἡμῶν, vultus noſtri. Vid. & v. 15. Sym. Job. XL, 28. Incert. Lev. XIV, 37. & conf. 2 Macc. III, 16. Sic & de facie & forma hominis vocem apud optimos ſcriptores Græcos occurrere, contra Thomam Magiſtrum oſtendit Eruditiſſ. Alberti ad Matth. XXVIII, 3. p. 163. & p. 505. Heſychius: Ἰδέα, ὁμοιότης, μορφή, εἶδος, καὶ τὸ ἐλάχιστον σῶμα, θεωρία. Ἰδέα, ſimilitudo, forma, ſpecies, & minimum corpus, viſio.

Ἰδιοποιέομαι, proprium mihi facio, mihi concilio. גנב furor, 2 Reg. XV, 6. ἰδιοποιεῖτο Ἀβεσσαλὼμ τὰς καρδίας υἱῶν Ἰσραήλ, ſibi conciliabat Abſalom animos filiorum Iſraël.

Ἴδιος, proprius, ſuus, privatus. ברוך part. pah. benedictus, Prov. V, 18. ו ſuffix. ſuus, ejus, Job. II, 11. Prov. XXVII, 8. חניכים plur. initiati, Gen. XIV, 14. ך tuus, Prov. VI, 2. מכורה negotiatio, Ezech. XXI, 30. Sir. XI, 35. ἀπαλλοτριώσει σε τῶν ἰδίων σου, abalienabit te a propriis tuis. Vid. & 2 Macc. XII, 22. 2 Macc. IV, 5. κατ' ἰδίαν ſc. χώραν, in loco privato, privatim. Vid. & 2 Macc. XIV, 21. & conf. Luc. IX, 10. & Lamb. Bos Ellipſ. Græc. p. 241. 2 Macc. IV, 34. ὁ Μενέλαος λαβὼν ἰδίᾳ (ſc. χώρᾳ vel μερίδι. Vide Schwartzium Comm Crit. Ling. Gr. N. F. p. 687.) τὸν Ἀνδρόνικον, Menelaus privatim recipiens Andronicum. Conf. 1 Cor. XII, 11. Ælianum Var. L. II. c. 32.

Τὰ ἴδια ſc. οἰκήματα vel δώματα, domus ſua, ædes ſuæ. ביתו Eſth. V, 10. εἰσελθὼν εἰς τὰ ἴδια, ingrediens domum ſuam. Eſth. VI, 12. ἐπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια, revertebatur in domum ſuam. Conf. Joh. I, 11. Act. XXI, 6. & Lamb. Bos ad Joh. l. c. p. 56. & Ellipſ. Græc. p. 139. Herodotus L. I. c. 109. dixit ἐς τὰ οἰκία.

Τι τῶν ἰδίων ſc. χρημάτων, aliqua portio ex propriis bonis. ילע fut. ex הליע a לוע deglutiet, Prov. XX, 25.

Vid. alibi Δεσπότης ἴδιος. Οἶκος ἴδιος. Χρέος ἴδιον.

Ἰδιότης, proprietas. Sap. II, 23.

Ἰδίως, privatim. Sap. XVII, 10.

Ἰδοὺ, ecce. הנה Ezech. XVI, 42. מגיע hiph. a נגע tango, Ezech. VII, 12. חזה imper. aſpice, Ez. XXXIII, 20. עתה nunc, 3 Reg. XVII, 23. ראה imper. vide, Gen. XXVII, 27. XLI, 41.

Ναὶ ἰδοὺ, næ ecce. אבל immo, Gen. XVII, 19.

Ἰδοὺ δὴ, ecce utique. הן *Aqu.* Job. XIII, 15.

Ἰδοὺ εἰμι, ecce ſum, vel adſum. הנני ecce me, Eſ. LXV, 1. *Ἰδοὺ εἰμι τῷ ἔθνει, ecce adſum genti.*

Ἱδρύομαι, firmor, fundor. מגדל part. pyh. educatus, Pſ. CXLIII, 13. *ὧν οἱ υἱοὶ, ὡς νεόφυτα ἱδρυμένα, ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν, quorum filii, tanquam novæ plantæ firmatæ, in juventute ſua. Heſychius:* Ἱδρυμένα, ἀνατεθέντα, ἢ ἀσφαλισμένα τεθεμελιωμένα, κατεσκευασμένα. Ἱδρυμένα, *repoſita, vel firmata, fundata, præparata.*

Ἱδρὼς, ſudor. זעה Gen. III, 19. *ἐν ἱδρῶτι τοῦ προσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου, in ſudore vultus tui*, h. e. in multo labore *comedes panem tuum.* Conf. 2 Macc. II, 27. Sic & *Heſiodus* Ἔργ. v. 287.

Τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν.

Ante honorem vero ſudorem h. e. laborem *Dii poſuerunt.*

Heſychius: Οὐ σὺν ἱδρῶτι, οὐ σὺν καμάτῳ. Οὐ σὺν ἱδρῶτι, *non cum labore.* יזע ſudor, *Sym.* Ezech. XLIV, 18. ἐν ἱδρῶτι.

Ἰεδιδία, ipſa vox Hebr. ידידיה *Aqu. Theod.* 2 Reg. XII, 25.

Ἱέραξ, accipiter. נץ Lev. XI, 16. Job. XXXIX, 26. תנשמת Deut. XIV, 15.

Ἱερατεία, ſacerdotium. אפוד ephod, Of. III, 4. כהן infin. pih. Exod. XXXV, 18. כהנה Exod. XXIX, 9. XL, 13.

Ἱεράτευμα, idem. כהנים plur. ſacerdotes, Exod. XIX, 6. Conf. quæ notavi in v. Βασίλειος.

Ἱερατεύω, ſacerdotio fungor. כהן Exod XXVIII, 1. Ezech. XLIV, 13. *Aqu.* Eſ. LXI, 10. *ἱερατευόμενος στεφάνῳ, ſacerdoti portans coronam.* Ita interpretatur *Hieronymus.* כהן ſacerdos, 1 Reg. II, 30. 2 Par. XXXI, 19. כהנה ſacerdotium, Num. XVI, 10.

Ἱερατικὸς, ſacerdotalis. 3 Eſd. IV, 54. V, 70.

Ἱερεία, ſacrificium. עצרה feria, 4 Reg. X, 20. *ἁγιάσατε ἱερείαν τῷ Βάαλ, ſanctificate ſacrificium Baal. Heſychius:* Ἱερείαν, θυσίαν, θῦμα. Ἱερείαν, *ſacrificium, victimam.*

Ἱερεὺς, ſacerdos. כהן Gen. XIV, 18. XLI, 45. & alibi ſæpiſſime. כמרים plur. ſacrificuli, Soph. I, 4.

Ἱερόδουλος, ſacris inſerviens, æditus. 3 Eſd. I, 2. V, 53. 58. VIII, 5. 51. Hebr. alias נתינים dicuntur. Ἀπόλλωνος ἱεροδούλων mentio fit apud *Euſebium* Dem. Ev. L. 8. p. 232.

Ἱερὸς.

Ἱερὸς, ſacer. יובל aries, Joſ. VI, 8. Vid. & 2 Macc. VIII, 23. 33. IX, 16.

Τὸ ἱερὸν ſc. οἴκημα, ædes ſacra, templum. בית domus, 1 Par XXIX, 4. מקדש ſanctuarium, Ezech. XXVIII, 18. עזרה atrium, Ezech. XLV, 19.

Ἱεροστάτης, ſacrorum antiſtes. 3 Eſd. VII, 2.

Ἱεροσυλία, ſacrilegium. 2 Macc. XIII, 6.

Ἱερόσυλος, ſacrilegus. 2 Macc. IV, 42. *Heſychius*: Ἱερόσυλος, τὰ ἱερὰ κλέπτων. Ἱερόσυλος, *qui ſacra furatur.*

Ἱεροψάλτης, ſacrorum cantor. 3 Eſd. I, 15. V, 51.

Ἱέρωμα, ſacrificium, res ſacrata. 2 Macc. XII, 40. *Heſychius*: Ἱερώματα, θυσίαι θεῖαι, θαυμασταί. Ἱερώματα, *hoſtiæ divinæ, mirabiles.*

Ἰεσσαιμοὺν, & ἰεσσιμοὺν; vel juxta *al.* ἰεσσιμοὺν, ipſa vox Hebr. ישימון ſolitudo, deſertum, 1 Reg XXIII, 19. XXVI, 1. Unde Gloſſæ veteres: *Iſimim, deſertus.*

Ἱερωσύνη, ſacerdotium. כהן ſacerdos, 1 Par. XXIX, 22. Vid & 3 Eſd. V, 60. 1 Macc. II, 54. III, 50. VII, 9.

Ἱκανόομαι, οῦμαι, ſufficio, ſufficiens ſum. דבר loquor, Cant. VII, 9. דבר pih. loquor, 3 Reg. XX, 11. די ſufficiens, Mal. III, ſc. רב multum, Num. XVI, 7. ἱκανούσθω ὑμῖν, *ſatis vobis ſit, ſufficiat vobis Schol.* ibi, ἀρκείτω, *ſufficiat.* Vid. & Deut. I, 6 II, 3. III, 26. 1 Par. XXI, 15 & conf. 2 Cor. III, 6. קטן parvus ſum. *Al* Gen. XXXII, 10. ἱκανοῦταί μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης, *ſatis mihi eſt ab omni benignitate.*

Ἱκανὸς, ſufficiens, idoneus, dignus, multus, omnipotens. איש דברים vir verborum, i. e. eloquens, facundus, Exod. IV, 10. בדי plur. conſtr. ex בד vectis (hic legerunt procul dubio בדי) Jer. XLVIII, 30. די : די Lev. V, 7. XII, 8. Prov. XXV, 16. Eſ. XL, 16. בדי Nah. II, 12. Hab. II, 13. חק ſtatutum, *Sym.* Prov. XXX, 8. διάταξόν μοι δίαιταν ἱκανήν, *ordina mihi victum ſufficientem.* כדי Lev. XXV, 26. כדי Exod. XXXVI, 6. 1 Reg. XVIII, 30 למדי 2 Par. XXX, 3. οὐχ ἡγνίσθησαν ἱκανοὶ, *non ſatis ſe purgaverant.* הון ſufficientia, Prov. XXX, 15. מעט parum, Gen. XXX, 15. Ezech. XXXIV, 18. נקל part. niph. a קלל levis. 3 Reg. XVI, 31. רב multus, Ezech. I, 24. ὡς φωνὴν ὕδατος ἱκανοῦ, *tanquam vocem aquæ multæ.* Conf. 1 Macc. XIII, 49. XV, 26. 32. & Luc. VIII, 27. *Heſychius*: Ἱκανὸν, ἀρκοῦσαν, πολλήν.

πολλήν. Ἱκανὴν, *ſufficientem*, *multam*, שדי omnipotens, Ruth. I, 20. ὁ ἱκανὸς ſc. Θεὸς, *Deus ſufficiens*, vel *potens*, *omnipotens*. Vid. & Job. XXXI, 2. XXXIX, 32. *Aqu.* Exod. VI, 3. ἐν τῷ Θεῷ ἱκανῷ, *in Deo potente*. *Aqu. Sym.* Ezech. I, 24. ὡς φωνὴν Θεοῦ ἱκανοῦ, *tanquam vocem Dei potentis*. *Hieronymus* ad h. l. *Saddai Aquila, Symmachus & Theodotio* ἱκανὸν *tranſtulerunt*; *quod fortem, potentemque ſignificat*. Apud *Heſychium* exponitur δύναμις, ἰσχὺς, *potentia*, *robur*. Conf. *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 134. 1 Macc. II, 33. ἕως τοῦ νῦν ἱκανόν, *ſufficit huc uſque*. Conf. Luc. XXII, 38. & *Heinſium* ad h. l.

Ἱκανός εἰμι, ſufficiens ſum, par ſum. הכיל hiph. a כול ſuſtineo, Joël. II, 11. קטנתי parvus ſum, Gen. XXXII, 10.

Ἱκανῶς, ſufficienter. שדי Job. XXI, 15. *Heſychius*: Ἱκανῶς, δυνατῶς, ἀρκετῶς. Ἱκανῶς, *potenter*, *ſufficienter*.

Ἱκέσιος, ſupplicatorius. Vid. in v. Ἱκέσιος.

Ἱκεσία & ἱκετία, ſupplicatio. Sir. XXXV, 14. LI, 13. 2 Macc. III, 18. VIII, 29.

Ἱκετεύω, ſupplico. התחולל hithp. a חול exſpecto, Pſalm. XXXVI, 7. התחנן hithp. *Sym.* Pſ. XXIX, 8. ἱκέτευον, רוח זרה ſpiritus vel halitus alienus, Job. XIX, 17. Vid. & Sap. XIII, 18. 2 Macc. XI, 6.

Ἱκετηρία, ſupplicatio. דבר pih. loquor, *Al.* Job. XL, 22. Conf. 2 Macc. IX, 18. & Hebr. V, 7. *Heſychius*: Ἱκετηρία, παράκλησις. Ἱκετηρίας, *precatio*. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἱκετηρία, παράκλησις, ἱκεσία. Ἱκετηρία, *precatio*, *ſupplicatio*.

Ἱκετηρὶς, ſupplex. דבר pih. loquor, Job. XL, 22.

Ἱκέτης, idem. קדרנית atrate, Mal. III, 14. Sir. IV, 4. ἱκέτην θλιβόμενον μὴ ἀπαναίνου, *ſupplicem afflictum ne reſpuas*. *Heſychius*: Ἱκέτην, (vulgo vitioſe legitur Ἱκέτιν) πρόσφυγον, ἀξιοῦντα, δεόμενον. Ἱκέτην, *confugientem*, *rogantem*, *precantem*. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἱκέται, πρόσφυγοι. Ἱκέται, *confugientes*. *Suidas*: Ἱκέτης, ὁ ἀδιαλείπτως παρακαλῶν, καὶ δεόμενός περί τινος ὁτουοῦν. Ἱκέτης, *qui humiliter & more ſervili aliquem orat, & aliquid ab altero petit*. Sir. XXXVI, 16. εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς δεήσεως τῶν ἱκετῶν σου, *exaudi*, *Domine*, *preces eorum*, *qui tibi ſupplicant*. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἱκετῶν, δεομένων. Ἱκετῶν, *orantium*.

Ἱκετικὸς, ſupplicatorius. נעתרות partic. deprecanda, precibus avertenda, *Aqu.* Prov. XXVII, 6. ἱκετικά.

Ἰκμὰς, humor, gutta. יובל fluvius, Jer. XVII, 8. ἐπὶ ἰκμάδα βαλεῖ τὰς ῥίζας αὐτοῦ, *ad humorem diffundit radices ſuas*.

Conf.

Conf. Luc. VIII, 6. & quæ ad h. l. ex *Joſepho* notat *Ottius* Spicileg. ex eod. ad N. T. p. 149. שמץ particula, Job. XXVI, 14. ἐπὶ ἰκμάδι λόγου, *ad guttam* (h. e. exiguam particulam) *ſermonis*. *Heſychius*: Ἰκμάδα, σταγόνα, ὑγρασίαν. Ἰκμάδα, *guttam, humorem*. Idem: Ἰκμὰς, νοτὶς, ὑγρασία, ὑγρότης, ὑγρὰ σταγών. Ἰκμὰς, *humor, uligo, humiditas, madida gutta*.

Ἴκτερος, morbus regius, aurigo, Germ. *die gelbe Sucht*. ירקון Jer. XXX, 6. ἐστράφησαν πρόσωπα εἰς ἴκτερον, *converſæ ſunt facies in aurig inem*. Vid. & 2 Par. VI, 28. Amos. IV, 9. *Alexand*. Ed. 3 Reg. VIII, 37. קדחת febris ardens, Lev. XXVI, 16. *Heſychius*: Ἴκτερος, πόνος ὠχρώδης ἀπὸ θυμοῦ ἐπιγινόμενος. Ἴκτερος, *morbus luteum colorem præ ſe ferens, qui ira excitatur*. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἰκτεριᾷ καὶ ἴκτερος. γίνεται δὲ ἀπὸ ξανθῆς χολῆς, ἣ πλεονάσασα καὶ πυρωθεῖσα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἐξωθεῖται καὶ ἀναχεῖται. κατὰ τοῦτο τῷ ἰκτεριῶντι ὁ ὠχρίασις. ἰκτεριᾷ, aurugine laborat, & ἴκτερος, aurugo. *Oritur autem ex felle nigro, quæ abundans & inflammata in conſpectum expellitur & diffunditur. Atque inde color luteus illi, qui aurigine laborat*. Idem: Ἴκτερος, λέγεται εἶναι πόνον ὠχροειδῆ ἀπὸ θυμοῦ γινόμενον, ὥστε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν κακοπαθούντων ὠχροὺς καὶ μέλανας ποιεῖν, ὡς καὶ τῶν ἰκτίνων, ἀφ' οὗ καὶ καλεῖται. Ἴκτερος, *ita morbum vocant pallidum reddentem homines, & ab ira venientem; ita ut oculos eorum, qui laborant illo, luteos & nigros reddat, quales ſunt milvorum; unde etiam nomen accepit*. Conf. *Suidam* in v. Ἴκτερος. Lex. *Cyrilli* MS. Bar. Ἴκτερος, νόσημα ὠχρωτικόν. Ἴκτερος, *morbus luteum colorem faciens*.

Ἰκτὶν, ῖνος, milvus. איה Lev. XI, 14. Deut. XIV, 13. חסידה *Sym*. Pſ. CIII, 17. Jer. VIII, 7.

Ἱλάζω, expio, placo. חטא pih. *Incert*. Lev. XVI, 26. ἱλάζων.

Ἱλαρύνομαι, exulto. הגיל hiph. a גול *Sym*. Cant. I, 4. ἱλαρυνθησόμεθα: פצחו *Sym*. Eſ. XLIX, 13. ἱλαρυνθήτω.

Ἱλαρὸς, hilaris. רצון beneplacitum. Prov. XIX, 12. τὸ ἱλαρὸν αὐτοῦ sc. πρόσωπον, *vultus ejus hilaris*. Vid. & Sir. XIII, 30. XXVI, 4. *Heſychius*: Ἱλαρὸς, περιχαρὴς τῇ ὄψει. Ἱλαρὸς, *hilaris vultu*.

Ἀνὴρ ἱλαρὸς καὶ δότης, vir hilaris & dator. טוב עין bonus oculo, Prov. XXII, 9. ἄνδρα ἱλαρὸν καὶ δότην, *virum hilarem & datorem*, h. e. qui hilari vultu & animo dat, *amat Deus*. Huc reſpicit procul dubio Apoſtolus 2 Cor. IX, 7. Conf. & Sir. XXXV, 8. 9. & Rom. XII, 8.

Ἱλαρότης, hilaritas. רצון Prov. XVIII, 22.

Ἱλαρόω, hilarem reddo. Sir. VII, 25. XXXV, 8. XLIII, 27.

Ἱλαρύνω, idem. הצהיל hiph. hinnire feci, Pſ. CIII, 15. עלז exulto, Sym. Pſ. XXVII, 10 ἱλαρύνθη. פצח Sym. Eſ. LII, 9. ἱλαρύνθητε. Vid. & Sir. XXXVI, 22.

Ἱλαρῶς, hilariter. פנים facies, Job. XXII, 26.

Ἱλάσκομαι, propitior, propitius reddor, propitius ſum; condono, placor כפר pih. Pſalm. LXXVII, 42 ἱλάσκετο ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν, propitius reddebatur peccatis eorum, vel condonabat peccata illorum. Vid. & Pſ. LXIV, 3. LXXVIII, 9. נחם pœniteo, Exod. XXXII, 13. ἱλάσθη Κύριος περὶ τῆς κακίας, vel ut al. ἐπὶ τῇ κακίᾳ, placabatur Dominus, ne faceret malum. סלח condono, 4 Reg. V, 18. ἱλάσεται ὁ Κύριος τῷ δούλῳ σου, propitius ſit Dominus ſervo tuo. Pſ. XXIV, 11. ἱλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου, condona peccatum meum. Dan. IX, 19. Κύριε εἰσάκουσον, Κύριε ἱλάσθητι, Domine, exaudi, Domine, propitius ſis. Conf. Luc. XVIII, 13. & ad h. l. Auctores citatos Wolfio p. 728. Sic etiam conſueta erat gentilium, ſeu Orphicis, ſeu Homericis, vel Homeridarum hymnis, precandi formula, ἵλαθι, κλῦθι, ἔρχευ ἵλαος, ſis propitius, exaudi, veni propitius: ac prout apud Latonam in iisdem Orphicis conjunctim dicitur:

Κλῦθι θεὰ δέσποινα, καὶ ἵλαον ἦτορ ἔχουσα.

Audi dea domina, & propitium cor habens.

Ac ita circa finem Ἀδωνιαζουσῶν apud *Theocritum* Idyll. 15. v. 143. ἵλαθι νῦν φίλ᾽ Ἄδωνι. Ubi Grammatici, ἵλαθι ἀντὶ τὸ ἱλάσθητι, κατὰ ἀποκοπὴν Δωρικῶς. Eadem formula uſi etiam paſſim Romani in ſupplicationibus & ſacrificiis, ut, *Precor te Juppiter, uti mihi volens propitius ſies.* Vid. *Ezech. Spanhemii* Obſerv. ad *Callimach.* Hymn. in Cer. v. 139.

Ἱλασμὸς, propitiatio, expiatio, it. condonatio, & ſacrificium quo peccatum expiatur. אשמה oblatio pro peccato, Amos. VIII, 14. οἱ ὀμνύοντες κατὰ τοῦ ἱλασμοῦ Σαμαρείας, *jurantes per expiationem Samariæ.* Lex. Cyrilli MS. Brem. Ἱλασμὸς, διαλλαγῆς ἢ εὐμενείας. Ἱλασμοῦ, *reconciliationis vel placabilitatis.* Gloſſ. MS. in Proph. vitioſe: Ἱλασμὸς, διαλλαγῆς εὐμενεία, pro Ἱλασμοῦ, διαλλαγῆς, εὐμενείας. חטאת ſacrificium pro peccato, Ezech. XLIV, 27. προσοίσουσι ἱλασμὸν, *offerent ſacrificium pro peccato. Incert.* Lev. IV, 8. Conf. 1 Joh. II, 2. כפורים plur. expiationes, Num. V, 8. πλὴν τοῦ κριοῦ τοῦ ἱλασμοῦ, δι᾽ οὗ ἐξιλάσεται, *præter arietem expiationis, per quem expiabitur.* סליחה condonatio, Pſ. CXXIX, 4. παρὰ

σοὶ

σοι ἱλασμός ἐστι, *apud te condonatio eſt.* Vid. & Dan. IX, 9. 2 Macc. III, 33. ποιουμένου δὲ τοῦ ἀρχιερέως τὸν ἱλασμὸν, *cum autem faceret ſummus ſacerdos expiationem. Heſychius*: Ἱλασμός, εὐμένεια, συγχώρησις, διαλλαγὴ, καταλλαγὴ, πρᾳότης. Ἱλασμὸς, *clementia, condonatio, conciliatio, reconciliatio, manſuetudo.*

Ἱλαστήριον ſc. ἐπίθεμα, operculum propitiatorium. כפרת Exod. XXV, 20. ἐπιθήσεις τὸ ἱλαστήριον ἐπὶ τὴν κιβωτὸν, *operculum propitiatorium ſuperimpones arcæ.* Vid. & Exod. XXX, 6. XXXI, 7. XXXV, 11. & conf. Exod. XXV, 17. & XXXVII, 6. ubi ἐπίθεμα additur. Adde *Philonem* L. III. de Vit. Moſ. p. 668. e. ubi pariter ἐπίθεμα ἱλαστήριον. כפתר (hic procul dubio legerunt כפרת) Amos. IX, 1. עזרה crepido altaris, ſive ſpatium, in quo ſacerdotes circa altare obambulare poterant, Ezech. XLIII, 15. 17. 20. *Heſychius*: Ἱλαστήριον, καθάρσιον, θυσιαστήριον. Ἱλαστήριον, *expiatorium, altare.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἱλαστήριον, θυσιαστήριον ἐν ᾧ προσφέρει (forte προσφέρεται legend.) περὶ ἁμαρτιῶν. Ἱλαστήριον, *altare, quo offertur ſacrificium pro peccatis.* Hoc ſenſu LXX. vocem accepiſſe videntur Ezech. locis citatis. Plura de hac voce vide apud *Wolfium* ad Rom. III, 25. p. 64. ſeq.

Ἱλαστὴς, propitiator, reconciliator. סלח condonator, *Aqu. Theod.* Pſ. LXXXIV, 4.

Ἱλαστεύω, expio. *Samaritan.* Lev. XI, 15.

Ἵλεως, adjectiv. Atticum pro ἵλαος, propitius, facilis, clemens, it. in formulis deprecandi idem quod abſit. חלילה 1 Reg. XIV, 46. ἵλεως, ζῇ Κύριος, εἰ πεσεῖται ἀπὸ τῆς κεφαλῆς θρὶξ ἐπὶ τὴν γῆν, *abſit, per vitam Domini, ut cadat a capite ejus capillus in terram.* 2 Reg. XX, 20. ἵλεώς μοι, ἵλεώς μοι, εἰ καταποντιῶ, καὶ εἰ διαφθερῶ, *abſit, abſit, ut peſſundem & deſtruam.* 2 Reg. XXIII, 17. ἵλεώς μοι, Κύριε, τοῦ ποιῆσαι τοῦτο, *abſit, Domine, ut hoc faciam.* Conf. 1 Macc. II, 21. & Matth. XVI, 22. LXX. alias pro eo habent μὴ γένοιτο. Vid. ſupra in μὴ Γένοιτο. 1 Par. XI, 19. ἵλεώς μοι ὁ Θεὸς (ſc. εἴη,) τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο, *propitius mihi ſit Deus*, h. e. avertat Deus, vel abſit, ut hoc faciam. Patet ex hoc loco, quod in reliquis ἵλεώς σοι, vel ἵλεως ὑμῖν, poſitum ſit ἐλλειπτικῶς pro ἵλεώς σοι, vel ὑμῖν εἴη ὁ Θεός. Sic etiam *Ariſtenætus* Lib. II. Ep. 13. οὕτως ἵλεώς μοι ἡ Ἀφροδίτη, *ita propitia mihi ſit Venus.* Conf. Cl. *Majum* fil. Obſerv. Sacr. L. III. p. 61. & Ven. *Wolfium* ad Matth. l. c. & alios Auctores ibi laudatos. מרחם part. pih. miſerens, Eſ. LIV, 10. εἶπε γὰρ ἵλεώς σοι Κύριος ſc. ὤν, *dixit enim, qui propitius tibi eſt, Dominus.* שלום pax, Gen. XLIII, 23. ἵλεως ὑμῖν, μὴ φοβεῖσθε, *propitius vobis ſit Deus, ne timeatis.*

Ἵλεως γίνομαι, propitius fio, vel ſum. כפר pih. Deut. XXI, 8. ἵλεως γενοῦ τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ, propitius ſis populo tuo Iſraël. נחם niph. pœnitet, Exod. XXXII, 12. נשא condono, Num. XIV, 19. סלח idem, Amos. VII, 2. נעתר niph. exoratus ſum, Al. 2 Reg. XXIV, 25. ἵλεως ἐγένετο. Vid. & 2 Macc. II, 23. VII, 37. Eadem phraſis alias etiam apud ſcriptores Græcos occurrit. Vid. Cl. *Maj.* Obſerv. Sacr. L. III, p. 60. ſeq.

Ἵλεως εἰμι, propitius ſum. סלח condono, Num. XIV, 20. 3 Reg. VIII, 34. 50. 2 Par. VI, 21. Jer. XXXI, 34. XXXVI, 3. Conf. Hebr. VIII, 12.

Ἴλη, agmen, turma. 2 Macc. V, 3. ἴλας ἱππέων διατεταγμένων, *turmas equitum ordinatorum.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἴλη, ἡ ϛρατιωτικὴ τάξις. *Ἴλη, ordo militaris. Suidas*: Ἴλας. ἀγέλας, ἢ τάξεις. Καὶ ἰλάρχας, ταξιάρχας. Ἴλη γὰρ ἡ συϛροφὴ, καὶ τάξις ὄχλου ἱππικοῦ. *Ἴλας, greges vel turmas. Et* Ἰλάρχας, *ordinum ductores.* Ἴλη *enim eſt conglobata multitudo, & turma equitum.*

Ἰλὺς, limus, lutum. יון Pſ. XXXIX, 2. LXVIII, 2. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἰλὺς, πηλὸς βορβορώδης. Ἰλὺς, *lutum limoſum.*

Ἱμάντωσις, colligatio, conjunctio, compages, loramentum, Sir. XXII, 17. ἱμάντωσις ξυλίνη ἐνδεδεμένη εἰς οἰκοδομὴν ἐν συσσεισμῷ οὐ διαλυθήσεται. Latinus vertit: *Loramentum ligneum colligatum in fundamento ædificii non diſſolvetur.* Secundum *Hieronymum* ἱμάντωσις ſignificat *lignum quod ad continendos parietes in medio ſtructuræ ponitur.* Apud *Suidam* exponitur δέσις ξύλων ἐμβαλλομένων ἐν τοῖς οἰκοδομήμασι, *colligatio lignorum ædificiis immiſſorum*, & in Gloſſ. Brem. σύνδεσμος ξύλων ἐμβαλλομένων (ſic enim ex *Suida* legend. pro ξύλων μὲν βαλλόμενος, quod eſt in MS.) ἐν τοῖς οἰκοδομήμασιν. Lex. vet. *Loramentum*, ἱμάντωσις οἰκοδομῆς. Sic enim bene *Bochartus* Hier. P. II. L. IV. c. 26, p. 612. pro ἱμάντωσις, οἰκοδομή. Proprie eſt *corrigia calcei.* *Heſychius*: Ἱμάντωσις, σύνδεσμος τῶν κοῤῥιγίων (ita rurſus bene *Bochartus* l. c. pro κορυγίων) τοῦ ὑποδήματος. Ἱμάντωσις, *colligatio corrigiarum calceamenti.*

Ἱμὰς, corrigia, lorum. שרוך Eſ. V, 27. חלם porca, Job. XXXIX, 10. δήσεις δὲ ἐν ἱμᾶσι ζυγὸν αὐτοῦ, *ligabis autem loris jugum ejus.* *Heſychius*: Ἱμᾶσι, (Sic enim ſcribend. pro Ἱμᾶσι.) λώροις. Ἱμᾶσι, *loris.* Conf. Sir. XXXIII, 21. & ſupra ἱμὰς ζυγοῦ.

Ἱμάτιον, veſtis, veſtimentum exterius, pallium. בגד Gen. XXXVII, 28. διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, *diſcindebat veſtimenta ſua.*

αυ. Vid. & Lev. XXI, 10. Jud. XI, 35. 4 Reg. V, 8. *Aqu. Sym.* Job XXXVII, 17. ἱμάτιον, ubi LXX. στολὴ. יריעה aulæum, Jer. XLIX, 28. לבוש vestimentum, Job. XXIV, 7. Pſ. CIII, 7. מד menſura, 1 Reg. IV, 12. Pſ. CVIII, 18. מעיל pallium, Job. I, 20. διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, diſrumpebat pallium ſuum. Conf. Matth. XXVI, 65. *Theod.* 1 Reg. XV, 27. ἱματίῳ. Sic & alias Græcis ἱμάτιον veſtimentum exterius, quale pallium eſt, denotare, quemadmodum χιτὼν *veſtimentum interius*, Viri docti obſervant. Vide *Wolfium* ad Matth. V, 40. p. 108. & *Georgium* Hierocrit. N. T. L. I. c. 3. §. 25. p. 45. עבט pignus, Deut. XXIV, 13. פגר cadaver, Eſ. XIV, 19. צמר lana, Oſ. II, 5. 9. שלמה Exod. XXII, 9. Deut. XXIV, 13. שמלה Gen. IX, 23. XXXVII, 33. XLIV, 13. Exod. XII, 34. שמן oleum, Cant. IV, 10.

Ἱματιοφύλαξ, veſtium cuſtos. שמר בגדים 4 Reg. XXII, 14. 2 Par. XXXIV, 22.

Ἱματισμὸς idem quod ἱμάτιον. בגד Gen. XXIV, 53. 1 Reg. XXVII, 9. כסות tegumentum, Exod. XXI, 10. לבוש Pſ. XXI, 19. Prov. XXVII, 26. מלבוש 3 Reg. X, 5. עכס compes, Eſ. III, 17. שלמה Joſ. XXII, 8. שמלה Exod. III, 22. *Aqu.* Deut. XXII, 2.

Vid. alibi ἱματισμὸς διάχρυσος.

Ἱμείρομαι, deſidero, cupio. חכה pih. exſpecto, Job. III, 21. ἱμείρονται τοῦ θανάτου, *deſiderant mortem, cupiunt mori*. כמה deſiderio teneor, *Sym.* Pſ. LXII, 2. ἱμείρεται. *Heſychius*: Ἱμείρει, ἐπιθυμεῖ, θέλει. Ἱμείρει, *deſiderat, vult*. Idem: Ἱμείρεται, ἐρᾷ, ἐπιθυμεῖ, ποθεῖ. Ἱμείρεται, *amat, concupiſcit, deſiderat*.

Ἱν, ipſa vox Hebr. הין menſura liquidorum, alias εἶν & ὕν. Lev. XXIII, 13. Num. XV, 4.

Ἵνα ut, ita ut inde. אולי forte, Exod. XXXII, 30. ἵνα ἐξιλάσωμαι περὶ τῆς ἁμαρτίας ὑμῶν, *ut expiem peccata veſtra*. אשר Gen. XXII, 14. ἵνα εἴπωσι σήμερον, ἐν τῷ ὄρει Κύριος ὤφθη, *ut dicant inde hodie: Dominus in monte illo apparuit*. ו præfix. Exod. VIII, 1. ἵνα λατρεύσωσί μοι, *ut ſerviant mihi*. למען Jer. VII, 17. ἔσπεισαν σπονδὰς θεοῖς ἀλλοτρίοις, ἵνα παροργίσωσί με, *libarant libamina Diis alienis, ita ut inde ad iram me provocaverint*. Sic ἵνα paſſim in N. T. non αἰτιολογικῶς, ſed ἐκβατικῶς ſive eo ſenſu, quo eventum notat, adhibetur. Vide *Glaſſium* Phil. Sacr. L. III. Tr. 7. can. 19. p. 1124. & *Suicerum* Theſ. T. I. p. 1454. ש præfix. Eccleſ. III, 14.

Ἱνατί, quare, cur, quorſum. למה Pſ. II, 1. ἱνατί ἐφρύαξαν τὰ ἔθνη, *quare fremuerunt gentes?* 1 Macc. II, 7. ἱνατί τοῦτο ἐγεννήθην: *cur ad hoc natus ſum?* Vid. & v. 13. *Heſychius*: Ἱνατί, διατί, εἰς τί. (Sic enim bene *Salmaſius* pro ἵνα.) Ἱνατί, *quare, ad quid.*

Ἴνδαλμα, ſimulacrum, phantaſma, ſpecies, imago. ציים plur. ex צי fera animalia, Jer. L, 39. κατοικήσουσιν ἰνδάλματα ἐν ταῖς νήσοις, *habitabunt phantaſmata in inſulis.* Sap. XVII, 3. ἰνδάλμασιν ἐκταρασσόμενοι, *phantaſmatibus perturbati.* Gloſſ. MS. in Sap. Ἰνδάλμασι, φαντάσμασι. *Heſychius*: Ἰνδάλματα, φαντάσματα, ἀφομοιώματα, εἰκόνες. Ἰνδάλματα, *phantaſmata, ſimulacra, imagines.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἴνδαλμα, φάντασμα, ὄναρ, εἴδωλον. Ἴνδαλμα, *phantaſma, ſomnium, idolum.* Eſt ab ἰνδάλλομαι, *aſſimilor, appareo.* *Heſychius*: Ἰνδάλλεται, ὁμοιοῦται, φαίνεται, δοκεῖ, στοχάζεται, ἐνθεῖται, σοφίζεται. Ἰνδάλλεται, *aſſimilatur, apparet, videtur, collineat, adæquatur, comminiſcitur.*

Ἰξευτὴς, auceps. יקש laqueum tendo, *Sym.* Prov. VI, 4. *Aqu. Sym.* Jer. V, 26. מוקש laqueus, Amos. III, 5. קיץ æſtas, Amos. VIII, 1. 2. *Heſychius*: Ἰξευτὴς, ὀρνιθοθηρευτής. Ἰξευτὴς, *qui paſſeres capit.*

Ἶξος, avis genus. ראה ſpecies accipitris, *Aqu.* Deut. XIV, 13. Vulgatus etiam ibi habet *ixon*, cujus nominis nullam avem ſe reperire nec in Græcis nec in Romanis ſcriptoribus ſcribit verſatiſſimus in illis *Bochartus* Hier. P. II. L. VI. c. 3. & proinde legendum putat *oxyn*, oſtendens præterea, quod Hebr. ראה aptiſſime nomine illo potuerit efferri. Conf. v. Ὀξύπτερος.

Ἰοβόλος, venenum ejaculans, venenatus. Sap. XVI, 10.

Ἰόομαι, rubigine obducor. Sir. XII, 11. XXIX, 13.

Ἰὸς, miſſile, ſagitta, it. venenum, ærugo. הלאה hiph. fatigo, (hic legerunt חלאה ærugo.) Ezech. XXIV, 6. 11. 12. חמה æſtus iræ, Pſ. CXXXIX, 3. ἰὸς ἀσπίδων, *virus aſpidum.* Conf. quæ ex *Joſepho* notat *Ottius* Spicileg. ex eod. ad N. T. p. 354. & *Pollucem* Lib. VI. ſegm. 125. ubi ἰοῦ γέμων, eſt *veneni plenus.* בן אשפה filius pharetræ, *Al.* Thren. III, 13. ἰὸς, *ſagittas.* Conf. *Heſych.* in Ἰὸν, ubi duæ gloſſæ confuſæ.

Ἰουδαΐζω, judaizo, Judæus fio. התיהד hithp. Eſth. VIII, 17.

Ἰουδαῖος, Judæus. יהודי in plur. יהודים 4 Reg. XVI, 6. Eſth. II, 5. יהודיא Chald. plur. Eſth. IV, 12.

Ἰουδαία, fœm. Judæa. יהודיה *Al.* 1 Par. IV, 18.

Ἰουδαϊστὶ, judaice, i. e. lingua Judaica. יהודית 4 Reg. XVIII, 26. Neh. XIII, 24.

Ἱππάζομαι, equito. רכב Jer. L, 42. Ezech. XXIII, 6.

Ἱππάρχης, magiſter equitum. בעל פרשים 2 Reg. I, 6.

Ἱππασία, equitatus. מרכבה currus, Hab. III, 7.

Vid. alibi Χρηματισμὸς ἱππασίας.

Ἱππεὺς, eques. סוס equus, 2 Reg. XV, 1. 3 Reg. X, 28. פרש Gen. L, 9. Exod. XIV, 9. רכב part. equitans, Gen. XLIX, 17. Amos. II, 15. רכב סוס Amos. II, 15. רץ רכב curſor equitans, Eſth. VIII, 14.

Ἱππεύω, equito. רָכַב Ezech. XXIII, 23. רֶכֶשׁ equus celer, Mich. I, 13.

Ἱππικὸς, equeſtris. 1 Macc. XV, 38.

Ἱππόδρομος, hippodromus, ſpatium decurſionis equeſtris. אפרת Ephrat, priſtinum nomen Bethlehem, a fœcunditate, Gen. XLVIII, 7. *κατώρυξα αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἱπποδρόμου, defodiebam illam in via hippodromi.* דרך via, Gen. XXXV, 19. juxta lectionem *Euſebii* Dem. Ev. L. VII. p. 215. *ἔθαψαν αὐτὴν ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ Ἐφραθά, ſepeliebant illam in hippodromo Ephratha: Al. ἐτάφη ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἱπποδρόμου Ἐφραθά.* Ubi *τοῦ ἱπποδρόμου* pro gloſſemate habetur in not. ad Ed. *Francof.* Et certe in Cod. *Alex.* ſimpliciter *ἐτάφη ἐν τῇ ὁδῷ Ἐφραθᾶ.* Gen. XLVIII, 7. *ἐγγίζοντός μου κατὰ τὸν ἱππόδρομον χαβραθὰ τῆς γῆς τοῦ ἐλθεῖν Ἐφραθᾶ, cum appropinquarem ad hippodromum chabratha terræ, ut venirem Ephratha.* Græci autem procul dubio vocem דרך quæ generaliter *viam* denotat, ſpecialius *ἱππόδρομον* reddunt, quod in textu Hebr. ipſo de כברת exponatur. כברת autem ſeu *Χαβραθὰ* eſſe ſpatium terræ ſive menſuram longitudinis æqualem milliari Judæorum, & itineri Sabbathino, atque adeo pedum 3000. cubitorum 2000, paſſuum minorum 1000, majorum 500, ſtadiorum 5. ex compluribus Rabbinis probat *Johannes D'eſpieſius* de LXX. Int. Diſp. 3. Dub. 5. & *τὸν ἱππόδρομον* menſuram longitudinis illi æqualem eſſe docet. Vide *Hodium* de Text. Biblior. Orig. p. 114. ubi etiam p. 115. docet, quod Hippodromus Alexandriæ fuerit, a Ptolemæo Lagi extructus, atque adeo Græcus Interpres, Alexandriæ vivens, ad illum reſpexerit. Confer & *Bonfrerium* ad Gen. l. c. p. 274. & *Fulleri* Miſc. Sacr. L. II. c. 15. p. 271. ſeq. Ceterum Siculis, *ἱππόδρομον campum* dictum eſſe docet *Heſychius* in v. *Κάμπος.* Conf. *Suicerum* Theſ. T. II. p. 31.

Ἵππος, equus, equitatus. אביר fortis, Jer. VIII, 16. אדרע Chald. brachium, Eſd. IV, 23. סוס Gen. XLVII, 17. XLIX, 17. Hab. III, 7. E poſtremo loco Gloſſ. MS. in Cantica Script. Ἵππους, ἐνταῦθα τοὺς ἀποστόλους λέγει. Equos, ibi Apoſtolos vocat. סוסה equitium, Cant. I, 8. פרש eques, Exod. XIV, 17. 18. Joſ. XXIV, 6. 1 Par. XVIII, 4. רכב currus, Exod. XIV, 7. πᾶσαν τὴν ἵππον τῶν Αἰγυπτίων, omnem equitatum Ægyptiorum. Joſ. XVII, 16. 18. ἵππος ἐπίλεκτος, equitatus eximius. Vid. & 2 Par. XXI, 9. & conf. 1 Macc. IV, 1. VI, 35. XIII, 22. רכוש ſubſtantia, Gen. XIV, 11. 16.

Ἱπποστάσιον, equitatus, vel ſtabulum, ſtatio equorum. אפדן Sym. Dan. XI, 45. τὰς σκηνὰς τοῦ ἱπποστασίου αὐτοῦ, tentoria equilis ſui, ſeu ſtabuli equorum ſuorum. Conf. Fuller. Miſc. Sacr. Lib. V. c. 18. p. 675 ſeq. Voce etiam uſus eſt Lyſias Orat. de Achillidis cæde, teſte Polluce Onom. Lib. IX. c. 6. ſegm. 50. unde etiam Euripidem in Hippolyto occultato ἵππων στάσις eodem ſenſu diſcere, diſcimus.

Ἵπταμαι, & ἱπτάομαι, volo, volito, avolo. עוף Sym. Job. IX, 26. ἱπτάμενος. נדד vagor, Job. XX, 8. ἵπτη δὲ ὥσπερ φάσμα νυκτερινὸν, avolavit autem tanquam ſpectrum nocturnum. Ita Bion Smyrnæus Idyll. δ. v. 58.

——— πόθος δέ μοι εἰς ὄναρ ἔπτη.

——— amor autem mihi ſicut ſomnium avolavit.

עוף Aqu. Gen. I, 20. ἱπτάμενον. Conf. quæ notavi in Ἱππεύω poſt Hebr. העביר.

Ἶρις, herba aromatica. קדה caſia, Exod. XXX, 24. ἴρεως πεντακοσίους σίκλους, iris quingentos ſiclos. Apud Heſychium Ἶρις, inter alia exponitur ἀρωματική τις πόα, aromatica quædam herba. Ubi in notis Sopingius: Cum ſignificat aromaticam herbam, ὀξύνεται ἰρίς, aliàs βαρυτονεῖται ἶρις. Euſtath. Iliad. γ. (p. 296.) μορφωτικόν τι εἶδος, quod Rhetores dicunt ὅμοιον μῦρον. Ibidem ἶρις, φυτὸν ἀρωματικόν. Dioſcoridi dicitur ἶρις, & in genit. ἴριδος, & a cœleſtis arcus ſimilitudine nomen accepiſſe. Vid. Lib. I. c. 1. ubi etiam pluribus deſcribitur. Plinius L. XXI. c. 7. irin nobiliſſimi odoris eſſe pronunciat, & de eadem addit: Iris radice tantum commendatur, unguentis & medicinæ naſcens.

Ἶρις, iris, arcus cœleſtis. חשמל pruna, Heb. Int. Ezech. I, 4.

Ἰσηγορέομαι, tanquam cum pari loquor. Sir. XIII, 11. μὴ ἔπεχε ἰσηγορεῖσθαι μετ' αὐτοῦ, ne advertas animum ad loquendum

quidam cum eo tanquam cum pari. Sic enim not. Rom. & Cod. MS. *Baſil.* pro ἰσηγορεῖσθαι bene legendum cenſet, & interpretatur Doct. *Kuhnius* Quæſt. Philol. Pent. V. p. 11. Lex. Cyrilli MS. Brem. Ἰσηγορεῖ, ἰσολογεῖ. *Heſychius*: Ἰσηγορεῖ, ἐπ' ἴσης λέγει, ὁμοτίμως ἰσολεγεῖ. (l. ἰσολογεῖ e Lex. cit.) Ἰσηγορεῖ, *ſimili ratione loquitur, æqualiter ſimiliter loquitur.*

Ἰσοδυναμέω, æque valeo, æque potens ſum, æquipolleo. Prol. Sirach.

Ἰσόθεος, æqualis Deo. 2 Macc. IX, 12. ἰσόθεα φρονεῖν, *paria Deo ſentire, ſibi arrogare quæ ſunt Dei.*

Ἰσόμοιρος, æqualem partem habens. 2 Macc. VIII, 30.

Ἰσόπεδος, ſolo æquatus. 2 Macc. VIII, 3. IX, 14. *Heſychius*: Ἰσόπεδον, ἴσον τῇ γῇ, ὁμαλὸν ἔδαφος, ἰσόχωρον. Ἰσόπεδον, *terræ æquale, ſolum planum, loco æquale.*

Ἰσοπολίτης, pari civitatis jure utens. 3 Macc. II, 30. Conf. quæ ex *Joſepho* ad h. l. notat *Grotius*.

Ἴσος, æqualis. אחד unus, Ezech. XL, 5. 6. בד ſolus, Exod. XXX, 34. כ præfix. tanquam, Job. V, 14. τὸ δὲ μεσημβρινὸν ψηλαφήσαισαν ἴσα νυκτὶ, *in meridie palpabunt tanquam in nocte.* Job. X, 10. ἐτύρωσας δέ με ἴσα τυρῷ, *coagulaſti autem me tanquam caſeum.* Vid. & Job. XIII, 28. XV, 16. XXIX, 14. & conf. Phil. II, 6. Adde Job. XI, 12. XIII, 12. XXVIII, 2. ubi κατὰ τὸ ῥητὸν nihil pro hac voce in textu Hebr. legitur. Conf. & quæ ex Deut. XIII, 6. notavi in v. Ἰσόψυχος. מלה (pro מלא) plenitudo, Ezech. XLI, 8. משל ſimilitudo, Job. XIII, 12. מתכנת diſpoſitio, Ezech. XLV, 11. ערך diſpoſitio, Job. XLI, 4. תאמים pro תואמים part. plur. gemelliparæ, Exod. XXXVI, 25.

Ἐξ ἴσου ſc. μέρους, ex æquali parte. תאמים part. plur. gemelliparæ, Exod. XXVI, 24. XXXVI, 25.

Ἑκάστῳ τὸ ἴσον, cuilibet æquale. איש כאחיו vir uti frater ejus, Lev. VI, 40.

Ἰσότης, æqualitas. תשאות plur. fragores, Job. XXXVI, 29. Zach. IV, 7.

Ἰσόψυχος, æqualis animi, pari animo præditus, vel alter idem. כערכי juxta æſtimationem, Pſ. LIV, 14. σὺ δὲ, ἄνθρωπε ἰσόψυχε, *tu vero, o homo, qui alter idem eras.* Conf. quæ notavi in v. Ἴσος ex Deut. XIII, 6. Gloſſæ: Ἰσόψυχοι, *unanimis.* Conf. *Heinſii* Exerc. Sacr. ad Phil. II, 20. p. 452.

Ἰσόω,

Ἵππος, equus, equitatus. אַבִּיר fortis, Jer. VIII, 16. אדרע Chald. brachium, Eſd. IV, 23. סוּס Gen. XLVII, 17. XLIX, 17. Hab. III, 7. E poſtremo loco Gloſſ. MS. in Cantica Script. Ἵππους, ἐνταῦθα τοὺς ἀποστόλους λέγει. Equos, *ibi Apoſtolos vocat.* סוּסָה equitium, Cant. I, 8. פָּרָשׁ eques, Exod. XIV, 17. 18. Joſ. XXIV, 6. 1 Par. XVIII, 4. רֶכֶב currus, Exod. XIV, 7. πᾶσαν τὴν ἵππον τῶν Αἰγυπτίων, *omnem equitatum Ægyptiorum.* Joſ. XVII, 16. 18. ἵππος ἐπίλεκτος, *equitatus eximius.* Vid. & 2 Par. XXI, 9. & conf. 1 Macc. IV, 1. VI, 35. XIII, 22. רְכוּשׁ ſubſtantia, Gen. XIV, 11. 16.

Ἱπποφόρβιον, equitatus, vel ſtabulum, ſtatio equorum. אַפֶּדֶן *Sym.* Dan. XI, 45. τὰς σκηνὰς τοῦ ἱπποφορβίου αὐτοῦ, *tentoria equilis ſui*, ſeu *ſtabuli equorum ſuorum.* Conf. *Fuller.* Miſc. Sacr. Lib. V. c. 18. p. 675 ſeq. Voce etiam uſus eſt *Lyſias* Orat. de Achillidis cæde, teſte *Polluce* Onom. Lib. IX. c. 6. ſegm. 50. unde etiam *Euripidem* in Hippolyto occultato ἵππων νόμου eodem ſenſu diſcere, didicimus.

Ἵπταμαι, & Ἱπτάομαι, volo, volito, avolo. עוּף *Sym.* Job. IX, 26. ἱπτάμενος. נדד vagor, Job. XX, 8. ὥσπερ δὲ ὄνειρος φάσμα νυκτερινὸν, *avolavit autem tanquam ſpectrum nocturnum.* Ita *Bion* Smyrnæus Idyll. 4. v. 58.

——— πόθος δέ μοι ὡς ὄναρ ἔπτα.

——— *amor autem mihi ſicut ſomnium avolavit.*

עוֹפֵף *Aqu.* Gen. I, 20. ἱπτάμενον. Conf. quæ notavi in Ἱπταμαι poſt Hebr. הָעִבְרִי.

Ἶρις, herba aromatica. קִדָּה caſia, Exod. XXX, 24. ἴρεως πεντακοσίους σίκλους, *iris quingentos ſiclos.* Apud *Heſychium* Ἶρις, inter alia exponitur ἀρωματική τις πόα, *aromatica quædam herba.* Ubi in notis *Sopingius*: *Cum ſignificat aromaticam herbam*, ὀξύνεται ἰρίς, *aliis* βαρύνεται ἶρις. *Euſtath.* *Iliad.* γ. (p. 296.) μυρεψικὸν τι εἶδος, *quod Rhetores dicunt* ἴρεον μύρον. *Ibidem* ἶρις, φυτὸν ἀρωματικόν. *Dioſcoridi* dicitur ἶρις, & in genit. ἴριδος, & a cœleſtis arcus ſimilitudine nomen accepiſſe. Vid. Lib. I. c. 1. ubi etiam pluribus deſcribitur. *Plinius* L. XXI. c. 7. *irin nobiliſſimi odoris* eſſe pronunciat, & de eadem addit: *Iris radice tantum commendatur, unguentis & medicinæ naſcens.*

Ἶρις, iris, arcus cœleſtis. חַשְׁמַל pruna, *Heb. Int.* Ezech. I, 4.

Ἰσηγορέομαι, tanquam cum pari loquor. Sir. XIII, 11. μὴ ἔπεχε ἰσηγορεῖσθαι μετ' αὐτοῦ, *ne advertas animum ad loquendum*

quidam cum eo tanquam cum pari. Sic enim not. Rom. & Cod. MS. *Baſil.* pro ἰσηγορεῖσθαι bene legendum cenſet, & interpretatur Doct. *Kuhnius* Quæſt. Philol. Pent. V. p. 11. Lex. Cyrilli MS. Brem. Ἰσηγορεῖ, ἰσολογεῖ. *Heſychius*: Ἰσηγορεῖ, ἐπ' ἴσοις λέγει, ὁμοτίμως ἰσολογεῖ. (l. ἰσολογεῖ e Lex. cit.) Ἰσηγορεῖ, *ſimili ratione loquitur, æqualiter ſimiliter loquitur.*

Ἰσοδυναμέω, æque valeo, æque potens ſum, æquipolleo. Prol. Sirach.

Ἰσόθεος, æqualis Deo. 2 Macc. IX, 12: ἰσόθεα φρονεῖν, *paria Deo ſentire, ſibi arrogare quæ ſunt Dei.*

Ἰσόμοιρος, æqualem partem habens. 2 Macc. VIII, 30.

Ἰσόπεδος, ſolo æquatus. 2 Macc. VIII, 3. IX, 14. *Heſychius*: Ἰσόπεδον, ἴσον τῇ γῇ, ὁμαλὸν ἔδαφος, ἰσόχειρον. Ἰσόπεδον, *terræ æquale, ſolum planum, loco æquale.*

Ἰσοπολίτης, pari civitatis jure utens. 3 Macc. II, 30. Conf. quæ ex *Joſepho* ad h. l. notat *Grotius*.

Ἴσος, æqualis. אחד unus, Ezech. XL, 5. 6. בד ſolus, Exod. XXX, 34. כ præfix. tanquam, Job. V, 14. τὸ δὲ μεσημβρινὸν ψηλαφήσαισαν ἴσα νυκτὶ, *in meridie palpabunt tanquam in nocte.* Job. X, 10. ἐτύρωσας δέ με ἴσα τυρῷ, *coagulaſti autem me tanquam caſeum.* Vid. & Job. XIII, 28. XV, 16. XXIX, 14. & conf. Phil. II, 6. Adde Job. XI, 12. XIII, 12. XXVIII, 2. ubi ἴσα τὸ [illegible] nihil pro hac voce in textu Hebr. legitur. Conf. & quæ ex Deut. XIII, 6. notavi in v. Ἰσόψυχος. מלו (pro מלא) plenitudo, Ezech. XLI, 8. משל ſimilitudo, Job. XIII, 12. מתכנת diſpoſitio, Ezech. XLV, 11. ערך diſpoſitio, Job. XLI, 4. תאמים pro תואמים part. plur. gemelliparæ, Exod. XXXVI, 25.

Ἐξ ἴσου ſc. μέρους, ex æquali parte. תאמים part. plur. gemelliparæ, Exod. XXVI, 24. XXXVI, 25.

Ἑκάστῳ τὸ ἴσον, cuilibet æquale. איש כאחיו vir uti frater ejus, Lev. VI, 40.

Ἰσότης, æqualitas. תשאות plur. fragores, Job. XXXVI, 29. Zach. IV, 7.

Ἰσόψυχος, æqualis animi, pari animo præditus, vel alter idem. כערכי juxta æſtimationem, Pſ. LIV, 14. σὺ δὲ, ἄνθρωπε ἰσόψυχε, *tu vero, o homo, qui alter idem eras.* Conf. quæ notavi in v. Ἴσος ex Deut. XIII, 6. Gloſſæ: Ἰσόψυχος, *unanimis.* Conf. *Heinſii* Exerc. Sacr. ad Phil. II, 20. p. 452.

Ἰσόω,

Ἰσόω, æquo, adæquo. שוה Sym. Eſ. XL, 25. ἀνισωθήσομαι, æquabor, adæquabor.

Ἵστημι, ſto, perſiſto; deſino, ſtatuo, ſtare facio, erigo, valere facio, conſtituo, confirmo, impleo, perficio, pondero, appendo, & Ἵσταμαι, ſto, valeo. בנה ædifico, Job. XX, 19. גבל termino, Deut. XIX, 14. דמם quieſco, Joſ. X, 13. ἔστη ὁ ἥλιος, ſtabat ſol. העביר hiph. volare, Job. XXXIX, 26. ubi tamen Cl. Grabius Prol. in LXX. Int. T. IV. c. 4. §. 2. pro ἔστηκεν legend. cenſet ἔπτηκεν, illudque, licet minus ſit uſitatum, a flexione tamen Grammatica non aberrare docet. Conf. Pſ. LIV, 6. ubi paronymum אבר redditur πτέρυξ. הבדיל hiph. ſeparo, 1 Par. XXV, 1. הכין hiph. a כון Eſ. XL, 20. הפריח hiph. floreo, Prov. XIV, 11. הציג hiph. a יצג Gen. XLIII, 9. Jud. VII, 5. הציק hiph. a יצק 2 Reg. XV, 24. הרים hiph a רום exalto, Gen. XXXI, 45. λαβὼν δὲ Ἰακὼβ λίθον, ἔστησεν αὐτὸν (ſic) στήλην, accipiens autem Jacob lapidem, erexit illum in columnam. חפץ deſidero, Job. XL, 12. ἔστησεν οὐρὰν ὡς κυπάρισσον, erigit caudam ut cupreſſum יסד fundare, 1 Par. IX, 23. יצא exeo, Zach. II, 3. יצר formo, Eſ. XLIV, 12. ירה jacio, Incert. Gen. XXXI, 51. ἡ στήλη, ἣν ἔστησα, columna, quam erexi. ישב habito, Eſ. XLIV, 13. כרת ſcindo, Deut. XXIX, 1. οἱ λόγοι τῆς διαθήκης, οὓς ἐνετείλατο Κύριος Μωυσῇ στῆσαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ; hæc ſunt verba fœderis, quæ præcepit Dominus Moſi, ut confirmaret filiis Iſraël. מדה menſura, Joſ. III, 4. מעמד ſtatio, 1 Par. XXIII, 28. נטה extendo, Gen. XII, 8. ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, erigebat ibi tentorium ſuum. Vid. & Gen. XXXIII, 19. Eſ. XL, 22. נטע planto, Eſ. LI, 16. ἔστησα τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐθεμελίωσα τὴν γῆν, ſtabilivi cœlum, & fundavi terram. נצב : הציב : התיצב niph. hiph. & hithp. a יצב Gen. XVIII, 2. XXXIII, 20. XXXV, 14. Exod. XIV, 13. 3 Reg. XXII, 48. Job. XXXIII, 5. Jer. V, 26. לעג rideo; Sym. Job. XXI, 3. μετὰ τοὺς λόγους μου στήσετε, poſt ſermones meos ſtabitis. Schol. Στήσετε, τουτέστιν ἐπὶ τῆς προτέρας μου κατασκευάσετε κατακλίσεως. γράφεται καὶ στήσεσθε, τουτέστιν παυθήσεσθε. Στήσετε, hoc eſt, in priori me ſolio conſiſtere facietis. Scribitur etiam στήσεσθε, hoc eſt, ceſſabitis. נתן do, Exod. XL, 17. Eſ. XLI, 19. עבד ſervus; 4 Reg. XXIV, 28. ὁ ἑστὼς ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ſtans coram rege, h. e. miniſter regis. עלה aſcendo, Ezech. XIII, 5. עמד : העמיד Gen. XXIX, 34. ἔστη τοῦ τίκτειν, deſinebat parere. Vid. & Gen. XXX, 8. Gen. XLI, 46. ὅτε ἔστη ἐναντίον Φαραώ, cum ſtaret coram Pharaone; h. e. cum miniſter eſſet Pharaonis. Vid. & Dan. I, 4. 5. & conf. quæ notavi in Παρίσταμαι. Num. XXVII, 21. ἔναντι Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως στήσεται, coram Eleazar, ſacerdote, ſtabit. 4 Reg. XIII, 18. καὶ ἔστη, & deſino-

definebat. 2 Par. XXX, 5. ἔστησαν λόγον, conſtituebant. Pſ. CVI, 25. ἔστη πνεῦμα καταιγίδος, excitabatur ventus procellæ, *Heſychius*: Ἔστη, ἠγέρθη. Ἔστη, excitabatur. Eccleſ. II, 9. σοφία μου ἐστάθη μοι, *ſapientia mea ſtabilita mihi fuit.* Eccleſ. VIII, 3. μὴ στῇς ἐν λόγῳ πονηρῷ, *ne perſiſtas in eo, vel in negotio malo.* דבק arcte cohæreo, Job. XLI, 16. קום : הקים Kal & hiph. ſurgo, ſurgere facio, confirmo, ſtabilio, Gen. VI, 18. στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς σὲ, *ſtabiliam fœdus meum tecum.* Vid. & Gen. IX, 11. XVII, 7. 19. 21. Gen. XXIII, 17. ἔστη ὁ ἀγρὸς Ἐφρὼν τῷ Ἀβραὰμ, *firmabatur ager Ephron Abrahamo.* Gen. XXVI, 3. στήσω τὸν ὅρκον μου, ὃν ὤμοσα τῷ Ἀβραὰμ, *firmabo*, vel *ſervabo*, *implebo juramentum meum, quod juravi Abrahamo.* Vid. & Jer. XI, 5. Exod. XL, 2. στήσεις τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, *eriges tabernaculum teſtimonii.* Vid. & v. 16. 17. 30. Num. IX, 15. τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐστάθη ἡ σκηνὴ, *die, quo erigebatur tabernaculum.* Num. XXX, 5. 12. στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς, *valebunt omnia vota ejus.* Num. XXX, 15. στήσει αὐτῇ πάσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς, *valere faciet* vel *confirmabit illi omnia vota ejus.* Deut. XVI, 22. στήσεις σεαυτῷ στήλην, *eriges tibimetipſi columnam.* Vid. & Deut. XXVII, 2. 4. Joſ. IV, 9. 20. 1 Reg. XV, 13. ἔστησα πάντα ὅσα ἐλάλησε Κύριος, *implevi omnia, quæcunque locutus eſt Dominus.* Vid. & Pſ. CXVIII, 105. Jer. XXIII, 20. XXVIII, 6. Dan. IX, 12. Conf. Baruch. II, 1. 24. *Al.* 1 Reg. XV, 11. ἔστησε, ubi LXX. ἐτήρησε, *ſervavit,* קום & עמד junctim, Job. XXIX, 8. קומה ſtatio, 1 Reg. XXVIII, 20. קרב appropinquo, Joſ. XVII, 4. שום : השים Kal & hiph. Num. XXI, 9. ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ σημείου, *erexit illum in ſignum.* Vid. & 1 Reg. VII, 12. Eſ. XLI, 19. שכן habito, Num. IX, 17. X, 12. שקל pondero, 2 Reg. XIV, 26. ἵστησι τὴν τρίχα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ διακοσίους σίκλους, pro πρὸς διακοσίους σίκλους, *ponderabat capillum capitis ſui ad ducentos ſiclos.* Similiter *Herodotus* L. II. c. 65. ἱστᾶσι σταθμῷ πρὸς ἀργύριον τὰς τρίχας, *appendunt libra ad argentum capillos.* Eodem autem ſenſu verbum etiam occurrit apud LXX. Eſd. VIII, 25. 26. Job. VI, 2. XXVIII, 15. XXXI, 6. Eſ. XL, 12. Zach. XI, 12. Conf. 3 Eſd. VIII, 64. Matth. XXVI, 15. & *Elſnerum* ad Act. VII, 60. p. 395. *Lamb. Bos* Animadv. ad Script. Græc. p. 140. & v. Διΐστημι ſupra, & Παρίστημι infra. תאר delineo, Eſ. XLIV, 13. תלה ſuſpendo, 2 Reg. XXI, 12. תקל Chald. pondero, Dan. V, 29. תקע figo, Gen. XXXI, 25. Eſ. XXII, 23. στήσω αὐτὸν (εἰς) ἄρχοντα, *conſtituam illum principem.* Pſ. XX, 11. διελογίσαντο βουλὰς, ἃς οὐ μὴ δύνωνται στῆσαι, *excogitarunt conſilia, quæ non poterunt perficere.* Hic καὶ τὸ ῥητὸν nihil pro στῆσαι legitur in textu Hebr. Sir. XLIV, 21. ἐν σαρκὶ αὐτοῦ ἔστησε διαθήκην, *in carne ejus firmabat*

ſtabat fœdus. Sir. XLIV, 22. ἐν ὅρκῳ ἔστησεν αὐτῷ, firmamento confirmabat illi. 1 Macc. II, 47. ἱστῶν διαθήκην, ſervans fœdus. 1 Macc. X, 54. στήσωμεν πρὸς ἑαυτοὺς φιλίαν, conſtituamus inter nos amicitiam. 1 Macc. XIII, 38. ὅσα ἐστήσαμεν πρὸς ὑμᾶς, ἕστηκε, quæcunque confirmavimus vobis, firma ſtant. 1 Macc. XV, 5. ἵστημί σοι πάντα τὰ ἀφαιρέματα, confirmo tibi omnes oblationes 2 Macc VII, 38. ἐν ἐμοὶ δὲ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς μου στῆσαι τὴν τοῦ παντοκράτορος ὀργὴν, ut in me & fratribus meis deſinas omnipotentis ira. Phavorinus: Στῆσαι, τὸ παῦσαι τῆς ὁρμῆς. Στῆσαι, ceſſare ab impetu.

Vide alibi Ἑστηκὼς ἵστημι. Τόπος οὗ ἵστημι, Ψευδὴς ἵστημι.

Ἱστίον, velum. מזרחה orientem verſus, Exod. XXVII, 13. נס vexillum, Eſ. XXXIII, 23. קלע tapes occellatus, Exod. XXVII, 9. XXXV, 12. Sym. Num. IV, 26.

Ἱστορέω, narro. 3 Eſd. I, 32. 33. 43.

Ἱστορία, hiſtoria, narratio. 2 Macc. II, 25. 31. 33. Heſychius Ἱστορία, μαρτυρία, καὶ τὰ ὅμοια. Ἱστορία, teſtimonium, & ſimilia. Lex. Cyrilli MS. Brem. Ἱστορία, τῶν παλαιῶν πραγμάτων μνήμη. Ἱστορία, rerum antiquarum commemoratio. Idem: Ἱστορίας, διηγήσεως, συγγραφῆς. Ἱστορίας, narrationis, ſcriptionis.

Ἱστὸς, malus, arbor, navis, it. tela. קורים Eſ. LIX, 5. 6. תרן Eſ. XXX, 17. XXXIII, 23. Ezech. XXVII, 5. Heſychius: Ἱστὸς, τὸ ὀρθὸν ξύλον τῆς νεὼς, καὶ τὸ ὑφαντικὸν, ἀπὸ τοῦ ἱστάναι, καὶ νῆσος. Ἱστὸς, rectum lignum navis, & textorium, ab ἱστάναι, ſtare, & inſula. Conf. Schol. in Homer. Il. α. v. 433.

Ἰσχίον, nates. שת 2 Reg. X, 4.

Ἰσχνόφωνος, gracilem, tenuem, vel ſuppreſſam vocem habens. כבד פה gravis ore, Exod. IV, 10. ἰσχνόφωνος καὶ βραδύγλωσσος ἐγώ εἰμι, tenuem ego vocem habeo, & tardiloquus ſum. ערל שפתים præputiatus labiis, Exod. VI, 30. Heſychius: Ἰσχνόφωνος, λεπτόφωνος, ἀπεχόμενος τὴν φωνήν. Ἰσχνόφωνος, tenuem vocem habens, continens vocem. In Schol. ad Exod. VI, 30. ἰσχνόφωνος exponitur ὁ καθαρὸς φθέγματι, minus claram elocutionem habens. Eſt ab ἰσχνὸς, quod apud Heſychium exponitur λεπτὸς, δυσθεώρητος, tenuis, contemplatu difficilis.

Ἰσχυρὸς, fortis, robuſtus, pinguis, vehemens, magnus, gravis, potens, munitus. אביר Jud. V, 22. Thren. I, 16. אדיר Al. Jud. V, 13. τοῖς ἰσχυροῖς. איתן Num. XXIV, 21. ἰσχυρὰ ἡ κατοικία σου, munitum domicilium tuum. אל fortis.

Deus

Deus fortis, 2 Reg. XXII, 32. 33. XXIII, 5. 4 Reg. XXIV, 15. Neh. I, 5. אמיץ 2 Reg. XV, 19. בצור munitus, Jer. XXXIII, 3. *Al.* Joſ. XIV, 12. πόλεις ἰσχυραὶ, ubi LXX. ὀχυραὶ, *munitæ*. בריא pinguis, Dan. I, 15. בריה idem, Ezech. XXXIV, 20. πρόβατα ἰσχυρόν, *ovis pinguis*. גבר Deut. X, 17. Joſ. X, 2. 3 Reg. XI, 28. ἰσχυρὸς δυνάμει, *validus potentia*. Vid. & 1 Par. VII, 2. 7. 40. Prov. XXI, 22. πόλεις ἰσχυρὰς, *urbes munitas*. Vid. & Ezech. XXVI, 17. & conf. Apoc. XVIII, 10. & quæ mox notavi in h. v. poſt Hebr. מבצר. חזק Joſ. IV, 24. ἡ δύναμις Κυρίε ἰσχυρά ἐςι, *potentia Domini magna eſt*. חזקה vehementia, Ezech. XXXIV, 4. חזקה robur, Eſ. VIII, 11. חיל copiæ, *Sym.* Pſ. LXXV, 5. ἰσχυροί. Vid. & *Sym.* 1 Reg. XXXI, 12. חסן Amos. II, 9. חסנא Chald. robur, Dan. II, 37. כבד gravis, Gen. XLI, 31. ἰσχυρὸς γὰρ ἔςαι σφόδρα, *magna enim erit* ſc. fames. Conf. Luc. XV, 14. & quæ ad h. l. ex *Herodoto* notat *Raphelius* p. 261. כח vis, Dan. X, 8. מבצר munitio, *Aqu.* 1 Reg. VI, 18. ἐν πόλεσι ἰσχυραῖς, ubi *Sym.* τετειχισμένως. מצירה fœm. perparva, Dan. VIII, 9. עז Prov. XXI, 14. θυμὸν ἐγείρει ἰσχυρὸν, *iram excitat vehementem*. Eſ. XLIII, 16. ἐν ὕδατι ἰσχυρῷ, *in aqua magna*. עז robur, Jud. IX, 51. πύργος ἰσχυρὸς, *turris munita*. Eſ. XXVI, 1. πόλις ἰσχυρὰ, *urbs munita*. עזוז Eſ. XLIII, 17. Conf. Gen. XIV, 5. ubi pro בזוזים legentes עזוזים judice *Iſ. Voſſio* de LXX. Int. p. 38. vocem illam vertunt ἔθνη ἰσχυρά. עצום Deut. IX, 14. Joël. II, 2. 5. Amos. V, 12. ἰσχυραὶ αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν, *magna peccata veſtra*. עציב Chald. triſtis, Dan. VI, 20. φωνῇ ἰσχυρᾷ, *magna voce*. צור rupes, *Sym.* Hab. I, 12. ἰσχυρός. עריץ prævalidus, *Sym. Theod.* Job. XV, 20. רם altus, procerus, Deut. II, 10. שדי omnipotens, *Al. Theod.* Ezech. I, 24. תקיף Chald. potens, Eſd. IV, 20. Dan. II, 40.

Ἰσχυρὸν ποιέω, firmum reddo, roboro. אמץ pih. Prov. VIII, 28. חקק exſculpo, Prov. VIII, 29.

Vide alibi Ἔθνη ἰσχυρά.

Ἰσχυρότερος, comp. fortior. גבור Jud. V, 13. Prov. XXX, 30. חזק Num. XIII, 32. Jud. XVIII, 26. Exod. XIX, 19. עז Jud. XIV, 18. עצום Num. XXII, 6. Deut. IV, 38. תקיף Eccleſ. VI, 10.

Ἰσχυρόω, firmo, roboro. חזק pih. Eſ. XLI, 7.

Ἰσχυρῶς, fortiter, vehementer. בעז cum robore, Prov. XXXI, 17. בחוזקה in robore, *Al.* Jud. VIII, 1.

Vid. alibi ἰσχυρῶς Ἄφρων. Περιέχω ἰσχυρῶς.

Ἰσχὺς, fortitudo, robur, facultates. אביר fortis, Eſ. XLIX, 26. אדיר idem, Jud. V, 13. אילת cerva, (legerunt איל fortitudo) Cant. II, 7. III, 5. במה excelſum, Deut. XXXII, 13. גאון excellentia, Eſ. II, 10. 19. גבורה Exod. XXXII, 17. Deut. III, 24. גברת hera, Eſ. XLVII, 5. גרון guttur, Eſ. LVIII, 1. דבא ſermo, it. robur, Deut. XXXIII, 25. הון facultates, Ezech. XXVII, 12. המון turba, Ezech. XXXII, 12. 16. 18. התאגם hithp. Eſ. XLII, 13. חזק fortis, Eſ. XL, 10. חזק robur, Pſ. XVII, 1. Amos VI, 13. חיל Num. XXIV, 18. Deut. XXXIII, 11. Joſ. VI, 2. Joel. II, 22. συκῆ καὶ ἄμπελος ἔδωκαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν, ficus & vitis dederunt robur ſuum, h. e. fructus uberrimos. חכה pih. præſtolor, Oſ. VI, 9. חסן robuſtus, Eſ. I, 31. חסן Prov. XV, 7. οἴκοις δικαίων ἰσχὺς πολλή, in domibus juſtorum facultates multæ. Vid. & Jer. XX, 5. & conf. Sir. XXVIII, 10. XXXI, 35. XL, 28. XLIV, 7. Jer. XX, 5. חסנא Chald. Dan. IV, 27. יבול proventus, Ezech. XXXIV, 27. כח Gen. IV, 12. XXXI, 6. כסל fiducia, Job. XXXI, 24. מאד valde, it. vires, 4 Reg. XXIII, 25. מחזיק part. hiph. Dan. XI, 1. מעוז Neh. VIII, 10. Eſ. XXIII, 4. מעזים plur. munitiones, Eſ. XXIII, 11. מעריצה violentia, Eſ. X, 33. משען ſcipio, Eſ. III, 1. מתנים dual. lumbi, Eſ. XLV, 1. עז fortis, Prov. XXX, 25. עז robur, Exod. XV, 13. 2 Par. XXX, 21. Pſ. LX, 3. πύργος ἰσχύος, turris munita. עצמה Eſ. XLVII, 9. Nah. III, 9. עצר cohibeo, Job. IV, 2. ἰσχὺν δὲ ῥημάτων σου τίς ὑποίσει, vim autem verborum tuorum quis tolerabit. עתודות plur. theſauri parati, Eſ. X, 13. צמח germen, Oſ. VIII, 7. ראגה mœſtitia, Eſ. XXIX, 2. תגרה conflictus, Pſ. XXXVIII, 14. תושיה eſſentia, Job. XII, 17. תכלה perfectio, Job. XXI, 23. תקף Eſth. X, 2. Dan. XI, 17. שור principem me gero, Sym. Gen. XXXII, 28. ἦρξω ἰσχύι. שריד reſiduus, Incert. Jud. V, 13. Sir. XLV, 10. στολισμῷ ἰσχύος, veſtimentis opulentis. Et v. 15. ἔργον ἰσχύος, opus opulentum.

Vid. alibi Κράτος καὶ ἰσχύς.

Ἰσχὺν αἰτοῦμαι, robur peto. הוכיח hiph. a יכח reprehendo reprehendendo, Job. VI, 26.

Ἰσχὺν δίδωμι, robur do. חזק roboror, Ezech. XXX, 21.

Ἰσχὺς καὶ δύναμις, robur & potentia. גדל magnitudo, Deut. III, 24.

Ἰσχύει ἐστί, robur eſt. אמץ pih. roboro, Job. XVI, 5.

Ἰσχὺν ἔχω, robur habeo. עצר כח obtineo robur, Al. 2 Par. XIII, 20. Ἰσχὺν ἰσχύω.

ἰσχὺς μεγάλη, robur magnum. גודל magnitudo, Deut. III, 26.

Ἐνισχύω, poſſum, valeo, validus, robuſtus ſum, prævaleo, roboro. אל poteſtas, Deut. XXVIII, 32. אמץ robuſtus ſum, Deut. XXXI, 6. 7. Joſ. X, 25. גמור fortis, Joel. III, 10. הגיע hiph. a נגע tango, Lev. V, 7. ἐὰν μὴ ἰσχύῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ τὸ ἱκανὸν εἰς τὸ πρόβατον, ſi non valeat ſatis manus ejus ad ovem, h. e. ſi ovem dare non poſſit. השיג hiph. a נשג conſequor, Lev. XXVII, 8. התאמר hithp. invaleſco, Job. XXXVI, 9. חזק Joſ. I, 6, 7. Jud. VII, 11. Dan. X, 19. יכל Pſ. XII, 4. ἴσχυσα πρὸς αὐτὸν, prævalui illi. Vid. & Dan. VII, 21. כח כח robur robur, Joſ. XIV, 11. מזח zona, it. robur, Eſ. XXIII, 11. ἡ δὲ χεὶρ σου οὐκέτι ἰσχύει κατὰ θάλασσαν, manus autem tua non amplius prævalet in mari. מסת נדבה tributum voluntariæ oblationis, Deut. XVI, 10. נצח victoria, it. robur, Eſ. XXV, 8. κατέπιεν ὁ θάνατος ἰσχύσας, devoravit mors prævalens. Gloſſæ: Ἴσχυσα, prævalui. Ἰσχύω, prævaleo. Conf. Apoc. XII, 8. & ad h. l. Cl. *Alberti* Peric. Crit. p. 41. עז robur, 1 Par. XVI, 11. עזר juvo, 2 Par. XXV, 8. עצם Exod. I, 9. 20. Jer. V, 6. עצר כח obtineo robur, 1 Par. XXIX, 14. 2 Par. II, 6. ערץ fortem me præbeo, Eſ. XLVII, 12. תקף Chald. Dan. IV, 8. 18. שור principem me gero, Al. Oſ. XII, 4. ἴσχυσε. Sir. XXX, 13. ὑγιὴς καὶ ἰσχύων τῇ ἕξει, ſanus & validus corpore. Conf. Marc. II, 17. Sir. XLIII, 17. ἴσχυσε νεφέλας, roboravit nubes. Sir. L, 31. πρὸς πάντα ἰσχύει, ad omnia valet. 1 Macc. X, 49. ἴσχυσεν ἐπ' αὐτοὺς, prævaluit illis.

Ἰσχύων, part. potens, valens, fortis. אביר Eſ. I, 24. גבור Eſ. V, 22. גבור חיל potens robore, Joſ. I, 14. גבורה robur, Eſ. III, 24. חזק Joſ. XIV, 11. חיל robur, 2 Par. XVII, 13. Jer. XLVIII, 14. מכביר part. hiph. multiplicans, Job. XXXVI, 31. עריץ tyrannus, Eſ. XLIX, 25. Jer. XX, 11.

Ἰσχύων καὶ ἰσχύουσα, validus & valida. משען ומשענה ſcipio & bacillus, Eſ. III, 1.

Οὐκ ἰσχύω, non poſſum, impotens ſum. אין כח non robur, Eſ. L, 2. כרע incurvo me, Eſ. XLVI, 2. לא קצר non decurtor, Eſ. LIX, 1. קצר קצר decurtando decurtor, Eſ. L, 2.

Ἰσχύω σφόδρα σφόδρα, invaleſco valde valde. פרץ erumpo in multitudinem, Exod. I, 12.

Ἴσως, certe, utique. אך 1 Reg. XXV, 21. ἴσως εἰς ἄδικον

 πεφό-

[illegible] πάντα τὰ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, certe [illegible] omnes facultates ejus in deſerto. Vid. & Sym. Pſ. LXXII, 13. & conf. Ælian. Var. L. XI. c. 8. & quæ ad h. l. notat Cl. Abr. Gronovius p. 693. & Cl. Elſnerum ad Luc. XX, 13. p. 269.

Ἰταμία, temeritas. זדון ſuperbia, Jer. XLIX, 15. שובב averſus, Jer. XLIX, 4.

Ἰταμὸς, temerarius, impudens, crudelis. אכזרי ſævus, Jer. VI, 23. ἰταμός ἐστι, καὶ οὐκ ἐλεήσει, crudelis eſt, & non miſerebitur. Vid. & Jer. L, 42. Suidas: Ἰταμός. ἀναιδὴς, σκληρός, ὠμός. παρὰ τὸ ἴεσθαι, ὅ ἐστιν ὁρμᾷν. Ἰταμός, Impudens. Durus. Crudelis. Ab ἴεσθαι, quod eſt impetum facere.

Ἰτέα, ſalix. ערב Omnes Lev. XXIII, 41. Aqu. Job. XL, 17.

Ἰχθυηρὸς, piſcarius. דג piſcis, Neh. III, 3.

Ἰχθυϊκὸς, piſcatorius. דג, 2 Par. XXXIII, 14.

Ἰχθυοφόρος, piſces ferens. דג piſcis, Sym. Job. XL, 26. ἰχθυοφόροις.

Ἰχθυρὸς, piſcarius. דג Neh. XII, 38.

Ἰχθὺς, piſcis. דאג cum epenth. τοῦ א Neh. XIII, 16. דג Gen. IX, 2. דגה Gen. I, 26.

Ἰχνευτὴς, inveſtigator. Sir. XIV, 23.

Ἰχνεύω, inveſtigo. חקר Prov. XXIII, 30. Vid. & Sir. LI, 21. Heſychius: Ἰχνεύει, ἐρευνᾷ, ζητεῖ. Ἰχνεύει, ſcrutatur, quærit.

Ἴχνος, veſtigium. דרך via, Prov. XXX, 19. חקר perveſtigatio, Job. XI, 7. XXXVIII, 16. כף vola, planta, Deut. XI, 24. XXVIII, 35. עקב calcaneus, Pſ. LXXVI, 19. Sym. Pſ. XLVIII, 5. τῶν ἰχνίων. Id. Cant. I, 7. κατὰ τὰ ἴχνη. ערוה nuditas, Gen. XLII, 9. 12. פעמים plur. inceſſus, Jud. V, 28. פרסה ungula, Ezech. XXXII, 13. צעד greſſus, Prov. V, 6. קרסל talus, Pſ. XVII, 40. Heſychius: Ἴχνος, σημεῖον, ποδὸς τύπος. Ἴχνος, ſignum, pedis figura. Lex. Cyrilli MS. Brem. Ἴχνος, ὁδὸς, πορεία. Ἴχνος, via, greſſus.

Ἴχνος ὁδοῦ, veſtigium viæ. אבה deſiderium, Job. IX, 26.

Ἰχὼρ, ſanies, ulcus putridum. Ἰχῶρα ξύω, ulcus putridum ſcabo. התגרר hithp. ſcabo me, Job. II, 8. Vid. & Job. VII, 5. ubi aliter in textu Hebr. נצר ſurculus, Aqu. Eſ. XIV, 19. Heſych. Ἰχὼρ, αἷμα μετασυμβεβηκὸς, ἔμπυον, σηπεδών. Ἰχὼρ, ſanguis condenſatus, purulentus, ulcus putridum.

ἰχῶρ. Lex. Cyrilli MS. Bar. Ἰχὼρ, σαπρὸς καὶ σηπτὸς αἷμα, καὶ μεταβληθέν. Ἰχὼρ, *condenſatus & putridus ſanguis, & immutatus*. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἰχὼρ, τὸ ἕλκος. Ἰχὼρ, *ulcus*. Pluribus deſcribitur *Galeno* T. V. p. 469. ſeq. *Cornel. Celſo* de Re Med. L. V. c. 26. p. 492. *Schrevelius* etiam in not. ad *Heſych.* de hac voce allegat *Hoffmann.* Var. Lect. L. VI. c. 13. *Mercurial.* Var. Lect. c. 12. p. 87. *Clem. Alex.* p. 17.

Ἰωβὴλ, ipſa vox Hebr. יובל aries, Joſ. VI, 4. 6. *Incert.* Lev. XXV, 10. & paſſim.

K.

Κάβος, cabus, frumenti menſura. קב 4 Reg. VI, 25. *Heſychius*: Κάβος, μέτρον σιτικὸν, καὶ κάδος οἰνικὸν, (ſic enim bene legend. putat *Bochartus* Hier. P. 2. p. 43. pro καὶ ξενικὸν) αἱ δὲ σπυρίδα. Κάβος, *menſura frumentaria, &* κάδος *vinaria, alii vero corbem interpretantur.*

Καγχάζω, hilaris ſum, hilarem me gero. כרכר pih. a כרר ſubſilio, *Sym.* 2 Reg. VI, 16. καγχάζων. *Phavorinus*: Καγχάζων, ἀσέμνως γελῶν. Καγχάζων, *minus decenter ridens.*

Καγχλάζω, effuſe rideo, effuſe eructo. הרתיח a רתח ferveo, ebullio, *Aqu.* Job. XLI, 23. καγχλάζει. *Heſychius*: Καγχλάζει, ἀθρόως γελᾷ. Καγχλάζει, *effuſe ridet.*

Κάδης, ipſa vox Hebr. קדש ſanctitas, Deut. XXXIII, 2. Unde apud *Heſychium*: Κάδης, ἁγιασμός. Κάδης, *ſanctimonia.*

Καδησὶμ, ipſa vox Hebr. קדשים ſacra impura, 4 Reg. XXIII, 7. Gloſſ. in L. IV. Reg. Τῶν καδησὶμ (Cod. MS. Barocc. corrupte Τὸν καθίσιμον.) τῶν τελεστῶν.

Κάδιον, pera. כלי vas, 1 Reg. XVII, 40. ἔθετο αὐτοὺς ἐν τῷ καδίῳ ποιμενικῷ, *ponebat illos* (ſc. lapides) *in peram paſtoralem.* Vid. & v. 49.

Κάδος, cadus, amphora, dolium vinarium. דלי ſitula, Eſ. XL, 15. סיר *Syr.* Pſ. LIX, 10. *Heſych.* Κάδος, κεράμιον. Κάδος, *amphora.* Ubi *Schrevelius* in not. citat *Athenæum* p. 472. 473. Conf. v. Κάβος.

Καθὰ, (pro καθ' ἃ) ἂν, ſicut, quomodo. לכל אשר in omni quod 1 Reg. VIII, 7. ἄκουε τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ, καθὰ

ἂν

ἂν λαλῶσι πρὸς σὲ, *obtempera voci populi, quemadmodum loquantur tibi.* Conf. Matth. XXVII, 10.

Καθαγιάζω, ſanctifico, conſecro. הקדיש hiph. Lev. XXVII, 26. נזר corona, Lev. VIII, 9. קדש ſanctitas, 1 Par. XXVI, 20. Vid. & 2 Macc. II, 8. XV, 18. נתן קדש do ſanctum, *Inſert.* Lev. XXVII, 23. καθαγιάσει.

Καθαίρεσις, deſtructio, everſio. 1 Macc. III, 44. ἀναστήσωμεν τὴν καθαίρεσιν τοῦ λαοῦ ἡμῶν; *erigamus deſtructionem populi noſtri;* h. e. populum noſtrum deſtructum. Metaphora deſumta a deſtructo ædificio, quod rurſus erigitur. Conf. 2 Cor. X, 8. *Heſychius*: Καθαίρεσις, κατάλυσις, καταστροφή. Καθαίρεσις, *diſſolutio, everſio.*

Καθαιρέω, everto, deſtruo, diruo, deturbo, dejicio, depono, demitto. דוש trituro, Eſ. XXVIII, 27. דכא καθαιρεῖτε με λόγοις, *verbis me deturbatis.* הסיר hiph. a סור aufero, 2 Par. XXX, 14. הרס 4 Reg. III, 25. τὰς πόλεις καθεῖλον, *urbes everterunt.* Vid. & Eſ. XIV, 17. Pſ. XXVIII, 7. καθελεῖς αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτοὺς, *deſtrues illos, & non ædificabis illos.* *Phavorinus*: Καθελεῖς, κατενέγκεις. Καθελεῖς, *dejicies.* Vid. & Eſ. XLIX, 17. Jer. XXIV, 6. XLII, 10. Thren. II, 2. καθεῖλεν ἐν θυμῷ αὐτοῦ τὰ ὀχυρώματα, *deſtruxit in excandeſcentia ſua arces.* חשבון nomen urbis, 4 Reg. III, 25. ירד: הוריד Kal & hiph. deſcendo, deſcendere facio, Gen. XXIV, 18. καθεῖλε τὴν ὑδρίαν, *demittebat hydriam.* Gen. XLIV, 11. καθεῖλον ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ, *demittebant ſinguli ſaccum ſuum.* Num. IV, 5. καθελοῦσι τὸ καταπέτασμα, *demittent* vel *deponent velum.* Deut. XXVIII, 52. ἕως ἂν καθαιρεθῶσι τὰ τείχη σου, *usque dum diruantur mœnia tua.* Eadem phraſi utuntur Græci profani. Vide Cl. *Elſnerum* ad 2 Cor. X, 5. p. 152. Joſ. VIII, 29. καθεῖλον τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου, *depoſuerunt cadaver ejus de ligno.* Vid. & Joſ. X, 27. & conf. Marc. XV, 46. & ad h. l. *Elſnerum* p. 167. Prov. XXI, 22. καθεῖλε τὸ ὀχύρωμα, *deſtruxit arcem.* Conf. 1 Macc. V, 65. VIII, 10. & 2 Cor. X, 4. Jer. XIII, 18. καθῃρέθη ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν στέφανος; *detracta eſt a capite veſtro corona.* Jer. XLIX, 15. ὅτι ὕψωσας vel ut al. ἐὰν ὑψώσῃς, ὥσπερ ἀετὸς, νοσσιάν σου, ἐκεῖθεν καθελῶ σε, *ſi etiam, ut aquila, exaltes nidum tuum, inde dejiciam te.* Conf. Luc. I, 52. & ad h. l. Auctores citat. *Wolfio* p. 565. כרת exſcindo, Zach. IX, 6. καθελῶ ὕβριν ἀλλοφύλων, *dejiciam faſtum alienigenarum.* נסח Chald. evello, Eſd. VI, 11. נצה Jer. IV, 7. נתץ Lev. XIV, 45. Jud. IX, 45. Ezech. XVI, 38. נתש exſtirpo, Pſ. IX, 6. *Sym.* Jer. XVIII, 7. καθελεῖν. פרץ diſrumpo, Neh. I, 3. τὰ τείχη Ἱερουσαλὴμ καθῃρημένα; *mœnia Hieroſolymæ diruta.* Vid. & Neh. II, 13. IV, 3. Eſ. V, 5. רדה dominor, Gen. XXVII, 40.

Καθαι-

Καθαίρω, mundo, purgo. הטהר hithp. Jer. XIII, 27. לקח recipio, 2 Reg. IV, 6.

Καθάπερ, ſicut. על־פי ſecundum os, Lev. XXVII, 8. Sym. Theod. Exod. V, 7. Sym. Job. VII, 9.

Καθαρίζω, purgo, purifico, it. mundum judico. אסף congrego, Num. XII, 15. בער pih. removeo, Deut. XIX, 13. דכא pih. contero, Eſ. LIII, 10. καθαρίσαι αὐτὸν τῆς πληγῆς, (al. ἀπὸ τῆς πληγῆς) purgare illum plaga. זקק defæco, Pſ. XI, 7. חטא pih. expio, Exod. XXIX, 36. Lev. IX, 16. טהר Lev. XIII, 6. καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, mundum judicabit illum ſacerdos. Vid. & v. 23. 28. 34. טהור purus, Lev. XIV, 57. 1 Reg. XX, 25. טהרה purgatio, Lev. XIII, 7. XIV, 2. כפר pih. expio, Exod. XXIX, 37. XXX, 10. מול circumcido, Sym. Jer. IV, 4. καθαρίσθητε. נקה niph. & pih. Pſ. XVIII, 13. ἐκ τῶν κρυφίων μου (ſc. παραπτωμάτων) καθάρισον με, purga me a peccatis abſconditis. Pſalm. XVIII, 14. καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης, purgabor a peccato magno. Ita Sir. XXIII, 9. ἀπὸ ἁμαρτίας ὁ μὴ καθαρισθῇ, a peccato non purgetur. Sir. XXXVIII, 10. ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον καρδίαν, ab omni peccato purga cor. Conf. 1. Joh. I, 7. נקיון purgatio, Oſ. VIII, 5. סלח condono, Num. XXX, 6. 9. 13. Κύριος καθαριεῖ αὐτῇ, Dominus condonabit illi. סלל סלל aggero aggero, Eſ. LVII, 14. צדק juſtificor, Dan. VIII, 14. קדש pih. ſanctifico, Job. I, 5.

Καθαρίζεται καθαρὸν, purificatur purum. יצא לצרף exit pro conflatore, Prov. XXV, 4.

Καθαριότης, puritas. בר 2 Reg. XXII, 21. Pſ. XVII, 23. טהר Exod. XXIV, 10. תבונה intelligentia, Aqu. Pſalm. LXXVII, 72. Vid. & Sap. VII, 24. Sir. XLIII, 1.

Καθαριόομαι, mundor, purificor. זכך purus ſum, Thren. IV, 7.

Καθάρισις, purificatio, purgatio. טהר Al. Lev. XII, 4. καθαρίσεως.

Καθαρισμὸς, purgatio, expiatio. אשם reatus; it. oblatio pro reatu; Prov. XIV, 9. טהר Lev. XV, 13. 1 Par. XXIII, 28. כפרים plur. expiationes, Exod. XXIX, 36. τῇ ἡμέρᾳ τοῦ καθαρισμοῦ, die expiationis. Conf. Exod. XXX, 10. Sic & alias καθαρμοὶ Græcis luſtrationes ſeu expiationes inferunt. Vide Wolfium ad Hebr. X, 2. p. 715. & Auctores ibi citatos. הנקה infin. niph. Al. Jer. XXV, 29. καθαρισμῷ נקיון Aqu. Sym. Theod. Amos. IV, 6.

Καθαρισμὸν ποιέω, expiationem facio. העביר hiph. tranſire facio ſc. peccatum, Job. VII, 20. διατί οὐκ ἐποιήσω τῆς ἀνομίας μου λήθην, καὶ καθαρισμὸν τῆς ἁμαρτίας μου; *quare non feciſti oblivionem iniquitatis meæ, & expiationem peccati mei?* Ita Hebr. I, 3. Chriſtus dicitur δι' ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, *per ſemetipſum expiationem faciens peccatorum noſtrorum.*

Κάθαρμα, purgamentum, piamentum. גלולים plur. dii ſtercorei, *Aqu.* Deut. XXIX, 17. καθάρματα. Quid Græcis alias fuerint καθάρματα, vide apud *Scholiaſtam Ariſtophanis* in Plut. v. 454. & Acharn. v. 44. & *Heſychium* v. Κάθαρμα.

Καθαρὸς, purus, innocens. בר Pſ. XXIII, 4. ἀθῶος χερσὶ, καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, *innocens manibus, & purus corde.* Conf. Matth. V, 8. & ad h. l. *Schotti* Adagial. N. T. p. 4. *Phavorinus:* Καθαρὸς τῇ καρδίᾳ ἐστὶν, ὁ μὴ λαμβανόμενος ἑαυτοῦ ἐπὶ ἐντολῇ Θεοῦ ἀθετήσει, ἢ ἐλλείψει. Purus corde eſt, *qui non convincitur apud ſeipſum in præcepto Dei, quod vel volenter aliquid commiſerit, vel intermiſerit.* בר puritas, Job. IX, 30. XXII, 30. ברור part. pah. Job. XXXIII, 3. חף Job. XXXIII, 9. καθαρός εἰμι, οὐχ ἁμαρτάνων, *purus ſum, non peccans.* Conf. Job. VIII, 6. *Horatio* talis dicitur *integer vitæ, ſcelerisque purus.* זכך purus ſum, Job. XV, 15. XXV, 5. ונחת infin. Kal, anhelare, Jer. IV, 11. חכלילות rubedo, *Aqu.* Prov. XXIII, 29. καθαροί. חכלילי rubicundus, *Incert.* Gen. XLIX, 12. חרוץ ſedulus, Prov. XII, 28. טב Chald. bonus, Dan. II, 32. טוב Hebr. idem, 2 Par. III, 5. 8. טהור Pſ. L, 11. καρδίαν καθαρὰν, *cor purum.* Hab. I, 13. καθαρὸς ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ μὴ ὁρᾷν πονηρὰ, *purus oculus ad non videndum mala.* Mal. I, 11. θυσία καθαρὰ, *ſacrificium purum.* טהרה purgatio, Lev. XII, 4. 5. ישר rectitudo, Job. XXXIII, 3. καθαρά μου ἡ καρδία, *cor meum purum.* מכלות plur. perfectiones, 2 Par. IV, 21. מרוק part. pah. expolitus, 2 Par. IV, 16. χαλκοῦ καθαροῦ, *æris puri.* נקא Chald. Dan. VII, 9. נקי Hebr. Gen. XLIV, 10. ὑμεῖς δὲ ἔσεσθε καθαροὶ, *vos autem eritis innocentes.* Vid. & Job. IV, 7. *Sym.* 2 Reg. III, 28. סגור part. pah. incluſus, 2 Par. IV, 20. קדוש ſanctus, Num. V, 17. שחוט ductum, tractum, 2 Par. IX, 15. תם integritas, Gen. XX, 5. 6. ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, *corde puro.* Suſan. v. 45. καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος τούτου, *innocens ego hujus ſanguinis.*

Καθαρὸς γίνομαι, purus fio. הזכה hithp. a זכה Eſ. I, 16. כפר pih. expio, Eſ. XLVII, 11.

Καθαρός εἰμι, purus ſum. טהר Kal Lev. XIII, 6. Num. XIX, 12. Prov. XX, 9. טהר pih. purum declaro, Lev.

XIV,

XIV, 7. התטהר hithp. purifico me, Num. VIII, 8. יחד unio me, Eſ. XIV, 20. נקה niph. Gen. XXIV, 8. καθαρὸς ἔσῃ ἀπὸ τοῦ ὅρκου τούτου, *liber eris ab hoc juramento*. צדק juſtus ſum, Job. IV, 17. קדש ſanctus ſum, Eſ. LXV, 5.

Ὀυ καθαρὸς τῷ φθέγματι, impurus eloquio. ערל שפתים præputiatus labiis, *Sym.* Exod. VI, 12.

Vid. alibi Καθαρίζομαι καθαρόν.

Καθαρότης, puritas. טהר *Sym.* Pſ. LXXXVIII, 43. καθαρότητα. בר *Sym.* Job. XXII, 30.

Κάθαρσις, idem. הנקה infin. niph, Jer. XXV, 29. טהר Lev. XII, 4. 6. קצת finis, Ezech. XV, 4.

Καθαρῶς, pure, innocenter. בר *Sym.* Pſ. II, 12. Vid. & 2 Macc. VII, 40.

Καθέδρα, cathedra, ſedes. מושב 1 Reg. XX, 17. 3 Reg. X, 5. שבת 3 Reg. VIII, 13. X, 19. Pſ. CXXXVIII, 1. *Aqu.* Pſ. XXXII, 14. καθέδρας.

Καθέζομαι, ſedeo. ישב Lev. XII, 5. καθεσθήσεται, *ſedebit*. Ezech. XXVI, 16. ἐπὶ τὴν γῆν καθεδοῦνται, *in terra ſedebunt*. *Aqu.* Pſ. IX, 8. CXXXIX, 14. καθεδοῦνται. *Heſychius*: Καθεδοῦνται, καθεσθήσονται. Καθεδοῦνται, *ſedebunt*. Idem: Καθεδοῦμαι, καθεσθήσομαι. Ita in Epiſtola Epicuri ad Pythoclem apud *Laërtium* & *Heſychium* in Vit. Epicuri: Καθεδοῦμαι προσδοκῶν τὴν ἱμερτὴν καὶ ἰσόθεόν σου εἴσοδον, *ſedebo exſpectans exoptatum & divinum adventum tuum*. Conf. *Phrynichum* in v. Ἐκαθέσθη, ibique notasque *Hoeſchelii* p. 115. שכן habito, Job. XXXIX, 28. καθεσθεὶς, *ſedens*.

Κάθεμα, torques, monile, demiſſum. נטפות plur. *Theod.* Eſ. III, 19. καθέματα. רביד Ezech. XVI, 11. περιέθηκα καὶ κάθεμα περὶ τὸν τράχηλόν σου, *circumpoſui etiam monile circa collum tuum*. *Hieronymus*: *Puto autem* κάθεμα *ab eis dictum ex variis gemmis in pectus mulierum monile deſcendens, qui & ipſe ornatus pulcherrimus mulierum eſt*. רעלות plur. bracteolæ, Eſ. III, 18. *Heſychius*: Κάθεμα, ὁ κατὰ στῆθος ὅρμος. Κάθεμα, *monile in pectus deſcendens*. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κάθεμα, κόσμος τις ἐπικαταβαίνων. Κάθεμα, *ornatus aliquis in* pectus *deſcendens*. Conf. *Caſaubonum* in *Athen.* p. 845. *Druſium* ad Eſ. l. c. *Alberti* not. ad Gloſſ. Græc. in N. F. p. 73.

Καθεύδω, dormio. ישב ſedeo, 3 Reg. XIX, 9. ישן verbal. dormiens, 1 Reg. XVIII, 27. Cant. V, 3. Dan. XII,

2. שכב cubo, Gen. XXVIII, 13. Jon. I, 5. שכב ישן cubo dormiens, 1 Reg. XXVI, 7.

Καθεύρεμα, inventum, lucrum. Sir. XXXV, 9.

Καθηγεμὼν, dux. 2 Macc. X, 28.

Καθήκω, convenio, congruo, pertineo, ſufficio. אכל cibus, Exod. XVI, 18. ἕκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας (Subintelligend. videtur ἄρτους) παρ᾽ ἑαυτῷ συνέλεξαν, *ſinguli ad victum ſibi congruentem vel ſufficientem collegerunt.* Conf. v. 21. ubi καθῆκον dicitur, quod antea εἰς τοὺς καθήκοντας. Ibique *Schol.* καθῆκον interpretatur ἀρκοῦν, *ſufficiens.* דבר Exod. V, 13. ἔργα τὰ καθήκοντα, *opera injuncta.* Vid. & v. 19. משפט jus, Deut. XXI, 17. τούτῳ καθήκει τὰ πρωτοτόκια, *ad hunc pertinent jura primogenituræ.* Ezech. XXI, 26. ἕως οὗ ἔλθῃ, ᾧ καθήκει, *donec veniat, cui convenit* ſc. corona. Vide *Iſ. Voſſium* de LXX. Int. p. 21. שקוי potus, Oſ. II, 5. πάντα ὅσα μοι καθήκει, *omnia quæ mihi conveniunt*, vel *neceſſaria ſunt.* Sir. X, 26. οὐ καθήκει δοξάσαι ἄνδρα ἁμαρτωλὸν, *non convenit, honorare virum peccatorem.* 1 Macc. XII, 11. ἐν ταῖς λοιπαῖς καθηκούσαις ἡμέραις, *in reliquis diebus convenientibus. Phavorinus:* Καθηκούσαις, πρεπούσαις. Καθηκούσαις, *convenientibus.* 2 Macc. VI, 4. τὰ μὴ καθήκοντα, *ea quæ non licebat.* 2 Macc. XIV, 31. τῶν ἱερέων τὰς καθηκούσας θυσίας προσαγόντων, *cum ſacerdotes ſolita ſacrificia offerrent. Heſychius:* Καθήκοντα, προσήκοντα, ἀκόλουθα, ἁρμόζοντα. Καθήκοντα, *convenientia, conſentanea, congruentia.*

Ὡς καθήκει, ſicut convenit, ut decet. כדרך ſecundum viam, i. e. pro more, Gen. XIX, 31. כיום uti hodie, 1 Reg. II, 18. כמשפט ſecundum jus, Lev. V, 10. IX, 16. Vid. & 1 Macc. X, 36.

Καθηλόω, clavis figo. סמר horreo, Pſ. CXVIII, 19. קבע *Aqu.* Prov. XXII, 23. καθηλώσει. *Heſychius:* Καθήλωσε, τοῖς ἥλοις ἔσφιγξε. Καθήλωσε, *clavis affixit.*

Καθήλωσις, fixio per clavos, confixio. רתוק catena, *Sym. Theod.* Ezech. VII, 23. καθήλωσιν, i. e. *confixionem* juxta *Hieronymum.*

Κάθημαι, ſedeo, habito. ישב Exod. XI, 5. ὃς κάθηται ἐπὶ τοῦ θρόνου, *qui ſedet in throno.* Eſd. IX, 3. ἐκαθήμην ἠρεμάζων, *ſedebam quieſcens* vel *mœrens.* Conf. *Feſſelii* Adv. Sacr. L. IV. c. 2. p. 309. Neh. XI, 6. οἱ καθήμενοι ἐν Ἱερουσαλὴμ, *habitantes Hieroſolymis.* Vid. & v. 25. Jer. XXV, 29. 30. Oſ. III, 4. *Al.* 2 Reg. XV, 8. ἐκαθήμην, ubi LXX. ἐν τῷ οἰκεῖν με, & Jud. V, 17. ἐκάθισεν, ubi LXX. παροικοῦσιν. Vid. & Sir. L, 28. Eodem ſenſu verbum paſſim apud Græ-

Græcos profanos occurrit. Vid. Cl. *Georgii* Vindic. N. T. ab Ebraiſm. L. I. c. 2. §. 21. p. 118. Pſ. CVI, 10. *καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, ſedentes in tenebris & umbra mortis.* יתיב Chald. Dan. VII, 9. נתץ deſtruo, Jer. XXXIII, 4. רכב equito, Eſ. XIX, 1. *Κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλης, Dominus ſedet in nube.* שום pono, Mich. I, 6. Jud. XVIII, 8. *τί ὑμεῖς κάθησθε; quare vos ſedetis?* Hic pro verbo hocce nihil eſt in textu Hebr. שכב quieſco, *Incert.* Deut. VI, 5. *Aqu. Sym. Theod.* Deut. XI, 19. Sir. IX, 10. *μετὰ ὑπάνδρου γυναικὸς μὴ κάθου, ne ſedeas apud mulierem viro ſubjectam.*

Πρὸς δίφρους κάθημαι, ad ſellas ſedeo. Vide in Ἀποκαίω τοὺς πόδας.

Καθημέραν, pro καθ' ἡμέραν ἑκάστην, quotidie. ביומו in die ſuo, Dan. I, 5. Vid. & Sir. XLV, 17.

Καθημερινὸς, quotidianus. Judith. XII, 14.

Καθησυχάζω, quieſco. שקט *Aqu.* Pſalm. LXXXII, 2. καθησυχάσῃς.

Κάθιδρος, defatigatus, feſſus, q. ad ſudorem usque. שטף part. exundans, Jer. VIII, 6. *ἵππος κάθιδρος ἐν χρεμετισμῷ αὐτοῦ, equus defatigatus hinnitu ſuo.* *Heſychius* & *Suidas*: Κάθιδρος, κεκμηκώς. Κάθιδρος, *defatigatus.*

Καθιδρύω, ædifico, colloco, fundo. Epiſt. Jer. v. 14. *καθιδρυμένοι ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν, collocati in ædibus ipſorum.* 2 Macc. IV, 12. *γυμνάσιον καθίδρυσε, gymnaſium exſtruebat.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Καθίδρυσε, ἔστησεν, ἐστήριξεν. Καθίδρυσεν, *collocabat, firmabat.*

Καθιζάνω, conſtituo, colloco. מוסר vinculum, Job. XII, 18. *καθιζάνων βασιλεῖς ἐπὶ θρόνων, collocans reges in thronis.* נחה deduco, Prov. XVIII, 16. *παρὰ δυνάσταις καθιζάνει αὐτὸν, juxta potentes collocat illum.*

Καθίζω, colloco, conſtituo, ſedere vel habitare facio, & per ellipſin vocis ἑαυτὸν, ſedeo, conſideo, ſedem habeo, habito, maneo. בוא venio, Eſ. XXX, 8. *καθίσας* ſc. *ἑαυτὸν, conſidens.* Conf. Cl. *Alberti* ad Hebr. I, 3. p. 417. ſeq. & quæ paulo poſt notavi ex 1 Reg. XX, 24. &c. גור peregrinor, Jer. XLIX, 32. *καὶ οὐ μὴ καθίσῃ ἐκεῖ, & non habitet ibi.* *Al.* ibi habent *κατοικήσει, habitabit.* הגיע hiph. a נגע tango, Exod. XII, 22. *καθίζετε,* pro quo tamen legend. *καθίξεσθε.* Vid. Καθικνέομαι. הפיל hiph. a נפל proſterno, Deut. XXV, 2. *καθιεῖς* (Attice pro *καθίσεις*) *αὐτὸν ἐναντι τῶν κριτῶν, ſedere facies illum coram judicibus.* הושיב : ישב Kal & hiph. Gen. XXII, 5. *καθίσατε αὐτοῦ, ſedete ibi.* Conf. Matth. XXVI, 36. Exod. XVI, 29. *καθίσεσθε ἕκαστος κατ' ἑαυ-*

ἑαυτοῦ εἰς τοὺς οἴκους, manete ſinguli apud ſeipſum in domibus. Vid. & Num. XXXII, 6. Jud. XIX, 4. 6. XXI, 2. 2 Reg. X, 5. XI, 12. & conf. Luc. XXIV, 49. 1 Reg. II, 8. *τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ δυναστῶν λαοῦ, ut collocet illum inter potentes populi.* Vid. & Pſalm. CXII, 7. Job. XXXVI, 7. & conf. Sir. X, 15. XI, 1. XII, 15. 1 Reg. XX, 24. *ἐκάθιζεν* ſc. *ἑαυτὸν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν καθέδραν αὐτοῦ, collocabat ſe rex in ſellam ſuam.* 3 Reg. I, 46. *ἐκάθισε Σαλωμὼν ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας, conſedit Salomo in throno regni.* Vid. & 4 Reg. XIII, 13. Pſ. IX, 4. & conf. Marc. XVI, 19. 2 Reg. VII, 1. *ὅτε ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, cum habitaret rex in domo ſua.* 3 Reg. I, 13. 17. *καθιεῖται*, Attice pro *καθίσεται, ſedebit.* Sic & Oſ. XIV, 8. *καθιοῦνται* pro *καθίσονται.* Eſd. X, 2. *ἐκαθίσαμεν γυναῖκας ἀλλοτρίας, duximus uxores peregrinas.* Vid. & v. 10. 14. 17. 18. Neh. XIII, 23. 27. Pſ. CXXI, 5. *ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, ibi ſedem habent*, vel *collocati ſunt throni ad judicium.* Eſ. XLVII, 8. *οὐ καθίσω* (*al. καθιῶ*) *χήρα, non ſedebo ut vidua.* יתב Chald. Dan. VII, 10. *κριτήριον ἐκάθισε, judicium ſedit.* Dan. VII, 26. *τὸ κριτήριον καθίσει* (*Francof.* Ed. male *καθίσαι*) *judicium ſedebit.* Conf. Cl. *Elſnerum* ad 1 Cor. VI, 4. p. 93. ſeq. מנצח part. pih. victor, it. præcentor, *Al.* Hab. III, 18. *καθίσας.* נוח quieſco, Gen. VIII, 4. פגר pih. laſſus ſum, 1 Reg. XXX, 10. קרא clamo, Neh. VI, 7. שבת quieſco, Prov. XXII, 10. שוב ſedeo, Num. XI, 4. Deut. I, 45. Joſ. V, 2. Jud. XIX, 7. שכב accumbo, *Incert.* 2 Reg. XIII, 31. *ἐκάθισεν.*

Καθίημι, demitto. הניח hiph. a נוח quieſcere facio, Exod. XVII, 11. *ὅταν δὲ καθῆκε τὰς χεῖρας, cum autem demitteret manus.* Gloſſ. in Octat. Καθῆκεν, ἀφῆκεν, κατήγαγεν. Καθῆκεν, *dimitteret, deduceret.* הכה hiph. a נכה percutio, 1 Reg. II, 16. השיב hiph. a שוב redire facio, 1 Par. XXI, 27. השליך abjicio, Zach. XI, 13.

Καθικνέομαι, tango, attingo. הגיע hiph. a נגע Exod. XII, 22. *καθίξεσθε* (Sic enim bene legit *Lamb. Bos* in Proleg. ad LXX. Int. c. 3. pro *καθίζετε*, vel ut *al. καθίξετε*) *τῆς φλιᾶς, attingite limen.* Gloſſ. in Octat. Καθίζεσθαι. *καταψαύσασθαι, ἢ κρατήσασθαι.* Corrupte pro Καθίξεσθε, *καθάψασθε, ἢ κρατήσατε.* Καθίξεσθε, *attingite, tenete.* *Heſychius:* Καθίζεσθε, (pariter corrupte pro Καθίξεσθε) *καθάψασθε, κρατήσατε.* Καθίξεσθε, *attingite, tenete.*

Καθίκομαι, attingo. נחת niph. a נחת vel חתת infigo, *Sym.* Pſ. XXXVII, 2. *καθίκετό μου, pervenit usque ad me.*

Καθίπταμαι, devolo. Sir. XLIII, 21. *Heſychius:* Καθίπταται, *ἐπάνω πέτεται.* Καθίπταται, *ſupra volat.*

Καθι-

Κάθισις, ſedes. שבת infin. a ישב Jer. XLIX, 7. 29.

Κάθισμα, ſeſſio. סלה nota Muſica apud Hebræos. Pſ. XXIII, 10. XLV, 11. Conf. ad h. v. *Steph. le Moyne* ad Var. Sacr. p. 978.

Καθίστημι, conſtituo, ſtabilio, conſiſto, ſto, it. reſtituo, reduco, acquiro, emo. אסף 2 Par. XXIX, 4. בוא : הביא Kal & hiph. 2 Par. XXVIII, 15. Jer. XLIV, 28. השמיל hiph. dominari facio, Pſ. VIII, 6. הניח hiph. a ינח Joſ. VI, 23. העדה Chald aph. ab עדה tranſire facio, Dan. II, 21. הציב hiph. a יצב 1 Reg. V, 2. השלט Chald. Dan. II, 48. *κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ πάσης χώρας Βαβυλῶνος, præfecit illum univerſæ Babylonis provinciæ.* Conf. 1 Macc. VI, 14. & Matth. XXIV, 45. חזק confirmor, 1 Par. XXV, 3. *ὡς κατέστη ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ, cum confirmaretur regnum in manu ipſius.* מנה pih. 1 Par. IX, 29. Dan. I, 11. מני Chald. pah. Dan. III, 12. *οὓς κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος, quos præfeciſti rebus provinciæ Babylonis.* Vid. & Dan. II, 49. משוח part. pah. unctus, 2 Reg. III, 39. *καθεσταμένος ὑπὸ τοῦ βασιλέως, conſtitutus a rege.* משקע ſedimentum, Ezech. XXXIV, 18. *καθεστηκὸς ὕδωρ ἐπίνετε, aquam ſtantem bibiſtis.* נכון niph. a כון ſtabilior, Prov. XXIX, 14. *ὁ θρόνος αὐτοῦ εἰς μαρτύριον κατασταθήσεται, thronus ejus in teſtimonium ſtabilietur.* נסך inungo, Pſ. II, 6. *κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ, conſtitutus ſum rex ab illo.* נצב : התיצב Kal & hithp. a יצב 1 Reg. I, 26. X, 19. 3 Reg. IV, 5. Eſ. III, 12. *καταστήσεται εἰς κρίσιν Κύριος, ſtabit ad judicium Dominus.* נתן do, Gen. XLI, 41. Deut. I, 15. 1 Par. XII, 18. עמד : העמיד Kal & hiph. Joſ. XX, 9. 1 Par. VI, 31. 2 Par. XIX, 5. צוה pih. præcipio, 2 Reg. VI, 21. צלל obumbror, Neh. XIII, 19. פקד : הפקיד Kal & hiph. Gen. XXXIX, 4. XLI, 34. 4 Reg. XXII, 5. פקוד : מפקד part. Kal & hoph. præfectus, Num. XXXI, 48. 2 Par. XXXIV, 10. נסיכים principes, *Aqu.* Mich. V, 5. *καθεσταμένους.* נתן do, *Sym.* Exod. VII, 1. *κατέστησά σε, conſtitui te.* פקדה præfectura, Num. III, 32. פקיד præfectus, 2 Par. XXXI, 13. Jer. XX, 1. קום : הקים Kal & hiph. Deut. XIX, 16. *ἐὰν δὲ καταστῇ μάρτυς ἄδικος κατὰ ἀνθρώπου, ſi autem teſtis iniquus inſurgat contra hominem.* Deut. XXV, 6. *παιδίον, ὃ ἐὰν τεχθῇ, κατασταθήσεται ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ τετελευτηκότος, infans, qui natus fuerit, conſtituetur ex nomine mortui* ſc. hæres. Job. XVI, 13. *κατέστησέ με ὥσπερ σκοπὸν, ſtatuit me tanquam metam.* Jer. XXX, 20. *ἕως καταστήσῃ ἐγχείρημα καρδίας αὐτοῦ, donec conficiat inceptum cordis ſui.* הקים Chald. aph. Dan. V, 12. VI, 1. קנה acquiro, emo, Jer. XXXII, 25. *κατάστησον σεαυτὸν* (leg. *σεαυτῷ*) *ἀγρὸν ἀργυρίου*, (pro *ἀντὶ ἀργυρίου*, vid. *Lamb. Bos* Ellipſ. Gr. p. 205.) *acquire tibi agrum pro argento.* שוב : השיב Kal & hiph.

1 Reg.

2 Reg. V, 3. *κατέστησαν αὐτὸν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, reſtituerunt illum in locum ſuum.* 1 Reg. XXX, 12. *κατέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, redibat ſpiritus ejus ad illum.* Vid. & Jer. XXIII, 3. שום : השים Kal & hiph. Gen. XLVII, 6. Exod. II, 14. V, 14. Num. IV, 20. שות : השית Kal & hiph. Gen. XLI, 33. Pſ. IX, 21. XLIV, 18.

Vid. alibi Βασιλέα καθίστημι: εἰς Βασιλέα καθίσταμαι. καθεστηκὼς Πρεσβύτερος.

Καθοδηγέω, in via duco; reduco. הוליך hiph. a ילך ire facio, Jer. II, 6. הנחה hiph. Job. XII, 23. *Aqu.* Job. XXXVIII, 32. Pſ. LX, 4. *Theod.* Job. XII, 23. καθοδηγήσεις. ששה pih. q. d. ſexto, i. e. ſextuplici unco extraho, Ezech. XXXIX, 2.

Κάθοδος, reditus, & in plur. κάθοδοι, vices. פעמים dual. & plur. a פעם vices, vicibus, Neh. VI, 4. *τέσσαρσι καθόδοις, quatuor vicibus.* *Aqu.* Exod. XXXIV, 24. καθόδοις. Id. 1 Reg. III, 10. *κάθοδον ἐν καθόδῳ.* *Heſychius*: Καθόδοις, (leg. Καθόδοις) ἀγωγαῖς, κύκλοις. Καθόδοις, *ductibus, circulis.* *Suidas*: Καθόδοις, ἀγωγαῖς, περιόδοις. Καθόδοις, *ductibus, periodis.* Eccleſ. VI, 6. εἰ ἔζησεν (κατὰ) χιλίων ἐτῶν καθόδους, *ſi viveret per mille annorum converſiones.* Eccleſ. VII, 23. καθόδους (pro καθὰ καθόδους) πολλὰς κακώσει καρδίαν σου, *multis vicibus vexabit cor tuum.* 3 Eſd. II, 24. κάθοδος οὐκ ἔτι σοι ἔσται εἰς κοίλην Συρίαν, *reditus non amplius tibi erit in Cœleſyriam.* *Thomas Mag.* Κάθοδος, Ἀττικόν· ἐπάνοδος δὲ, Ἑλληνικόν. Κάθοδος, *Attice, ἐπάνοδος vero Græcanice dicitur.* Idem verba ſubjungit ex *Syneſii* Epiſtola, qua κάθοδος pro *reditu* uſurpatur.

Καθόλου, omnino, plane, prorſus. מלא *Sym.* 1 Reg. XXVIII, 20. Cant. 3. puer. v. 20. *οὐχ ἥψατο αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ, ignis plane illos non tetigit.* Gloſſ. MS. in Cantica Script. Καθόλου, τὸ σύνολον. Conf. Act. IV, 18.

Vid. alibi ἐπὶ τὸ Αὐτὸ καθόλου.

Καθομολογέω, deſpondeo. יעד Exod. XXI, 8. 9.

Καθοπλίζω, armo, armis induo. חמשים plur. quintati, *Sym.* Exod. XIII, 18. *καθωπλισμένοι, armati.* 2 Macc. IV, 40. XV, 11.

Καθοπλίζομαι ὅπλοις, armis inſtructus ſum. תפש מגן tracto clypeum, Jer. XLVI, 9.

Καθοράω, perſpicio. ראה video, Num. XXIV, 2.

Καθόρμιον, monile. חליה Oſ. II, 13. *περιετίθετο τὰ ἐνώτια καὶ*

καὶ τὰ καθόρμια αὐτῆς, *circumponebat ſibi inaures, & monilia ſua. Heſychius:* Καθόρμια, (Sic enim legend. pro Κάθορμα) τὰ ἔνορμα περιθέματα ἀρραβωνιακά, ἢ κόσμια περιτραχήλια. Καθόρμια, *monilia, quæ circumponuntur pignoris loco, vel ornamenta circa collum.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Καθέρμια, περιτραχήλια, περιθέματα. Καθόρμια, *monilia, ornamenta, quæ circumponuntur.* Gloſſ. MS. in Proph. Καθόρμια, περιθέματα.

Καθότι, ſecundum quod, prout. לפי ſecundum os, Levit. XXV, 16. כאשר *Incert*, Joſ. XI, 9.

Καθυβρίζω, injuria afficio, contumelia afficio. הליץ hiphil a לוץ illudo, Prov. XIX, 28. זרה ventilo, Jer. LI, 2.

Κάθυγρος, humidus. בצה *Reliqui* Job. XL, 16. κάθυγρον.

Καθυμνέω, cano. הלל pih. laudo, 2 Par. XXX, 21. καὶ καθυμνοῦντες τῷ Κυρίῳ ἡμέραν καθ' ἡμέραν, *canentes Domino* h. e. in laudem Domini, *quotidie.* Alias verbum Græcis cum caſu quarto conſtruitur, & ſignificat *celebrare.* Sic *Alciphron* Lib. II. Ep. 2. p. 220. καθυμνεῖν τὰς ὑπηνέμους αὐτοῦ δόξας, *celebrare ventoſas ejus ſententias.* Vide & quæ ex *Plutarcho* in Colot. p. 117. ad illum notat Cl. *Berglerus.*

Καθυπνόω, obdormio. תנומה dormitatio, Prov. XXIV, 33.

Καθυπνόω, dormito. *Incert.* Prov. XXIV, 33. καθυπνοῖς.

Καθυστερέω, tardo, moror, deſtituor. אחר pih. differo, Exod. XXII, 29. Sir. XVI, 15. ὁ μὴ καθυστερήσει ὑπομονὴ εὐσεβοῦς, *neutiquam retardabit patientiam pii.* Sir. XXXVII, 23. πάσης τροφῆς καθυστερήσει, *omni victu deſtituetur.*

Μὴ καθυστερεῖν οἰκοδομήν, non tardo ædificationem. חזק pihil fortifico, 1 Par. XXVI, 27.

Καθυφαίνω, contexo. מלא pih. impleo, Exod. XXVIII, 17.

Καθώς, ſicut. כפי *Al.* Jud. VI, 5. כן ſic, it. recte, Exod. X, 29. לעמת juxta, e regione. 1 Par. XXIV, 31. XXVI, 12. לפי ſecundum os, Num. XXVI, 54. Vid. & 2 Paral. XXIV, 9. ubi κατὰ τὸ μέτρον nihil pro hac voce in Hebr. textu legitur.

Vid. alibi καθὼς Ἀλ. καθὼς Ἅπαξ καὶ ἅπαξ.

Καί, & , ut, etiam, & imprimis, cum, quia, nam, ſi, vel, ſed, & tamen, igitur, & nunc, tunc, id eſt, quod. אף etiam, Job. XXXVI, 33. Conf. Job. XV, 20. & quæ ex profanis notat Cl. *Elſnerus* ad Luc. I, 64. p. 179. בני Pſ. XCIV, 10. Exod. XII, 31. Poſteriori loco ita: καὶ ὑμεῖς, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, *& vos, & filii Iſraël. Al.* Gen.

L, 9. συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ καὶ ἅρματα καὶ ἱππεῖς, *& aſcendebant cum illo & currus & equites.* ו præfix. Gen. XXXV, 12. σοὶ ἔσται, καὶ τῷ σπέρματί σου μετά σε δώσω τὴν γῆν ταύτην, *tibi erit, id eſt ſemini tuo poſt te dabo hanc terram.* Conf. *Glaſſii* Philol. Sacr. L. IV. Tr. 1. p. 1194. Exod. VII, 9. καὶ ἐρεῖς Ἀαρὼν, *tunc dices Aaroni.* Vid. & Gen. XVIII, 10. & conf. Marc. IV, 37. & ad h. l. *Elſnerum* p. 141. Adde *Georgii* Vindic. p. 163. & *Wollii* Diſſ. de Parenth. Sacr. p. 141. Lev. XVI, 2. καὶ οὐκ ἀποθανεῖται, *ut non moriatur*, vel *ne moriatur.* Vid. & Jud. XIV, 15. 2 Par. XXIX, 10. Neh. XIII, 6. 9. 4 Reg. XIV, 10. & conf. Luc. V, 17. & Cl. *Georgii* Vindic. p. 164. Lev. XXVI, 43. καὶ ἡ γῆ ἐγκαταλειφθήσεται ὑπ' αὐτῶν, *quia terra relinquetur ab illis.* Pſ. LIX, 12. & CVII, 13. καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου, *nam vana eſt ſalus hominum. Sym.* priori loco: ματαία γάρ. Conf. Gen. XXX, 27. ubi LXX præfix. ו per γὰρ pariter interpretantur. Conf. & Luc. II, 14. & Job. III, 13. & ad poſteriorem locum *Raphelii* Semicent. Annot. Philol. in N. T. p. 682. Exod. XII, 13. καὶ ὄψομαι τὸ αἷμα, *ſi videro ſanguinem.* Deut. XVII, 9. καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς Λευίτας, καὶ πρὸς τὸν κριτὴν, *& ibis ad ſacerdotes Levitas, vel ad judicem.* Conf. v. 12. ubi pro καὶ eſt ἢ, & Marc. IV, 27. & quæ ad h. l. ex *Ariſtide* obſervat *Elſnerus* p. 139. Adde *Pfochenium* de Purit. N. T. §. 58. & *Olearium* ad *Philoſtratum* p. 122. a. not. 4. Jud. II, 21. καὶ ἀφῆκε, *cum moreretur.* Ita Luc. XXIII, 44. καὶ σκότος ἐγένετο, *cum tenebræ fierent.* Sic etiam Luc. IX, 28. & profani. Vide *Elſnerum* ad h. l. p. 218. Ruth. I, 1. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κρίνειν τοὺς κριτὰς, καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν τῇ γῇ, *fiebat cum judices judicarent, ut fames exiſteret in terra.* Hic prius καὶ abſque vi copulandi ponitur, ut aliàs ſæpius in initiis librorum & capitum. Sic etiam apud *Ælianum* Var. L. II. c. 1. L. II. c. 31. & alibi occurrere, in Indice ejus notat *Schæfferus.* Conf. & quæ ex *Ariſtophanis* Pluto affert *Eckhardus* Obſ. Philol. ex eod. ad N. T. p. 70. Pſalm. II, 10. καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, *nunc igitur, reges, intelligite.* Vid. & Amos. V, 27. & conf. Marc. X, 26. & ad h. l. *Wolfium* p. 498. & Act. X, 5. & ad h. l. *Elſnerum* p. 407. Conſule & *Georgii* Vindic. p. 166. & *Feſſelii* Adverſ. Sacr. L. X. c. 1. p. 458. Pſ. XVII, 1. ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαοὺλ, *e manu omnium inimicorum ipſius, & inprimis manu Saulis.* Ita Judith. IV, 11. ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ, *in omni Judæa, & inprimis Hieroſolymæ.* Conf. Marc. I, 5. III, 8. XVI, 7. & *Wolfium* ad Marc. XVI, 5. p. 539. Eſ. V, 4. τί ποιήσω ἔτι ἀμπελῶνι, καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτῷ, *quid faciam amplius vineæ, quod non feci illi?* Vid. & Pſ. CXVII, 27. & *Glaſſii* Philol. Sacr. L. III. Tr.

a. c. 15. p. 722. Sic & alias καὶ ſæpius pro δὲ uſurpatur. Vide *Elſnerum* ad Luc. XV, 15. p. 248. Zach. VIII, 19. καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν εἰρήνην ἀγαπήσατε, *ſed veritatem & pacem diligatis.* Vid. & Gen. XXXI, 7. Sic etiam in N. T. & apud profanos. Vide *Pfochenium* de Purit. N. T. §. 58. *Elſnerum* ad Joh. VI, 70. p. 313. *Eckhardum* Obſ. ad N. T. ex Ariſtoph. Pluto p. 52. & *Wollium* Diſſ. de Parent. Sacr. p. 43. 61. Mal. I, 2. οὐκ ἀδελφὸς ἦν Ἡσαῦ τοῦ Ἰακώβ; λέγει Κύριος, καὶ ἠγάπησα τὸν Ἰακώβ, *nonne frater erat Eſavus Jacobi? dicit Dominus, & tamen amavi Jacobum.* Vid. & Pſ. XLIV, 18. & conf. Joh. I, 10. & ad h. l. *Elſnerum* p. 293. עַל ſupra, Lev. II, 2. עַתָּה nunc, 4 Reg. XIX, 25. ἐπ' ἀρχῆθεν ἔπλασα αὐτὴν, καὶ ἤγαγον αὐτὴν, *ab initio feci illam, & nunc adduxi illam.* Vid. & 2 Par. XXX, 8. Ezech. XXVI, 18. 2 Macc. XIV, 38. καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν ὑπὲρ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ παραβεβλημένος, *qui & corpus & animam pro Judaiſmo expoſuerat.* Conf. Tit. I, 15. 1 Theſſ. V, 23. Ita *Demoſthenes* in Neær. p. 875. εἰς ὃ καὶ τὴν ξένην καὶ τὴν δούλην ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδοσαν οἱ νόμοι, *in quod ingrediendi & peregrinæ mulieri & ancillæ poteſtatem dederunt leges.* Et p. 891. *Cum decreverunt* καὶ ἐμὲ, καὶ τὸν πατέρα δημότας αὐτῶν εἶναι, *& me, & patrem municipes ipſorum eſſe.* Conf. Cl. *Heiſen* in Epiſt. Jacob. Diſſ. XXV. p. 784.

Καίγε, &. etiam, & præterea. גַּם Job. XV, 10. καίγε πρεσβύτης, καίγε παλαιὸς, *& ſenex, & ætate jam gravis. Aqu.* Prov. XXV, 35. καίγε αὗται αἱ παραβολαὶ, *etiam hæ ſunt parabolæ. Aqu.* Eſ. VII, 13. וְגַם *Aqu.* Exod. III, 9. καίγε ἑώρακα σὺν τὸν ἀποθλιμμὸν, *& præterea vidi oppreſſionem.* Sic Act. II, 18. καίγε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου, *& præterea in ſervos meos & in ancillas meas effundam ſpiritum meum.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Καίγε, περιττὸν δέ. Καίγε, *præterea vero.* Vulgo Act. l. c. καίγε male redditur *& quidem.* Conf. & Luc. XIX, 42.

Καινίζω, innovo, renovo. חִדֵּשׁ pih. Eſ. LXI, 4. Καινίζω etiam occurrit Sir. XXXVIII, 35. ubi tamen κινεῖ pro illo legendum eſſe, ſtatuit *Grabius* Proleg. in LXX. Int. T. IV. c. 4. §. 6.

Καινὸς, novus, alius, inuſitatus. אַחֵר Eſ. LXV, 15. τοῖς δὲ δουλεύουσί μοι κληθήσεται ὄνομα καινὸν, *illis autem, qui ſerviunt mihi, imponetur nomen aliud.* Conf. quæ ex Exod. I, 8. notavi in v. Ἕτερος, & Marc. XVI, 17. coll. II, 4. *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. Exod. I, 8. p. 126. & *Feſſelium* Adv. Sacr. L. VII. p. 191. חָדָשׁ Pſ. XXXII, 3. ᾄσατε αὐτῷ ᾆσμα καινὸν, *canite illi canticum novum.* Vid. & Pſ.

Pſ. XXXIX, 4. XCV, 1. CXLIX, 1. Eſ. XLII, 9. 10. *Novum canticum* ibi dicitur, quod ob novum beneficium Dei compoſitum., & antea non decantatum eſt. Quo ſenſu & *Philo* de Vit. Moſ. Lib. I. p. 642. Iſraëlitas ob fontem quendam copioſum inventum, & aquam ejus dulciſſimam, ᾆσμα καινὸν, *canticum novum*, in honorem Dei ceciniſſe, memorat. Conf. & Apoc. V, 9. & *Joſephum Mede* Comment. Apocalypt. p. 513. Opp. Apud *Lucianum* Tim. p. 144. Gnathonides καινὸν ᾆσμα τῶν νεοδιδάκτων διθυράμβων appellat *novam cantilenam ex illis, quos nuper didicerat, dithyrambis*. Jer. XXXI, 22. ἔκτισε Κύριος σωτηρίαν εἰς καταφύτευσιν καινὴν, *creavit Deus ſalutem plantatione inuſitata & præter naturam rerum*. Ita *Ælianus* Var. L. II. c. 14. de Xerxe: ἑαυτῷ δὲ εἰργάζετο καινὰς ὁδοὺς καὶ πλοῦν ἀήθη, *ſibi autem inuſitatas vias & inſolitam navigationem præter naturam rerum ſibi paravit*. Conf. & *Olearii* Diſſ. de Geſt. Paul. in urbe Athen. p. 20. חרש ſylva, (hic legerunt חדש) 1 Reg. XXIII, 15. 16. 18. 19.

Καινότης, novitas, novatio. חדש menſis (hic legerunt vocem ea ratione punctatam, qua *novum* denotat) Ezech. XLVII, 13.

Καίπερ τοι, & quidem. אפוא *Aqu.* Eſ. XXII, 1.

Καίριος, tempeſtivus, opportunus. בעתו in tempore ſuo, Prov. XV, 24. οὐδὲ μὴ εἴπῃ καίριόν τι καὶ καλὸν, *neque dicat opportunum quid & pulchrum.*

Καιρίως, tempeſtive. עתדת *Aqu.* Deut. XXXII, 35.

Καιρὸς, tempus, tempus ſtatutum, hora, opportunitas, occaſio. finis. אחרון poſterior, Eſ. XXX, 8. זמן : זמנא Chald. Eſr. V, 3. Dan. VI, 10. VII, 22. חלק lævis; Prov. V, 3. ימים plur. a יום dies, Eſ. XXXVIII, 1. מועד, Gen. I, 14. εἰς καιροὺς, *in ſtatuta tempora*. Num. IX, 13. κατὰ τὸν καιρὸν, *ſtatuto tempore*. Pſ. LXXIV, 2. ὅταν λάβω καιρὸν, *cum tempus opportunum nactus fuero*. *Sym.* Pſ. XXXIII, 7. καιρὸν εὑρὼν, *tempus opportunum nactus*. Jer. VIII, 7. ἔγνω τὸν καιρὸν αὐτῆς, *novit tempus ſuum*. Dan. XI, 27. πέρας εἰς καιρὸν, *finis tempori ſtatuto* ſc. reſervatus. Conf. v. 35. & XII, 7. עד ſeculum, Eſ. LXIV, 9. עדן : ענא Chald. Dan. II, 8. IV, 13. IX, 21. VII, 12. Poſtremo loco ita: μακρότης ζωῆς ἐδόθη αὐτοῖς ἕως χρόνου καὶ καιροῦ, *longitudo vitæ data fuit illis usque ad tempus & horam*. Conf. Act. I, 7. & quæ ad h. l. ex *Polybio* notat *Raphelius* p. 291. עת Jud. XIII, 23. καὶ καθὼς ὁ καιρὸς, οὐκ ἂν ἀκουστὰ ἐποίησεν ἡμῖν ταῦτα, *& hoc tempore non ſane audire feciſſet nobis hæc*. Jud. XXI, 22. ὅτι ὡς ὁ καιρὸς (Sic enim pro ὅτι οὐκ, vel ὡς κλῆρος, ut

al. legend.) ἐπλημμελήσατε, *quia hoc tempore rei eſtis.* 1 Reg. IX, 16. ὡς ὁ καιρὸς οὗτος, αὔριον ἀποστελῶ πρὸς σε ἄνδρα, *cras, hoc eodem tempore, mittam ad te virum.* Vide *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. *Int.* Eſ. LX, 22. κατὰ καιρὸν συνάξω αὐτούς, *ſuo vel opportuno tempore congregabo illos.* Job. XXXIX, 18. κατὰ καιρὸν ἐν ὕψει ὑψώσει, Vulgat. *cum tempus fuerit, in altum alas erigit.* Conf. Joh. V, 4. & Rom. V, 6. *Phavorinus*: Κατὰ καιρὸν, κατὰ τὸν εὔκαιρον καὶ προσήκοντα καιρὸν καὶ χρόνον. Κατὰ καιρὸν, *opportuno & convenienti tempore.* Idem verba Rom. l. c. ſubjungit. Conf. quæ ex profanis obſervant Auctores laudati B. *Wolfio* ad Rom. l. c. p. 83. Pſ. I, 3. τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, *fructum ſuum dabit tempore ſuo.* Conf. Matth. XXI, 34. & ad h. l. Cl. *Alberti* p. 171. Pſ. XXXVI, 20. ἐν καιρῷ πονηρῷ, *in tempore malo.* Conf. Sir. LI, 16. פעם Exod. XXIII, 17. XXXIV, 23. 2 Par. VIII, 13. τρεῖς καιροὺς (pro κατὰ τρεῖς καιροὺς) ἐνιαυτοῦ, *tribus anni vicibus.* צל umbra, Num. XIV, 9. קץ finis, Gen. VI, 13. καιρὸς παντὸς ἀνθρώπου ἥκει ἐναντίον μου, *finis omnis carnis venit coram me.* Thren. IV, 18. ἤγγικεν ὁ καιρὸς ἡμῶν, ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ἡμῶν, πάρεστι ὁ καιρὸς ἡμῶν, *appropinquavit finis noſter, completi ſunt dies noſtri, adeſt finis noſter.* Ita Luc. XXI, 8. ὁ καιρὸς ἤγγικε, *finis appropinquavit.* Conf. v. 9. & 1 Petr. IV, 7. ubi τέλος dicitur. Vid. & 2 Par. XXI, 19. רגלים plur. vices, Exod. XXIII, 14. שנה annus, Jud. X, 8. שטר חד Chald. dominatus unus, Dan. VII, 5. תור ordo, Eſth. II, 12. תושיה ſubſtantia, Prov. XVIII, 1. תקופה revolutio, 1 Reg. I, 20. 1 Macc. XV, 34. καιρὸν ἔχοντες, *tempus opportunum nacti.* Sic Gal. VI, 10. ὡς καιρὸν ἔχομεν, *prout tempus opportunum nacti ſumus.* 2 Macc. IV, 32. εἰληφέναι καιρὸν εὐφυῆ, *nactum eſſe opportunam occaſionem.* 2 Macc. VII, 20. μιᾶς ὑπὸ καιρὸν ἡμέρας, *tempore unius diei.*

Καιροὶ ὡρῶν, tempora ſtatuta. מועד Exod. XIII, 10. κατὰ καιροὺς ὡρῶν *temporibus ſtatutis.*

Ὁ νῦν καιρὸς, tempus quod nunc eſt, præſens tempus. הפעם Gen. XXX, 20. ἐν τῷ νῦν καιρῷ, *nunc, hoc tempore.* Conf. Rom. III, 26. בפעם הזאת Exod. IX, 15. עתה הפעם Gen. XXIX, 33.

Vid. alibi καιρὸς τῆς Ἡμέρας. Σῖτος ὥριμος κατὰ καιρὸν θεριζόμενος. Συντέλεια καιροῦ.

Καίω, καίομαι, uro, ardeo, calefacio. אכל edo, conſumo, Job. XV, 34. XXXI, 12. Eſ. XXXIII, 14. בער : בער Kal & pih. Exod. III, 2. Eſ. IX, 18. Cf. VII, 4. Mal. IV, 1. דלק Pſ. VII, 14. τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις (ſubaudiend.

audiend. videtur ἄνθραξι, conf. Eſ. XLIV, 12.) ἐξειργάσατο, *ſagittas ſuas in prunis ardentibus elaboravit*. *Sym.* ib. τὰ βέλη αὐτοῦ εἰς τὸ καίειν, *ſagittas ſuas ad ardendum paravit*. Hic reſpici ad tela veterum ignita, docte exiſtimat Cl. *Elſnerus* ad Epheſ. VI, 16. p. 232. Conf. de his, quæ notavi in v. Πυρόβολον. העלה hiph. accendo, Exod. XXVII, 20. Lev. XXIV, 2. השיק hiph. a נשק idem, Eſ. XLIV, 15. יצת : הצית Kal & hiph. Eſ. IX, 18. Jer. XXXII, 29. יקד Deut. XXXII, 22. יקידתא Chald. fœm. cum א emph. ardens, Dan. III, 6. להבה flamma, Eſ. IV, 5. נכוה niph. *Aqu.* Eſ. XLIII, 2. נפח ſpiro, Job. XLI, 12. ערך diſpono, Exod. XXVII, 21. Lev. XXIV, 3. צרבת adurens, *Theod.* Prov. XVI, 27. ὡς πῦρ καῖον. קרח Eſ. L, 11. קטר *Incert.* 1 Reg. II, 15. πρὸς καῦσιν. שרק Lev. IV, 12. 2 Reg. XXIII, 7. *Al.* 2 Par. XVI, 15. ἔκαυσεν. שרפים *Incert.* Num. XVI, 39. καυθέντες. Sir. XLVIII, 1. ὁ λόγος αὐτοῦ ὡς λαμπὰς ἐκαίετο, *verbum ejus ut lampas ardebat*. Conf. Joh. V, 35. Cant. 3. puer. v. 17. καίοντες τὸν κάμινον νάφθῃ, *calefacientes caminum naphtha*.

Κακία, malitia, it. afflictio, calamitas, adeoque malum tam turpe, quam triſte. אולת ſtultitia, Prov. XIII, 17. XIV, 18. און iniquitas, Eſ. XXIX, 20. דרך via, Eſ. XV, 7. דרך רעה via mala, 3 Reg. XIII, 33. הרע infin. hiph. a רוע 1 Reg. XII, 25. כזב mendacium, Prov. XIX, 9. משבה averſio, Jer. II, 19. עון iniquitas, 1 Par. XXI, 8. Jer. XVI, 7. ענה infin. pih. affligendo, Exod. XXII, 23. ערוה nuditas, Ezech. XVI, 36. רע malum, 1 Reg. XXIX, 7. Pſ. LI, 3. רעה fœm. mala, Gen. VI, 5. ἐπληθύνθησαν αἱ κακίαι τῶν ἀνθρώπων, *creſcebant peccata hominum*. 1 Reg. VI, 9. πεποίηκεν ἡμῖν τὴν κακίαν τὴν μεγάλην, *fecit nobis hoc magnum malum*. Vid. & 2 Reg. XXIV, 16. 3 Reg. IX, 9. 4 Reg. VI, 33. Ezech. VII, 5. *Sym.* Job. XLII, 12. & conf. quæ ex *Hieronymo* notavi in v. Κάκωσις, & Matth. VI, 34. & quæ ad h. l. notat *Raphelius* ex *Herodoto* p. 145. רעת רעה Oſ. X, 16. תם integritas, Job. IV, 6. ubi tamen pro κακία procul dubio legend. ἀκακία.

Κακίζομαι, malus ſum. רעה *Aqu.* Exod. XXI, 8. ἐὰν κακισθῇ, *ſi mala ſit*, h. e. diſpliceat.

Κακοβουλία, pravum conſilium. מזמה ſcelus, *Quint. Ed.* Pſ. CXXXVIII, 20.

Κακογνώμων, malignus. רע מעללים pravus actionibus, *Sym.* 1 Reg. XXV, 3.

Καχεξία, malus corporis habitus. *Al.* Sir. IX, 5. Vide *Grotium* ad h. l.

Κα-

Κακοηθίζομαι, malis moribus ſum. התלהלה hithp. a להה inſanio, *Aqu.* Prov. XXVI, 18. *κακοηθιζόμενοι.*

Κακολογέω, maledico. קלל: הקל piħ. & hiph. Exod. XXII, 28. 1 Reg. III, 13. Prov. XX, 10.

Κακόμοχθος, male, vel in vanum laborans. Sap. XV, 8.

Κακοπάθεια, afflictio, moleſtia. עצבון dolor, *Sym.* Gen. III, 17. שד *Sym.* Pſ. XI, 5. תלאה defatigatio, Mal. I, 13. Vid. & 2 Macc. II, 27. 28. & conf. Jac. V, 10. *Suidas*: *Κακοπάθεια. ἡ ταλαιπωρία.* Κακοπάθεια, *miſeria.*

Κακοπαθέω, mala patior, moleſtiam tolero. עמל Jon. IV, 11. *ὑπὲρ ἧς οὐκ ἐκακοπάθησας, propter quam moleſtiam* vel *labores non toleraſti.* Conf. *Wolfium* ad 2 Tim. II, 3. p. 507. עצב moleſtia, *Sym.* Pſ. CXXVI, 2. *κακοπαθούμενοι.*

Κακοποιέω, male facio, damnum affero, noceo, lædo. מהנזקין Chald. aph. a נזק noceo, Eſd. IV, 13. *τοῦτο βασιλεῦσι κακοποιεῖ, hoc damnum affert regibus.* Vid. & v. 15. העוה hiph. impie ago, 2 Reg. XXIV, 17. הרע hiph. a רוע Gen. XXXI, 7. *οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς κακοποιῆσαί με, non conceſſit illi Deus, ut damnum mihi afferret.* Gen. XLIII, 7. *τί ἐκακοποιήσατέ με; cur ita in me peccaſtis?* 1 Reg. XXV, 34. *ἀπεκώλυσέ με σήμερον τοῦ κακοποιῆσαί σε, prohibuit me hodie, ne nocerem tibi.* 1 Reg. XXVI, 21. *οὐ κακοποιήσω σε ἔτι, non amplius te lædam.* Vid. & 2 Reg. XX, 6. עשה רע facio malum, Gen. XXXI, 29. רעה fœm. Num. XXXV, 23. רוץ לרעה curro ad malum, Prov. VI, 18.

Κακοποίησις, maleficentia, damnum. הנזקת Chald. infin. aph. a נזק nocere, lædere, Eſd. IV, 22. *εἰς κακοποίησιν βασιλεῦσι, in damnum regum.*

Κακοποιός, maleficus. מביש part. hiph. a בוש pudefaciens, Prov. XII, 4. *γυνὴ κακοποιὸς, mulier ſcelerate faciens.* מרע verbal. Prov. XXIV, 18.

Κακοπραγία, maleficentia. Sap. V, 24.

Κακὸς, malus. אולת ſtultitia, Prov. XIV, 26. XVI, 22. און iniquitas, Prov. VI, 18. אץ להעשיר feſtinans ad diteſcendum, Prov. XXVIII, 20. לץ deriſor, Prov. IX, 7. 8. מרע maleficus, Prov. XVII, 4. צרה anguſtia, Prov. XXV, 19. רע Prov. II, 12. 14. IV, 27. Amos. VI, 3. עשה רע facio malum, Prov. II, 14. רעה fœm. Pſ. LXX, 22. Prov. XVI, 5. Eccleſ. IX, 12.

Κακὸς ἀποβαίνω, malus evado. לוץ derideo, illudo, Prov. IX, 12.

Κακὸν, & in plur. κακὰ, malum, mala tam turpia, quam triſtia. אולת ſtultitia, Prov. XV, 2. 15. XVII, 12. און iniquitas, Prov. X, 30. הרע infin. hiph. a רעע. Jer. XIII, 23. זמה ſcelus, Prov. X, 24. מדון contentio, Prov. XVI, 28. מעשה opus, Eſ. LVII, 12. מצה jurgium, Prov. XIII, 10. מררות plur. amaritudines, Job. XIII, 26. עמל moleſtia, Job. XVI, 2. צנים plur. ſpinæ, Job. V, 5. צרה anguſtia, Jer. XIV, 8. ἐν καιρῷ κακῶν, in die afflictionum, Jer. XVI, 18. ἐν ἡμέραις κακῶν, in diebus afflictionum. Conf. Sir. XI, 25. & Act. IX, 13. ריב lis, Prov. XVIII, 6. רע Gen. XLIV, 34. XLVIII, 16. 3 Reg. XXII, 8. רעה fœm. Gen. XIX, 19. Deut. XXXI, 17. & alibi paſſim. רשע improbitas, Prov. XVI, 13. שוד vaſtatio, Job. V, 21.

Vid. alibi Ἐννοέω κακά.

Κάκιστος, ſuperlat. peſſimus. שער horridus, Aqu. Jer. XXIX, 17. κάκιστα.

Κακότεχνος, malis artibus deditus, malignus. Sap. I, 4.

Κακοεργέω, damno afficio. נבאש niph. fœtidus factus ſum, Sym. 2 Reg. X, 6. ἐκακούργησαν. רעה Sym. Eccleſ. VIII, 11.

Κακουργία, maleficentia, maleficium. שואים plur. vaſtationes, Pſ. XXXIV, 20. Conf. 2 Macc. III, 32. XIV, 22. & Ælian. Var. L. I, c. 34.

Κακοῦργος, maleficus. פעל און operans iniquitatem, Prov. XXI, 15. מרע Sym. Pſ. XXXVI, 1. κακούργοις. Id. Pſalm. XCIII, 16. πρὸς κακούργους. רע Sym. Eccleſ. VIII, 11. Vid. & Sir. XI, 34. XXXIII, 31. Heſychius: Κακοῦργος, δόλιος, κακὰ ἐργαζόμενος. Κακοῦργος, doloſus, qui mala operatur.

Κακουχέω, male tracto, affligo, vexo. ענה: התענה pih. & hithp. 3 Reg. II, 26. ὅτι ἐκακουχήθης ἐν πᾶσιν, οἷς ἐκακουχήθη ὁ πατήρ μου, & quia afflixiſti te in omnibus, quibus afflictus eſt pater meus. Conf. Hebr. XI, 37. 3 Reg. XI, 39. κακουχήσω τὸ σπέρμα Δαβὶδ διὰ ταῦτα, affligam ſemen Davidis propter hæc. Aqu. 2 Reg. VII, 10. κακουχῆσαι. Idem Job. XXXVII, 23. οὐ κακουχήσει. Id. Exod. XXII, 22. οὐ κακουχήσετε.

Κακουχία, afflictio. עני Aqu. Pſalm. IX, 14. & Deut. XVI, 3. Sym. Pſ. XLIII, 25.

Κακοφρονέω, male ſentio, & tranſitive malam mentem do. כלכל Aqu. 2 Reg. XV, 31. κακοφρόνησον.

Κακοφροσύνη, malignitas. גבה רוח elatio ſpiritus, Prov. XVI, 19.

Κα-

Κακόφρων, malignus, mala mente præditus. גרל־חמה magnus excandeſcentia, Prov. XIX, 19. פרע מעם diſcedens a ratione, Prov. XI, 22.

Κακόω, malis afficio, affligo, vexo, plaga afficio. דחק premo, Jud. II, 18. רכא pih. contero, Job. XXII, 9. הונה hiph. a ינה opprimo, Exod. XXII, 21. הרע hiph. a רוע Gen. XIX, 9. Exod. V, 22. 23. הרשיע hiph. condemno, Eſ. L, 9. ינע pih. moleſtia afficio, *Al.* Eccleſ. X, 15. κακώσει. Conf. quæ ex *Herodoto* notat *Raphelius* ad Matth. VI, 34. p. 145. ירע malum eſt, Pſ. CV, 32. ἐκακώθη Μωυσῆς δι' αὐτοὺς, *indignabatur Moſes propter illos.* Sic & activum κακοῦν Act. XIV, 2. ſignificat *ad indignationem concitare*, vel *exacerbare*, & *male affectum reddere.* Conf. *Wolfium* ad h. l. p. 1206. כשל impingo, Ezech. XXXIII, 12. לחץ opprimo, Exod. XXIII, 9. מרע maleficus, Pſ. XXVI, 3. ענה Kal & pih. Gen. XV, 13. XVI, 6. Num. XXIX, 7. XXX, 14. Eſ. LIII, 7. Dan. X, 12. Zach. X, 2. פוג deliquium patior, Pſ. XXXVII, 8. ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, *vexatus & humiliatus ſum quam maxime.* רע neutr. malum, Eccleſ. VIII, 9. רעה fœm. mala, Jer. XLIV, 27. שחח deprimor, Pſ. CVI, 39. ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης, *vexati erant afflictione malorum, & dolore.* Sir. II, 24. τί αὐτὸ τῷ νῦν κακωθήσομαι ἐν ζωῇ; *quid poſthac mali patiar in vita?*

Κακωνυμία, infamia. שמצה *Sym.* Exod. XXXII, 25.

Κακῶς, male. 1 Macc. VII, 42.

Κακῶς εἴπω, maledico. קלל pih. Lev. XX, 9.

Κακῶς ἐρῶ, maledico. ארר Exod. XXII, 28. קלל pih. Lev. XIX, 14. Eſ. VIII, 21.

Κακῶς ἔχω, male habeo. חלה ægroto, Ezech. XXXIV, 4.

Κάκωσις, afflictio, vexatio. איד calamitas, Pſ. XVII, 21. מענה part. pyh. afflictus, Eſ. LIII, 4. עני Exod. III, 7. 17. רע neutr. malum, Job. XXXI, 29. *Sym.* Job. XXXI, 29. Pſ. VII, 10. רעה fœm. mala, Num. XI, 15. Eſth. VIII, 6. *Sym.* Ezech. VII, 5. *Hieronymus: Pro afflictione, quam juxta Symmachum, qui interpretatus eſt κάκωσιν, perſpicuitatis cauſſa poſuimus, & in Hebraico רעה, & in Græco κακία vel πονηρία ſcribitur.* תנין draco, Pſ. XLIII, 21. עון *Incert.* 1 Reg. I, 11. *Sym.* Pſalm. XLIII, 25. סבלה onus, *Incert.* Exod. VI, 6.

Καλαβώτης, ſtellio. לטאה Lev. XI, 30. שממית araneus, Prov. XXX, 28. Conf. *Bocharti* Hier. P. I. L. IV. c. 7. p. 1085.

Κάλαθος, calathus, caniſtrum. דוד Jer. XXIV, 1. 2. כלוב *Sym.* Amos. VIII, 1.

Καλαμάομαι, ſtipulas lego, ſpicilegium facio, racemorum reliquias, vel oleas relictas colligo, it. metaph. omnibus bonis exuo: מעולל puerulus, Eſ. III, 12. *πράκτορες ὑμῶν καλαμῶνται ὑμᾶς, exactores veſtri ita vos bonis exuunt, ut nihil vobis maneat reſidui, ad inſtar racemantium, qui in meſſe nihil ſolent relinquere.* נקף excuſſio ramorum, Eſ. XXIV, 13. *ἐὰν τις καλαμήσηται ἐλαίαν, ſi quis oleas relictas colligat.* *Heſychius*: Καλαμᾶται, *τρυγᾷ τὰ ἀνώτερα μέρη τῶν ἐλαιῶν.* Καλαμᾶται, *vindemiat ſuperiores partes olivarum.* עולל pih. racemo, Jud. XX, 45. *ἐκαλαμήσαντο ἐν ταῖς ὁδοῖς πέντε χιλιάδας ἀνδρῶν, demetebant quaſi ex frumenti ſtipula in viis quinque millia virorum.* *Heſychius*: Ἐκαλαμήσαντο, *ἀπεθέρισαν ἐκ τῆς τοῦ σπόρου καλάμης.* Ἐκαλαμήσαντο, *demetebant ex frumenti ſtipula.* Jer. VI, 9. *καλαμᾶσθε, ὡς ἄμπελον, τὰ κατάλοιπα τοῦ Ἰσραὴλ, colligite, tanquam in vinea relictos racemos, reliquias Iſraël.* Ubi *Incertus*: Καλαμᾶσθαι, *τὸ ὀπίσω τῶν θεριζόντων συλλέγειν τοὺς ἐκπίπτοντας στάχυας, ὡς μηδὲν ὑπολείπεσθαι.* Καλαμᾶσθαι, *eſt ariſtas colligere, quæ meſſores effugerunt, ita ut nihil relinquatur.* Vide Caten. *Ghiſler.* p. 566. עוללות plur. racemi, Eſ. XXIV, 13. פאר pih. ramos ſcrutor, Deut. XXIV, 20. קשש *Sym. Theod.* Exod. V, 7. *καλαμάσθωσαν.* Sir. XXXIII, 20. *ὡς καλαμώμενος ὀπίσω τρυγητῶν, tanquam qui ſpicas colligit poſt meſſores.* *Suidas*: Καλαμώμενος, *σταχυολογῶν· καλάμη γὰρ ὁ στάχυς τοῦ σίτου.* Καλαμώμενος, *ſpicas colligens.* Καλάμη *enim ſpica frumenti.* *Heſychius* in Καλαμώμενον· Καλαμᾶσθαι λέγουσιν, *ὅταν ἐκ τῶν τετρυγημένων ὑπολείμματά τινα συνάγωσιν, ἢ στάχυας.* Καλαμᾶσθαι *dicunt, quando ex agris vel arboribus, ex quibus fruges jam collectæ ſunt, reliquias quasdam colligunt, vel ſpicas.*

Καλάμη, ſtipula, culmus. עוללות plur. racemi, racematio, Eſ. XVII, 6. עמיר manipulus, Amos. II, 13. Zach. XII, 6. קש Exod. XV, 7. Eſ. V, 24. Nah. I, 10. ראש caput, ſummitas, Job. XXIV, 24. שית vepres, Eſ. XXVII, 4. *Heſychius*: in v. Καλάμη· *Ἔστι γὰρ καλάμη κυρίως τὸ ξυλῶδες τῶν σταχύων, ἢ τὰ ἐκ τῶν ἀλοητῶν λείψανα. ἐξ ὧν περισσευμάτων ἔστι γνῶναι, πόσος ἦν ὁ καρπός.* *Eſt enim* καλάμη *proprie pars lignoſa ſpicarum, vel reſidua ex trituris. Ex quibus reliquiis ſcire licet, quantus fuerit fructus.*

Vid. alibi *καλάμην Στυππίου.*

Καλάμινος, arundineus. קנה arundo, 4 Reg. XVIII, 21. Eſ. XXXVI, 6.

Καλαμίσκος, parvus calamus. קנה Exod. XXV, 31. XXXVII, 18.

Κάλο-

Κάλαμος, calamus, arundo. הגינה verbal. fœm. recta, Ezech. XLII, 12. עט ſtylus, Pſ. XLIV, 2. κάλαμος γραμματέως, calamus ſcribæ. Conf. 3 Joh. v. 13. & *Lampium* ad Pſalm. loc. cit. p. 86. קנה Exod. XXX, 23. Job. XL, 16. Eſ. XIX, 7. קנה טוב calamus odoratus bonus, *Aqu. Sym.* Jer. VI, 20. κάλαμον. קסת *Hebr. Interpr.* Ezech. IX, 2.

Καλέω, voco, accerſo, & peculiariter voco ad convivium, it. publice proclamo, & Καλέομαι, vocor, accenſeor, it. ſum. אמר dico, Eſ. IV, 3. ἅγιοι κληθήσονται, *ſancti erunt.* Oſ. I, 10. κληθήσονται καὶ αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ ζῶντος, *erunt & illi filii Dei viventis.* Ita Matth. V, 9. ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται, *quoniam illi filii Dei erunt.* Vid. & Eſ. XIX, 18. LXI, 1. LXII, 4. & conf. quæ mox in h. v. poſt Hebr. היה notavi ex Eſ. XLIX, 6. & *Glaſſii* Philol. Sacr. L. III. Tractat. 3. p. 790. ut & Auctores citatos *Wolfio* ad Matth. l. c. p. 86. Marc. XI, 16. p. 508. & Luc. I, 35. p. 563. nec non ad *Liban.* Epiſt. p. 70. Adde *Georgii* Vindic. N. T. ab Ebraiſm. L. II. c. 2. §. 23. p. 121. *Schwartzii* Comm. Crit. Gr. L. N. T. p. 719. ſeq. & *Alberti* Peric. Crit. p. 34. בוא: הביא Kal & hiph. venio, venire facio, Eſth. V, 12. οὐ κέκληκεν ἡ βασίλισσα μετὰ τοῦ βασιλέως οὐδένα εἰς τὴν δοχὴν, ἀλλ' ἢ ἐμέ, *non vocavit regina ad convivium cum rege aliquem, præter me.* Conf. quæ mox notavi ex 2 Reg. XIII, 23. Verbo καλεῖν profanos uti de invitandis ad convivium, docet *Alberti* ad Matth. XXII, 8. p. 126. Vide & *Wolfium* ad Luc. XIV, 12. p. 684. & Joh. II, 2. p. 802. Eſth. VI, 5. דבר pih. loquor, 4 Reg. I, 9. היה ſum, Eſ. XLIX, 6. μέγα σοι ἐστὶ, τοῦ κληθῆναί σε παῖδά μου, *magnum tibi eſt, te eſſe ſervum meum.* הזכיר hiph. commemoro, Eſ. XLIX, 1. הזעיק hiph. convoco, Jud. IV, 13. הרים hiph. a רום extollo, Job. XXXVIII, 34. לקח accipio, Num. XXIII, 11. Jer. XXXVII, 16. מקרא convocatio, Exod. XII, 16. קרא Gen. XVI, 11. καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσμαήλ, *vocabis nomen ejus Iſmaël.* Vid. & Gen. XVII, 19. & conf. Matth. I, 19. & ad h. l. Auctores citatos *Wolfio* p. 20. unde patet, quod & Græci profani eodem modo loquantur. Vid. & *Georgii* Vindic. N. T. ab Ebraïſm. L. III. c. 3. §. 10. p. 275. 2 Reg. XII, 28. καὶ κληθῇ τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτήν, *& vocetur nomen meum ſuper illam*, h. e. urbs mea dicatur, vel urbs, quam Joab expugnavit. Eſ. IV, 1. τὸ ὄνομα τὸ σὸν καλείσθω ἐφ' ἡμᾶς, *nomen tuum nominetur ſupra nos*, h. e. appellemur abs te, vel uxores tuæ dicamur. Sic Jer. XXV, 29. ἐν πόλει, ἐν ᾗ ὠνομάσθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῆς, *in urbe, ſupra quam nominatur nomen meum*, h. e. quæ dicitur mea urbs. Sic etiam *Ælianus* Var.

Var. VIII, 5. ſcribens: *ἀφ' ὧν* (ſcil. *βαρβάρων*) *αἱ δώδεκα πόλεις ἐκλήθησαν*; *a quibus* (barbaris) *duodecim Joniæ civitates appellatæ ſunt*, verbis illis ſignificat, a barbaris duodecim Joniæ urbes ita cognominatas eſſe, ut hæc diceretur eſſe Carum, iſta Mygdonum, illa Letegum, alia aliorum urbs. Vide ibi Eruditiſſimi *Perizonii* notas. Eſ. LXIII, 19. *οὐδὲ ἐκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς*, *neque vocatum eſt nomen tuum ſuper nos*, h. e. neque populus tuus, populus Dei dicti ſumus. Conf. Sir. XXXVI, 11. 2 Reg. XIII, 23. *ἐκάλεσεν* (ſc. *εἰς δοχὴν*. Vid. Eſth. V, 12 ſupra) *Ἀβεσσαλὼμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως*, *& vocabat ad convivium Abſalom omnes filios regis.* Vid. & 3 Reg. I, 9. 10. 19. Sic *Aqu.* 1 Reg. IX, 13. *οἱ κεκλημένοι*, *vocati* ſive *invitati*. Ubi *Schol.* *ξένους τοὺς κεκλημένους Ἀκύλας ἡρμήνευσε. Hoſpites Aquila vocatos interpretatus eſt* 3 Reg. XXI, 12. *ἐκάλεσαν νηστείαν*, *publice proclamarunt jejunium.* Vid. & 2 Par. XX, 3. Eſd. VIII, 21. Sic & Jer. XXXIV, 8. 15. *καλέσαι ἄφεσιν*, *publice proclamare remiſſionem*, & Eſ. LXI, 2. *καλέσαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτὸν*, *ad proclamandum annum gratum Jehovæ.* 1 Par. XXIII, 14. *υἱοὶ αὐτοῦ ἐκλήθησαν εἰς φυλὴν τοῦ Λευΐ*, *filii ejus accenſebantur tribui Levi.* Pſ. CXLVI, 5. *πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν*, *omnibus illis nomina imponens.* Eſ. LXV, 15. *τοῖς δὲ δουλεύουσί μοι κληθήσεται ὄνομα καινὸν*; *ſervis autem meis imponetur nomen aliud.* Eſ. XLIII, 1. *ἐκάλεσά σε* (*κατὰ*) *τὸ ὄνομά σου*, *vocavi te nomine tuo.* Eſ. XLVIII, 1. *οἱ κεκλημένοι ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰσραὴλ*, *qui vocamini nomine Iſraël.* Eſ. LVI, 7. *οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν*, *domus precum erit omnibus gentibus.* Vid. & Eſ. LVIII, 12. LX, 14. 18. LXI, 3. 6. LXV, 1. *οἳ οὐκ ἐκάλεσάν μου τὸ ὄνομα*, *qui non invocarunt nomen meum.* Sic *Ælianus* Var. L. XII. c. 1. *Θεοὺς πάντας ἐκάλει Ἑλληνίους, καὶ Ἐλευθερίους τοὺς αὐτοὺς, καὶ τὸ τοῦ πατρὸς ὄνομα ἐβόα*, *omnes Deos invocabat Græcorum præſides, eosdemque Eleutherios, & patris nomen inclamabat.* שלח והביא Eſth. V, 10. *ἐκάλεσε τοὺς φίλους*, *accerſebat amicos.* שְׁמוֹ nomen ejus, Prov. XXI, 24. קרוא part. pah. vocatus, *Al.* 3 Reg. I, 49. *κεκλημένοι*.

Καλέομαι οὐαὶ, vocor væ. נצת niph. a יצת exuror, flagro, Jer. XLIX, 16.

Καλιὰ, nidus, habitaculum, parvum. קנים plur. nidi, i. e. manſiones, habitacula, *Sym.* Gen. VI, 14. *καλιὰς ποιήσεις*, *manſiunculas facies*, *Heſychius*: *Καλιαὶ, νοσσιαὶ ἐκ ξύλων. Καλιαὶ*, *manſiunculæ ex lignis.* Idem in *Κάλιος· οἱ μικροὶ οἶκοι καλιαὶ καὶ καλίδια*, *parvæ domus καλιαὶ & καλίδια vocantur.* Idem: *Καλιοὶ, τὰ εὐτελῆ οἰκήματα. Καλιοὶ*, *parva habitacula.* Rurſus idem: *Καλιὰν, τὸν οἶκον. κυρίως δὲ τὸν ἀπὸ ξύλων οἶκον. Κάλα γὰρ τὰ ξύλα, Καλιὰν*, *domum. Propria autem*

autem domum ex lignis. Καλὰ *enim ſunt ligna.* Conf. *Schol. Apollon.* Argon. L. I. v. 170.

Καλλιεργέω, pulchre operor. פלח diſſeco, *Quint. Ed.* Pſ. CXL, 7. καλλιεργῶν.

Καλλίκαρπος, pulchrum fructum ferens. שרק *Al.* Eſ. V, 2. ἀμπελίκαρπον. Conf. v. Σωρήκ.

Καλλιόομαι, pulcher ſum. טוב bonus ſum, Cant. IV, 10. יפה Cant. IV, 10.

Καλλίων, κάλλιςος. Vid. poſtea in Καλός.

Καλλονὴ, pulchritudo. גאון excellentia, Pſ. XLVI, 4. מוז habitaculum, *Sym.* Pſ. LXXVIII, 7. καλλονήν. שפר *Aqu.* Gen. XLIX, 21. תפארת gloria, Pſ. LXXVII, 67.

Κάλλος, idem. הדר decor, Deut. XXXIII, 17. Pſ. XLIV, 5. חמר deſidero, Eſ. LIII, 2. חמרה deſiderium, Eſ. II, 16. טוב *Aqu, Sym.* Oſ. X, 11. יפה maſc. & fœm. pulcher, pulchra, 1 Reg. XVI, 12. Prov. XI, 22. יפי Ezech. XXVIII, 7. Pſ. XLIV, 13. יפעה ſplendor, Ezech. XXVIII, 7. 17. מבחר delectus, Eſ. XXXVII, 24. נעם Zach. XI, 7. *Sym.* Pſ. XXVI, 8. צמה coma, *Al.* Cant. IV, 1. κάλλος. שפר elegantia, Gen. XLIX, 21. תפארת gloria, Eſ. LXII, 3.

Κάλλος γίνεται, pulchritudo fit. יפה pulcher ſum, Ezech. XXXI, 7.

Vid. aliſbi κάλλει Καλλωπίζομαι, κάλλει Καλός εἰμι, Ὡραῖος κάλλει.

Κάλλυντρον, ſpatula, ramus palmarum. כף Lev. XXIII, 40. ubi inter frondes, quibus Judæi tabernacula ſua muniêrunt, recenſentur κάλλυντρα. *Schol.* ea interpretatur βάϊα, *ramos palmarum.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κάλλυντρα, κοσμητήρια, οἱ κλάδοι τῶν φοινίκων. Κάλλυντρα, *ea quæ ornatus cauſa habentur, rami palmarum.* Dicuntur etiam κάλυντρα, quæ apud *Heſychium* poſt v. Καλύριον exponuntur σπάθαι φοινίκων, σκόλοπες, χάρακες, σταυροὶ, *ſpathæ palmarum, præacuti pali, valli, cruces.*

Καλλωπίζω, orno, pulchrum reddo. התעלף hithp. obtego me, Gen. XXXVIII, 14. ἐκαλλωπίσατο, *ornabat ſe.* זוית plur. antaril lapides, Pſ. CXLIII, 14. αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι, *filiæ illorum ornatæ.* יפה pih. pulchrum reddo, Jer. X, 4. ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ κεκαλλωπισμένοις, *argento & auro ornatæ.* יפה־פיה pulcherrimus, Jer. XLVI, 20. δάμαλις κεκαλλωπισμένη, *vitula adornata.* Judith. X, 4.

ἐκαλλωπίζετο σφόδρα, valde ſe exornabat. *Heſychius*: Καλλωπίζεσθαι, κοσμεῖσθαι. Καλλωπίζεσθαι, *ornari*.

Κάλλει καλλωπίζομαι, pulchritudine ornor. יפיפה pyh. per geminat. lit. a יפה longe pulchrior vel pulcherrimus ſum redditus, *Aqu.* Pſ. XLIV, 3. κάλλει ἐκαλλωπίσθης.

Καλλωπισμὸς, ornatus pulcher. עדי *Hebr. Int.* Ezech. XVI, 7.

Καλοποιέω, benefacio. היטיב hiph. a יטב Lev. V, 4.

Καλὸς, bonus, pulcher. גרם os, oſſis, Gen. XLIX, 14. היטיב hiph. a יטב benefacio, Prov. XV, 2. Mich. II, 7. חמוד deſiderabile, Gen. XXVII, 15. טוב bonus, Gen. I, 4. & alibi paſſim. טוב מראה bonus aſpectu, Eſth. I, 11. ὅτι καλὴ ἦν, *quia pulchra erat.* טוב verb. bonus ſum, Num. XXIV, 5. יפה Gen. XII, 14. XXIX, 17. XXXIX, 6. XLI, 2. יפי pulchritudo, Zach. IX, 17. ישר rectus, Deut. XII, 28. כבוד gloria, Eſ. XXII, 18. נאוה part. fœm. a נאה Cant. I, 4. נעים amœnus, Pſ. CXXXIV, 3. Prov. XXII, 18. נעם amœnitas, Prov. III, 17. רע malus, Eccleſ. IV, 17. ubi tamen pro καλὸν *Al.* rectius κακόν.

Καλὸς γίνομαι, pulcher fio, vel ſum. יפה Ezech. XVI, 13.

Καλὸς εἶναι δοκέω, pulcher eſſe videor. נעם amœnus ſum, Prov. II, 10.

Κάλλει καλός εἰμι, pulchritudine pulcher ſum, i. e. valde pulcher. יפיפה pyh. a יפה longe pulchrior, vel pulcherrimus ſum redditus, *Sym.* Pſ. XLIV, 3. κάλλει καλὸς εἶ.

Καλὸν ποιέω, bene ago. היטיב hiph. Eſ. I, 17. μάθετε καλὸν ποιεῖν, *diſcite bene agere.*

Καλλίων, & neutr. κάλλιον, comparat. pulchrior, us, melior, us. Sap. XIV, 19. Sir. XXXVI, 18.

Κάλλιον ποιέω, melius facio. היטיב hiph. Jer. XVIII, 11.

Κάλλιστος, ſuperlat. pulcherrimus, optimus. טוב bonitas, Oſ. X, 11. יפי pulchritudo, Eſ. III, 24. טוב bonum, *Sym.* Pſ. CXXXII, 2. μύρον κάλλιστον. נעים amœnus, jucundus, *Sym.* Pſ. XV, 6. ἐν τοῖς καλλίστοις.

Κάλως, funis. מיתרים plur. Num. III, 37. IV, 33. *Aqu.* Pſ. XX, 13. κάλοις. *Heſychius*: Κάλοι, τὰ σχοινία, δι' ὧν ἀνασπᾶται καὶ κατάγεται τὸ κέρας καὶ τὸ ἄρμενον. Κάλοι, *funes, quibus retrahitur & deducitur cornu & velum.* Gloſſ. in Octat. Κάλοι, σχοινία,

Καλύκωσις, calycoſis. חבצלת *Aqu.* Cant. II, 1. Conf. Κάλυξ.

Κάλυμ-

Κάλυμμα, operimentum, tegmen, velamen, velum: כסוי Num. IV, 14. מכסה Num. IV, 8. 10. *Aqu.* Gen. VIII, 13. *κάλυμμα*. מסוה Exod. XXXIV, 33. 34. מסך Exod. XXVII, 16. XXXV, 10. ubi *Schol.* *κάλυμμα* interpretatur *σκέπην*. פרכת Exod. XL, 19. רדיד peplum, *Al.* Cant. V, 8. צמה coma, crines, *Al.* Eſ. XLVII, 2. *κάλυμμα*. *Sym.* Cant. IV, 3. VI, 6. *καλύμματι*. רדיד peplum, *Al.* Cant. V, 8.

Κάλυξ, calyx, flos roſæ nondum apertus, vel qui ſe aperit. חבצלת *Aqu.* Eſ. XXXV, 1. *ὡς κάλυξ*, *quam nos*, ait *Hieronymus*, *tumentem roſam*; *& necdum foliis dilatatis poſſumus dicere.* *Heſychius*: *Κάλυξ*, *τὸ ἄνθος τῦ ῥόδυ*, *τὸ μὴ ἐκπεταθὲν ἄνθος*. *Κάλυξ*, *flos roſæ*, *flos nondum expanſus.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. *Κάλυξ*, *ἄνθος ῥόδυ μήπω ἀνοιχθέν*. *Κάλυξ*, *flos roſæ nondum expanſus.* Sap. II, 8. *στεψώμεθα ῥόδων κάλυξι*, *πρὶν ἢ μαρανθῆναι*, *coronemus nos roſarum ſeſe aperientium floribus*, *antequam marceſcant.* Inde Gloſſ. MSS. *τῆς Παλαιᾶς* Κάλυξι, *φύλλοις* (MS. vitioſe *φύλλοις*) *ῥόδων διανοιχθέντων*. Κάλυξι, *foliis roſarum ſeſe aperientium.*

Καλυπτὴρ, operimentum. יעים plur. palæ, Exod. XXVII, 3. XXXVIII, 3. יריעה aulæum, *Aqu.* *Sym.* Exod. XXVI, 7. מזרק crater, Num. IV, 14.

Καλυπτῆρα ἐπιτίθημι, operimentum impono. דשן pih. cinerem removeo, Num. IV, 13.

Καλύπτω, operio, tego, occulto. חפה Jer. XIV, 4. כסה Neh. IV, 5. *μὴ καλύψῃς ἐπὶ ἀνομίαν αὐτῶν*, *ne tegas peccatum illorum.* Pſ. XXXI, 5. *τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα*, *peccatum meum non operio* vel *celo.* Pſ. LXXXIV, 2. *ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν*, *operuiſti omnia peccata illorum.* Eccleſ. VI, 4. *ἐν σκότει ὄνομα αὐτῦ καλυφθήσεται*, *tenebris nomen ejus operietur.* Mal. II, 16. *καλύψει ἀσέβεια ἐπὶ τὰ ἐνθυμήματά συ*, *teget impietas cogitationes tuas.* *Sym.* Prov. XXVI, 26. *καλύπτων*, ubi LXX. *κρύπτων*. כסם tondeo, Ezech. XLIV, 20. סתר abſcondo me, *Incert.* Jer. XVI, 16. צפה pih. obduco, Exod. XXVII, 2. XXXVIII, 2. שוף occulto, *Al.* Pſ. CXXXVIII, 10. *καλύψει*.

Ἅμα κεκαλυμμένοι, ſimul operti. חשופי שת denudati natibus, Eſ. XX, 4.

Καλώδιον, (diminut. à *κάλος*) funiculus. עבות Jud. XV, 14. *τὰ καλώδια τὰ ἐν τοῖς βραχίοσιν αὐτῦ*, *funiculi*, *qui in brachiis ejus.* Vid. & Jud. XVI, 12. *Heſychius*: *Καλώδια*, *σχοινία*. *Καλώδια*, *funes.*

Καλῶς, pulchre, bene. היטיב hiph. a יטב, 3 Reg. VIII, 18.

18. καλῶς ἐποίησας, *bene feciſti.* Vid. & 2 Par. VI, 8. & conf. Philip. IV, 14. & ad h. l. *Elſnerum* p. 257. טוב bonus, 2 Reg. III, 13. 3 Reg. II, 18. יטב : היטיב Kal & hiph. 4 Reg. XXIV, 44. καλῶς ἔσται ὑμῖν, *bene vobis erit.* Jer. I, 12. καλῶς ἑώρακας, *recte vidiſti.* Jer. IV, 22. καλῶς ποιῆσαι, *recte facere.* Zach. VIII, 15. τοῦ καλῶς ποιῆσαι Ἱερουσαλήμ, *ut bene faciam Hieroſolymæ.* שפיר Saphir, nomen loci, propr. elegans locus, Mich. I, 11. 1 Macc. VIII, 23. καλῶς γένοιτο Ῥωμαίοις, *bene ſit Romanis.*

Καλῶς ποιέω, bene facio. הביא hiph. a בוא adduco. Zeph. III, 21. ἐπὰν καλῶς ὑμῖν ποιήσω, *quando bene vobis faciam.*

Vid. alibi καλῶς Διαβαίνω. καλῶς Ἐκτρέφω.

Κάμαξ, pertica, it. haſta. 2 Macc. V, 3. *Heſychius*: Κάμακας, κοντάρια ὀρθά, ἢ καλάμους ὀξεῖς. Κάμακας, *haſtas rectas, vel calamos acutos.* Idem: Κάμακες, δοράτια ἱππικά, καὶ ὀρθὰ ξύλα ὑπὸ ταῖς ἀναδενδράσι. Κάμακες, *haſtæ equitatus, & ligna recta ſub vitibus.*

Καμάρα, fornix. דק aulæum, Eſ. XL, 22. στήσας ὡς καμάραν τὸν οὐρανόν, *ſiſtens ut fornicem cœlum.* Sic *Ennius* apud M. *Tullium*. Lib. III. de Oratore dixit *cœli ingentes fornices.* Vide *Colomeſium* Obſ. Sacr. p. 644. De voce autem καμάρα conf. *Suiceri* Theſ. T. II. p. 389.

Κάμηλος, camelus. בכרה dromas, Eſ. LX, 6. גמל Gen. XII, 16. XXIV, 10.

Καμιναῖος, ad caminum pertinens, q. d. caminarius. כבשן caminus, Exod. IX, 8. 10.

Κάμινος, caminus, fornax. אתון : אתונא Chald. Dan. III, 6. 11. דוד ahenum, Job. XLI, 12. כבשן Gen. XIX, 28. כור Deut. IV, 20. Prov. XVII, 3. קבה lupanar, Num. XXV, 8.

Καμμύω, claudo. השע hiph. a שעע oblino, Eſ. VI, 10. τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, *oculos ſuos clauſerunt.* סחי abraſio, Thren. III, 44. καμμύσαι με, *ad claudendum mihi oculos.* עצם pih. obſtipo, Eſ. XXIX, 10. καμμύσει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, *claudet oculos ipſorum.* Vid. & Eſ. XXXIII, 15. & conf. *Bocharti* Hier. P. I. L. I. c. 4. p. 32. & *Alberti* Obſ. ad Matth. XIII, 15. p. 96. ſeq.

Κάμνω, laboro, fatiſco, defatigor, morior. נקוט niph. a קוט faſtidio, Job. X, 1. κάμνων τῇ ψυχῇ μου, *fractus animo meo.* Sic Hebr. XII, 3. ἵνα μὴ κάμητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι, *ne defatigati frangamini animis veſtris.* Sap. XV, 9. ἀλλ' ἔστιν αὐτῷ φροντὶς, οὐχ ὅτι μέλλει κάμνειν, οὐδ' ὅτι βραχυτελῆ βίον ἔχει; *non cogitat,*

gitat, quod moriendum ipſi ſit, & quod brevem vitam habeat. *Al.* Sap. IV, 16. κατακρινεῖ δίκαιος καμὼν τοὺς ζῶντας ἀσεβεῖς, *condemnat autem juſtus mortuus viventes impios.* In ed. *Francof.* pro καμὼν hic legitur θανὼν, ſed hoc gloſſema videtur primo in margine poſitum, & poſtea ab indocto librario pro vera lectione textui inſertum. *Heſychius*: Καμεῖν, κοπιάσαι, ἢ ὀκνῆσαι, νοσῆσαι, ἀποθανεῖν, ἐπιμελῶς κατασκευάσαι. Καμεῖν, *laborare, vel pigreſcere, ægrotare, mori, cum cura parare.* Idem: Κάμνει, νοσεῖ, ἐργάζεται, κοπιᾷ, ὀργίζεται, ἀποθνήσκει. Κάμνει, *ægrotat, operatur, laborat, iraſcitur, moritur.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Καμόντας, ἀποθανόντας. Καμόντας, *mortuos.* Conf. *Seldenum* de Synedr. Hebr. L. II. c. 7. p. 364. ſqq. & *Wolfium* ad Jac. V, 12. p. 82.

Κάμπη, eruca. גזם Joël. I, 4. 25. Amos. IV, 9. *Columella* L. XI. c. 3. *Animalia, quæ a nobis* (Latinis) *appellantur erucæ, Græce autem κάμπαι nominantur, vel manu colligi debent &c.* Conf. Doct. *Jac. Haſæi* Diſſ. de Jud. Terræ Depopulat. in Bibl. Brem. Claſſ. VII. p. 777. ſeq.

Καμπὴ, flexura, it. rota, ſemita. פנה angulus, Neh. III, 24. 31. מעגל orbita, *Aqu.* Prov. II, 18. καμπάς. Prov. IV, 11. ἐν καμπαῖς. V, 6. καμπαί.

Καμπτὸς, flexilis, flexibilis. מעגל orbita, *Aqu.* Prov. II, 9. καμπτάς.

Κάμπτω, flecto. ברך Chald. Dan. VI, 10. ἦν κάμπτων (ſc. ἑαυτὸν) ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ, *flectebat ſe in genua ſua.* הוריד hiph. deſcendere facio, *Sym.* Gen. XXVII, 40. καμφθῇς. כפף incurvo, Eſ. LVIII, 5. οὐδ' ἂν κάμψῃς, ὡς κρίκον, τὸν τράχηλόν σου, *neque flectas, tanquam annulum, collum tuum.* כרע incurvo me, 2 Reg. XXII, 40. κάμψεις τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμὲ, *flectes* vel *ſubiges illos qui reſiſtunt mihi.* Sic & *Aqu.* Pſ. XVII, 43. LXX. 3 Reg. XIX, 18. πάντα γόνατα, ἃ οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῷ Βάαλ, *omnia genua, quæ ſe non flexerunt coram Baal.* 2 Par. XXIX, 29. ἔκαμψεν (ſc. γόνατα, vid. ſupra in Γόνυ κάμπτω.) ὁ βασιλεὺς, *flectebat genua rex.* Eſ. XLV, 23. ἐμοὶ κάμψει (ſc. ἑαυτὸ) πᾶν γόνυ, *coram me ſeſe flectet omne genu.* *Theod.* Pſ. XXI, 32. κάμψουσιν. נפל cado, *Aqu. Theod.* Jud. V, 27. ἔκαμψε. שחה procumbo, Eſ. XLIV, 15. 17. שחח incurvo me, Job. IX, 13. ὑπ' αὐτοῦ ἐκάμφθησαν κήτη τὰ ὑπ' οὐρανὸν, *ſub illo incurvarunt ſe ceti, qui ſub cælo.*

Καμπύλος, inflexus, curvus. נלוז a לוז perverſus, Prov. II, 15. καμπύλαι αἱ τρίβοι αὐτῶν, *perverſæ ſemitæ illorum.*

Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Καμπόλαι, στρεβλαί, ἐσκαμμέναις. Καμπόλαι, *perverſæ, incurvæ.*

Καμψάκης & καψάκης, lecythus. צפחת 3 Reg. XVII, 12, 14. XIX, 6. Vid. & Judith. X, 5. Eſt a κάμψα vel κάψα, capſa, theca. Conf. *Spanhemium* in *Callim.* p. 541.

Κάμψις, curvatio, flexio. עקד *Aqu.* 4 Reg. X, 12. οἴκῳ κάμψεως, *domo incurvationis.* Videtur pro עקד legiſſe עקל. Vide *Bonfrerii* not. ad *Euſeb.* Onom. v. Βαιθακάθ.

Κάνθαρος, cantharus, poculum, it. nodus, ſive locus durior in ligno. כפיס Hab. II, 11. κάνθαρος ἐκ ξύλου φθέγξεται αὐτά, *nodus ex ligno loquetur illa.* Dicitur autem locus durior in ligno κάνθαρος eodem nomine, quo poculum, quod forma rotunda huic ſimilis ſit. Quemadmodum inde etiam procul dubio navigii quædam ſpecies, & annuli, nomen κάνθαρος accepit. Sic enim *Heſychius*: Κάνθαρος, ποτηρίου εἶδος ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος, καὶ ποιὸς ἰχθῦς, καὶ πλοίου εἶδος, καὶ ὁ δακτύλιος τῶν ἱερῶν. Κάνθαρος, *poculi ſpecies, ab illo nomen habens, qui paravit illud. & piſcis aliquis, & navigii ſpecies, & annulus ſacrorum. Steph. le Moyne* conjecturam, parum tamen probabilem, qua LXX. Hab. l. c. כפים non κάνθαρον, ſed κανθὸν reddidiſſe, putat, vide in Obſ. ejus ad Var. Sacr. p. 841.

Κανοῦν, contract. ex κάνεον, caniſtrum. סל Gen. XL, 16. 17. ᾤμην τρία κανᾶ χονδριτῶν αἴρειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου, *putabam tria caniſtra panum ex chondro coctorum portare ſuper caput meum.* Sic *Homerus* Odyſſ. α v. 147.

Σῖτον δὲ δμωαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισι.

Panem vero ſervi cumulatim apportabant in caniſtris.

Et *Theocritus* Parv. Hercule v. 135.

——— Ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος
Δωρικός.
——— *In caniſtro magnus panis*
Doricus.

Sic & *Virgilius* Æneid. 1. *Ceceremque caniſtris expediunt.* Ubi *Donatus*: *Mos enim fertur apud veteres fuiſſe, ut panis non argenteis vaſculis inferretur, ſed caniſtris, hoc eſt ſpecubus factis ex vimine.* Vide *Feithium* Ant. Homer. L. III. c. 1. p. 200. Male autem ille *Homerum* caniſtra appellaſſe κανῆας dicit. Nam κανέοισι *Homer.* l. c. eſt Jon. pro κανέοις, & hoc a κάνεον, contr. κανοῦν. *Heſychius*: Κανοῦν, κανίσκιον, δισκάριον. Κανοῦν, *caniſtrum, diſcarium.* Ita etiam in Gloſſ. Octat. exponitur, ubi tamen pro δισκάριον vitioſe legitur δισκάριο.

Κα-

Κανὼν, canon, regula, it. columna. מסוכה (ס pro ש) ſepimentum, Mich. VII, 4. קו *Aqu.* Pſ. XVIII, 4. κανών. Id. Job. XXXVIII, 5. κανόνα. Lex. vet. Κανὼν, *regula, norma.* Judith. XIII, 8. προσελθοῦσα τῷ κανόνι τῆς κλίνης, *accedens ad columnam lecti.*

Κάπηλος, negotiator, cocio, propola, it. caupo. Eſ. I, 22. οἱ κάπηλοί σου (pro his verbis nihil eſt in Hebr. textu) μίσγουσι τὸν οἶνον ὕδατι, *caupones tui miſcent vinum aqua.* Sic *Lucianus* Hermot. p. 548. ὅτι οἱ φιλόσοφοι ἀποδίδονται τὰ μαθήματα ὥσπερ οἱ κάπηλοι, κερασάμενοί γε οἱ πολλοὶ καὶ δολώσαντες καὶ κακομετροῦντες *Quod philoſophi præcepta tradunt ſicut caupones, commiſcendo, adulterando, & male metiendo.* Apud *Lyſiam* quoque in Orat. contra Æſchinem apud *Athenæum* καπήλους eſſe *cauponas*, ſive *œnopolas*, docet *Salmaſius* de Uſur. p. 349. Sir. XXVI, 24. οὐ δικαιωθήσεται κάπηλος ἀπὸ ἁμαρτίας, *non liber erit negotiator a peccato.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κάπηλος, πραγματευτὴς, μεταπράτης. Κάπηλος, *negotiator, cocio.* *Suidas:* Κάπηλος, μεταβολεύς. πραγματευτής. Κάπηλος *propola, negotiator.* Sic & *Etymologus Græcos* καθόλου τοὺς πωλοῦντας καπήλους, *in genere eos, qui aliquid vendebant,* καπήλους dixiſſe, docet. Inde σιτοκάπηλοι & πυροκάπηλοι *Polluci, qui frumentum & triticum vendebant.* Hinc & mangones ἀνδραποδοκάπηλοι Græcis appellati. Vide *Salmaſium* lib. cit. p. 334. & *Spanhemium* ad *Julian.* p. 141. ſeq. Sic & *Heſychius*: Κάπηλος, μεταπράτης ὁ τὰ πρὸς τὴν κάπην συμφέροντα πωλῶν· κάπη δὲ ἡ τροφή. Κάπηλος, *cocio: qui ad victum pertinentia vendit; κάπη enim eſt victus:* Et καπηλεύει, quod inde derivatur, idem interpretatur μεταπωλεῖ, οἰνοπωλεῖ, καὶ τὰ πρὸς τὰς τροφὰς, καὶ πόσεις, *revendit, vinum vendit, & illa quæ ad cibum & potum faciunt.* Aliam autem etymologiam vocis κάπηλος tradunt *Scholiaſtes Ariſtophanis* in Plut. v. 435. & *Suidas*: παρὰ τὸ κακύνειν τὸν πηλὸν, *ab adulterando vinum,* illam derivantes.

Καπνίζω, fumo. עשן contractum. Eſ. XLII, 3. עשן fumus, Gen. XV, 17. עָשַׁן verb. Exod. XIX, 18. Pſ. CIII, 33. עָשֵׁן verbal. fumans, Exod. XX, 18. Eſ. VII, 4.

Καπνοδόχη, fumarium. ארבה *Theod.* Oſ. XIII, 3.

Καπνὸς, fumus. עשן Exod. XIX, 18. Eſ. LXV, 5.

Καπνώδης, fumoſus. Vid. Ἀτμὶς καπνώδης.

Κάππαρις vel καππαρὶς, capparis, frutex ſpinoſus, plenius deſcriptus *Dioſcoride* L. II. c. 204. אביונה appetitus, Eccleſ. XII, 5. διασκεδασθῇ ἡ κάππαρις, *diſſipetur capparis.*

Καπυρὸς, aridus. נקדים plur. micæ, *Sym.* Joſ. IX, 5.

Heſychius: Κατυρὶς, κεκάρωται, ἐκπνέων. Κακαρὸς, *efflans*, *expirans*.

Καραδοκέω, erecto quaſi capite exſpecto. יחל pih. exſpecto; *Aqu.* Pſ. CXXIX, 5. ἐκαραδόκησα. *Philo* de Vit. Joſeph. p. 358. ἐλπίζειν & καραδοκεῖν conjungit. *Phavorinus*: Καραδοκῶ, προσδοκῶ, ἐκτηρῶ, ἀποσκοπῶ, ἀποβλέπω. Ἐκαραδόκει, *exſpectabat*, *tolerabat*, *proſpectabat*, *longe reſpiciebat*. *Heſych.* Καραδοκεῖ, προσδοκᾷ, ἐκδέχεται ἢ ἐπιτηρεῖ τὸ κεφάλαιον τοῦ πράγματος. Καραδοκεῖ, *exſpectat*, *excipit*, *vel obſervat caput rei*. Conf. quæ ex *Polybio* notat *Raphelius* ad Rom. VIII, 19. p. 436.

Καραδοκία, exſpectatio. חלד ævum, tempus, *Aqu.* Pſ. XXXVIII, 7. & Prov. X, 28.

Καρδία, cor, animus, mens, anima, voluntas, conſcientia, ſtomachus, pars interior, profunditas. ארץ terra, 2 Reg. XIV, 20. בטן venter, Prov. XXII, 18. Hab. III, 15. דרך via, Pſ. XXXVI. 15. חטאת peccatum, Pſalm. XXXI, 6. כסלה ſtultitia, Pſ. LXXXIV, 9. לב & לבב Gen. XX, 5. 6. ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, *animo ſincero*. Conf. 1 Petr. I, 22. Gen. L, 21. ἐλάλησεν αὐτῶν εἰς τὴν καρδίαν, *loquebatur ad corda illorum*, h. e. animos illorum timore liberabat. Vid. & 2 Par. XXXII, 6. Deut. VI, 5. ἀγαπήσεις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, *amabis ex toto corde tuo*. Sic apud *Theocritum* Idyll. 29. v. 4.

Οὐχ ὅλας φιλέειν μ' ἐθέλησθ' ἀπὸ καρδίας,
Non integro me pectore voluiſti amare.

Deut. IX, 4. μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, *ne dicas in corde tuo*, h. e. ne cogites. Vid. & Deut. VIII, 17. 1 Reg. XXVII, 1. & conf. Matth. XXIV, 48. Jud. XVI, 26. ὅτι ἠγαθύνθη ἡ καρδία αὐτῶν, *cum eſſent hilares*. Vid. & Ruth. III, 7. & 2 Reg. XIII, 28. Jud. XIX, 5. στήρισον τὴν καρδίαν σου κλάσματι ἄρτου, *ſuffulci ſtomachum tuum fruſto panis*, h. e. comede fruſtum panis. Vulg. *guſta prius puſillum panis & conforta ſtomachum*. Vid. & v. 8. & conf. Gen. XVIII, 5. ubi סעד לב per φάγεσθαι interpretantur. Adde Pſ. CIII, 17. Veteres autem καρδίαν *ſtomachum* dixiſſe, ex *Trilleri* obſervationibus apud *Wolfium* ad Act. XIV, 17. p. 1211. manifeſtum. Unde & *Suidas*: Οἱ παλαιοὶ τὸν ςόμαχον καρδίαν ἐκάλουν. *Veteres ſtomachum καρδίαν appellabant.* Ruth. II, 13. ἐλάλησας ἐπὶ καρδίαν τῆς δούλης σου, *locutus es ad cor ancillæ tuæ*, h. e. alloquio tuo animum ancillæ tuæ ægritudine levaſti, vel ſolatio erexiſti. Conf. *Druſium* Obſerv. L. VIII. c. 1. & *Beſſelium* Adverſ. Sacr. L. I. c. 8. p. 49. 2 Reg. VII, 21. κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας, *juxta voluntatem tuam feciſti*. 2 Reg. VII, 27. εὗρεν ὁ δοῦλός σου

τὴν

τὴν καρδίαν αὐτῦ, *invenit ſervus tuus cor ſuum*, h. e. voluntatem ſuam propenſam. 2 Reg. XIII, 20. μὴ θῇς εἰς τὴν καρδίαν σου τῦ λαλῆσαι τὸ ῥῆμα τῦτο, *ne ponas in cor tuum*, h. e. ne ita animo tuo afficiaris, *ut hoc loquaris*. Vid. & v. 33. & 2 Reg. XIX, 19. 2 Reg. XIX, 7. λάλησον εἰς τὰς καρδίας τῶν δύλων σου, *loquere ad corda ſervorum tuorum*, h. e. oratione blanda animos illorum tibi concilia. 2 Par. XXX, 22. ἐλάλησεν ἐπὶ πᾶσαν καρδίαν τῶν Λευιτῶν, *loquebatur ad omne cor Levitarum*, h. e. ita, ut animum illorum valde moveret. 2 Reg. XXIV, 10. ἐπάταξε καρδία Δαβὶδ αὐτὸν, *percutiebat cor Davidis illum*, h. e. conſcientia Davidis illum perturbabat. Vid. & 1 Reg. XXIV, 6. 1 Par. XXVIII, 2. ἐμοὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν, *mihi in mentem venit*. Vid. & 2 Par. XXIV, 4. XXX, 12. δῦναι αὐτοῖς καρδίαν μίαν, *ad dandum illis cor unum*, h. e. unam mentem, animi conſenſum, concordiam. Conf. Act. IV, 32. Pſ. XI, 12. ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησε κακὰ, *corde & corde loquitur mala*, h. e. mente & animo duplici, dum amicum animum verbis præ ſe ferunt, infenſum vero in pectore fovent. Conf. Sir. I, 25. ubi hoc eſt ἐν καρδίᾳ δισσῇ, & Sir. II, 13. ubi καρδίαι δειλαὶ eodem ſenſu dicuntur. Vide *Druſii* Adag. Cl. I. L. IV. n. 38. & Cl. II. L. III. n. 7. Eſ. VI, 10. ἐπαχύνθη ἡ καρδία τῦ λαῦ τύτυ, *ſtupidus factus eſt intellectus populi hujus*. Hoc ſenſu καρδία & profanis venit. Vide *Wolfium* ad Matth. XIII, 15. p. 227. Ezech. XXVII, 4. ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, *in corde*, h. e. in medio *maris*. Vid. & v. 25. 26. 27. XXVIII, 2. Jon. II, 4. ἀπέῤῥιψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, *projeciſti me in profunditates cordis maris*, h. e. in intimas profunditates maris. Vid. & Pſ. XLV, 2. *Heſychius*: Καρδίας θαλάσσης, βυθῦ. Καρδίας θαλάσσης, Cordis maris, *fundi*. Ita & in Gloſſ. MSS. in Prophet. Agg. II, 19. θέσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, *ponite in cordibus veſtris*, h. e. juxta phraſin Poëtæ, *habete alta mente repoſtum*. Sic & Luc. XXI, 14. θέσθε ὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν. לבב Chald. Dan. II, 30. IV, 13. לבה Pſ. VII, 10. Prov. XVII, 3. מעים dual. viſcera, Job. XXX, 27. Thren. II, 11. נפש anima, Thren. III, 21. עין oculus, Eſ. LXV, 16. פה os, oris, Prov. XVIII, 4. קרב intimum, Pſ. V, 10. LXI, 4. Prov. XXVI, 24. רוח ſpiritus, Ezech. XIII, 3. רחב latitudo, 3 Reg. IV, 29. רך tener, Ezech. XVII, 22. רעה fœm. malitia, Thren. I, 23. 1 Macc. VIII, 25. καρδίᾳ πλήρει, *corde pleno*, i. e. interprete *Badyello*, ſummo ſtudio ac toto animo.

Vid. alibi Ἀκροβυςία τῆς καρδίας.

Καρδιόω, cor moveo. לבב pih. Cant. IV, 9. ἐκαρδίωσας ἡμᾶς

ἡμᾶς ἀδελφὴ ἡμῶν νύμφη, *cor noſtrum moviſti, ſoror noſtra, ſponſa.*

Κάρμηλος, Carmelus, nomen montis, it. locus arboribus conſitus, frugibus aut gramine fertilis. כרמל Eſ. XXXII, 16. δικαιοσύνη ἐν τῷ καρμήλῳ κατοικήσει, *juſtitia in arvo frugifero habitabit.* Vid & Jer. L, 19. Mich. VII, 14. Nah. I, 4. & conf. *Bocharti* Hier. P. I. L. II. c. 48. p. 532. ſeq. Vide & Cl. *Wichmannshauſen* Strictur. Philol. de Galilæa § 15. ubi inter alia ita: *Κάρμηλος Hebraice dicitur* כרמל, *quod locum fœcundiorem ſignificat, ſive cum a* כר & מלא *quaſi* paſcuoſum, *ſive a* כרם & מלא *quaſi* vinarium, *ſive ab Æthiopico vocabulo* Karm, ſpica, *vel* racemo, *quaſi* ſpicarium *aut* racemoſum *nuncupari putes.*

Κάρος, ſopor profundus. תרדמה *Sym.* Gen. II, 21. κάρον, h. e. *Hieronymo* interprete, *gravem & profundum ſoporem.* Id. Gen. XV, 12. κάρος, & 1 Reg. XXVI, 12. Sic apud *Plutarchum* in Antonio de Cleopatra p. 949. καὶ σχεδὸν ἐν πᾶσι μόνον εὕρισκε τὸ δῆγμα τῆς ἀσπίδος, ἄνευ σπασμοῦ καὶ στεναγμοῦ κάρον ὑπνώδη καὶ καταφορὰν ἐφελκόμενον, ἱδρῶτι μαλακῷ τοῦ προσώπου καὶ τῶν αἰσθητηρίων ἀμαυρώσει παραλυομένων ῥᾳδίως, καὶ δυσχεραινόντων πρὸς τὰς ἐξεγέρσεις καὶ ἀνακλήσεις, ὥσπερ οἱ βαθέως καθεύδοντες. Quæ ita reddit Interpres: *Atque in omnibus pene unicum invenit aſpidis morſum citra contractionem membrorum vel gemitum, gravem ſoporem & torporem inducere, cum facie molli ſudore, & ſenſuum ſtupore facile elangueſcentium, & ægre ferentium, ſicut qui ſomno merſi alto ſunt, expergeſieri & excitari.*

Καρόομαι, capite gravor, vertigine laboro. נרדם Niph. ſomno obruor. *Sym.* Pſ. LXXV, 6. ἐκαρώθη. Id. Jud. IV, 21. κεκαρωμένος. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Καρωθεὶς, σκοτωθεὶς, (MS. vitioſe σκοτοδινιάσας) τὴν κεφαλὴν σεισθεὶς, τὴν κεφαλὴν βαρηθείς. Καρωθεὶς, *vertigine tenebricoſa laborans, caput agitans, capite gravatus. Heſychius*: Καρωθεὶς, τὴν κεφαλὴν σεισθεὶς, (leg. e Gloſſ. Brem. σεισθεὶς) μεθυσθεὶς, ἢ βυνηθεὶς (legend. forte βαρηθεὶς e Gloſſ. Brem. quemadmodum & apud *Suidam* exponitur βαρυνθεὶς τῇ κεφαλῇ.) Καρωθεὶς, *caput agitans, inebriatus, vel gravatus.* עלץ exulto, Jer. LI, 39. μεθύσω αὐτοὺς, ἵνα καρωθῶσι, καὶ ὑπνώσωσιν ὕπνον αἰώνιον, *inebriabo illas, ut capite graventur, & dormiant ſomnum æternum.*

Καροῦχα, carruca, currus, vecturæ genus. פרד *Sym.* Eſ. LXVI, 20.

Καρπάσινος, carbaſinus, ex carbaſo factus. כרפס ותכלת carbaſus & hyacinthus, Eſth. I, 6. ἐν αὐλῇ οἴκου τοῦ βασιλέως κα-

κατεσκηνωμένῃ βυσσίνοις καὶ καρπασίνοις ſc. καταπετάσμασι, in atrio domus regis ornato aulæis byſſinis & carbaſinis. Suidas: Καρπάσινοι. κορτῖναι. Καρπασινοί, cortinæ. Ratio autem, cur Græci interpretes duas voces כרפס ותכלת carbaſum & hyacinthum ſignificantes, una καρπασίνοις reddiderint, procul dubio hæc eſt, quod linum carbaſinum hyacinthini ſive cœrulei coloris, (nam veteres per hyacinthum lapidem cœruleum intellexiſſe, docet *Braunius* de Veſt. Sac. Hebr. L. II. c. 14. §. 153.) fuerit. Inde enim *Virgilius* de Tyberino, qui cœruleo veſtitu olim pingebatur, ſcribit, quod *carbaſus* eum *glauca amictu* velaverit. En ipſa ejus verba e lib. VIII. Æneid.

—— eum glauco tenuis velabat amictu
Carbaſus.

Conf. *Ad. Turneb.* Adverſ. L. XXIV. c. 40. p. 832.

Καρπίζομαι, percipio fructum, reditus accipio. אכל edo, *Al.* Joſ. V, 12. ἐκαρπίσαντο. פרי fructus, Prov. VIII, 19. βελτίον ἐμὲ καρπίζεσθαι ὑπὲρ χρυσίον, *reditus mei præſtantiores ſunt auro.* *Heſychius*: Καρπίζεσθαι, προσοδεύεσθαι. (leg. προσοδίυεσθαι.) Καρπίζεσθαι, *reditus accipere.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Καρπίζεσθαι, καρποῦσθαι. Καρπίζεσθαι, *fructus percipere.*

Κάρπιμος, fructiferus. פרי Gen. I, 11.

Καρπόβρωτος, qui fructus ad edendum aptos profert. מאכל cibus, Deut. XX, 20.

Καρπὸς, fructus, it. manus. אב fructus recens, *Al.* Cant. VI, 10. καρπόν. אנבא Chald. Deut. IV, 9. 18. בכורים plur. primitiæ, Nah. III, 12. זמרה cantus, it. res decantata, laudatiſſima, Gen. XLIII, 11. יבול proventus, Deut. XI, 17. Pſ. LXVI, 5. יד manus, Prov. XXXI, 20. καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πένητι, *manum autem extendit pauperi.* יצהר oleum, Jer. XXXI, 12. כף manus, Pſ. CXXVII, 2. τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, *labores manuum tuarum comedas.* Ubi Schol. Οἱ ό. καρπὸν ἢ τὴν ἐπικαρπίαν ἐκάλεσαν, ἀλλὰ τὸ μόριον τῶν χειρῶν. LXX. καρπὸν *non proventum appellarunt, ſed partem brachiorum.* Quo ſenſu etiam, ut ibidem obſervatur, occurrit 1 Sam. V, 4. Sic etiam *Ariſtoteles* Part. I. de Part. Anim. τὸν καρπὸν ἄρθρον εἶναι τῆς χειρὸς καὶ βραχίονος, καρπὸν *eſſe articulum manus vel brachii* docet. Conf. *Druſium* Miſcell. Cent. I. c. 16. פרי fructus, Pſ. CXXXI, 11. ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου, *ex fructu ventris tui.* Vid. & Gen. XXX, 2. Thren. II, 20. Mich. VI, 7. & conf. Luc. I, 42. & Auctores *Wolfio* ad h. l. p. 565. allegatos. Prov. XII. 14. ἀπὸ καρπῶν στόματος, *de fructibus oris.* Vid. & Prov. XVIII, 20. Prov. XXXI, 31.

31. ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς, *ex fructibus labiorum ejus.* פֹּרִיָּה part. fœm. Kal à פרה fructifera, Ezech. XIX, 10. פָּרִים plur. ex פַּר juvenci, (hic legiſſe videntur פרי) Jer. L, 27. Oſ. XIV, 3. Conf. Ebr. XIII, 15. & ad h. l. *Wolfium* p. 802. תאוה deſiderium, Prov. XIX, 22. תבואה proventus, Prov. III, 9. ἀπάρχου αὐτῷ ἀπὸ τῶν καρπῶν δικαιοσύνης, *primitias illi offer a fructibus tuis juſtitiæ.* Prov. X, 17. καρποὶ ἀσεβῶν ἁμαρτίαι, *fructus impiorum peccata.* Prov. XVIII, 20. ἀπὸ δὲ καρπῶν χειλέων αὐτοῦ ἐμπλησθήσεται, *fructibus labiorum ſuorum ſatiabitur.* תנובה proventus, Eſ. XXVII, 6. *Heſychius*: Καρπὸς, τὸ ἄρθρον (ſic enim bene legit *Schrevelius* pro ἄθρον) τῆς χειρὸς, καὶ σῖτος, καὶ τέκνα, καὶ τὰ ἔρια. Καρπὸς, *articulus manus, & frumentum, & liberi, & lanæ.*

Vid. alibi καρπὸς ζωῆς.

Καρποφορέω, fructum fero. נוב abunde profero, *Sym.* Pſ. XCI, 14. καρποφορήσουσι. פרח floreo, Hab. III, 16. Vid. & Sap. X, 7.

Καρποφόρος, fructiferus. זרע ſemen, Jer. II, 21. פרי fructus, Pſ. CVI, 34. CXLVIII, 9.

Καρπόω, fructum decerpo, it. ſacrificium offero. אכל edo, Joſ. V, 12. בער pih aufero, Deut. XXVI, 14. οὐκ ἐκάρπωσα (ſc. τι) ἀπ' αὐτῶν, *non decerpſi aliquid ab illis.* Cant tr. puer. v. 11. οὔτε τόπος καρπῶσαι ἐναντίον σου, *neque locus ſacrificium offerendi coram te.* Gloſſ. MS. in Cant. Script. Καρπῶσαι, θυσιάσαι. Καρπῶσαι, *ſacrificare.*

Vid. alibi Δῶρον καρπώσεως.

Κάρπωμα, oblatio, ſacrificium, victima. אש ignis, Num. XVIII, 9. אשה ſacrificium igne abſumendum, Exod. XXIX, 25. 41. Lev. II, 9. לחם אשה cibus igniti ſacrificii, Lev. III, 16. עולה holocauſtum, Exod. XXX, 9. XL, 6. תבואה *Theod.* Joſ. V, 12. *Suidas*: Κάρπωμα, θυσία, προσφορά. Κάρπωμα, *ſacrificium, oblatio.* *Heſychius*: Κάρπωμα, κέρδος, γένος, σπέρμα, προσφορὰ, δῶρα, θυσία. Κάρπωμα, *lucrum, genus, ſemen, oblatio, dona, ſacrificium.*

Κάρπωσις, idem. אשה Lev. XXII, 22. עולה Job. XLII, 8. ποιήσει κάρπωσιν ὑπὲρ ὑμῶν, *offeret ſacrificium pro vobis.* Vid. & Lev. IV, 10. 19. Sir. XXX, 18. τί συμφέρει κάρπωσις εἰδώλῳ; *quid prodeſt ſacrificium idolo?* *Heſychius*: Κάρπωσις, θυσία Ἀφροδίτης ἐν Ἀμαθοῦντι. Κάρπωσις, *ſacrificium Veneris Amathunte.*

Καρπωτὸς χιτὼν, tunica talaris, manicas usque ad carpum habens. פסים plur. fruſta, 2 Reg. XIII, 18. 19. *Alii* ibi

habent ἀστραγαλωτὸς, *talaris*, *Symmachus* χειριδωτὸς, *manicata*. *Aquila* autem pariter καρπωτὸς. Sic enim *Theodoretus* Quæſt. ad lib. Regum, & ex eodem *Procopius Gazæus*: Ἀκύλας καρπωτὸς, ἀντὶ τῆς καρποὺς ἐνυφασμένους ἔχειν, οἱ γοῦν δὲ φυτὸν καλεῖ πλουμαρικόν. Aquilæ *vocatur* καρπωτὸς *fructus intextos habens*. *Hodie plumata dicitur*. Sed καρπωτὸν dici a LXX. & *Aquila* non propter intextos fructus, ſed quod talaris fuerit, & manicata usque ad carpum, ex *Poſidonii* Stoico apud *Athenæum* Lib. XII. oſtendit *Braunius* de Veſt. Sacerd. Hebr. L. I. c. 17. §. 279. p. 313. qui hic conferri meretur. De eadem Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Καρπωτὸς, χιτὼν ἀπὸ τραχήλου ἕως τῶν ἄκρων τῶν ποδῶν φθάνων, καὶ τὰς χειρίδας ἐν τοῖς βραχίοσι κατεσφιγμένας. ὥστε καὶ ὑποδύτης χιτὼν ἔχων ἐπενδύτης χειριδωτὸς ἕως τῶν σφυρῶν ἀστραγάλωτος. Καρπωτὸς, *tunica a collo usque ad extremitatem pedum pertingens, & manicas brachiis adſtrictas habens. Ita etiam tunica, quæ* ὑποδύτης, *vel* ἐπενδύτης *dicebatur, manicata, ad talos pertingens, talaris.*

Κάῤῥον, currus, rheda. 3 Eſd. V, 78.

Κάρταλλος, caniſtrum, cophinus, corbis in anguſtum deſinens, cavea viminea. דוד 4 Reg. X, 7. טנא corbis, Deut. XXVI, 4. λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν κάρταλλον, *accipiet ſacerdos cophinum*. סלסלות plur. corbes vindemiatoriæ, Jer. VI, 9. ἐπὶ τὸν κάρταλλον αὐτοῦ. *Suidas*: Κάρταλλος, κόφινος ὀξὺς τὰ κάτω. Κάρταλλος, *cophinus infra acutus*. Apud *Heſychium* Κάρταλον dicitur τὸ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐν τοῖς ὀψαρτυτικοῖς, κλάβος. Ubi pro Κάρταλον *Bochartus* Hier. P. I. L. II. c. 55. p. 662. & P. II. L. XIII. p. 90. legendum cenſet Κάρταλλον, & pro πηκτὸν ex *Ariſtotele* πλεκτὸν, & κλωβὸς vel κλωβὸς pro κλοβός. Sed apud *Ariſtotelem* potius pro πηκτὸν ſubponendum πλεκτὸν puto. Quod autem apud *Heſychium* pro κλοβὸς legendum ſit κλωβὸς, firmat Lex. *Cyrilli* MS. Brem. ubi ita: Καρτάλῳ, κλωβῷ ξυλίνῳ. Καρτάλῳ, *cavea lignea*. Legend. & hic videtur Καρτάλλῳ ex Sir. XI, 31. πέρδιξ θηρευτὴς ἐν καρτάλλῳ, *perdix venator in cavea*. Conf. *Druſium* ad h. l.

Καρτερέω, forti animo ſum, duro, perduro, tolero, patienter fero. אמץ pih. roboro, Eſ. XLIV, 14. חזק Job. II, 9. μέχρι τίνος καρτερήσεις, *quousque perdurabis?* חשה exclamo, Eſ. XLII, 14. ὡς ἡ τίκτουσα ἐκαρτέρησα, *tanquam parturiens perduravi*. אמצה fortitudo, *Aqu.* Zach. XII, 5. καρτέρησον. Vid. & Sir. II, 2. XII, 19. 2 Macc. VII, 17. Gloſſæ veteres: *Durat*. καρτερεῖ, μακροθυμεῖ, ὑπομένει. *Duravit*. ἐκαρτέρησεν. Conf. *Ramireſium de Prad.* Pentec. Cap. IX. p. 53.

Καρτερὸς, fortis, validus, vehemens. 2 Macc. X, 29. XII, 35.

Καρτερέω, corroboro. אמץ *Aqu. Theod.* Prov. XXXI, 17. Eſ. XLIV, 14. ἐκαρτέρωσε.

Καρύα, nux. אגוז Cant. VI, 10 εἰς κῆπον καρύας κατέβην, *in hortum nucis deſcendi.*

Καρύϊνος, nuceus. לוז corylus, Gen. XXX, 37. שקד amygdala, Jer I, 11.

Καρυΐσκος, nucula, amygdala. Hinc ἐκτετυπωμένοι καρυΐσκοις, & καρυΐσκες, exſculpti in modum nucum, vel amygdalarum. משקדים part. plur. pyh. amygdalati, i. e. amygdalæ ſpeciem referentes, Exod. XXV, 33. 34. XXXVII, 20. 21. Conf. *Druſium* ad Exod. XXV, 33.

Κάρυον, nux, & ſpeciatim amygdala. שקד Gen. XLIII, 11. κάρυα, *amygdalas.* Vid. & Num. XVII, 8. *Suidas*: Καρύα, τὸ δένδρον. κάρυα δὲ ὁ καρπός. Καρύα, nux *arbor.* Κάρυα *autem fructus ejus. Heraclius Epheſius*: Κάρυα ἐκάλουν καὶ τὰς ἀμυγδάλας καὶ τὰ νῦν καστάνεια. Κάρυα *vocabant & amygdalas, & quas nunc caſtaneas appellant.* Vide *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 496. *Heſychius*: Καρύαι, (*Phavorinus* interſerit λέγουσι) τὰς ἀμυγδάλας καὶ καστάνους. Καρύαι, ita vocant *amygdalas* arbores *& caſtanias.*

Κάρφος, feſtuca. טרף decerptum, Gen. VIII, 11.

Καρχαρέρμένος, ſaltans. מכרכר *Aqu.* 2 Reg. VI, 16. Imitatur vocem Hebraïcam.

Καρχηδόνιος, Carthaginenſis, it. gemmæ nomen, chalcedon, carbunculus. כרכד *Sym.* Eſ. LIV, 12. καρχηδόνιον. Conf. *Vitring.* ad h. l. p. 695. b. & *Braunium* de Veſt. Sac. Hebr. L. II. c. 11. §. 108. ubi καρχηδόνιον ſignificare *carbunculum* pluribus oſtendit. תרשיש Tharſis, Ezech. XXVII, 12. 25. XXXVIII, 13.

Καρχηδὼν, Carthago. תרשיש Tharſis, Eſ. XXIII, 1. 10.

Κάρωσις, ſopor, veternus, ſomnolentia. תרעלה horror, *Aqu.* Pſ. LIX, 3. καρώσεως.

Κασία, κάσσια, caſia, caſſia, cortex odoratus arboris in Arabia & Ægypto naſcentis. פנג Ezech. XXVII, 17. קציות Pſ. XLIV, 10. Conf. *Lampium* Exerc. in Pſ. XLIV, p. 307. ſeq.

Κασσίτερος, ſtannum. בדיל Num. XXXI, 22. Ezech. XXII, 18. *Aqu. Sym. Theod.* Eſ. I, 25.

Κάτω,

Κάσυ, ipſa vox Hebr. קסת ciſtula, atramentarium, vel theca calamorum. *Aqu. Theod.* Ezech. IX, 2. *Hieronymus: Quodque Aquilæ prima editio & Theodotio dixerant κάσυ, pro quo in Ebræo legitur קסת, cum ab Ebræo quærerem, quid ſignificaret, reſpondit mihi, Græco ſermone appellari καλαμάριον ab eo, quod illo calami recondantur. Nos atramentarium ab eo, quod atramentum habeat, dicimus. Multi ſignificantius thecas vocant, ab eo, quod thecæ ſint ſcribentium calamorum.* Vide *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 186.

Κατὰ, ſecundum, juxta, verſus, ad, ſicut, ante, coram, contra, de, poſt, ſuper. את Exod. I, 14. ב præfix. Num. XII, 1. & XXI, 5. κατὰ Μωϋσῆ, *contra Moſen.* בעד poſt, Jud. III, 22. ἀπέκλεισε τὸ στέαρ κατὰ τῆς φλογὸς, *occludebat pinguedo foramen poſt aciem.* Jud. III, 23. ἀπέκλεισε τὰς θύρας τοῦ ὑπερῴου κατ᾽ αὐτοῦ, *claudebat valvas cœnaculi poſt eum.* דבר verbum, 2 Par. IX, 24. κατ᾽ ἐνιαυτὸν εἰς ἐνιαυτὸν, *ſingulis annis.* כדי ſecundum ſufficientiam, i. e. quantum ſufficit, Deut. XXV, 3. κατὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ, *juxta impietatem ipſius.* מדי idem quod מן à, de, 1 Reg. VII, 16. κατ᾽ ἐνιαυτὸν ἐνιαυτοῦ, *ſingulis annis.* Zach. XIV, 16. κατ᾽ ἐνιαυτὸν ſc. ἕκαστον, *ſingulis annis.* דרך via, Ezech. XL, 6. 33. εἰς τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς, *in portam quæ ſpectabat ad orientem.* Vid. & Ezech. XLIII, 1. 4. & conf. Act. XXVII, 12. ירד deſcendo, Thren. III, 47. אל מול e regione, Exod. XXVI, 9. XXVIII, 33. Lev. VIII, 9. Num. VIII, 3. ממול idem. Exod. XXVIII, 27. XXXIX, 19. כמו ſicut, Job. I, 8. οὐκ ἔστι (ſc. ἄνθρωπος) κατ᾽ αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς, *non eſt aliquis ſimilis illi in terra.* Vid. & Job. IX, 32. XII, 3. XXXVI, 22. כ ſicut, Job. XLII, 15. οὐχ εὑρέθησαν κατὰ τὰς θυγατέρας Ἰὼβ βελτίους αὐτῶν, *& non inveniebantur, quæ ſimiles erant pulchritudine filiabus Jobi.* Thren. I, 12. ἴδετε εἰ ἔστιν ἄλγος κατὰ τὸ ἄλγος μου, *videte num ſit dolor ſimilis meo.* Vid. & Pſ. LXXXV, 7. & conf. Sir. VI, 24. & ad h. l. *Fulleri* Miſc. Sacr. L. I. c. 5. p. 49. Similiter præpoſitio κατὰ uſurpatur *Herodoto* L. I. c. 121. ubi Aſtyages ad Cyrum: Ἐλθὼν δὲ ἐκεῖ, πατέρα τε καὶ μητέρα εὑρήσεις, οὐ κατὰ Μιτραδάτην τε τὸν βουκόλον καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. *Eo autem perveniens, & patrem & matrem invenies, Mitradati bubulco & uxori ejus minime ſimilem.* נגד coram, Gen. II, 18. ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ᾽ αὐτὸν, *faciamus illi adjutorem ſimilem ipſi.* Conf. v. 20. ubi βοηθὸς ὅμοιος αὐτῷ exponitur. Sic & Sir. XVII, 3. καθ᾽ αὑτοὺς (juxta *Rom.* ed. legitur ἑαυτοὺς, ſed reponendum videtur αὐτὸν vel ἑαυτὸν) ἐνέδυσεν αὐτοὺς ἰσχὺν καὶ κατ᾽ εἰκόνα αὐτοῦ ἐποίησεν αὐτοὺς, *ad ſimilitudinem ſuam induit illos robore, & ad imaginem ſuam fecit illos. Heſychius:* Κατ᾽ αὐτὸν, ὅμοιον αὐτῷ.

αὐτῷ. Κατ' αὐτὸν, *ſimilem ipſi.* Conf. Gal. IV, 28. & ad h. l. *Wolfium* p. 765. אל עבר e regione, Ezech. I, 12. לעמת idem, Exod. XXXIX, 19. Ezech. XL, 19. פאת latus, Exod. XXVII, 12. Lev. XIII, 41. בני juxta, Lev. XXV. 52. Num. VII, 5. 2 Par. XXXI, 2. Job. XXXIII, 6. Poſtremo loco ita: ςῆθι κατ' ἐμὲ, καὶ ἐγὼ κατὰ σε, *ſta adverſus me, & ego adverſus te.* לפי ad os, Gen. XLVII, 12. Lev. XXVII, 16. על פי idem, Deut. XVII, 10. 11, את פני ad faciem, Lev. IV, 6. לפני idem, Exod. XXX, 6, κατὰ πρόσωπον ἱλαςηρίου, *ad faciem propitiatorii.* Eſth. II, 11. κατὰ τὴν αὐλὴν τὴν γυναικείαν, *ante aulam mulierum.* Job. XXXIII, 5. ςῆθι κατ' ἐμὲ; *ſta contra me.* על פני idem, Gen. I, 20. κατὰ τὸ ςερέωμα τῦ ὀρανῦ, *verſus firmamentum cœli.* 1 Par. V, 10. κατὰ ἀνατολὰς, *verſus orientem.* על Job. XII, 14. ἐὰν κλείσῃ κατ' ἀνθρώπου, *ſi claudat poſt hominem* Pſ. II, 2. κατὰ τῦ Κυρίυ καὶ κατὰ τῦ χριςῦ αὐτῦ, *contra Dominum, & contra unctum ejus.* בצלע in claudicatione, Pſ. XXXIV, 18. κατ' ἐμῦ εὐφράνθησαν, *ſuper me lætantur.* מקץ a fine, Jer. XIII, 6. ἐγένετο καθ' ἡμέρας πολλὰς, *fiebat poſt dies multos.* תושיה eſſentia, Job. XI, 6. διπλῦς ἔςαι τῶν κατὰ σε ſc. ὄντων, *duplex portio erit tui ſimilium.* Heſychius: Κατά σε, ὅμοιός σοι. Κατά σε, *tui ſimilis.* Vulgo hæc verba cum antecedenti gloſſa male conjunguntur, hoc modo: Κατὰ σαυτὸν, ἐπὶ σῦ, κατά σε, ο. σ. Similiter *Callimachus* κατ' ἐμὲ uſurpat. Epigr. I. v. 4. ubi ita:

Νύμφη καὶ πλύτῳ καὶ γενῇ κατ' ἐμέ.

Virgo & divitiis & genere mihi ſimilis.

Sir. X, 2. κατὰ τὸν κριτὴν τῦ λαῦ, ὕτω καὶ οἱ λειτυργοὶ αὐτῦ, καὶ κατὰ τὸν ἡγύμενον τῆς πόλεως πάντες οἱ κατοικῦντες αὐτὴν, *qualis judex populi, talis & miniſtri ejus, & qualis ille, qui præeſt civitati, tales omnes, qui incolunt illam.* Vid. & Sir. XVI, 12. 2 Macc. II, 13. ἐν ταῖς ἀναγραφαῖς καὶ ὑπομνηματισμοῖς τοῖς κατὰ τὸν Νεεμίαν, *in ſcriptis & commentariis Nehemiæ.* Ita τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον dicitur *Evangelium Matthæi.* Conf. Auctores laudatos *Wolfio* in Cur. p. 3.

Κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτῦ, tanquam animam ſuam, tanquam ſe ipſum. נפשו animam ſuam, *Aqu.* 1 Reg. XX, 17. Τὸ κατ' ἐμὲ, meum. נולו ſterquilinium, (legiſſe videntur אלי) οἶκος αὐτῦ τὸ κατ' ἐμὲ ποιηθήσεται, *domus ejus mea fiet.*

Vid. alibi καθ' Ἅπαν. κατ' Ἀρχάς. κατ' Αὐτό. κατὰ τὸ Αὐτό. τὰ καθ' Αὐτόν. καθ' Ἑαυτῦ &c. κατὰ τὸ Εὐθύς, in Ἔθω. καθ' Ἑκάστον. καθ' Ἡμέραν. καθ' ἑκάστην Ἡμέραν. κατὰ Κεφαλῆς. Κατιμόνας & κατὰ μόνας. κατὰ Μικρὸν. κατὰ Μικρὸν μικρόν.

Κατὰ

Κατὰ καὶ κατὰ, eodem modo ac. Deut. I, 17. *κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν* (Hebr. כקטן כגדל) *κρινεῖς*, *parvum eodem modo ac magnum judicabis.*

Καταβαίνω, deſcendo. בוא venio, Cant. V, 1. דרך via, Ezech. XLVII, 16. הגיע hiph. a נגע tangere facio, Eſ. XXV, 12. הידד celeuſma, Jer. LI, 14. הציע hiph. a יצע ſtratum pono, Pſ. CXXXVIII, 7. הרד hiph. a ירד expando, 3 Reg. VI, 31. אתחבא hithp. abſcondo me, Job. XXXVIII, 30. חרץ moveo me, 2 Reg. V, 24. ילך eo, Exod. XIX, 10. 1 Reg. XXIV, 8. ירד Gen. XI, 5. *κατέβη Κύριος*, *deſcendebat Dominus*. Vid. & Gen. XVIII, 21. & conf. Cl. *Elſner.* ad Act. XIV, 11. p. 421. Exod. XIX, 18. *τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ ἐκαπνίζετο ὅλον, διὰ τὸ καταβεβηκέναι ἐπ' αὐτὸ τὸν Θεὸν ἐν πυρί*, *mons Sina fumabat totus, quod deſcenderat ſuper illum Deus in igne.* Conf. Pſ. XVII, 11. CXLIII, 6. Sic & gentilibus Jupiter *καταιβάτης* dicebatur, quod fulminibus & tonitrubus deſcendere videbatur. Conf. Doct. *Burmanni* Diſſ. quam inſcripſit *Ζεὺς καταιβάτης*, & *Kuſteri* not. ad *Suid.* v. Καταβάτης. Eſ. LV, 10. *ὥσπερ γὰρ ἂν καταβῇ ὁ ὑετὸς, ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ*, *quemadmodum enim deſcendit*, h. e. decidit, *pluvia, vel nix de cœlo.* Conf. Matth. VII, 25. Eſ. LXIII, 14. *κατέβη πνεῦμα παρὰ Κυρίου*, *deſcendebat Spiritus de cœlo.* יש ſum, Gen. XLIV, 26. מסס liqueſio, Joſ. V, 1. נדד profugio, Nah. III, 7. נזל fluo, Deut. XXXII, 2. נחת deſcenſus, Job. XVII, 16. נחת Chald. Dan. IV, 10. 20. נראה niph. appareo, Deut. XXXI, 15. *κατέβη Κύριος ἐν στύλῳ νεφέλης*, *deſcendebat Dominus in columna nubis.* פנה aſpicio, Joſ. XV, 7. רדף proſequor, Jud. III, 28. שוב revertor, Gen. XLIII, 13. שכן habito, Exod. XXIV, 16. שקע ſubmergor, Amos. IX, 5. *καταβήσεται ὡς ποταμὸς Αἰγύπτου*, *deſluet tanquam fluvius Ægypti.* Sir. XXXV, 15. *οὐχὶ δάκρυα χήρας ἐπὶ σιαγόνα καταβαίνει*; *nonne lacrymæ viduæ ſuper maxillam deſluunt?*

Καταβάλλω, dejicio, diruo, deſtruo, cædo, occido, proſterno, it. fundo, conſtruo. דמעה lacryma, Eſ. XVI, 9. הטיל hiph. a טול *Incert.* Job. XL, 27. הפיל hiph. a נפל cadere facio, 4 Reg. III, 19. *πᾶν ξύλον ἀγαθὸν καταβαλεῖτε*, *omnes arbores bonos cædetis.* Vid. & v. 25. 4 Reg. VI, 5. 4 Reg. XIX, 7. *καταβαλῶ αὐτὸν ἐν ῥομφαίᾳ*, *occidam illum gladio.* Vid. & 2 Par. XXXII, 21. Jer. XIX, 7. Ezech. XXXII, 12. Pſ. XXXVI, 15. Ezech. XXX, 22. *καταβαλῶ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ*, *dejiciam gladium ejus.* Dan. XI, 12. *καταβαλεῖ μυριάδας*, *proſternet myriades.* *Heſychius*: Καταβαλεῖ, ἀποκτενεῖ, καταλύσει, νικήσει, ῥίψει. *Καταβαλεῖ*, *occidet*, *deſtruet*, *vincet*, *proſternet.* Conf. Sir. VIII, 21.

2 Macc. VIII, 18. & Apoc. XII, 10. & ad h. l. Cl. *Alberti* p. 489. & ill. *Spanhemium* ad *Julian.* p. 262. הרס Job. XII, 14. *ἐὰν καταβάλῃ, τίς οἰκοδομήσει, ſi deſtruat, quis ædificabit.* Vid. & Ezech. XXVI, 4. 12. השפיל hiph. deprimo, Eſ. XXVI, 5. *πόλεις ὀχυρὰς καταβαλεῖς, urbes munitas dirues, Phavorinus*: Καταβάλλω, ἐρείπω, αἴρω. Καταβάλλω, *diruo, tollo.* נטש deſero, Ezech. XXIX, 5. XXXI, 12. נתץ Ezech. XXVI, 9. פרץ rumpo, Job. XVI, 14. Prov. XXV, 29. *πόλις τὰ τείχη* (pro *κατὰ τὰ τείχη*) *καταβεβλημένη, urbs muris diruta.* רצח pih. Ezech. XXVI, 4. *καταβαλοῦσι τὰ τείχη, muros diruent.* שטם odio proſequor, Job. XVI, 9. 2 Macc. II, 13. *καταβαλλόμενος βιβλιοθήκην, fundans vel conſtruens bibliothecam.* Conf. Καταβολή.

Καταβαρέω, degravo, it. moleſtia afficio. גבר vir, Joël. II, 8. *καταβαρυνόμενοι ἐν τοῖς ὅπλοις αὐτῶν, gravati armis ſuis.* כבד gravis ſum, 2 Reg. XIII, 25. *καὶ οὐ μὴ καταβαρυνθῶμεν ἐπὶ σέ, & ne moleſti tibi ſimus.* כבד gravis, 2 Reg. XIV, 26. *κατεβάρυνεν ἐπ' αὐτόν, gravabat illum.* Sir. VIII, 18. *ἵνα μὴ καταβαρύνηταί κατά σε, ne moleſtum ſe tibi præbeat.*

Καταβαίνων, deſcendens. Sap. X, 6.

Κατάβασις, deſcenſus. דרך via, Ezech. XLVIII, 1. יורד part. deſcendens; *Incert.* 4 Reg. XII, 20. מורד Joſ. X, 11. *ἐπὶ τῆς καταβάσεως Βαιθωρών, in deſcenſu Bethoron.* Conf. 1 Macc. III, 24. & Luc. XIX, 37. 3 Reg. VII, 28. Mich. I, 4. רדת infin. a ירד deſcendendo, 1 Reg. XXIII, 20.

Ὄρος καταβάσεως, mons deſcenſus. מדבר deſertum, Joſ. VIII, 24.

Καταβδελύσσομαι, abominor. עבד ſervio, Ezech. XXXIV, 27. *ἐκ χειρὸς τῶν καταβδελυσσομένων αὐτούς, e manu eorum, quibus illi abominationi ſunt.*

Καταβιάζομαι, cogo, adigo, compello. החזיק hiph. confirmo, Exod. XII, 33. *κατεβιάζοντο οἱ Αἰγύπτιοι τὸν λαόν, Ægyptii adigebant populum.* פצר inſiſto, Gen. XIX, 3. *κατεβιάζετο αὐτούς, καὶ ἐξέκλιναν πρὸς αὐτόν, adigebat illos* (Lothus,) *& diverterunt ad ipſum.* פרץ idem, 2 Reg. XIII, 25. *κατεβιάσατο αὐτόν, καὶ οὐκ ἠθέλησε, & adigebat illum, & nolebat.* Vid. & v. 27. & conf. quæ notavi ſupra in Βιάζω.

Καταβιβάζω, demitto, deſcendere facio, dejicio, deturbo. הוריד hiph. a ירד Joſ. II, 18. Jud. VII, 5. Jer. LI, 40. Ezech. XXXI, 16. *κατεβίβαζον αὐτὸν εἰς ᾅδου, deturbabam illum in infernum.* Ita Matth. XI, 23. *ἕως ᾅδου καταβι-*

βι-

βιβασθήσῃ, *usque in infernum deturbaberis.* Conf. Ven. *Wolf.* ad h. l. p. 203. cujus ibi animadverſiones in *Hammondum* ex Ezech. l. c. firmantur. Vid. & Ezech. XXXI, 18. & Baruch. III, 18. *Aqu.* Pſ. LV, 8. κατάβίβασον. *Incert.* Gen. XXVII, 40. καταβιβάσῃς.

Καταβιόομαι, vitam tranſigo. אכל לֶחֶם edo cibum, Amos. VII, 12.

Καταβλέπω, aſpicio, reſpicio. הִבִּיט hiph. a נבט Exod. III, 6. הִשְׁקִיף hiph. Gen. XVIII, 16.

Καταβοάω, exclamo, vociferor. ירד deſcendo, Exod. XI, 8. צעק Exod. V, 15. XXII, 23. קרא Deut. XXIV, 25. Vid. & 2 Macc. VIII, 3.

Καταβόησις, clamor, vociferatio. Sir. XXXV, 15.

Καταβολὴ, ſtructura. 2 Macc. II, 30. τῆς καινῆς οἰκίας ἀρχιτέκτονι τῆς ὅλης καταβολῆς φροντιστέον, *novæ domus architectus univerſæ ſtructuræ curam habere debet.* Sic & καταβάλλεσθαι 2 Macc. II, 13. *conſtruere* ſignificat. Vid. in Καταβάλλω.

Καταβοσκέω, depaſco. בִּעֵר : הִבְעִיר Exod. XXII, 5. פֶּשַׁע *Sym.* Pſ. LXXIX, 14. κατεβοσκήσατο.

Καταβόσκησις, depaſtio, devaſtatio. בער *Sym.* Eſ. VI, 13.

Καταβραχὺ, pro κατὰ βραχὺ μέρος καιροῦ, paulatim, brevi temporis ſpatio interjecto. Sap. XII, 8. *Phavorinus*: Κατὰ βραχὺ, κατ' ὀλίγον. Κατὰ βραχὺ, *paululum.*

Καταβροχὴ, irrigatio, madefactio. שִׁקּוּי *Theod.* Prov. III, 8.

Κατάβρωμα, cibus, eſca. אֱכֹל infin. Deut. XXXI, 17. אכלה Ezech. XXI, 32. XXXIII, 27. לחם Num. XIV, 9. מאכל Deut. XXVIII, 26. מאכלת *Sym.* Eſ. IX, 5.

Κατάβρωσις, depaſtio, devoratio. אכל comedo, conſumo, Gen. XXXI, 15. Vid. & Judith. VI, 3.

Καταβρώσκω, depaſco, devoro. אכל edo, Neh. II, 3. 13. אכלה cibus, Ezech. XXXIX, 4. Vid. & Sir. XXXVI, 8. Drac. v. 49.

Καταβυθίζω, demergo. hinc καταβυθίζω εἰς βυθὸν, demergo in profundum. התחמק hithp. ſubduco me, *Sym.* Jer. XXXI, 22. καταβυθίσῃ εἰς βυθόν.

Καταγαιος, inferior, q. ve tſus terram. תחתים plur. ex תחתי Gen. VI, 16. καταγαια ſc. μέρη. Alii legunt καταγαιαια, alii κατώγεια.

Καταγέλαστος, ridiculus. Sap. XVII, 8.

Κα.

Καταγελάω, derideo. היה לבוז fum contemtui, Gen. XXXVIII, 23. חפר erubeſco, Mich. III, 7. לעג ſubſanno, Job. IX, 23. XXI, 3. Prov. XVII, 5. XXX, 17. עלץ exſulto, Pſalm. XXIV, 2. *μηδὲ καταγελασάτωσάν μου οἱ ἐχθροί μου, neque derideant me inimici mei.* Hic conſtruitur cum caſu quarto, quemadmodum & Sir. VII, 12. Alias ut plurimum cum caſu ſecundo. שחק rideo, 2 Par. XXX, 10. Job. V, 22.

Κατάγελως, deriſio, ludibrium. קלס *Theod.* Pſ. XLIII, 14. 1 Macc. X, 70. *ἐγὼ δὲ ἐγενήθην εἰς κατάγελωτα, ego vero factus ſum in ludibrium.* *Phavorinus*: Κατάγελως, ὀνειδισμὸς, ἐξουθένωσις. Κατάγελως, *exprobratio, contemtus.* Idem: Κατάγελως, ὁ πολὺς κατά τινος γέλως. Κατάγελως, *multus adverſus aliquem riſus.*

Καταγηράσκω, ſeneſco. שיבה canities, Eſ. XLVI, 4.

Καταγίνομαι, verſor, habito, commoror. ישב ſedeo, habito, Deut. IX, 9. *κατεγινόμην ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας, commorabar in monte quadraginta dies.* מושב habitatio, Exod. X, 23. *πᾶσιν* (ſc. *τόποις*,) *οἷς κατεγίνοντο, in omnibus locis, quibus habitabant.* שכן habito, Num. V, 3. *ἐν οἷς ἐγὼ καταγίνομαι ἐν αὐτοῖς, in quibus ego habito inter illos.*

Καταγινώσκω, cognoſco, intelligo, percipio, condemno. הרשיע hiph. Deut. XXV, 1. חקר inveſtigo, Prov. XXVIII, 11. *πᾶς δὲ νοήμων καταγνώσεται αὐτοῦ, omnis autem intelligens cognoſcet illum.* מאס *Sym.* Job. XLII, 6. *κατέγνων.* Sir. XIX, 5. *ὁ εὐφραινόμενος καρδίᾳ καταγνωσθήσεται, lætus corde condemnabitur.*

Κάταγμα, fractura. עצבת dolor, *Incert.* Pſ. CXLVI, 3. *κατάγματα.*

Κατάγνυμι. Vide Κατάγω.

Κατάγνωσις, condemnatio. Sir. V, 17.

Καταγογγύζω, obmurmuro. 1 Macc. XI, 39.

Καταγράφω, conſcribo. העלה hoph. iubeor ut aſcenderé faciam, ſcil. referendo in ſcriptum, ſcribendo, 2 Par. XX, 35. כתב Exod. XVII, 14. XXXII, 14. Num. XI, 26. Job. XIII, 26. Poſtremo loco ita: *κατέγραψας κατ' ἐμοῦ κακὰ, conſcripſiſti* h. e. decreviſti *contra me mala.*

Κατάγχω, ſtrangulo. הכריע hiph. deprimo, *Theod.* Jud. XI, 35. *κατάγχουσα κατῆγξάς με, ſtrangulans ſtrangulaſti me*, h. e. in extremas me anguſtias conjeciſti. Sed vid. etiam *Phavorin.* in Κατηγέτος.

Κα-

Κατάγω, καταγνύω, κατάγνυμι, confringo. גדע abſcindo, Jer. XLVIII, 25. κατεάχθη κέρας Μωὰβ, *confractum eſt cornu Moab. Heſychius*: Κατεάχθη, (Sic enim legend. ex Jer. l. c. pro Κατεάθη) κατεθλάσθη, κατεβάλλετο, ἐτέθετο. Κατεάχθη, *confractum eſt, dejectum eſt, poſitum eſt.* דוש trituro, Hab. III, 11. ἐν θυμῷ κατάξεις ἔθνη, *in ira confringes gentes.* חתת 2 Reg. XXII, 35. κατάξας τόξον, *conſtringens arcum.* מחץ frango, *Al.* Deut. XXXIII, 11. κάταξον ὀσφῦν, *frange lumbos.* עצבת dolor, *Al.* Pſ. CXLVI, 3. κατεαγμένα. שבר frango, *Sym.* Pſ. L, 18. κατεαγυῖαν. Idem. Pſ. LXVIII, 21. κατέαξε, & Pſ. XLVII, 8. κατεάξεις. Conf Matth. XII, 20. *Suidas*: Κατεάγη καὶ κατεαγότα. κεκλασμένα. Κατεάγη & κατεαγότα. *fracta. Phavorinus*: Κατεαγώς, καταθλάσας, *confringens.* Conf. quæ ex *Platone, Hippocrate* & *Lyſia* affert Cl. *Schwartzius* Comm. Crit. Gr. L. p. 759. Rurſus *Phavorinus*: Κατεαγότος ἔχει θέμα ἄγω, τῷ κλῶ, παρακείμενος ἦχα, ὁ μέσος ἦγα, καὶ ἐν διαλύσει ἔαγα, ὅθεν μετοχὴ ὁ ἐαγώς, καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ κατεαγώς. Κατεαγότος. *habet thema* ἄγω, *frango, præteritum* ἦχα, *medium* ἦγα, *& in reſolutione* ἔαγα; *unde participium* ἐαγὼς, *& quod inde eſt* κατεαγώς. *Souceti* ſententiam, qui a κατάσσω potius hoc derivat, vide apud *Wolfium* ad Matth. XII, 20. p. 213.

Κατάγω, deduco, dejicio, deturbo, facio deſcendere. דמם ſileo, Pſ. XXX, 22. καταχθείησαν εἰς ᾅδου, *deturbentur in infernum.* הביא hiph. a בוא venire facio, Gen. XXXVII, 27. הגדיל hiph. magnum facio, Eſ. IX, 3. הגיע hiph. a נגע tangere facio, Eſ. XXVI, 5. ירד ſed potiſſimum in hiph. הוריד deſcendo, deſcendere facio, Gen. XXXIX, 1. οἱ κατήγαγον ἐκεῖ, *qui illum eo deducebant.* Gen. XLII, 38. κατάξετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ᾅδου, *deſcendere facietis ſenectutem meam cum dolore in ſepulchrum.* Vid. & 1 Reg. II, 6. 3 Reg. II, 6. Pſ. LV, 7. ἐν ὀργῇ λαοὺς κατάξεις, *in ira populos deturbabis.* Vid. & Pſ. LIV, 25. Amos. IX, 2. Abd. v. 3. & conf. *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int. c. 3. Jer. IX, 17. καταγαγέτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, *deducant oculi veſtri lacrymas.* Vid. & Jer. XIII, 17. Thren. I, 17. & conf. Sir. XXII, 20. ישר rectus ſum, 3 Reg. VI, 34. נזה aſpergo, Eſ. LXIII, 3. רדה dominor, Thren. I, 14. שפת diſpono, Pſ. XXI, 16. ששה pih. q. d. ſexto, i. e. ſextuplici unco extraho, *Al.* Ezech. XXXIX, 2. κατάξω.

Καταδαμάζω, domo. חרש aro, Jud. XIV, 18. εἰ μὴ κατεδαμάσατέ μου τὴν δάμαλιν, *niſi domuiſſetis meum vitulum.*

Καταδαπανάομαι, conſumor. Sap. V, 14. ἐν τῇ κακίᾳ ἡμῶν κατεδαπανήθημεν, *in malitia noſtra conſumti ſumus.*

Καταδεέστερός εἰμι, inferior ſum. נפל cado, *Sym.* Job. XIII, 2.

Καταδείκνυμι, creo, autor ſum, invenio. אבי pater, Gen. IV, 20. οὗτος ἦν ὁ καταδείξας ψαλτήριον καὶ κιθάραν, *hic invenit pſalterium & citharam.* Eodem ſenſu verbum apud alios Scriptores occurrit. *Herodotus* L. I. c. 171. καὶ γὰρ ἐπὶ τὰ κράνεα λόφυς ἐπιδέεσθαι, Κᾶρες εἰσὶ οἱ καταδέξαντες, *etenim galeis criſtas allegare, Cares invenerunt.* Et L. I. c. 163. οἱ δὲ Φωκαιέες οὗτοι ναυτιλίῃσι μακρῇσι πρῶτοι Ἑλλήνων ἐχρήσαντο, καὶ τόντε Αδρίην, καὶ τὴν Τυρσηνίην, καὶ τὴν Ἰβηρίην, καὶ τὸν Ταρτησσὸν οὗτοί εἰσι οἱ καταδέξαντες, *hi vero Phocenſes Græcorum primi navigationibus longinquis uſi ſunt, Adriamque ſimul & Tyrrheniam, Iberiam atque Tarteſſum invenerunt. Diodorus Siculus* L. I. p. 18. de Iſide & Mercurio: τύτυς δὲ καὶ τελετὰς καταδεῖξαι, καὶ πολλὰ μυστικὰς εἰσηγήσασθαι, *hos vero & ſacrificiorum auctores eſſe. & multa myſteria inſtituiſſe.* ברא creo, Eſ. XL, 26. τίς κατέδειξε ταῦτα πάντα; *quis creavit hæc omnia?* Vid. & Eſ. XLI, 20. XLIII, 15. יצר formo, Eſ. XLV, 18. ὗτος ὁ Θεὸς, ὁ καταδείξας τὴν γῆν, *hic eſt Deus, qui terram creavit.*

Καταδέομαι, deprecor, rogo, precor. התחנן hithp. gratiam peto, Gen. XLII, 21. ὅτε κατεδέετο ἡμῶν, *cum nos precaretur.* חלה ægroto, Eſ. LVII, 10. ὐ κατεδεήθης μυ, *non me precatus es.*

Καταδέρμη, pellis capitis. 2 Macc. VII, 7.

Κατάδεσμος, ligamen, ligamentum. חבש pyh. ligor, Eſ. I, 6.

Καταδεσμεύω, alligo, adſtringo, obligo. Sir. VII, 9. μὴ καταδεσμεύσῃς δὶς ἁμαρτίαν, *ne alliges bis peccatum. Al.* δεσμεύσῃς. Vid. ſupra in Δεσμεύω. Sir. XXX, 7. καταδεσμεύσει τραύματα αὐτῦ, *obligabit vulnera ejus.*

Καταδέχομαι, capio, ſuſcipio. הבין hiph. a בון intelligo, Deut. XXXII, 29. ταῦτα καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον, *hæc capiant in tempus futurum.* נדיב voluntarius, Exod. XXXV, 5. ὁ καταδεχόμενος ἐν τῇ καρδίᾳ, *ſuſcipiens in corde.*

Καταδέω, ligo, obligo, alligo. התחבש hithp. diſſimulo me, 3 Reg. XX, 38. חבש Ezech. XXX, 21. XXXIV, 4. 16. עמס onero, Eſ. XLVI, 1. צמיד copulatus, Num. XIX, 15. πᾶν σκεῦος, ὅσα ὐχὶ δεσμὸν καταδέδεται ἐπ' αὐτῷ, *omnia vaſa, quæcunque vinculo in ſe non colligata ſunt.* Sir. XXVII, 21. τραῦμα καταδῆσαι, *obligare vulnus.* Conf. Luc. X, 34. Sir. XXVIII, 27. τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον συ κατάδησον, *argentum & aurum tuum alliga.* Conf. Δεσμὸς & Ἔνδεσμος.

Καταδιαιρέω, divido. חלק pih. Joël. III, 2. τὴν γῆν μυ κατεδιείλαντο, *terram meam inter ſe dividebant.* *Heſychius:* Κα-

Τε-

τεδιήλοντο, κατεμερίσαντο. Κατεδιήλοντο, *inter ſe dividebant.* Ita & in Gloſſ. MS. in Prophet. niſi quod vitioſe ibi legatur Κατεδιήλαντο. חצב *Sym.* Pſ. XXVIII, 7. καταδιαιροῦντες. פלג pih. καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν, *divide linguas illorum.* פסג pih. extollo, Pſ. XLVII, 12. καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς, *dividite* h. e. numerate *turres ejus.*

Καταδικάζω, condemno, reum facio. הרשיע hiph. Job. XXXIV, 29. Pſ. XCIII, 21. חיב pih. reum facio, Dan. I, 10. καὶ καταδικάσητε τὴν κεφαλήν μου τῷ βασιλεῖ, *& reum faciatis caput meum regi.* עות pih. perverto, Thren. III, 35. רשע improbus, it. reus, Pſ. CVIII, 6.

Καταδίκη, condemnatio, Sap. XII, 27. *Heſychius*: Καταδίκη, κατάκρισις.

Καταδιώκω, perſequor, ſequor, inſequor, omni ſtudio ſector. הבהיל hiph perturbo, 2 Par. XXVI, 20. הלך eo, 1 Reg XXX, 22. οὐ κατεδίωξαν μεθ' ἡμῶν, *non ſecuti ſunt* (Sc. Davidem) *nobiſcum.* Hic καταδιώκειν idem eſt, quod v. 21. πορεύεσθαι ὀπίσω Δαυίδ, *ire poſt Davidem*, vel *ſequi Davidem.* Conf. Marc. I, 36. ubi κατεδίωξαν eodem ſenſu legitur. דבק adhæreo, 1 Par. X, 2. κατεδίωξαν οἱ ἀλλόφυλοι ὀπίσω Σαοὺλ, *perſequebantur alienigenæ Saulum.* דלק fervide inſector, Gen. XXXI, 36. κατεδίωξας ὀπίσω μου, *fervide me inſectatus es.* דפק pulſo, Gen. XXXIII, 13. יצא exeo, Ioſ. VIII, 17. נכרין niph. Mich. II, 11. κατεδιώχθητε οὐδενὸς διώκοντος, *fugiſtis nemine perſequente.* סרר pih. a סור averto, Thren. III, 11. רדף Pſ. XXII, 8. κράτιστον καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με, *optimum, & miſericordia tua ſubſequentur me.* Pſ. XXXVII, 21. κατεδίωκον ἀγαθωσύνην, *ſtudioſe ſectabar bonum.* Eodem ſenſu verbum ſimplex διώκειν paſſim legitur. Vid. ſupra in h. v. רוץ curro, Joel. II, 4. שפט judico, Pſ. CVIII, 30.

Καταδολεσχέω, meditor. שוח incurvo me, (forte legerunt שוח) Thren. III, 20. καταδολεσχήσει ἐπ' ἐμὲ ἡ ψυχή μου, *meditabitur intra me anima mea.*

Καταδουλόω, in ſervitutem adigo, ſervire facio. עבר: העביר Kal & hiph ſervio, ſervire facio, Exod. I, 14. κατὰ πάντα τὰ ἔργα, ὧν κατεδουλοῦντο αὐτοὺς, *omnibus operibus, quibus ſervire illos ſibi faciebant.* Vid. & Exod. VI. 5. Ezech. XXIX, 18 κατεδουλώσατο τὴν δύναμιν αὐτοῦ δουλείαν (pro καταδουλείαν) μεγάλην, *ſervire ſibi fecit exercitum ſuum ſervitute magno.* Conf. 1 Macc. VIII, 18 *Al.* Lev. XXV, 46. αὐτοὺς καταδουλώσεσθε, *illos ſervire vobis facietis.* Jer. XVII, 4. καταδουλώσω σε τοῖς ἐχθροῖς σου, *te ſervire faciam ſervis tuis.* Vid. & Jer. XV, 14. & conf. 2 Cor. XI, 20.

Καταδρομὴ, hoſtilis incurſio. 2 Macc. V, 3. *Heſychius*: Καταδρομὴ, ἁρπαγή.

Καταδυναστεία, violenta oppreſſio. סבלה onus, Exod. VI, 7. עשוק part. pah. oppreſſus, Amos. III, 9. עשק Jer. VI, 6. Ezech. XXII, 12.

Καταδυναστεύω, vi opprimo, ſub poteſtatem redigo, ad ſerviendum cogo, in ſervitutem redigo. בקע perrumpo, 2 Par. XXI, 17. גבר validus ſum, *Sym.* Pſ. LXIV, 3. κατεδυνάστευσάν με, *tyrannide me oppreſſerunt.* Sic Jac. II, 6. οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, *divites per potentiam & tyrannidem opprimunt vos.* הכתיר hiph. cingo, *Al.* Hab. I, 4. καταδυναστεύει. העביד hiph. ſervire facio, Exod. I, 13. κατεδυνάστευον οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ βίᾳ, *Ægyptii vi cogebant filios Iſraël ad ſerviendum.* השבית hiph. ceſſare facio, Amos. VIII, 4. התגבר hithp. invaleſco, Job. XXXVI, 9. κατεδυνάστευον. התעמר hithp. ad quæſtum abutor, Deut. XXIV, 7. ינה : הונה Kal & hiph. Ezech. XVIII, 12. πτωχὸν καὶ πένητα κατεδυνάστευσε, *pauperem & egenum oppreſſit.* Vid. & Ezech. XXII, 7. 29. & conf. Sap. II, 10. Ezech. XLVI, 19. τοῦ καταδυναστεῦσαι αὐτοὺς ἐκ τῆς κατασχέσεως, *ut poſſeſſione illos ejiciat.* כבש ſubigo, Neh. V, 5. καταδυναστεύομεν τοὺς υἱοὺς ἡμῶν εἰς δούλους, καὶ εἰσὶν ἀπὸ θυγατέρων ἡμῶν (ſc. τινὲς) καταδυναστευόμεναι, *filios noſtros in ſervitutem tradimus, & quædam filiarum noſtrarum in ſervitutem ſunt redactæ.* נשא tollo, Mich. II, 2. עריץ tyrannus, Eſ. XXIX, 5. ערץ *Sym.* Job. XIII, 25. καταδυναστεύεις. עשק 1 Reg. XII, 3. Jer. VII, 5. Ezech. XXII, 29. Amos. IV, 1. רצץ confringo, 1 Reg. XII, 4. *Sym.* Jud. X, 8. κατεδυνάστευσαν.

Καταδύνω & καταδύω, penitus ſubeo, deſcendo, abſcondo, ſupprimo. השבית hiph. ceſſare facio, Ezech. XXVI, 13. καταδύσει τὸ πλῆθος τῶν μουσικῶν σου ſc. ὀργάνων, *ſupprimet multitudinem inſtrumentorum tuorum muſicorum.* טבע immergor, Jer. XXXVIII, 22. Vid. quæ ad h. l. notavi in v. Καταλύω. ירד deſcendo, Exod. XV, 5. κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος, *deſcenderunt in profundum tanquam lapis.* Pſ. CXVIII, 135. διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, *ductus aquarum ſubierunt oculi mei,* h. e. ut apud *Suidam* v. Διεξόδους verba exponuntur, κρουνηδὸν ἐφέροντο τὰ δάκρυα, *ubertim fuſæ ſunt lacrymæ.* כבש Mich. VII, 19. καταδύσει τὰς ἀνομίας ἡμῶν, *abſcondet peccata noſtra.* נסתר niph. abſcondor, Amos. IX, 3. ἐὰν καταδύσωσιν ἐξ ὀφθαλμῶν μου εἰς τὰ βάθη, *ſi deſcendant ex oculis meis in profundum.* שקע ſubmergor, Jer. LI, 64. juxta ed. *Rom.* οὕτω καταδύσεται Βαβυλὼν, *ita ſubmergetur Babylon.*

Κα-

Καταδύσις, demerſio, deſcenſus, it. ſpelunca. חלד *Aqu.* Pſ. XVI, 14. Pſ. XXXVIII, 7. XLVIII, 2. καταδύσις. *Sym.* Pſ. LXVIII, 3. καταδύσεως. Conf. *Fulleri* Miſc. Sacr. L. III. c. 14. מפלצת horrendum idolum, 3 Reg. XV, 13. ἐξέκοψεν Ἀσὰ τὰς καταδύσεις αὐτῆς, *exſcidit Aſa ſpeluncas ejus.* *Heſychius*: Καταδύσεις οἱ λάθριοι τόποι καὶ βαθεῖς. *Καταδύσεις, loca occulta & profunda.* *Suidas*: Καταδύσεις, φωλεούς. ὑπονόμους. σπήλαια. *Καταδύσεις, cavernas. Cuniculos. Speluncas.*

Κατάδυτον, occaſus, ubi ſol occidit. חלד ævum, *Al.* Pſ. XLVIII, 1. מצלות *Quint.* Ed. Pſalm. LXXXVII, 7. ἐν καταδύτοις.

Καταθαῤῥέω, confido. נסמך niph. innitor, 2 Par. XXXII, 8. κατεθάῤῥησεν ὁ λαὸς ἐπὶ τοῖς λόγοις, *confidebat populus verbis.*

Καταθλάω, confringo. רמס conculco, Eſ. LXIII, 3. רצח occiſio, Pſ. XLI, 14.

Καταθύμιος, animo gratus, placens. הוה ærumna, Mich. VII, 3. καταθύμιον ψυχῆς αὐτοῦ ὡς ἐστιν, *quemadmodum animo ſuo placet*, vel *pro lubitu ſuo.* *Suidas*: Καταθύμιον, κατὰ ψυχὴν εὐάρεστον. *Καταθύμιον, animæ placens.* חמוד deſiderabile, Eſ. XLIV, 9. ποιοῦντες τὰ καταθύμια αὐτῶν, *facientes ea, quæ animo ſuo grata ſunt.* נדיבה fœm. *Sym.* Job. XXX, 15. *Heſychius*: Καταθύμια, ἀρέσκοντα τῇ ψυχῇ, ἡδέα, ἐνθύμια, ἢ κατὰ νοῦν. *Καταθύμια, quæ animo placent, ſuavia, quæ animo arrident, vel ad mentem.*

Καταιγίζομαι, procelloſus ſum. נשער niph. (ש pro ס) *Al.* Pſ. XLIX, 4. καταιγίσθη. סערה part. fœm. *Sym.* Ezech. I, 4. καταιγίζον.

Καταιγίς, procella, tempeſtas, aquarum fluctuatio. הבל vanitas, Eſ. LVII, 13. ולעפה Pſ. X, 7. Thren. V, 10. משבר fluctus, *Sym.* Pſ. XLI, 10. καταιγίδες, & Pſalm. LXXXVII, 7. καταιγίσι. נשער niph. (ש pro ס) procelloſus ſum, Pſ. XLIX, 4. סופה turbo, Prov. I, 27. X, 26. סער Pſ. LIV, 8. סערה Eſ. XL, 24. XLI, 16. רעם tonitru, Pſ. LXXX, 6. שבלת fluxus, Pſ. LXVIII, 3. 19. שערה *Sym.* Job. IX, 17. *Heſychius*: Καταιγίς, ἐπιφορὰ ἀνέμου σφοδροῦ, καὶ ἡ τῶν ὑδάτων ζάλη. *Καταιγίς, impetus venti vehementis, & aquarum fluctuatio.* Idem: Ἐπαιγίζοντα, σφοδρότερον πνέοντα ἄνεμον. καταιγίδες γὰρ αἱ τῶν ἀνέμων ἐμβολαί. *Ἐπαιγίζοντα, vehementiorem ventum ſpirantem. Καταιγίδες enim ventorum impetus.*

Καταιγὶς φερομένη, procella valde agitata. סופה וסערה junctim,

ſtim, Eſ. XXIX, 6. שוט שוטף flagellum exundans, Eſ. XXVIII, 15. 18.

Καταισχυμμὸς, pudor, בשת *Sym.* Pſ. XLIII, 16. כלמות *Sym.* Mich. II, 6.

Καταισχύνω, pudore afficio, tanquam pudendum rejicio, dedecoro. בוש & in hiph. הביש vel הוביש 2 Reg. XIX, 5. 4 Reg. XIX, 26. Pſ. XIII, 7. Poſtremo loco ita: *βουλὴν πτωχοῦ κατῃσχύνατε, conſilium pauperis tanquam pudendum rejeciſtis. Vulg. confudiſtis.* Jer. X, 13. XV, 9. *Sym. Theod.* Prov. XVII, 2. *υἱοῦ καταισχύνοντος, filii pudendi.* Ita Sir. XXII, 4. *θυγάτηρ καταισχύνουσα, filia pudenda.* בשת pudor, Jer. XVII, 18. החיש hiph. a חוש Eſ. XXVIII, 16. Conſ. ad h. l. B. *Wolfium* ad Rom. IX, 33. p. 204. & Cl. *Breitingerum* Prol. in LXX. Int. T. II. cap. 1. Prop 7. §. 27. הכלים : נכלם hiph. & niph. Ruth. II, 15. Pſ. XLIII, 11. LXIX, 3. הכניע hiph. abjectum reddo, *Sym.* 2 Reg. VIII, 1. *κατῄσχυνεν.* חפר erubeſco, Pſ. XXXIII, 5. טחן molo, Eſ. III, 14. יבש exareo, Jer. L, 38. נבאש niph. fœtidus factus ſum, 2 Reg. X, 6. XVI, 21. Sir. XXII, 5. *πατέρα καὶ ἄνδρα καταισχύνει, patrem & maritum dedecore afficit.* Ita 1 Cor. XI, 4. *καταισχύνει τὴν κεφαλὴν ἑαυτοῦ, dedecorat caput ſuum.* Tob. X, 2. *μήποτε κατῄσχυνται; num confuſi ſunt?*

Κατακαίω, comburo, exuro. אכל edo, Exod. III, 2. בעה bullas excito, Eſ. LXIV, 2. בער Exod. III, 3. Eſ. I, 31. השבית hiph. ceſſare facio, 4 Reg. XXIII, 5. 11. יצת Eſ. XXVII, 5. Jer. XLIX, 2. יצת באש incendor igne, Eſ. XXXIII, 12. לחם pih. inflammo, Pſ. LXXXII, 13. מאכלת eſca, Eſ. IX, 19. משרפה combuſtio, Eſ. XXXIII, 12. נכוה niph. Prov. VI, 28. Eſ. XLIII, 2. נצרב niph. Ezech. XX, 47. שרף Gen. XXXVIII, 24. & alibi paſſim. שרף באש comburo igne, Jer. XXXVI, 32. XXXVIII, 23. שרפה combuſtio, Num. XIX, 17. Deut. XXIX, 23.

Κατακάλυμμα, operimentum, tegumentum. מכסה Exod. XXVI, 14. XXXVI, 16. מסך Num. III, 31. IV, 26. צמה coma, crines, *Al.* Eſ. XLVII, 2. *κατακάλυμμα.*

Κατακαλύπτω, operio, obvelo, obtego. התחפש hithp. diſſimulo me, 2 Par. XVIII, 29. כסה Kal & pih. Gen. XXXVIII, 15. *κατεκαλύψατο γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῆς, obvelaverat enim faciem ſuam.* Ita 1 Cor. XI, 7. *κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν, obvelare caput ſuum.* Num. IV, 5. *κατακαλύψουσιν ἐν αὐτῷ τὴν κιβωτὸν, operient illo arcam.* נתן do, Exod. XXVI, 34.

Κα-

Κατακάμπτω, incurvo. כפף Pſ. LVI, 8. שחח Pſ. XXXVIII, 6. *Sym.* Pſ. XLI, 6. XLIII, 26.

Κατάκαρπος, frugiferus, opulentus. הוד gloria, decus, Oſ. XIV, 7. ἐλαία κατάκαρπος, *olea frugifera*. פרזות plur. pagi, Zach. II, 4. κατάκαρπος κατοικηθήσεται Ἱερουσαλὴμ, *opulenta habitabitur Hieroſolyma*. *Heſychius* : Κατάκαρπος, πλούσιος. Κατάκαρπος, dives. *Al.* Zach. l. c. habent κατακάρπως. Inde Gloſſ. MSS. in Proph. Κατακάρπως, πλουσίως, σὺν εὐμενείᾳ (leg. εὐμενείᾳ) πολλῇ. Κατακάρπως, *opulenter*, *cum benignitate multa*. רענן viridis, Pſ. LI, 8.

Κατακάρπωσις, cinis ex conſumto holocauſto in altari remanens. רשן Lev. VI, 10. 11. Gloſſ. in Octateuch. Κατακαρπώσεις, ὁλοκαρπώσεις. Κατακάρπωσις, *holocauſta*.

Κατάκαυμα, aduſtio. כויה Exod. XXI, 25. מכוה Lev. XIII, 24. מלמה deſolatio, Jer. XLVIII, 34. שבת ceſſo, Oſ. VII, 4. ubi tamen pro κατακαύματος legend. κατακαύσεως. Vide Cl. *Breitingeri* Proleg. in LXX. Int. Tom. III. plag. f. pag. 2. שרפה Num. XIX, 6.

Κατακαυχάομαι, glorior. התהלך hithp. ambulo, (forte legerunt והתהלל) Zach. X, 12. התהלל hithp. jacto me, Jer. L, 38. עלז exulto, Jer. L, 10.

Κατάκειμαι, decumbo, jaceo. שכב Prov. VI, 9. *Al.* 3 Reg. I, 2. κατακείσεται. Vid. & Judith. XIII, 17. Sap. XVII, 7.

Κατακενόω, evacuo, effundo. הריק hiph. a ריק Gen. XLII, 35. יצק effundo, 2 Reg. XIII, 9.

Κατακεντέω, pungo, it. transfodio, confodio. בגא pih. exſcindo, Ezech. XXIII, 47. דקר transfigo, Jer. LI, 4. Vid. & Judith. XVI, 10.

Κατακλάω, confringo. הרכא pro התרכא hithp. *Theod.* Job. V, 4. κατεκλάσθησαν. נתש exſtirpo, Ezech. XIX, 12.

Κατάκλειστος, incluſus. Sap. XVIII, 4. οἱ κατακλείστους φυλάξαντες τοὺς υἱούς σου, *incluſos cuſtodientes liberos tuos*. 2 Macc. III, 19. αἱ κατάκλειστοι τῶν παρθένων, *incluſæ virgines*. 3 Macc. I, 18. αἱ κατάκλειστοι παρθένοι, *incluſæ virgines*. Sic *Callimacho* Dactylicis ἡ παῖς ἡ κατάκλειστος est *puella incluſa*. Vid. Fragment. *Callim.* p. 238. Conf. & *Barlæi* not. ad *Lucian.* T. I. p. 86. *Grotium* ad 3 Macc. l. c. *Feſſelii* Adv. Sacr. L. II. c. 17. p. 132. & quæ notavi ſupra in v. Θάλαμος.

Κατακλείω, includo. כלא Jer. XXXII, 3. כרע incurvo me.

Jud.

Jud. V, 27. רבץ cubo, *Aqu.* Eſ. XI, 7. κατακλιθήσονται. Vid. & Sap. XVII, 2. 6.

Κατακληροδοτέω, ſorte diſtribuo, in hereditatem do. נחל : הנחיל niph. & hiph. poſſidere facio, Deut. XXI, 16. Joſ. XIX, 51. Vid. & 1 Macc. III, 36. & conf. Act. XIII, 19.

Κατακληρονομέω, poſſideo, occupo, it. poſſidendum trado, ſorte diſtribuo, it. ſortior. conſequor, adipiſcor. הניח hiph. a נוח quieſcere facio, 2 Reg. VII, 1. חלק diſtribuo, Joſ. XVIII, 2. *οἱ κατεκληρονόμησαν τὴν κληρονομίαν αὐτῶν, qui non occupaverant hereditatem ſuam.* ירש : הוריש Kal & hiph. Deut. I, 8. *εἰσελθόντες κληρονομήσατε αὐτὴν, ingredientes occupate illam.* Vid. & Deut. III, 20. X, 11. Joſ. XII, 1. Jud XI, 24. *πάντα (ſc. τὰ ἔθνη) ὅσα κατεκληρονόμησεν ἡμῖν Κύριος, omnes gentes, quas nobis poſſidendas tradidit Dominus.* מורש poſſeſſio, Abd. v. 17. נחל : הנחיל : התנחל Kal. pih. hiph. & hithp. Num. XXXIV, 18. *κατακληρονομῆσαι ὑμῖν τὴν γῆν, ut ſorte diſtribuat vobis terram.* Vid. & Deut. III, 28. XXXI, 7. Deut. XIX, 14. *κληρονομία σου, ἣν κατεκληρονομήθης ἐν τῇ γῇ, hereditas tua, quam ſorte accepiſti in terra.* Conf. Sir. XXIV, 9. 1 Reg. II, 8. *θρόνον δόξης κατακληρονομῶν αὐτοῖς, thronum gloriæ illis occupandum tradens.* Jer. III, 18. *γῆν, ἣν κατεκληρονόμησα τοὺς πατέρας αὐτῶν, terram, quam poſſidendam tradidi patribus veſtris.* Zach. II, 12. *κατακληρονομήσει Κύριος τὸν Ἰούδαν, Dominus Judam tanquam hereditatem poſſidebit.* נחלה poſſeſſio, Joſ. XXI, 3. נתן do, Ezech. XLV, 8. שכן habito, *Sym.* Prov. II, 21. κατακληρονομήσουσι. Sir. XV, 6. *ὄνομα αἰώνιον κατακληρονομήσει, nomen æternum ſortietur.* Eodem ſenſu verbum ſimplex κληρονομεῖν uſurpatur Hebr. IV, 1. *κεκληρονόμηκεν ὄνομα, nomen ſortitus vel adeptus eſt.* Conf. ad h. l. Auctores citatos *Wolfio* p. 607. & Marc. X, 17.

Κατακληροῦμαι, ſortito capio. לכד capio, 1 Reg. X, 20. 21. XIV, 42.

Κατακλίνομαι, recubo, diſcumbo. כרע incurvo me, Num. XXIV, 9. נפל cado, Exod. XXI, 18. סבב circumeo, 1 Reg. XVI, 11. *οὐ μὴ κατακλιθῶμεν, ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν, non antea diſcumbemus, quam ille veniat.* רבץ *Aqu.* Gen. XLIX, 9. κατεκλίθης. Vid. & Judith. XII, 14.

Κατάκλισις, reclinatio. משכב *Sym.* Oſ. VII, 14.

Κατάκλιτα, juxta *Baſilium*, Eſ. III, 21. (ubi juxta ed. *Rom.* hæc vox legitur, in textu autem Hebr. nihil pro illa occurrit) ſunt *τὰ ἐν τῷ κατακλίνεσθαι δι' ὑπερβολὴν τρυφῆς ταῖς κλίναις ἐπιβαλλόμενα, quæ ob nimium luxum in recumbendo le-*

ctis

ψις imponuntur. Suidas autem κατάκλιτα interpretatur κλίνας, θρόνους εἰς ἀνάκλισιν ἐπιτηδείους, lecta, thronos ad recumbendum aptos.

Κατακλύζω, inundo, ſubmergo, obruo. שטף Job. XIV, 19. Pſ. LXXVII, 23. Dan. XI, 10. 22. 26. שטף inundatio, Dan. XI, 22. Vid. & Sap. X, 4. 19.

Κατακλυσμὸς, inundatio, diluvium. מבול Gen. VI, 17. VII, 6. Pſ. XXVIII, 9. שטף Dan. IX, 26. Nah. I, 8. שוט Theod. Eſ. XXVIII, 15.

Κατακνίζω, vellico, pungo. אכזריות crudelitas, Sym. Prov. XXVII, 4. κατακνίζων.

Κατακολουθέω, ſubſequor, obedio. רעה paſtor, Jer. XVII, 16. κατακολουθῶν ὀπίσω σου, ſubſequens te. 1 Macc. VI, 23. κατακολουθεῖν τοῖς προστάγμασι, obedire ordinationibus.

Κατακολούω, amputo, mutilo. הכה hiph. a נכה percutio, Al. Jer. XX, 4. κατακολούσει.

Κατακονδυλίζω, pugnis cædo. בשס conculco, Amos. V, 11.

Κατακοντίζω, jaculis configo. Judith. I, 15.

Κατάκοπος, defeſſus, labore confectus, fatigatus. יגיע Job. III, 17. עמל laborioſus, Jud. V, 26. Vid. & 2 Macc. XII, 36.

Κατάκοπον ποιέω, defeſſum facio. הלאה hiph. fatigo, Job. XVI, 7.

Κατακόπτω, concido, decido, percutio, trucido, contundo, comminuo, confringo, exſcindo. הדק Chald. aph. a דקק comminuo, Dan. VII, 23. הכה hiph. a נכה percutio, Gen. XIV, 5. κατέκοψαν τοὺς γίγαντας, percutiebant gigantes. Vid. & Joſ. X, 10. XI, 8. Jer. XX, 4. κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν μαχαίραις, trucidabunt illos gladiis. Vid. & Jer. XXI, 7. Sic Ælianus Var. L. VII. c. 19. πολλοὺς τῶν Μεγαρέων κατέκοψεν ἀόπλους, multos Megatenſium inermes trucidavit. Conf. & Arrianum de Exped. Alex. L. IV. p. 303. המחרבת part. hiph. exſiccans, Eſ. LI, 10. κατακόψασα. חצב exſcindo, Al. Eſ. LI, 9. κατακόψασα, exſcindens. כרת ודקק exſcindo & comminuo, 2 Par. XV, 16. בתר pih. cingo; (forte legerunt כתר) Jud. XX, 43. כתת pih. contero, 2 Par. XXXIV, 7. ἄλση καὶ εἴδωλα κατέκοψε, lucos & idola ſuccidit. Mich. I, 7. πάντα τὰ γλυπτὰ αὐτῆς κατακόψουσιν, omnia ſculptilia ejus concident. Mich. IV, 3. κατακόψουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα, conſcindent gladios ſuos in vomeres. הכה והכה hiph. utrumque percutio & trucido, Num. XIV,

XIV, 45. מכתש mortarium, *Al.* Soph. I, 12. κατακεκομμένοι. נפץ diſpergor, Eſ. XXVII, 9. τοὺς λίθους τῶν βωμῶν κατακεκομμένους ὡς κονίαν λεπτὴν, *lapides altarium comminutos, tanquam pulverem tenuem.* קצץ 2 Par. XXVIII, 24. κατέκοψεν αὐτὰ, *confringebat illa.* *Al.* 4 Reg. XVIII, 16. κατέκοψεν τὰς θύρας, *confringebat oſtia.* תמך ſuſtento, Am. I, 5. 1 Macc. I, 13. κατεκόπησαν ἐν τῷ τῆς Ναναίας ἱερῷ, *occiſi ſunt in templo Nanææ. Heſychius*: Κατεκόπησαν, ἐφονεύθησαν. Κατεκόπησαν, *occiſi ſunt.* Vid. & 2 Macc. X, 30.

Κατάκοροι, vividi (oculi.) חכלילי rubicundus, *Aqu.* Gen. XLIX, 12. Alibi legitur κατάκαροι, ſed hæ voces ſuſpectæ videntur Doctiſſ. *Montfaucono.*

Κατακοσμέω, exorno. חשק pih. cingo, Exod. XXXVIII, 29. עדה Eſ. LXI, 10.

Κατακρατέω, prævaleo, firmiter teneo, premo, expugno, capio, occupo, firmo, munio, domo, ſubjugo. אנוש mortiferus, Mich. I, 9. κατεκράτησεν ἡ πληγὴ αὐτῆς, *prævalebat plaga ejus.* גבר *Al.* 2 Reg. XI, 25. κατεκράτουν ἐφ' ἡμᾶς οἱ ἄνδρες, *prævaluerunt nobis viri.* הגיע hiph. a נגע *Sym.* 2 Reg. V, 8. κατακρατήσῃ. הריע hiph. a ריע clango, Jer. L, 15. κατακρατήσατε αὐτὴν, *expugnate illam. Heſychius*: Κατακρατήσατε, νικήσατε. Κατακρατήσατε, *vincite.* חזק: החזיק Kal, pih. & hiph. Jer. VIII, 5. κατεκρατύνθησαν ἐν τῇ προαιρέσει αὐτῶν, *obfirmati ſunt in electione ſua.* Mich. IV, 9. κατεκράτησάν σε ὠδῖνες ὡς τικτούσης, *dolores tenuerunt te tanquam parturientem.* Nah. III, 14. κατακράτησον τῶν ὀχυρωμάτων σου, *firma munitiones tuas.* חזקה robur, 2 Par. XII, 1. ὡς ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία Ῥοβοὰμ, καὶ κατεκρατύνθη, *cum ſtabilitum eſſet regnum Robeami, & confirmatum.* לכד capio, 2 Par. XII, 4. κατεκράτησαν τῶν πόλεων τῶν ὀχυρῶν, *capiebant urbes munitas.* Conf. 1 Macc. VIII, 4. XI, 49. 56. XV, 28. תפש prehendo, Jer. XL, 10. ἐν ταῖς πόλεσιν, αἷς κατεκρατήσατε, *in urbibus, quas cepiſtis.* 1 Macc. VI, 54. κατεκράτησεν αὐτῶν ὁ λιμὸς, *premebat illos fames.* 1 Macc. VII, 22. κατεκράτησαν γῆν Ἰούδα, *ſubjugabant Judæam.* 1 Macc. VIII, 10. κατεκράτησαν τῆς γῆς αὐτῶν, *occupabant terram illorum.* 1 Macc. XI, 1. κατακρατῆσαι τῆς βασιλείας, *occupare regnum.* Vid. & 1 Macc. XV, 3.

Κατακράτος, pro κατὰ κράτος, fortiter, vehementer. בחזקה cum vehementia; i. e. vehementer, Jud. IV, 3. ἔθλιψε τὸν Ἰσραὴλ κατακράτος, *affligebat Iſraëlem vehementer. Heſychius*: Κατακράτος, ἰσχυρῶς, τελείως, ἀντιστάντας. Κατακράτος, *fortiter, perfecte, cum reſiſtentia.*

Κατακρημνίζω, præcipito, dejicio. השליך hiph. dejicio, 2 Par.

2 Par. XXV, 12. κατεκρήμνιζον αὐτοὺς ἀπὸ τῦ ἄκρυ τῦ κρημνῦ, *dejiciebant illos a ſummo præcipitio.* Conf. *Ælianum* L. XI. c. 5. Luc. IV, 29. & ad h. l. Cl. *Kieſlingii* Comm. de Jeſu Nazareno ingrata patria exule, Lipſ. 1741. aliosque B. *Wolfio* Cur. p. 613. citatos. Adde quæ ex *Joſepho* notat Cl. *Ottius* Spicileg. ex eod. ad N. T. p. 143. 2 Macc. XII, 15. κατακρημνίσαντα τὴν Ἱεριχὼ, *illum qui præcipitaverat Jericho.* 2 Macc. XIV, 43. κατεκρήμνισεν ἑαυτὸν εἰς τοὺς ὄχλους, *præcipitem ſe dedit in multitudinem.*

Κατάκριμα, condemnatio. Sir. XLIII, 12.

Κατακρίνω, condemno. גזר decerno, Eſth. II, 1. הרשיע hiph. *Sym.* Job. XXXIV, 29. κατακρινεῖ. Vid. & Sap. IV, 16.

Κατάκρισις, condemnatio. דבה fama mala, *Incert.* Num. XIII, 33.

Κατακροτέω, clango. הריע hiph. a ריע *Al.* Jer. L, 15. κατακροτήσατε.

Κατακρούω, impello, pulſo. *Incert.* Jud. XVI, 4.

Κατακρύπτω, abſcondo, occulto. חלף tranſeo, Eſ. II, 18. טמן : הטמין Kal & hiph. Gen. XXXV, 4. Jer. XIII, 4. 4 Reg. VII, 8. חתר defodio, *Al.* Amos. IX, 2. κατακρυβῶσιν. נחבא : החביא : התחבא niph. hiph. & hithp. Joſ. X, 16. 3 Reg. XVIII, 4. 2 Par. XVIII, 24. XXII, 12. נסתר : הסתיר niph. & hiph. Pſ. XXX, 26. Prov. XXVII, 12. Jer. XXXVI, 19. צפן Pſ. LV, 6. *Theod.* Job. XXI, 19. κατακρύψει.

Κατακτάομαι, acquiro, poſſideo. כבש ſubigo, 2 Par. XXVIII, 10.

Κατακυκλόω, circumcludo. סבב Jud. XVI, 2.

Κατακυλίω, devolvo. גלגל pih. a גלל Jer. LI, 25. גלה revelo, (hic legerunt גלל) 1 Reg. XIV, 9.

Κατακύπτω, inclinato capite aſpicio. השקיף hiph. proſpecto, 4 Reg. IX, 32. השתחוח hithp. a שחח dejicio me, *Aqu.* Pſ. XLI, 6. XLIII, 26. κατακύπτεις. Eſth. XV, 10. κατέκυψεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς ἄβρας, *ad caput ancillæ inclinavit.*

Κατακυριεύω, dominor, occupo, ſubjugo. בעל Jer. III, 14. הפיח hiph. a פוח afflo, Pſ. IX, 27. השליט hiph. dominari ſino, Pſ. CXVIII, 132. ירש poſſideo tanquam heres, Num. XXI, 24. κατεκυρίευσαν τῆς γῆς αὐτῦ, *occupabant terram ejus.* כבש ſubigo, Gen. I, 28. Num. XXXII, 22. 29. לכד capio, Joſ. XV, 16. משל dominor, Pſ. XVIII,

24. ἐὰν μή μου κατακυριεύσωσι, *ſi non dominentur mihi.* Conf. Matth. XX, 25. coll. Luc. XXII, 25. עצומים robuſtus, Pſ. IX, 33. ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεῦσαι τῶν πενήτων, *cum ſubjugat pauperes.* † *Heſychius* : Κατακυριεῦσαι, κατακρατῆσαι, *ſubjugare.* רדה Pſ. XLVIII, 15. LXXI, 8.

Καταλαλάζω, jubilo, cantum jubilationis edo. ענה canto, *Aqu.* Pſ. CXLVI, 7. καταλαλάξατε. pro quo legend. forſitan καταλέξατε. Conf. v. Καταλέγω.

Καταλαζονεύομαι, arroganter, inſolenter ago, inſulto. תוללים contumulatores, *Incert.* Pſ. CXLVI, 7. οἱ καταλαζονευόμενοι ἡμῶν, *qui inſolenter inſultant nobis.* *Phavorinus* : Καταλαζονεύεται, κατεπαίρεται, νεανιεύεται. Καταλαζονεύεται, *inſultat adverſus aliquem,* juvenili *petulantia agit.*

Καταλαλέω, obloquor, contra loquor, obtrecto, detraho. גדף pih. blaſphemo, Pſ. XLIII, 18. ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ καταλαλοῦντος, *a voce conviciis lacerantis, & obtrectantis.* Sic enim legend. e Cod. *Alex.* pro κατακαλοῦντος, παρακαλοῦντος, & παραλαλοῦντος, ut in *aliis* ſcriptum eſt. דבר : נדבר pih. & niph. loquor, obloquor. Num. XXI, 5. κατελάλει ὁ λαὸς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ κατὰ Μωϋσῆν, *loquebatur populus adverſus Deum & Moſen.* Vid. & Pſ. CXVIII, 23. Oſ. VII, 13. Mal. III, 13. Pſ. XLIX, 21. κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις, *contra fratrem tuum locutus es.* Pſ. LXXVII, 22. κατελάλησαν τοῦ Θεοῦ, *contra Deum loquebantur.* Mal. III, 16. ταῦτα κατελάλησαν οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν, *hæc contra loquebantur, timentes Deum.* הכלים hiph. pudefacio. Job. XIX, 3. הלשין hiph. lingua offendo, calumnior, *Theod.* Prov. XXX, 10. καταλαλήσῃς. לושן pih. lingua lædo, detraho, Pſ. C, 6. τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, *obtrectantem clanculum proximos ſuos.* Conf. 1 Petr. II, 12. III, 16. Jac. IV, 11. עטה שפם obvelo myſtacem, Mich. III, 7. שנה ſomnus, Pſ. XX, 16.

Καταλαλιὰ, oblocutio, obtrectatio. Sap. I, 11. Conf. 2 Cor. XII, 20. Unde *Suidas*: Καταλαλιά ἡ εἴς τινας ὑπό τινων βλασφημία παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ. Καταλαλιά, *maledicentia quorundam in aliquos apud Apoſtolum.*

Καταλαμβάνω, deprehendo, comprehendo, capio, percipio, aſſequor, accido, obvenio, aufero. בוא venio, Prov. XI, 27. בעה quæro, Abd. v. 6. דבק : הדביק Kal & hiph. adhæreo, it. aſſequor, Gen. XIX, 19. μὴ καταλάβῃ με τὰ κακὰ, *ne mala mihi accidant.* Gen. XXXI, 23. κατέλαβεν αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει Γαλαάδ, *aſſequebatur illum in monte Gilead.* Jud. XVIII, 23. κατέλαβον τοὺς υἱοὺς Δὰν, *inſequebantur filios Dan.* Vid. & Jer. XLII, 16. הסיג hiph. a סוג amoveo, Mich.

VI,

VI, 14. ישיג hiph. a נשג Exod. XV, 9. εἶπεν ὁ ἐχθρὸς, διώξας καταλήψομαι, dixit inimicus, perſequens comprehendam. Vid. & Deut. XXVIII, 45. Joſ. II, 5. 1 Reg. XXX, 8. Pſ. VII, 5. XVII, 41. Sic & apud profanos Auctores διώκειν & καταλαβεῖν conjunguntur: *Herodotus* L. V. c. 98. κατὰ πόδας ἐληλύθεε Περσέων ἵππος πολλὴ, διώκουσα τοὺς Παίονας, ὡς δὲ οὐ κατέλαβε, ἐπηγγέλλοντο ἐς τὴν Χίον τοῖσι Παίοσι, ὅκως ἂν ὀπίσω ἀπέλθοιεν, *Pæonas juxta veſtigia inſecutus, adfuit ingens equitatus Perſarum, & quia eos aſſequi non potuit, miſit in Chium ad illos, ut eodem redirent.* Plura eorum loca vide apud *Lambertum Bos* ad Rom. IX, 30. p. 114. & *Wolfium* ad eund. loc. p. 203. Pſ. XXXIX, 16. κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου, *comprehenderunt me peccata mea.* Pſ. LXVIII, 29. ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτοὺς, *excandeſcentia iræ tuæ comprehendat illos.* Prov. II, 19. οὐδὲ μὴ καταλάβωσι τρίβους εὐθείας, *neque aſſequantur ſemitas rectas.* Eſ. XXXV, 10. εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτοὺς, *lætitia comprehendet illos.* Zach. I, 6. τοῖς προφήταις, οἳ κατελάβοσαν τοὺς πατέρας ἡμῶν, *prophetis, qui apprehenderunt patres noſtros.* Oſ. X, 9. οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτοὺς ἐν τῷ βουνῷ πόλεμος, *non aſſequatur illos in colle bellum.* כסה obtego. Jer. LI, 42. לכד capio, Joſ. VI, 20. κατελάβοντο τὴν πόλιν, *capiebant urbem.* Vid. & Joſ. XI, 10. XIX, 47. 2 Reg. XII, 26. 29. 4 Reg. XVIII, 9. לקח idem, Ezech. XXXIII, 4. καὶ ἐπέλθῃ ἡ ῥομφαία, καὶ καταλάβῃ αὐτὸν, *& ſuperveniat gladius, & feriat illum.* מצא invenio, Exod. XXII, 4. ἐὰν δὲ καταληφθῇ, *ſi autem deprehendatur.* Conf. Job. VIII, 4. Num. XXXII, 23. ὅταν ὑμᾶς καταλάβῃ τὰ κακὰ, *ſi mala obvenient vobis.* Vid. & Job. XXXI, 29. & conf. Sir. VII, 1. Prov. I, 13. τὴν κτῆσιν αὐτοῦ τὴν πολυτελῆ καταλαβώμεθα, *opes ejus pretioſas auferamus.* Eſ. X, 14. τὴν οἰκουμένην ὅλην καταλήψομαι τῇ χειρὶ ὡς νοσσιὰν, *univerſum mundum manu comprehendam tanquam nidum.* Eſ. XXXVII, 8. κατέλαβε τὸν βασιλέα Ἀσσυρίων πολιορκοῦντα Λοβνὰν, *deprehendebat regem Aſſyriorum obſidentem Lobnam.* נגש appropinquo, Amos. IX, 13. נשא fero, Jer. X, 18. סגור incluſum, 2 Par. IX, 20. τὰ σκεύη χρυσίῳ κατειλημμένα, *vaſa auro comprehenſa,* vel *incluſa, circumducta.* עצר detineo, 3 Reg. XVIII, 44. μὴ καταλάβῃ σε ὑετὸς, *ne pluvia te deprehendat.* Sic *Herodotus* Lib. IV. c. 8. καταλαβεῖν γὰρ αὐτὸν χειμῶνά τε καὶ κρυμὸν, *deprehendiſſe enim eum vehementem pluviam & gelu.* קדם pih. obvenio, Mich. VI, 6. ἐν τίνι καταλάβω τὸν Κύριον; *quo obveniam Domino?* ibid. εἰ καταλήψομαι αὐτὸν ἐν ὁλοκαυτώμασι; *num obveniam illi holocauſtis?* קרה evenio, Num. XI, 23. καταλήψεταί σε ὁ λόγος μου, *eveniet tibi verbum meum,* h. e. implebitur in conſpectu tuo. שלם pih. rependo, Prov. XIII, 22. τοὺς δὲ δικαίους καταλήψεται ἀγαθὰ, *juſtos autem bona comprehendent.* חפש 2 Par.

XXV, 23. τὸν Ἀμασίαν βασιλέα Ἰούδα κατέλαβεν, *Amaſiam regem Juda capiebat.* Sir. XV, 1. ὁ ἐγκρατὴς τοῦ νόμου καταλήψεται αὐτὸν, vel ut rectius juxta *Rom.* ed. legitur, αὐτὴν, *ſtudioſus legis aſſequetur,* vel *percipiet illam,* ſc. ſapientiam; Vid. & v. 7. *Heſychius*: Καταλαβέσθαι, κατανοήσασθαι, φθάσασθαι, ἀφελέσθαι. Καταλαβέσθαι, *intelligere, aſſequi, auferre.* Conf. *Lampium* ad Joh. I, 5. p. 314. ſeq.

Vid. alibi καταλαμβάνω τὴν Ὀυραγίαν.

Καταλάμπομαι, illuminor, illuſtror. Sap. XVII, 20.

Κατάλεγμα, planctus mortuorum, a καταλέγεσθαι, quod apud *Heſychium* exponitur ὀδύρεσθαι τὸν τεθνεῶτα, *plangere mortuum.* הידד *Sym.* Jer. XXV, 30. κατάλεγμα. Sic enim bene legend. cenſet *Lamb. Bos* Proleg. ad LXX. Int. c. 3. pro κατάληγμα. הגה *Sym.* Ezech. II, 10. κατάλεγμα.

Καταλέγω, recenſeo, enarro, conteſtor, loquor, dico, carmine recenſeo, celebro. ענה conteſtor, canto, Deut. XIX, 16. καταλέγων αὐτοῦ ἀσέβειαν, *conteſtans ejus impietatem. Aqu.* Exod. XV, 21. Num. XXI, 17. κατέλεγεν. *Sym.* 1 Reg. XXI, 11. κατέλεγον. *Aqu. Sym.* Num. XXI, 17. καταλέξατε. מְשַׁאֲבִים *Aqu.* Jud. V, 11. καταλεγόντων. 2 Macc. VII, 30. ἔτι δὲ ταύτης καταλεγούσης, *cum autem hæc adhuc loqueretur.*

Κατάλειμμα, reliquum, reliquiæ. יתר Job. XXII, 20. נר lucerna, 3 Reg. XV, 4. עוללות plur. racematio, Jer. XLIX, 8. צמה coma, crines; Eſ. XLVII, 2. ubi tamen al. rectius κατακάλυμμα. שאר Eſ. X, 22. שארית Gen. XLV, 7. Eſ. XIV, 22. Jer. XL, 11. שחים ſponte naſcens, Eſ. XXXVII, 30. שריד Jud. V, 13. 4 Reg. X, 11. *Heſychius*: Κατάλειμμα, ὑστέρημα, μέρος. Κατάλειμμα, *poſterius, pars.*

Καταλείπω, relinquo, & Καταλείπομαι, ſuperſum, reſiduus ſum. אחרי poſt, Prov. XX, 7. אנוש homo, Eſ. XIII, 12. הזניח hiph. rejicio, 1 Par. XXVIII, 9. הניח hiph. a ינח Eſ. LXV, 15. Jer. XLIII, 6. Lev. VII, 5. הציג hiph. a יצג ſtatuo, Gen. XXXIII, 15. יתר Lev. XIV, 17. Deut. XXVIII, 54. *Al.* Hab. II, 8. οἱ ὑπολελειμμένοι λαοῦ, (pro ἀπὸ λαοῦ,) *qui reliqui fuerint de populo.* מדשה trituratio, Eſ. XXI, 10. מצא invenio, 2 Reg. XVII, 13. ἕως μὴ καταλειφθῇ ἐκεῖ μηδὲ λίθος, *usque dum ne vel lapis quidem ibi relinquatur.* נותר : הותיר niph. & hiph. Exod. X, 15. XII, 10. XXIX, 34. Jer. XLIV, 7. נלפת niph. averto me, Job. VI, 18. נקה niph. expurgatus ſum, Eſ. III, 25. נשאה niph. vaſtor, Eſ. VI, 11. נשאר : השאיר niph. & hiph. Gen. VII, 23. Exod. X, 5. Deut. II, 34. עבר tranſeo, Ezech.

Ezech. XXXIX, 14. עזב Gen. II, 24. 2 Par. X, 8. פליטה evaſio, it. reſiduum, Exod. X, 5. 1 Par. IV, 43. Eſ. IV, 2. פקר pyh. privor, Eſ. XXXVIII, 10. פריה part. fœm. a פרה fructifera, Eſ. XVII, 6. שאר reliquum, Eſ. X, 21. τὸ καταλειφθὲν τοῦ (pro ἀπὸ τοῦ) Ἰακὼβ, *quod reſiduum eſt a Jacobo.* Conf. Eſ. X, 19. ubi ἀπὸ additur. שארית idem, Eſ. XXXVII, 4. Jer. XLIV, 7. שום pono, Eſ. LXVI, 19. שכח obliviſcor, Eſ. XVII, 10. XXIII, 15. שמט intermitto, Jer. XVII, 4. καταλειφθήσῃ ἀπὸ τῆς κληρονομίας σου, *relinqueris ab hereditate tua.* שריד reſiduus, Thren. II, 22. ἀνασωζόμενος καὶ καταλελειμμένος, *qui in vita ſervaretur & reſiduus eſſet.* Conf. Hebr. IV, 1. & ad h. l. *Wolfium* p. 639. ſeq.

Κατάλειψις, reliquiæ. פליטה reſiduum, Gen. XLV, 7.

Καταλέω, commolo, contero. טחן Exod. XXXII, 19. Deut. IX, 21.

Καταλήγω, finio, termino. 2 Macc. IX, 5. αὐτοῦ καταλήξαντος τὸν λόγον, *cum ille finiiſſet ſermonem.*

Κατάληψις, expugnatio. תפש infin. Deut. XX, 19. εἰς κατάληψιν αὐτῆς, *ad expugnationem ejus.* Sic & verbum καταλαμβάνεσθαι de expugnatione urbium uſurpatur. Vide ſupra.

Καταλιθοβολέω, lapido, lapidibus obruo. סקל Exod. XVII, 4. רגם Num. XIV, 10.

Κατάλιθος, gemmis obſitus. אבן lapis, *Al.* Exod. XXVIII, 17. ὕφασμα κατάλιθον, *textura gemmis obſita.*

Καταλιμπάνω, relinquo. הניח hiph. a ינח Gen. XXXIX, 16. עזב 2 Reg. V, 21. 3 Reg. XVIII, 18. *Aqu.* Eſ. XVII, 4. καταλιμπάνουσι.

Καταλλαγὴ, permutatio, it. reconciliatio. מגוללה part. fœm. pyh. voluntata, Eſ. IX, 5. ἱμάτιον μετὰ καταλλαγῆς ἀποτίσουσιν, *veſtimentum cum permutatione compenſabunt.* 2 Macc. V, 20. ἐν τῇ τοῦ μεγάλου δεσπότου καταλλαγῇ, *in magni Domini reconciliatione. Heſychius* : Καταλλαγὴ, ἱερὰ, φιλία. Καταλλαγὴ, *pax, amicitia.* Idem: Καταλλαγὴν, δωρὸς ἀνάπαυλαν (legend. forte δῶρον, ἀνάπαυλαν) μεταλλαγὴν, κατάλλαγμα. Καταλλαγὴν, *munus, requiem, permutationem, reconciliationem.*

Καταλλάττω, permuto, it. reconcilio. חתת & הילִיל junctim, frango & ejulo, Jer. XLVIII, 39. πῶς κατήλλαξε ſc. ἑαυτὸν; *quomodo commutavit ſe?* 2 Macc. I, 5. καταλλαγείη ὑμῖν, *reconcilietur vobis.* Vid. & 2 Macc. VII, 33. VIII, 29.

59. & conf. quæ ex *Æliano* & *Joſepho* notat Cl. *Schwartzius* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 745.

Καταλογία, enumeratio, recenſeo. התיחש hithp. per genera recenſeo; & tanquam nomen, generis recenſio, genealogia. 2 Par. XXXI, 18. ἐν καταλογίαις. Cod. *Alex.* habet ἐν καταλοχίαις.

Καταλογίζομαι, annumeror, adſcribor. נמשל niph. ſimilis fio, Eſ. XIV, 10. ἐν ἡμῖν δὲ κατελογίσθης, *nobis autem annumeratus es.* Sap. V, 5. κατελογίσθη ἐν υἱοῖς Θεοῦ, *annumeratus eſt filiis Dei.*

Καταλογισμὸς, enumeratio, recenſio. התיחש hithp. per genera recenſio; & tanquam nomen, generis recenſio, genealogia, 1 Par. IV, 33. V, 7. 17. Vid. & 3 Eſd. V, 61.

Κατάλογος, catalogus. *Incert.* Job. III, 4.

Κατάλοιπος, reliquus. אחרית poſterius, Ezech. XXIII, 25. Amos. IX, 1. דלת tenuitas, i. e. homines tenues, Jer. LII, 13. יתר Deut. III, 13. Jud. VII, 6. מיתרים plur. funes, Num. III, 26. נוה in plur. conſtr. נאות habitaculum, Jer. XXV, 37. ubi tamen pro καταλοίπα legend. cenſet καλὰ *Capellus*, & *Lamb. Bos* in Proleg. in LXX. Int. cap. 3. καλύβια. Sed malim καταλύματα, per quam vocem LXX. etiam Hebræam interpretantur, Exod. XV, 13. Jer. XXXIII, 12. נותר part. niph. a יתר 3 Reg. XX, 30. 1 Par. VI, 77. נשאר part. niph. Lev. V, 9. Zach. XI, 9. קצין dux, princeps, Mich. III, 1. 9. שארית 1 Par. IV, 43. Eſ. XLVI, 3. שריד Jer. XLVII, 4. 18. שרית contr. pro שארית 1 Par. XII, 38.

Καταλοχία, diſtributio in cohortes, in claſſes. Vid. Καταλογία, & conf. Ἐγκαταλοχίζω.

Κατάλυμα, diverſorium, hoſpitium, domicilium. דד mamma, Ezech. XXIII, 21. לון pernocto, Jer. XIV, 9. לשכה cubiculum, 1 Reg. IX, 22. מלון Exod. IV, 24. *Aqu.* Jer. IX, 1. נוה habitaculum, Exod. XV, 13. Inde Gloſſ. MS. in Cant. Script. Εἰς κατάλυμα, ἀναπαυτήριον. Εἰς κατάλυμα, in *domum quietis.* Conf. quæ notavi ad Jer. XXV, 37. in v. Κατάλοιπος סך tugurium, Jer. XXV, 38. משכן *Incert.* 1 Par. XVII, 5. *Heſychius*: Κατάλυμα, σκηνή, καταγώγιον. Κατάλυμα, *domicilium, diverſorium.*

Κατάλυσις, diſſolutio, it. diverſorium. נוה habitaculum, Jer. XLIX, 19. 2 Macc. VIII, 17. τὴν τῆς προγονικῆς πολιτείας κατάλυσιν, *avitæ reip. formæ diſſolutionem* vel *abrogationem.*

Κα-

Καταλύτης, hoſpes paſſive, qui diverſatur alicubi. Sap. V, 15. ὡς μνεία καταλύτου μονοημέρου, *tanquam recordatio hoſpitis unius diei. Heſychius*: Καταλύτου, *hoſpitis, tranſitus, vaſtatoris.*

Καταλύω, diſſolvo, diverſor, maneo, commoror, habito, divertere facio, dimitto, ceſſo, ceſſare facio, deſtruo, aboleo, abrogo. דודים plur. a דוד amores, Ezech. XVI, 8. XXIII, 7. התגודד hithp. turmatim convenio, Jer. V, 7. ἐν οἴκοις πορνῶν κατέλυον, *in ædibus meretricum diverſabantur.* חנה caſtrametor, Gen. XXVI, 17. κατέλυσεν ἐν φάραγγι Γεράρων, *commorabatur, in valle Gerarorum.* טבע immergor, Jer. XXXVIII, 22. καταλύσουσιν ἐν ὀλισθήμασι πόδα σου, *divertere facient in ruinis pedem tuum.* *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int. cap. 3. pro καταλύσουσιν ſcribi oportere putat καταδύσουσι, *demergent*, obſervans, quod ſimiliter in verſu *Callimachi*, quem citet *Laertius* Lib. IX. Ἥλιον ἐν λέσχῃ κατεδύσαμεν, quidam Codices perperam habeant κατελύσαμεν. Conf. & quæ in h. v. poſt Hebr. שקע notavi ex Jer. LI, 59. ישב : נושב Kal & niph. ſedeo, habito, Num. XXV, 1. κατέλυσεν Ἰσραὴλ ἐν Σαττὶμ, *commorabatur Iſraël in Sattim.* Ezech. XXVI, 17. πῶς ἀπώλου, καὶ κατελύθης ἐκ θαλάσσης; *quomodo periiſti, & ex mari habitata es.* לון pernocto, Gen. XIX, 2. ἐν τῇ πλατείᾳ καταλύσομεν, *in platea manebimus.* Vid. & Jud. XIX, 26. Gen. XXIV, 23. εἰ ἔστι παρὰ τῷ πατρί σου τόπος ἡμῖν τοῦ καταλῦσαι, *num locus eſt nobis apud patrem tuum divertendi.* Vid. & Joſ. III, 1. Jud. XIX, 15. XX, 4. Zach. V, 4. & conf. Luc. XIX, 7. & ad h. l. Auctores citatos B. *Wolfio* p. 732. 2 Reg. XVII, 8. καὶ οὐ μὴ καταλύσῃ (*al.* habent καταπαύσῃ.) *& neutiquam divertere faciet*, vel *ceſſare faciet populum.* מלון diverſorium, Gen. XLII, 27. XLIII, 21. נהרס niph. ab הרס deſtruor, *Sym.* Pſ. X, 3. κατελύθησαν. נתץ *Aqu.* 4 Reg. XXIII, 7. κατέλυσεν. סתר Chald. deſtruo, Eſd. V, 12. τὸν οἶκον τοῦτον κατέλυσε, *domum hancce deſtruxit. Heſychius*: Καταλῦσαι; ἀπολαῦσαι, εὐωχηθῆναι, καταμεῖναι, καταβαλεῖν. Καταλῦσαι, *edere, convivio excipi, permanere, deſtruere.* Sic enim verba καταμεῖναι, καταβαλεῖν, quæ in Vulgatt. tanquam nova gloſſa, ſeorſim a Καταλῦσαι poſita ſunt, bene cum Καταλῦσαι conjungit Cl. *Kuſterus* Diatr. Anti-Gronov. p. 36. Ejusque ſententia firmari poteſt e Lex. *Cyrilli* MS. Brem. in quo Καταλύσας exponitur καταμείνας, καταβαλών, (ſic enim legend. procul dubio pro καταμείναι, καταλαβών, quod eſt in MS.) Cum autem idem Vir Doctiſſimus verba ἀπολαῦσαι, εὐωχηθῆναι, τὸ Καταλαῦσαι potius exponere, & *Heſychium* propterea mirum hic κυκεῶνα Lectori propinare ſtatuit, in eo ipſi non audeo aſſentiri. Nam apud *Suidam*

etiam Καταλύσας redditur καταςρέψας, ἀφανίσας, ἢ ἐνοχληθεὶς, evertens, deſtruens, vel convivio exceptus. Et κατάλυμα, ut & κατάλυσιν, eſſe diverſorium, vel manſionem, in quo quis, requieſcendo & reſolvendo ſe ex itineris labore, aut cibum capit, aut ſomnum viator, aut utrumque, atque inde καταλῦσαι apud Heſychium eſſe τὸ ἀπολαῦσαι, εὐωχηθῆναι, docet Salmaſius de Uſ. p. 353. עבר tranſeo, Jer. LI, 43. פטר dimitto, 2 Par. XXIII, 8. οὐ κατέλυσεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τὰς ἐφημερίας, non dimittebat Joda. ſacerdos claſſes ſacerdotum. פקדת præſectura, Jer. XXXVII, 12. קפד pih. præſcindo, Eſ. XXXVIII, 12. רבץ cubo, Soph. II, 7. שבת: השבית Kal & hiph. ceſſo, ceſſare facio, Ruth. IV, 14. ὃς οὐ κατέλυσέ σοι ἀγχιστέα, qui non tibi ceſſare fecit cognatum. Pſalm. VIII, 3. τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητὴν, ut perdas inimicum & vindicem. Ita Philoſtrato Vit. Apollon. Tyan. L. V. c. 35. p. 219. ἐνθυμούμενος καταλῦσαι τύραννον eſt ille, qui tyranni perniciem meditatur, ut bene vertit B. Olearius. Pſalm. LXXXVIII, 43. κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτοῦ, ceſſaſti a mundatione ejus. Sym. ibi habet ἀπέπαυσας. Thren. V, 15. κατέλυσε χαρὰ καρδίας ἡμῶν, ceſſavit gaudium cordis noſtri. Jer. XVI, 8. καταλύσω ἐκ τοῦ τόπου τούτου φωνὴν χαρᾶς, ceſſare faciam ex hoc loco vocem gaudii. Vid. & Jer. III, 32. שכן habito, Jer. XXV, 24. XLIX, 15. 30. שקע ſubmergor, Jer. LI, 59. καταλύσεται Βαβυλὼν, ſed rectius juxta ed. Rom. legitur καταδύσεται. שכב cubo, Al. Joſ. II, 1. εἰσῆλθον εἰς οἰκίαν γυναικὸς πόρνης, καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ, & ingrediebantur in domum mulieris meretricis, & divertebant ibi. Ed. Francof. ibi habet κατέπαυσαν. 2 Macc. II, 23. τοὺς μέλλοντας καταλύεσθαι νόμους ἐπανορθῶσαι, leges, quæ abolendæ erant, reſtituere. 2 Macc. IV, 11. τὰς μὲν νομίμους καταλύων πολιτείας, παρανόμους ἐθισμοὺς ἐκαίνιζεν, legitimam reip. formam abrogans novos mores illegitimos introduxit. Similiter Polybius p. 185. Verba adduxi infra ad v. Πολιτεία. Et Matth. V, 17. καταλῦσαι τὸν νόμον eſt abrogare legem. Sic paſſim etiam Græci profani verbum uſurpant. Vide Auctores citatos B. Wolfio ad Matth. l. c. p. 90. Pariter καταλῦσαί τι τῶν ἐξ ἀρχῆς νενομισμένων apud Philonem de Legat. Caj. p. 726. eſt aliquid eorum quæ ab initio legibus ſancita ſunt, abrogare. Idem ſimplex λύειν de abrogatione legis adhibet eod. lib. p. 693. ubi de Cajo: Νόμον γὰρ ἡγούμενος ἑαυτὸν, τοὺς τῶν ἑκασταχοῦ νομοθετῶν, ὡς κενὰς ῥήσεις ἔλυεν. Quæ Galenius ita reddit: Cum enim ſuam libidinem pro lege haberi poſtularet, abrogabat quicquid uſquam legum erat, ut ſupervacaneum. Et de Vit. Moſ. L. II. p. 447. de νομίμοις, legibus Moſis ſcribit: ἃ δὲ μήτε λιμὸς, ἢ λοιμὸς, ἢ πόλεμος, ἢ βασιλεὺς κ. τ. λ. ἔλυσε, quæ autem neque peſtis, neque fames, vel bellum, vel rex &c. abrogavit. Conf. & quæ ex Herodoto notat Raphelius ad Matth. V, 19. p. 135. ſeq.

Καὶ

Καταμανθάνω, contemplor, diligenter vel cum attentione conſidero. השתאה hithp. a שאה obſtupeſco, Gen. XXIV, 21. *ὁ δὲ ἄνθρωπος κατεμάνθανεν αὐτὴν, homo autem diligenter contemplabatur illam.* ראה Gen. XXXIV, 1. *καταμαθεῖν τὰς θυγατέρας τῶν ἐγχωρίων, ut contemplaretur filias incolarum.* Lev. XIV, 37. *καταμαθεῖν τὴν οἰκίαν, ut contempletur domum. Sym.* Eccleſ. IV, 7. *κατέμαθον.* Et Cant. VI, 10. *καταμανθάνειν.* שור contemplor, Job. XXXV, 5. *κατάμαθε δὲ νέφη, contemplare autem nubes.* Conf. Matth. VI, 28. Sir. IX, 5. *παρθένον μὴ καταμάνθανε, virginem ne contempleris.* Vid. & v. 8. Sir. XXXVIII, 33. *χαλκεὺς καθήμενος ἐγγὺς ἄκμονος, καὶ καταμανθάνων ἀργῷ σιδήρῳ,* (leg. ἔργον σιδήρου ex Cod. *Alex.*) *faber ferrarius ſedens juxta incudem, & conſiderans opus ferri.* Gloſſæ: *Καταμανθάνω, conſidero.* Et Gloſſ. Lat. Gr. *Conſiderat, κατανοεῖ, καταμανθάνει.* Conf. Cl. *Alberti* Obſ. in Matth. l. c. p. 61.

Καταμαρτυρέω, teſtor adverſus aliquem. העיד hiph. ab עוד 3 Reg. XXI, 10. 13. ענה Job. XV, 6. Prov. XXV, 18. Suſan. v. 42. *ψευδῆ μου κατεμαρτύρησαν, falſa contra me teſtati ſunt.* Conf. Matth. XXVI, 62. XXVII, 13.

Καταμεγαλύνομαι, extollo me contra. הגדיל Hiph. a גדל *Sym.* Pſ. XXXVII, 17. *κατεμεγαλύνοντο.*

Καταμέμφομαι, increpo, reprehendo. השיג hiph. a נשג aſſequor, Gen. XLIV, 4. ubi tamen *Al.* *καταλήψῃ* rectius pro *καταμέμψῃ.*

Καταμένω, permaneo, commoror. דון diſcepto, judico, Gen. VI, 3. הואיל hiph. a יאל acquieſco, Joſ. VII, 7. ישב ſedeo, maneo, Num. XXII, 9. *κατέμειναν οἱ ἄρχοντες Μωὰβ παρὰ Βαλαὰμ, permanebant principes Moab apud Balaamum.* Joſ. II, 22. *κατέμειναν ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας, permanebant ibi tres dies.* Conf. Act. I, 13. Judith. XVI, 8. *Ἰουδὶθ μετ' αὐτῶν κατέμεινεν, Judith apud illos permanebat.* Vid. & v. 19.

Καταμερίζω, divido, diſtribuo. הנחיל : התנחל hiph. & hithp. poſſidere facio, poſſeſſorem me conſtituo, Lev. XXV, 46. *καταμεριεῖτε αὐτοὺς τοῖς τέκνοις ὑμῶν, dividetis illos liberis veſtris.* Vid. & Deut. XIX, 3. Num. XXXII, 18. *ἕως ἂν καταμερισθῶσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, usque dum dividantur filii Iſraël, unusquisque in hæreditate ſua.* נחל pih. poſſeſſionem diſtribuo, *Al.* Num. XXXIV, 29. *καταμερίσαι.* פרש *Sym.* Pſ. LXVII, 15. *καταμερίζειν.*

Καταμετρέω, dimetior, divido. המיר hiph. a מור commuto, Ezech. XLVIII, 14. Mich. II, 4. הפיל hiph. a נפל ca-

 dere

dere facio, Ezech. XLV, 1. התאוה hiph. a תאה & תוה deſigno, deſcribo, Num. XXXIV, 10. חלק Amos. VII, 17. מדד *Incert.* Num. XXXV, 5. *Aqu.* Pſ. LIX, 8. *καταμετρήσεις αὐτάς.* נחל pih. poſſeſſionem diſtribuo. תאה deſigno, Num. XXXIV, 7.

Καταμέτρησις, dimenſio. מדה *Aqu.* Job. XXVIII, 25.

Καταμήνιος, menſtruata. Eſth. XIV, 16. *ὡς ῥάκος καταμηνίων, tanquam pannus menſtruatarum.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. *Ὡς ῥάκκος* (l. *ῥάκος*) *καταμηνίων, ὡς ῥάκος* (MS. iterum male *ῥάκκος*) *ἀποκαθημένης. Ὡς ῥάκος καταμηνίων, tanquam pannus fluxu menſium laborantis.* Conf. Eſ. LXIV, 6.

Καταμίγνυμι, commiſceo, permiſceo. מגבלת plur. terminales, æquabiles, Exod. XXVIII, 14.

Καταμιμνήσκω, reminiſcor. El. Eſd. 32.

Καταμόνας & *κατὰ μόνας* ſc. *χώρας*, ſolitarie, ſeorſim, ſeparatim. בדד Jer. XV, 17. *καταμόνας ἐκαθήμην, ſolitarius ſedebam.* Thren. III, 28. *καθήσεται καταμόνας, καὶ σιωπήσεται, ſedebit ſolitarius, & tacebit.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. *Καταμόνας, ἡσύχως. Καταμόνας, tacite.* לבדד Mich. VII, 14. *κατασκηνοῦντα καταμόνας, habitantes ſeorſim. Phavorinus: Καταμόνας, κεχωρισμένας. Καταμόνας, ſeparatim.* לבד Jud. VII, 5. לבדו Gen. XXXII, 16. *ἔδωκε τοῖς παισὶν αὐτοῦ ποίμνιον καταμόνας, dabat ſervis ſuis gregem ſeorſim.* יחד Pſ. XXXII, 15. *ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν, fingens ſolus corda illorum.* Pſ. CXL, 11. *καταμόνας εἰμὶ ἐγώ, ſolus ſum ego.* Conf. Marc. IV, 10. Luc. IX, 18. 2 Macc. XV, 39. *οἶνον καταμόνας πίνειν, καὶ ὕδωρ πάλιν, πολέμιον, vinum ſolum bibere, & rurſus aquam, contrarium eſt.*

Καταμωκάομαι, derideo, ludibrio habeo, ſubſanno, illudo. רלעיג׳ hiph. 2 Par. XXX, 10. *ὡς καταγελῶντες αὐτῶν, καὶ καταμωκώμενοι, tanquam irridentes illos, & ſubſannantes.* Sic *Heliodorus* Lib. VII. p. 350. *ἐγγελῶν δὲ ὁ Ἀχαιμένης καὶ τοῦ Θεαγένους καταμωκώμενος, irridens autem Achæmenes & Theagenem ſubſannans. Suidas: Καταμωκώμενος, χλευαζόμενος, Καταμωκώμενος, irridens.* המיק hiph. a מוק *Sym.* Pſ. LXXII, 7. *καταμωκώμενοι.* התיגלל hithp. Jer. XXXVIII, 19. מתעתע part. pih. gem. litt. a תעה ſeductor, *Aqu.* Gen. XXVII, 12, *καταμωκώμενος, illudens.* Vid. & Sir. XIII, 9. *Heſychius: Καταμωκᾷ, καταγελᾷ. Καταμωκᾷ, deridet.*

Καταναγκάζω, cogo, adigo. 1 Macc. II, 15. *οἱ καταναγκάζοντες τὴν ἀποστασίαν εἰς Μωδεὶν τὴν πόλιν, ἵνα θυσιάσωσι, urgentes apoſtaſiam in urbe Modin, ad immolandum.*

Κα-

Καταναλείχω, circumlingo. Sap. XVI, 16. πυρὶ καταναλιχόμενοι, *igne circumuſti*, per metaph.

Καταναλίσκω, conſumo. אָכַל edo, Lev. VI, 10. Deut. IV, 24. IX, 3. Zeph. I, 12. Zach. IX, 4. כשל impingo, Eſ. LIX, 15. נשל ejicio, Deut. VII, 22. *Heſychius:* Καταναλίσκων, ἐσθίων, δαπανῶν. Καταναλίσκων, *edens, conſumens.*

Κατανέμομαι, depaſcor, devoro, conſumo. רעה Pſalm. LXXIX, 14. μονιὸς ἄγριος κατενεμήσατο αὐτὴν, *porcus ferus depavit illam.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κατενεμήσατο, κατεβοσκήθη. Κατενεμήσατο, *depaſtus eſt.* Sic etiam verbum κατενεμήσατο *Apollinaris* in Paraphraſi exponit. En verba: Καὶ μιν ἀτιμαγέλης κατεβόσκετο λυσσαλέος ὗς, *Et eam a grege abhorrens depaſtus eſt rabioſus ſus. Heſychius:* Κατενεμήσατο, κατέφαγεν, ἀνήλωσεν. Κατενεμήσατο, *devoravit, conſumſit.*

Κατανίσταμαι, inſurgo. הִתְנַשֵּׂא hithp. effero me, Num. XVI, 3.

Κατανοέω, animadverto, conſidero, video, obſervo, cognoſco, reſpicio, luſtro, contemplor. הִתְבּוֹנֵן : הֵבִין hiph. & hithp. a בון 3 Reg. III, 21. κατενόησα αὐτὸν πρωΐ, *contemplabar illum mane.* Job. XXX, 20. ἔστησαν δὲ καὶ κατενόησάν με, *ſtabant autem & contemplabantur me.* Eſ. LVII, 1. ἄνδρες δίκαιοι αἴρονται, καὶ οὐδεὶς κατανοεῖ, *viri juſti tolluntur, & nemo animadvertit.* הִבִּיט hiph. a נבט intueor, Exod. XXXIII, 8. κατενόουν ἀπιόντος Μωϋσῆ, *reſpiciebant Moſen abeuntem.* Pſ. XXI, 19. αὐτοὶ δὲ κατενόησαν, καὶ ἐπεῖδόν με, *illi autem reſpiciunt & intuentur me.* Pſ. CXLI, 5. κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, *reſpiciebam ad dexteras, & intuebar. Heſych.* Κατανοῦντι; (l. Κατανοοῦντι ex *Phavorino.*) καταβλέποντι. Κατανοοῦντι, *reſpicienti.* Pſ. XC, 8. τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, *oculis tuis videbis.* Pſ. XCIII, 9. ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν, οὐχὶ κατανοεῖ; *formans oculum, nonne videt?* Pſalm. CXVIII, 18. κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου, *cognoſcam mirabilia ex lege tua.* הִשְׂכִּיל hiph. Gen. III, 6. ὅτι ἀρεστὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν, καὶ ὡραῖόν ἐστι τοῦ κατανοῆσαι, *quod gratum oculis ad videndum, & pulchrum eſſet ad contemplandum.* השתומם hithp. a שמם obſtupeſco, Eſ. LIX, 16. צפה ſpeculor, Pſ. XXXVI, 32. κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, *obſervat impius juſtum.* ראה video, Gen. XLII, 9. κατανοῆσαι τὰ ἴχνη τῆς χώρας ἥκατε, *ad luſtranda veſtigia regionis veniſtis.* Vid. & Num. XXXII, 8. 9. Eſ. V, 12. τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ οὐ κατανοοῦσι, *opera manuum ipſius non conſiderant.* Judith. VIII, 13. πῶς τὸν νοῦν αὐτοῦ ἐπιγνώσεσθε, καὶ τὸν λογισμὸν αὐτοῦ κατανοήσετε, *quomodo mentem ejus perſpicietis, & cogitationem ejus cognoſcetis.* Judith. X, 15. κατενόησαν τὸ πρό-

πρόσωπον αὐτοῦ, *contemplabantur vel conſiderabant faciem ejus.* Conf. Jac. I, 23. Sir. XXIII, 26. κατανοοῦντες εἰς ἀπόκρυφα μέρη, *videntes in abſconditas partes.* 2 Macc. IX, 25. κατανοῶν τοὺς παρακειμένους δυνάστας, καὶ γειτνιῶντας τῇ βασιλείᾳ, τοῖς καιροῖς ἐπέχοντας, *animadvertens potentes proxime habitantes, & vicinos regno, temporibus attendere.* Conf. Luc. XX, 23.

Κατανόησις, conſideratio, contemplatio. Sir. XLI, 27. ἀπὸ κατανοήσεως γυναικὸς ὑπάνδρου, *ob contemplationem maritatæ mulieris.*

Καταντάω, occurro, incido, venio, pervenio. בוא venio, *Sym.* Job. XXIX, 13. κατήντα. הגיע hiph. a נגע *Aqu.* Pſ. LXXXVII, 4. κατήντησεν. הלך *Sym.* Eccleſ. I, 6. καταντᾷ. חול permaneo, 2 Reg. III, 29. καταντησάτωσαν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωάβ, *veniant in caput Joabi. Heſychius:* Καταντησάτωσαν, φθονησάτωσαν. (legend. videtur φθασάτωσαν.) Καταντησάτωσαν, *perveniant.* 2 Macc. IV, 24. εἰς ἑαυτὸν κατήντησε τὴν ἀρχιερωσύνην, Vulg. *in ſemet ipſum retorſit ſummum ſacerdotium.* 2 Macc. IV, 44. καταντήσαντος τοῦ βασιλέως εἰς Τύρον, *cum autem rex Tyrum perveniret.* Vid. & v. 21. & conf. Act. XXI, 17. XXVII, 12. 2 Macc. VI, 14. μέχρι τοῦ καταντήσαντας αὐτοὺς πρὸς ἐκπλήρωσιν ἁμαρτιῶν κολάσαι, *uſque dum illos, ad plenitudinem peccatorum pervenientes, puniat.* Sic Epheſ. IV, 13. μέχρις οἱ καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς ἄνδρα τέλειον, *uſque dum perveniamus omnes ad virum perfectum*, ſive virilem ætatem.

Κατάντημα, occurſus. תקופה revolutio, Pſ. XVIII, 7.

Κατάνυξις, animi compunctio, ſtupor, quando homo omni ſenſu privatur, ſomno profundo ſopitus. תרדמה ſopor, ſomnus profundus, Eſ. XXIX, 10. πεπότικεν ὑμᾶς Κύριος πνεύματι κατανύξεως, *potavit vos Dominus ſpiritu ſtuporis.* תרעלה horror, Pſ. LIX, 5. ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως, *potaſti nos vino ſtuporis.* Apud *Heſychium* Κατάνυξις exponitur ἡσυχία ἢ λύπη, *ſilentium vel dolor*, & in Lex. *Cyrilli* MS. Brem. σιωπὴ, μεταμέλεια, *ſilentium*, *pœnitentia.* Vide de hac voce *Wolfium* ad Rom. XI, 8. p. 222. & Jo. *Albertii* not. ad Gloſſ. Græc. in N. T. p. 116.

Κατανύσσομαι, compungor, doleo, mœrore afficior, vel præ mœrore, metu, animi anxietate & admiratione ad ſilentium redigor, ſtupeo, obmuteſco, conſopior, animo abjicior, de ſtatu mentis dejicior. דומם verbal. ſilens, Eſ. XLVII, 5. κάθισον κατανενυγμένη, *ſede præ dolore ſtupens.* דמם ſileo, Lev. X, 3. κατενύχθη Ἀαρὼν, *vehementi dolore obmuteſcebat Aaron.* Nempe juxta *Philonem* de eo, quis rer. div. hæres p. 327. ἐπιστομίζουσι ὡς αἱ σφοδραὶ λῦπαι, καὶ

ὑπὸ

ὑπερβάλλοντα χαρμὴ, *ad ſilentium redigunt & vehementes dolores, & gaudia maxima.* Pſ. IV, 5. ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε, *in cubilibus veſtris ſilete. Aquila* ibi habet ἡσυχάσατε. Inde apud *Heſychium*: Κατανύγητε, ἡσυχάσατε, λυπήθητε. Κατανύγητε, *ſilete, dolete.* Pſ. XXIX, 15. καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ, *& non ad ſilentium redigar. Suidas*: Κατανυγῶ, ἀντὶ τοῦ σιωπῶ. Κατανυγῶ, pro σιωπῶ, *ſileam.* Vid. in v. Κατανυγείς. Idem: Κατανυγῶ, *Chryſoſtomum* μεταβληθῶ, μετατρῶ, *immuter, loco movear,* & *Iſidorum* (L. IV. Ep. 101. obſervante Cl. *Kuſtero* not. ad *Suid.*) καταπλαγῶ, μετατραπῶ, *percellar, loco movear,* interpretari obſervat. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κατανυγῶ, σιωπήσω, μετανοῶ, μεταμεληθῶ, *ſilebo, reſipiſcam, pœniteat me.* Pſ. XXXIV, 19. διεσχίσθησαν, καὶ οὐ κατενύγησαν, *ſciſſi ſunt, & non dolore affecti,* vel *ad ſilentium redacti ſunt. Heſychius*: Κατενύγησαν, ἐλυπήθησαν. Κατενύγησαν, *dolore affecti ſunt.* הלם contundo, *Theod.* Eſ. XXVIII, 1. κατανενυγμένοι. התעצב hithp. doleo, Gen. XXXIV, 7. ὡς δὲ ἤκουσαν, κατενύγησαν οἱ ἄνδρες, *cum autem audirent, ſummo dolore affecti ſunt viri.* נאלם niph. obmuteſco, Dan. X, 15. κατενύγην, *ſtupidus timore obmuteſcebam.* נדמה niph. exſcindor, Eſ. VI, 5. ὦ τάλας ἐγὼ, ὅτι κατανένυγμαι, *o me miſerum, quia obmuteſco. Symmachus* ibi: ἐσιώπησα. Inde ergo apud *Heſychium*: Κατανένυγμαι, ἡσύχασα, λελύπημαι. Κατανένυγμαι, *ad ſilentium redigor, dolore affectus ſum.* נכאה niph. conteror, Pſ. CVIII, 15. ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχὸν, καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ, *virum egenum & pauperem, & compunctum* vel *contritum corde,* h. e. *animo valde abjectum. Theod.* Prov. XVII, 22. κατανενυγμένον. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κατανενυγμένον, ἀσθενῆ, ἄνανδρον, ἄπρακτον. Κατανενυγμένον, *infirmum, timidum, rebus gerendis ineptum.* נכנע niph. humilio me, 3 Reg. XXI, 28. ἑώρακας, ὡς κατενύγη Ἀχαὰβ ἀπὸ προσώπου μου; *nonne vidiſti, quantam animi humiliationem Achab præ ſe ferat coram me?* נרדם niph. ſopore obruor, Dan. X, 9. ἐν τῷ ἀκοῦσαί με αὐτοῦ, ἤμην κατανενυγμένος; *cum audirem illum, ſtupidus timore obmuteſcebam.* Sir. XIV, 1. οὐ κατενύγη ἐν λύπῃ ἁμαρτίας, *non compunctus eſt dolore peccati.* Conf. Act. II, 37. Sir. XX, 21. Ἐν τῇ ἀναπαύσει αὐτοῦ οὐ κατανυγήσεται, *in tempore ſuo non compungetur.* Aliter Anon. in Rom. XI, 8. addit. *Keuchenii* Annot. in N. T. Sir. XLVII, 21. κατενύγην ἐπὶ τῇ ἀφροσύνῃ σου, *obſtupui ſtultitia tua.* Suſan. v. 11. ἦσαν ἀμφότεροι κατανενυγμένοι περὶ αὐτῆς, *ambo erant de ſtatu mentis dejecti propter illam.*

Κατανύω, conficio, perficio. 2 Macc. IX, 4. κατανύειν τὴν πορείαν, *conficere iter. Heſychius*: Κατανύσαι, συντελέσαι. Κατανύσαι, *conficere.*

Καταξαίνω, contero, lacero. דוש trituro, Jud. VIII, 7. καταξανῶ τὰς σάρκας ὑμῶν ἐν ταῖς ἀκάνθαις, *lacerabo carnes veſtras ſpinis.* הודיע hiph. a ידע ſcire facio, Jud. VIII, 16. κατέξανεν ἐν αὐτοῖς τοὺς ἄνδρας Σοκχώθ, *lacerabat illis* (Sc. ſpinis) *viros Succoth.* Ad hunc locum illuſtrandum faciunt, quæ de Crœſo legimus apud *Heſychium* & *Plutarchum.* Sic enim *Heſychius* a Cl. *Berglero* in Act. Erud. 1716. p. 423. emendatus: 'Επὶ κνάφου ἕλκων διέφθειρε. (Vulgo legitur 'Επὶ κνάφων, ἕλκων, διαφθείρων.) τὸ γὰρ πρότερον οἱ γναφεῖς ἀκανθῶν σωρὸν συστρέψαντες τὰ ἱμάτια ἐπὶ τοῦ σωροῦ (in Vulgatis legitur ἐπὶ τοὺς σωρούς.) ἔκναπτον. ὁ δὲ σωρὸς ἐλέγετο γνάφος. (malim κνάφος ex antecedentibus, & *Heſychio* in Κνάφου δίκην.) ὁ δὲ Κροῖσος τὸν ἐχθρὸν περιξαίνων ταῖς ἀκάνθαις, καὶ οὕτως ἔφθειρε. *Super acervum carduorum trahens interficiebat. Olim enim fullones carduorum acervum convolventes, ſuper illum carminabant. Cumulus autem ille dicebatur* κνάφος. *Crœſus itaque inimicum ſuum carduis laceravit, & ſic interfecit.* Et *Plutarchus* Lib. de Malign. Herod. p. 858. Τὸν μὲν Κροῖσον, ὡς εἰς τὴν βασιλείαν κατέστη, τῶν ἑταίρων καὶ φίλων τοῦ Πανταλέοντος ἕνα τῶν γνωρίμων ἐπὶ κνάφου (Sic enim bene reponit laudatus *Berglerus* pro νάφου lib. cit. p. 424.) διαφθεῖραι καταξαινόμενον. *Crœſum itaque in regno conſtitutum, ſodalium & amicorum Pantaleontis aliquem, ex nobilibus, ſuper acervo carduorum interfeciſſe laceratum.* Ad eandem pœnam, qua aliquos carduis, tanquam fullones veſtes, carminabant, alludit *Ariſtophanes* in Acharn. v. 319. in phraſi καταξαίνειν ἄνδρα ἐς φοινικίδα, *lacerare* vel *carminare virum in veſtem puniceam.* Conf. *Schol.* ad h. l. & *Suidam* in Καταξαίνειν. Et *Plato* lib. ult. de Rep. ubi de infernalibus miniſtris Aridæum, antiquum illum Platonis tyrannum, ſuper tribulis lacerantibus, ſcribit: εἷλκον — ἐπ' ἀσπαλάθων κνάμπτοντες, *trahebant — ſuper tribulis lacerantes.* Nam ἀσπάλαθοι ſunt *frutices ſpinoſi.* Vide ſupra in v. 'Ασπάλαθος. Et κνάμπτοντες iidem, qui καταξαίνοντες. *Heſychius*: Κνάμπτει, καταξαίνει.

Κατάξηρος, aridus. יבש verbale, Num. XI, 6. νῦν δὲ ἡ ψυχὴ ἡμῶν κατάξηρος, *nunc autem anima noſtra deficit.*

Καταξιόω, dignum judico, it. oro. 2 Macc. XIII, 12. καταξιωσάντων τὸν ἐλεήμονα Κύριον, *cum rogarent miſericordem Dominum.*

Καταξύω, derado, abrado, it. polio. Ep. Jer. v. 6. γλῶσσα κατεξυσμένη ὑπὸ τέκτονος, *lingua polita a fabro.*

Καταπαιδεύω, erudio. הוריד hiph. a ירד deduco, *Sym.* Thren. I, 13. κατεπαίδευσε.

Καταπαίζω, illudo. התל pih. Jer. IX, 5. קלס pih. 4 Reg. II,

II, 23. קדקד vertex, Jer. II, 16. מתעתע part. pih. gem. litt. a תעה ſeductor, Sym. Gen. XXVII, 12. καταπαίζων.

Καταπανουργέω, malitioſe decerno. הערים hiph. callide ago; Pſ. LXXXII, 3. ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσαντο γνώμην, contra populum tuum malam decreverunt ſententiam.

Καταπάσσω, vel άσσω, conſpergo. התפלש hithp. voluto me, Jer. VI, 26. Al. Mich. I, 10. καταπάσασθε. זרק Job. II, 12. καταπασάμενοι γῆν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς, conſpergentes terra ſeu pulvere capita ſua. Conf. 2 Macc. XIV, 15. Job I, 20. κατεπάσατο (in textu Hebr. hic nihil pro hac voce legitur) γῆν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῦ, ſpargebat terram vel pulverem, in caput ſuum. Heſychius & Phavorinus: Κατεπάσατο, κατεπτίσατο. Vox κατεπτίσατο corrupta videtur, & fortaſſe reponendum κατεπλήσατο, replebat. Conf. Suidam in v. Καταπάσσω, & Κατάπασμα, 2 Macc. X, 26. γῆ τὰς κεφαλὰς καταπασάμενοι, terra vel pulvere capita conſpergentes.

Καταπατέω, conculco, opprimo, ſupprimo, deſpicio, valde contemno, nihili æſtimo. בוס Eſ. LXIII, 6. κατεπάτησα αὐτοὺς ἐν ὀργῇ μου, conculcavi illos in ira mea. Vid. & v. 18. דוש trituro, Job. XXXIX, 15. θηρία ἀγρῦ καταπατήσει, feræ agreſtes conculcabunt. Sic & verbum de ſuibus uſurpat Herodotus Lib. II. p. 106. ἐπεὰν δὲ καταπατηθῇ τοῖσι ὑσὶ τὸ σπέρμα, poſtquam autem ſemen a ſuibus eſt conculcatum. Vide Raphelii Annot. ex eodem ad Matth. VII, 6. p. 145. Eſ. XXV, 10. καταπατηθήσεται ἡ Μωαβῖτις, ὃν τρόπον πατῦσιν ἅλωνα ἐν ἁμάξαις, conculcabitur Moabitis, quemadmodum conculcant aream plauſtris. דלח, conturbo, Ezech. XXXII, 13. דקק comminuo, Eſ. XXVIII, 28. דרך Jud. V, 21. XX, 43. הידד celeuſma, Eſ. XVI, 9. הלם contundo, Eſ. XVI, 8. לוע deglutior, Aqu. Job. VI, 3. τὰ ῥήματά μου κατεπατήθησαν, verba mea conculcantur, h. e. nihili & tanquam temere effutita æſtimantur. LXX. habent: τὰ ῥήματά μου ἐστὶ φαῦλα, eodem ſenſu. Vide Cl. Alb. Schultens Animadv. ad h. l. p. 13. Sic & Euſtathius ad verba Homeri Il. δ'.

— κατὰ δ' ὅρκια πιστὰ πάτησαν,

— fœdera autem fidelia conculcarunt,

notat: Ποιῶν δηλοῖ καταφρόνησιν τὸ πατῆσαι, conculcare magnum contemtum indicat. Et Suidas: Πατήσας. καταφρονήσας, Πατήσας, contemnens. Idem verba Arriani ſubjungit, in quibus ὅρκων πατήσας eſt qui juramenta contemnit. Conf. & Hebr. X, 29. & ad h. l. Bibl. Brem. Claſſ. I. p. 261. מבוסה conculcatio, Eſ. XVIII, 2. 7. מעמסה onus, Zach. XII, 3. מרמס conculcatio, Eſ. X, 6. עמס onero, Zach. XII, 3. עסס Mal. IV, 3. פגע occurro, Ruth. II, 22. רפס

hoc

hoſtiliter ago, Amos. V, 12. καταπατοῦντες δίκαιον, opprimentes juſtum. רמס Eſ. XLI, 25. κεραμεὺς καταπατῶν τὸν πηλὸν, figulus conculcans lutum. Aqu. Sym. Theod. Eſ. XXVIII, 3. καταπατηθήσεται. רמס Ezech. XXXII, 2. רצץ contero, Oſ. V, 11. κατεπάτησε τὸ κρίμα, conculcavit judicium. Amos. IV, 1. καταπατοῦσαι πένητας, conculcantes vel opprimentes egenos. שאף abſorbeo, Pſ. LV, 1. κατεπάτησέ με ἄνθρωπος, oppreſſit me homo. שוף contero, Pſ. CXXXVIII, 10. ἄρα σκότος καταπατήσει με, forſitan tenebræ me ſupprimont. Lamb. Bos Proleg. in LXX. Int. cap. 3. Græcos forſan hic pro καταπατήσει ſcripſiſſe putat καταπετάσει, volabunt, & ſic etiam verſionem Arab. & alium Interpretem Græcum [illegible] habere, notat. Sed, cum verbum καταπατήσει magis cum Hebr. conveniat, quam καταπετάσει, & illud omnes præterea Codices habeant, in ſententiam ejus diſcedere nequeo. שסה diripio, 1 Reg. XIV, 49. ἐκ χειρὸς τῶν καταπατούντων αὐτὸν, e manu illorum, qui opprimebant illum. שסס idem, 1 Reg. XVII, 53. κατεπάτουν τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν, diripiebant caſtra illorum. Conf. 1 Reg. XXIII, 1. ubi καταπατοῦσι ex alio Interprete inſertum videtur. 1 Macc. III, 52. τὰ ἅγιά σου καταπεπάτηται καὶ βεβήλωται, ſancta tua conculcata, h. e. profanata, & contaminata ſunt. Vid. & v. 46. & 1 Macc. IV, 60.

Καταπάτημα, conculcatio, conculcamentum, contemtus. בלע abſorbeo, Thren. II, 8. לעג ſubſannatio, Ezech. XXXVI, 4. εἰς καταπάτημα; in contemtum. Conf. quæ notata ſunt in v. Καταπατέω poſt Hebr. לוש. מבוסה Eſ. XXII, 5. מרמס & מרמס Eſ. V, 5. Mich. VII, 10. רפש Aqu. Eſ. LVII, 20.

Εἰς καταπάτημά εἰμι, in conculcationem ſum. בוס conculco, Eſ. XIV, 25.

Καταπάτησις, idem. דוש trituro, 4 Reg. XIII, 7. רחץ Incert. Pſ. LIX, 10.

Καταπάυμα, requies. Sir. XXXVI, 12.

Κατάπαυσις, idem. מנוח 1 Par. VI, 31. מנוחה Deut. XII, 9. Pſ. XCIV, 12. CXXXI, 15. Eſ. LXVI, 1. נוח nom. 2 Par. VI, 41. נוח verb quieſco, Num. X, 36. תשאות plur. acclamationes, Theod. Zach. IV, 7. 2 Macc. XV, 1. τῇ τῆς καταπαύσεως ἡμέρᾳ, die Sabbathi. Suidas: Κατάπαυσις, ἡ τοῦ σαββάτου ἡμέρα, ἐν ᾗ ὁ Θεὸς κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ καθ᾽ ἣν Ἰουδαῖοι εἰσῆλθον εἰς τὴν γῆν ἐπαγγελίας, καὶ ἡ τῶν οὐρανῶν βασιλεία. Κατάπαυσις, ſabbati dies, qua Deus quievit ab omnibus operibus ſuis, & qua Judæi ingreſſi ſunt terram promiſſionis. Et regnum cœlorum.

Καταπαύω, requieſco, deſino, ceſſo, conſideo; it. quieſcere facio, ceſſare facio, finem facio, ſedo, inhibeo, aufero, compeſco. אסף recipio, retraho, Pſ. LXXXIV, 3. κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου, *ſedaſti omnem iram tuam.* הלין hiph a לון pernocto, Jud. XVIII, 2. κατέπαυσαν ἐκεῖ, *quieverunt ibi.* הניח hiph. a נוח omitto, Eccleſ. X, 4. καταπαύσει ἁμαρτίας μεγάλας, *inhibebit magna peccata.* חיה vivo, Deut. V, 33. ὅπως καταπαύσῃ σε, *ut te quieſcere faciat.* ישב ſedeo; maneo, Ruth. III, 7. כלה pih. perficio, Gen. XLIX, 32. κατέπαυσεν Ἰακὼβ ἐπιτάσσων τοῖς υἱοῖς, *deſinebat Jacobus præcipere filiis.* Exod. XXXI, 17. ὡς κατέπαυσε λαλῶν αὐτῷ, *cum deſiiſſet loqui cum illo.* Vid. & Exod. XXXIV, 33. Joſ. X, 20. נהל pih. deduco, 2 Par. XXXII, 22. נוח: הניח Kal & hiph. Exod. X, 14. κατέπαυσεν ἐπὶ πάντα τὰ ὅρια Αἰγύπτου πολλὴ σφόδρα, *conſidebat in omnibus finibus Ægypti magna multitudine.* Vid. & 2 Reg. XXI, 10. Exod. XXXIII, 14. καταπαύσω σε, *te in quietem ducam.* Vid. & Joſ. I, 13. 15. & conf. Hebr. IV, 8. & ad h. l. Auctores *Wolfio* p. 644. laudatos. Deut. XII, 10. καταπαύσει ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν, *quietem vobis dabit ab omnibus inimicis.* Vid. & Deut. XXV, 19. Joſ. III, 13. ὡς ἂν καταπαύσωσιν οἱ πόδες τῶν ἱερέων ἐν τῷ ὕδατι τοῦ Ἰορδάνου, *cum ſteterint pedes ſacerdotum in aqua Jordanis.* 2 Par. XIV, 6. κατέπαυσεν Κύριος αὐτῷ, *quietem illi dedit Dominus.* Vid. & 2 Par. XV, 15. XX, 31. נפש niph. recreo me, Exod. XXXI, 16. פשח pih. diſcerpo, Thren. III, 11. רגע diſcrumpo, Job. XXVI, 12. ἰσχύϊ κατέπαυσε τὴν θάλασσαν, *robore ſedas mare.* רפה pih. remitto, Ezech. I, 24. שבת: השבית Kal & hiph. Gen. II, 2. κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, *quieſcebat die ſeptima.* Gen. VIII, 22. θέρος καὶ ἔαρ ἡμέραν καὶ νύκτα, *æſtas & ver die & nocte non ceſſabunt.* Vid. & Neh. VI, 3. Deut. XXXII, 26. καταπαύσω δὴ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, *delebo autem ex hominibus memoriam illorum.* Conf. Sir. X, 18. 2 Par. XVI, 5. κατέπαυσε τὸ ἔργον αὐτοῦ, *ceſſabat ab opere ſuo.* Neh. IV, 11. καταπαύσωμεν τὸ ἔργον, *inhibeamus opus.* Thren. V, 14. πρεσβύται ἀπὸ πύλης κατέπαυσαν, *ſeniores in porta ſedere deſierunt.* Ezech. XXX, 13. καταπαύσω μεγιστᾶνας ἀπὸ Μέμφεως, *auferam magnates Memphi.* Dan. XI, 18. καταπαύσει ἄρχοντας (ἀπὸ) ὀνειδισμοῦ αὐτῶν, *ceſſare faciet principes ab opprobrio ſuo.* Oſ. I, 4. καταπαύσω βασιλείαν, *finem faciam regni.* Vid. & Oſ. VII, 4. & quæ ad h. l. notavi in v. Κατάκαυμα. שוב: השיב Kal & hiph. reverti facio, Num. XXV, 11. 3 Reg. XII, 34. Job. XXI, 34. שכב cubo, Joſ. II, 1. κατέπαυσαν ἐκεῖ, *quieſcebant ibi.* שכבה cubatio, Exod. XVI, 13. שקט Joſ. XI, 23. ἡ γῆ κατέπαυσε πολεμουμένη, *terra quieſcebat a bellis.* שרף comburo, Pſ. LXXIII, 9. [illegible]

Καταπειράζω, tento, exploro. 2 Macc. XIII, 18.

Καταπείρομαι, transfigor, defigor, compungor. נפעם niph. *Incert.* Gen. XLI, 8. κατεπάρη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, *compungebatur, percellebatur animus ejus.* *Druſius* pro κατεπάρη legend. cenſet κατεπτέρη, a quo tamen non immerito diſſentit *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int. qui & illum notat, quod κατεπάρη a καταπαίρομαι, *efferor*, derivaverit. Recte autem judice eodem Doct. L. *Bos*, mens dicitur καταπείρεσθαι, quando ἐξίσταται & ταράττεται, quod alias etiam κατανύσσεσθαι, Geneſ. XXVII, 38. & alibi.

Καταπελματόομαι, pittaceis conſuor, ſive variis ſoleis aut corii fruſtis ſuppactus reddor. מטלא part. pyh. a טלא reſartus, interpolatus, Joſ. IX, 5. σανδάλια παλαιὰ καὶ καταπεπελματωμένα, *ſandalia antiqua & diverſis ſolearum ſive corii fruſtis ſuppacta.* Est a κατὰ, quod in compoſitione aliquando plenitudinem vel multitudinem innuit, & πέλμα, quod *plantam pedis* notat, atque pro *ſolea*, qua plantarum calces infimæ teguntur, ſæpe ſumitur. Sed quia ſoleæ ex corio fieri ſeculis omnibus conſuevere; ideo & pro *corio denſato* Græci πέλμα uſurpant. *Etymologicum M.* Πέλμα παρὰ τὸ πεπιλῆσθαι πλέον τοῦ ἄλλου δέρματος, ἢ παρὰ τὸ πέλας ἀεὶ καθεστάναι τοῦ πέδου. Πέλμα dicitur *ex eo, quod magis denſatum eſt, quam aliud corium; vel quod ſemper propius ſit ſolo.* Vide *Bynæum* de Calc. Hebr. p. 32. ſeq. Conf. & *Perizonium* not. ad *Ælian.* Var. L. IX. c. 14. qui σανδάλια καταπεπελματωμένα interpretatur *Sandalia undique reparata*, addens: *dum ſæpius attrita acceperunt identidem alia atque alia πέλματα, gelapte Schoenen.* In Cod. *Oxon.* Joſ. l. c. pro καταπεπελματωμένα legitur καταπεπελτωμένα, per ſyncopen. Inde apud *Heſychium*: Καταπεπελτωμένα, καταπεπινωμένα. (Sic enim e Lex. *Cyrilli* MS. Brem. legend. pro Καταπεπιλτωμένα, καταπεπινακωμένα) Καταπεπελτωμένα, *inquinata*, vel *ſordida.* *Suidas* habet: Πεπελτωμένα, πεπινωμένα, pariter reſpiciens ad Joſ. l. c. ubi conjiciente Doctiſſ. *Lamb. Bos* Animadv. ad Auctor. Græc. p. 177. diviſim legit κατὰ πεπελτωμένα.

Καταπενθέω, lugeo. התאבל hithp. Exod. XXXIII, 4.

Καταπετάομαι, devolo, pervolo. נדד vagor, Prov. XXVII, 8.

Καταπέτασμα, velum, aulæum, quo quid obtegitur, operimentum. כפרת propitiatorium, Exod. XXVI, 34. XXX, 6. מסך Exod. XXVI, 37. XXXVIII, 40. פרכת Exod. XXVI, 31. Lev. IV, 6. פרכת מסך velum aulæi, Exod. XXXV, 11. Gloſſ. in Octateuch. Καταπέτασμα, κατακάλυμμα. Κα-

παραπέτασμα, operimentum. Lex. Cyrilli MS. Brem. Καταπέτασμα, βῆλον. Καταπέτασμα, velum. Plura de hac voce vid. apud *Jo. Nicolai* in not. ad *Sigon.* de Rep. Hebr. p. 124.

Καταπήγνυμι, configo, defigo, ſuſpendo. העמיק hiph. profundum facio, Oſ. V, 2. οἱ ἀγρεύοντες τὴν θήραν κατέπηξαν, *venantes feram confixerunt.* *Al.* Oſ. IX, 10. κατέπηξαν. תקע 1 Reg. XXXI, 10. τὸ σῶμα αὐτοῦ κατέπηξαν ἐν τῷ τείχει, *corpus ejus ſuſpendebant in muro.*

Καταπήξ, palus aquæ infixus. אדן baſis, *Al.* Job. XXXVIII, 6. κατάπηγες. *Suidas*: Καταπῆγες· τὰ πηγνύμενα ξύλα ἐν τοῖς ὕδασιν. Καταπῆγες, *ligna aquis infixa.*

Καταπηδάω, deſilio. ירד deſcendo, 1 Reg. XXV, 23. נפל cado, Gen. XXIV, 64. *Al.* 4 Reg. V, 21. κατεπήδησεν.

Κατάπικρος, amarulentus. לוע deglutior, *Sym.* Job. VI, 3. κατάπικρα. מר 2 Reg. XVII, 8. κατάπικροι τῇ ψυχῇ αὐτῶν, *quorum animi facile irritari poſſunt.* Conf. quæ notavi in Πικρός.

Καταπίνω, abſorbeo, deglutio, devoro, demergo. בלע Prov. I, 12. καταπίωμεν δὲ αὐτὸν, ὥσπερ ᾅδης ζῶντα, *deglutiamus illum, tanquam infernus viventem.* Conf. Num. XVI, 32. Vid. & Num. XXI, 20. Eſ. IX, 16. XLIX, 19. Thren. II, 16. Jer. LI, 34. κατέπιέ με ὡς δράκων, *devoravit me tanquam draco.* Vid. & Jon. II, 1. & conf. 1 Petr. V, 8. & quæ ex profanis affert Cl. *Schwartzius* Comm. Crit. & Phil. Gr. L. N. T. p. 750. & *Berglerus* not. ad *Alciphr.* p. 86. Eſ. XXVIII, 7. κατεπόθησαν διὰ τὸν οἶνον, *abſorpti ſunt per vinum.* Oſ. VIII, 8. κατεπόθη Ἰσραὴλ, *abſorptus eſt Iſraël.* בלע abſorptio, Jer. LI, 44. גמע pih. *Sym.* Job. XXXIX, 24. טבע *Al.* Exod. XV, 4. κατεπόθησαν. לוע Abd. v. 16. נגר pih. deſluo, Thren. III, 48. ὁ ὀφθαλμός μου κατεπόθη, *oculus meus demerſus eſt* ſc. lacrymis. בנפש in anima, Prov. XXIII, 7. שמט dimitto, Pſ. CXL, 7. κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας, *ſubmerſi ſunt prope petram.* *Heſychius*: Κατεπόθησαν, κατεποντίσθησαν, κατέπεσον. Κατεπόθησαν, *ſubmerſi ſunt, delapſi ſunt.* Conf. Hebr. XI, 29. Sir. XXIII, 20. ἕως ἂν καταποθῇ, *usque dum demergatur.* *Heſychius*: Καταποθῇ, καταναλωθῇ. Καταποθῇ, *conſumatur.*

Καταπίπτω, concido, corruo, decido, cado, it. metaph. animum abjicio. הריסות deſtructio, Eſ. XLIX, 19. נעצב niph. dolore afficior, Neh. VIII, 13. μὴ καταπίπτετε, *ne animum abjiciatis.* נפל cado, Pſ. CXLIV, 15. Sap. VII, 3. ἐπὶ τὴν ὁμοιοπαθῆ κατέπεσον γῆν, *in terram iisdem malis ob-*

πληγὴν recidi. Conf. ad h. l. *Feſſelii Advers. Sacr.* L. I. c. 10. p. 59.

Καταπιϛεύω, concredo, confido. הֶאֱמִין hiph. Mich. VII, 5.

Καταπλάσσω, ἔπλασα, conformo, it. cataplaſma facio. יָצַר formo. Jer. I, 5. מָרַח. Eſ. XXXVIII, 21. λάβε παλάθην σύκων, καὶ τρῖψον καὶ κατάπλασαι, *ſume maſſam de ficubus, & tere (contunde, comminue) & fac cataplaſma.* Ita reddit Doctiſſ. *Vitringa* Comm. ad h. l. p. 312. b.

Καταπληγμὸς, inſultatio. Sir. XXI, 5. καταπληγμὸς καὶ ὕβρις ἐρημώσουσι πλοῦτον, *inſultatio & injuria deſolabunt divitias.* *Heſychio* Καταπλήσσει eſt κατεξανιϛᾷ, *contra inſurgit.* Vid. mox in Καταπλήσσω.

Καταπληκτικὸς, terrorem afferens. אֵימָה terror, *Quint. Ed.* Cant. VI, 9. καταπληκτική.

Κατάπληξις, terror. אֵימָה *Aqu. Sym.* Exod. XXIII, 27. *Etymol.* ineditum, & *Phavorinus*: Κατάπληξίς ἐϛι φόβος ἐκ μεγάλης φαντασίας. Κατάπληξις *eſt timor ex magna imaginatione.*

Καταπλήσσω, percello, obſtupefacio, terrefacio, perturbo. בִּעֵת pih. Job. VII, 14. ἐν ὁράμασί με καταπλήσσεις, *viſionibus me terrefacis.* Vid. & Job. XIII, 21. הִטְרִיחַ hiph. fatigo, Job. XXXVII, 11. ἐκλεκτὸν καταπλήσσει νεφέλη, *electum obſtupefacit nubes.* חָפַז *Sym.* Job. XL, 18. καταπλαγήσεται. *Heſychius*: Καταπλήσσει, καταταράσσει, φοβερίζει, κατεξανιϛᾷ. Καταπλήσσει, *perturbat, terrefacit, contra inſurgit.* 2 Macc. III, 24. καταπλαγέντες τὴν τοῦ Θεοῦ δύναμιν, *obſtupefacti potentia Dei.* 2 Macc. XV, 24. καταπλαγήσονται, *percellantur.* *Heſychius*: Καταπλαγέντα, θαυμάσαντα. Καταπλαγέντα, *admirantem.* Idem: Καταπλήττεται, φοβεῖται, δέδιε. Καταπλήττεται, *metuit, timet.*

Κατάπλους, cataplus, claſſis mercatorum. 3 Macc. IV, 10. Vide *Grotium* ad h. l.

Καταπολεμέω, oppugno, debello, vinco. נִלְחַם niph. Joſ. X, 25. Conf. *Ælianum* Var. L. IV. c. 8. *Heſych.* Καταπολεμῶ, νικῶ. Καταπολεμῶ, *vinco.*

Καταπονέω, laboro, defatigor. הִתִּישׁ hiph. *Incert.* Job. XXXIX, 16. καταπονήσει τῇ νεοτροφίᾳ, *defatigabitur pullorum educatione.*

Καταπονέομαι, fatigor, injuriam patior, affligor, divexor. 2 Macc. VIII, 2. ἐπιδεῖν τὸν ὑπὸ πάντων καταπονούμενον λαὸν, ut

ut reſpiceret populum ab omnibus divexatum. Conf. Act. VII, 24. 2 Petr. II, 7. & ad h. l. Cl. Alberti p. 464.

Καταποντίζω, demergo, ſubmergo. ארב inſidior, Ecl. VII, 6. καταποντίζουσι. בלע abſorbeo, 2 Reg. XX, 19. 20. Pſ. LIV, 9. Eccleſ. X, 12. Thren. II, 2. 5. טבע Exod. XV, 4. שטף inundo, Pſ. LXVIII, 3. 19. CXXIII, 4.

Καταποντισμὸς, demerſio, ſubmerſio. בלע abſorptio, Pſ. LI, 4. ῥήματα καταποντισμοῦ, verba quæ interitum minantur.

Καταπορεύομαι, proficiſcor deorſum, deſcendo. 2 Macc. XI, 30.

Κατάποσις, guttur, gula. לוע gula, fauces, Incert. Aqu. Prov. XXIII, 2. θήσεις μάχαιραν ἐν καταπόσει σου, pones gladium ad gulam tuam. Lex. vet. Κατάποσις, vorago.

Καταπραΰνω, mitigo, lenio, compeſco. שבח pihl & hiph. compeſco, Pſ. LXXXVIII, 10. τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις, agitationem autem fluctuum ejus tu ſedas. Theod. Pſ. LXIV, 7. καταπραΰνων. Sym. Prov. XXIX, 11. καταπραΰνει. שקט : השקיט Kal & hiph. quieſco, quieſcere facio, Pſ. LXXXII, 1. μὴ σιγήσῃς, μὴ δὲ καταπραΰνῃς ὁ Θεὸς, ne taceas, neque quieſcas, o Deus. Suidas: Μὴ καταπραΰνῃς, μὴ μακροθυμήσῃς. μὴ ἠρεμήσῃς. Μὴ καταπραΰνῃς ne longanimis ſis. ne quieſcas. Lamb. Bos etiam Proleg. ad LXX. Int. c. 3. Heſychium huc ſpectare putat, quando ita: Καταπραΰνεις; ἡμεροποιήσεις, σιωπήσεις, & propterea etiam hic legendum cenſet: Καταπραΰνῃς, ἡμεροποιήσῃς, σιωπήσῃς. Sed cum explicatio ἡμεροποιήσῃς, ſedatum facias, verbo καταπραΰνῃς, Pſ. LXXXII, 1. minime conveniat, fortaſſe aliquis diceret, quod librarii incuria vel imperitia ex duabus Gloſſis apud Heſychium una facta, & tam ex Pſ. LXXXVIII, 10. quam ex Pſ. LXXXII, 1. ita potius apud illum legendum ſit: Καταπραΰνεις, ἡμεροποιεῖς. Καταπραΰνῃς, σιωπήσῃς. 2 Macc. XIII, 26. συνέπεισε, κατεπράϋνεν, εὐμενεῖς ἐποίησε, perſuaſit, demulſit, benignos fecit.

Καταπρονομεύω, captivo, deprædor, in prædam abduco. שבה captivo, Num. XXI, 1. Jud. III, 14.

Καταπτήσσω, expaveſco. פגע hiph. profundum facio, Oſ. IX, 10. κατέπτηξαν, pro quo tamen alii rectius κατέπηξαν. Vid. ſupra in Καταπήγνυμι. פחד paveo, Prov. XXIX, 9. οὐ καταπτήσσει, non timet. פחד paveo, Prov. XXVIII, 14. κατευλαβούμενος πάντα, timet omnia. Heſychius: Καταπτήσσει, δειλιᾷ, φοβεῖται. Καταπτήσσουσι, metuunt, timent. מוג niph. a מוג liqueſco, Theod. Joſ. XII, 9. κατέπτηξαν, perterrefacti ſunt. Alii Joſ. II, 24. κατέπτηχε. Lex. Cyrilli MS. Brem.

Κατέπτηχεν, πεφόβηται. Κατέπτηχεν, *timore perculſus eſt*. Idem: Κατεπληχὼς, τῷ φόβῳ συςαλεὶς, ἢ ταπεινούμενος. Καταπεπληχὼς, *timore perpulſus, vel abjectus*. *Heſychius*: Κατεπληχότα, καταπτήσσοντα. Leg. Καταπεπληχότα, καταπλήσσοντα. Καταπεπληχότα, *timentem*. Idem: Καταπεπληχέναι, φοβηθῆναι. Καταπεπληχέναι, *timere*. Sir. XXXII, 19. οὐ καταπτήξει φόβον, *non pertimeſcet timorem*, h. e. nihil plane pertimeſcet.

Κατάπλωμα, lapſus, ruina. Κατάπλωμα φραγμοῦ, ruina maceriæ. פרץ ruptura, irruptio, Pſ. CXLIII, 17.

Κατάρα, maledictio, execratio, imprecatio. אלה Job. XXXI, 30. Dan. IX, 11. בהלה terror, Eſ. LXV, 23. מארה Prov. III, 33. Mal. II, 2. קב infin. a קבב vel נקב Num. XXIII, 25. קללה Gen. XXVII, 12. 13. Deut. XI, 26. אלה & קללה junctim, Jer. XLIV, 12. שממה deſolatio, Eſ. LXIV, 10. Conf. de hac voce *Clotzium* de Dolor. Anim. Chriſti Conſid. 30. §. 3. p. 311.

Καταράομαι, maledico, execror. ארר Gen. V, 29. XII, 13. XXVII, 29. 4 Reg. IX, 34. בעת pih. perturbo, Job. III, 5. ברך benedico, it. maledico, *Al.* Job. II, 9. κατάρατον. הציק hiph. a צוק ango, premo, *Incert.* Jud. XVI, 15. κατηράσατο. זעם indignor, Num. XXIII, 8. נשבע niph. juro, *Incert.* Joſ. VI, 26. κατηράσατο. קבב vel נקב Num. XXIV, 10. Job. III, 8. קלל pih. Pſ. CVIII, 27. καταράσονται αὐτοὶ, καὶ σὺ εὐλογήσεις, *maledicent illi*, & *tu benedices*. Conf. Matth. V, 44. קללה maledictio, Deut. XXI, 23. Prov. XXVII, 14.

Κατάρασις, idem quod κατάρα. ארור infin. maledicendo, Jud. V, 23. קב infin. a קבב vel נקב Num. XXIII, 11. קללה Jer. XLIX, 13.

Κατάρατος, maledictus, execratus, 2 Macc. XII, 35. *Suidas*: Κατάρατος, κατάρας ἄξιος. Κατάρατος, *dignus execratione*.

Καταράκτης & καταρράκτης, cataracta, catarracta, locus præceps, unde aqua cum impetu deorſum ruit, canalis, emiſſarium, per quod aqua decurrit, it. carcer, cippus, & mergulus maritimus, aquilæ ſpecies. ארבה Gen. VII, 11. οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ ἠνεῴχθησαν, *catarractæ coeli aperiebantur*. Vid. & Gen. VIII, 2. 4 Reg. VII, 19. Mal. III, 10. *Aqu.* Eſ. LX, 8. ὡς καταράκτας. Oſ. XIII, 3. ἀπὸ καπνοδόχης. Ubi *Hieronymus* vocem interpretatur *foramen in pariete fabricatum, per quod fumus egreditur*. צנור canalis, Pſ. XLI, 9. מהפכת cippus, Jer. XX, 2. 3. *Hieronymus*: *Pro nervo, quem nos diximus*, LXX. & *Theodotio vertunt cataractem*, *Symmachus* βασανιστήριον *five* στρεβλωτήριον, *quod utrumque*

Κ. *que*

quæ tormenta ſig. Nos autem nervum dicimus more vulgari, quod tormenti genus etiam in Actibus Apoſtolorum legimus, quando Apoſtoli Paulus & Silas in cuſtodiam dati ſunt. Conf. quæ notavi in Ξύλον. מהפכת cippus, Jer. XX, 2. 3. צינק vinculum, Jer. XXIX, 26. רחב platea, Deut. XIV, 17. שלך mergus, Lev. XI, 17. *Heſychius*: Καταῤῥάκτης, ὀχετὸς, ῥύαξ, καὶ ὁ αὐτὸς, Σοφοκλῆς Λαοκόωντι, καὶ τὰς ἁρπυίας ἐν Φινεῖ. Καταῤῥάκτης, *canalis*, *profluvium*, & *aquila*, *Sophocles Laocoonte*, & *in Phineo harpyias ita vocat*. *Suidas*: Καταῤῥάκτης, εἶδος ὀρνέου θαλασσίου. Καταῤῥάκτης, *ſpecies avis marinæ*. Conf. *Bocharti* Hier. P. I. p. 65. & P. II. p. 278.

Καταῤῥάσσω & καταῤῥάττω, ἄττω, impetuoſè deturbo, præcipito, dejicio, delabor. ארב inſidior, Of. VII, 6. ἐν τῷ καταῤῥάσσειν αὐτούς. *Latinus* interpretatur: *cum præcipitarentur*. Sed verbum eſt activum, & ſignificat potius, *cum præcipitarent illi*. Et licet hoc non proprie reddat verbum Hebræum, tamen exprimit rem, de qua ſermo, a fine & effectu. Nam eum in finem inſidiabantur, ut alios everterent, & deturbarent. Vide *Pocokii* Comm. in Hoſ. p. 340, b. Ex illo Prophetæ loco ſunt corrigendæ Gloſſæ MSS. in Proph. ubi ita: Καταρεύσειν, κατάρξεσθαι, καταῤῥήγνυσθαι. Leg. Καταῤῥάσσειν, καταρίπτειν, καταῤῥήγνυσθαι. Καταῤῥάσσειν, *dejicere*, *cum impetu ruere*. Conf. verba *Theodoreti* paulo poſt adducta. Apud *Heſychium* Καταῤῥάσσειν exponitur κατακλάσθαι, pro quo Palmerius legend. cenſet κατακλᾶν. Sed fortaſſe pariter καταῤῥήγνυσθαι reponendum. Apud eundem *Heſychium* poſt v. Κατάρξασθαι legitur etiam Καταῤῥάσσειν, καταρίπτειν. חלק Pſ. LXXIII, 7. ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέῤῥαξαν αὐτήν, *ſecuri & lapide acutiſſimo dejecerunt illam*. השליך hiph. dejicio, Pſ. CI, 11. Inde apud *Suidam*: Κατέῤῥαξας. κατὰ τοῦ ἐδάφους ἔβαλες, μεταφορικῶς ὁ λόγος. Δαβίδ· ἐπάρας κατέῤῥαξάς με. Κατέῤῥαξας. *in terram jeciſti. metaphorice vox ſumitur. David: Sublatum in altum, ut me dejiceres.*" Ad quem locum *Theodoreti* verba in not. ad *Suid*. adducit Cl. *Kuſterus*: Ὑψηλὸν γάρ με δείξας καὶ περίβλεπτον (Sic enim legend. pro περίβλεπτον) ἀθρόως, ἐξαίφνης κατέῤῥαξας, τὸ γὰρ κατέῤῥαξας ἐκ μεταφορᾶς τέθεικεν ἐκ τῶν αἰρόντων εἰς ὕψος τι, καὶ κατὰ τοῦ ἐδάφους καταῤῥηγνύντων. *Excelſum me oſtendens, & conſpicuum declarans, repente dejeciſti. Κατέῤῥαξας enim adhibuit metaphora deſumta ab illis, qui aliquid in altum attollunt, & cum impetu in terram decidere faciunt.* *Theod.* Job. XVIII, 7. καταῤῥάξαι. כפף incurvo, Pſ. CXLIV, 15. ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατεῤῥαγμένους, *erigit omnes deturbatos*. Vid. & Pſalm. CXLV, 7. מגר pih. dejicio, Pſ. LXXXVIII, 43. θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέῤῥαξας, *thronum ejus in terram dejeciſti*. נפל cado, Pſalm. XXXVI, 25. ὅταν πέσῃ, οὐ καταῤῥαχθήσεται, *ſi acci-*

ceciderit, non deturbabitur. Sap. XVII, 4. ἦχοι δὲ καταῤῥάσσοντες αὐτοὺς περιεκόμπουν, ſonitus autem deſcendentes circumſtrepebant illos. Heſychius, & Lex. Cyrilli MS. Brem. Καταῤῥάσσοντες, περικτυποῦντες. Καταφράσσοντες, circumſtrepentes. In Gloſſ. MSS. in Sap. Sal. legitur Καταράσσοντας, περικτυποῦντας. Sir. XLVI, 8. κατέῤῥαξεν ἐπ' ἔθνος πόλεμον, (l. πολέμιον ex Vulgato, qui ἔθνος πολέμιον gentem hoſtilem interpretatur) dejecit in gentem hoſtilem ſc. λίθους χαλάζης, lapides grandinis. Inde apud Heſychium: Κατέῤῥαξε, κατέβαλε. Κατέῤῥαξε, dejecit.

Καταργέω, inhibeo, impedio. בטל Chald. pah. impedio, Eſd. IV, 21. καταργῆσαι ἄνδρας, ut inhibeant viros. Ibid. v. 23. κατήργησαν αὐτοὺς ἐν ἵπποις καὶ δυνάμει, inhibebant illos equitatu & robore. Vid. & Eſd. V, 5. Eſd. VI, 8. ἐπιμελῶς δαπάνη ἔστω διδομένη τοῖς ἀνδράσιν, τοῦ μὴ καταργηθῆναι, ſtudioſe ſumtus dentur viris illis, ne impediantur.

Καταργυρόω, deargento, argento obduco. חשק pih. cingo, Exod. XXVII, 17.

Καταριθμέω, annumero, enumero. התיחש hithp. per genera recenſeor, 2 Par. XXXI, 19. מלא compleor, Gen. L, 3. מספר numerus, Num. XIV, 29. פרד pih. ſeparo, Theod. Oſ. IV, 14. κατηριθμήθησαν.

Καταῤῥάκτης. Vide Καταράκτης.

Καταῤῥέω, defluo. הדאיב hiph. crucio, 1 Sam. II, 35. השתחח hithp. a שחח dejicio me, Sym. Pſ. XLII, 5. καταῤῥέεις. נזל diffluo, Sym. Eſ. LXIV, 1.

Καταῤῥεμβεύω, circumago, vagari facio. הניע hiph. a נוע exagito, Num. XXXII, 13. κατεῤῥέμβευσεν, pro quo alii κατερρόμβευσεν, in modum rhombi circumegit, a καταρομβεύω.

Καταῤῥήγνυμι, confringo, diſrumpo. מתק dulcedo, Prov. XXVII, 9. καταῤῥήγνυται δὲ ὑπὸ συμπτωμάτων ψυχὴ, frangitur autem caſibus anima. In Gloſſis in Octateuchum legimus: Καταῤῥυγότας, διαῤῥερυγμένους. Reſcribe ex Heſychio: Καταῤῥηγότας, διεῤῥηγμένους. Locus autem, ubi vox in Octateucho extat, jam non ſuccurrit. Certe in Concordantiis Trommianis fruſtra quæritur.

Καταῤῥιπτέω, dejicio, præcipito. השליך hiph. Thren. II, 1. אמלל נבל junctim langueſco, flacceſco, Sym. Theod. Eſ. XXIV, 4. κατεῤῥίφη. Sap. XVII, 19. κτύπος ἀπηνὴς καταῤῥιπτομένων πετρῶν, ſonus horribilis decidentium petrarum. Gloſſ. MS. in Sap. Καταριπτομένων, καταπιπτόντων. Καταριπτομένων, decidentium.

Κατάῤῥοια, defluxus: אפיקים *Aqu.* Pſ. CXXV, 4. καταῤῥοίας. נוזלים plur. *Aqu.* Pſ. LXXVII, 44.

Καταῤῥοφέω, abſorbeo. עלע pih. Job. XXXIX, 30. καταῤῥοφῶσιν.

Καταῤῥυέω, defluo, decido. נבל cado, Jer. VIII, 13. τὰ φύλλα κατεῤῥύηκεν, *folia deciderunt*. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. & *Suidas*: Κατεῤῥύηκεν. ἐσάπη, ἠφανίσθη. Κατεῤῥύηκεν *putruit, diſparuit*. Apud *Heſychium* etiam exponitur ἐσάπη.

Κατάῤῥυτος, perfuſus, irrigatus. 2 Macc. XII, 16. λίμνην κατάῤῥυτον αἵματι, *ſtagnum fluens ſanguine*.

Καταρτίζω, coapto, perficio, paro, diſpono, extruo, fabrico, firmo, fundo. חולל pih. a חול parere facio, Pſalm. XXVIII, 8. φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένου ἐλάφους, *vox Domini perficiens cervos*. יסד עז fundo robur, Pſ. VIII, 3. ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον, *ex ore infantium & lactantium paraſti laudem*. כון : הכין Pſ. LXVII, 10. ἠσθένησε, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν, *infirma erat, tu autem firmaſti illam*. Ita etiam 1 Petr. V, 10. αὐτὸς καταρτίσαι ὑμᾶς, στηρίξαι, σθενώσαι, θεμελιώσαι, *ipſe autem firmet vos, ſtabiliat, roboret, fundet*. Conf. & 2 Cor. XIII, 11. Eodem ſenſu καταρτύσαι occurrit. *Heſychius*: Καταρτύσαι, κατασκευάσαι, τελειῶσαι, στερεῶσαι. *Suicerus* Theſ. T. II. p. 61. & *Ed. Bernardus* not. ad *Heſych.* ſcribend. cenſent Καταρτίσαι, ſed cum *Suidæ* etiam Καταρτύσαι ex *Sophocle* exponatur παρασκευάσαι, & *Heſychio* Κατηρτυκὼς reddatur τελειώσας, ego quidem aliquid hic mutare non audeo. Pſ. LXXIII, 17. σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον, *tu perfeciſti lucem & ſolem*. *Heſychius*: Καταρτίσω, ἐποίησας, ἐτελείωσας. Κατηρτίσω, *feciſti, perfeciſti*. Pſ. LXXXVIII, 36. ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα, *tanquam luna firmata in ſeculum*. כנה ſurculus, (hic legerunt כון) Pſ. LXXIX, 16. כרה perfodio, Pſalm. XXXIX, 9. σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι, *corpus autem paraſti*, vel *diſpoſuiſti mihi*, ſc. ad ſerviendum. LXX. igitur generalius expoſuerunt, quod ſpecialius in textu Hebræo ob oculos ponitur. שוה pih. diſpono, Pſ. XVII, 36. καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὡσεὶ ἐλάφου, *diſponens pedes meos tanquam cervorum*. שכלל : אשתכלל Chald. pah. & ithp. abſolvo, abſolvor, Eſd. IV, 12. τὰ τείχη αὐτῆς κατηρτισμένοι εἰσὶ, *muri ejus reconcinnati ſunt*. Vid. & v. 13. 16. & conf. Neh. IV, 7. ubi murorum, qui ibi κατηρτισμένα dicuntur, αἱ διασφαγαὶ ἀναφράσσεσθαι, *rupturæ obſtipari* memorantur; & Neh. VI, 1. ubi de iisdem refertur: καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτοῖς πνοὴ, *& non relinquebatur in illis ruptura*. Ut adeo τὰ τείχη κατηρτισμένα, Eſd. l. c. ſint muri, qui ita reconcinnati & obſti-

obſtipati ſunt, ut nulla in illis ruptura relicta ſit. Ab ejusmodi muris metaphoram deſumſiſſe videtur Apoſtolus 1 Cor. I, 10. ubi ita: *καὶ μὴ ᾖ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἦτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῒ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. Et non ſint inter vos ſchiſmata, ſitis autem reconcinnati quaſi eadem mente & eadem ſententia.* Corinthios ergo tanquam ædificium ſpirituale conſiderat, & proinde illos hortatur, ut nulla *σχίσματα* tanquam rupturas in ſe eſſe amplius patiantur, ſed potius eadem mente eademque ſententia reconcinnati quaſi & coadunati ſint. Conf. *Lamb. Bos* ad h. l. p. 122. Eſd. V, 11. *βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ μέγας ᾠκοδόμησεν αὐτὸν* (ſc. *οἶκον,*) *καὶ κατηρτίσατο αὐτὸν αὐτοῖς, rex Iſraëlis magnus ædificavit illum* (domum,) *& extruxit eam illis.* Vid. & Eſd. IV, 12, 16. V, 3, 9. VI, 14. שתות plur. fundamenta, Pſ. X, 3. *ἃ σὺ κατηρτίσω, αὐτοὶ καθεῖλον, quæ tu extruxiſti, illi deſtruxerunt.* תמך ſuſtento, Pſ. XVI, 6. *κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου, firma greſſus meos in ſemitis tuis.* Conf. Gal. VI, 1. ubi *Theodoretus καταρτίζετε* inter alia bene exponit *στηρίζετε, firmate,* ne ſcil. amplius *προληφθῇ ἔν τινι παραπτώματι, præoccupetur lapſu aliquo.* Conf. Hebr. XII, 13. פעל operor, *Al.* Exod. XV, 17. *εἰς ἕτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατηρτίσω, Κύριε, in ſtabile domicilium tuum, quod extruxiſti, Domine.* Pſ. LXVII, 31. *δυνάμωσον ὁ Θεὸς τοῦτο, ὃ κατηρτίσω ἐν ἡμῖν, robora Deus hoc, quod extruxiſti inter nos.* *Al.* ibi habent: *ἐτέκτηνας, fabricaſti.* Conf. Hebr. XI, 3.

Κατάρχω, impero, dominor & **Κατάρχομαι**, incipio, præcino. השתרר hithp. imperium mihi ſumo, Num. XVI, 13. משל Joel. II, 17. Zach. VI, 13. IX, 10. רדה Neh. IX, 28. *κατῆρξαν ἐν αὐτοῖς, dominabantur illis.* שלם incolumis (hic ex אם שלמים fabricarunt משל מים abjecto א) Nah. I, 12. *κατάρχων ὑδάτων πολλῶν, imperans aquis multis.* 2 Macc. I, 23. *καταρχομένου* Ἰωνάθου ſc. *ᾠδῆς* vel *ᾠδὴν, præcinente Jonathane.* Vid. & 2 Macc. XII, 37. & conf. quæ notavi in v. *Ἄρχω*, & *Ἐξάρχω*. 2 Macc. IV, 40. *κατήρξατο χειρῶν ἀδίκων, Latinus* vertit: *iniquis manibus uti cœpit.*

Κατασβεννύω, *-υμι*, extinguo. האריך hiph. prolongo, Prov. XXVIII, 2. כבה extinguor, *Al.* 1 Reg. III, 3. *κατασβεσθῆναι.*

Κατασείω, commoveo. 1 Macc. VI, 38. *Heſychius:* Κατασείειν, *ταράσσειν.* Κατασείειν, *turbare.*

Κατασιγάω, conticeſco. דמה verb. fœm. exciſa, Ezech. XXVII, 32. *τίς ὥσπερ Τύρος κατασιγηθεῖσα;* quis eſt, *qui tanquam Tyrus obmutuit?*

Κα-

Κατασιωπάω, ſileo, it. ſilere facio. בלע abſorbeo, Job. XXXVII, 20. החסה hiph. Num. XIII, 31. השסה hiph. Neh. VIII, 13. השה hiph. a נשה oblivisci facio, Job. XXXIX, 17. צמת pih. exſcindo, *Sym.* Pſ. LXXXVIII, 16. *κατεσιώπησαν.*

Κατασκάπτω, defodio, ſuffodio, everto, diruo, deſtruo. גדע abſcindo, Amos. III, 14. *κατασκαφήσονται τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου, deſtruentur cornua altaris.* הרס 3 Reg. XIX, 10. *τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, altaria tua deſtruxerunt.* Jer. L, 15. *κατεσκάφη τὸ τεῖχος, dirutus eſt murus.* Vid. & Ezech. XIII, 14. הריסה deſtructio, Amos. IX, 11. *τὰ κατεσκαμμένα* (ſc. *μέρη*) *αὐτῆς ἀναστήσω, partes ejus dirutas ruſus erigam.* Conf. Act. XV, 16. נצת niph. a יצת comburor, Jer. II, 15. נתץ Jud. VI, 28. *κατεσκαμμένον τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βάαλ, deſtructum altare Baal.* Vid. & Jud. II, 2. 2 Par. XXXIV, 4. Jud. VIII, 17. *τὸν πύργον Φανουὴλ κατέσκαψε, turrim Phanuel diruit. Heſychius*: Κατέσκαψε, *κατώρυξεν*. Κατέσκαψε, *defodit.* Jer. I, 10. *ἐκριζοῦν, καὶ κατασκάπτειν, καὶ ἀπολλύειν, eradicare, & diruere, & perdere.* ערער : התערער pih. & hithp. geminatis literis ab ערה nudo, nudor, Jer. LI, 13. ערף decollo, Oſ. X, 2. פרץ rumpo, *Al.* 2 Par. XXXII, 5. *κατεσκαμμένον.* שחת pih. perdo, Jer. V, 10.

Κατασκεδάζω, conſpergo. זרק Exod. XXIV, 8. *κατεσκέδασε τοῦ λαοῦ, conſpergebat populum.*

Κατασκεπαστὸς, coopertus. צב *Aqu.* Num. VII, 3.

Κατασκέπτομαι, ſpeculor, diſpicio, diligenter conſidero, luſtro, exploro. רגל pih. exploro, Joſ. VII, 2. *κατασκέψασθαι τὴν γῆν, ut explorarent terram.* Vid. & Jud. XVIII, 2. 14. 17. תור idem, Num. X, 33. XIII, 3. Eccleſ. I, 13. *τοῦ κατασκέψασθαι ἐν τῇ σοφίᾳ περὶ πάντων, ut diſpicerem in ſapientia de omnibus.*

Κατασκευάζω, apparo, fabrico, creo, facio, extruo. ברא creo, Eſ. XL, 28. *Θεὸς ὁ κατασκευάσας τὰ ἄκρα τῆς γῆς, Deus, qui creavit extrema terræ.* Eſ. XLIII, 7. *ἐν γὰρ τῇ δόξῃ μου κατεσκεύασα αὐτὸν, nam gloria mea creavi illum.* Conf. Sap. IX, 2. XI, 25. XIII, 4. & Hebr. III, 4. התכונן hithp. a כון Num. XXI, 27. *ἵνα οἰκοδομηθῇ καὶ κατασκευασθῇ πόλις, ut ædificetur & extruatur urbs.* יצר formo, Eſ. XLV, 7. *ἐγὼ ὁ κατασκευάσας φῶς, καὶ ποιήσας σκότος, ego, qui creavi lucem, & feci tenebras.* כרה *Sym.* Pſ. XXXIX, 9. *κατεσκεύασας.* עשה facio, 2 Par. XXXII, 5. *κατεσκεύασεν ὅπλα πολλὰ, fabricabat arma multa.* Conf. Epiſt. Jer. v. 39. 1 Macc. X, 6. 21. XV, 7. צרף conflo, Eſ. XL, 19. שכן habito, 3 Reg. VI, 13. Ep. Jer. v. 7. *κατασκευάζουσι σοφὸς*

τους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς, parant coronas ſuper capita. Sap. VII, 27. φίλους Θεοῦ καὶ προφήτας κατασκευάζει, facit amicos Dei & prophetas. 1 Macc. III, 29. χάριν τῆς πληγῆς, ἧς κατεσκεύασεν ἐν τῇ γῇ, propter plagam, quam fecit in terra. 1 Macc. XV, 4. κατεσκεύασα πλοῖα πολεμικὰ, fabricavi naves bellicas. Conf. Hebr. XI, 7. 1 Petr. III, 20. ubi de arca Noachi verbum adhibetur.

Κατασκεύασμα, id quod ſtructum vel paratum eſt; opus. חשב *Incert.* Exod. XXVIII, 27. Sir. XXXII, 7. ἐν κατασκευάσματι χρυσῷ, *in opere ex auro conſtructo.* 2 Macc. XII, 43. ποιησάμενός τε κατ' ἀνδρολογίαν κατασκευάσματα εἰς ἀργυρίου δραχμὰς δισχιλίας, *conficiens collectione, viritim facta, parata pecunia ad argenti drachmas bis mille.*

Κατασκευὴ, ſtructura, fabricatio, adornatio. בנה ædifico, 1 Par. XXIX, 19. כלי vas, Exod. XXVII, 19. מלאכה opus, Exod. XXXVI, 6. מעשה idem, Num. VIII, 5. שם nomen, 2 Par. XXVI, 15. עבדה opus. *Al.* Exod. XXXV, 23. κατασκευῆς. תכלה *Sym.* Ezech. XXIII, 6. Pſ. CXVIII, 96. 2 Macc. IV, 20. εἰς τὰς τῶν τριήρων κατασκευὰς, *ad triremium fabricas.* 2 Macc. XV, 40. τὸ τῆς κατασκευῆς τοῦ λόγου τέρπει, *adornata hiſtoriæ varietas delectat.*

Κατάσκευα εἰλήματα, compoſita involucra. גלומים *Aqu.* Ezech. XXVII, 24. ἐν κατασκεύοις εἰλήμασιν. Sic enim legendum pro ἐγκατασκεύοις εἰλήμμασιν. Vide *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 631.

Κατασκηνόω, habito, commoror, habitare facio. הטלל Chald. aph. umbram facio, Dan. IV, 9. הרביץ hiph. cubare facio, Pſ. XXII, 1. ישב: ישב Kal & pih. ſedeo, ſedere facio, Gen. XXVI, 17. 2 Par. VI, 2. Ezech. XXV, 4. סכך obtego, Pſ. V, 13. שכן: השכין Kal & pih. & hiph. Num. XIV, 30. Joſ. XXII, 19. 2 Reg. VII, 10. Pſalm. XXXVI, 3. Pſ. CIII, 13. ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, *ſuper illis commorabuntur volucres cœli.* Prov. I, 33. ὁ δὲ ἐμοῦ ἀκούων κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι, *qui autem me audit, habitabit in ſecuritate.* Conf. Pſ. XV, 9. & Act. II, 26. Prov. II, 21. εὐθεῖς κατασκηνώσουσι γῆν, *recti habitabunt in terra.* Prov. VIII, 12. ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκήνωσα βουλὴν, *ego ſapientia habito in conſilio.* שכן: שכין Chald. Kal & pah. Eſd. VI, 12. οὗ κατασκηνοῖ τὸ ὄνομα ἐκεῖ, *cujus nomen ibi habitat.* Dan. IV, 18. ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ κατεσκήνουν τὰ ὄρνεα, *in ramis ejus commorabantur volucres.* Conf. Matth. XIII, 32. & ad h. l. Auctores citatos *Wolfio* p. 229. שכן verbal. habitans, Deut. XXXIII, 12. Jud. V, 17.

Κατασκήνωσις, habitatio, habitaculum. בנות infin. ædificare,

ש. 1 Par. XXVIII, 2. מִשְׁכָּן Ezech. XXXVII, 27. שֶׁבֶת ſedes, 2 Par. VI, 21. Vid. & Sap. IX, 8. 2 Macc. XIV, 35.

Κατάσκιος, umbroſus, opacus. מְצוּלָה profundum, Zach. I, 8. עֲבֹת ſing. denſus, Ezech. XX, 28. רַעֲנָן virens, viridis, Jer. II, 20. *Heſychius*: Κατάσκιος, πάντοθεν σκιὰν ἔχων. Κατάσκιος, *undiquaque umbram habens.*

Κατασκοπέω, exploro, ſpeculor. התיצב hithp. ſiſto me, Exod. II, 4. חפר perſcrutor, Joſ. II, 2. 3. מלאך nuncius, Joſ. VI, 25. רגל pih. Gen. XLII, 30. Deut. I, 24. Vid. & 1 Macc. V, 38.

Κατασκοπεύω, idem. ראה בכבד inſpicio hepar, Ezech. XXI, 21. רגל pih. 2 Reg. X, 3. ὅπως ἐρευνήσωσι τὴν πόλιν καὶ κατασκοπεύσωσιν αὐτὴν, *ut perſcrutentur urbem & explorent illam.* Vid. & 1 Par. XIX, 3. & conf. Gal. II, 4.

Κατάσκοπος, explorator. אתרים *Aqu. Sym.* Num. XXI, 1. κατάσκοποι. מלאך *Incert.* Joſ. VI, 17. מרגל part. pih. Gen. XLII, 9. κατάσκοποί ἐστε, *exploratores eſtis.* Gloſſ. in Octat. Κατάσκοποι, οἱ ἐπιδόλως κατασκοπεύοντες. Κατάσκοποι, *doloſe explorantes.* Vid. & 1 Reg. XXVI, 4. 2 Reg. XV, 10. *Heſychius*: Κατάσκοποι, κατοπτευτὰς, ἐπίβουλοι, ἢ δόλων ἐξιχνευταὶ, δόλιοι, δόλιοι. Κατάσκοποι, *perluſtrantes, inſidiatores, vel doli exploratores, doloſi, fraudulenti.* *Schrevelius* in not. ad h. l. citat *Barth.* Adverſ. p. 1128. תור exploro, *Aqu. Sym.* Num. XIV, 6. ἐκτῶν κατασκοπευόντων.

Κατασμικρύνω, diminuo. קטן parvus ſum, 2 Reg. VII, 19.

Κατασοφίζομαι, doloſe circumvenio, aſtute decipio, callide alii impono. התחכם hithp. ſapienter me gero, Exod. I, 10. δεῦτε οὖν κατασοφισώμεθα αὐτοὺς, *agite igitur, circumveniamus illos.* *Suidas*: Κατασοφισώμεθα, αἰτιατικῇ. τεχνασόμεθα, μηχανῇ τινι κακώσομεν. Κατασοφισώμεθα, *cum accuſativo. artificioſe circumveniemus, doloſis machinis infeſtabimus aliquem.* Conf. Judith. V, 11. Act. VII, 19. & ad h. l. Cel. *Wolfium* p. 1108. & *Alciphronem* Epiſt. 4. L. III. Judith. X, 21. οἱ ἀφεθέντες δυνήσονται κατασοφίσασθαι πᾶσαν τὴν γῆν, *qui dimiſſi doloſis machinis, omnem terram infeſtare poterunt.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κατασοφίσασθαι, ἀπατῆσαι, καταπῆχύσασθαι. Κατασοφίσασθαι, *decipere, malis artibus contra aliquem uti.*

Κατασπαταλάω, delicior, in luxu vivo. סרח luxuria, Amos. VI, 4. κατασπαταλῶντες ἐπὶ ταῖς στρωμναῖς αὐτῶν, *luxurioſe agentes in ſtragulis ipſorum.* פנק pih. delicate educo, Prov. XXIX, 21. ὃς κατασπαταλᾷ ἐκ παιδὸς, οἰκέτης ἔσται,

ἔται, qui vivit in luxu a pueris, ſervus evadet. Heſychius: Κατασπαταλῶ, τρυφῶ. Κατασπαταλᾷ, *in luxu vivit.*

Κατασπάω, detraho, dejicio, deſtruo, exſcindo, diruo. בהל pih. conturbo, 2 Par. XXXII, 18. הגיר hiph. a נגר diffluere facio, Mich. I, 6. κατασπάσω εἰς χάος τοὺς λίθους αὐτῆς, *dejiciam in hiatum lapides ejus. Heſychius:* Κατασπᾶν, χαλᾶν. Κατασπᾶν, *demittere.* הכרית hiph. exſcindo, Soph. III, 7. הסיר hiph. a סור removeo, 2 Par. XXX, 14. הרס 2 Par. XI, 27. התפלש hithp. voluto me, Mich. I, 10. ubi tamen al. rectius καταπάσασθε pro κατασπάσασθε. ירד deſcendo, Zach. XI, 2. נסח exſtirpo, Prov. XV, 26. נתץ 4 Reg. X, 28. XI, 18. פרץ rumpo, 2 Par. XXIV, 7. XXV, 23. XXVI, 6. XXXII, 5. רצץ confringo, 4 Reg. XXIII, 12. שמט deturbo, *Al.* 4 Reg. IX, 33. κατασπάσατε.

Κατασπείρω, ſpargo, diſpergo. זרה Job. XVIII, 15. זרע ſemino, Lev. XIX, 19. Deut. XXII, 9. οὐ κατασπερεῖς τὸν ἀμπελῶνά σου διάφορον. Hæc ἐλλειπτικῶς poſita videntur pro οὐ κατασπερεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνά σου διάφορον σπέρμα, *non ſeminabis in vinea tua ſemen diverſi generis.* Conf. *Lamb. Bos* Ellipſ. Græc. p. 308.

Κατασπεύδω, feſtino, it. feſtinare facio, urgeo. אוץ Exod. V, 13. οἱ δὲ ἐργοδιῶκται κατέσπευδον αὐτούς, *operarum præfecti autem urgebant illos.* בהל pih. terreo, 2 Par. XXXV, 21. בהל Chald. pah. Dan. IV, 16. τὸ ἐνύπνιον μὴ κατασπευσάτω σε, *inſomnium ne terreat* vel *conturbet te.* הבהיל hiph. perturbo, *Al.* κατέσπευσαν αὐτὸν ἐκεῖθεν, *feſtinare fecerunt illum inde.* Vulg. *feſtinato expulerunt.* הופיע hiph. a יפע ſplendeo, Deut. XXXIII, 2. טרד partic. continuans, *Sym.* Prov. XIX, 13. κατασπεύδουσαι. יצא exeo, Exod. V, 10. מהר pih. feſtino, Exod. X, 16. Eſth. V, 5. נבעת niph. perturbor, 1 Par. XXI, 29. κατέσπευσεν ἀπὸ προσώπου τῆς ῥομφαίας, *perturbatus erat a facie gladii.* Eodem ſenſu σπεύδω aliquando legitur. Vide ſ. l. Conf. & Κατασπουδάζω. שלח mitto, Exod. IX, 20.

Κατάσπευσις, feſtinatio, it. perturbatio. צוקה anguſtia, *Theod.* Prov. I, 27.

Κατασπουδάζω, ſollicitum reddo, conturbo. נבהל : בהל pih. & niph. conturbor, Job. XXIII, 15. ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατασπουδασθῶ, *a facie ejus turbabor.* Sic interpretatur *Auguſtinus* κατασπουδασθῶ, & *Scholiaſtes* ἀμηχανῶ, *hæreo.* Vide *Druſium* ad h. l. *Aqu.* Pſ. VI, 10. κατασπουδασθείησαν. Id. Pſ. II, 5. κατασπουδάσει.

Κατασταλάζω, deſtillo. דלף *Sym.* Pſ. CXVIII, 28.

Κα-

Καταστασιάζω, ſeditionem excito. מתהולל part. inſaniens, Incert. Pſ. CI, 9. καταστασιάζοντες.

Κατάστασις, conſtitutio, ſtatio contra, vel ante aliquem, conſpectus, Sap. XII, 12. τίς εἰς κατάστασίν σοι ἐλεύσεται ἔκδικος κατὰ ἀδίκων; *quis in conſpectum tibi veniet vindex propter injuſtos?* Ita vertitur in Lex. *Paſoris*, vel ut alius Vir Doctus: *Quis exercebit vindictam adverſus te?*

Καταστέλλω, compono, compeſco, ſedo. משבח part. hiphil *Aqu.* Pſ. LXIV, 8. καταστέλλων, *comprimens, ſedans.* 2 Macc. IV, 31. ἧκε καταστεῖλαι τὰ πράγματα, *veniebat, ut res componeret*, vel *ſedaret.* Conf. Act. XIX, 35. & ad h. l. Cel. *Wolfium* p. 1299. 3 Macc. VI, 1. τοὺς περὶ αὐτὸν καταστείλας πρεσβυτέρους, *ſenioribus, qui apud illum erant, ſilentium imperans. Phavorinus:* Καταστείλας, ἀντὶ τοῦ κατασιγάσας. Καταστείλας, *ſilentium imperans.*

Καταστενάζω, ingemiſco. נאנח niph. Exod. II, 24. Thren. I, 12. נחן niph. a חנן gratioſus ſum, Jer. XXII, 23.

Καταστηρίζω, confirmo. גלל ſtercus, Job. XX, 7.

Καταστολή, amictus. מעטה Eſ. LXI, 3. καταστολὴν δόξης, *amictum gloriæ.* Inde apud *Heſychium*: Καταστολήν, (Sic enim bene legunt *Salmaſius* not. ad *Heſ.* & *Suicerus* in Theſ. T. II p. 65.) συμβολήν. Καταστολήν, *amictum: Suidas* Καταστολὴ eſt ἡ στολή, *ſtola*, & *Cyrillo* in Lex. MS. στολισμὸς ἱματίων, pro quo legend. videtur στολισμὸς, ἱμάτιον. Sic Gloſſ. Græc. in N. T. Καταστολῇ, στολισμῷ, ἐνδύματι. Καταστολῇ, *veſtimento, indumento.* Conf. 1 Tim. II, 9. & ad h. l. *Lamb. Bos* p. 216. & *Wolfium* p. 429. it. *Alberti* not. ad Gloſſ. cit. p. 156. & *Ottii* Spicileg. ex Joſeph. ad N. T. p. 435.

Καταστραγγίζω, guttatim exprimo, aſpergo. מצה exprimo, Lev. V, 9.

Καταστρατοπεδεύω, caſtra metor, caſtra moveo adverſus aliquem, hoſtili exercitu invado. חנה Joſ. IV, 19. κατεστρατοπέδευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν Γαλγάλοις, *caſtra metabantur filii Iſraël in Gilgal.* Judith. III, 11. κατεστρατοπέδευσεν ἀνὰ μέσον Γαιβαὶ καὶ Σκυθῶν πόλεως, *caſtrametabatur inter Gæbam & Scythopolin.* 2 Macc. IV, 22. εἰς τὴν Φοινίκην κατεστρατοπέδευσε, *in Phœnicem expeditionem ſuſcepit. Suidas:* Κατεστρατοπέδευσε. κατέδραμε πολεμικῶς. Κατεστρατοπέδευσε, *hoſtilem incurſionem fecit. Heſychius:* Κατεστρατοπέδευσε, κατεπολέμησεν. Κατεστρατοπέδευσε, *hoſtiliter invaſit.*

Καταστρέφω, everto, ſubverto, proſterno, perdo, finio.

בלע Chald. pah. detero, Dan. VII, 25. καταστρέψει. הפך Gen. XIX, 25. κατέστρεψε τὰς πόλεις ταύτας, ſubvertebat has urbes. Vid. & Deut. XXIX, 23. Jer. XX, 16. Jon. III, 4. Job. XXVIII, 9. κατέστρεψε δὲ ἐκ ῥιζῶν ὄρη, ſubvertit montes radicitus. Agg. II, 23. καταστρέψω θρόνους βασιλέων, ſubvertam thronos regum. Ibid. καταστρέψω ἅρματα καὶ ἀναβάτας, ſubvertam currus & equites. Conf. Matth. XXI, 12. Marc. XI, 15. הרס Mal. I, 4. חלף tranſeo, it. exſcindo, Job. XI, 10. מגר Chald. pah. Eſd. VI, 12. καταστρέψαι πάντα βασιλέα, perdat omnem regem. מַהְפֵּכָה ſubverſio, Deut. XXIX, 23. Eſ. I, 7. מסבים plur. circuitus, Aqu. Pſ. CXXXIX, 10. καταστρεφόντων. משך traho, Job. XXIV, 22. θυμῷ δὲ κατέστρεψεν ἀδυνάτους, ira autem impotentes proſtravit. נאר pih. deteſtor, Pſ. LXXXVIII, 38. κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου, rupiſti fœdus ſervi tui. נתץ 2 Par. XXXVI, 19. סלף pih. Job. XII, 19. δυνάστας δὲ γῆς κατέστρεψε, potentes autem terræ proſtravit. עתק transferor, Job. XVIII, 4. רשש pyh. a רוש depauperor, Mal. I, 4. ἡ Ἰδουμαία κατέστραπται, Idumæa everſa eſt. שחת pih. perdo, Gen. XIII, 10. 2 Macc. IX, 28. οἰκτίστῳ μόρῳ κατέστρεψε τὸν βίον, miſerabili morte finivit vitam. Sic Ælianus Var. V, 1. ὑπὸ δυσεντερίας τὸν βίον κατέστρεψε, dyſenteria vitam finivit. Vid. & L. III. c. 4. & 18. Sic etiam apud Dionyſium Halicarnaſſæum. Vide Lamb. Bos Ellipſ. Gr. p. 29. Suidas: Καταστρέψαντες (ſc. τὸν βίον,) τελευτήσαντες. Καταστρέψαντες, vitam finientes.

Καταστροφὴ, ſubverſio, everſio, deſolatio, interitus, finis. איד exitium, Job. XXI, 17. הפכה Gen. XIX, 29. ἐξαπέστειλε τὸν Λὼτ ἐκ μέσου τῆς καταστροφῆς, emiſit Lotum e medio ſubverſionis. Conf. 2 Petr. II, 6. סופתה (geminato ſigno fœm.) pro סוּפָה turbo, Oſ. VIII, 7. שודד part. vaſtator, Job. XV, 21. ἥξει αὐτοῦ ἡ καταστροφὴ, veniet ejus interitus. תבוסה conculcatio, 2 Par. XXII, 7. παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐγένετο καταστροφὴ τοῦ Ὀχοζίου, a Deo enim erat interitus Ochoziæ. Sir. IX, 14. οὐ γὰρ οἶδας, τί ἔσται ἡ καταστροφὴ αὐτοῦ, non enim noſti, quis futurus ſit finis illorum. Sir. XVIII, 11. ἐπέγνω τὴν καταστροφὴν αὐτῶν, novit finem illorum. Suidas: Καταστροφὴ, τέλος. Καταστροφὴ, finis. Sic etiam καταστροφὴ τοῦ βίου eſt finis vitæ apud Ælianum Var. L. I. c. 14. & L. VI. c. 4. & Diodorum Sic. L. 1. p. 53. 1 Macc. II, 49. καιρὸς καταστροφῆς, tempus deſolationis. Heſychius: Καταστροφῆς, ἐρημώσεως. Καταστροφῆς, deſolationis.

Κατάστρωμα, tabulatum. יציע ſtratum, Sym. 3 Reg. VI, 5. 10.

Καταστρωννύω, υμι, proſterno, ſterno, ſive paro. חולל pih. a חלל confodio, Al. Eſ. LI, 9. καταστρώσασα. סלל agge-

aggero, *Sym.* Pſ. LXVII, 4. καταστρώσατε τῷ ἐποχουμένῳ ἐν τῇ ἀοικήτῳ, *ſternite viam ei, qui vehitur, in terrâ inculta.* שחט Num. XIV, 16. κατέστρωσεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, *proſtravit illos in deſerto.* Conf. 2 Macc. V, 26. XI, 11. XII, 28. XV, 27. & 1 Cor. X, 5. שטח expando, Job. XII, 23. καταστρωννύων ἔθνη, *proſternens gentes.* Judith. XII, 1. συνέταξε καταστρωθῆναι αὐτῇ ἀπὸ τῶν ὀψοποιημάτων αὐτοῦ, *præcepit ut menſa illi ſterneretur* vel *pararetur ab opſoniis ipſius.*

Κατασύρω, detrabo, deorſum traho. חשף denudo, Jer. XLIX, 9. κατέσυρα τὸν Ἡσαὺ, *detraxi Eſavum.* נגר niph. *Sym.* 2 Reg. XIV, 14. κατασυρόμενον ὕδωρ, *aqua deorſum tracta.*

Κατασφάζω & κατασφάττω, macto, occido. בתק pih. transfigo, Ezech. XVI, 39. הרג occido, Zach. XI, 5. Vid. & Drac. v. 34. 2 Macc. V, 12. VIII, 24. X, 17. & conf. Luc. XIX, 27. & *Æliani* Var. L. XIII. c. 2.

Κατασφαλίζω, in tuto colloco, ſecurum reddo. 2 Macc. I, 19.

Κατασφραγίζω, obſigno. חתם Job. IX, 7. XXXVII, 7. Sap. II, 5. κατεσφραγίσθη, *obſignatus eſt.* *Heſychius*: Κατεσφραγίσθη, ἀπεκλείσθη, ἐσφραγίσθη. Κατεσφραγίσθη, *occluſus eſt, obſignatus eſt.*

Κατάσχεσις, poſſeſſio, habitatio, occupatio. אחזה Gen. XLVII, 11. ἔδωκεν αὐτοῖς κατάσχεσιν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, *dabat illis poſſeſſionem in terra Ægypti.* Vid. & Gen. XLVIII, 4. Lev. XXV, 24. Deut. XXXII, 51. & conf. Act. VII, 5. מגרש ſuburbium, 1 Par. XIII, 2. מורשה hereditas, Ezech. XXXIII, 24. XXXVI, 2, 5. מושב habitatio, 1 Par. IV, 33. נחלה Num. XXXIII, 54. XXXVI, 3.

Κατασχίζω, diſcindo, diffindo. 1 Macc. I, 56.

Κατατάσσω, ττω, conſtituo, ordino. גזר Job. XV, 23. נתן do, Job. XXXV, 10. שום pono, Job. VII, 12.

Κατατείνω, diſtendo, it. premo, conficio, frango. רדה dominor, Lev. XXV, 43. οὐ κατατενεῖς αὐτὸν ἐν τῷ μόχθῳ, *non conficies illum labore.* Vid. & v. 46. 53. *Phavorinus*: Ὀυ καταθενεῖς, (ita male legitur pro κατατενεῖς.) οὐ καταπιέσῃ, οὐ καταβαρύσει. (l. καταβαρύνεις) Ὀυ κατατενεῖς, *non opprimes, non deprimes.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ὀυ κατατενεῖς, οὐ βιάσῃ. *Phavorinus*: Κατατείνει, ἤτοι κατεργάζεται, καὶ πιέζει, καὶ κατατρίβει. Κατατείνει, *ſive conficit, vel premit, & frangit.* De tortoribus alias verbum hoc uſurpari ſolere, docet *Bochartus* Hier. P. I. L. II. c. 56. p. 694. ſeq.

Κατατελέω, perficio, ad finem perduco. כלה conſumo, *Al.* Eſ. VII, 20. κατατελέσει.

Κατατέμνω, concido, incido. גרע diminuo, Eſ. XV, 2. πάντες βραχίονες κατατετμημένοι, *omnia brachia inciſa.* התגדד hithp. incido me, 3 Reg. XVIII, 28. κατετέμνοντο κατὰ τὸν ἐθισμὸν αὐτῶν ἐν μαχαίραις, *incidebant ſe pro more ſuo cultris.* Sic etiam *Nonnus.* Synagog. Hiſtor. de Rhea; Ταύτῃ οὖν τῆς τελετὰς ποιοῦντες οἱ Φρύγες, κατέτεμνον ἑαυτοὺς μαχαίραις, οὐκ ἀποκτεῖναι ἐθέλοντες, ἀλλὰ μόνον αἱμάξαι. *Huic igitur ſacra peragentes incidebant ſemet ipſos cultris, non occidere, ſed cruentare ſaltem ſe volentes.* Locum, quamvis ſine verſione, debeo *Alex. Moro* Not. ad N. F. p. 172. ed. *Fabric.* התגדד incido me, Oſ. VII, 14. ἐπὶ σίτῳ καὶ οἴνῳ κατετέμνοντο, *propter frumentum & vinum incidebant ſe.* שרט Lev. XXI, 5. ἐπὶ σάρκας αὐτῶν οὐ κατατεμοῦσιν ἐντομίδας, *in carnibus ſuis non incident inciſiones.* Inde κατατομὴ, *inciſio.* Vid. *Harpocrat.* & *Suid.* in Κατατομὴ, & Phil. III, 2. ubi Apoſtolus Judæos circumciſos κατατομὴν *inciſionem*, h. e inciſos appellare videtur, quod ſine ſpirituali circumciſione, per Chriſtum facta, in oculis Dei non aliter appareant, ac illi, qui more gentilium, & contra legem Lev. XXI, 5. inciſiones in corporibus fecerant.

Κατατέρπομαι, delector, oblector. עלז exulto, Soph. III, 15.

Κατατήκω, attenuo, conſumo, & Κατατήκομαι, contabeſco. Mich. IV, 13. κατατήξεις. In textu Hebr. nihil pro hac voce legitur. השתחוח hithp. a שחח incurvo me, *Sym.* Pſ. XLI, 7. κατατήκεται, *contabeſcit.* Conf. *Ælianum* Var. L. III. c. 18.

Κατατίθημι, depono, compono, conſtituo. צוק arcte cohæreo, Pſ. XL, 9. λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ, *rem iniquam conſtituerunt adverſus me.* השיב hiph. a שוב redire facio, *Al.* κατέθηκε, 1 Macc. X, 23. προέφθακεν ἡμᾶς ὁ Ἀλέξανδρος τοῦ φιλίαν καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις εἰς στήριγμα, *præoccupavit nos Alexander, gratiam inire apud Judæos in munimen ſui.* Eodem ſenſu χάριτας & χάριν καταθέσθαι Ἰουδαίοις legitur Act. XXIV, 27. XXV, 9. Conf. & quæ ex *Herodoto* ad priorem locum notat *Raphelius* p. 392. 2 Macc. IV, 19. εἰς ἑτέραν καταθέσθαι δαπάνην, *in alios ſumtus conferre.*

Κατατίλλω, evello, depilo. נתק *Incert.* Ezech. XXIII, 34. κατατιλεῖς, *evelles.* 3 Eſd. VIII, 73. κατέτιλλον τοῦ τριχώματος τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πώγωνος, *evellebam pilos capitis & barbæ.*

Κατατολμάω, audeo. 2 Macc. III, 24. τοὺς κατατολμήσαντας συνελθεῖν, *illos qui auſi fuerant convenire.*

Κα-

Κατατοξεύω, ſagitta configo. ירה jaculor, Exod. XIX, 13. Pſ. X, 2. LXIII, 3. 4. מחץ percutio, it. intingo, Num. XXIV, 8.

Κατατρέχω, decurro, perſequor. התמלא hithp. impleo me, Job. XVI, 10. ὁμοθυμαδὸν δὲ κατέδραμον ἐπ' ἐμὲ, *conjunctim autem decurrebant ad me.* Conf. Act. XXI, 32. רדף perſequor, Lev. XXVI, 37. μηδενὸς κατατρέχοντος, *nemine perſequente.* Jud. I, 6. κατέδραμον ὀπίσω αὐτοῦ, *perſequebantur illum.* 2 Macc. VIII, 26. οἱ κατατρέχοντες αὐτοὺς, *perſequentes illos.*

Κατατρίβω, contero, conſumo. בלה veteraſco, Deut. VIII, 4. τὰ ἱμάτιά σου οὐ κατετρίβη ἀπὸ σοῦ, *veſtimenta tua non conſumta ſunt a tinea.* Deut. XXIX, 5. ὑποδήματα ὑμῶν οὐ κατετρίβη, *calcei veſtri non attrita ſunt. Aqu.* Gen. XVIII, 12. μετὰ τὸ κατατριβῆναί με, *poſtquam conſenui.* Id. Pſalm. XXXI, 3. κατετρίβη τὰ ὀστᾶ μου, *conſumta ſunt oſſa mea. Id.* Pſ. XLVIII, 15. κατατρίψαι. כלה deficio, Prov. V, 11. ἡνίκα ἂν κατατριβῶσι σάρκες σώματός σου, *quando conſumantur carnes corporis tui.*

Κατατρυφάω, delicior, oblecto me. התענג hithp. oblecto me, Pſ. XXXVI, 4. κατατρύφησον τοῦ Κυρίου, *oblecta te Domino.* Vid. & Pſ. XXXVI, 11.

Κατατρώγω, devoro. גרם comminuo, contero, *Incert.* Ezech. XXIII, 34. κατατρώξεις, *devorabis.*

Κατατυγχάνω, aſſequor, nanciſcor. מצא invenio, Job. III, 22.

Κατατυραννέω, tyrannidem exerceo. השתרר hithp. *Sym.* Num. XVI, 13. κατατυραννεῖς.

Καταυγάζω, luceſco, ſplendeſco. Sap. XVII, 5. 1 Macc. VI, 39.

Καταφάγω, comedo, devoro, conſumo, comburo. אכל edo, 3 Reg. XVIII, 38. πῦρ κατέφαγε τὸ ὁλοκαύτωμα, *ignis conſumſit holocauſtum.* Vid. & 2 Par. VII, 1. Thren. IV, 11. Job. XXII, 20. τὸ κατάλειμμα αὐτῶν καταφάγεται πῦρ, *reliquias ejus conſumet ignis.* Vid. & Pſ. XX, 10. Pſalm. LXVIII, 12. ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, *zelus domus tuæ conſumſit me.* Conf. Joh. II, 17. & B. *Wolfium* ad h. l. p. 807. Eſ. XXXI, 8. μάχαιρα ἀνθρώπου καταφάγεται αὐτὸν, *gladius hominis vorabit eum.* Vid. & Jer. II, 30. XII, 12. XLVI, 10. 14. & conf. quæ de *ore gladii* notavi in v. Στόμα. בלע deglutio, Oſ. VIII, 7. בער pih. comburo, Job. I, 16. נשא fero, Ezech. XXXVI, 8.

Καταφαίνομαι, appareo. Vid. Βαρὺ καταφαίνεται.

Καταφανὴς, conſpicuus, illuſtris. מריה *Aqu.* Gen. XXII, 2. מרה *Reliqui* Deut. XI, 30.

Καταφερὴς, declivis; deorſum tendens. מורד deſcenſus, Joſ. VII, 5. *συνέτριψαν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ καταφεροῦς* ſc. *χωρίου*, *cædebant illos e loco declivi.* Similiter *Xenophon τὸ πρανὲς* elliptice pro *τὸ πρανὲς χωρίον*, *locum declivem* appellat. Vide *Lamb. Bos* Ellipſ. Græc. p. 242.

Καταφέρω, defero, deturbo, dejicio, deduco. הביא hiph. a בוא venire facio, Gen. XXXVII, 1. *κατήνεγκαν δὲ κατὰ Ἰωσὴφ ψόγον πονηρὸν*, *deferebant autem Joſephum criminis peſſimi.* *Diodorus*: *Ὁ Σύρος καὶ ὁ Ἑβραῖος ἀντὶ κατήνεγκαν, κατήνεγκεν ἔχουσι. τουτέστι, ὁ Ἰωσὴφ διέβαλλε τοὺς ἀδελφοὺς τῷ πατρὶ, ὡς οὐκ εὐτάκτους ὄντας.* *Syrus & Hebræus pro κατήνεγκαν, habent κατήνεγκεν*, h. e. *Joſephus deferebat fratres patri, tanquam inordinate viventes.* Conf. *Druſium* in Fragment. Vet. Int. Græc. p. 48. הוציא hiph. a יצא exire facio, Deut. XXII, 14. *καὶ κατενέγκῃ αὐτῆς ὄνομα πονηρὸν*, (pro *ὡς πονηρὸν*) & *deferat nomen ejus tanquam malum*, h. e. diffamet illam. Quod hic eſt *καταφέρειν ὄνομα πονηρὸν*, Luc. VI, 22. eſt *ἐκβάλλειν ὄνομα ὡς πονηρὸν*, atque adeo verba: *ὅταν ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν*, reddenda ſunt: *quando deferent nomen veſtrum tanquam malum*, h. e. quando diffament vos. Qui locus uti lucem accipit ex Deut. l. c. ita viciſſim illi affundit, oſtendens, quod *ὡς* ibi ſubaudiendum ſit. Conf. & quæ notavi ſupra in Ἐκφέρω, & Κατάγω. הוריד hiph. a ירד deſcendere facio, Gen. XXXIX, 1. *Ἰωσὴφ δὲ κατήχθη εἰς Αἴγυπτον*, *Joſeph autem ducebatur in Ægyptum.* Vid. & Deut. I, 25. 3 Reg. I, 53. נגר: הנגר niph. & hoph. defluo, 2 Reg. XIV, 14. *ὥσπερ τὸ ὕδωρ καταφερόμενον ἐπὶ τῆς γῆς*, *quemadmodum aqua defluit in terra.* Vid. & Mich. I, 4. נחת Chald. deſcendo, Dan. V, 22. *κατηνέχθη ἀπὸ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας*, *dejiciebatur de throno regni.* פכה pih. effluo, Ezech. XLVII, 2. נרדם niph. ſomno obruor, *Aqu.* Pſ. LXXV, 6. *κατεφέροντο.* Conf. Act. XX, 9. ubi *καταφερόμενος ὕπνῳ βαθεῖ* eſt *ſomno profundo obrutus.* Vid. *Heinſ.* Exerc. Sacr. p. 313. Conf. & quæ notavi in Καταφορά.

Καταφεύγω, & Καταφεύγομαι, confugio, perfugio, curro. כסה pih. occulto, Pſ. CXLII, 11. נאסף niph. congregor, Lev. XXVI, 25. *καταφεύξεσθε εἰς τὰς πόλεις ὑμῶν*, *recipietis vos in urbes veſtras.* נוס Gen. XIX, 20. Num. XXXV, 26. Deut. IV, 42. נחבא niph. abſcondo me, Joſ. X, 27. נלוה niph. adjungo me, Jer. L, 5. Zach. II, 11. נפל cado, Eſ. LIV, 15. רוץ curro, Eſ. LV, 5. *ἐπὶ σὲ καταφεύξονται*, *ad te current.* Inde verba Hebr. VI, 18. *οἱ καταφυγόντες κρα-*

τῆσαι

τυχεῖν τῆς προκειμένης ἐλπίδος, commode verti poſſunt: *qui currimus, ut ſpei propoſitæ* (h. e. vitæ æternæ, quæ tanquam βραβεῖον curſus bene abſoluti in ſpem noſtram propoſita eſt, conf. 1 Cor. IX, 24.) *compotes fiamus.*

Οὐκέτι καταφεύγω, non amplius confugio. נשבת niph. ceſſo, Eſ. XVII, 3.

Καταφθάνω, pervenio, aſſequor. הדביק hiph. adhærere facio, Jud. XX, 42. ὁ πόλεμος κατέφθασεν ἐπ' αὐτούς, *bellum perveniebat ad illos.*

Καταφθείρω, corrumpo, perdo, evaſto, occido, trucido. בקק evacuo, Eſ. XXIV, 1. Κύριος καταφθείρει τὴν οἰκουμένην ὅλην, *Dominus perdit univerſum orbem.* חבל pih: Eſ. XIII, 5. καταφθεῖραι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, *ut perdat univerſum orbem.* Vid. & Eſ. XXXII, 7. נבל cado, Exod. XVIII, 18. φθορᾷ καταφθαρήσῃ, *interitu interibis.* Conf. 2 Petr. II, 12. נמק niph. a מקק contabeſco, Lev. XXVI, 39. καταφθαρήσονται διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, *interibunt propter peccata ſua.* שחת : השחית pih. & hiph. Gen. VI, 12. εἶδε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν γῆν, καὶ ἦν κατεφθαρμένη, *videbat Deus terram, & erat corrupta.* Ibid. κατέφθειρε πᾶσα σὰρξ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, *corruperat omnis caro viam ſuam.* Gen. VI, 17. ἐπάγω τὸν κατακλυσμὸν καταφθεῖραι πᾶσαν σάρκα, *adducam diluvium, ut perdam omnem carnem.* 2 Par. XXVII, 2. καὶ ἔτι ὁ λαὸς κατεφθείρετο, *& populus amplius corruptus erat.* שמם deſolatus, Eſ. XLIX, 19. ἔρημά σου καὶ κατεφθαρμένα ſc. χωρία, *loca tua deſerta & evaſtata.* Conf. 1 Macc. XV, 4. 2 Macc. VIII, 3. שחח deprimor, Sym. Pſ. CVI, 39. ὠλιγώθησαν καὶ κατεφθάρησαν ἀπὸ συνοχῆς κακῶν καὶ ταλαιπωρίας, *imminuebantur & peribant anxietate & miſeria.* 2 Macc. V, 14. ὀκτὼ δὲ μυριάδες κατεφθάρησαν, *octo autem myriades trucidati erant.* Eodem ſenſu ſimplex φθείρομαι uſurpatur. Vid. in v. Φθείρω.

Καταφθορά, corruptio, perditio. השחית infin. hiph. 2 Par. XII, 12. שחת Pſ. XLVIII, 9. ζήσεται εἰς τέλος, ὅτι οὐκ ὄψεται καταφθοράν, *vivet in finem, non videbit corruptionem.* Similiter ἰδεῖν διαφθοράν, *videre corruptionem.* Pſ. XV, 10. & Act. XIII, 35. Sir. XXVIII, 6. μνήσθητι τὰ ἔσχατα, καὶ παῦσαι ἐχθραίνων, καταφθορὰν καὶ θάνατον, καὶ ἔμμενε ἐντολαῖς, *memento noviſſimorum, & inimicitiam depone; corruptionis & mortis. & perſiſte in præceptis.* 1 Macc. XV, 31. ἀντὶ τῆς καταφθορᾶς, ἧς κατεφθάρκατε, *pro vaſtatione, quam effeciſtis.* Conf. Καταφθείρω.

Καταφιλέω, oſculor, deoſculor, exoſculor. השתחוה hithp. a שחה procumbo, 3 Reg. II, 19. נשק Gen. XXXI, 28.

55.

55. Exod. IV, 27. Ruth. I, 9. 3 Reg. XIX, 20. Conf. *Raphelii* Annot. ex *Xenoph.* ad Marc. XIV, 45. ubi καταφιλεῖν plus eſſe, quam ſimplex φιλεῖν, oſtendit ex Critobuli verbis, qui ita ad Socratem Memor. L. II. p. 595. ὡς τοὺς μὲν καλοὺς φιλήσοντός μου, τοὺς δ' ἀγαθοὺς καταφιλήσοντος, θαῤῥῶν δίδασκε τῶν φίλων τὰ θηρατικά, *doce me alacri animo amicos venandi artem, ut qui pulchros ſim oſculaturus, honeſtos vero exoſculaturus.* Theod. Prov. XIV, 26. χείλεσιν καταφιληθήσεται ἀποκρινόμενος ὀρθὰ ῥήματα, *labiis dabit* (*accipiet*) *oſcula, qui recta verba reſpondet.* Eſt enim καταφιληθήσεται verbum reciprocum, quod tam activæ, quam paſſivæ ſignificationis vim habet. Vide *Feſſelii* Adv. Sacr. L. III. c. 7. p. 269. *Aqu.* Oſ. XIII, 2. Ad quem locum *Hieronymus*: *Pro eo, quod juxta Symmachum & Theodotionem vertimus* adorantes, *Aquila interpretatus eſt* καταφιλοῦντες, *id eſt*, deoſculantes. *Qui enim adorant, ſolent deoſculari manum ſuam, quod Job feciſſe ſe negat dicens, ſi oſculatus ſum manum meam apponens ori meo.* Conf. quæ notavi in v. Προσκυνέω, & *Feſſelii* Adv. Sacr. L. III. c. 6. p. 271.

Καταφλέγω, comburo. אכל edo, Pſ. XVII, 10. להבה flamma, Pſ. CIV, 31. להט pih. incendo, Pſ. CV, 19. Vid. & Sap. XVI, 18. 2 Macc. XII, 16.

Καταφοβος γίνομαι, meticuloſus fio. ראה video, (hic legiſſe videntur ירא metuo.) Prov. XXIX, 16.

Καταφορά, ſomnus altus, ſomnus gravis. תרדמה *Aqu.* Gen. II, 21. Prov. XIX, 15. καταφοράν. Eadem voce *Aquila* Hebr. תרדמה interpretatur Gen. XV, 12. 1 Reg. XXVI, 12. Eſ. XXIX, 10. Conf. *Plutarchi* loca, adducta in v. Κῦρος, & in v. Μανδραγόρας, & quæ notavi in Καταφέρω. Apud *Heſychium* etiam pro Καταφορεῖν, ὑπνοῦν *Heinſius* Exerc. Sacr. p. 294. ſcribend. cenſet Καταφοράν, ὕπνον. Sed præter neceſſitatem, ut mox videbimus in v. Καταφορέω.

Καταφορέω, torpeo, ſomno profundo obrutus ſum. קפא concreſco, Soph. I, 12. ἐπὶ τοὺς ἄνδρας καταφοροῦντας ἐπὶ τὰ φυλάγματα αὐτῶν, *ſuper viros ſomno profundo obrutos ad cuſtodias ſuas.* Sic enim legendum cenſeo cum Doctiſſ. *Schwartzio* in Diſſ. de Stil. LXX. Int. apud *Olear.* de Stil. N. T. p. 310. pro καταφρονοῦντας. In eo tamen ab illo diſſentire liceat, cum verba ita interpretatur: *eos qui inſequantur ſemper fæces ſuas.* Nam alias, quod ſciam, verbum καταφορεῖν eo ſenſu non legitur, & per φυλάγματα LXX. *fæces* intellexiſſe, vix credibile. Certe explicatione illa, paulo longius petita, non opus eſt. Quod enim καταφοροῦντας per *ſomno profundo obrutos* exponere poſſimus, diſcimus ex *Heſychio*, apud quem Καταφορεῖν eſt ὑπνοῦν, *dormire.* Sic etiam apud

Phavorinum. Et καταφορὰ, eſt ſomnus altus, profundus. Vide quæ modo ante notavi in h. v. Et Hebr. קפא quod proprie concreſcere ſignificat, & de aquis congelantibus uſurpatur Exod. XV, 8. metaphorice de illis accipi potuit, qui ſomno obruti ſunt. Hi enim, ut aquæ gelu concretæ nihil moventur. Sic etiam Latinis torpere tam de aquis, quæ congelarunt, quam de illis, qui ſomno profundo obruti ſunt, uſurpatur.

Καταφρακτὸς, cataphractus, loricatus, armis circumquaque munitus, & quaſi circumſeptus. שריון armatura, *Al.* Job. XXXIX, 21. καταφράκτων. Voce etiam utitur *Joſephus* de Bell. Jud. L. V. c. 9. p. 1345.

Καταφράσσω, ἄξω, circumſepio, circumquaque munio. 1 Macc. VI, 38.

Καταφρονέω, contemno, deſpicio, ſubdole ago, inſidior. אזל proficiſcor. (hic legiſſe videntur זול vilipendo.) Jer. II, 36. בגד perfide ago, Prov. XIII, 16. Oſ. VI, 7. Hab. I, 13. בוז verbo Prov. XIII, 13. בוז nom. contemptus, Prov. XVIII, 3. בוזה Prov. XIX, 16. חלל Prov. XIII, 13. מעל *Sym.* Joſ. VII, 1. κατεφρόνησαν. מתעתע part. pih. gem. litt. a תעע impoſtor, Gen. XXVII, 12. καὶ ἔσομαι ἐναντίον αὐτοῦ ὡς καταφρονῶν, *& ero coram illo tanquam inſidiator, deceptor.* *Heſychius*: Καταφρονῶν, καταβουλευόμενος. Καταφρονῶν, *adverſus aliquem conſilium capiens, inſidias ſtruens, doloſe affectans*; ut interpretatur *Pearſonus* Præf. in LXX. Int. qui etiam confert illa *Herodoti* de Piſiſtrato: καταφρονήσας τὴν τυραννίδα, ἤγειρε τρίτην στάσιν, *doloſe affectans tyrannidem, tertiam ſeditionem excitavit.* Verba hæc occurrunt Lib. I. c. 59. קפא concreſco, Soph. I, 13. Sed vide, quæ notavi in Καταφορά.

Καταφρόνησις, contemtus, deſpectus. בוז *Sym.* Prov. XII, 8. Vid. & 2 Macc. III, 18.

Καταφρονητὴς, contemptor. בגד part. perfide agens, Hab. II, 5. בגדות plur. perfidiæ, Zeph III, 5. ἄνδρες καταφρονηταὶ, *viri prævaricatores.* Conf. *Pearſoni* Præf. in LXX. Int. בגוים in gentes, (hic procul dubio legerunt בגדים) Hab. I, 5. καταφρονηταί. Conf. *de Dieu* ad Act. XIII, 41.

Καταφρύγω, frigo, torreo. חרה *Incert.* Job. XXX, 30. κατεφρύγη.

Καταφυγὴ, confugium, refugium. חזות proviſio, Eſ. XXVIII, 15. מחסה & מחסה Pſ. XLV, 1. CIII, 19. מנוס Pſ. LVIII, 19. 2 Reg. XXII, 3. מעוז robur, arx, Dan. XI, 39. מעון habitaculum, Pſ. LXXXIX, 1. XC, 9. מצודה

XVII, 1. XXX, 2. מִקְלָט aſylum, Num. XXXV, 12. 15. מִשְׂגָּב locus editus, Pſ. IX, 9. נוּס fugio, Deut. XIX, 3. נֵס vexillum, Exod. XVII, 15. סֵתֶר abſconſio, Pſ. XXXI, 21.

Καταφυτεύω, planto. הִשְׁרִישׁ hiph. radicare facio, Pſalm. LXXIX, 10. נטע Exod. XV, 17. Lev. XIX, 23. Jer. XI, 17. XVIII, 9. נֶטַע planta, Eſ. XVII, 11. 23. שׁוּח Aqu. Mich. VI, 14. καταφυτεύσω. שׁתל Ezech. XVII, 22.

Καταχαίρομαι, lætor. לעג ſubſanno, Prov. I, 26. juxta ed. Rom. καταχαροῦμαι δὲ ἡνίκα ἂν ἔρχηται ὄλεθρος ὑμῖν, lætabor autem, quando exitium veſtrum veniat.

Καταχαλάζω, demitto. הוֹרִיד hiph. à ירד descendere facio, Joſ. II, 15.

Καταχαλκόω, obæro, ære obduco. צפה pih. obtego 2 Par. IV, 9.

Καταχέω, effundo, perfundo. הִטָּה hiph. à נטה inclino, Gen. XXXIX, 21. κατέχεεν αὐτῷ ἔλεος, effudit miſericordiam ſuam. הֶעֱטָה hiph. operio, Pſ. LXXXVIII, 44. κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην, effudiſti ejus ignominiam. יָצוּק fuſum, it. firmum, Job. XLI, 15.

Καταχράομαι, abutor. Ep. Jer. v. 25. Heſychius: Καταχρᾶται, κακῶς χρᾶται. Καταχρᾶται, male utitur.

Καταχρεος ſive Καταχρεως, ære alieno preſſus, obæratus, it. obnoxius. Sap. I, 4. ἐν σώματι κατάχρεῳ ἁμαρτίας, in corpore obnoxio peccato.

Καταχρίω, inungo, oblino. חמר bitumino, Exod. II, 3. Vid. & Sap. XIII, 14.

Καταχρυσόω, deauro, auro obduco. חפה pih. obtego 2 Par. III, 5. 8. צפה pih. idem, Exod. XXV, 11. XIII, 28.

Κατάχυσις, effuſio, diffuſio. אַשְׁדֹּת loca declivia, decurſus, Aqu. Deut. III, 17. מוצק verbal. a צוק anguſtum, Job. XXXVI, 16. Heſychius: Κατάχυσις, ἐκχ. Κατάχυσις, ἀετ.

Καταχωννύω, aggeſta terra tego, obruo. טמן abſcondo, Sym. Job. XL, 8. κατάχωσον. כבשׁ ſubigo, Zach. IX, 15. καταχώσουσιν αὐτοὺς ἐν λίθοις σφενδόνης, obruent illas lapidibus fundæ.

Καταχωρίζω, in album proprium referor, juxta Grotium 3 Macc. II, 29.

Καταψεύδομαι, mentior, calumnior, mendaciter traduco. כחשׁ Sym. Job. XVI, 8. καταψευδόμενος. Sap. I, 11. στόμα καταψευδόμενον, os, mendaciter traducens. Ita Philoſtratus VIII, 11 ſ. Apoll.

Apoll. Tyan. L. IV. c. 16. p. 166. *σοφίαν δὲ αὐτοῦ κατεψεύδετο, ſapientiam vero ejus mendaciter traducebat.*

Καταψευσμὸς, accuſatio falſa. Sir. XXVI, 6.

Κατάψυξις, refrigerium. רוח ventus, *Theod.* Gen. III, 8. *πρὸς κατάψυξιν τῆς ἡμέρας, ad refrigerationem diei.* Fulleri de h. l. conjecturam vide in Miſc. ejus Sacr. Lib. III. c. 5. p. 301.

Καταψύχω, refrigero. כסה pih. operio. Ezech. XXVI, 19. *καταψύξει σε ὕδωρ πολὺ, refrigerabit te aqua multa.* שען niph. innitor, Gen. XVIII, 4. *καταψύξατε (ſc. ἑαυτοὺς) ὑπὸ τὸν δένδρον, refrigerate vos ſub arbore.*

Κατεγχειρέω, ſuſcipio, 3 Macc. I, 21.

Κατέδομαι, comedo, conſumo. אכל Exod. X, 5. Levit. XXVI, 38. Job. XVIII, 14. XX, 26. Eſ. I, 20. חסל Deut. XXVIII, 38. שכל pih. orbo, Lev. XXVI, 22.

Κατείδω, conſpicio, proſpicio, reſpicio. השקיף hiph. Deut. XXVI, 15. *κάτιδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου, reſpice ex domo tua ſancta.* Conf. Baruch. II, 12. Judith. VI, 20. ראה video, Exod. X, 5.

Κατειλαύνω, pello, propello, agito. it. metaphorice corripio. הלם contundo, *Incert.* Pſ. CXL, 5. *κατειλασάτω, corripiat. Aqu.* Eſ. XXVIII, 1. *κατειλασμένοι, agitati.*

Κατελεέω, commiſeror. חסד הלם *contundo in benignitate, Al.* Exod. III, 6. *κατελεήσω.*

Κατεμβλέπω, deorſum inſpicio. הביט hiph. a נבט *Al.* Exod. III, 6. *κατεμβλέψαι.*

Κατέναντι, ex adverſo, e regione, coram. בארץ in terra, 2 Par. VI, 28. דרך via, Ezech. XL, 11. XLII, 1. מול 2 Par. IV, 10. Mich. II, 8. מזרח oriens, 2 Par. V, 11. נגד coram, Exod. XIX, 2. Num. XXV, 4. 3 Reg. XXI, 13. לנגד 4 Reg. I, 13. Pſalm. V, 5. נכח coram, Ezech. XLVII, 21. אל עבר ad tranſitum, Ezech. I, 9. לעמת 1 Par. XXVI, 16. Ezech. III, 8. בפאת in angulo, Amos. III, 12. אל פני ad faciem, Ezech. XLIV, 4. את פני Exod. XXXII, 10. לפני Exod. XXXII, 5. Num. XVII, 4. על פני Gen. L, 13. Zach. XIV, 4. לקבל Chald. coram, Dan. V, 1. לקדים verſus orientem, Ezech. XLI, 14. קדימה idem, Ezech. XI, 1. קדמת conſtruct. ex קדמה ad orientem, Gen. II, 14. IV, 15.

Κατενώπιον, idem. נגד Pſ. XLIII, 17. לנגד 2 Reg. XXII, 23.

XVII, 1. XXX, 2. מקלט aſylum, Num. XXXV, 27. משגב locus editus, Pſ. IX, 9. נוס fugio, Deut. XIX, 3. נס vexillum, Exod. XVII, 15. סתר abſconſio, Pſ. XXXI, 9.

Καταφυτεύω, planto. השריש hiph. radicare facio, Pſalm. LXXIX, 10. נטע Exod. XV, 17. Lev. XIX, 23. Jer. XI, 17. XVIII, 9. נטע planta, Eſ. XVII, 11. 23. שית Aqu. Mich. VI, 14. καταφυτεύσω. שתל Ezech. XVII, 22.

Καταχαίρομαι, lætor. לעג ſubſanno, Prov. I, 26. juxta ed. Rom. καταχαροῦμαι δὲ ἡνίκα ἂν ἔρχηται ὄλεθρος ὑμῖν, lætabor autem, quando exitium veſtrum veniet.

Καταχαλάζω, demitto. הוריד hiph. à ירד deſcendere facio, Jos. II, 15.

Καταχαλκόω, obæro, ære obduco. צפה pih. obtego 2 Par. IV, 9.

Καταχέω, effundo, perfundo. המה hiph. à נטה inclino, Gen. XXXIX, 21. κατέχεεν αὐτῷ ἔλεος, effudit miſericordiam ſuam. העטה hiph. operio, Pſ. LXXXVIII, 44. κατέχεας αὐτῷ αἰσχύνην, effudiſti ejus ignominiam. יצק fuſum, it. firmum, Job. XLI, 15.

Καταχράομαι, abutor. Ep. Jer. v. 25. Heſychius: Καταχρᾶται, κακῶς χρᾶται. Καταχρᾶται, male utitur.

Κατάχρεος ſive Κατάχρεως, ære alieno preſſus, obæratus, it. obnoxius. Sap. I, 4. ἐν σώματι κατάχρεῳ ἁμαρτίας, in corpore obnoxio peccato.

Καταχρίω, inungo, oblino. חמר bitumino, Exod. II, 3. Vid. & Sap. XIII, 14.

Καταχρυσόω, deauro, auro obduco. חפה pih. obtego 2 Par. III, 5. 8. צפה pih. idem, Exod. XXV, 11. XIII, 28.

Κατάχυσις, effuſio, diffuſio. אשדת loca declivia, decurſus, Aqu. Deut. III, 17. מוצק verbal. a צוק anguſtum, Job. XXXVI, 16. Heſychius: Κατάχυσις, ἀκ. Κατάχυσις, αὐτ.

Καταχωννύω, aggeſta terra tego, obruo. טמן abſcondo, Sym. Job. XL, 8. κατάχωσον. כבש ſubigo, Zach. IX, 15. καταχώσουσιν αὐτοὺς ἐν λίθοις σφενδόνης, obruent illas lapidibus fundæ.

Καταχωρίζω, in album proprium referor, juxta Grotium 3 Macc. II, 29.

Καταψεύδομαι, mentior, calumnior, mendaciter traduco. כחש Sym. Job. XVI, 8. καταψευδόμενος. Sap. I, 11. ſtóma καταψευδόμενον, os mendaciter traducens. Ita Philoſtratus VIII. 11 Apoll,

Apoſt. Epm. L. IV. c. 16. p. 166. ὕϐριν δὲ αὐτῶ καταψεύσεται, *ſapientiam vero ejus mendaciter traducebit.*

Καταψευδορκος, accuſatio falſa. Sir. XXVI, 6.

Κατάψυξις, refrigerium, רוח ventus, *Theod.* Gen. III, 8. πρὸς κατάψυξιν τῆς ἡμέρας, *ad refrigerationem diei.* *Fulleri* de h. l. conjecturam vide in Miſc. ejus Sacr. Lib. III. c. 5. p. 301.

Καταψύχω, refrigero. כסה pih. operio. Ezech. XXVI, 19. καταψύξει σε ὕδωρ πολὺ, *refrigerabit te aqua multa.* שען niph. innitor, Gen. XVIII, 4. καταψύξατε (ſc. ἑαυτὰς) ὑπὸ τὸν δένδρον, *refrigerate vos ſub arbore.*

Κατεγχειρέω, ſuſcipio, 3 Macc. I, 21.

Κατέδομαι, comedo, conſumo. אכל Exod. X, 5. Levi XXVI, 38. Job. XVIII, 14. XX, 26. Eſ. I, 20. חסל Deut. XXVIII, 38. שכל pih. orbo, Lev. XXVI, 22.

Κατείδω, conſpicio, proſpicio, reſpicio. השקיף hiph. Deut. XXVI, 15. κάτιδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου, *reſpice ex domo tua ſancta.* Conf. Baruch. II, 12. Judith. VI, 20. ראה video, Exod. X, 5.

Κατελαύνω, pello, propello, agito. it. metaphorice corripio. הלם contundo, *Incert.* Pſ. CXL, 5. κατελασάτω, *corripiat.* *Aqu.* Eſ. XXVIII, 1. κατελασμένοι, *agitati.*

Κατελεέω, commiſeror. חסד הלם *contundo in benignitate,* *Al.* Exod. III, 6. κατελεῆσαι.

Κατεμβλέπω, deorſum inſpicio. הביט hiphil a נבט *Al.* Exod. III, 6. κατεμβλέψαι.

Κατέναντι, ex adverſo, e regione, coram. בארץ in terra, 2 Par. VI, 28. דרך via, Ezech. XL, 11. XLII, 1. מקול 2 Par. IV, 10. Mich. II, 8. מזרח oriens, 2 Par. V, 12. נגד coram, Exod. XIX, 2. Num. XXV, 4. 3 Reg. XXI, 13. לנגד 4 Reg. I, 13. Pſalm. V, 5. נכח coram, Ezech. XLVII, 21. אל עבר ad tranſitum, Ezech. I, 9. לעמת 1 Par. XXVI, 16. Ezech. III, 8. בפאת in angulo, Amos. III, 12. אל פני ad faciem, Ezech. XLIV, 4. את פני Exod. XXXII, 10. לפני Exod. XXXII, 5. Num. XVII, 4. על פני Gen. L, 13. Zach. XIV, 4. לקבל Chald. coram, Dan. V, 1. לקדים versus orientem, Ezech. XLI, 14. קדימה idem, Ezech. XI, 1. קדמת conſtruct. ex קדמה ad orientem, Gen. II, 14. IV, 15.

Κατενώπιον, idem. נגד Pſ. XLIII, 17. לנגד 2 Reg. XXII, 23.

23. Neh. XII, 24. לעמת 2 Par. XXXIV, 27. מפני coram. Aqu. Theod. Prov. IV, 25.

Κατεντευκτὴς, oblocutor, accuſator. מפגע ſcopus. Job VII, 19. διὰ τί ἔθυ με κατεντευκτήν σῦ; quare feciſti me accuſatorem tuum? Heſychius: Κατεντευκτὴν, κατεντυγχάνοντα. Κατεντευκτὴν, accuſantem. Suidas: Κατεντευκτὴν, κατεντυγχάνοντα. (legone κατεντυγχάνοντα.) καὶ κατεντευκτὴς, κατήγορος. Επὶ δὲ τῦ Ἰωβ, ἱνατί με ἔθυ κατεντευκτὴν σῦ; ἆρ αὐτὸς κατὰ Θεῦ ἐνέτυχεν; μὴ γένοιτο. τίνι γὰρ εἶχεν ἐντυγχάνειν; ἀλλὰ λέγει, διατί δι' ἐμὲ τὸ ὄνομά μυ βλασφημεῖται; ἐδόκει γὰρ τὴν παρὰ Θεῦ ἐγκατάλειψιν. Κατεντευκτὴν, accuſantem. Et κατεντευκτὴς, accuſator. De Jobo autem legitur, quod dixerit: Quare feciſti me accuſatorem tuum? Num igitur ille Deum accuſabat? Abſit. Cur enim accuſaret? Sed ſenſus eſt: Quare propter me nomen tuum proſcinditur? Metuebat enim, ne a Deo deſereretur. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κατεντευκτὴς, κατεντυγχάνων; κατήγορος. Κατεντευκτὴς, accuſans, accuſator.

Κατενώπιον, coram. את פני Lev. IV, 17. בפני Joſ. XXI, 45. XXIII, 9. לפני Joſ. I, 5.

Κατεπαίρομαι, me effero contra aliquem. רום Sym. Pſ. LX, 4. κατεπαίρεται.

Κατεπείγω, impello, urgeo. נשה exigo creditum, fœnero, Exod. XXII, 25. Heſychius: Κατεπείγει, κατασπεύδει. Κατεπείγει, urget.

Κατεπίθεσις, impoſtura. רמיה dolus, Incert. Pſ. CXIX, 2. γλώσσα κατεπιθέσεως, lingua impoſturam faciens. Vide Druſium in Fragment. Int. Græc. p. 38.

Κατεπιθυμέω, valde cupidus, concupiſcens. Judith. XII, 15.

Κατεπιλαμβάνω, comprehendo, amplector. החזיק hiph. 2 Reg. XV, 5.

Κατείπω, loquor contra aliquem, traduco, obtrecto, calumnior, invisum reddo. הוציא hiph. a יצא exire facio, Num. XIV, 37. οἱ ἄνθρωποι, οἱ κατειπόντες πονηρὰ (ſc. ῥήματα) κατὰ τῆς γῆς, homines male loquentes de terra. Latinus vertit: detrahentes terræ, quod eſſet mala. Similiter Matth. V, 11. καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, & omne malum de vobis loquuntur. Conf. quæ notavi in v. Καταφέρω. Heſychius: Κατειπεῖν, διαβαλεῖν. Κατειπών, traducens.

Κατεργάζομαι, conficio, elaboro, operor, fabrico, extruo; defatigo, ſubjicio. הציק hiph. a צוק ango, Jud. XVI, 17. ὅτι κατειργάσατο αὐτὸν ἐν λόγοις αὐτῆς, cum defatigaret illum verbis ſuis. Suidas: Κατειργάσατο, κατηγωνίσατο. Κατειργάσατο,

εἰργάσατο, *ſubegit*. מחשבת fabrefactura, Exod. XXXV, 30. κατεργάζεσθαι τὰ ξύλα, *fabricari ligna*. כרתות plur. trabes, 3 Reg. VI, 35. τρίχους κατειργασμένους κέδρῳ (pro ἐκ κέδρου) κυκλόθεν, *ordines circumcirca cedro fabricatos*. משרת diſſolutum, Num. VI, 3. ὅσα κατεργάζεται ἐκ σταφυλῆς, *quæcunque exprimuntur uva*. נכבש niph. a כבש ſubjicior, *Incert*. Joſ. XVIII, 1. ἡ γῆ κατειργάσθη ὑπ' αὐτῶν, *terra ſubjugata eſt ab illis*. Ita *Herodotus* L. I. c. 201. ὡς δὲ τῷ Κύρῳ τοῦτο τὸ ἔθνος κατέργαστο, *cum autem Cyro hæc gens ſubacta eſſet*. עבד ſervio, it. operor, Deut. XXVIII, 39. ἀμπελῶνα φυτεύσεις, καὶ κατεργᾷ, *vineam plantabis, & operaberis in illa*. Ezech. XXXVI, 9. κατεργασθήσεσθε *Latinus* vertit: *arabimini*. Conf. 3 Eſd. IV, 4. & quæ notavi in v. Ἐργάζομαι. עשה facio, Exod. XXXVIII, 24. πᾶν τὸ χρυσίον, ὃ κατειργάσθη εἰς τὰ ἔργα, *omne aurum, quod fabrefactum eſt ad opera*. פעל operor, Exod. XV, 17. εἰς ἕτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατειργάσω, *in ſtabile domicilium tuum, quod extruxiſti*. Pſ. LXVII, 31. δυνάμωσον ὁ Θεὸς τοῦτο, ὃ κατειργάσω ἐν ἡμῖν, *corrobora, Deus, hoc, quod operatus es in nobis*. רדה dominor, Ezech. XXXIV, 4. τὸ ἰσχυρὸν κατειργάσασθε μόχθῳ, *robuſtam scilicet ovem laſſitudine confeciſtis*. Suidas: Κατεργάσασθαι. ἀντὶ τοῦ καταπονῆσαι. Κατεργάσασθαι, *vires frangere & debilitare. Thucydides*.

Κατεργασία, confectio, opus. מלאכה 1 Par. XXVIII, 19.

Κατέργασμα, opus. מפעלים plur. *Aqu*. Prov. VIII, 22.

Κάτεργον, opus. עבדה Exod. XXX, 16. XXXV, 20. פעל *Aqu*. Job, XXIV, 5. ἐν κατέργῳ.

Κατέρχομαι, devenio, deſcendo. Sap. XI, 23. 2 Macc. XI, 29.

Κατεσθίω, comedo, conſumo, devoro. אכל Gen. XL, 17. Num. XIII, 33. Prov. XXX, 14. Eſ. I, 7. IX, 12. XXIX, 6. מאכלת culter, *Aqu. Sym. Theod*. Prov. XXX, 14.

Κατευθικτέω, recto ictu tango. 2 Macc. XIV, 43. τῇ πληγῇ μὴ κατευθικτήσας, *cum ictum non recte direxiſſet*, *Latinus* vertit: *cum non certo ictu plagam dediſſet*. Apud *Heſychium* Κατευθικτήσας eſt ἁψάμενος *tangens*, vel *percutiens*, & apud *Suidam* ἐπιτυχών, *ſcopum aſſequens*.

Κατευθύνω, dirigo, rectifico, recte ago, recta eo, proſpere, feliciter ago; proſperum facio, ſtabilio, venio, tranſeo. אשר Kal & pih. incedo, incedere facio. *Aqu*. Prov. IX, 6. κατευθύνθητε ἐν ὁδῷ συνέσεως, *dirigamini in via intelligentiæ*. LXX. Prov. XXIII, 19. κατεύθυνε ἐννοίας σῆς καρδίας, *dirige cogitationes cordis tui*. ישר rectus, Prov. XV,

 9.

9. εὐχαὶ δὲ κατευθυνόντων δεκταὶ παρ' αὐτῷ, preces autem recte agentium gratæ ſunt ipſi. Prov. XXIX, 28. κατευθύνουσα ὁδὸς, via recta. ישר ישר pih. & hiph. a ישר 1 Reg. VI, 12. κατεύθυνον αἱ βόες ἐν τῇ ὁδῷ, via recta ibant boves. Vid. & Prov. IX, 15. Pſ. V, 9. κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου, dirige coram te viam meam. Prov. XV, 22. ἀνὴρ δὲ φρόνιμος κατευθύνων πορεύεται, vir autem prudens recte ambulat. כון paſſim in niph. pih. pyh. & hiph. Jud. XII, 6. οὐ κατεύθυνεν τοῦ λαλῆσαι οὕτως, non recte poterant ita loqui. 1 Par. XXIX, 18. κατεύθυνον τὰς καρδίας αὐτῶν πρὸς σέ, dirige corda illorum ad te. Conf. quæ in h. v. poſt Hebr. תכן notavi ex Prov. XXI, 2. & 2 Theſſ. III, 5. 2 Par. XII, 14. οὐ κατεύθυνε τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐκζητῆσαι Κύριον, non dirigebat cor ſuum, ad quærendum Dominum. Vid. & 2 Par. XIX, 3. XX, 34. Pſ. LXXVII, 44. 2 Par. XVII, 5. κατεύθυνε Κύριος τὴν βασιλείαν, ſtabiliebat Dominus regnum. 2 Par. XXX, 19. ὑπὲρ πάσης καρδίας κατευθυνούσης, pro omni corde recto. Pſ. XXXIX, 3. κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου, dirige greſſus meus. Vid. & Pſ. CXVIII, 132. Pſ. C, 9. οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου, non gaudet felici ſucceſſu coram oculis meis. Huc reſpiciens Suidas Κατεύθυνεν interpretatur ἐπέτυχε, felici ſucceſſu gaudet. Pſ. CXXXIX, 12. ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, vir loquax non proſpere aget in terra. Pſalm. CXL, 2. κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα, dirigantur preces meæ tanquam ſuffitus. כלכל ſuſtento, Zach. XI, 16. מישר rectitudo, Mal. II, 6. מישרים plur. idem, Prov. I, 3. נכוח rectum, *Al.* 2 Reg. XV, 3. κατευθύνοντες. פרץ erumpo, Oſ. IV, 10. ἐπόρνευσαν, καὶ οὐ μὴ κατευθυνθῶσι, ſcortati ſunt, & non proſpere agant. Phavorinus: Κατευθυνθείησαν, εὐοδωθείησαν. Κατευθυνθείησαν, proſpere agant. צלח : הצליח Kal & hiph. Jud. XIV, 6. 19. κατεύθυνεν (Cod. *Alex.* κατηύθυνεν) ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, veniebat ſuper illum ſpiritus Domini. 2 Reg. XIX, 17. κατηύθυναν τὸν Ἰορδάνην, tranſibant Jordanem. Ezech. XVII, 9. 10. 15. de vite: εἰ κατευθυνεῖ; num proſperabitur? Dan. XI, 36. κατευθυνεῖ, res proſpere aget. Vid. & Dan. VIII, 24. 25. XI, 27. & conf. Sir. XXIX, 20. מצליח part. hiph. *Aqu.* Gen. XXXIX, 2. ἀνὴρ ἦν κατευθυνόμενος, vir erat proſpere agens. הצלח Chald. aph. Dan. III, 31. ὁ βασιλεὺς κατηύθυνε τὸν Σιδράχ, rex proſperum faciebat Sidrachum. Dan. VI, 28. Δανιὴλ κατηύθυνεν ἐν τῇ βασιλείᾳ Δαρείου, Daniel proſpere agebat in regno Darii. Intert. Eſd. VI, 14. ᾠκοδόμουν καὶ κατευθύνοντο, ædificabant, & feliciter agebant. הכן perpendo, Prov. XXI, 2. κατευθύνει δὲ καρδίας Κύριος, dirigit autem corda Dominus. Sir. XXXIX, 9. αὐτὸς κατευθυνεῖ βουλὴν αὐτοῦ, ipſe facit, ut conſilium ejus proſpere cedat.

Κα-

Κατευλογέω, benedico. Tob. X, 12. XI, 12.

Κατευοδόω, ῶ, proſperum reddo, proſperor. עמס onero, Pſ. LXVII, 21. צלח : הצליח Kal & hiph. Jud. XVIII, 5. Pſ. I, 3. XXXVI, 7. XLIV, 5. Vid. & 1 Macc. II, 47.

Κατεύχομαι, precor, bene precor. 2 Macc. XV, 12. κατεύχεσθαι τῷ παντὶ τῶν Ἰουδαίων συστήματι, bene precari omni Judæorum cœtui.

Κατέχω, retineo, teneo, prehendo, contineo, obtineo, detineo, cohibeo, prohibeo, occupo, poſſideo, habito. אחז prehendo, capio. Gen. XXII, 13. κριὸς εἷς κατεχόμενος ἐν φυτῷ Σαβὲκ, aries aliquis detentus vel hærens in planta Sabec. 2 Reg. I, 9. κατέσχε με σκότος δεινὸν, prehenderunt me tenebræ graves. 2 Reg. IV, 10. κατέσχον αὐτὸν, καὶ ἀπέκτεινα αὐτὸν, prehendebam illum, & occidebam illum. 2 Reg. XX, 9. κατέσχεν ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ Ἰωὰβ τοῦ πώγωνος, prehendebat manus dextera Joabi barbam. Pſ. CXXXVIII, 9. καθέξει με ἡ δεξιά σου, tenebit me dextera tua. Cant. III, 8. πάντες κατέχοντες ῥομφαίαν, omnes tenentes gladium. Jer. XIII, 21. ὠδῖνες καθέξουσί σε καθὼς γυναῖκα τίκτουσαν, dolores apprehendent te tanquam mulierem parturientem. Vid. & Jer. XLIX, 24. Aqu. Gen. XLVII, 27. κατεσχέθησαν, detenti fuerunt. Aqu. Pſ. LXXVI, 4. κατέσχες φυλακὰς τῶν ὀφθαλμῶν μου, cohibuiſti palpebras oculorum meorum. חסן Chald. aph. poſſideo, Dan. VII, 22. βασιλείαν κατέσχον οἱ ἅγιοι, regnum occuparunt ſancti. אחר pih. tardo, Gen. XXIV, 56. μὴ κατέχετε με, ne detineatis me. Vid. & loca poſtea ex Jud. XIII, 15. 16. adducta, & conf. Luc. IV, 42. אסף congrego, Job. XXXIV, 14. τὸ πνεῦμα παρ' αὐτῷ κατασχεῖν, ſpiritum apud ſe detinere. אסר vincio, Gen. XXXIX, 20. ἐν ᾧ οἱ δεσμῶται τοῦ βασιλέως κατέχονται, in quo captivi regis detinebantur. Vid. & Gen. XLII, 19. בעת & בקע junctim, prætereo, prævaleo, Job. XV, 24. מתחולל hithp. attollo me, Sym. Exod. IX, 17. κατέχεις. הפיל hiph. a נפל cadere facio, Prov. XIX, 15. השגא hiph. augeo, Pſ. LXXII, 12. κατέσχον πλοῦτον, obtinuerunt divitias. חזה video, Job. XXIII, 9. חזק : החזיק pih. & hiph. 2 Reg. XII, 12. Neh. III, 4. Jer. VI, 24. חלק partior, Job. XXVII, 17. τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ ἀληθινοὶ καθέξουσι, opes autem ejus veraces obtinebunt. Conſ. 2 Cor. VI, 10. ירש poſſideo, Joſ. I, 11. κατασχεῖν τὴν γῆν, ut terram occupetis. Heſych. Κατασχεῖν, κατακρατεῖν, κατοικεῖν. Κατασχεῖν, occupare, inhabitare. Ezech. XXXIII, 24. κατέσχε τὴν γῆν, terram poſſidebat. ישב ſedeo, incolo, Eſ. XL, 22. ὁ κατέχων τὸν γῦρον τῆς γῆς, tenens ambitum terræ. לכד capio, 2 Par. XV, 8. נחל poſſideo, Exod. XXXII, 13. καθέξουσιν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα, poſſidebunt illum in æternum. Vid. & Pſalm. LXVIII,

LXVIII, 42. נעגן niph. moror, Ruth. I, 13. καὶ αὐταῖς κατασχεθήσεσθε τοῦ μὴ γενέσθαι ἀνδρί; & illis detinebimini vel remorari vos patiemini, nubere viro? עצר detineo, *Al.* Jud. XIII, 15. κατάσχωμεν δὴ σέ, *quaſo te detineri a nobis patiaris.* Ibid. v. 16. ἐὰν κατάσχῃς με, *ſi me detineas.* תפש prehendo, Jer. L, 16. תמך ſuſtento, *Sym.* Prov. IV, 4. κατεχέτω λόγους μου ἡ καρδία σου, *retineat ſermones meos cor tuum.* Conf. Luc. VIII, 15. 1 Cor. XV, 2. 1 Macc. VI, 27. οὐ δυνήσῃ τοῦ κατασχεῖν αὐτῶν, *non poteris prævalere illis.* 2 Macc. I, 31. τὸ περιλειπόμενον ὕδωρ ὁ Νεεμίας ἐκέλευσε λίθους μείζονας κατασχεῖν, *ex reſidua aqua Nehemias jubebat lapides majores profundi.* *Heſychius*: Κατέχειν, κρατεῖν, κωλύειν, συνέχειν. Κατέχειν, *tenere; prohibere, continere.*

Κατηγορέω, accuſo. נחם conſolor, *Sym.* Job. VII, 13. κατηγορήσει. רגל pih. obtrector, *Al.* 2 Reg. XIX, 27. κατηγόρησε τοῦ δούλου σου, *accuſavit ſervum tuum.* 1 Macc. VII, 6. κατηγόρησαν τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλέα, *accuſabant populum apud regem.* Conf. Joh. V, 45. 1 Macc. VII, 25. κατηγόρησεν αὐτῶν πονηρὰ ſc. πράγματα, *accuſabat illos de criminibus.* Conf. Marc. XV, 3.

Κατήγορος, accuſator. 2 Macc. IV, 5.

Κατήγορος ἐν πρωτολογίᾳ, accuſator in prima actione. ראשון ריב prior in lite, i. e. primus accuſator, Prov. XVIII, 17. δίκαιος ἑαυτοῦ κατήγορος ἐν πρωτολογίᾳ, *juſtus ſui ipſius accuſator in prima actione,* vel *juſtus primus & præcipuus ſui accuſator eſt.* *Suidas* v. Πρωτολογία ex Auctore incerto: Πάσης κατηγορίας αὐτῷ ἀποφαίνει πρωτολογίαν. Quæ verba in Cl. *Kuſteri* editione ita vertuntur: *In tota illius accuſatione primas dicendi partes tenet.*

Κατηφής, tetricus: Sap. XVII, 4. φάσματα ἀμειδήτοις κατηφῆ (ita rectius juxta ed. *Rom.* pro ἀμειδῆ τοῖς κατηφέσι, ut legitur in *Francof.*) προσώποις, *ſpectra tetricis horribilibus vultibus.* *Heſychius*: Κατηφία, κατηφῆ, στυγνά. Κατηφία, κατηφῆ, *tetrica.* *Suidas*: Κατηφής, σκυθρωπός. Κατηφής, *tetricus.*

Κατιόομαι, maculor, contaminor. Sir. XII, 13. γνώσῃ ὅτι οὐκ εἰς τέλος κατίωται, (ſic enim ex Cod. Alex. legendum puto pro κατίωσε.) *cognoſces, quod non in finem maculatum ſit,* h. e. quod non deſierit maculari. *Heſychius*: Κατίωται, ἐρρύπωται. Κατίωται, *maculatus eſt.*

Κατισχύω, idem quod κατέχω, detineo. השחה hiph. incurvo me, *Theod.* Prov. XII, 26. κατισχύει.

Κατισχυρεύομαι, prævaleo. עריצים plur. prævalidi, *Aqu.* Pſ. LXXXV, 14. κατισχυρευομένων.

Κα-

Κατισχύω, fortifico, firmo, roboro, firmiter teneo, graviter premo, opprimo, munio, invaleſco, contendo, prævaleo. אזר pih. accingo me, Eſ. L, 11. *κατισχύετε φλόγα, invaleſcere facitis flammam.* אמץ Kal & pih. Deut. II, 30. *κατίσχυσε τὴν καρδίαν αὐτῦ, roborabat cor ipſius.* Vid. & 2 Par. XXXVI, 13. Pſ. LXXXVIII, 21. *ὁ βραχίων μυ κατισχύσει αὐτὸν, brachium meum roborabit illum.* אנה pyh. occaſio datur, *Sym.* Pſ. XC, 10. *ὐ κατισχύσει σε κακὸν, non prævalebit tibi malum.* בקע findo, Eſ. LXIII, 12. גבר Kal & pih. Exod. XVII, 11. *κατίσχυεν Ἰσραὴλ, prævalebat Iſraël.* Ibid. *κατίσχυεν Ἀμαλὴκ, prævalebat Amalec.* Zach. X, 6. *κατισχύσω τὸν οἶκον Ἰύδα, firmabo domum Juda.* Vid. & v. 12. האביר hiph. perdo, 4 Reg. XXIV, 2. האיץ hiph. ab אוץ urgeo, Eſ. XXII, 4. *μὴ κατισχύσητε παρακαλεῖν με, ne contendatis conſolari me.* חזק validus, Ezech. III, 8. *τὸ νῖκός σῦ κατισχύσω κατέναντι τῦ νίκυς αὐτῶν, victoriam tuam prævalere faciam victoria illorum.* חזק in Kal, pih. hiph. & hithp. Exod. VII, 13. *κατίσχυσεν* (ſc. *ἑαυτὴν*) *ἡ καρδία Φαραὼ, obfirmabat ſe cor Pharaonis.* Joſ. XI, 20 *διὰ Κυρίυ ἐγένετο κατισχῦσαι αὐτῶν τὴν καρδίαν, per Dominum fiebat, ut obfirmaret ſe cor illorum.* Joſ. XVII, 13. *ἐπεὶ κατίσχυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, cum invaleſcerent filii Iſraël.* Vid. & 4 Reg. XIV, 5. 1 Par. XI, 10. *οἱ κατισχύοντες μετ᾽ αὐτῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῦ, firmiter adhærentes illi in regno ipſius.* 2 Par. VIII, 3. *ἦλθε Σαλωμὼν εἰς Βαισυβὰ, καὶ κατίσχυσεν ἐπ᾽ αὐτὴν, veniebat Salomo Baſobam, & prævalebat illi,* vel *expugnabat illam.* 2 Par. XVII, 1. *κατίσχυσεν Ἰωσαφὰτ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, prævalebat Joſaphat Iſraëli.* Vid. & 2 Par. XXVII, 5. 2 Par. XI, 16. *κατίσχυσαν τὴν βασιλείαν Ἰύδα, firmabant regnum Judæ.* 2 Par. XIII, 21. *κατίσχυσεν Ἀβιὰ, invaleſcebat Abia.* Vid. & 2 Par. XV, 8. XXV, 11. XXVI, 8. 2 Par. XXVI, 9. *κατίσχυσεν αὐτὰς, muniebat illas.* Vid. & 2 Par. XXXII, 5. Jer. VIII, 21. *κατίσχυσάν με ὠδῖνες, firmiter me tenuerunt dolores quaſi parturientis.* Dan. XI, 21. *κατισχύσει βασιλείας ἐν ὀλισθήμασι, obtinebit regnum in ruinis.* Agg. II, 5. *κατίσχυε* (ſc. *ἑαυτὸν*) *Ζοροβάβελ, robora te Zorobabel.* Vid. & Zach. VIII, 13. חזקה robur, 2 Par. XXVI, 16. יצא exeo, 1 Reg. XIX, 8. *κατίσχυσε Δαβὶδ, roborabat ſe David.* כבר gravis ſum, Eſ. XXIV, 20. *κατίσχυσε γὰρ ἐπ᾽ αὐτῆς* (ſc. *γῆς*) *ἡ ἀνομία, invaluit enim in illa* (ſc. terra) *iniquitas.* נצח æternitas, Jer. XV, 18. *ἱνατί οἱ* (ita juxta *Rom.* ed. in *Francof.* vitioſe *ἐν*) *λυπῦντές με κατισχύυσί μυ; quare illi, qui contriſtant me, mihi prævalent?* Ita Sap. VII, 30. *σοφίας δὲ ὐ κατισχύει κακία, ſapientiæ autem non prævalet malitia.* Et Matth. XVI, 18. *πύλαι ᾅδυ ὐ κατισχύσυσιν αὐτῆς, portæ inferni non prævalebunt illi.* Conf. & quæ ſupra in h. v. poſt Hebr. אנה notavi ex Pſ. XC, 10. עזוז robur, Eſ. XLII,

25. κατίσχυσεν αὐτοὺς πόλεμος, bellum graviter illos preſſit. עוז roboror, Jud. VI, 2. κατίσχυσε χεὶρ Μαδιὰμ ἐπὶ Ἰσραὴλ, manus Midian prævalebat Iſraëli. Dan. XI, 12. καταβαλεῖ μυριάδας, καὶ οὐ κατισχύσει, proſternet myriades, ſed non prævalebit, vel ſuperior evadet. עזר juvo, 1 Par. V, 19. κατίσχυσαν ἐπ' αὐτῶν, prævalebant illis. 1 Par. XV, 26. ἐν τῷ κατισχῦσαι τὸν Θεὸν τοὺς Λευίτας, cum Deus roboraret Levitas. Vid. & 2 Par. XIV, 11. XXVIII, 23. 2 Par. XXVI, 7. Κατίσχυσεν αὐτὸν Κύριος, Deus faciebat, ut prævaleret. עצם potens fio, Exod. I, 7. עצר detineo, coërceo, 2 Par. XIV, 11. μὴ κατισχυσάτω πρὸς σὲ ἄνθρωπος, ne prævaleat adverſus te homo. צוה. pih. jubeo, Exod. XVIII, 23. 1 Par. XXII, 12. רעה אבן paſtor, lapis, Gen. XLIX, 25. שור contemplor, Oſ. XIV, 9. Sap. 10. 11. ἐν πλεονεξίᾳ κατισχυόντων αὐτὸν παρέστη, in fraude opprimentium illum affuit illi. Sic etiam Diodorus Siculus L. I. p. 81. τοῦ πλεῖστον δυναμένου τὸν ἀσθενέστερον κατισχύοντος, cum potentior infirmiorem opprimeret. Et Lib. V. p. 337. Jovem Saturno in regno ſucceſſiſſe memorat, οὐ βίᾳ κατισχύσαντα τὸν πατέρα, non qui vi patrem oppreſſerit.

Κατώδυνος, triſtis, moeſtus. תאניה Sym. Eſ. XXIX, 2. מר amarus, Theod. Jud. XII, 25. κατώδυνοι. Scribitur alias Κατάδυνος: Vid. infra.

Κατοικεσία, habitatio. מושב Pſ. CVI, 36.

Κατοικέω, habito, commoror, ſedeo. אב pater, Joſ. XXIV, 33. אשים plur. homines, Joſ. VIII, 20. X, 6. אשיש fundamentum, Eſ. XVI, 7. בעל dominor, 1 Par. IV, 22. Eſ. LXII, 5. בעל dominus, Joſ. XXIV, 11. גור : התגורר Kal & hithp. peregrinor, 3 Reg. XVII, 20. Jer. XLII, 15. XLIX, 17. Al. Jer. XLIX, 32. κατοικήσει. דור Chald. peregrinor, Dan. IV, 9. ἐν τοῖς κλάδοις κατῴκουν τὰ ὄρνεα, in ramis ſedebant aves. חוף portus, Ezech. XXV, 16. טמון abſconditum, Deut. XXXIII, 19. ישב ſedeo, maneo, Gen. XIII, 7. 12. & alibi ſæpiſſime. מלא plenitudo, Amos. VI, 8. נפל cado, Gen. XXV, 18. פרזון pagus, paganus, Jud. V, 7. שכן Gen. IX, 27. Job. IV, 19. Eſ. XXXIII, 5. שכן verbale, habitans; Oſ. X, 5. παροικήσουσιν οἱ κατοικοῦντες Σαμάρειαν, accolent qui Samariam incolunt. שבת Incert. Gen. XIII, 6. κατοικεῖν.

Κατοίκησις, habitatio. אחזה poſſeſſio, Al. Gen. XXXVI, 43. κατοικήσεως. מעון Jer. LI, 37. מושב Gen. X, 30. XXVII, 39. Num. XV, 2. שבת 3 Reg. VIII, 30. Al. 2 Par. VI, 12. κατοικήσεως.

Κατοικητήριον, habitaculum. זבל Aqu. Pſ. XLVIII, 15: מעון

מעון 2 Par. XXX, 27. Jer. IX, 11. Nah. II, 11. מעונת Pſ. LXXV, 2. Jer. XXI, 13. מושב Exod. XII, 20. Pſalm. CVI, 4. שבת Exod. XV, 17. Pſ. XXXII, 14.

Κατοικία, habitatio, habitaculum, domus. בית domus, Pſ. CIII, 19. יושב part. habitans, Soph. II, 5. מדר Chald. Dan. II, 11. מדור Chald. Dan. IV, 22. מושב Exod. XXXV, 3. משבת : משובה verbal. fœm. a שוב aversa, averſio, Jer. III, 6. 8. 12. Oſ. XIV, 5. נוה Aqu. Sym. Oſ. IX, 13. שבת Num. XXI, 15. Abd. v. 3.

Κατοικίζω, ἵζομαι, habitare facio, it. habito. הותב Chald. aph. a יתב Eſd. IV, 10. השיב hiph. a שוב reverti facio, Jer. XII, 15. Ezech. XXIX, 14. השכיב hiph. cubare facio, Oſ. II, 18. ישב : נושב : הושיב Kal, niph. & hiph. Gen. XLVII, 6. Deut. II, 12. Joſ. VI, 25. Pſ. IV, 10. XXVIII, 9. Pſ. CXII, 8. הואיל לשבת acquieſco habitare, Exod. II, 21. שכן ; השכין pih. & hiph. Gen. III, 24. Jer. VII, 2. 6.

Κατοικοδομέω, ædifico. מושב habitatio, Gen. XXXVI, 43.

Κάτοικος, habitator, incola. יושב part. Gen. L, 11. Vid. & 1 Macc. I, 40.

Κατοίομαι, arrogans ſum, arroganter de me ſentio. יין vinum, Hab. II, 5. ὁ δὲ κατοιόμενος καὶ καταφρονητὴς ἀνὴρ ἀλαζὼν, *arrogans autem & contemptor, vir ſuperbus.* Inde Gloſſ. MSS. in Proph. Κατοιόμενος, (MS. vitioſe Κατοιώμενος,) ὑπερορῶν, ἀπατῶν, ὑπερηφανευόμενος. Κατοιόμενος, *deſpiciens. decipiens, ſuperbiens.* *Heſychius*: Κατοιόμενος, ὁ μετὰ πληροφορίας πιστεύων, ἢ ὁ ἐν ὑπολήψει φερόμενος, καὶ ὁ ὑπερηφανευόμενος. Κατοιόμενος, *cum plena fiducia credens, vel qui opinione fertur, vel ſuperbus.* Apud eundem vox exponitur ὑπερορῶν. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. & *Suidas*: Κατοιόμενος, ὁ νομίζων (*Suidas* ὀνομάζων habet, ſed præferend. videtur ὁ νομίζων.) ἑαυτὸν μέγαν καὶ φυσῶν ὑπερηφάνως. Κατοιόμενος, *de ſe ipſo magnifice ſentiens, & tumens ſuperbe.* Ceterum *Trommius* in Concord. ad hanc vocem notat, quod in edit. *Baſil.* pro illa legatur κατοινόμενος & Κατοινώμενος, *vino obrutus, ebrius*; & hoc cum Hebr. voce magis conveniat. Inde ergo firmatur conjectura Eruditiſſ. *Lamb. Bos*, qua in Proleg. in LXX. Int. cap. 3. putat, quod Græci primo verterint κατοινώμενος, *qui vino obruitur, quem vinum errare facit, qui ex vino protervus eſt.* Ita & jam ante illum ſuſpicatus eſt *Heinſius* in Exerc. Sacr. in N. T. p. 554. & *Druſius* Quæſt. Ebr. L. II. qu. 19.

Κατόπιν, retro. אחרי *Sym.* Joſ. X, 19. 2 Reg. V, 22.

Κατόπισθε, σθεν, pone, poſt. אחר Gen. XXXVII, 17. Ruth. II, 2. Prov. XXIV, 27. אחרי Jud. XVIII, 12. Ruth. II, 9. 3 Reg. XIII, 14. אל אחרי Zach. VI, 6. מאחרי 2 Reg. II, 27. Neh. IV, 13. על אחרי Ezech. XLI, 15.

Κατόπτης, ſpeculator, ſpectator. 2 Macc. XV, 21. *Suidas*: Κατόπτης, ἐπιτηρητής. Κατόπτης, *obſervator*. *Heſychius*: Κατόπτην, κατάσκοπον. Κατόπτην, *ſpeculatorem*.

Κάτοπτρον, ſpeculum. מראה viſio, Exod. XXXVIII, 8.

Κατορθόω, erigo, dirigo, rectum facio, rectus ſum, inſtauro, ſtabilio, & Κατορθόομαι, οῦμαι, recte me gero, reſtituo. אשר incedo, Prov. IX, 6. κατορθώσατε σύνεσιν ἐν γνώσει, *dirigite prudentiam in ſcientia.* זכה pih. purifico, Pſ. CXVIII, 9. ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; *quo bene diriget juvenis viam ſuam?* ישר rectus, Prov. XIV, 11. σκηναὶ δὲ κατορθούντων στήσονται, *tabernacula autem recte agentium ſtabunt.* Vid. & Prov. II, 7. Mich. VII, 2. ישר pih. rectifico, Pſ. CXVIII, 27. πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην, *ad omnia mandata tua recte me gerebam.* הכין : נכון : כון Kal, niph. & hiph. 1 Par. XVI, 30. κατορθωθήτω ἡ γῆ, καὶ μὴ σαλευθήτω; *fundetur terra, & non moveatur.* Vid. & Pſ. XCV, 10. 1 Par. XXVIII, 7. κατορθώσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, *ſtabiliam regnum ejus.* Vid. & Eſ. IX, 7. 2 Par. XXIX, 35. κατωρθώθη τὸ ἔργον ἐν οἴκῳ Κυρίου, *inſtauratum erat opus in domo Domini.* Vid. & 2 Par. XXXV, 10. 2 Par. XXXIII, 16. κατώρθωσε τὸ θυσιαστήριον Κυρίου, *inſtaurabat altare Domini.* Conf. 3 Eſd. V, 74. Prov. IV, 18. ἕως ἂν κατορθώσῃ ἡ ἡμέρα, *usque dum dies recta, ſive plena ſit.* מישור rectitudo, Zach. IV, 7. מישרים plur. idem, Prov. II, 9. נתכן niph. rectus ſum, Ezech. XVIII, 25. μὴ ἡ ὁδός μου οὐ κατορθοῖ; *nonne via mea recta eſt?* Vid. & v. 29. עלץ exſulto, Prov. XI, 10. ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρθωσε (ſubaudiend. videtur ἑαυτὴν) πόλις, *in bonis juſtorum erigit ſe urbs.* 2 Macc. VIII, 36. φόρον κατορθώσασθαι, *tributum reſtituere.*

Κατόρθωσις, ſtabilimentum, correctio, reſtitutio. מכון baſis, ſtabilimentum. Pſ. XCVI, 2. δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατόρθωσις τοῦ θρόνου, *juſtitia & judicium ſtabilimentum throni.* Judith. XI, 7. εἰς κατόρθωσιν πάσης ψυχῆς, *ad correctionem omnis animæ.*

Κατορύσσω, ύττω, defodio, obruo, ſepelio. חתר Amos. IX, 2. κατορυγῶσιν εἰς ᾅδου, *ſepeliantur in infernum.* *Heſychius* & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κατωρυγᾶσιν, (ita vitioſe ſcribitur pro Κατορυγῶσιν) ταφῶσιν. Κατωρυγῶσιν, *ſepeliantur.* טמן abſcondo, Jer. XIII, 7. נבל abortivum, *Sym.* Job. III,

III, 16. κατορύγειν. קבר ſepelio, Gen. XLVIII, 7. κατώρυξα αὐτὴν, ſepelivi illam. Jer. XXV, 33. οὐ μὴ κατορυγῶσιν, neutiquam ſepelientur.

Κατοχεὺς, repagulum. בריח plur. Sym. Exod. XXVI, 17. κατοχεῖς, repagula. Ita & apud Callimachum Hymn. in Apoll. v. 6.

Αὐτοὶ νῦν κατοχῆες ἀνακλίνεσθε πυλάων.

Ipſa vos nunc repagula foribum recumbite,

Conf. ill. Spanhemii Obſ. ad h. l. p. 51.

Κατοχεύω, pecora admitto, הרביע hiph. coire facio, Lev. XIX, 19. τὰ κτήνη σου οὐ κατοχεύσεις ἑτέρῳ ζυγῷ, jumenta tua non admittes alieno jugo. Gloſſ. in Octat. Οὐ κατοχεύσεις, τὸ μὴ μιγῆναι ἵππον θηλυκόν. Plenius Lex. Cyrilli MS. Brem. Οὐ κατοχεύσεις, (MS. vitioſe κατωχεύσει) τὰ κτήνη ἑτεροζυγῷ, τουτέστιν οὐ δώσεις ἵππον θήλειαν ὄνῳ τοῦ μιγῆναι αὐτῷ, καὶ ἀνάπαλιν. Οὐ κατοχεύσεις τα κτήνη ἑτεροζυγῷ, hoc eſt, non dabis equam aſino, ut miſceatur cum illa, & vice verſa. Heſychius: Κατοχεύει, πηδᾷ, ἐπιχαθῆται. Κατοχεύει, ſalit, inſidet.

Κατοχὴ, detentio. בעל Sym. Cant. VIII, 11.

Κατόχιμός εἰμι, poſſeſſus ſum. עבד לרשת אחזה ſervio ad obtinendam hereditariam poſſeſſionem, Lev. XXV, 26. Gloſſ. in Octateuch. Κατόχιμοι, κατεχόμενοι ὑπὸ πνευμάτων. Plenius apud Heſychium, κατεχόμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, qui obſeſſi tenentur a ſpiritibus immundis.

Κάτοχος, qui tenet aliquid, it. lapis ſepulchralis. בעד circa, Jon. II, 7. ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι, cujus repagula tanquam lapides ſepulchrales æterni. Heſychius: Κάτοχοι, λίθοι οἱ ἐπὶ μνήμασι τιθέμενοι. Κάτοχοι, lapides ſuper ſepulchra poſiti. Gloſſ. MS. in Cantica Script. Κάτοχοι, κατέχοντες. Κάτοχοι, detinentes. בעלים domini, Al. Gen. XLIX, 23. κάτοχοι μερίδων, qui tenent partes.

Κάτω, infra. למטה Eccleſ. III, 21. Eſ. XXXVII, 31. תחתי inferior, Joſ. XV, 19. Ezech. XXXI, 16. תחתון idem, Joſ. XVI, 3. תחת Aqu. Theod. Deut. IV, 19.

Κάτω κάτω, infra infra, i. e. perquam infime. מטה מטה Deut. XXVIII, 43.

Κάτωθεν, inferne, ab imo. מלמטה Exod. XXVI, 24. XXVII, 5. תחתון Ezech. XLI, 7.

Vid. alibi Ἄβυσσος πηγῶν κάτωθεν.

Κατώτερος, compar. inferior. תחתון 3 Reg. IX, 17. תחתים Sym. 2 Reg. XXIV, 6. κατωτέρω.

Κατώτατος, ſuperl. infimus. מחקרים plur. ſerutationes, Sym. Pſ. XCIV, 4. κατώτατα. תחתי Deut. XXXII, 22. Pſ. LXXXV, 12. LXXXVII, 6. CXXXVIII, 14.

Κατώγαιος & κατώγειος, inferior, qui verſus terram. Vid. ſupra Κατάγαιος.

Κατωδυνάω, dolore afficio, affligo. מרר pih. amarum reddo, Exod. I, 14. נאנק niph. exclamo, Ezech. IX, 4.

Κατώδυνος, dolore affectus, triſtis. מר amarus, Jud. XVIII, 25. κατώδυνοι ψυχὴν, *triſtes animo.* 1 Reg. I, 10. αὐτὴ κατώδυνος ψυχῇ, *illa triſtis animo.* *Heſychius:* Κατώδυνος, λυπηρά. Κατώδυνος, *triſtis.* Vid. & 1 Reg. XXX, 6. 4 Reg. IV, 27. Scribitur etiam Κατάδυνος. Vid. ſupra.

Καυλὸς, caulis, ſcapus, haſtile, ſtipes. ירך latus, Exod. XXV, 31. XXXVII, 17. Gloſſ. in Octat. Καυλὸς, ἐν ᾧ ὁ λύχνος ἐμβάλλεται. Καυλὸς, *cui lychnus immittitur.* צמרת *Theod.* Ezech. XXXI, 14. *Heſychius:* Καυλὸς, τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος τὸ ἀπεξυσμένον, εἰς ὃ ἐμβιβάζεται τὸ κοῖλον τοῦ δόρατος, τὸ σύνηθες ἐπὶ τῶν φυτῶν. Καυλὸς, *ſummitas haſtæ abraſa, in quam immittitur cavitas haſtæ, communiter de plantis.*

Καῦμα, æſtus. חם Gen. VIII, 22. Eſ. XVIII, 4. חרב ſiccitas, Job. XXX, 30. Eſ. IV, 6. ילל ejulatus, Deut. XXXII, 10. ממשק locus derelictus, Soph. II, 9. קיץ æſtas, Prov. X, 6.

Καῦσις, uſtio, combuſtio. בער infin. pih. ardere, Eſ. XL, 16. XLIV, 15. εἰς καῦσιν, *ad combuſtionem.* Conf. Hebr. VI, 8. יקדה Chald. Dan. VII, 11. מוקד *Aqu.* Pſ. CI, 4. מוקדה Lev. VI, 9. מערכת ordinatio, Exod. XXXIX, 37. שריף infin. 2 Reg. XXVII, 7. שרפה *Al.* 2 Par. XVI, 15. XXI, 19. καῦσιν, & Amos. IV, 11. ἀπὸ καύσεως.

Καῦσος, æſtus, ardor. חרבונים plur. ſiccitates, *Sym.* Pſ. XXXI, 4. ὡς καῦσος. קיץ æſtas, *Sym.* Pſ. XXXI, 4. καῦσος θερινὸν, *ardor æſtivus.*

Καυστὸς, combuſtus. מרחשת ahenum, cacabus, *Incert.* Lev. VII, 9. καυστὴ, *combuſta hoſtia.*

Καύσων, urens ventus. eurus, ventus ab oriente ſpirans. קדים oriens, Jer. XVIII, 17. ὡς ἄνεμον καύσωνα διασκορπιῶ αὐτοὺς, *tanquam ventum urentem diſpergam illos.* Vid. & Ezech. XVII, 10. XIX, 12. Oſ. XIII, 15. Jon. IV, 9. שרב Eſ. XLIX, 10. Conf. Sir. XVIII, 16. XLIII, 27.

Ven-

Ventum urentem eſſe orientalem ex Itinerariorum commentariis diſcimus. Appellatur apud Orientales *Sämiel*, ex *Sam*, vocabulo Arabico, quod ſignificat *venenum*, & *iel*, quod lingua Turcica ſignificat *ventum*. De iſto *Hieronymus* ad Ezech. XXVII. *Auſtro flante, qui ſignificantius* קדים Græce *καύσων interpretatur, quem nos in ventum urentem transferre poſſumus.* Vide *Humphr. Hodium* de Bibl. Text. Orig. p. 215. Conf. & *Zornium* Hiſt. Fiſc. Jud. p. 14. ſeq.

Καύσωνος ξηρότης, æſtus ſiccitas. צחיחה *Sym.* Pſ. LXVII, 7.

Καυχάομαι, glorior; jacto. אמר dico, Prov. XX, 9. הרבה hiph. multiplico, 1 Reg. II, 3. רנן hiph. lætus canto; Pſ. XXXI, 14. השתבח hithp. a שבח laudatione commendo me, 1 Par. XVI, 35. התהלל hithp. 3 Reg. XX, 11. Pſ. XLVIII, 6. ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν μὴ καυχώμενοι, *in multitudine divitiarum ſuarum non glorianteſ.* Vid. & Prov. XXV, 14. Prov. XXVII, 1. μὴ καυχῶ τὰ εἰς αὔριον, *ne glorieris de rebus diei craſtini.* Jer. IX, 22. μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, *non glorietur ſapiens in ſapientia ſua.* התפאר hithp. Jud. VII, 2. עלז exulto, Pſ. XCIII, 3. CXLIX, 5. עלץ idem, Pſ. V, 14.

Καύχημα, gloriatio, jactatio. גאוה elatio, Deut. XXXIII, 29. גאון *Quint. Ed.* Pſ. XLVI, 5. חדוה elatio, 1 Par. XVI, 27. פאר *Sym.* Eſ. LV, 5. שם nomen, Deut. XXVI, 19. תהלה laus, Deut. X, 21. Jer. XIII, 11. תוחלת ſpes, Prov. XI, 7. תפארת ornatus, decor, 1 Par. XXIX, 11. σοὶ, Κύριε, ἡ μεγαλωσύνη, καὶ ἡ δύναμις, καὶ τὸ καύχημα, *tibi, Domine, majeſtas, & potentia, & gloria.* Prov. XVII, 6. καύχημα δὲ τέκνων πατέρες αὐτῶν, *gloria autem liberorum patres eorum.* Vid. & Zach. XII, 7.

Καύχησις, idem. תבואה proventus, Jer. XII, 13. תפארת 1 Par. XXIX, 13. Prov. XVI, 31. *Aqu.* Prov. XIX, 11.

Καυών, vid. infra Χαυῶνες.

Καφφὼ, Hebr. כפות ſpathæ, *Incert.* Lev. XXIII, 40.

Καψάκης. Vid. ſupra Καμψάκης.

Κέγχρος, milium. דחן Ezech. IV, 9. מעיו *Aqu. Sym. Theod.* Eſ. XLVIII, 19. αἱ κέγχροι, *lapilli milii ſimilitudine*, niſi legendum κόχλοι, i. κάχληκες lapilli ſive calculi, qui in aqua mariſve littore reperiuntur. Notabis autem in *Procopio* legi αἱ. Nam potius dicendum οἱ κέγχροι, cum articulo maſculino. *Hieron. ut lapilli ejus.* Ita *Druſius* in Fragm. Vet. Int. Gr. p. 463. נסמן part. niph. ſignatum, Eſ. XXVIII, 25. נקדה punctum, *Al.* Cant. I, 10. ἐν κέγχροις. *Heſychius:*

Κεγχροι,

Κέγχρος, *εἶδος βοτάνης, καὶ σπερμάτιον μελίνῃ ἐμφερές. Κέγχρος, ſpecies herbæ, & ſemen panico ſimile.*

Κέδρινος, cedrinus. ארז cedrus, Lev. XIV, 4. 6. 2 Reg. V, 11. ברוש cupreſſus, 2 Par. III, 5. גפר cupreſſus, *Incert.* Gen. VI, 14.

Κέδρος, cedrus. ארז Num. XXIV, 6. Jud. IX, 15. ברוש cupreſſus, Ezech. XXVII, 5. קדרון vallis *Joſepho* Lib. II. de Bell. Jud. c. 12. & 16. & *Euſebio* Onom. κεδρών, & quidem a cedris dicta, (conf. ſi placet, Exercitat. noſtram de Lignis Libani p. 51. ſeqq.) 2 Reg. XV, 23. *διέβη τὸν χειμάῤῥουν κέδρων, tranſibat torrentem cedrorum.* Vid. & 3 Reg. II, 38. 4 Reg. XXIII, 6. 12. 2 Par. XV, 16. XXIX, 16. 3 Reg. XV, 13. *ἐν τῷ χειμάῤῥῳ τῶν κέδρων, in torrente cedrorum.* Conf. Joh. XVIII, 1. & ad h. l. Auctores B. *Wolfio* p. 960. laudatos. תאשור Eſ. LX, 13. *Heſych.* *Κέδρος, ῥάβδος, κιβωτὸς, λάρναξ, ἢ δένδρον ἄκαρπον. Κέδρος, virga, arca, capſa, vel arbor fructus non ferens.* *Suidas*: *Κέδροι. δένδρα ὑψίκομα καὶ ἄκαρπα, οἷς ἀπεικάζει Δαβὶδ τὴν εἰδωλολατρείαν. Κέδροι. arbores alte comatæ & infrugiferæ, cum quibus comparat David idololatriam.*

Κέδρος τοῦ Λιβάνου, cedrus Libani. אזרח רענן indigena viridis, Pſ. XXXVI, 37.

Κεῖμαι, jaceo, poſitus ſum; conſtitutus ſum; datus ſum: הועד hoph. a יעד conſtituor, Jer. XXIV, 1. הנחת Chald. aph. a נחת repono, Eſd. VI, 1. סבל onus, Eſ. IX, 4. *ὁ ζυγὸς ὁ ἐπ᾽ αὐτῶν κείμενος, jugum, quod illis incumbit.* שום pono, 2 Reg. XIII, 32. *Al.* Joſ. IV, 6. *οὗτοι εἰς σημεῖον κείμενοι*, (hic nihil eſt in Hebr. textu pro hoc verbo) *hi* (ſc. lapides) *in ſignum poſiti.* Conf. Luc. II, 34. 2 Macc. III, 11. *ἀνδρὸς ἐν ὑπεροχῇ κειμένου, viri valde eminentis.* Vid. & 2 Macc. IV, 31. 34. 2 Macc. IV, 11. *τὰ κείμενα τοῖς Ἰουδαίοις φιλάνθρωπα βασιλικὰ* ſcil. *διατάγματα, edicta, quæ humaniter Judæis a regibus erant data.* Conf. *Schwartzii* Comm. Crit. Gr. L. N. T. p. 771.

Vid. alibi *ξύλα κείμενα.*

Κειράδες, tonſi, qui tonſos habent capillos. קיר חרש nomen urbis Moabitarum, *murum teſtæ, vel murum teſtaceum* ſignificans, Jer. XLVIII, 31. *βοήσατε ἐπ᾽ ἄνδρας κειράδας αὐχμοῦ, clamate ſuper viros tonſos ſqualoris.* Ubi *Theodoretus*: *Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἀντίγραφα κειράδας αὐχμοῦ ἔχει, ὁ Σύρος οὕτως ἡρμήνευσε· κεφαλαὶ αὐτῶν κεκαρμέναι, καὶ οἱ πώγωνες αὐτῶν ἐξηρημένοι. αἰχμαλώτων δὲ τοῦτο σχῆμα. Κελεύει τοίνυν ὀλολύζειν ἐπ᾽ ἄνδρας τοὺς πάλαι μὲν τείχεσι κεχρημένους, νῦν δὲ ἀποκεκαρμένους*

τὴν

τῷ προτέρῳ εὐημερίας, καὶ αὐχμὸν περικειμένους. *Quoniam codices habent*, κειράδας αὐχμοῦ, tonſos ſqualoris, *Syrus interpretatus ſic eſt*: Capita eorum tonſa, & barbæ eorum abraſæ; *qui captivorum habitus eſt. Jubet itaque ululare ſuper viros, quondam mœnibus cinctos, at nunc a prima illa felicitate detonſos, & ſqualore obſitos.* Ad eundem locum *Incertus*: Ἀντὶ δὲ ἐπ' ἄνδρας κειράδας αὐχμοῦ, Ἀκύλας καὶ Σύμμαχος, ἐπ' ἄνδρας τοίχου ὀστρακίνου. Οἱ δὲ ό κειράδα (apud *Ghiſlerium* Cat. in Jer. p. 846. vitioſe legitur 70. σκιράδα) τὸν τοῖχον ἴσως ἔφασαν, ἀπὸ γύψου πεπλασμένον. *Pro* ἐπ' ἄνδρας κειράδας αὐχμοῦ, *Aquila & Symmachus habent*, ἐπ' ἄνδρας τοίχου ὀστρακίνου, *ſuper viros muri fictilis. At* LXX. κειράδα *murum fortaſſe dixerunt gypſo oblitum.* Doct. *Trommius* in Concord. ad v. Κειράδες notat, quod cum קִיר חֶרֶשׂ revera ſit nomen urbis Moabitarum, *Kir-heres*, alias *Kir-hareſeth*, hinc nonnullis cenſeatur κειράδες apud LXX. mendoſe ſcriptum pro χειράδες. Ceterum קִיר חֶרֶשׂ etiam κειράδας interpretantur, Jer. XLVIII, 36.

Κειρία, faſcia, lorum, funiculus. מַרְבַדִּים plur. lectiſternia, Prov. VII, 16. κειρίαις τέτακα τὴν κλίνην μου, *faſciis extendi lectum meum.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κειρίαις, φασκίαις. Κειρίαις, *faſciis.* Idem: Κειρία, τῆς κλίνης ὁ τόνος. Κειρία, *lecti faſcia. Schol. Ariſtophanis* in Av. ad v. 817.

Οὐδ' ἂν χαμευνὴν πάνυ γε κειρίαν ἔχων,

inter alia ita: Ἡ δὲ κειρία, εἶδος ζώνης ἐκ σχοινίων, παρεοικὸς ἱμάντι, ᾗ δεσμοῦσι τὰς κλίνας. Κειρία *vero genus Zonæ ex junco confectum, ſimile loro; qua vinciunt lectos.* Eadem inde repetiit *Suidas* in Κειρίαι. Sic & *Homerus* Odyſſ. Ψ. Ulyſſem lectum ex olea a ſe fabricatum, & terebro terebratum, loro bubulo, ſive funiculis e loro bubulo factis, extendentem ob oculos ponit. Et eundem Poëtam λέχεα τρητὰ *lectos perforatos* ſubinde appellare ob foramina in ſpondis facta, per quæ τόνοι trajecti ſint, qui ſuſtinerent ipſum lectiſternium, obſervat *Feithius* Antiqu. Homer. L. II. c. 8. p. 246. Inde & apud *Heſychium*: Τρητοῖς ἐν λεχέεσσι, τοῖς κατὰ τὰς ἁρμονίας τετρημένοις, ἢ ἱμάντας. Τοῖς ἱμᾶσι γὰρ ἐπετείνοντο αἱ κλῖναι, ὡς καὶ τὰ βάθρα. Τρητοῖς ἐν λεχέεσσι, *in lectis ad compages perforatis, vel ad lorum. Loris enim intendebantur lecti, quemadmodum & ſubſellia.* Conf. & *Lud. Carrio* Emendat. L. II. c. 13. p. 165.

Κείρω, tondeo, meto. גָּזַז Gen. XXXI, 19. 1 Reg. XXV, 7. 2 Reg. XIII, 23. 24. Job. I, 20. ἐκείρατο τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, *tondendam curabat ſibi comam capitis ſui.* גִּלַּח pih. abrado, 2 Reg. XIV, 26. ἐν τῷ κείρεσθαι αὐτὸν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, *cum tondendum ille ſibi curaret caput ſuum.* Ibid. καὶ κειρόμενος αὐτὴν, ἵστησι τὰς τρίχας, *& cum tonderetur ſibi*

curaſſet illud, ponderabat capillum. Conf. Act. XVIII, 18. & ad h. l. Cel. *Wolf.* p. 1278. & *Feithii* Antiqu. Homer. L. I. c. 19. p. 81. קצב praecido, Cant. IV, 2. קצץ amputo, Jer. XLIX, 31. ראה video, Prov. XXVII, 25. *κείρεις πόαν, metes gramen. Heſychius*: Κερεῖς, θερίσεις. Κερεῖς, *metes.* רחל ovis, Cant. VI, 5.

Κικράγω, clamo. הריע: התריע hiph. & hithp. a ריע clango, Joſ. VI, 16. Pſ. LXIV, 14. זעק Job. XXXV, 9. *κεκράξονται, clamabunt.* Vid. & Jer. XI, 11. 12. XLVII, 2. Ezech. XXVII, 30. & conf. Luc. XIX, 40. צעק Jud. IV, 3. *ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον, clamabant filii Iſraël ad Dominum.* Vid. & Pſ. XXXIII, 17. CVI, 6. 28. קרא Pſ. XXVII, 1. & XXIX, 10. *πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ad te, Domine clamabo.* Ad quae verba oculum intendens *Suidas*: Κεκράξομαι. *οὐκ ἐπὶ φωνῆς, ἀλλ' ἐπὶ προθυμίας, καὶ συντόνου καὶ σπουδαίας ἰσχύος.* Κεκράξομαι. (Hoc vocabulum apud Davidem) *non eſt accipiendum de voce ſive clamore, ſed de animi ſtudio, & intenſa ſeriaque precatione ad Deum.* שוע pih. Job. XIX, 7. Pſ. XVIII, 7. 45. Hab. I, 2. *Phavorinus*: *Κεκράγω, ἀπὸ τοῦ μέσου παρακειμένου κέκραγα γίνεται, οὗ ὁ πρῶτος ἀόριστος ἐκέκραξα. Κεκράγω, eſt a praeterito medio κέκραγα, cujus aoriſtus primus ἐκέκραξα.*

Διακενῆς κεκράγω, inaniter clamo. נהק rudo, Job. VI, 5.

Μέγα κεκράγω, magna voce clamo. קרא מלא clamo impleo, i. e. plena voce clamo, Jer. IV, 5. *κεκράξατε μέγα, magna voce clamate.* Sic apud *Heſychium*: *Μέγα ἴαχον, μεγάλῃ φωνῇ ἀνέκραγον. Μέγα ἴαχον, magna voce clamabam.*

Κελαδέω, modulor, ſonum edo, clamo. צהל *Aqu.* Eſ. XLIX, 13. & LIV, 1. *κελαδήσατε.* *Heſych.* Κελαδεῖ, βοᾷ. Κελαδεῖ, *clamat.* Idem: Κέλαδος, *ἦχος μουσικός, κραυγή, βοή, θόρυβος. Κέλαδος, ſonus muſicus, vociferatio, clamor, tumultus.* Id. *Κελαδῶν, ἠχῶν, μέλπων. Κελαδῶν, reſonans, cantans.* Rurſus Idem: *Κελάδησαν, ἤχησαν. Κελάδησαν, reſonarunt.* Conf. locum *Incerti* notatum infra in v. Λαός.

Κέλευσμα, juſſum, mandatum, edictum, claſſicum, ſignum exercitui datum. חצץ part. excidens, (legiſſe videntur LXX. חצר unde partic. in pih. & hiph. alias de illis, qui tuba clangunt, occurrit: Vid. 2 Par. V, 13. XXIX, 28. ubi LXX per *σαλπίζω* illud interpretantur.) Prov. XXX, 27. de locuſta; *ἐκστρατεύει ἀφ' ἑνὸς κελεύσματος εὐτάκτως, in aciem egreditur ad unum edictum bono ordine.* Ita & profani. *Dionyſius Halicarnaſſaeus* L. II. p. 88. *ἀφ' ἑνὸς δὲ κελεύσματος, ad unum edictum vel univerſus exercitus vel pars ejus cum armis in praefinito loco praeſto erat.*

erat. Diodorus Siculus Lib. III. p. 153. τὸ πλῆθος τῶν ἐγχωρίων μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν εἰς τὰς ῥαχίας ἀθροίζεται, καθάπερ ὑφ᾽ ἑνὸς κελεύσματος, *multitudo indigenarum cum liberis & uxoribus velut uno edicto exciti in rupes in mare procurrentes confluunt.* Vid. & quæ ex *Sophrone* apud *Athenæum* p. 87. & *Thucydide* Lib. II. obſervat Doctiſſ. *Berglerus* not. ad *Alciphr.* Epiſt. p. 89. & conf. Cl. *Elſnerum* ad 1 Theſſ. IV, 16. p. 276. ſeq.

Κελεύω, jubeo, mando. הירד celeuſma, *Syr.* Jer. XLVIII, 33. κελεύσει. Tob. VIII, 14. 3 Eſd. IX, 54. 2 Macc. II, 4.

Κενεὼν, locus circa ilia, vacua pars oſſium, it. area vacua. 2 Macc. XIV, 44. τῶν δὲ ταχέως ἀναποδισάντων, γενομένου διαστήματος ἦλθε κατὰ μέσον κενεῶνα, *cum autem illi celeriter retrocederent, facto ſpatio, venit in vacuam* turbæ *aream.* Eodem modo & apud *Nonnum* vocem ſumi, *Grotius* ad h. l. notat. *Heſychius*: Κενεὼν, ὁ περὶ τὰς λαγόνας τόπος, τὸ διάκενον μέρος (bene ita *Salmaſius* pro νέρος legit.) τῶν ὀστῶν, ἀρσενικῶς. Κενεὼν, *locus circa ilia, vacua pars oſſium, generis maſculini.*

Κενοδοξία, vanæ gloriæ cupiditas. Sap. XIV, 14. *Suidas*: Κενοδοξία. ματαία τις περὶ ἑαυτοῦ οἴησις. Κενοδοξία. *vana quædam de ſe opinio.*

Κενολογέω, vana loquor, צפצף pih. pipio, Eſ. VIII, 19.

Κενὸς, inanis, vacuus, vanus, falſus, mendax. און vanitas, Job. XV, 34. אכזב mendacium, Mich. I, 14. אפס nihil; nullus, Job. VII, 6. הבל vanitas, Job. XXI, 34. παρακαλεῖτέ με κενά, *conſolamini me fruſtra.* חדש novus, Jud. V, 8. Job. XXIX, 20. ubi tamen pro κενὸς & κενὴ ex Cod. *Alex.* legend. καινὸς, & καινή. חרב vaſtitas, *Al.* Ezech. XXIX, 10. כזב mendacium, Oſ. XII, 1. כָּזַב mentior, Hab. II, 3. לא ראה pyh. non videor, Job. XXXIII, 21. ריק Deut. XXXII, 49. οὐχὶ λόγος κενὸς οὗτος ὑμῖν, *non verbum inane vobis hoc.* *Chryſoſtomus* ad Epheſ. V, 6. Κενοί εἰσιν οὗτοι λόγοι, οἱ πρὸς καιρὸν χάριν ἔχοντες, καὶ οὐδαμῶς ἐπὶ τῶν ἔργων δεικνύμενοι. *Inania,* ſunt hæc verba, *quæ ad tempus grata ſunt, ſed neutiquam ſe operibus demonſtrant.* Conf. Auctores Cel. *Wolfio* ad Epheſ. l. c. p. 124. citatos, & quæ mox notavi ex Exod. V, 9. Jud. IX, 4. ἐμισθώσατο ἑαυτῷ Ἀβιμέλεχ ἄνδρας κενοὺς, *conducebat ſibi Abimelech viros inanes.* *Alii* ibi habent λοιμοὺς, *famelicos.* *Al.* Jud. XI, 3. ἄνδρες κενοί. ריק Job. XXXIX, 16. εἰς κενὸν ἐκοπίασεν, *incaſſum* vel *fruſtra laboravit.* Vid. & Eſ. LXV, 23. Jer. LI, 53. & conf. 1 Theſſ. III, 5. & ad h. l. *Lamb. Bos* p. 212. Pſ.

 II,

II, 1. λαοὶ ἐμελέτησαν κενὰ, *populi meditati ſunt inania.* ריקם Gen. XXXI, 42. κενόν με ἐξαπέςειλας, *inanem me dimiſiſti.* Deut. XV, 13. οὐκ ἐξαποςελεῖς αὐτὸν κενὸν, *non inanem* ſeu *vacuum illum dimittes.* Vid. & 1 Reg. VI, 3. Job. XXII, 9. & conf. Marc. XII, 3. & Luc. I, 53. שוא vanitas, Eſ. LIX, 4. πεποίθασιν ἐπὶ ματαίοις, καὶ λαλοῦσι κενὰ, *confidunt vanis, & loquuntur inania.* שקקה verbal. fœm. appetens, Pſ. CVI, 9. ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν, *ſaturavit animam vacuam,* vel *famelicam.* שקר fallitas, Exod. V, 9. μὴ μεριμνάτωσαν ἐν λόγοις κενοῖς, *ne meditentur verba inania* vel *falſa.* תהו inane, Eſ. XLV, 18. תהו ובהו inane & vacuum, *Aqu.* Jer. IV, 23. κενή.

Κενὸς ἀποςρέφομαι, vacuus revertor. נסוג אחור (ש pro ס) niph. avertor retrorſum, 2 Reg. I, 22.

Εἰς κενὸν ἐλπίζω, in vanum ſpero. שקקה verbal. fœm. appetens, Eſ. XXIX, 8.

Κενὰ ἐπιβάλλω, vana injicio. הבל vanus fio, Job. XXVII, 12.

Εἰς κενὰ καὶ μάταια, in vana & inania. השיב hiph. a שוב redire facio, Job. XX, 18.

Κενὸν ποιέω, vacuum facio. החסיר hiph. deficere facio, deſtituo, Eſ. XXXII, 6.

Ῥήματα κενὰ, verba vana. ריר חלמות albumen vitelli, Job. VI, 6.

Κενοτάφιον, ſepulchrum vacuum, it. ſimulacrum vanum. תרפים plur. idola, 1 Reg. XIX, 13. ἔλαβε Μελχὸλ τὰ κενοτάφια, *ſumebat Michol ſimulacra.* Quidam volunt, imagines hic intelligi, quales cenotaphiis olim imponi ſolebant, quæ abſentem aliquo modo referrent. Vide *Bocharti* Hier. P. I. L. II. c. 51. p. 623. In Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κενοτάφια (MS. vitioſe Κενοτάφεια) exponuntur τὰ ἐνδύματα τοῦ νεκροῦ, *indumenta mortui.* Apud *Suidam* poſt Καινὸς vero ita: Κενοτάφια τινὰ ἦσαν ἐλισσόμενα ὡς τύπος νεκροῦ. ἤτοι τὰ μὴ ἔχοντα ἔνδοθι νεκρόν. Κενοτάφια *erant* ſimulacra *quædam quæ involvebantur ad inſtar mortui; vel* monumenta, *quæ non intus habebant mortuum.* *Bochartus* l. c. & cum illo *Kuſterus* not. ad *Suid.* pro ἐλισσόμενα reponend. cenſent πλασσόμενα. Et alius Vir quidam Doctiſſimus pro τύπος mavult τόπος aut τάφος. Sed ἐλισσόμενα & τύπος agnoſcunt etiam *Cyrilli*, *Photii*, aliorumque Lexica. Hinc merito nihil mutandum putat Cl. *Alberti* not. ad Gloſſ. Græc. in N. T. p. 161.

Κενόω, evacuo. אמלל pyh. langueo, Jer. XIV, 2. αἱ πύλαι αὐτῆς ἐκενώθησαν, *portæ ejus vacuæ factæ ſunt.* Jer. XV, 9. ἐκενώθη ἡ τίκτουσα ἑπτὰ, *vacua facta eſt, quæ peperit ſeptem.*

Κεντέω, ſtimulo. אתא venio, *Aqu. Sym.* Ezech. XXI, 19. κεντέω, ערך ordino, Job. VI, 4.

Κέντημα, ſtimulus. מדקרה transfoſſio, *Sym.* Prov. XII, 19. κέντημα. *Theod.* ibid. κεντίσματι.

Κέντρον, ſtimulus, flagellum. מתג frænum, Prov. XXVI, 3. ὥσπερ μάστιξ ἵππῳ καὶ κέντρον ὄνῳ, *quemadmodum ſcutica equo, & flagellum aſino.* קטב excidium, Oſ. XIII, 14. רקב pütredo, Oſ. V, 12. ὡς κέντρον τῷ οἴκῳ Ἰούδα, *tanquam ſtimulus domui Juda.* Vid. & Sir. XXXVIII, 27. *Heſychius*: Κέντρον, δόρυ, μάστιξ, καὶ τὸ ἐν σιδήρῳ ἀδαμάντινον. Κέντρον, *haſta, flagellum, & quod in ferro eſt adamantinum.* Conf. de hac voce *Schefferum* de Re Vehic. L. I. c. 14. p. 187. *Schoetgenii* Schediaſm. de Stimulo Boum, *Francof.* ad Viadr. 1717. & Jo. Ge. *Hageri* Diſſ. de Græcor. Poverbio: πρὸς κέντρα λακτίζειν. *Lipſ.* 1738.

Κένωμα, inanitas. תהו *Aqu.* Gen. I, 2. תהו ובהו inane & vacuum, *Aqu.* Jer. IV, 23. κενόν.

Κενῶς, inaniter, incaſſum, fruſtra. לריק Eſ. XLIX, 4. κενῶς ἐκοπίασα, *fruſtra laboravi.* Conf. Jac. IV, 5. ריק *Aqu.* Pſalm. II, 1.

Κεπφόομαι, efferor, leviter volito in modum cepphi, avis marinæ leviſſime volitantis, metaph. velociter eo. פתאם ſubito, repente, Prov. VII, 22. ὁ δὲ ἐπηκολούθησεν αὐτῇ κεπφωθείς, *ille autem ſequitur illam cepphi ad inſtar leviſſime volitans,* h. e. velociter. *Suidas*: Κεπφωθείς, ἐπαρθείς, ὀξέως ἐλαυνόμενος. Κεπφωθείς, *elatus, concitatus, qui celeriter fertur.* *Heſychius*: Κεπφωθείς, ἐπαρθείς, ἀπατηθείς. Κεπφωθείς, *elatus, deceptus.* *Bochartus* Hier. P. II. L. II. c. 18. p. 265. tam apud *Suidam* quam apud *Heſychium* pro ἐπαρθείς, legend. cenſet ἐπαχθείς, propterea, quod apud *Heſychium* poſt v. Κεφάλαιον vox Κεπφωθείς, (quæ ibi καταγελασθείς, *deriſus*, exponitur.) dici adſeritur ἐπὶ τῶν ἀλόγω δίκην ἀνοήτως συνεπαγομένων, *de illis, qui bruti ad inſtar ſtulte ducuntur.* Sed cum in Lex. *Cyrilli* MS. Brem. etiam Κεπφωθείς exponatur ἐπαρθεὶς κέπφου δίκην, ἐκ τῆς κουφότητος τοῦ νοῦ, *elatus ad inſtar cepphi, ex levitate mentis*, ego corrigere illud non audeo, præſertim cum ἐπαρθείς cum κεπφωθείς bene ſatis conciliari poſſit. De ave autem, unde verbum nomen habet, ita *Heſychius*: Κέπφος, εἶδος ὀρνέου κουφοτάτου περὶ τὴν θάλασσαν διατρίβοντος, ὁ ἐυχερῶς ὑπὸ ἀνέμου μετάγεται. ἔνθεν λέγεται ὀξὺς καὶ κοῦφος ἄνθρωπος, κέπφος. Κέπφος, *ſpecies avis leviſſimæ circa mare commorantis, quæ facile a vento ab uno loco in alterum movetur. Inde homo velox & levis dicitur κέπφος.* *Schrevelius* ad h. l. citat *Martin.* p. 433. *Scaliger.* in

Conjectan. p. 42. *Eraſm.* Adag. *Larus parturit* p. 270. & Adag. *Cepphus* p. 352. Conf. & *Bochartum* lib. eid. p. 264. & *Ezech. Spanhemi.* not. ad *Ariſtoph.* Plut. v. 904. Ab hac ave *Cicero* etiam L. XIII. ad Attic. Ep. 38. ſe appellat κεκέπφωμαι, qui paulo ante de ſe ſcripſerat: *Advolone anmaneo?*

Κεραμεῖον, figulina officina, vel vas figulinum. פארה *Aqu.* Eſ. X, 33.

Κεραμεὺς, figulus. יוצר formator, 1 Par. IV, 23. Pſalm. II, 9. *Theod.* Eſ. LIV, 17.

Κεράμιον, vas fictile. בת bathus, Eſ. V, 10. גביע ſcyphus, Jer. XXXV, 5. κεράμιον οἴνου, *vas vini.* Ita Marc. XIV, 13. κεράμιον ὕδατος, *vas aquæ.* נבל lagena, Jer. XLVIII, 12. *Incert.* 2 Reg. XVI, 1. *Heſychius*: Κεράμιον, τὸ τοῦ οἴνου ἢ ὕδατος ταμιεῖον. Κεράμιον, *vas vini vel aquæ.*

Κέραμος, figularis terra, ex qua fictilia fiunt. יוצר formator, 2 Reg. XVII, 28. σκεύη κεράμου, *vaſa teſtacea. Heſychius*: Κέραμος, πίθος καὶ πᾶν ὄστρακον. Κέραμος, *dolium, & omnis teſta.*

Κεραννύω, ὕμι, miſceo. מסך Prov. IX, 2. 5. Eſ. V, 22. XIX, 14. *Heſychius*: Κεραννῦντος, κιρνῶντος. Κεραννῦντος, *miſcentis.* Sunt qui verbum hoc a κέρας, *cornu*, derivant. Sed male. Vide quæ mox notavi in Κέρας.

Κέρας, cornu, anſula prominens cornuum formam habens, pars extrema phalangis, it. metaph. robur, potentia. מקצע angulus, Ezech. XLI, 22. נבל lagena, *Aqu.* Jer. XLVIII, 12. Ad quem locum *Origenes* apud *Ghiſlerium* in Caten. p. 838. Τὰ κεράσματα, ὡς ἐπ' οἴνου ῥηθέντα, Ἀκύλας ἐξέδωκε κέρατα, ὅπερ ἀρχαῖον ποτηρίου ἐτύγχανεν εἶδος. Κέρασι γὰρ ἔπινον, ὅθεν καὶ τὸ κεράσαι παρέμεινε. Τὰ κεράσματα, mixturas, *tanquam de vino dictas, Aquila reddidit* κέρατα, cornua; *quæ olim poculi genus erant. Cornibus enim bibebant; unde etiam* κεράσαι, miſcere, *adhuc in uſu eſt.* Sic & Etymologicum M. Κεράσαι δέ ἐστι, τὸ ἐπιχεῖν οἶνον. ἀπὸ παλαιοῦ ἔθους. πάλαι γὰρ ἐχρῶντο κέρατι ἀντὶ προχόου. ὥς φησι Πείσανδρος. καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος θ'.

Οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν. —

ἀντὶ τοῦ ἐγχέασα εἰς κέρας. Πρὸ γὰρ τοῦ εὑρεθῆναι τὴν τῶν ποτηρίων χρῆσιν, ἐν τοῖς κέρασιν ἔπινον. Κεράσαι, *vero eſt vinum infundere, ex more antiquo. Olim enim utebantur cornu pro gutturnio. Ita Piſander. Et Homerus* Il. θ'. (v. 189.)

Οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν —

pro ἐγχέασα εἰς κέρας, infundens in cornu. *Antequam enim poculorum uſus inventus, cornibus bibebant.* Et ſane cornua olim poculo-

ſtalorum loco fuiſſe, eruditis ſatis probatum eſt. Vide *Stuckium* Antiqu. Conv. L. III. p. 349. *Coel. Rhodiginum* Antiqu. Lect. XXX. 1. *Demſterum* ad *Roſin.* Ant. Rom. p. 840. ſeq. *Spanhemium* de Uſ. & Præſt. Numiſm. Diſſ. 5. p. 358. *Almeloveenium* Antiqu. Sacr. Prof. Spec. p. 102. *Bartholinum* de Cauſ. contemtæ apud Dan. mortis 2, 32. Ut *Joſephi Lanzani* pec. Diſſertationem Cel. *Fabricio* in Bibliogr. Antiqu. p. 567. allegatam & alios, erudito Anonymo in Hiſt. Crit. Reip. Liter. T. XII. p. 276. citatos, jam taceam. Sed an κεράσαι, *miſcere*, propterea inde nomen acceperit, ut præter *Origenem*, *Etymologum*, & alios, *Athenæus* etiam L. II. c. 7. docuit, non immerito dubitat laudatus modo Anonymus l. c. & oſtendit, quod verbum κεράω potius ſit ab Hebr. גרה *miſceo*, *immiſceo*, & κέρας a קרן *cornu*. קרן 1 Reg. II, 1. ὑψώθη κέρας ἐν Θεῷ μου, *exaltatum eſt cornu in Deo meo.* 1 Reg. II, 12. ὑψώσει κέρας τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ, *exaltabit cornu*, h. e. robur, potentiam *uncti ſui*. 1 Reg. XVI, 1. πλῆσον τὸ κέρας σου ἐλαίου, *imple cornu tuum oleo.* Vid. & v. 13. & 3 Reg. I, 39. 2 Reg. XXII, 3. κέρας σωτηρίας μου, *cornu ſalutis meæ.* Vid. & Pſ. XVII, 3. & conf. Luc. I, 69. & ad h. l. *Wolfium* p. 569. ſeq. 3 Reg. I, 50. ἐπελάβετο τῶν κεράτων θυσιαστηρίου, *apprehendebat cornua*, h. e. anſulas prominentes *altaris*. Vid. & 3 Reg. II, 28. Pſ. CXVII, 26. Amos. III, 14. E poſtremo loco Gloſſ. MS. in Proph. Τὰ κέρατα. τὰ ἄκρα, αἱ ἐξοχαί. Τὰ κέρατα, *extrema*, *prominentiæ*. *Joſephus* de Bell. Jud. L. VI. c. 5. de ara κέρατα ejusmodi habente: Ὁ βωμὸς τετράγωνος ἵδρυτο, κερατοειδεῖς προανέχων γωνίας. *Ara quadrata ſtetit*, *angulos in cornuum formam protenſos habens.* Conf. *Spencerum* de Leg. Hebr. Rit. L. III. c. 4. Sect. I. p. 676. Pſ. LXXXVIII, 17. ὑψωθήσεται τὸ κέρας ὑμῶν, *exaltabitur cornu veſtrum.* Quæ verba reſpiciens *Suidas*: Κέρας. ἡ ἰσχὺς παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζώων τῶν καθωπλισμένων τοῖς κέρασι, καὶ τούτοις ἀμυνομένων. Κέρας. *Cornu. Hac voce in ſcriptura ſacra robur ſignificatur: per tranſlationem ductam ab animalibus, quæ cornibus armata ſunt, iisque vim propulſant.* Suidam hic *Theodoreti* interpretationem ad Pſ. l. c. ſecutum eſſe, obſervat *Kuſterus*. Vid. & Pſ. LXXIV, 4. 5. 10. XCI, 10. CXI, 9. CXLVIII, 13. & conf. Job. XVI, 15. ubi קרן redditur σθένος, *robur*, & *Ewaldi* Emblem. S. P. I. p. 115. Pſalm. CXXXI, 18. ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβίδ, *ibi exoriri faciam cornu David.* *Theodoretus* ad h. l. & ex illo, notante *Kuſtero*, *Suidas* κέρας interpretatur ἰσχυρόν τι καὶ μόνιμον, *robuſtum aliquid & ſtabile.* Poteſt etiam ibi ſpecialius exponi de gloria & potentia regia. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κέρας, ἡ δόξα ἐστὶν καὶ ἡ δύναμις πολλάκις. Κέρας, *gloriam ſæpius & potentiam ſignificat.* Idem: Κέρας, ἀντὶ τοῦ βασιλεία λέγεται.

γεται. Κέρας, *ſæpius dicuntur quæ ſunt regum propria.* Conf. *Suicerum* Theſ. T. II. p. 90. *Ewaldum* lib. cit. p. 116. ſeq. & Auctores laudatos *Wolfio* ad Apoc. XIII, 1. p. 536. Eſ. V, 1. ἀμπελὼν ἐγενήθη ἐν κέρατι, ἐν τόπῳ πίονι, *vinea erat in cornu, in loco pingui.* Reſpicit Propheta ad morem, quo in cornibus olim oleum adſervabant. Vide *Ewaldum* Lib. cit. p. 119. Jer. XLVIII, 25. κατεάχθη κέρας Μωὰβ, *confractum eſt cornu Moab.* Vid. & Thren. II, 3. Dan. VIII, 8. 1 Macc. II, 48. οὐκ ἔδωκαν κέρας τῷ ἁμαρτωλῷ, *non dabant cornu peccatori*; h. e. peccatorem dominari vel potentem eſſe non ſinebant. 2 Macc. XV, 20. τῆς ἵππου κατὰ κέρας τεταγμένης, *equitatu ad extremum phalangis ordinato.* Ita *Philoſtratus* de Vit. Apoll. Tyan. L. II. c. 18. p. 69. κέρατα τῆς γῆς appellat *extrema terræ.* *Heſychius*: Κέρατα, τῆς φάλαγγος (bene ita *Salmaſius* pro φάραγγος) τὰ ἄκρα, καὶ μετώπου μέρος. *Κέρατα, phalangis extrema, & frontis pars.* *Suidas*: Κέρας. τὸ μέρος τῆς φάλαγγος ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ τὸ τόξον. *Κέρας, pars phalangis in bello, & arcus.*

Κέρασμα, mixtio, mixtura, mixta potio. ממסך Eſ. LXV, 10. *Theod.* Prov. XXIII, 30. κεράσματα. מסך Pſ. LXXIV, 7. נבל lagena, *Al.* Jer. XLVIII, 12. κεράσματα.

Κεράστης, ceraſtes, ſerpentis ſpecies cornuti. מקרן part. hiph. cornua producens, *Sym.* Pſalm. LXVIII, 32. צפעוני baſiliſcus, Prov. XXIII, 32. Vide *Bochartum* P. II. L. III. c. 12.

Κερατίζω, cornu peto vel ferio, confligo, debello, vinco. גוח prodeo, Ezech. XXXII, 2. נגח Exod. XXI, 28. Deut. XXXIII, 17. 3 Reg. XXII, 11. Pſ. XLIII, 7. Poſtremo loco ita: ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν, *inimicos noſtros debellabimus.* *Phavorinus*: Κερατιοῦμεν. καταγωνισόμεθα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζώων, ἃ τοῖς κέρασι καταπαλαίουσι τὸν ἀντίπαλον. *Κερατιοῦμεν, debellabimus, metaphora deſumta ab animalibus, quæ cornibus proſternunt adverſarium.* נגף percutio, Exod. XXI, 35. צהל hinnio, Jer. L, 11.

Κερατίνη ſc. σάλπιγξ, buccina. יבל *Sym.* Joſ. VI, 4. שופר Joſ. VI, 4. 2 Reg. XV, 10. 2 Par. XV, 14. תרועה clangor, *Incert.* Lev. XXV, 9. Quod autem in his aliisque locis vox σάλπιγξ in κερατίνη ſubaudienda ſit, patet ex Joſ. VI, 13. οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν ταῖς κερατίναις σάλπιγξι, *ſacerdotes ſonabant tubis.*

Κερατιστὴς, cornupeta, qui cornu ferit. נגח Exod. XXI, 29. 36.

Κεραύνιος ſc. λίθος, ceraunius lapis. ברקת ſmaragdus, *Sym.* Exod.

Exod. XXVIII, 17. Lat. Ceraunia gemma, de qua *Plinius* lib. XXXVII. cap. 9. *Druſ.* in Fragm. Vet. Int. Gr. p. 163.

Κεραυνὸς, fulmen. ברק Job. XXXVIII, 35.

Κεραυνῷ βιαίως, fulmine violenter. נפץ diſperſio, Eſ. XXX, 30.

Κερδαίνω, lucror. בצע *Sym.* Job. XXII, 3. κερδανῶ.

Κέρδος, lucrum. בצע *Sym.* Mich. IV, 13. *Aqu.* Gen. XXXVII, 25. שכר *Sym.* Eccleſ. IV, 9. Mich. IV, 13.

Κεραΐτης, corneus, hircus. עתוד *Aqu. Sym. Quint. Ed.* Pſ. XLIX, 9. *Aqu.* Deut. XXXII, 14.

Κέρκιον, cauda. אליה *Sym. Theod.* Lev. VII, 3. VIII, 25.

Κέρκος, cauda. אזנים dual. aures, Prov. XXVI, 17. אליה Exod. XXIX, 22. זנב Exod. IV, 4. Jud. XV, 4. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κέρκος, οὐρὰ, τέλος. Κέρκος, *cauda, finis*. Gloſſ. in Octat. Κέρκος, οὐρά.

Κέρκωψ, aſtutus, verſutus, a κέρκος & ὤψ, quaſi qui caudam habet in facie. נרגן part. niph. murmurans, Prov. XXVI, 22. λόγοι κερκώπων (ita juxta ed. *Francof.* in *Rom.* rectius κερκώπων.) μαλακοὶ, *verba verſutorum blanda*. *Heſychius*: Κερκώπων, δολίων, πονηρῶν, κατασκόπων (G. κατασκόπων) κακούργων, ἐπιθέτων. Κερκώπων, *doloſorum, malignorum, exploratorum, maleficorum, cicadarum*. Idem: Κέρκωπες, ποικίλοι, πονηροὶ, πανοῦργοι. Κέρκωπες, *vafri, maligni, verſuti*. Ad quem locum *Schrevelius* in notis citat *Zenob.* p. 2. Diog. p. 175. *Eraſm.* Adag. *Cercops* p. 354. & 536. *Suidas*: Κέρκωπες, πανοῦργοι. δόλιοι. ἀπατεῶνες, κόλακες, οἱ καθάπερ ἡ ἀλώπηξ τοὺς θηρατικοὺς κύνας ἀπατᾷ, τοὺς ἁπλουστέρους φενακίζουσι τῇ κέρκῳ τῶν λόγων. Κέρκωπες, *verſuti, doloſi, impoſtores, adulatores, qui, ut vulpes canes venaticos decipit, ſimpliciores cauda ſive blanditie ſermonum fallunt.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κερκώπων, (l. Κερκώπων,) δολίων, ἀπατεώνων, κολάκων. Κερκώπων, *doloſorum, impoſtorum, adulatorum*. Idem: Κέρκωψ, παιγνιώδης. Κέρκωψ, *illuſor*.

Κεφάλαιον, caput, principium, ſumma. ראש caput, Lev. VI, 4. ἀποτίσει αὐτὸ τὸ κεφάλαιον, *reſtituet ipſam ſummam*. Vid. & Num. V, 7. & conf. Auctores, quos citat Cel. *Wolfius* ad Act. XXII, 28. p. 1329. Num. IV, 2. λάβε τὸ κεφάλαιον τῶν υἱῶν Καάθ, *accipe ſummam filiorum Kaath*. Vid. & Num. XXXI, 42. Num. XXXI, 26. λάβε τὸ κεφάλαιον τῶν σκύλων τῆς αἰχμαλωσίας, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, *accipe ſummam ſpoliorum captivitatis, ab homine uſque ad pecus.*

Conf. Exod. XXX, 12. ubi ראש, quod ibi κεφάλαιον redd-
dunt, συλλογισμὸν interpretantur. ראשית initium, Aqu. Gen.
I, 1. XLIX, 3. 1 Reg. XV, 21. Aqu. Sym. Theod. Job.
XL, 14. Conf. Front. Ducæum ad Geneſ. l. c. & Druſium
in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 69.

Κεφαλαιόω, ſummatim colligo, ſummatim refero, in ſum-
mam redigo. Sir. XXXII, 9. κεφαλαίωσον λόγον, ſummatim
refer ſermonem. Hesychius: Κεφαλαίωσον, συντόμως συνάγαγε.
Κεφαλαίωσον, ſummatim collige. Suidas: Κεφαλαίωσον, συν-
τόμησον, συνάγαγε. Κεφαλαίωσον, ſuccincte refer, ſummatim
dic. Ita & Lex. Cyrilli MS. Brem. niſi quod pro συντόμω-
σον habeat συντόμευσον.

Κεφαλὴ, caput, faſtigium, princeps, cohors. גלגלת cal-
varia; Exod. XVI, 16. XXXVIII, 35. Num. I, 3. מראשות
plur. principatus, Jer. XIII, 18. מראשות plur. cervicalia,
Gen. XXVIII, 11. 18. 1 Reg. XIX, 13. 3 Reg. XIX,
6. נזר coma, Num. VI, 19. Jer. VII, 28. נפש anima,
Eſ. XLIII, 4. פז aurum ſolidum, Cant. V, 12. קדקד ver-
tex, Job. II, 7. ראש Gen. VIII, 5. ὤφθησαν αἱ κεφαλαὶ
τῶν ὀρέων, videbantur faſtigia montium. Vid. & Jud. IX, 25.
Unde Gloſſ. in Octateuch. Κεφαλαὶ ὀρέων, τὰς κορυφάς. Gen.
XI, 4. πύργον, οὗ κεφαλὴ ἔσται ἕως τοῦ οὐρανοῦ, turrim, cujus
faſtigium pertingat ad cœlum. Vid. & Gen. XXVIII, 12.
Jud. V, 30. εἰς κεφαλὴν ἀνδρὸς, unicuique viro. Jud. IX, 25.
Jud. XI, 11. κατέστησαν αὐτὸν ὁ λαὸς εἰς κεφαλὴν, καὶ εἰς ἀρχη-
γὸν, conſtituebat illum populus in caput & principem. Threm.
I, 5. ἐγένοντο εἰς κεφαλὴν, facti ſunt in caput; h. e. ut Sym-
machus interpretatur ἄρχοντας, principes. Vid. & Jud. X,
18. XI, 8. & conf. Eph. I, 22. Col. II, 10. 2 Reg. I,
16. τὸ αἷμά σου ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου, ſanguis tuus ſuper caput
tuum. Vid. & 3 Reg. II, 33. 34. 36. Ezech. XXXIII,
4. & conf. quæ notavi in Αἷμα, & Εὐχή. 3 Reg. II, 45.
ἀνταπέδωκε Κύριος τὴν κακίαν σου ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου, retribuit
Dominus malitiam tuam in caput tuum, h. e. in te ipſum.
Conf. Eſth. IX, 25. ubi על ראשו LXX. reddunt ἐπ' αὐτὸν,
in ipſum. 2 Par. VI, 23. ἀποδοῦναι ὁδὸς αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐ-
τοῦ, reddere vias ejus in caput ejus. Neh. IV, 4. ἐπίστρεψον
ὀνειδισμὸν αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτῶν, converte opprobrium illorum
in caput illorum. Pſ. VII, 17. ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κε-
φαλὴν αὐτοῦ, redibit labor ejus in caput ipſius. Pſ. LXV, 10.
ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, equitare feciſti ho-
mines ſuper capita noſtra. Prov. X, 7. εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κε-
φαλὴν δικαίου, benedictio Domini ſuper caput juſti. Vid. &
Prov. XI, 26. Habac. III, 12. ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θά-
νατον, miſiſti in capita iniquorum mortem. Pſ. CXVII, 21.
οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας, hic factus eſt in caput anguli.
Eſ.

Eſ. IX, 14. ἀφελεῖ κύριος ἀπὸ Ἰσραὴλ κεφαλὴν καὶ οὐρὰν, auferet Dominus ab Iſraële caput & caudam, h. e. penitus exſtirpabit. Al. Job. I, 17. οἱ ἱππεῖς ἐποίησαν ἡμῖν κεφαλὰς τρεῖς, equites contra nos fecerunt tres cohortes. Olympiodorus: Τὸ δὲ κεφαλὰς τρεῖς, ἀντὶ τῦ διέταξαν ἑαυτοὺς οἱ πολέμιοι εἰς ἀρχὰς καὶ τάγματα τρία, ὅτω γὰρ Ἀκύλας ἐκδέδωκεν· οἱ Χαλδαῖοι ἔθηκαν καθ' ἡμῶν τρεῖς ἀρχάς. Illud autem κεφαλὰς τρεῖς fecerunt, ſignificat, ordinarunt ſe hoſtes in tres cohortes. Ita enim Aquila reddidit: Chaldæi poſuerunt contra nos tres cohortes. Conf. quæ notavi in v. Ἀρχὴ poſt Hebr. שלשה ראשים Jud. VII, 16. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κεφαλὰς τρεῖς, τρίχῃ διαιρεθέντας (l. διαιρεθέντες) Κεφαλὰς τρεῖς, in tres partes diviſos. ראש Chald. Dan. II, 28. 32. Incert. Deut. XXXII, 33. Suſan. v. 54. ἐψεύσω εἰς τὴν σεαυτῦ κεφαλὴν, mentitus es in proprium tuum caput, h. e. adverſus temet ipſum. Heſychius: Κεφαλὴ, τὸ σύνηθες, καὶ ὄνομα, σῶμα, ψυχὴ, ὕψος. Κεφαλὴ, caput, & nomen, corpus, anima, faſtigium.

Κεφαλῆς δέρμα, capitis pellis. Al. 2 Macc. VII, 7.

Κόμη τῆς κεφαλῆς, coma capitis. ראש Job. I, 20. פאת ראש angulus capitis, Lev. XIX, 27. Vid. & Drac. v. 43.

Κατὰ κεφαλῆς ſc. ἔχων κάλυμμα, in capite operimentum habens. חפוי opertus, Eſth. VI, 12. λυπούμενος κατὰ κεφαλῆς, lugens in capite operimentum vel veſtimentum habens. Conf. quæ dicta ſunt in v. Ἐπικαλύπτω.

Κόσμος τῆς κεφαλῆς, ornatus capitis. מעשה מקשה opus pexum, Eſ. III, 23.

Κεφαλὶς, capitulum, capitellum, it. Synechdoch. volumen. אדן baſis, Exod. XXXVIII, 27. 28. וו uncinus, Exod. XXVI, 32. 37. XXVII, 17. XXXVIII, 17. כתרת coronamentum, 3 Reg. VII, 19. 20. Sym. Jer. LII, 22. Aqu. 3 Reg. VII, 16. 4 Reg. XXIII, 17. מגלה volumen, Eſd. VI, 2. κεφαλὶς μία, volumen aliquod. Pſ. XXXIX, 11. ἐν κεφαλίδι βιβλίυ, in volumine libri. Inde apud Suidam: Κεφαλὶς βιβλίυ. ὅπερ τινὲς εἴλημα φασιν. Κεφαλὶς βιβλίυ. quod quidam εἴλημα, volumen vocant. Al. Pſ. l. c. habent ἐν εἰλητῷ; al. ἐν τόμῳ. Euthymius ad eund. loc. κεφαλίδα interpretatur εἰλητάριον, a quo non abeunt cæteri antiqui Patres, qui uno conſenſu pro volumine vocabulum hoc acceperunt. Vide Voſſium de LXX. Int. p. 67. Ezech. III, 1. κατάφαγε τὴν κεφαλίδα ταύτην, comede hoc volumen. Vid. & v. 2. LXX. autem volumen voce κεφαλὶς, quæ alias ipſis capitulum vel capitellum eſt, appellarunt à capitellis, quas columnæ, ſive cylindri, quibus membranæ librorum circumvolutæ erant, in ſummitate ſua habebant, ad modum verarum

columnarum, quæ ſua gerebant. ראשיהם κεφαλίδας Exod. XXXVI, 36. Conf. J. H. *Maji* fil. Obſerv. Sacr. P. III. p. 125. ſeq. & *Wolfium* ad Hebr. X, 7. p. 725. *Fulleri* ſententiam de origine hujus vocis vid. in Miſc. ejus Sacr. L. II. c. 10. p. 233. [illegible] coronamentum, 2 Par. III, 14. [illegible] aſſer, Exod. XL, 16. Num. III, 36. ווי Exod. XXVI, 24. 2 Par. III, 15. IV, 12.

Κεφαλὶς βιβλίυ, volumen libri. גליון volumen, *Al.* Eſ. VIII, 1. Κεφαλίδα (ſic enim legend. pro Κεφαλίδος) βιβλίυ, χάρτην. Κεφαλίδα βιβλίυ, *chartam.*

Κεφφυρὶ, ipſa vox Hebr. כפורי in ſtat. conſtruct. plural. crateres, 1 Par. XXVIII, 17. Conf. v. Χεφφυρέ.

Κηδεία, funeratio, ſepultura. 2 Macc. IV, 49. τὰ πρὸς τὴν κηδείαν αὐτῶν μεγαλοπρεπῶς ἐχορήγησαν, *quæ ad ſepulturam illorum pertinebant, magnifice ſuppeditabant. Heſychius:* Κηδείαν, ταφήν. Κηδείαν, *ſepulturam.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κηδείαν, ταφὴν, ἐκφοράν. Κηδείαν, *ſepulturam, elationem.* Vid. & 2 Macc. V, 10. & *Apollon.* Argon. L. II. v. 838.

Κηδεμὼν, curator, procurator, benefactor. 2 Macc. IV, 2. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κηδεμὼν, εὐεργέτης, φροντιστής. Κηδεμὼν, *benefactor, curator. Heſychius:* Κηδεμόνες, φροντισταὶ, εὐεργέται καὶ οἱ κατ' ἐπιγαμίαν οἰκεῖοι. Κηδεμόνες, *curatores, benefactores, & per affinitatem propinqui.*

Κηδίασις, cediaſis. מכסה tegumentum, *Theod.* Eſ. XXVIII, 20.

Κηλιδόομαι, maculor. נכתם niph. inſigni auro obducor, it. maculoſus ſum, *Al.* Jer. II, 22. κεκηλίδωσαι ἐν ταῖς ἀδικίαις σου, *maculata es in iniquitatibus tuis. Heſychius:* Κεκηλίδωσαι, μεμίανσαι. Κεκηλίδωσαι, *fœdata es.* In *Francof.* ed. Jer. l. c. male legitur κεκυλίδωσαι.

Κηλὶς, macula. Sap. XIII, 14. πᾶσαν κηλῖδα τὴν ἐν αὐτῷ καταχρίσας, *omnem in illo maculam obliniens.* 2 Macc. VI, 25. μύσος καὶ κηλῖδα τοῦ γήρως κατασκευάσομαι, *abominatio & opprobrium ſenectutis fiam. Heſychius:* Κηλὶς, ἕλκος, οὐλὴ, ὄνειδος, ῥύπος, καὶ εἶδος αἰσχρὸν ἐν ἱματίῳ. Κηλὶς, *ulcus, cicatrix, opprobrium, macula, & ſpecies turpis in veſtimento.*

Κημὸς, camus, fræni vel vinculi genus, capiſtrum. חח hamus, uncus, Ezech. XIX, 4. ἤγαγον αὐτὸν ἐν κημῷ εἰς γῆν Αἰγύπτου. *ducebant illum in cucuma in terram Ægyptum. Heſychius:* Ἐν κημῷ, ἐν κυρκάνῳ. Ubi *Sopingius: Forte legend.* ἐν κυκκάβῳ, *intelligit cucumam, quam Petronius Arbiter vocat,* ἰπνολέβης, *vas oblongum & anguſtum ad formam cucumeris. Arrianus* Lib. III. pag. 311. δεῖ αὐτὸν κημὸν φοροῦντα

ἔχειν,

ἔχω, ὅπῃ τὸ δεσμὸν ποιέσει τῷ παιδίῳ, ἵν' αὐτὸ λύσῃ ἐκ σχα-φῶν. Conf. & *Meurſ.* Gloſſ. p. 279. *Martin.* Lex. p. 342. מתג frenum, Pſ. XXXI, 12. ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξεις, *camo & fræno maxillas eorum conſtringas.* *Aqu. Theod.* Prov. XXVI, 3. Apud *Heſychium* Κημὸς inter alia exponitur εἶδος χαλινοῦ, *ſpecies fræni*, & apud *Suidam* & in Lex. *Cyrilli* MS. Brem. εἶδος χαλινοῦ ἢ φιμὸς, *ſpecies fræni, vel capiſtrum.* Conf. *Schefferum* de Re Vehic. Lib. I. cap. 13. p. 165. 166. & 181. סוגר clauſtrum, Ezech. XIX, 19. ἔθεντο αὐτὸν ἐν κημῷ, ἐν γαλεάγρᾳ, *locabant illum in cucuma, in cavea ferrea.* שוט ſcutica, *Aqu.* Prov. XXVI, 3. κημός.

Κῆπος, hortus. גן Deut. XI, 10. 3 Reg. XXI, 2. גנה Eſth. VII, 7. 8. Eccleſ. II, 5. נגד e regione | Neh. III, 16. 26.

Κηρίον, favus. יערה 1 Reg. XIV, 27. εἰς τὸ κηρίον τοῦ μέλιτος, *in favum mellis.* *Theocrito* uno verbo dicitur μελικήρω. Sic enim Idyll. 20. v. 27.

—— —— ἐκ στομάτων δὲ
Ἔῤῥεέ μοι φωνὰ γλυκερωτέρα, ἢ μελικήρω.
—— —— *ex ore autem*
Fluebat mihi vox dulcior favo.

נפת deſtillatio, Prov. XXIV, 13. Cant. IV, 11. עדי ornamentum, Ezech. XX, 6. צוף Prov. XVI, 24. κηρία μέλιτος λόγοι καλοί, *tanquam favi mellis verba bona.* נפת צופים deſtillatio favorum, Pſ. XVIII, 11. γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον, *dulcior melle & favo.* Similiter Sir. XXIV, 20. juxta Cod. *Alex.* κληρονομία μου (ſc. γλυκὺς) ὑπὲρ μέλιτος καὶ κηρίου, *hereditas mea dulcior melle & favo.* Fallitur ergo *Bochartus*, conjiciens, quod Auctor ibi uno verbo ſcripſerit μελικήρου. Vid. Hier. P. II. L. IV. c. 12. p. 524.

Κηρὸς, cera. דונג Pſ. XXI, 15. ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος, *factum eſt cor meum tanquam cera liquefacta.* Similiter *Pindarus* apud *Athenæum* Lib. XIII. p. 601. ὡς κηρὸς δαχθεὶς μελικηρᾶν μελισσᾶν τήκομαι, *ſicut cera apum mellificarum compunctus liqueſco.* Sic enim legit *Sopingius* not. ad *Heſych.* v. Ὀδάξει, קרח conflagro, Eſ. LXIV, 1. שבלול Pſ. LVII, 8.

Κήρυγμα, prædicatio, præconium. מרום excelſum, Prov. IX, 3. קול vox, 2 Par. XXX, 5. קריאה Jon. III, 2.

Κήρυξ, præco. אברך Gen. XLI, 43. כרוזא Chald. Dan. III, 4. Vid. & Sir. XX, 14.

Κηρύσσω, ὕξω, præconium exerceo, præconis inſtar clamo, vehementer exclamo. הִזְעִיק hiph. convoco, Jon. III, 7. הַכְרֵז Chald. aph. Dan. V, 31. הֵרִיעַ hiph. a רוּעַ clango. Oſ. V, 8. Joël. II, 1. Soph. III, 15. הֶעֱבִיר קוֹל tranſire facio vocem, Exod. XXXVI, 5. נתן קול do vocem, 2 Par. XXIV, 9. קרא clamo, Exod. XXXII, 5. 1 Reg. X, 20. Mich. III, 5. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κηρύσσει, βοᾷ, φωνεῖ. Κηρύσσειν, clamare, convocare.

Παραγγέλλω κηρύξαι, præcipio prædicare. הֶעֱבִיר קוֹל tranſire facio vocem, 2 Par. XXXVI, 22.

Κῆτος, cetus, balæna. דג piſcis, Jon. II, 1. 2. 11. רהב ſuperbia, Job. XXVI, 12. שָׁמֵן ſtrepitus, Pſ. LXIV, 7. תנין Gen. I, 21. Sym. Pſ. LXXIII, 14. Aqu. Eſ. XXVII, 1. Exod. VII, 9. Heſych. Κῆτος, θαλάσσιος ἰχθὺς παμμεγέθης, δηλοῖ δὲ καὶ ἀπορίαν. Κῆτος, marinus piſcis valde ingens; notat vero etiam conſilii inopiam. Conf. Allatium ad Euſtath. Hexaëm. p. 98. Μέγα κῆτος, magna balæna. לִוְיָתָן Job. III, 8.

Κήτη τὰ ὑπ' οὐρανὸν, balænæ quæ ſub cœlo. עֹזְרֵי רָהַב adjutores ſuperbiæ, Job. IX, 13.

Κίβδηλος, cui ſcoria admixta eſt, it. fucatus, adulterinus, non ſincerus. שַׁעַטְנֵז veſtimentum varie commixtum, Deut. XXII, 11. οὐκ ἐνδύσῃ κίβδηλον, ἔρια καὶ λινᾶ, non indues veſtimenta ex lana & lino commixta. Vid. & Lev. XIX, 19. Sap. II, 16. εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, pro adulterino reputati ſumus illi. Sap. XV, 9. κίβδηλα πλάσσει, adulterina format. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κίβδηλον, ἀδόκιμον, νόθον, ἀκάθαρτον. Κίβδηλον, adulterinum, ſpurium, impurum. Heſych. Κιβδηλιῶντας, ὠχροὺς, ὑπὸ τῆς κιβδήλεως ἐνοχλουμένους. Ἔστι δὲ κιβδηλὶς ἐν τοῖς μετάλλοις σκωρία, ἀφ' ἧς Παμφύλιοι κίβδηλον, μοχθηρὸν, φαῦλον, ψεῦσμα, νόθον, ἀδόκιμον. Κιβδηλιῶντας, pallidos, vitio laborantes. Eſt vero κιβδηλὶς in metallis ſcoria; unde Pamphyliis κίβδηλον vitioſum, pravum, falſum, ſpurium, adulterinum. Atticis etiam κατακιβδηλευμένοι ac κίβδηλοι dicti nummi adulterini, quibus vilius aliquod metallum erat admixtum. Vide ill. Spanhemium ad Ariſtophan. Ran. p. 308.

Κιβωτὸς, arca, ciſta. ארון Exod. XXV, 16. 4 Reg. XII, 9. 10. & alibi ſæpius. תבה Gen. VI, 14.

Κιγκλιδωτὸς, cancellatus. שבכה reticulum, Aqu. 3 Reg. I, 2.

Κιγκλὶς, cancelli. אולם veſtibulum, Syr. Ezech. VIII, 16.

16. Nam bene ibi pro κονδίλω legend. ſuſpicatur κιγκλίδι *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int. cap. 3.

Κίδαρις, cidaris, tiara, pileus regius. מגבעות plur. Exod. XXVIII, 36. XXIX, 9. מצנפת Exod. XXVIII, 4. 35. XXXIX, 27. Lev. XVI, 4. פאר ornatus, Ezech. XLIV, 18. צניף Zach. III, 5. צפירה *Sym.* Eſ. XXVIII, 5. Vid. & Judith. IV, 12. Sir. XLV, 14. *Heſychius*: Κίδαρις, πῖλος βασιλικὸς, ὃν καὶ τιάραν, ἔνιοι δὲ κίταριν διὰ τοῦ τ, ἢ στρόφιον, ὃ οἱ ἱερεῖς φοροῦσιν. *Κίδαρις, pileus regius, quem & tiaram vocant, nonnulli vero κίταριν per τ, vel faſcia, quam ſacerdotes geſtant.* Lex. *Cyrilli* MS. Bar. & *Phavorinus*: Κίδαρις, περίθεμα κεφαλῆς εὐκόσμιον. δι' οὗ οἱ ἱερεῖς τὸ παλαιὸν ἐκοσμοῦντο. *Κίδαρις, ornatus caput circumiens, quo ſacerdotes olim ornabantur.* Gloſſ. in Octateuch. apud *Fabricium* Bibl. Gr. Vol. X. p. 64. Κίδαρις, εἶδος καμιλαυχίου (leg. καμελαυκίου ex Etymologico inedito Bibl. Ultraj.) τιάρας. *Κίδαρις, genus pilei, tiaræ.* Verba, quæ præcedunt: Κορυβάντιον, περίθεμα κεφαλῆς, pariter ad vocem Κίδαρις pertinere, eamque exponere videntur. Nam κορυβάντιον nuſpiam apud LXX. occurrit. Et in Etymologico MS. *Gudiano* Κίδαρις ſimiliter exponitur περίθεμα (in Etym. Bibl. Ultr. male ſcribitur περίθεμα) κεφαλῆς εὐκόσμιον, καλὸν. καλαμαύκιον. (l. καμελαύκιον.) Et quamvis in Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κορυβάντιον pariter ſeorſim exponatur περίθεμα κεφαλῆς εὐκόσμιον, MS. vitioſe εὐκόσμου) tamen hæc forte ex ejuscemodi Gloſſario inſerta ſunt, in quo poſteriores vocis Κίδαρις explicationes, ut in Codice Fabriciano, ſupra priores fuerunt ſcriptæ. Plura de hac voce vide apud *Grotium* ad Judith. l. c. & *Relandum* Diſſ. Miſc. P. II. p. 160. ſeq.

Κιθάρα, cithara, inſtrumentum muſicum. כנור Gen. XXXI, 27. Eſ. V, 2. XXX, 32. נבל nablium, Pſ. LXXX, 2. נגינות pulſatio fidium, Job. XXX, 9. עוגב organum, Gen. IV, 20. *Al.* Pſ. CL, 4. *Sym.* Job. XXI, 12. קיתרוס Chald. Dan. III, 5. 15. Conf. de hoc inſtrumento Muſico, *Lampium* in Pſ. XLV. p. 52. ſeq. & *Ewaldum* Emblem. Sacr. P. III. p. 335. ſeq.

Κιθαρίζω, citharâ cano, citharam pulſo. נגן pih. pulſo, Eſ. XXIII, 16.

Κινάμωμον. Vid. Κιννάμωμον.

Κινδυνεύω, periclitor. חשב cogito, Jon. I, 4. τὸ πλοῖον ἐκινδύνευσε τοῦ συντριβῆναι, *periculum erat, ne navis confringeretur.* Sic Act. XIX, 27. οὐ μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἡμῖν τὸ μέρος (pro κατὰ τὸ μέρος) εἰς ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μεγάλης Θεᾶς Ἀρτέμιδος ἱερὸν εἰς οὐδὲν λογισθῆναι, *non ſolum autem*

autem periculum eſt, ne hoc nobis ex parte vel ſpeciatim in redargutionem veniat, ſed etiam ne magnæ Deæ, Dianæ, templum pro nihilo habeatur. Difficilis hic locus, ut hoc obiter dicam, viſus fuit eruditis Interpretibus ob conſtructionem verborum. Et variæ de illa ſententiæ apud *Polum* & *Wolfium* videri poſſunt. Vide & *Salmaſii* ſententiam in not. ipſius ad *Achill. Tat.* p. 661. Sed, ſi ellipſin in τὸ μέρος obſervemus, alias ſæpius occurrentem, (vid. *Lamb. Bos* Ellipſ. Græc. & quæ notavi in Μέρος & Τάχος) omnia plana ſunt. Τὸ μέρος etiam pro κατὰ τὸ μέρος legitur apud *Herodotum* L. II. c. 173. Vide *Schwartzium* Comm. Crit. Gr. L.N.F. p. 896. נוקש niph. a יקש irretior, Eſ. XXVIII, 13. נסכן niph. Eccleſ. X, 9. סכן prodeſt, *Theod.* Job. XXXIV, 9. κινδυνεύσει. Sir. XXXIV, 12. Πλεονάκις ἕως θανάτου ἐκινδύνευσα, *ſæpius usque ad mortem in periculo fui.*

Κίνδυνος, periculum. אסון exitium, *Sym.* Gen. XLII, 4. מצר anguſtia, Pſ. CXIV, 3.

Κινέω, moveo. געש commoveor, *Aqu.* Pſ. XVII, 8. ἐκινήθη. החיש hiph. a חוש feſtino, *Al.* Jud. XX, 37. ἐκινήθη. הניף hiph. a נוף agito, *Sym* Exod. XX, 25. Eſ. XIII, 2. הרגיז hiph. a רגז commoveor, *Aqu.* Eſ. V, 25. ἐκινήθη. מוט Eſ. XLI, 7. מוש Prov. XVII, 13. οὐ κινηθήσεται κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, *non movebuntur* vel *recedunt mala ex domo ejus.* Vid. & Num. XIV, 44. Eſ. XXII, 25. XLVI, 7. נדף impello, Job. XIII, 25. נוד vagor, erro, 3 Reg. XIV, 15. Jer. XVIII, 16. XLVIII, 17. Poſteriori loco ita: κινήσατε αὐτῷ, pro κινήσατε κεφαλὴν ἐπ᾽ αὐτῷ, *movete ſuper illum caput.* נוס fugio, Cant. II, 17. IV, 6. נוע: הניע Kal & hiph. 2 Reg. XV, 20. κινήσω σε, *movebo te.* 4 Reg. XIX, 21. ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν ἐκίνησε θυγάτηρ Ἱερουσαλὴμ, *ſuper te caput movebit filia Jeruſalem.* Vid. & Job. XVI, 4. Pſ. XXI, 7. Thren. II, 15 & conf. Matth. XXVII, 39. Jer. XIV, 10. ἠγάπησαν κινεῖν πόδας αὐτῶν, *amant movere pedes ſuos.* נסע proficiſcor, Gen. XI, 2. ἐν τῷ κινῆσαι (ſc. πόδας, conf. quæ notavi in Αἴρω & Ἐξαίρω.) αὐτοὺς ἀπὸ ἀνατολῶν, *cum moverent* pedes, h. e. cum proficiſcerentur, *ab oriente.* Vid. & Gen XX, 1. סור recedo, 2 Par. XXXV, 15. οὐκ ἦν αὐτοῖς κινεῖσθαι ἀπὸ τῆς λειτουργίας, *non licitum illis erat, movere ſe* vel *recedere a miniſterio.* פוק vacillo, Jer. X, 4. רחש ebullio, *Sym.* Pſ. XLIV, 2. רמש repo, Gen. VII, 14. ἑρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς, *reptile, quod ſe movet in terra.* Vid. & v. 21. Gen. VIII, 17. 19. IX, 2. שרץ idem, Gen. VII, 21.

Κίνημα, motus, tumultus. ועה *Theod.* Eſ. XXVIII, 19.

1 Macc.

1 Macc. XIII, 44. *Heſychius*: Κίνημα, κίνησις, ταραχὴ, ὁρμή. Κίνημα, *motus, turba, impetus.*

Κίνησις, motio, commotio. זועה Jer. XXIX, 18. מנוד Pſ. XLIII, 16. ניד Job. XVI, 5. שאת excellentia, *Sym.* Job. XIII, 11. שת *Sym.* Job. XLI, 16. תרעלה horror, *Theod.* Eſ. LI, 22. Vid. & Sir. VII, 24. 2 Macc. V, 3.

Κινητικὸς, cui movendi facultas ineſt, mobilis, celer. Sap. VII, 24. πάσης κινήσεως κινητικώτερον σοφία, *omni motu mobilior ſapientia.*

Κίνναμον, cinnamomum. קנה טוב calamus odoratus bonus, *Al.* Jer. VI, 20. Conf. *Bocharti* Chan. L. II. c. 3. p. 792.

Κιννάμωμον & κινάμωμον, cinnamomum. קנה טוב calamus odoratus bonus, i. e. optimus, Jer. VI, 20. κινάμωμον. קנמון Exod. XXX, 23. Prov. VII, 17. Cant. IV, 14. Vid. & Sir. XXIV, 17. *Heſychius*: Κιννάμωμον, ἓν τῶν λιβανωτῶν, ἢ τῶν ἀρωματικῶν, λιβάνιον, καὶ ὄρνις, καὶ πόα εὐωδεστάτη. Κιννάμωμον, *ſpecies ſuffimentorum, vel aromatum, thus & avis, & herba fragrantiſſima.* Plura de cinnamomo vide apud *Urſinum* Hiſt. Plant. Bibl. L. III, c. 5. p. 210. ſeq. *Hillerum* Hierophyt. Part. I. c. 52. p. 440. ſeq. *Ed. Bernard.* not. ad *Joſeph.* L. III. c. 8. p. 160.

Κινύρα, cithara. כנור 1 Reg. X, 5. 2 Reg. VI, 5. Neh. XII, 27. Vid. & 1 Macc. III, 46. XIII, 51. *Heſychius*: Κινύρα, ὄργανον μουσικὸν, κιθάρα οἰκτρά. Κινύρα, *inſtrumentum muſicum, cithara lamentabilis.* Conf. *Bocharti* Chan. L. II. c. 7. p. 808. & *Spanhemium* in *Callimach.* p. 60.

Κιρνάω, miſceo. מסך Pſ. CI, 10. πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων, *potum meum cum fletu miſcebam.* *Heſychius*: Κιρνᾷ, οἰνοχοεῖ. Κιρνᾷ, *vinum infundit.*

Κιῤῥὸς, fulvus, flavus. פז *Aqu.* Prov. VIII, 19. Eſ. XIII, 12. *Heſychius*: Κιῤῥὸν, πῦρ ἐρυθρὸν, (fortaſſe legend. πυῤῥὸν, ἐρυθρὸν.) ξανθόν. Κιῤῥὸν, *rufum, rubrum, flavum.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κιῤῥὸν, πυῤῥόν.

Κισσάω, pica laboro, it. concipio. יחם incaleſco, coëo, Pſ. L, 6. ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου, *in peccatis concepit me mater mea.* *Suidas*: Κισσῶ, τὸ μεθ' ἡδονῆς συλλαμβάνω. Κισσῶ, *cum voluptate concipio.* Apud *Heſychium* Ἐκίσσησεν exponitur ἐγέννησεν; & in Lex. *Cyrilli* MS. Brem. συνέλαβεν. Eſt à κίσσα, quod apud *Heſychium* inter alia eſt ἐπιθυμία, *concupiſcentia.*

Κισσὸς, hedera. קיקיון ricinus, *Al.* Jon. IV, 7. κίσσα. 2 Macc. VI, 7. κισσὸς ἔχοντες, *hedera coronati.* Vid. ad h.

l. *Dilherrum* Diſpp. Acad. p. 177. ſeq. & *Hilterum* Hier. P. l. c. 57. p. 460. *Heſych.* Κισσὸς, εἶδος φυτοῦ, ἢ βλάστημα ἑλισσόμενον. Κισσὸς, *ſpecies plantæ, vel germen convolutum.*

Κισσόφυλλον, folium hederæ. 3 Macc. H, 29.

Κιχράω, commodo, mutuo do. הלוה hiph. Pſ. CXI, 5. השאיל hiph. 1 Reg. I, 28.

Κίων, columna. עמוד Jud. XVI, 27. קדש res ſancta, (forte קרש legerunt.) 3 Reg. XV, 15.

Κλαγγὴ, clangor, ſonus buccinæ. רעמה *Sym.* Job. XXXIX, 19. *Heſychius:* Κλαγγὴ, φωνὴ, ἠχὴ, βοή. Κλαγγὴ, *vox, ſonus, clamor.* Conf. *Homer.* Il. γ. v. 2.

Κλάδευσις, putatio ramorum. זמיר cantus avium varie inciſus, *Sym.* Cant. II, 12. τῆς κλαδεύσεως.

Κλάδος, ramus. דליות plur. palmites, Jer. XI, 16. Ezech. XXXI, 7. יונקת ramus tener, Oſ. XIV, 7. *Sym.* Job. VIII, 16. כף vola manus, Eſ. LV, 12. סעיף Eſ. XVII, 6. סעפה Ezech. XXXI, 5. ענף Lev. XXIII, 40. Dan. IV, 9. פארה Ezech. XXXI, 6. 8. שבלים plur. baccæ, Zach. IV, 12. שרש radix, *Sym.* Eſ. LIII, 2. κλάδος.

Vid. alibi κλάδοι Ἄγνυ ἐκ χειμάῤῥου.

Κλαίω, fleo, ploro, plango. בכה Gen. XXI, 16. XLV, 14. 15. Jud. XI, 37. 2 Reg. III, 35. Jer. IX, 1. בכה fletus, Eſd. X, 1. בכי idem, Eſ. XV, 2. Eſ. XXII, 4. ברך genua flecto, Pſ. XCIV, 6. ubi tamen pro κλαύσωμεν legendum eſſe ὀκλάσωμεν, bene ſuſpicatur *Lamb. Bos* Prol. in LXX. Int. c. 3. הילל hiph. a ילל ejulo, *Al.* Eſ. LII, 5. זעף indignabundus, *Al.* 3 Reg. X, 43. κλαίων. ילך eo, 2 Reg. XVIII, 33. כרע incurvo me, 1 Reg. IV, 20. *Capellus* ibi pro ἔκλαυσε legend. exiſtimat ἔκυψε, ſed *Lamb. Bos* Proleg. l. c. rectius τοὺς ό. ſcripſiſſe putat ὤκλασε. משרפה combuſtio, Jer. XXXIV, 5. נבוך niph. a בוך perplexus ſum, Joël. I, 18. ספד plango, Jer. XXII, 18. οὐδὲ μὴ κλαύσονται αὐτὸν, *neque plangent eum.* Conf. Apoc. XVIII, 1. שרף comburo, Jer. XXXIV, 5. κλαύσονταί καί σε, *plangent & te. Al.* Eſ. LII, 5. κλαίετε.

Κλάνιον, armillæ genus. אצעדה *Aqu.* 2 Reg. I, 10. *Heſychius:* Κλάνια, ψέλια βραχιόνων. Κλάνια, *armillæ brachiorum. Suidas:* Κλάμια, (l. Κλάνια) ψέλια.

Κλάσμα, fragmentum, ſegmentum, fruſtum. פלח Jud. IX, 53. 2 Reg. XI, 21. κλάσμα μύλης, *fragmen molæ.* 1 Reg. XXX, 12. κλάσμα παλάθης, *ſegmentum ficus,* פת

fru-

frustum, Lev. II, 6. διαθρύψεις αὐτὰ κλάσματα (pro εἰς κλάσματα) conteres illa in frusta. Jud. XIX, 5. στήρισον τὴν καρδίαν σου κλάσματι ἄρτου, fulfulci stomachum tuum frusto panis. פתותים plur. frusta, Ezech. XIII, 19. ἕνεκεν κλασμάτων ἄρτου, propter frusta panis. Conf. Matth. XIV, 20. Joh. VI, 12. Hesychius: Κλάσματα, συντρίμματα, (Schrevel. legit συνθρύμματα) θρύμματα. (l. θρύμματα.) Κλάσματα, fragmenta, frusta. Quod autem pro θρύμματα ibi θρύμματα legendum sit, patet ex alia Grammatici glossa: Θρύμματα, κλάσματα ἄρτου. Θρύμματα, frusta panis.

Κλαυθμὸς, fletus. בכא Aqu. Pf. LXXXIII, 7. בכי Aqu. Ef. XV, 5. Sym. Ef. XXX, 19.

Κλαυθμών, fletus. בכים Jud. II, 5.

Κλάω, frango. גדע exfcindo, Al. Jer. L, 21. ἐκλάσθη. שבר Sym. Pf. CXLVI, 3. κεκλασμένους.

Vid. alibi Ἄρτον κλάω.

Κλεῖθρον, claustrum, it. repagulum, fera. בריח vectis, Job. XXXVIII, 10. מנעול pessulus, Neh. III, 3. θύρας αὐτῆς, καὶ κλεῖθρα αὐτῆς, portas ejus, & repagula ejus. Vid. & Neh. VI, 13. 14. Cant. V, 6. רוח spiritus, (hic pro בריח legerunt רוח) Job. XXVI, 13. κλεῖθρα οὐρανοῦ, repagula cœli. Hesychius: Κλεῖθρα, μοχλοὶ ἀσφαλείας, πύλαι. Κλεῖθρα, repagula firma, portæ. Epist. Jer. v. 15. τοὺς οἴκους αὐτῶν ὀχυροῦσιν οἱ ἱερεῖς θυρώμασί τε καὶ κλείθροις καὶ μοχλοῖς, domus suas muniunt sacerdotes & portis, & feris, & repagulis. Suidas: Κλείθροις, κλειδώμασι. Κλείθροις, feris.

Κλεὶς, clavis, it. clavicula in corpore. מפתח Jud. III, 25. 1 Par. IX, 27. Ef. XXII, 22. Postremo loco ita: δώσω αὐτῷ κλεῖδα οἴκου Δαβὶδ, dabo illi clavem domus Davidis. Conf. Apoc. III, 7. & ad h. l. Cl. Wollii not. ad Blackwall. Crit. Sacr. p. 367. שכמה Job. XXXI, 22. ἀποσταίη ὁ ὦμός μου ἀπὸ τῆς κλειδὸς, humerus meus recedat a clavicula. Hippocrates de Off. Nat. T. I. Opp. p. 296. ed. L. B. 1665. 8. Κλεῖδες δὲ περιφερέες ἐς τὔμπροσθεν ἔχουσαι, πρὸς μὲν τὸ στῆθος, βραχείας κινήσιας, πρὸς δὲ τὸ ἀκρώμιον, συχνοτέρας. Claviculæ vero rotundæ sunt ad anteriorem partem, ad pectus quidem breves motus habentes; ad summum vero humerum frequentiores. Idem de Locis in Hom. p. 368. Κλεῖδες ἄρθρα ἔχουσι τὰ μὲν ἐν μέσῳ τοῦ στήθου κατὰ τὸν βρόγχον κατὰ ταῦτα ἤρθρανται. τὰ δὲ πρὸς τοὺς ὤμους κεκλιμένα πρὸς τὰς πλάτας, ἃ ἐπὶ τοῖς ὤμοις αἰεὶ πεφύκασι. Claviculæ articulos habent, alios in medio pectoris juxta guttur, atque hic coarticulatæ sunt, alios vero ad humeros, reclinatos ad fcapulas, qui

humeris ſemper adhærent. Conf. Ἀγκώνιον, & ill. *Spanhemium* Obſerv. in *Callimach.* p. 183.

Κλείω, claudo. הניף hiph. a נוף Neh. VII, 3. מוט lorum jugi, *Sym.* Pſ. LIV, 23. נעל Cant. IV, 11. 12. סגר Job. XII, 15. Eſ. XXIV, 10. הסגיר hiph. *Al.* 1 Reg. XXIII, 20. κεκλείκασιν αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως, *tradiderunt illum in manus regis.* כבר pih. *Sym.* Gen. VIII, 2. ἐκλείσθησαν. Vide & Sir. XXX, 17.

Κλέμμα, furtum. גנבה Exod. XXII, 3. 4. גנבתי part. pab. fœm. cum ׳ parag. furto ablatum, Gen. XXXI, 39. Conf. Apoc. IX, 21.

Κλέος, gloria, it. fama, rumor. שמע auditus, Job. XXVIII, 22. ἀκηκόαμεν δὲ αὐτῆς τὸ κλέος, *audivimus autem ejus bonam famam.* *Heſychius*: Κλέος, δόξα, τιμὴ, φήμη ἀγαθή. Κλέος, *gloria, honor, bona fama.*

Κλέπτης, fur. גנב Job. XXIV, 14. Joël. II, 9. Abd. v. 5.

Κλέπτω, furor, furtum facio. גנב Gen. XXX, 33. Exod. XXII, 7. גנב fur, Exod. XXII, 7.

Κλεψιμαῖος, furtivus, furto ablatus. Tob. II, 13.

Κληδονίζομαι, ominor, vaticinor. נחש pih. *Incert.* Lev. XIX, 26. κληδονισθήσεσθε. עונן pih. præſtigior. Deut. XVIII, 10. κληδονιζόμενος. Gloſſ. in Octateuch. Κλυδωνιζόμενος, (l. Κληδονιζόμενος,) στοχαζόμενος τὸ ἀποβησόμενον. Κληδονιζόμενος, *conjectans de futuro.* In iisdem Κλυδωνιζόμενος (ſic enim pariter legend. pro Κλυδωνιζόμενος) exponitur σημειοσκοπούμενος, ἢ ἐπερωτῶν μάγων, *ſigna aſpiciens, vel magos interrogans.* Lex. *Cyrilli* MS Brem. Κληδονιζόμενος, ἐκ τῶν λαλουμένων στοχαζόμενος. Κληδονιζόμενος, *ex illis, quæ dicuntur. conjectans.* 4 Reg. XXI, 6. καὶ ἐκληδονίζετο, καὶ οἰωνίζετο, *& ex auditu, & ex avibus vaticinia capiebat.* *Heſychius*: Ἐκλυδωνίζετο, (l. Ἐκληδονίζετο) ἐμαντεύετο, ὁ ἀπὸ ἀκοῆς μαντείας δεχόμενος. Ἐκληδονίζετο, *divinabat ex auditu vaticinia capiens.* *Suidas*: Ἐκληδονίζετο, ἐμαντεύετο. *Aqu.* Mich. V, 12. κληδονιζόμενοι. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κληδονίζεται, ἀπὸ ἀκοῆς τὰς μαντείας δέχεται. Κληδονίζεται, *ex auditu vaticinia capit:* Lex. *Cyrilli* MS. Bar. Κληδονίζεται, τὸ μαντεύεται, ἢ καὶ μακρόν. Κλυδωνίζεται δὲ ἀντὶ τοῦ ταράσσεται, ψιλὸν καὶ μέγα. Κληδονίζεται, *vaticinatur per η & ο.* Κλυδωνίζεται *vero per υ & ω turbatur.* *Heſychius*: Κληδονίσαι, ἀκοῦσαι φήμην τινὰ, μαντεύσασθαι. (Sic enim legend. & diſtinguend. videtur pro Κληδωνῆσαι, ἀκοῦσαι φήμην τινὰ μαντεύσασθαι.). Κληδονίσαι, *audire famam aliquam, vaticinari.*

Κλη-

Κληδονισμὸς, ominatio, divinatio. מעונן part. pih. præſtigiator, Deut. XVIII, 14. עוננים plur. præſtigiatores, Eſ. II, 6.

Κληδὼν, omen. אצעדה armilla, 2 Reg. I, 10. ubi tamen *alii* pro κληδόνα rectius χλιδῶνα. Vid. infra in Χλιδών. חלום ſomnium, *Aqu.* *Theod.* Jer. XXVII, 9. מעונן part. pih. præſtigiator, *Al.* Deut. XVIII, 14. κληδόνων.

Κλῆμα, palmes. דליות plur. Ezech. XVII, 6. זמורה Num. XIII, 24. Ezech. VIII, 17. נטישות plur. propagines, *Al.* Jer. XLVIII, 32. κλήματά σου διῆλθε θάλασσαν, *palmites tui tranſierunt mare.* In ed. *Francof.* legitur κλίματα vitioſe. Inde Gloſſa enata videtur apud *Heſychium*: Κλίματα, ὑποδήματα. Κλίματα, *calceamenta.* Apud eundem Κλήματα eodem modo redditur. ענף ramus, palmes, Mal. IV, 1. *Theod.* Pſ. LXXIX, 12. פרי fructus, Ezech. XIX, 12. קציר ramus, Pſ. LXXIX, 12. שריגים plur. Joël. I, 7. שדמה ager, *Sym.* Eſ. XVI, 8. χλήματα, quod tamen mendoſum videtur pro κλίματα.

Κληματὶς, malleolus, ſarmentum. זמיר *Theod.* Eſ. XXV, 5. נטישות plur. Eſ. XVIII, 5. שדמה ager, arvum, Deut. XXXII, 32. שריגים palmites, *Aqu.* *Sym.* Gen. XL, 10. κληματίδες. Cant. 3. puer. v. 17. miniſtri regis, tres juvenes in caminum ignis injicientes, præter naphtham, picem, & ſtupam, κληματίδι, (in *Francof.* ed. vitioſe legitur κλιματίδι) *ſarmento*; illum calefeciſſe memorantur. Sic & chorus apud *Ariſtophanem* in Theſmoph. Mneſilocho, qui infantem mulieri rapuerat, flammam minitans, inter alia Maniam ancillam ita alloquebatur v. 735.

Ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληματίδας, ὦ Μανία.

Eamus ad ſarmenta vitium, Mania.

Et paulo poſt v. 746. mulier, infantis mater, ad eandem Maniam:

Παράβαλλε πολλὰς κληματίδας, ὦ Μανία.

Adnqve multa ſarmenta, Mania.

Schol. ad v. 735. κληματίδας exponit τὰς ἐκ τῶν ἀμπέλων φακέλους, *faſciculos ex vitibus.* Et *Heſychio* Κληματίδες ſunt αἱ ἐκ τῶν κλημάτων δέσμαι, *faſciculi ex ſarmentis.*

Κληροδοσία, diſtributio per ſortem, hæreditas, portio. נחלה Pſ. LXXVII, 60. Eccleſ. VII, 12. *Aqu.* Pſ. LXVII, 10. Deut. IV, 20. *Sym.* Eſ. XLIX, 8. Vid. & 1 Macc.

X, 89. *Heſychius:* Κληροδοσία, κλῆρος, μερίς. Κληροδοσία, *ſors, portio.*

Κληροδοτέω, ſorte diſtribuo. הוריש hiph. a ירש Eſd. IX, 12. הפיל hiph. a נפל cadere facio, nempe per ſortem, Pſ. LXXVII, 60. ἐκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας, *hereditate donavit illos funiculo diſtributionis.* נחל: הנחיל Kal & hiph. poſſideo, poſſidere facio, Deut. I, 38. Joſ. XIX, 49. *Aqu. Sym. Theod.* Prov. VIII, 21. τοῦ κληροδοτῆσαι. Sir. XVII, 8. νόμον ζωῆς ἐκληροδότησεν αὐτοῖς, *legem vitæ in hereditatem donavit illis.* Inde in Gloſſ. MSS. Ἐκληροδότησε, κληροδοσίαν ἐχαρίσατο. Ἐκληροδότησε, *hereditatem donavit.*

Κληρονομέω, ſorte tribuo, hereditatem adeo, hereditatis vel alio jure poſſideo, ſortior, occupo, conſequor, obtineo, particeps fio, it. in hereditatem do, aſſigno. אחז capio, Gen. XLVII, 27. ἐκληρονομήθησαν ἐπ' αὐτῆς, *poſſidebant illam.* בזז diripio, Eſ. XVII, 14. חלק partior, Eſ. LIII, 12. ירש: הוריש Kal & hiph. Gen. XV, 3. κληρονομήσει με, *heres meus erit.* Vid. & v. 4. Lev. XX, 24. ὑμεῖς κληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν, *vos tanquam propriam hereditatem poſſidebitis terram illorum.* Vid. & Pſ. XXXVI, 9. 11. 23. 31. & conf. Matth. V, 5. & ad h. l. *Raphelii* Annot. ex *Polyb.* p. 38. ſeq. Jud. I, 19. ἐκληρονόμησε τὸ ὄρος, *occupabat montem.* Vid. & v. 20. 27. Deut. II, 31. III, 12. Jud. III, 13. XI, 22. 3 Reg. XXI, 15. 16. 4 Reg. XVII, 24. Pſ. XLIII, 4. Ita & 1 Macc. II, 10. ποῖον ἔθνος οὐκ ἐκληρονόμησε βασιλείαν αὐτῆς; *quale gens non occupavit regnum ejus?* Et Matth. XXV, 34. κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν, *occupate regnum pro vobis ſtabilitum.* Conf. & 1 Macc. II, 57. ירשה hereditas, Deut. II, 9. לכד capio, Jud. I, 18. ἐκληρονόμησεν Ἰούδας Γάζαν, *occupabat Judas Gazam.* נחילות plur. (hic legerunt נחל vel נחלה) Pſalm. V, 1. נחל: הנחיל Prov. III, 35. δόξαν σοφοὶ κληρονομήσουσι, *gloriam ſapientes conſequentur.* Prov. XIII, 23. ἀγαθὸς ἀνὴρ κληρονομήσει υἱοὺς υἱῶν, *bonus vir obtinebit filios filiorum.* Sic etiam Sir. IV, 14. κληρονομήσει δόξαν, *conſequetur gloriam.* Sir. VI, 2. ὄνομα πονηρὸν καὶ αἰσχύνην καὶ ὄνειδος κληρονομήσει, *nomen malum, & dedecus & opprobrium conſequetur.* Sir. XX, 25. ἀμφότεροι δὲ ἀπώλειαν κληρονομήσουσι, *ambo autem exitium ſortientur.* Conf. & Luc. X, 25. Hebr. I, 4. & ad hæc loca Ven. *Raphelii* not. ex *Polyb.* p. 204. 633. *Aqu. Sym. Theod.* Prov. XIV, 18. ἐκληρονόμησαν. נחלה hereditas, Num. XXVI, 53. Joſ. XIV, 2. נתן נחלה do hereditatem, Joſ. XVII, 14. διατί ἐκληρονόμησας ἡμᾶς κλῆρον ἕνα; *cur unam hereditatis ſortem nobis aſſignaſti?* Conf. *Schwartzium*, Diſſ. de Stil. LXX. Int. apud *Jo. Olear.* de Stil. N. T. p. 308.

Κλη-

Κληρονομία, hereditas; portio, poſſeſſio. אחוה 2 Par. XXXI, 1. גבול terminus, 1 Par. XXI, 12. גורל ſors, Pſ. XV, 5. Eſ. XVII, 14. חלק portio, Pſ. XV, 5. ירשה Num. XXIV, 18. Deut. II, 12. 2 Par. XX, 11. Pſalm. LX, 5. מורשה Deut. XXXIII, 4. Ezech. XI, 15. מורשת nomen loci, Mich. I, 14. נחלה Gen. XXXI, 14. Exod. XV, 17. & alibi ſæpius. רשה infin. a ירש Joſ. XIII, 1. XXIV, 4.

Κληρονόμος, heres. יורש part. Jud. XVIII, 7. 2 Reg. XIV, 7. ירש heres ſum vel fio, *Sym.* Jer. XLIX, 1. κληρονόμους.

Κλῆρος, ſors, poſſeſſio, hereditas, portio quæ ſorte obtigit. גורל Lev. XVI, 8. 9. Pſ. XXI, 19. ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον, *ſuper veſte mea jecerunt ſortem.* Vid. & Joël. III, 3. Abd. v. 11. Nah. III, 10. & conf. Joh. XIX, 24. Ezech. XXIV, 6. ἔπεσεν ἐπ' αὐτὴν κλῆρος, *cecidit ſuper illam ſors.* Jon. I, 7. ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ἰωνᾶν, *cecidit ſors ſuper Jonam.* Conf. Act. I, 26. חבל funiculus, Joſ. XIX, 9. חלק pars, portio, Oſ. V, 7. ירש heredito, Deut. III. 18. V, 31. ירשה Deut. II, 5. 9. מחלקת partitio, Joſ. XII, 8. מורשה Exod. VI, 8. משפתים dual. duæ ſarcinæ, Gen. XLIX, 14. *Aqu.* Jud. V, 16. נחלה Num. XXXII, 19. ἀπέχομεν τοὺς κλήρους ἡμῶν, *accepimus ſortem noſtram.* Vid. & Num. XXXIV, 14. 15. Deut. IV, 20. & conf. Cl. *Elſner.* ad Act. I, 25. p. 360. Deut. X, 9. οὐκ ἔσται τοῖς Λευίταις μερὶς οὐδὲ κλῆρος ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν, *non erit Levitis portio, neque ſors inter fratres illorum.* Deut. XII, 12. οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερὶς, οὐδὲ κλῆρος μεθ' ὑμῶν, *non eſt illi portio, neque ſors inter vos.* Vid. & Deut. XIV, 27. 29. & conf. Act. VIII, 21. Deut. XV, 4. ἐν τῇ γῇ, ᾗ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ, *in terra, quam Dominus Deus tuus tibi dat in poſſeſſionem.* Vid. & Deut. XIX, 10. XXI, 23. XXIV, 4. XXIX, 8. עת tempus, Pſ. XXX, 18. ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κλῆροί μου, *in manibus tuis ſors mea.* Ad quem locum *Theodoretus*, & ex eo *Suidas*: Κλήρους δὲ ὁ Δαβὶδ τὰς τῶν πραγμάτων μεταβολὰς καλεῖ. πλοῦτον καὶ πενίαν. δουλείαν καὶ δεσποτείαν. Εἰρήνην καὶ πόλεμον. *Κλήρους autem David rerum viciſſitudines appellat, divitias & paupertatem, ſervitutem & dominium, pacem & bellum.* Rectius tamen Pſalm. l. c. *al.* pro οἱ κλῆροί μου, οἱ καιροί μου. Similiter Jud. XXI, 22. pro ὡς κλῆρος Doctiſſ. L. *Bos* Præf. in LXX. Int. legend. præcipit ὡς καιρὸς, obſervans, quod affinia ſint ΚΑΙΡΟΣ & ΚΛΗΡΟΣ. פור vox Perſica, ſors, Eſth. IX, 26. פור הוא גורל pur, id eſt, ſors, Eſth. III, 7. קרבן oblatio, Neh. X, 34. רשת infin. a ירש Num. XXXIII, 54. שפתים dual. lapides focarii, Pſ. LXVII, 14. *Heſychius*: Κλῆρος, τὸ βαλλόμενον εἰς τὸ λαχεῖν, ἢ ψῆφος, ἢ οὐσία, ἢ μέρος. *Κλῆρος, quod ad ſortiendum projicitur, vel calculus,*

culus, vel facultates, vel pars. Suidas : Κλῆρος, τόπος, κτῆμα. Κλῆρος, *locus, poſſeſſio.*

Ἐν κλήρῳ νομίζω, in poſſeſſionem accipio. ירש Deut. XIX, 14.

Κληρουχία, idem quod κληρονομία, hereditas, ſorte aſſignata poſſeſſio. נחלה *Al.* Pſ. LXXIII, 3. *Heſychius* : Κληρουχία, δεσποτεία. Κληρουχία, *dominium.*

Κληρωτὶ & κληρωταὶ, ſortito, ex ſorte. בגורל in ſorte, i. e. per ſortem, Num. XXXIII, 54. Joſ. XXI, 4. 5. 6. 8.

Κλῆσις, vocatio. קרא voco, Jer. XXXI, 6. ἡμέρα κλήσεως, *dies vocationis.* Vid. & Judith. XII, 9.

Κλητέος, vocandus. Epiſt. Jer. v. 35. 53.

Κλητὸς, vocatus. מקרא convocatio, Exod. XII, 16. ἡ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσαι ὑμῖν, *dies ſeptima vocata ſancta erit vobis*, h. e. κατ' ἐξοχὴν, per eminentiam, ſingulari modo, & celebritate quadam ſancta erit vobis. Lex. *Cyrilli* MS, & *Phavorinus*: Κλητὴ, ἡ καλεστὴ καὶ ἡ ἐξοχωτάτη, ὡς τὸ, αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα. Κλητὴ, *celebrata & excellentiſſima, per* ἡ. *ut in illo*: „ *Hæc celebrata & ſancta dies.*" Vid. & Lev. XXIII, 2. 4. 21. 24. 27. 37. & *Aqu.* Eſ. I, 13. & quæ *Druſius* ad h. l. in Fragm. Vet. Int. Gr. p. 378. ex *Procopio* notat, & conf. v. Ἐπίκλητος ſupra, & Exod. XII, 16. & Rom. I, 7. 1 Cor. I, 2. מרעים plur. ſocii, ſodales. *Al.* Jud. XIV, 11. ἔλαβον τριάκοντα κλητοὺς, *ſumebant triginta vocatos*, vel *invitatos* ſc. ad nuptias. Sic κλητὸς apud *Æſchinem*, & παρακληθεὶς apud *Athenæum* Lib. V. & *vocatus* apud *Martialem* pro *invitato* uſurpatur. Vide *Feſſelii* Adv. Sacr. L. IV. c. 3. p. 324. קרוא part. pah. 2 Reg. XV, 11. 3 Reg. I, 41. 49. οἱ κλητοὶ τοῦ Ἀδωνίου, *vocati ab Adonia* ſc. ad convivium. Ita Rom. I, 6. κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ, *vocati a Jeſu Chriſto.* קרא voco, *Sym. Theod.* Prov. IX, 18. οἱ κλητοί.

Κλίβανος, clibanus, furnus minor, fornax. תנור Gen. XV, 17. Lev. II, 4. XXVI, 26. Pſ. XX, 9. *Aqu. Sym. Theod.* Eſ. XXXI, 9. *Suidas*: Κλίβανος. ἡ κάμινος. ἑστία. Κλίβανος. *caminus. focus.*

Κλίμα, regio, tractus, plaga, latus, angulus. פאה angulus, latus, *Aqu.* Lev. XIX, 27. κλίμα τῆς κεφαλῆς. *Sym.* Num. XXIV, 17. κλίμα. פנה angulus, Jud. XX, 2. *Suidas*: Κλίμα, τόπος. Κλίμα, *locus.* Conf. quæ ex Eſ. XVI, 8. notavi in v. Κλῆμα.

Κλιμακτὴρ, gradus ſcalæ. מעלה aſcenſus, gradus, Ezech. XL,

XL, 23. XLIII, 17. *Heſychius*: Κλιμακτῆρες, οἱ τῆς κλίμακος βαθμοί. Κλιμακτῆρες, *ſcalæ gradus*.

Κλίμαξ, ſcala, gradus. מעלה Neh. III, 15. XII, 36. סלם Gen. XXVIII, 12. Κλίμαξ, ἡ κοινῶς σκάλα. Κλίμαξ, *communiter ſcala*.

Κλίνη, lectus. מטה 4 Reg. XI, 2. ἐν τῷ ταμιείῳ τῶν κλινῶν, *in conclavi lectorum*, h. e. in cubiculo. Vid. & 2 Par. XXII, 11. Gen. XLVIII, 2. XLIX, 32. משכב Exod. XXI, 18. 2 Reg. IV, 11. ערש Deut. III, 11. Job. VII, 13.

Κλιντὴρ, ſella ad reclinandum, lectica. צב cameratus, *Sym.* Eſ. LXVI, 20. κλιντῆρσι. *Heſychius*: Κλιντὴρ, δίφρος ἀνακλιτός. Κλιντὴρ, *ſella, qua aliquis recumbere poteſt*. Idem: Κλιντῆρες, δίφροι, κλίναι. Κλιντῆρες, *ſellæ, lecti*.

Κλίνω, inclino, reclino. אט lente, 3 Reg. XXI, 27. הגיר hiph. a נגר fundo, Pſ. LXXIV, 8. השכיב hiph cubare facio, Job. XXXVIII, 37. ירד deſcendo, Jud. XIX, 11. ἡ ἡμέρα κεκλικυῖα σφόδρα ſc. εἰς ἑσπέραν, *dies valde inclinata in veſperam*. כרע incurvo me, Eſd. IX, 5. κλίνω (ſc. ἐμαυτὸν) ἐπὶ τὰ γόνατά μου, *inclino me* h. e. procumbo *in genua mea*, *Al.* 3 Reg. VIII, 55. מוט moveor, Pſ. XLV, 6. ἔκλιναν βασιλεῖαι, *inclinarunt regna* ſc. ad interitum. מוש recedo, Zach. XIV, 4. נוע moveor, Eſ. XXIV, 20. ἔκλινε ſc. ἑαυτόν. *inclinabat ſe, nutabat*. נטה : הטה Kal & hiph. Jud. IX, 3. ἔκλινεν ἡ καρδία αὐτῶν ὀπίσω Ἀβιμέλεχ, *inclinabat cor illorum poſt Abimelechum*. Vid. & 3 Reg. II, 28. 4 Reg. XIX, 16. κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, *inclina Domine aurem tuam*. Vid. & Pſ. XVI, 7. XXX, 2. Pſ. CI, 12. αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν, *dies mei, tanquam umbra, inclinati ſunt*. Jer. VI, 4. κέκλικεν ἡ ἡμέρα ſc. εἰς ἑσπέραν, *dies inclinavit in veſperam*. נטש extendo me, 1 Reg. IV, 2. ערש lectus, Amos. III, 12. ubi tamen Doctiſſ. *Druſius* Miſcell. Cent. I. c. 42. haud præter rationem ſuſpicatur, quod pro ἐν Δαμασκῷ κλίνῃ ἱερεῖς LXX. primum ſcripſerint ἐν Δαμασκῷ ἄρες vel ἔρες, in alia vero Editione pro hoc lectum ſit ἐν Δαμασκοῦ κλίνῃ, h. e. *in Damaſci grabbato* juxta *Hieronymum*, atque inde κλινῇ corrupte ταῖς. ε. inſertum ſit pro κλίνῃ. פנה reſpicio, Jud. XX, 42. ἔκλιναν ἐνώπιον ἀνδρὸς Ἰσραὴλ, *vertebant ſe coram viro Iſraëlis*. צעה Kal & pih. peragro, peregre ago, Jer. XLVIII, 12. רפה deficio, Jud. XIX, 9. κέκλικεν ἡμέρα εἰς ἑσπέραν, *dies inclinavit in veſperam*. Ex hoc loco patet, quod in verbis paulo ante ex Jud. XIX, 11. IX, 3. Jer. VI, 4. adductis, ut & Luc. IX, 12. XXIV, 29. εἰς ἑσπέραν ſubaudiendum ſit. Conf. & *Raphelii* Not. Polybian. p. 201. עשה facio, 1 Reg. XIV, 32. ἐκλίθη שחח incurvo me, *Aqu.* Eccleſ. XII, 4. κλιθήσονται.

Κλίσις, inclinatio. ירכה latus, Pſ. CXXVII, 3. *ἐν τοῖς κλίσεσι τῆς οἰκίας*, *in lateribus domus.*

Κλίτος, latus, plaga, angulus, extremitas. ירך Exod. XL, 20. כתף Exod. XXVII, 14. Ezech. XLVII, 1. מקצוע angulus, Ezech. XLVI, 22. *κατὰ τὰ κλίτη τῆς αὐλῆς*, *ad latera atrii.* Gloſſ. MS. in Ezech. Τὰ κλίτη, (MS. mendoſe κλίτοι,) τὰ πλευρά. Τὰ κλίτη, *latera.* פאה idem, Exod. XXVI, 18. פעמות plur. anguli, Exod. XXV, 12. *ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη αὐτῆς*, *ad quatuor angulos ejus.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κλίτη, κλίματα, γωνίαι. Κλίτη, *plagæ*, *anguli.* צד Pſ. XC, 7. *πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς*, *cadent ex latere tuo mille.* Apud *Suidam* ex hoc loco Κλίτος exponitur *μέρος πλάγιον*, *pars transverſa.* צלע Exod. XXV, 12. XXVI, 20. קצה maſc. finis, Exod. XXVI, 28. XXXVI, 30. קצת fœm. idem, Exod. XXV, 18. 19. 20. רחוב platea, 2 Par. XXIX, 4.

Ἀπὸ τοῦ κλίτους, a latere: ממול e regione, 3 Reg. VII, 38.

Κλοιὸς, vinculum quod collo circumdatur, jugum, collare, torques, catena. מוטה jugum, Jer. XXVII, 1. XXVIII, 14. עבות *Theod.* Pſ. CXXVIII, 4. κλοιούς. עבטיט denſum lutum, Hab. II, 6. עול jugum, Deut. XXVIII, 48. *καὶ ἐπιθήσει κλοιὸν σιδηροῦν ἐπὶ τὸν τράχηλόν σου*, *& imponat jugum ferreum cervici tuæ.* Similiter *Plutarchus* in Fabio: ἐπιθήσεται κλοιὸν σιδηροῦν ἐπὶ τράχηλόν σου. Conf. Sir. VI, 26. Schol. *Cerdæ* in Pſalter. Salom. apud *Fabric.* in Cod. Pſeudep. V. T. p. 980. *Salmaſium* de Mod. Uſur. p. 814. & *Fullerum* Miſc. Sacr. Lib. V. c. 2. ענק torques, Jud. VIII, 26. Prov. I, 9. רביד idem, Gen. XLI, 42. *περιέθηκε κλοιὸν χρυσοῦν περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ*, *circumpoſuit torquem auream circa collum ejus.* Conf. Sir. VI, 31. שכל intelligentia, Dan. VIII, 25. שלטים plur. ſcuta, *Al.* 1 Par. XVIII, 7. & *Aqu.* 2 Reg. VIII, 7. κλοιοὺς τοὺς χρυσοῦς. *Heſychius*: Κλοιός, μέρος τι τῆς νεώς, ἢ περιτραχήλιος δεσμός. κολλάριον, ἤτοι μανιάκιον. Κλοιὸς, *pars quædam navis*, *vel vinculum*, *quod collo circumdatur.* *Collare*, *vel torques.* Gloſſ. Brem. Κλοιὸν, περίδερον (l. περιδέραιον) περὶ τὸν τράχηλον. Κλοιὸν, *torquem circa collum.* Conf. *Schol.* *Ariſtoph.* in Veſp. v. 900. *Fullerum* Miſc. Sacr. L. V. c. 8. *Schefferum* de Antiqu. Torqu. §. 2. pag. 9.

Κλονέω, commoveo, turbo, perturbo. נוע *Sym.* Jud. IX, 13. κλονεῖσθαι. רגז commoveor, *Aqu.* Exod. XV, 14. ἐκλονήθησαν. Ubi *Schol.* ἐταράχθησαν, *perturbabantur.* *Aqu.* Pſ. IV, 5. κλονεῖσθε. *Heſychius*: Κλονεῖ, ταράσσει, φθείρει, φοβεῖ. Κλονεῖ, *turbat*, *corrumpit*, *timet.* Id. Κλονέονται, ταράττονται. Κλονέονται, *turbantur.* Id. Κλονέοντο, ἐθορυβοῦντο,

ἔτι α-

ἐταράσσοντο, καὶ τὰ ὅμοια. Κλονέοντο, commovebantur, turbabantur, & ſimilia. Id. Ἐκλονεῖτο, ἐταράσσετο, κλόνος γὰρ ἡ ταραχή. Ἐκλονεῖτο, turbabatur; κλόνος enim turbatio. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κλονούμενοι, ταρασσόμενοι, σαλευόμενοι. Κλονούμενοι, turbati, agitati.

Κλόνησις, commotio, perturbatio. רֹגֶז commotio, Aqu. Job. XIV, 1. κλονήσεως.

Κλόνος, motus, turba, perturbatio. רֹגֶז commotio, Al. Job. III, 26. Suidas: Κλόνος. θόρυβος. τάραχος. Κλόνος. turba. turbatio.

Κλοπὴ, furtum. גנב fur, Jer. XLVIII, 27. גָּנֹב infin. Oſ. IV, 2. גנוב part. pah. Prov. IX, 17. גֻּנַּב pyh. Sym. Job. IV, 12. Vid. & Sap. XIV, 25. Sir. XLI, 23. & conf. Matth. XV, 19. Marc. VII, 22.

Κλοποφορέω, furtim aufero. גנב furor, & גנב לבב furor cor, Gen. XXXI, 26.

Κλύδων, fluctus, procella, tempeſtas. סַעַר procella, Jon. I, 4. 12. Conf. Cl. Heiſen Diſſ. XII. in Epiſt. Jacob. p. 437. סֹעֵר part. procellis agitatus, Jon. I, 11. Vid. & Sap. XIX, 7. 1 Macc. VI, 11. Heſychius: Κλυδὼν, χώρα, καὶ ἡ τοῦ ὕδατος φορὰ, ἡ κυμάτων σφοδρότης. Κλυδὼν, regio, & aquæ impetus, & fluctuum vehementia. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κλύδων, λαίλαψ, καταιγὶς, ἐπιφορὰ ἀνέμου σφοδρᾶ. Κλύδων, turbo, procella, impetus venti vehementis. Reſpicere videtur ad Jon. l. c.

Πολὺς κλύδων, multi fluctus, magna tempeſtas. ראש חבל ſummitas mali nautici, Prov. XXIII, 34.

Κλυδωνίζομαι, fluctuum ad inſtar agitor, fluctuo. נִגְרַשׁ niph. propellor, Eſ. LVII, 20. οἱ δὲ ἄδικοι κλυδωνισθήσονται, καὶ ἀναπαύσασθαι οὐ δυνήσονται. Injuſti autem tanquam fluctus agitabuntur, & quieſcere nequeunt. Sic Epheſ. IV, 14. κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, fluctuum ad inſtar agitati & circumacti quovis vento doctrinæ. Conf. ad h. l. Auctores laudatos B. Wolfio p. 98. Heſychius: Κλυδωνίζεται, ταράττεται, παρακινεῖται. Κλυδωνίζεται, turbatur, propellitur.

Κλύζω, abluo, lavo. שָׁטַף immergo, Lev. VI, 28. Aqu. Sym. Eſ. XXVIII, 15.

Κλώθω, neo, glomero. Hinc part. præt. paſſ. Κεκλωσμένος, netus, tortus, glomeratus. מָשְׁזָר contortum, duplicatum, Exod. XXVI, 1. 36. XXVII, 9. פָּתִיל filum, funiculus, Exod. XXVIII, 33. שָׁנִי duplicatum, Exod.

XXVI, 1. XXVIII, 33. ἐκ κοκκίνου κεκλωσμένου ſc. σπαρτίου, ex filo coccineo retorto. Heſychius: Κεκλωσμένη, διανενησμένη. Κεκλωσμένη, neti. Vid. & Sir. XLV, 12.

Κλῶν, ramulus, ſurculus. Sap. IV, 5. κλῶνες ἀτέλεστοι, rami imperfecti. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κλῶνες, κλάδοι. Κλῶνες, rami.

Vid. alibi κλῶνας ἄγνου.

Κλῶνες ποδῶν, extremitates pedum. בַּדֵּי עוֹר vectes cutis, Job. XVIII, 13.

Κλῶσμα, filum. פְּתִיל Num. XV, 38. κλῶσμα ὑακίνθινον, filum hyacynthinum. Conf. Sir. VI, 32. Theod. Jud. XVI, 9. Incert. Exod. XXVIII, 28.

Κλωστὸς, netus, tortus, שָׁנִי duplicatum, Lev. XIV, 4. τὸ κλωστὸν κόκκινον ſc. σπαρτίον, filum tortum coccineum.

Κναίω. Vid. in Καινίζω.

Κναφεὺς, fullo. כּוֹבֵס *Aqu. Sym. Theod.* Eſ. VII, 3. Vide ſupra Γναφεύς.

Κνάω, ſcalpo. הִתְגָּרֵד hithp. a גרד *Hebr. Interp.* Job. II, 8.

Κνήμη, tibia, crus. שׁוֹק Deut. XXVIII, 35. Cant. V, 15. Eſ. XLVII, 2. שָׁק Chald. Dan. II, 33. Conf. de hac voce, quæ ex *Photii* Epiſt. notat *Hoeſchelius* ad *Phrynichum* v. Κωλύφιον p. 27.

Κνημὶς, tibiale, ocrea. מִצְחָה frontale, 1. Reg. XVII, 6. κνημῖδες χαλκαῖ ἐπὶ τῶν σκελῶν αὐτοῦ, *ocreæ ferreæ in cruribus ejus.* Tales ocreas Græcos etiam geſtaſſe, patet ex *Homeri* & *Heſiodi* locis obſervatis *Feithio* Antiqu. Homer. Lib. IV. c. 8. p. 341. Unde etiam Achivi *Homero* Il. ή v. 41. vocantur Χαλκοκνήμιδες, h. e. juxta *Heſychium*, οἷς σιδηραῖ ἦσαν, ἢ χαλκαῖ, (ita ſcripſi ex *Phavorino* pro χαλκαῖς) αἱ κνῆμαι, *quibus ferreæ erant, vel æreæ ocreæ.* שׁוֹק tibia, crus, *Rel.* Lev. VIII, 25. *Suidas*: Κνημὶς, τὸ περικνήμιον τοῖς ποσὶν ὑπὸ τῇ κνήμῃ ὑπόδημα. Κνημὶς, *calceamentum, pedes ſub tibia ambiens.*

Κνήφη, prurigo, pruritus, ſcabies. חֶרֶס Deut. XXVIII, 27. Gloſſ. in Octat. Κνήφη, τῇ ἐλεφαντιάσει. Κνήφη, *elephantiaſi.* Conf. Ἐλεφαντίασις ſupra.

Κνίδη, urtica. חָרוּל ſpina, Job. XXXI, 40.

Κνίζω, ſeco, rado, abſcindo. בלס, perquiro, Amos. VII, 14. αἰπόλος ἤμην κνίζων συκάμινα, *caprarius eram ſecans ſycamina.* Inde in Gloſſ. MSS. in Proph. Κνίζων, συκάμινα,

συλ-

συλλέγων, (MS. συλλέγων) ἐσθίων. Κνίζων συκάμινα, ſycamina colligens, edens. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κνίζων, ἀποτέμνων. Κνίζων, abſcindens. *Heſychius*: Κνίζων, ὁ κνηθίων, λυπῶν, ἢ συκάμινα τέμνων. Κνίζων, vel κνιζίων, dolens, vel ſycamina ſecans. *Suidas*: Κνίζων, αἰτιατικῇ, λυπῶν. ἢ τέμνων. Κνίζων, cum accuſatico, dolore afficiens, vel ſecans Conf. *Bocharti* Hier. P. I, L. II. c. 39. p. 384. ירק *Aqu. Theod.* Prov. VI, 30. *Aqu. Sym. Theod.* Prov. XVI, 30. κνίζει.

Κνὶς, ίδος, urtica. סרפד *Sym.* Eſ. LV, 13.

Κνὶψ, vermiculus ex illis, qui lignum vorant. כנים plur. Pſ. CIV, 30. Conf. Σκνίψ.

Κνώδαλον, beſtia, fera. Sap. XI, 16. ἐθρήσκευον ἄλογα ἑρπετὰ καὶ κνώδαλα εὐτελῆ, colebant reptilia ratione carentia, & animalia parva. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κνώδαλα, θηρία κυρίως μὲν θαλάσσια, ποτὲ δὲ καὶ χερσαῖα. Κνώδαλα, proprie quidem animalia marina, aliquando vero etiam terreſtria. *Heſychius*: Κνώδαλα, κυρίως τὰ θαλάττια θηρία. Κνώδαλα γάρ ἐστι τὰ ἐν τῇ ἁλὶ κινούμενα. Ὅμηρος δὲ ἐπὶ χερσαίου φησὶν κνώδαλον θηρίον, ἢ ζῶον μικρόν. Κνώδαλα, proprie belluæ marinæ. Κνώδαλα enim dicuntur quæ in mari moventur. *Homerus* autem animal terreſtre κνώδαλον, appellat, vel animal parvum. Sap. XVI, 1. διὰ πλήθους κνωδάλων ἐβασανίσθησαν, multitudine animalium parvorum cruciabantur. Vid. & Sap. XVII, 9. Unde in Gloſſ. MSS. τῆς Παναρέτου Κνωδάλων, θηρίων λεπτῶν, μικρῶν. Κνωδάλων, animalium tenuium, parvorum.

Κοιλὰς, vallis, convallis. גי Joſ. VIII, 11. Zach. XIV, 5. גיא 1 Par. XVIII, 12. 2 Par. XXV, 11. גאי *Theod.* Jud. VII, 25. עמק Pſ. LIX, 6. τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω, vallem tentoriorum dimetiar. Ad quem locum *Theodoretus*, & ex illo *Suidas*: Κοιλάδα σκηνῶν, τὴν τῶν Ἰσμαηλιτῶν χώραν, ὡς ἔρημον γεγενημένην καὶ ποιμενικὰς τηνικαῦτα σκηνὰς δεξαμένην. Κοιλάδα σκηνῶν, Vallem tentoriorum, Iſmaelitarum regionem appellat, tanquam talem, quæ deſerta erat, eoque tempore paſtoralia tentoria capiebat. Vid. & Pſ. CVII, 7. Pſ. LXIV, 14. αἱ κοιλάδες πληθυνοῦσι σῖτον, valles abundabunt frumento. Inde forſitan apud *Heſychium*: Κοιλάδες, πεδία, λιβάδες. Κοιλάδες, campi, loca irrigua. שפלה *Sym.* Eſ. XXXII, 19.

Κοιλάδες, concavitates in pariete. שקערורת plur. foſſulæ fœdæ, Lev. XIV, 37.

Κοιλία, cavum, cavitas, venter, uterus, viſcera. בטן Ezech. III, 2. ἡ κοιλία σου πλησθήσεται τῆς κεφαλίδος ταύτης, venter tuus implebitur hoc libro. Jon. II, 3. ἐκ κοιλίας ᾅδου,

ex ventre inferni. Conf. Sir. LI, 7. *Olympiodorus* Caten. in Job. XV, 35. p. 298. Κοιλίαν δὲ ὅλον τὸ ἐντὸς χωρίον φησί. *Κοιλίαν vero omnem interiorem locum vocat.* בנים plur. ex בן filii, 1 Par. XVII, 11. גחון Gen. III, 14. Lev. XI, 42. כרש ingluvies, Jer. LI, 34. מעים dual. viſcera, Gen. XXV, 23. ἐκ τῆς κοιλίας σου, *ex utero tuo.* Vid. & Ruth. I, 11. 2 Reg. XVI, 11. ὁ υἱός μου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῆς κοιλίας μου, *filius meus, qui egreſſus eſt ex me* Vid. & 2 Reg. VII, 12. & conf. Gen. XV, 4. ubi ממעיך redditur, ἐκ σοῦ, *ex te.* Conf. & Joh. VII, 38. & Cl. *Theod. Haſæi* Diſſ. de Leviathan Iobi p. 249. 2 Reg. XX, 10. ἐξεχύθη ἡ κοιλία αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, *effundebantur viſcera ejus in terram.* Vid. & 2 Par. XXI, 15. 19. Jon. II, 2. ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους, *ex viſceribus ceti.* מעין plur. Chald. Dan. II, 32. קרב inteſtinum, Gen. XLI, 20. Exod. XXIX, 13. רחם uterus, Job. III, 11. XXXI, 15. XXXVIII, 8. מערכה ordo, *Incert.* 1 Reg. XXIII, 3.

Vid. alibi: ἐκ τῆς κοιλίας φωνέω. Κορυνοῦν κοιλίας.

Κοῖλος, cavus, concavus. נבוב part. niph. a נוב vacuus, Exod. XXVII, 8. XXXVIII, 7. עמק profundus, Lev. XIII, 32. 34. *Aqu. Sym.* Lev. XIII, 3. κοίλη βαρυτέρα.

Κοῖλος τόπος, cavus locus. משמרה cuſtodia, it. ſcopus, *Al.* 1 Reg XX, 19. κοῖλον τόπον.

Κοίλη ſc. μερὶς, cava pars. ירכה latus, Jon. I, 5. κατέβη εἰς τὴν κοίλην (ſc. μερίδα) τοῦ πλοίου, *deſcendebat in cavam partem navis.*

Κοίλη Συρία, Cœle Syria. Vid. Κοιλοσυρία.

Κοιλότερος, comparat. magis cavus. עמק Lev. XIII, 30. שפל *Incert.* Lev. XIV, 37. תחתית *Sym.* Jud. I, 15.

Κοιλοσταθμέω, fornico, tego tabulis excavatis. ספן tego, 3 Reg. VI, 9. ἐκοιλοστάθμησε τὸν οἶκον φατνώμασι, *texit domum laquearibus.* Inde in Gloſſ. MSS. in lib. 3 Reg. Ἐκοιλοστάθμησεν, ἐσανίδωσεν κεκοιλωμέναις ὑπὸ τῶν τεχνιτῶν σανίσι. Ἐκοιλοστάθμησεν, *texit excavatis ab artificibus tabulis.* In Cod. *Fabriciano*, in quo eadem habentur, pro τεχνιτῶν rectius legitur τεχνιτῶν, ſed male cum hac gloſſa conjunguntur verba, unde nova gloſſa incipit. Conf. quæ notavi in Κρυπτός. In Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐκοιλοστάθμησεν ſimpliciter exponitur ἐσανίδωσεν. צפה pih. idem, 3 Reg. VI, 15.

Κοιλόσταθμος, laqueatus, tabulis excavatis tectus. ספון part. pah. tectus, Agg. I, 4. ἐν οἴκοις ὑμῶν κοιλοστάθμοις, *in domibus veſtris laqueatis.* Inde in Gloſſ. MSS. in Proph. Κοιλοστάθμοις, (MS. Κυλοστάθμοις) ὑψηλοῖς καὶ μεγάλοις. Κοιλοστάθμοις, *excelſis & magnis.* Aliter *Cyrillus Alexandrinus.* Vide *Suicerum* Theſ. Eccleſ.

Κοι-

Κοιλοσυρία & Κοίλη συρία, Cœloſyria & Cœle ſyria, Aſiæ regio, quæ juxta *Strabonem* ſupra Seleucidem eſt, & in Ægyptum & Arabiam usque recedit; proprie vero, quæ Libano & Anti-Libano definitur, id eſt, ager Damaſcenus, a cavitate, quam Græci κοιλότητα appellant, nomen habens. 3 Eſd. II, 17. 24. 27. IV, 48. 1 Macc. X, 69. 2 Macc. III, 5. IV, 4.

Κοιλότης, cavitas. Sap. XVII, 19.

Κοίλωμα, cavum, cavitas. בתר ſectio, *Al.* Cant. II, 17. κοιλωμάτων. חיק ſinus, Ezech. XLIII, 15. מוקש laqueus, Eſ. VIII, 14. Vid. & 2 Macc. I, 19. *Heſychius* & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κοιλώμασι, ταπεινώμασιν. Κοιλώμασι, *depreſſionibus.*

Κοιμάω, cubare, vel dormire facio, & Κοιμάομαι, cubo, decumbo, concumbo, dormio, obdormio, quieſco, pernocto, maneo, it. occumbo, mortuus ſum. בית Chald. pernocto, Dan. VI, 18. הושיב hiph. a ישב ſedere facio, 4 Reg. IV, 20. הכשיל hiph. impingere facio, Prov. IV, 16. הולך pih. ire facio, Job. XXIV, 10. השכים hiph. matutino, 1 Reg. IX, 26. יגע fatigor, Jer. XLV, 3. ילך eo, 1 Par. XVII, 11. *καὶ κοιμηθήσῃ μετὰ τῶν πατέρων σου, & mortuus fueris cum patribus tuis.* Conf. quæ mox poſt שכב adducta ſunt, & Cel. *Wolfium* ad Job. XI, 11. p. 916. ישן dormio, Eſ. V, 27. ישן verbal. dormiens, 3 Reg. III, 20. הלין : לון Kal & hiph. pernocto, Gen. XXVIII, 11. *ἐκοιμήθη ἐκεῖ, pernoctabat ibi.* Exod. XXXIV, 25. *οὐ κοιμηθήσεται εἰς τὸ πρωῒ θῦμα ἑορτῆς, non manebit ad mane ſacrificium feſti.* Vid. & Exod. XXIII, 18. Lev. XIX, 13. & Deut. XVI, 4. & conf. quæ ex *Auguſtino* affert *Druſius* Miſc. Cent. II. c. 55. Job. XXIV, 7. *γυμνοὺς δὲ πολλοὺς ἐκοίμισαν ἄνευ ἱματίων, nudos autem multos cubare fecerunt ſine veſtimentis.* משכב cubile, Eſ. LVII, 8. נהית niph. conficior, Dan. VIII, 27. נחת deſcendo, Job. XXI, 13. סכך impleχus ſum, Job. VIII, 17. רבץ Gen. XLIX, 9. השכיב : שכב Kal & hiph. Gen. XIX, 32. *κοιμηθῶμεν μετ' αὐτοῦ, concumbamus cum illo.* Vid. & Gen. XXVI, 10. XXXV, 22. XXXIX, 7. Exod. XXII, 16. 19. Lev. XV, 32. XVIII, 22. 3 Reg. II, 10. *ἐκοιμήθη Δαβὶδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, obdormiebat David cum patribus ſuis.* Vid. & Deut. XXXI, 16. 3 Reg. XI, 22. 43. XIV, 20. 32. *Al.* 2 Par. XII, 16. *ἐκοιμήθη Ῥοβοὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, obdormivit Roboam cum patribus ſuis.* LXX. ibi habent *ἀπέθανε, mortuus eſt.* Conf. 2 Macc. XII, 45. 3 Reg. XVII, 19. *ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ, cubare faciebat illum in lecto ſuo.* Eccleſ. II, 23. *ἐν νυκτὶ οὐ κοιμᾶται ἡ καρδία αὐτοῦ, nocte non quieſcit cor ipſius.*

ipſius. Eſ. XLIII, 17. *ἀλλ' ἐκοιμήθησαν, καὶ οὐκ ἀναστήσονται, ſed mortui ſunt, & non reſurgent.* Ezech. XXXI, 18. *ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων κοιμηθήσῃ, in medio incircumciſorum cubabis;* Vid. & Ezech. XXXII, 19. 21. 26. 31. שכן habito, Nah. III, 18. שׁפעה affluentia, Job. XXII, 11.

Κοίμησις, dormitio. Sir. XLVI, 22. XLVIII, 14. *Al.* Sir. XVIII, 10.

Κοίμητρον, lectus, ſtratum. שמיכה *Sym.* Jud. IV, 18.

Κοιμίζω, cubare, vel dormire facio. הבריך hiph. genua flectere facio, Gen. XXIV, 11. השכיב hiph. 2 Reg. VIII, 2. 3 Reg. III, 20. 4 Reg. IV, 21. ישן pih. dormire facio, Jud. XVI, 20. שכן habito, *Al.* Nah. III, 18. ἐκοίμισε.

Κοινῇ, communiter, unà, publice. Sir. XVIII, 1. *ἔκτισε τὰ πάντα κοινῇ, creavit omnia communiter. Vulg.* vertit, *ſimul*, & *Auguſtinus* Lib. IV. de Geneſ. ad liter. c. 33. inde colligit, omnia ſimul eodemque tempore eſſe condita, quæ ſex diebus facta commemorantur. Sed rectius & magis ad literam redditur, *communiter.* Et nihil aliud procul dubio Siracides voce illa innuere voluit, quam quod Deus omnia hujus univerſi opera ſine exceptione creaverit. Sir. L, 20. *τότε πᾶς ὁ λαὸς κοινῇ κατέσπευσαν, tum omnis populus una feſtinabat.* Suſan. v. 14. *κοινῇ* (ſc. *βυλῇ*) *συνετάξαντο καιρὸν, communi conſilio conſtituebant tempus.* Conf. *Lamb. Bos* Ellipſ. Græc. p. 31. 2 Macc. IX, 26. *κοινῇ καὶ κατ' ἰδίαν, publice & privatim.* Vid. & 2 Macc. IV, 5. Similiter *Ælianus* Var. Lib. XIV. c. 22. *μήτε κοινῇ, μήτε ἰδίᾳ, neque publice, neque privatim.* Conf. & Lib. X. c. 20.

Κοινολογέομαι, confero ſermones, colloquor. *Sym.* Pſ. LIV, 15. 1 Macc. XIV, 9. *πάντες περὶ ἀγαθῶν ἐκοινολογοῦντο, omnes de bonis inter ſe conferebant. Heſychius*: Κοινολογεῖται, *κοινῇ διαλέγεται.* Κοινολογεῖται, *confert ſermones.*

Κοινολογία, communicatio ſermonis, collocutio. 2 Macc. XIV, 22. *τὴν ἁρμόζουσαν ἐποιήσαντο κοινολογίαν, congruum inter ſe inſtituerunt colloquium.*

Κοινολογίζομαι, confero ſermonem, colloquor cum aliquo. 1 Macc. XV, 28.

Κοινὸς, communis, profanus, impurus. חבר ſocietas, Prov. XXI, 9. XXV, 25. חל profanus. *Al.* Ezech. XLII, 20. *τοῦ διαστέλλειν τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ κοινοῦ, ut diſcrimen faciat inter ſanctum & profanum.* 1 Macc. I, 50. *ὕεια καὶ κτήνη κοινὰ, ſuilla & jumenta impura.* Vid. & v. 65. & conf. Act. II, 8. Marc. VII, 2. & ad h. l. Cel. *Wolfium* p. 470. *Heſychius*:

chlus : Κοινὸν, *βδελυκτὸν*, *ἀκάθαρτον*. Κοινὸν, *abominandum*, *impurum*.

Κοινωνέω, communico, participo. ארב inſidior, Prov. I, 11. *κοινώνησον αἵματος*, *particeps fias ſanguinis*, h. e. cædis. בחר eligo, pro quo Maſoretæ legunt הבר aſſocior, Eccleſ. IX, 4. *κοινωνεῖ πρὸς πάντας τοὺς ζῶντας*, *communis eſt omnibus viventibus*. חבר pih. conſocio, 2 Par. XX, 36. *ἐκοινώνησεν Ἰωσαφὰτ πρὸς Ὀχοζίαν*, *inter Joſaphatum & Ochoziam conveniebat*. חבר ſocius, Eſ. XLIV, 11. *πάντες οἱ κοινωνοῦντες αὐτῷ*, *omnes ſocii ejus*. Conf. Sir. XIII, 1, 2. חברת ſodalitium, Job. XXXIV, 8. *κοινωνήσας μετὰ ποιούντων τὰ ἄνομα*, *in ſocietatem veniens cum illis, qui inique agunt*. Sap. VI, 25. *οὐ κοινωνήσει σοφίᾳ*, *non particeps fiet ſapientiæ*. Conf. 1 Tim. V, 22. Sir. XIII, 3. *τί κοινωνήσει χύτρα πρὸς λέβητα*; *quænam communio inter ollam & lebetem*? Similiter 2 Cor. VI, 14. *τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος*; *quænam autem communio inter lucem & tenebras*? Sir. XIII, 19. *τί κοινωνήσει λύκος ἀμνῷ*, *quænam communio inter lupum & agnum*? 2 Macc. V, 20. *εὐεργετημάτων ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἐκοινώνησε*, *beneficiorum divinorum particeps factus eſt*. 2 Macc. XIV, 25. *ἐκοινώνησε βίου*, *opum particeps factus eſt*.

Κοινωνία, communio, ſocietas. תשומת יד poſitio manus, i. e. ſocietatis & amicitiæ fœdus data dextera initum, Lev. VI, 2. *περὶ κοινωνίας*, *de ſocietate inita*. Conf. ad h. l. Auctores citatos *Wolfio* ad Gal. II, 9. p. 708. & *Lampii* Comm. in Pſ. XLV, p. 355. ſeq. Sap. VIII, 18. *ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς*, *in communione verborum ejus*. Conf. Diſſ. Cl. *Pauli Schaffshauſen* de vera notione vocabuli *κοινωνία*, *Lipſ.* 1738.

Κοινωνὸς, particeps, ſocius. חבר maſc. Prov. XXVIII, 24. Eſ. I, 23. חברת fœm. Mal. II, 14. Vid. & Sir. VI, 11. XLI, 23. XLII, 5.

Κοινῶς, communiter. Tob. V, 12. IX, 4.

Κοιτάζω, *ἀζομαι*, cubare facio, cubo, jacio, accumbo, dormio. הלין hiph. a לון pernocto, Soph. II, 14. רבץ ארביץ Kal & hiph. Pſ. CIII, 23. Cant. I, 6. Jer. XXXIII, 12. *Sym.* Eſ. XXVII, 10. *κοιτασθήσεται*, *accumbet*. צבע tingo, intingo, extat hic in Chald. Ithpah. אצטבע *Al.* Dan. IV, 12. *κοιτασθήσεται*. שכב Lev. XV, 20. Deut. VI, 7. XI, 19.

Κοιτασία, cubatio, concubitus. שכבת Lev. XX, 15.

Κοίτη, cubile, lectus, concubitus. דבר caula, ovile, Mich. II, 12. יצוע ſtratum, 1 Par. V, 1. מאורה caverna, Eſ. XI, 8. מעון habitaculum, Jer. X, 22. מעונה idem, Job. XXXVII, 8. XXXVIII, 40. משכב Num. XXXI, 17. ὅτι

ἔγνω κοίτην ἄρσενος, *quæ cognovit concubitum viri*. Vid. & v. 18. 35. Jud. XI, 11. 12. & conf. Sap. III, 13. 16. Gloſſæ: Κοίτη, *concubitus*. 2 Reg. XI, 2. ἀνέστη Δαβὶδ ἀπὸ τῆς κοίτης αὐτοῦ, *ſurgebat David a lecto ſuo*. רבץ Jer. L, 6. שכב infin. Lev. XV, 23. שכב partic. Eſ. LVI, 10. ἐνυπνιαζόμενοι κοίτην, *ſomniantes in cubili*. Cel. *Vitringa* Comm. ad h. l. putat, forte deeſſe vocem ἀγαπῶντες, ut ſcripſerint ἐνυπνιαζόμενοι, ἀγαπῶντες κοίτην. Sed rectius judicat Cl. *Jo. Ge. Michaelis* Diſſ. de Cane, Symbolo Prophetiæ p. 23. per elliplin omiſſam eſſe particulam ἐπὶ, quartum caſum regentem, ut Lev. XV, 4. & 23. שכבה cubatio, Lev. XV, 16. ἄνθρωπος ᾧ ἂν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος, *ex quo egreditur concubitus ſeminis*, i. e. ſemen concubitus, per hypallagen. Vid. & v. 17. 31. Lev. XXII, 4. Lev. XV, 18. ἐὰν κοιμηθῇ ἀνὴρ μετ' αὐτῆς κοίτην (pro κατὰ κοίτην) σπέρματος, *ſi concumbat vir cum illa concubitu ſeminis*. שכבת idem, Lev. XVIII, 20. πρὸς γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐ δώσεις κοίτην σπέρματος, *uxori proximi tui non dabis concubitum ſeminis*, h. e. ſemen concubitus. Lev. XVIII, 23. πρὸς πᾶν τετράπουν οὐ δώσεις τὴν κοίτην (hic ſubintelligend. videtur σπέρματος) σου, *omni quadrupedi non dabis concubitum ſeminis*, h. e. ſemen concubitus. Vid. & Num. V, 20. & conf. Rom. IX, 10. Rom. XIII, 13. & ad h. l. Cl. *Elſnerum* p. 62.

Κοίτη καὶ ἀνάπαυσις, cubile & requies. רבץ cubo, Eſ. XVII, 2.

Κοιτὼν, cubiculum. חדר Jud. XV, 1. 2 Reg. XIII, 10. 3 Reg. XX, 30. מקרה refrigeratio, Jud. III, 24. משכב cubile, Exod. VIII, 3. 4 Reg. VI, 12. חדר משכב 2 Reg. IV, 7.

Κόκκινος, coccineus, cocco tinctus. כרמיל 2 Par. II, 7. 14. III, 13. שני dibaphum, bis tinctum, Gen. XXXVIII, 28. ἔδησεν ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ κόκκινον ſc. σπαρτίον, *alligavit manui ejus filum coccineum*. Vid. & v. 30. & conf. Joſ. II, 18. Cant. IV, 3. VI, 6. ubi σπαρτίον additur. 2 Reg. I, 24. κλαύσατε τὸν ἐνδιδύσκοντα ὑμᾶς κόκκινα ſc. ἱμάτια, *plangite illum, qui vos induit veſtimenta coccinea*. Vid. & Jer. IV, 30. תולע Eſ. I, 18. שני תולעת & תולעת שני Exod. XXV, 4. XXVI, 1. XXXV, 6. XXXVI, 7. XXXIX, 1. Lev. XIV, 4. 6. κόκκινον ſc. ἔριον, *lana coccinea*. Conf. Hebr. IX, 19. ubi ἐρίου κοκκίνου fit mentio. Num. IV, 8. ἱμάτιον κόκκινον, *veſtimentum coccineum*.

Κόκκος, coccus, coccinum. שני dibaphum, bis tinctum, *Aqu.* Cant. IV, 3. תולע Thren. IV, 5. *Heſychius*: Κόκκος, ἐξ οὗ τὸ φοινικοῦν βάπτεται, καὶ αὐτὸ τὸ χρῶμα, καὶ τὸ γυναικεῖον μόριον, καὶ ὁ τοῦ σίτου κόκκος. Κόκκος, *ex quo purpureum*

rum tingitur, & ipſe color, & membrum muliebre, & frumenti granum. Conf. Braunium de Veſt. Sac. Hebr. L. I. c. 15. §. 200. & Bochartum Hier. P. II. L. IV. c. 27. p. 624. ſeq.

Κολαβρίζω, contero, diſrumpo, deſpicio, vilipendo. נדכא pro נדכאו hithp. Job. V, 4. κολαβρισθείησαν δὲ ἐπὶ θύραις ἡσσόνων, vilipendantur autem ad portas inferiorum. Ubi Olympiodorus: Κολαβρισθείησαν, τουτέστιν, ἐπιτριβείησαν, ἐξευτελισθείησαν. Κόλαβρος γὰρ ὁ μικρὸς χοῖρος. Κολαβρισθείησαν, hoc eſt, conterantur, vilipendantur. Κόλαβρος enim porcus parvus. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κολαβρισθείησαν, περιῤῥαγείησαν, χλευασθείησαν, καλαφισθείησαν. (l. κολαφισθείησαν) Κολαβρισθείησαν, circumrumpantur, excutiantur, pedibus percutiantur. Phavorinus: Κολαβρισθείησαν, περιῤῥαγείησαν, ἐκτιναχθείησαν, ἐντελῶς κρουσθείησαν. Κολαβρισθείησαν. Κολαβρισθείησαν, circumrumpantur, explodantur, vilipendantur. Apud Heſychium legitur: Κολαβρισθείησαν, χλευασθείησαν. Κολαβρισθείησαν, ſubſannentur. Item: Κολαβρισθείησαν, καταθείησαν, πατηθείησαν. Κολαβρισθείησαν, contundantur, pedibus percutiantur. Sed vox Κολαβρισθείησαν verbis accenſenda, quæ vitioſe Lexico Heſychiano inſerta ſunt. Κόλαβρος enim & κόλαβρος, unde eſt κολαβρίζειν & κολαβρίζειν, in uſu ſunt, non item Κάλαβρος. Suidas: Κολαβρισθείη, χλευασθείη, ἐκτιναχθείη, ἀτιμασθείη. κόλαβρος γὰρ καὶ κόλαβρος, ὁ μικρὸς χοῖρος. καὶ οὐδενὸς λόγου ἄξιος νομισθείη. Κολαβρισθείη ſubſannetur, explodatur, contumelia afficiatur) Κόλαβρος enim & κόλαβρος, parvus porcus, nullo in pretio habeatur. Conf. Bocharti Hier. P. I. L. II. c. 57. p. 707.

Κολάζω, punio, caſtigo. הִכְנִיעַ hiph. Aqu. 2 Reg. VIII, 1. ἐκόλασεν. גזל rapio, Sym. Prov. XXII, 23. κολάσεται. Sap. XI, 17. δι' ὧν τις ἁμαρτάνει, διὰ τούτων κολάζεται, per quæ quis peccat, per hæc punitur. Vid. & Sap. XVI, 1. 9. 2 Macc. VI, 14.

Κολακεύω, adulor, aſſentor. 3 Eſdr. IV, 31. Sap. XIV, 17.

Κολακεύων προσκαλέσομαι, adulans advoco. חנן ſupplico, Job. XIX, 17.

Κολάπται, plur. ſculpti calyces florum nondum apertorum. פקעים plur. cucurbitæ, 3 Reg. VI, 18.

Κολάπτω, ſculpo, incido. גזית cæſura, 3 Reg. VII, 9. חרת Exod. XXXII, 15. γραφὴ Θεοῦ ἐστι κεκολαμμένη ἐν ταῖς πλαξί, ſcriptura Dei eſt ſculpta in tabulis. Heſychius: Κεκολαμμένη, γεγλυμμένη. Κεκολαμμένη, ſculpta. כרתות plur. trabes, 3 Reg. VII, 11. פתח aperio, Exod. XXXIX, 5. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κολάπτει, γλύφει. Κολάπτει, ſculpit.

Κόλασις, pœna, cruciatus, ſupplicium. מכשול offendiculum, Ezech. XIV, 3. 4. 7. XVIII, 30. XLIV, 12. Sap. XI, 14. *διὰ τῶν ἰδίων κολάσεων* Lat. reddit: *per ſua tormenta* Vid. & Sap. XVI, 2. 24. XIX, 4. & conf. Matth. XXV, 46. & *Æliani* Var. H. XIII. c. 2. 2 Macc. IV, 38. *τοῦ Κυρίου τὴν ἀξίαν αὐτῷ κόλασιν ἀποδόντος, Domino dignam illi retribuente pœnam.*

Κόλασιν λαμβάνομαι, caſtigationem accipio, נכלם niph. erubeſco, Ezech. XLIII, 11.

Κολεὸς, vagina. נדן 1 Par. XXI, 27. תער 2 Reg. XX, 8. Ezech. XXI, 3. 30. *Heſychius*: Κολεόν, ἡ θήκη τοῦ ξίφους. Κολεὸς, *vagina.*

Κολλάω, propr. agglutino, metaph. adhærere, vel cohærere facio, & Κολλάομαι, conglutinor, adhæreo, cohæreo, metaph. firmiter adhæreo. דבק Deut. X, 20. *πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, illi adhærebis.* Jer. XIII, 11. *καθάπερ κολλᾶται τὸ περίζωμα περὶ τὴν ὀσφὺν τοῦ ἀνθρώπου, οὕτως ἐκόλλησα πρὸς ἐμαυτὸν τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, quemadmodum cingulum adhæret lumbis hominis, ita ego mihi adhærere feci domum Iſraëlis.* Thren. IV, 4. *ἐκολλήθη ἡ γλῶσσα θηλάζοντος πρὸς τὸν φάρυγγα, adhæret lingua infantis ſugentis faucibus.* Deut. XXVIII, 60. *κολληθήσονται ἐν σοὶ, firmiter adhærebunt tibi.* Vid. & 4 Reg. III, 3. V, 27. Ruth. II, 8. *κολλήθητι μετὰ τῶν κορασίων μου, adhære puellis meis.* 2 Reg. XX, 2. *ἐκολλήθη τῷ βασιλεῖ αὐτῶν, adhærebat regi illorum.* 4 Reg. XVIII, 6. *ἐκολλήθη τῷ Κυρίῳ, adhærebat Domino.* Conf. 1 Cor. VI, 17. Job. XXIX, 10. *γλῶσσα αὐτῶν τῷ λάρυγγι αὐτῶν ἐκολλήθη, lingua illorum faucibus illorum adhæret.* Vid. & Pſ. CXXXVI, 7. Pſalm. CXVIII, 25. *ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου, adhæret ſolo anima mea,* i. e. valde humiliatus ſum. Job. XXXVIII, 38. *κεκόλληκα δὲ αὐτὸν ὥσπερ λίθῳ κύβον; cohærere autem illum feci tanquam teſſeram cum lapide.* Job. XLI, 15. *σάρκες δὲ σώματος αὐτοῦ κεκόλληνται, carnes autem corporis ejus inter ſe cohærent.* Pſ. XLIII, 27. *ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστὴρ ὑμῶν, adhæret terræ venter veſter.* Pſ. LXII, 8. *ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, anima mea tibi adhæret.* Pſ. CXVIII, 31. *ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου, adhæreo teſtimoniis tuis.* הגיע hiph. a נגע tangere facio, Thren. II, 2. ἐκολλήθη vel, ut *al.* rectius ἐκόλλησεν εἰς τὴν γῆν, *adhærere fecit terræ.* נגש appropinquo, Job. XLI, 8. *εἷς τοῦ ἑνὸς κολλῶνται, unus alteri adhæret.* נצר cuſtodio, Pſ. XXIV. 22. רבץ cubo, Deut. XXIX, 20. *κολληθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ ἀραὶ, adhærebunt illi omnes maledictiones.* Baruch. I, 14. *ἐκολλήθη εἰς ἡμᾶς τὰ κακὰ, adhærent nobis mala.* Vid. & Bar. III, 12. 3 Eſd. IV, 20. *πρὸς τὴν ἰδίαν γυναῖκα κολλᾶται, uxori ſuæ adhæret.* Sir. XIX, 2.

ὁ κολ-

ὁ κολλώμενος πόρναις, *qui adhæret meretricibus.* Conf. 1 Cor. VI, 16.

Κόλλα, gluten. מחוגה circinus, Eſ. XLIV, 13.

Κόλλησις, conglutinatio. דבק *Aqu.* Eſ. XLI, 7.

Κολλύρα, collyra, panis parvus, panis ſubcinericeus, placenta חלת לחם placenta panis, *Al.* Lev. VIII, 25. ἔλαβε κολλύραν ἄζυμον μίαν, καὶ κολλύραν ἄρτου ἐξ ἐλαίου μίαν, *ſumebat collyram azymam unam, & collyram panis ex oleo unam.* *Sym.* 1 Reg. II, 36. X, 4. צליל *Sym.* Jud. VII, 13. רקיק *Aqu.* Exod. XXIX, 23. *Suida*: Κολλύρα, εἶδος ἄρτου. ἢ ὁ μικρὸς ἄρτος ὃν τοῖς παιδίοις διδόασιν, (eadem leguntur apud *Schol.* *Ariſtoph.* Pac. v. 122. ἢ εἶδος πλακοῦντος. Κολλύρα, *ſpecies panis. Vel exiguus panis, quem infantibus dant. Vel ſpecies placentæ.* *Auguſtino* de Gen. ad literam. L. VIII. c. 5. eſt *panis ſubcinericeus.* Conf. *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Gr. p. 164. & *Ramireſium de Prado* Pentec. c. 48.

Κολλυρίζω, tortas panes facio. לבב pih. placentas paro, 2 Reg. XIII, 6. 8.

Κολλύριον, idem quod κολλύρα. נקדים plur. buccellata, punctulis reſperſa, 3 Reg. XIV, 3.

Κολλυρίς, idem. ברית cibus, 2 Reg. XIII, 5. חלה 2 Reg. VI, 19. לבבות plur. 2 Reg. XIII, 6. 8. 10.

Κολλυρίτης, idem. אשישה lagena, *Al.* 1 Par. XVI, 3. κολλυρίτην. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κολλυρίτης, ἄρτος ἄζυμος. Κολλυρίτης, *panis azymus.*

Κολοβόκερκος, cauda mutilatus. קלוט contractum, decurtatum, Lev. XXII, 23.

Κολοβόῤῥιν, cui curtus eſt naſus, vel diminutus, vel naſo mutilatus. חרום Lev. XXI, 17. *Suidas*: Κολοβόῤῥιν, ὁ μικρόῤῥιν. Κολοβόῤῥιν, *qui parvo naſo eſt.* Conf. *Fulleri* Miſc. Sacr. Lib. VI. c. 20. p. 762. ſeq. Eſt à κολοβὸς, parvus, vel mutilus, & ῥὶν, naſus.

Κολοβότης, decurtatio, defectio. קצר *Aqu.* Exod. VI, 9. ἀπὸ κολοβότητος πνεύματος, *præ defectione ſpiritus.* Verbum è verbo, *decurtatione ſpiritus.* Fit autem illa, quando deficiente ſpiritu ſyllabæ curtæ, & aliqua ex parte truncatæ proferuntur. Vide *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 134.

Κολοβόχειρ, mutilus manu, חרום curtus membris, *Al.* Lev. XXI, 17.

Κολοβόω, mutilo, decurto. קצב *Sym.* *Theod.* Eſ. XXVIII, 20. קצר 2 Reg. IV, 12. *Incert.* Jud. XVI, 16. Lex. *Cy-*

 rilli

χείλη MS. Brem. Κολοβοῖ, ἐπιτέμνει, ἀκρωτηριάζει. Κολοβοῖ, *præcidit*, *mutilat.*

Κολοκύνθη, cucurbita: קִיקָיוֹן ricinus. Jon. IV, 7. Vide Iſ. *Voſſium* Reſp. ad Chriſt. Schotanum. p. 425. ſeq.

Κολοκυνθὶς, colocynthis. פַּקֻּעֹת plur. *Incert.* 4 Reg. IV, 39.

Κόλπος, ſinus, gremium, laxa curvitas; ſeu curvitas in veſte, qua aliquid excipere poſſumus. חֵיק Gen. XVI, 5. δέδωκα τὴν παιδίσκην μου εἰς τὸν κόλπον σου, *dedi ancillam meam in ſinum tuum*, h. e. in amplexum tuum. Deut. XIII, 6. ἡ γυνή σου, ἡ ἐν τῷ κόλπῳ σου, *uxor tua, quæ in ſinu tuo*, h. e. in amplexu tuo. vel tibi chariſſima. Vid. & Deut. XXVIII, 54. 56. 2 Reg. XII, 8. & conf. Sir. IX, 1. & *Foſſelis* Adv. Sacr. L. IV. c. 9. p. 383. Num. XI, 12. λάβε αὐτὸν εἰς τὸν κόλπον σου, *accipe illos in ſinum tuum.* Conf. ad h. l. quæ de parentibus, liberos in ſinu geſtare ſolitis, ex *Longo*, *Horatio*, & *Virgilio*, obſervat Eruditiſſimus *Elſnerus* ad Joh. I, 18. p. 299. Pſ. LXXIII, 12. ἵνα τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου; *cur avertis manum tuam & dexteram tuam a medio ſinus tui?* Ad quem locum *Suidas* ex *Theodoreto*, ut notat Cl. *Kuſterus*, ita: Κόλπος ἐπὶ Θεοῦ, ὁ τῶν ἀγαθῶν θησαυρός. χεὶρ δὲ, ἡ ἐνέργεια. *Sinus, quum de Deo dicitur, idem valet ac bonorum theſaurus. Manus vero, actionis efficacia.* Eſ. LXV, 6. ἀνταποδώσω εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν τὰς ἁμαρτίας, *retribuam in ſinum eorum peccata.* Vid. & Jer. XXXII, 18. חֹפֶן pugnus, Prov. XXX, 4. חֹצֶן lacertus, Pſ. CXXVIII, 6. Eſ. XLIX, 22. צַלַּחַת lebes, it. ſinus. Prov. XIX, 24. XXVI, 15. Conf. de hac voce Ven. *Raphelium* Annot. ex *Herodoto* ad Luc. VI, 38. p. 242.

Κόλπωμα, idem. חֵיק Ezech. XLIII, 13.

Κολυμβάω, nato. שָׂחָה *Sym.* Eſ. XXV, 11. κολυμβῆσαι.

Κολυμβήθρα, piſcina. בְּרֵכָה 4 Reg. XVIII, 17. Neh. II, 14. Nah. II, 8. *Sym.* Eſ. XXII, 11. Cant. VII, 4. *Suidas*: Κολυμβήθρα. ὁ κόλυμβος. ὁ κόλυμβος δὲ, ὁ τοῦ λουτροῦ. Κολυμβήθρα; *idem quod* κόλυμβος. Κόλυμβος *vero piſcina.* Conf. quæ ad h. l. ex *Salmaſio* notat *Kuſterus*.

Κολῶναι, tumuli, acervi. *Bochartus* Hier. P. I. L. IV. c. 8. p. 1091. pro χελῶναι, quod Oſ. XII, 11. apud LXX. reſpondet Hebr. גלים legendum cenſet κολῶναι. cum ſimilis locutionis non detur exemplum. & vox Hebræa alibi Græcis Interpretibus ſit βουνὸς, *tumulus*, χῶμα, *agger*, σωρὸς, *acervus*, συναγωγὴ λίθων, *collectio lapidum.* Idem vocem κολῶναι pro *tumulis* uſurpari *Homero*, *Apollonio*, aliis, obſervat.

ſervat. Sic etiam *Heſychius* : Κολώνη, τόπος ὑψηλὸς, καὶ ἐπανάστημα γῆς βουνοειδές. Κολώνη, *locus excelſus, & eminentia terræ in tumuli modum.*

Κόμη, coma. ערף cervix, Job. XVI, 12. פאה angulus, Lev. XIX, 27. פאר tiara, Ezech. XXIV, 23. פרע Num. VI, 5. Ezech. XLIV, 20.

Vid. alibi κόμη τῆς Κεφαλῆς.

Κομίζω, fero, porto; accipio, affero. היבל Chald. aph. a יבל deporto, Eſd. VI, 5. הציל hiph. a נצל eripio, *Incert.* 1 Reg. XXX, 18. ἐκομίσατο. נשא Ezech. XVI, 51. κόμισαι βάσανον, *porta cruciatum.* Vid. & v. 53. 57. Tob. IX, 1. κόμισαί μοι τὸ ἀργύριον, *accipias pro me argentum.* 3 Eſd. IV, 5. τῷ βασιλεῖ κομίζουσι πάντα, *regi omnia afferunt.* 3 Eſd. IX, 39. κομίσαι τὸν νόμον Μωϋσῆ, *ut afferret legem Moſis.* Vid. & v. 40. Sap. XVIII, 21. θυμιάματος ἐξιλασμὸν κομίσας, *ſuffitus propitiationem afferens. Heſychius* : Κομίζων, βαστάζων, ἐπιφέρων. Κομίζων, *portans, afferens.*

Κομίζομαι, fero, reporto, recipio, accipio. לקח accipio, Gen. XXXVIII, 20. κομίσασθαι παρὰ τῆς γυναικὸς τὸν ἀρραβῶνα, *ut reciperet pignus a muliere.* Oſ. II, 9. κομιοῦμαι τὸν σῖτόν μου καθ' ὥραν αὐτοῦ, *recipiam frumentum meum tempore ſuo. Theod.* Job. XXVII, 13. κομιοῦνται. נשא *Al.* Lev. XX, 17. ἁμαρτίαν κομιοῦνται, *peccatum ferent*, h. e. peccati pœnam ſuſtinebunt. עבד ſervio, colo, *Incert.* Joſ. XXIII, 7. κομιεῖσθε. שמם deſolo, Pſ. XXXIX, 21. Tob. VII, 14. κόμιζε αὐτήν, *accipe illam.* Vid. & v. 15. 1 Macc. XIII, 37. τὸν στέφανον τὸν χρυσοῦν κεκομίσμεθα, *coronam auream accepimus.* Conf. 1 Petr. V, 4. 2 Macc. VII, 11. παρ' αὐτοῦ ταῦτα πάλιν ἐλπίζω κομίσασθαι, *ab illo hæc rurſus ſpero me accepturum eſſe.* 2 Macc. VII, 29. ἵνα ἐν τῷ ἐλέει σὺν τοῖς ἀδελφοῖς σου κομίσωμαί σε, *ut in illa miſeratione cum fratribus tuis te recipiam.* Conf. Hebr. XI, 19. & ad h. l. *Raphelii* Annot. ex *Polyb.* p. 679. 2 Macc. VIII, 33. τὸν ἄξιον τῆς δυσσεβείας ἐκομίσατο μισθὸν, *dignam impietate reportavit mercedem.* Conf. 2 Petr. II, 13. & Cl. *Alberti* ad 1 Petr. I, 9. p. 454. ſeq. 2 Macc. X, 1. τὸ μὲν ἱερὸν ἐκομίσαντο, καὶ τὴν πόλιν, *templum quidem receperunt, & urbem.*

Κόμμα, ſegmen, inciſum, it. ſignum monetæ percuſſæ impreſſum, moneta. 1 Macc. XV, 6. ἐπέτρεψά σοι ποιῆσαι κόμμα ἴδιον νόμισμα τῇ χώρᾳ σου, *permiſi tibi facere monetam propriam, numiſma regioni tuæ.*

Κομπός, faſtus, ſuperbia. Eſth. XVI, 4. τοῖς τῶν ἀπειραγάθων κόμποις ἐπαρθέντες, *eorum quaſi, qui nullum beneficium acceperint, multo faſtu elati. Heſychius* : Κόμποις, ὑπερηφανίαις.

νίαις. (Sic enim legend. videtur pro ὑπερηφάνοις.) Κόμπῳ, *multo faſtu.* 3 Macc. VI, 5. Sennacheribum memorari legimus βαρέα λαλοῦντα κόμπῳ καὶ θράσει, *dura loquentem ſuperbia & audacia.* *Suidas*: Κόμποι. ἀλαζονεία. ἔπαρσις. Κόμπος, *jactantia. faſtus.*

Κόνδυ, poculum, calix, ſcyphus. גְּבִיעַ Gen. XLIV, 2. כּוֹס Eſ. LI, 17. 22. *Suidas* & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κόνδυ, ποτήριον. Gloſſ. in Octateuch. Κόνδυ, ποτήριον βασιλικόν. Κόνδυ, *poculum regium.* *Heſychius*. Κόνδυ, ποτήριον βαρβαρικὸν κυμβίον. Κόνδυ, *poculum barbaricum, acetabulum.* Ad quem locum *Ed. Bernardus* nota MSta: ἢ *cavum, collum, vel a cælatura qu.* γλύμμα. Nam كُنْدُن *utrumque ſignificat, vel* fas fodere, excavare, & cælare. Κολλαμμα *Pollux.* *Vel denique a forma rotunda; nam eſt* كُنْدَه *Perſis idem, quod Græce Latineque* σκύφος *a* σκύφω. i. e. σκάψω, σκάπτω. *Vid.* 479. *Athenæus, ubi conſtat forma ſua orbiculari.* Conf. & Cl. *Relandi* Diſſ. Miſc. P. I. p. 218. ſeq.

Κονδυλίζω, pugnis cædo, nodos digitorum infringo. Amos. II, 7. ἐκονδύλιζον (in Hebr. textu nihil pro hoc verbo legitur.) εἰς κεφαλὰς πτωχῶν, *nodos digitorum infringebant in capita pauperum.* Gloſſ. MS. in Proph. & *Heſychius*: Ἐκονδύλιζον, ἔτυπτον τοῖς κονδύλοις. τουτέστι τοῖς δακτύλοις. Ἐκονδύλιζον, *verberabant* κονδύλοις, *hoc eſt, digitis.* Ita & Gloſſ. MS. in Proph. niſi quod vitioſe ibi legatur Ἐκονδήλιζον, & κονδήλοις. *Suidas* etiam Ἐκονδύλιζον interpretatur τοῖς δακτύλοις ἔκοπτον, *digitis verberabant.* *Heſychius* alias Κονδυλίζει exponit κολαφίζει, *colaphos impingit.* Conf. *Thom. Magiſtrum* v. Κονδυλίζω, & *Pollucem* L. VIII. c. 7. ſegm. 76.

Κονδυλισμὸς, ictus pugno incuſſus, it. contumelia. גִּדּוּפִים plur. convitia, Soph. II, 8.

Κονία, pulvis, cinis, it. calx. גִּר part. habitans, Iob. XXXVIII, 38. ubi tamen pro κονία legendum χωνεία. Vide *Grabii* Proleg. in LXX. Int. T. IV. c. 4. §. 2. שִׂיד calx, Deut. XXVII, 2. Amos. II, 1. Lex. *Cyrilli* MS. Κονία, ἡ λευκαρία. Κονία, calx.

Κονία λεπτή, pulvis tenuis. אַבְנֵי גִר lapides calcis, Eſ. XXVII, 9.

Κονιάζομαι, pulvere conſpergor. אֲדָמָה עַל רֹאשׁוֹ, terra ſuit per caput ejus, *Sym.* 2 Reg. I, 2. κεκονιασμένος. אֵשֶׁת מְדוֹנִים mulier contentionum, i. e. rixoſa. Prov. XXI, 9. κεκονιαμένος μετὰ ἀδικίας, *injuſtitia tanquam pulvere conſperſus.*

Κο-

Κονίαμα, opus albiarium, i. e. quod calce dealbatum eſt. גירא Chald. calx, Dan. V, 5.

Κονιάω, dealbo: שיר Deut. XXVII, 2, 4.

Κονίζομαι, in pulvere volvor, it. luctor. נאבק niph. Incert. Gen. XXXII, 24. ἐκονίζετο.

Κονιορτὸς, pulvis. אבק Exod. IX, 9. Deut. XXVIII, 24. אבקה Cant. III, 6. חמר lutum, Eſ. X, 6. מוץ gluma, Job. XXI, 18. מק tabes, Eſ. III, 23. עור Chald. gluma, Dan. II, 35. עפר Deut. IX, 21. שפעה agmen, 4 Reg. IX, 17.

Κονιορτὸς ἀπὸ τροχοῦ, pulvis de rota. אבק דק pulvis tenuis, Eſ. XXIX, 5.

Κόνις, idem. עפר Sym. Pſ. XXI, 32. Heſych. Κόνις, τέφρα, σποδός. Κόνις, pulvis, cinis.

Κόντος, contus, haſta. חץ ſagitta, 1 Reg. XVII, 7. צנה clypeus, Ezech. XXXIX, 9. רמח Aqu. Num. XXV, 7. κόντον. Heſychius: Κόντος, δόρυ. Κόντος, haſta.

Κόνυζα, conyza, herba quædam. סרפד paliurus, Eſ. LV, 13. נעצוץ vepretum; Aqu. Theod. Eſ. LV, 13. κονύζης. Hieronymus: Eſt autem κόνυζα herba viliſſima & amara odorisque peſſimi. Heſych. Κόνυζα, βοτάνη ἄφυλλος. Τινὲς δὲ φυτὸν τὸ εὔφυλλον ἱκανῶς. διὸ καὶ στιβάδας ἐξ αὐτοῦ ἐποίουν. Ἔστι δὲ ὅτε ἐν τοῖς στέγαις ἐπέβαλον ἐξ αὐτῆς ἀντὶ καλάμων Salmaſ. Plin. 1275. legit καλάμων. Sopingius autem, & quidem rectius, legend. cenſet καλάμων) καὶ ἐπὶ τὰ σαρώματα (Salmaſ. iterum corrigit, & interſerit quædam hoc modo: ἐχρῶντο δὲ καὶ ἐπὶ τὰ σαρώματα.) Κόνυζα, herba ſine foliis. Quibusdam vero planta foliis ſufficienter prædita. Unde & ſtramenta ex illa faciebant. Aliquando autem in tectis imponebant aliquid ex illa pro calamis, & ad ſordes everrendas adhibebant. Plura de illa vid. apud Dioſcoridem L. III. c. 36.

Κοπάζω, ceſſo, quieſco, deſino, ſedo. החל hiph. a חלל incipio, Oſ. VIII, 10. κοπάσουσι μικρὸν τοῦ χρίειν βασιλέα, ceſſabunt paululum ungere regem. Inde in Gloſſ. MSS. in Proph. Κοπάσουσιν, (MS. male Τοπάσουσιν) παύσονται. חדל Jud. XX, 28. Ruth. I, 18. Amos. VII, 5. יעף fatigor, 1 Reg. XIV, 31. כלה pih. deſino, 2 Reg. XIII, 30. ἐκόπασε τὸ πνεῦμα τοῦ βασιλέως τοῦ ἐξελθεῖν, deſinebat ſpiritus regis egredi. אל נאץ non ſperno, Jer. XIV, 21. κόπασον διὰ τὸ ὄνομά σου, ceſſa propter nomen tuum. Heſychius: Κόπασον, ἡσύχασον. Κόπασον, tranquillus ſis. נכלם niph. erubeſco, Ezech. XLIII, 10. κοπάσουσιν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ceſſabunt

bant a peccatis ſuis. נעצר niph. cohibeor, Num. XVI, 48. Pſ. CV, 30. ἐκόπασεν ἡ θραῦσις, ceſſabat plaga. נוח : הניח Kal & hiph. afflo, *Aqu.* Cant. II, 17. IV, 6. κοπάσῃ, *ceſſet, remittat.* קלל levor, Gen. VIII, 8. κεκόπακε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς, *ceſſavit aqua a terra. Heſychius* : Κεκόπακεν, ἐπαύσατο. שכך pono me, Gen. VIII, 1. ἐκόπασε τὸ ὕδωρ, *ceſſabat aqua. Heſychius* : Ἐκόπασεν, ἐπαύσατο. Ἐκόπασεν, *ceſſabat.* Eſth. II, 1. ἐκόπασεν ὁ βασιλεὺς τοῦ θυμοῦ, *ceſſabat rex ab ira*, ſive *ira regis ſedabatur.* Subintelligendum eſt ἀπὸ, quod additur Eſth. VII, 10. שקט Joſ. XIV, 15. ἡ γῆ ἐκόπασε ἀπὸ τοῦ πολέμου, *terra ceſſabat a bello.* שקע ſubmergor, Num. XI, 2. ἐκόπασε τὸ πῦρ, *ceſſabat ignis.* שתק taceo, Jon. I, 11. 12. κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ὑμῶν, *ceſſabit mare a nobis.* Sir. XXXIX, 35. 37 τὸν θυμὸν τοῦ ποιήσαντος αὐτοὺς κοπάσουσιν, *iram creatoris ſui ſedabunt.* Conf. Sir. XLVIII, 10. Sir. XLIII, 28. ἐν λογισμῷ αὐτοῦ ἐκόπασεν ἄβυσσον, *verbo ſuo ſedabat abyſſum.*

Κοπανίζω, piſtillo tundo. Hinc part. præt. paſſ. Κεκοπανισμένος, tuſus. כתית verbal. 3 Reg. V, 11. ἐλαίου κεκοπανισμένου, *olei contuſi.* Vid. & 1 Reg. IV, 22. juxta ed. *Rom.* ubi ἀλεύρου κεκοπανισμένου fit mentio.

Κοπετὸς, planctus. בכי ונהי fletus & lamentum, Jer. IX, 10. מספד Gen. L, 10. ἐκόψαντο αὐτὸν κοπετὸν μέγαν, *plangebant illum planctu magno.* Vid. & Zach. XII, 10. & conf. 1 Macc. II, 70. IV, 39. IX, 20. Mich. I, 8. ποιήσεται κοπετὸν ὡς δρακόντων, *edet planctum tanquam draconum.* בכי מספד fletus & planctus, Eſth. IV, 3. קינה *Theod.* Ezech. XXVII, 31. *Heſychius* : Κοπετὸς, κόμμος, θρῆνος μετὰ ψόφου χειρῶν. Κοπετὸς, *inciſio, planctus cum comploſione manuum.* Conf. ad h. l. *Ovidium* Metam. L. II. v. 584. & L. IX. v. 636. & *Geierum* de Luct. Ebr. c. 14. §. 4.

Κοπὴ, cædes, ſtrages. הכות infin. hiph. Gen. XIV, 17. Conf. Judith. XV, 7. & Hebr. VII, 1. מכה plaga, Joſ. X, 20. נגף part. niph. cæſus, Dan. XXVIII, 25. כריתת repudium, *Aqu.* Deut. XXIV, 1.

Κοπιάω, laboro, fatigor. אוץ urgeo, Jer. XVII, 16. οὐκ ἐκοπίασα κατακολουθῶν ὀπίσω σου, *non defatigatus ſum te ſequi.* געה mugio, 1 Reg. VI, 12. הואיל hiph. a יאל volo, 1 Reg. XVII, 39. חדל deſino, Pſ. XLVIII, 8. ubi tamen pro ἐκοπίασεν ſubſtituit ἐκόπασεν, *ceſſavit*, Doctiſſ. *Grabius* Proleg. in LXX. Int. T. IV. c. 4. §. 1. חלה ægroto, Eſ. XXXIII, 24. יגע Joſ. XXIV, 13. 2 Reg. XXIII, 10. Pſ. VI, 6. LXVIII, 4. יגע labor, Job. XX, 18. יגע fatigatus, Deut. XXV, 18. 2 Reg. XVII, 2. יגיע labor, Job. XXXIX, 16. Eſ. XLV, 14. יעף Jer. II, 24. *Incert.* 1 Reg. XIV, 28.

28. ἐκοπίασε. כשל impingo, Prov. IV, 12. Eſ. LXIII, 13. נגע tango, 2 Reg. XXIII, 7. נחשל niph. debilitor, Deut. XXV, 18. נלאה niph. Eſ. XVI, 12. עמל Pſalm. CXXVI, 1. Al. Jud. V, 26. עמל laborioſus, Sym. Prov. XVI, 26. κοπιάσεις. תלאה fut. ex לאה ægre feres, Theod. Job. IV, 2. κοπιάσεις.

Μάτην κοπιάω, fruſtra laboro. הוביש hiph. a בוש pudefacio, Eſ. XXX, 5.

Κόπος, labor, fatigatio, moleſtia, it. vanitas. און vanitas, Job. V, 6. Mich. II, 1. Hab. III, 6. Zach. X, 3. ἐλάλησαν κόπους, loquuntur vana. Apud Heſychium Κοπίζειν eſt ψεύδεσθαι, mentiri. און robur, Oſ. XII, 3. גוע part. exſpirans, moribundus, Pſ. LXXXVII, 16. טרח Deut. I, 12. יגון mœſtitia, Jer. XLV, 3. יגיע Gen. XXXI, 42. Neh. V, 13. עמל Job. V, 7. Pſ. IX, 29. XXIV, 19 CXXXIX, 10. Jer. XX, 18. תלאה fut. ex לאה ægre feres, Job. IV, 2. עוד amplius, (hic legiſſe videntur און, quam vocem alias LXX. per v. πόνος, & Symmachus per ἀδικία reddunt Jer. IV, 14.) Al. Mal. II, 13. ἐν κλαυθμῷ καὶ στεναγμῷ ἐκ κόπων, in fletu & ſuſpiriis ex laboribus. Unde in Gloſſ. MSS. in Proph. Ἐκ κόπων; ἐκ τῶν ἀδικιῶν. (l. ἀδικιῶν) Heſychius; Ἐκ κόπων; (ſic enim ſcribend. e dictis Gloſſ. pro Ἐκκόπων) ἐκ τῶν ἀδικιῶν. Ἐκ κόπων, ex iniquitatibus.

Κοπόω, fatigo, moleſtia afficio. הלאה hiph. a לאה moleſtiam facio, Sym. Eſ. VII, 13. κοποῦν, & Job. XVI, 7. Ἐκόπωσε. חדל deſiſto, Aqu. 1 Reg. IX, 5. κοπώσας. יגע pih. Eccleſ. X, 15. נלאה niph. fatigatus ſum, Sym. Eſ. I, 14. ἐκοπώθην. Vid. & Judith. XIII, 2.

Κοπρία, ſtercus, fimus, it. pulvis. אפר pulvis, Job. II, 8. de Jobo: αὐτὸς ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κοπρίας, ille ſedebat in pulvere. Eodem ſenſu κόπρος uſurpatur Homero Il. ω. v. 640. ubi Priamus:

> Ἀλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
> Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.
>
> *Sed ſemper ſuſpiro, & dolores infinitos digero*
> *Aulæ in ſeptis volutans me in pulvere.*

Unde apud Heſychium in v. Κόπρος pro ἡ κόνις κυλινδ. κατὰ κόπρον legendum: καὶ ἡ κόνις κυλινδόμενος κατὰ κόπρον. Vult enim indicare, quod κόπρος aliquando cinerem ſignificet. Et ad hoc probandum verba Poëtæ l. c. ſubjungit. Male etiam alias apud eundem Grammaticum Κυλωδόμενος legitur pro Κυλινδόμενος. Nam hic pariter procul dubio ad Homerum l. c. reſpicitur. אשפת ſing. fœm. 1 Reg. II, 8. ἀπὸ κοπρίας

ἐγείρων πτωχὸν, e ſtercore erigit pauperem. Gloſſ. MS. in Cant. Scriptur. Ἀπὸ κοπρίας, ἀπὸ πυρασμοῦ. Ἀπὸ κοπρίας, a tentatione. Thren. IV, 5. השפות contr. pro האשפות Neh. III, 13. דמן 4 Reg. IX, 37. Jer. XXV, 33. כסוחה ſuccifum, Eſ. V, 22. Vid. & Sir. XXII, 2. XXVII, 4.

Κόπριον, idem, דמן Al. Jer. XXV, 33. Vid. & 1 Macc. II, 62.

Κόπρος, idem. גלל 3 Reg. XIV, 10. דמן Pſ. LXXXII, 9. חרים plur. excrementa, & in marg. צאה quod exit, Eſ. XXXVI, 12. פרש Exod. XXIX, 14. Lev. IV, 11. צא excrementum, vel imper. apage, Eſ. 30. 22. צאה idem, Ezech. IV, 12.

Κόπρος περιστερῶν, ſtercus columbarum, חריונים plur. at in margine extat דביונים tanquam magis honeſtum, 4 Reg. VI, 25.

Κοπρὼν, ῶνος, ſtercorarium. מחראות Incert. 4 Reg. X, 29.

Κόπτω, cædo, ſcindo, excido, percutio, tundo, abſcindo, occido, macto, cadere facio, præcido, & med. Κόπτομαι, me percutio, vel pectus meum percutio, plango. אסף congrego, Jer. VIII, 2. (ubi tamen LXX. pro יאספו colligentur, יספדו plangentur legiſſe autumat Lamb. Bos Proleg. in LXX. Int. c. 3.) οὐ κοπήσονται, καὶ οὐ ταφήσονται, non plangentur, neque ſepelientur. גדודות plur. inciſiones, Jer. XLVIII, 37. πᾶσαι χεῖρες κόψονται, omnes manus plangent. גדע 2 Par. XXXIV, 7. πάντα τὰ ὑψηλὰ ἔκοψεν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς Ἰσραὴλ, omnia excelſa excidit ex omni terra Iſraël. Vid. & Eſ. IX, 10. הכה hiph. a נכה 2 Reg. V, 20. ἔκοψε τοὺς ἀλλοφύλους ἐκεῖ, percuſſit alienigenas ibi. Vid. & Joſ. X, 20. XI, 8. Jer. XLVI, 13. & infra κόπτω ἐπὶ Οὐραγίαν. התגדד hithp. incido me, Jer. XLI, 5. XLVII, 5. Poſteriori loco ita: ἕως τίνος κόψῃ; quousque planget? Heſychius: Κόπτει. πενθεῖ. Κόπτει, luget. התפלש hithp. voluto me, Jer. XXV, 34. התשוטט hithp. a שוט curſito, Jer. XLIX, 3. חטב Jer. XLVI, 22. Ezech. XXXIX, 10. חצב Eſ. X, 15. כרת Num. XIII, 24. ἔκοψαν ἐκεῖθεν κλῆμα καὶ βότρυν σταφυλῆς, abſcindebant ibi palmitem cum uva vitis. 3 Reg. V, 6. κοψάτωσάν μοι ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου. cædant mihi ligna ex Libano. Al. Jer. XXXIV, 18. ἔκοψαν, mactarunt. כתש contundo, Aqu. Theod. Prov. XXVII, 22. κόπτῃς. כתית tuſum, Exod. XXIX, 40. ἐν ἐλαίῳ κεκομμένῳ, oleo tuſo. Vid. & Lev. XXIV, 2. כתת Jer. XLVI, 5. οἱ ἰσχυροὶ αὐτῶν κοπήσονται, fortes eorum occidentur. Heſychius: Κοπήσονται, φονευθήσονται. Κοπήσονται, occidentur. Conf. 2 Macc. V, 12. X, 35. מספד planctus, Mich. I, 11. נגף Zach. XIV, 2. [illegible]

κό-

κόψει Κύριος πάντας τοὺς λαοὺς, *caſus, quæ cadere faciet Dominus omnes populos*. נקט niph. a קוט faſtidio ſum, Ezech. VI, 9. κόψονται πρόσωπα αὐτῶν περὶ τῶν κακιῶν, ἃν ἐποίησαν, *percutient facies ſuas* (ſcil. in ſignum ſummi mœroris) *propter mala, quæ fecerunt*. Ezech. XX, 43. κόψεσθε τὰ πρόσωπα ὑμῶν, *percutietis facies veſtras*. Sic Græci in ſignum acerbiſſimi doloris caput percutere ſolebant. *Homerus* Il. χ. v. 34.

Ὤιμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὅγε κόψατο χερσίν.

Ejulabat vero ſenex, caputque pulſabat manibus.

Vide & quæ ex *Plutarcho*, *Herodoto*, & *Cicerone* affert *Feithius* Antiqu. Homer. L. III. c. 15. p. 287. & 290. Apud *Heſychium* ex poſteriori Ezech. loco κόψεσθε male exponitur προσοχθιεῖτε, *averſabimini*, vel *abominationi vobis erunt*. Quod vero hic ad Ezech. l. c. reſpiciatur, patet e Gloſſ. MSS. in Ezech. in quibus ita: Κόψεσθαι, προσεχθήσεσθαι. Corrupte nimirum pro Κόψεσθε, προσοχθιεῖτε. נתוק part. *Aqu.* Lev. XXII, 25. κεκομμένον. ספד Gen. XXIII, 2. ἦλθε δὲ Ἀβραὰμ κόψασθαι Σάῤῥαν pro ἐπὶ Σάῤῥαν, *veniebat autem Abrahamus, ut plangeret ſuper Saram.* Vid. & Gen. L, 10. 1 Reg. XXV, 1. 3 Reg. XIII, 30. Additur ἐπὶ 2 Reg. XI, 28. ἐκόψατο ἐπὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, *plangebat ſuper maritum ſuum.* Conf. & Apoc. I, 7. Eſ. XXXII, 12. ἐπὶ τῶν μαστῶν κόπτεσθε, *in pectoribus plangite.* Eccleſ. XII, 5. ἐκύκλωσαν ἐν ἀγορᾷ οἱ κοπτόμενοι. *circumeunt in platea plangentes.* Conf. Matth. XI, 16. 17. Zach. XII, 10. κόψονται ἐπ' αὐτὸν κοπετὸν, ὡς ἐπ' ἀγαπητῷ, *plangent ſuper illo planctum, tanquam ſuper dilecto.* עשה facio, Eſth. V, 14. מצץ pih. a פוץ diſpergere facio, Jer. XXIII, 29. קבר ſepelio, 3 Reg. XIII, 31. קצץ *Aqu.* 2 Reg. IV, 11. κόπτουσι. Sap. XVIII, 23. ἔκοψε τὴν ὀργὴν, *præcidebat iram.* Sir. X, 10. μακρὸν ἀῤῥώστημα κόπτει ἰατρὸς, *diuturnum morbum præcidit medicus.* Quomodo Doct. *Kuhnius* hæc verba exponat, vide in Quæſt. ejus Philol. Pentad. I. p. 11. ſeq.

Κοπώδης, laborioſus. יגע *Sym.* Eccleſ. I, 8.

Κόπωσις, fatigatio. יגיעה Eccleſ. XII, 12.

Κόραξ, corvus. ערב Gen. VIII, 7. Eſ. XXXIV, 11.

Κοράσιον, puella. ילדה Joel. III, 3. Zach. VIII, 5. נעות part. niph. fœm. conſtr. perverſa, 1 Reg. XX, 29. נער puer, Ruth. II, 21. נערה Ruth. II, 8. Eſth. II, 3.

Κορέννυμι vel Κορεννύω, ſatio, ſaturo. דשן ſaginor, Deut. XXXI, 20. שבע Kal & hiph. *Sym.* Pſ. XXI, 26. κορεσθήσονται. *Incert.* Pſ. CII, 5. κορεννύντα. *Heſychius*: Κορέσαι, [illegible]

[illegible]

ἐμφορήσασθαι, πληρῶσαι, χορτάσαι: Κορέσαι, corrumpere, implere, ſaturare.

Κόρη, pupilla. אישון Deut. XXXII, 10. *διεφύλαξεν αὐτὸν, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, cuſtodivit illum, tanquam pupillam oculi.* Vid. & Prov. VII, 3. בבה Zach. II, 8. בת contr. pro בבת quod eſt conſtr. ex בבה Pſ. XVI, 9. Thren. II, 18. Vid. & Sir. XVII, 16.

Κόριον, (alias κορίανον & κορίαννον) coriandrum. גד Exod. XVI, 31. Num. XI, 7. Poſteriori loco *Schol.* κορίῳ interpretatur βδελλίῳ. Conf. *Joſephi* Antiqu. L. III. c. 1. §. 3. p. 120. מחספס rotundum, Exod. XVI, 14.

Vid. alibi Χόριον.

Κορμὸς, truncus. גזע truncus ſucciſus, *Aqu. Sym. Theod.* Eſ. XI, 1. κορμοῦ. חנקת *Aqu. Theod.* Job. XIV, 7.

Κόρος, corus, menſura aridorum. חמר Lev. XXVII, 16. Num. XI, 32. *Aqu. Sym.* Exod. VIII, 14. Ezech. XLV, 13. כר 3 Reg. IV, 22. 2 Par. II, 10. Apud *Heſychium* Κόρος inter alia exponitur μέτρον τι σιτικὸν, *menſura quædam frumentaria.* Conf. *Martinii* Lex. p. 515.

Κόρος, ſatietas, abundantia. Eſth. XVI, 3. *τόντε κόρον οὐ δυνάμενοι φέρειν, & ſatietatem, abundantiam, non valentes ferre. Heſychius:* Κόρος, πλησμονή, χορτασία, τρυφή. Κόρος, *abundantia, ſatietas, luxus.*

Κορύνη, enſis, gladius. חדשה (ſubintell. חרב) novus gladius, 2 Reg. XXI, 16. *περιεζωσμένος κορύνην, accinctus gladio. Suidas:* Κορύνη, *ῥόπαλον. οἱ δὲ ξίφος. οἱ δὲ ξύλον ἐπικαμπές.* Κορύνη, *clava. Alii autem gladium, alii lignum incurvum* ita vocant. Nonnulli pro κορύνην 2 Reg. l. c. habent *παραζώνην, balteum.* Unde in Gloſſ. MSS. Lex. *Cyrilli* Bodlej. additis: Κορύνην, (MS. vitioſe Σορύμην) παραζώνην. Et ſic etiam legend. pro Κορόμην, περιζώνην, quod in Cod. *Fabric.* habetur.

Κόρυς, galea. Sap. V, 19. *περιθήσεται (ὡς) κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον, circumponet tanquam galeam judicium a perſonarum reſpectu alienum. Heſychius. Suidas* & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κόρυθα, περικεφαλαίαν. Κόρυφα, *galeam.*

Κορυφαῖος, coryphæus, ſupremus, præcipuus. קוע *Aqu.* Ezech. XXIII, 23. Conf. *Suiceri* Theſ. T. II. p. 708.

Κορυφὴ, caput, vertex, cacumen, ſummum in quavis re. מגד pretioſum, Deut. XXXIII, 15. מצודה propugnaculum. *Theod.* 1 Reg. XXIV, 23. קדקד Deut. XXVIII, 35. ἀπὸ

ἴχνους,

ἴχνους τῶν ποδῶν σου ἕως τῆς κορυφῆς σου, *a planta pedum tuorum usque ad verticem tuum*. Vid. & 2 Reg. XIV, 25. ראש caput, Num. XX, 28. ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, *in cacumine montis*. Vid. & Num. XXIII, 9. Deut. XXXIII, 15. XXXIV, 1. Prov. I, 9. στέφανον χαρίτων δέξῃ σῇ κορυφῇ, *coronam gratiſſimam, accipies capite tuo*. Ezech. VIII, 3. ἀνέλαβέ με τοῦ κρασπέδου τῆς κορυφῆς μου, *apprehendit me in cincinno capitis mei*. Conf. Drac. v. 43. *Heſychius*: Κορυφὴ, κεφαλὴ, λόφος, ἀκρωτήριον. Κορυφὴ, *caput, vertex, cacumen*. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κορυφὴ, κεφαλὴ, ἄκρον τοῦ ὄρους. Κορυφὴ, *caput, ſummitas montis*.

Κορώνη, cornix. ערבי (hic legerunt ערב corvus) Jer. III, 2. Vid. & Ep. Jer. v. 45.

Κοσκινίζω, cribro. הניע hiph. a נוע moveo, *Aqu. Sym.* Amos. IX, 9. κοσκινῶ.

Κόσκινον, cribrum. כברה *Aqu. Sym.* Amos. IX, 9. Sir. XXVII, 4.

Κοσκίνωμα, craticula. מכבר *Reliqu.* Exod. XXVII, 4. κοσκίνωμα δικτυωτὸν, *craticula in modum retis*.

Κοσμέω, orno, inſtruo, ordino. הטיב hiph. a יטב benefacio, 4 Reg. IX, 30. חור albus, Eſth. I, 6. יעד conſtituo, Mich. VI, 10. ערה Jer. IV, 30. Ezech. XVI, 11. ערך ordino, Ezech. XXIII, 41. τράπεζα κεκοσμημένη, *menſa inſtructa*. Conf. Sir. XXIX, 29. תקן pih. ordino, Eccleſ. VII, 14. Sir. XVI, 28. ἐκόσμησεν εἰς αἰῶνα τὰ ἔργα αὐτοῦ, *ordinavit in æternum opera ſua*. Vid. & Sir. XLII, 28. XLVII, 11. Sir. L, 16. κοσμῆσαι προσφορὰν ὑψίστου, *ut ſiſteret oblationem altiſſimi*. *Heſychius*: Κοσμῆσαι, διατάξαι, στῆσαι, στεῖλαι. Κοσμῆσαι, *inſtruere, ſiſtere, mittere*.

Κόσμιον, ornatus. תקן pih. ordino, Eccleſ. XII, 9. שהרנים plur. *Sym.* Jud. VIII, 21. κόσμια.

Κόσμος, ornatus, ornamentum, mundus, ſupellex. כלי vas, inſtrumentum, Eſ. LXI, 10. ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ, *tanquam ſponſam me ornatu* h. e. pulcherrime *exornavit*. מעדנים plur. deliciæ, Prov. XXIX, 17. עדי Exod. XXXIII, 5. Eſ. XLIX, 18. Jer. IV, 30. עדן voluptas, 2 Reg. I, 24. צבא exercitus, Gen. II, 1. Deut. IV, 19. XVII, 3. Eſ. XXIV, 21. XL, 26. & *Fulleri* Miſc. Sacr. L. I. c. 7. p. 58. qui veriſimile eſſe putat, quod LXX. Hebr. צבא per Κόσμον reddentes illud ab Hebr. צבה deduxerint, unde & צבי *decus* originem habeat. Conf. Sir. XLIII, 11. & *Wolfium* ad Jac. III, 6. p. 48. תכונה apparatus, Nah. II, 9. οὐκ ἦν πέρας τοῦ κόσμου αὐτῆς, *non erat finis ſupellectilis ejus*. תפארת Prov. XX, 29.

Eſ.

Eſ. III, 18. Sap. VI, 26. πλῆθος δὲ σοφῶν σωτηρία κόσμου, *multitudo autem ſapientum ſalus mundi.* Sir. XXXII, 6. σφραγὶς ἄνθρακος ἐπὶ κόσμῳ χρυσῷ, *ſigillum carbunculi in ornamento aureo.* *Heſychius*: Κόσμος, καλλωπισμὸς, κατασκευὴ, τάξις, κατάστασις, στρατηγὸς κεκοσμημένος, κάλλος. Κόσμος, *ornatus, ſupellex, ordo, conſtitutio, dux inſtructus, pulchritudo.* *Suidas*: Σημαίνει δὲ ὁ κόσμος τέσσαρα ἐκφέρειν· τόδε πᾶν. τὴν τάξιν. τὸ πλῆθος παρὰ τῇ γραφῇ. *Quadruplicem autem κόσμος ſignificationem habet. Significat decorem, hoc univerſum, ordinem, multitudinem in Scriptura.*

Vid. alibi κόσμος τῆς Κεφαλῆς.

Κόσυμβος, & κόσσυμβος, vinculum, fibula. שבץ pibz ocellatum opus facio, Exod. XXVIII, 35. οἱ κόσυμβοι τῶν χιτώνων ἐκ βύσσου, *vincula tunicarum e byſſo.* שביסים Eſ. III, 17. ἀφελεῖ Κύριος τὰ ἐμπλόκια καὶ τοὺς κοσύμβους, *auferet Dominus torques & fibulas.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κόσυμβος, ἀνάδεσμος. Κόσυμβος, *redimiculum.* Lex. *Cyrilli* MS. Bar. Κόσυμβος, κροσσός. ἢ ὁ ἀνάδεσμος. Κόσυμβος, *fimbria. Vel redimiculum.* Dicitur alias ἐγκόμβωμα. Vide ſupra in Ἐγκομβώματα. Gloſſ. in Octateuch. apud *Fabric.* Bibl. Græc. L. V. c. 40. p. 64. Κοσύμβους, κροσσωτὰ ἱμάτια. Κοσύμβους, *fimbriata veſtimenta.* Conf. *Braunium* de Veſt. Sac. Hebr. L. I. c. 17. §. 251. ſeq.

Κοσυμβωτὸς, fibulis adſtrictus, vel ornatus, vel, ut alii volunt, fimbriis ornatus. תשבץ ocellatio, Exod. XXVIII, 4. χιτῶνα κοσυμβωτὸν, *tunicam fimbriis ornatam.* שבץ pib. ocellatum opus facio, *Al.* Exod. XXVIII, 35. κοσυμβωτοί. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κοσυμβωτοὺς χιτῶνας, κροσσωτούς. Κοσυμβωτοὺς χιτῶνας, *fimbriatas tunicas.*

Κοτύλη, cotyla, ſextarius, menſura liquidorum. בת bathus, Ezech. XLV, 14. לוג log, Lev. XIV, 10. 21. Gloſſ. Brem. Κοτύλη, κράσεως μέτρον. Κοτύλη, *mixtionis menſura.* *Suidas*: Κοτύλη, ὃ νῦν καλοῦσιν ἡμίξεστον, παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι τὴν ὕλην. Κοτύλη, *quam nunc vocant ἡμίξεστον, ſemiſextarium, ſic dicta, quod in ea ſita ſit* ὕλη, i. e. *materia.* Conf. *Athenæum* L. XI. p. 478. ſeq. & *Martinii* Lex. p. 520.

Κυλεὸς, idem quod κολεὸς, vagina. תער, I Reg. XVII, 51. Jer. XLVII, 6. *Heſychius*: Κυλεὸς, ξιφοθήκη. Κυλεὸς, *vagina.*

Κυρὰ, tonſura. גז vellus, Deut. XVIII, 4. Job. XXXI, 20. גז diviſa voce בגזאיו, ita ut legeret גז באיו, in textura tonſuræ, *Aqu.* I Reg. VI, 8. ἐν ὕφει κουρᾶς. Minime ergo vox κουρᾶς in mendo cubat, ut a *Druſio* in Fragm. Vet.

Int.

Antiq. Græc. p. 295. [illegible]. Conf. *Bocharti* Hier. P. I. L. II. c. 50. p. 568.

Κουρεὺς, tonſor. איש vir. Jud. XVI, 19. גלב Ezech. V, 1.

Κουφίζω, levo, allevo, tollo, attollo. הקל hiph. a קלל Exod. XVIII, 22. κουφιοῦσιν (ſc. τι) ἀπὸ σοῦ, *levabunt te.* 1 Reg. VI, 5. ὅπως κουφίσητε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν, *ut attollatis manum ejus a vobis.* *Heſychius*: Κουφίζει, μετεωρίζει. Κουφίζει, *attollit,* 3 Reg. XII, 4. κούφισον (ſc. τι) ἀπὸ τῆς δουλείας, *alleva ſervitutem.* Vid. & v. 9. 10. Jon. I, 5. τοῦ κουφισθῆναι ἀπ' αὐτῶν, *ut allevarentur ab illis.* Conf. Act. XXVII, 38. & ad h. l. Cl. *Alberti* p. 281. חשך cohibeo, Eſd. IX, 13. ἐκούφισας ἡμῶν τὰς ἀνομίας, *ſuſtuliſti peccata noſtra.* Conf. 3 Eſd. VIII, 88. Job. XXI, 30. εἰς ἡμέραν ἀπωλείας κουφίζεται ὁ πονηρὸς, *in diem interitus erigitur malus.*

Κοῦφος, levis, celer, velox. קל 2 Reg. II, 18. Eccleſ. IX, 11. קלל : נקל Kal & niph. 2 Reg. I, 23. 4 Reg. III, 18. נקל part. niph. 1 Reg. XVIII, 23. ריקם *Incert.* Exod. XXIII, 15. *Heſychius*: Κοῦφος, ἐλαφρὸς, ταχὺς, κοῦφος, εὔκαιρος. Κοῦφος, *levis, celer, velox, tempeſtivus.*

Κοῦφός εἰμι, levis ſum, velox ſum. נקל niph. a קלל Eſ. XXX, 16.

Κουφότερος, compar. levior. קלל Kal Jer. IV, 13.

Κούφως, leviter. קל levis, Eſ. V, 26.

Κούφως ποιέω, leviter facio. קלל vileſco, *Sym.* Job. XXXIX, 34. κούφως ἐποίησα.

Κόφινος, cophinus, corbis. דוד Pſ. LXXX, 5. *Sym.* Jer. XXIV, 1. סל *Aqu.* Gen. XL, 16. *Suidas*: Κόφινος. ἀγγεῖον πλεκτόν. Κόφινος. *vas vimineum.*

Κόχλαξ, ſilex, ſaxum. צמד jugum, i. e. jugerum, 1 Reg. XIV, 14. Vid. & 1 Macc. X, 73.

Κραδαίνω, vibro, quatio. 2 Macc. XI, 8. 3 Macc. II, 22. *Heſychius*: Κραδαίνει, (l. Κραδαίνει) σείει, τινάσσει. Κραδαίνει, *movet, agitat.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κραδαίνει, σείει.

Κράζω, clamo. צנח deſilio, *Al.* Jud. I, 14. ἔκραζεν, זעק 2 Reg. XIII, 19. צעק Gen. XLI, 55. Exod. V, 15. צעקה clamor, Jer. XLVIII, 3. קרא Jud. XVIII, 23. Eſ. XXXI, 4. רע vociferatio, Exod. XXXII, 16. שאגה rugitus, Pſ. XXXI, 3. שוע pih. a שוע Job. XXX, 20. 28.

Κραιπαλάω, crapulam ſentio, inebrior. התרונן hithp. canto,

το ה Pſ. LXXVII, 71. κεκραιπαληκὼς ἐξ οἴνου, inebriatus vino. *Heſychius*: Κεκραιπαληκὼς, εὐφρανθέντες, ἢ εὐφρανθείς. Κε-κραιπαληκὼς, *lætans*, *vel exhilaratus*. שכר Eſ. XXIX, 9. κραιπαλήσατε, οὐκ ἀπὸ σίκερα οὐδὲ ἀπὸ οἴνου, *inebriamini*, *non a ſicera*, *neque a vino*. *Suidas*: Κραιπάλη, ὁ ἐκ τρυφῆς οἰνόφλυξ παλμός. καὶ κραιπαλῶντα, ἀντὶ τοῦ ἐκ μέθης ἀτακτοῦντα, καὶ μεθύοντα. ἀπὸ τοῦ τὸ κάρα πάλλειν τοὺς μεθύοντας, ἢ ἀπὸ τοῦ σφάλλεσθαι τῶν καιρίων. Κραιπάλη. crapula, *quaſi dicas palpitatio* (capitis,) *quæ ex largiore vini potu oritur*. Et κραιπα-λῶντα, *ex ebrietate incompoſite ſe gerentem*, & *inebriatum*, ἢ κάρα πάλλειν, *quod caput agitent ebrii*, *vel* ἢ σφάλλεσθαι τῶν καιρίων, *quod ebrii decorum non obſervent*. *Etymologicum M*. Κραιπάλη, ὃ σημαίνει τὴν μέθην. Κραιπάλη, *quod ſignificat temulentiam*. Conf. locum *Clementis Alexandrini* notatum infra in v. Μέθη.

Κρᾶμα, mixtio, mixtura. מזג Cant. VII, 2. *Heſychius*: Κρᾶμα, κέρασμα καὶ εὔκρατον. Κρᾶμα, *mixtura* & *bene temperatum*. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κρᾶμα, κέρασμα, μίγμα.

Κρανίον, cranium, calvaria. גלגלת Jud. IX, 53. 4 Reg. IX, 35. Conf. Luc. XXIII, 33.

Κράσπεδον, fimbria. כנף ala, Deut. XXII, 12. Zach. VIII, 23. *Sym*. 1 Reg. XV, 27. τοῦ ἄκρου τοῦ κρασπέδου. מעיל pallium, *Sym*. 1 Reg. XV, 27. ציצת cincinnus, Num. XV, 36. Ezech. VIII, 3. *Heſychius*: Κράσπεδα, τὰ ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ ἱματίου κεκλωσμένα ῥάμματα, καὶ τὸ ἄκρον αὐτοῦ. Κρά-σπεδα, *ad extremas oras veſtimenti adſuti limbi*, & *extremitas ejus*. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κράσπεδον, τὸ τοῦ ἱματίου ἄκρον, ἔνιοι δὲ τὸ θυσανωτὸν τοῦ χιτῶνος. Κράσπεδον, *extremitas veſtimenti*, *nonnulli autem pars fimbriata ita dicitur*. Conf. *Suiceri* Theſ. T. II. p. 156.

Κραταιὸς, fortis, robuſtus. אדיר magnificus, Pſ. CXXXV, 18. *Sym*. Eſ. XXXIII, 21. אמיץ Job. IX, 4. גבור Neh. IX, 32. גלל devolutio, Eſd. VI, 3. חזק Exod. III, 19. חוזק robur, Exod. XIII, 3. 14. מגן clypeus, Pſ. XLVI, 8. נורא part. niph. a ירא terribilis, Deut. VII, 21. עז Pſ. LVIII, 3. Cant. VIII, 6. עז robur, Job. XXVI, 2. Pſ. LXX, 8. עזוז Pſ. XXIII, 8. עצום Pſ. CXXXIV, 10. עצם robuſtus ſum, Dan. VIII, 24. עצם robur, Job. XXX, 21. עריץ tyrannus, Pſ. LIII, 3. LXXXV, 13. תקיפא Chald. robur, Dan. II, 37. Vid. & Sir. XLVI, 7. *Heſychius*: Κραταιοῖς, ἰσχυροῖς. Κραταιοῖς, *robuſtis*.

Κραταιός εἰμι, fortis ſum. אמיץ robuſtus, *Sym*. Job. IX, 19. κραταιός ἐστι.

Κραταιὸς γίνομαι, fortis fio, חזק Ezech. III, 14.

Κραταιότερος, compar. fortior. חזק Ezech. III, 9.

Κραταιότης, fortitudo, robur. גאוה elatio, Pſ. XLV, 3.

Κραταιόω, fortifico, roboro, confirmo, it. invaleſco, prævaleo, firmiter propono, inſtauro. אמץ Ruth. I, 18. ἰδοῦσα δὲ ὅτι κραταιοῦται αὐτὴ τοῦ πορεύεσθαι μετ' αὐτῆς, videns autem, quod firmiter in ſententia perſtaret proficiſci ſecum. 2 Reg. XXII, 18. ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμὲ, robore me ſuperabant. Vid. & Pſ. CXLI, 9. Pſ. XXX, 32. ἀνδρίζεσθε καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, viriliter agite, & animus veſter fortis ſit. Pſ. LXXIX, 16. 18. ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ, quem tibi roboraſti. גבר 2 Reg. I, 23. ὑπὲρ λέοντας ἐκραταιώθησαν, leonibus robuſtiores facti ſunt. 2 Reg. XI, 25. ἐκραταίωσαν ἐφ' ἡμᾶς οἱ ἄνδρες, prævalebant nobis viri. Pſ. CII, 11. ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν, magnam fecit Dominus miſericordiam ſuam ſuper illos, qui timent ipſum. Vid. & Pſ. CXVI, 2. התחפש hithp. diſſimulo me; 2 Par. XXXV, 22. חזק in Kal, pih. hiph. & hith. 1 Reg. IV, 9. κραταιοῦσθε, καὶ γίνεσθε εἰς ἄνδρας, fortes eſtote, & viros vos præſtate. 2 Sam. X, 12. ἀνδρίζου καὶ κραταιωθῶμεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἡμῶν, virum te præſta, & fortes ſimus pro populo noſtro. Conf. 1 Cor. XVI, 13. 1 Reg. XVII, 50. ἐκραταίωσε Δαβὶδ ἐπὶ τὸν ἀλλόφυλον, prævalebat David alienigenæ. 1 Reg. XXIII, 16. ἐκραταίωσε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν Κυρίῳ, roborabat manus ſuas in Domino. Vid. & Neb. VI, 9. 2 Reg. X, 11. ἐὰν κραταιωθῇ Συρία ὑπὲρ ἐμὲ, ſi prævaleat mihi Syria. 3 Reg. XX, 23. ἐκραταίωσαν ὑπὲρ ἡμᾶς, prævaluerunt nobis. Vid. & v. 25. 4 Reg. III, 26. 2 Reg. XI, 27. κραταίωσον τὸν πόλεμόν σου εἰς τὴν πόλιν, καὶ κατάσκαψον αὐτὴν, καὶ κραταίωσον, fortiter continua bellum adverſus urbem, & deſtrue illam, & fortis eſto. 4 Reg. XII, 14. καὶ ἐκραταίωσαν ἐν αὐτῷ τὸν οἶκον Κυρίου, & inſtaurabant illo domum Domini. Vid. & 2 Par. XXXIV, 8. 4 Reg. XV, 19. τοῦ κραταιῶσαι τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, ut firmaret regnum ejus. Pſ. LXIII, 5. ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρὸν, firmiter ſibi propoſuerunt rem malam. חזק verbal. invaleſcens, 2 Reg. III, 1. חזקה robur. Al. 2 Par. XII, 1. ἐκραταιώθη. כח robur, 2 Reg. XXII, 33. ὁ ἰσχυρὸς ὁ κραταιῶν με δυνάμει, robuſtus, qui firmat me potentia. משל dominor, 2 Reg. XXIII, 3. נכון niph. a כון Al. 3 Reg. III, 1. עז robur, Pſ. CIV, 4. עוז Jud. III, 10. Pſ. IX, 20. LXXXVIII, 14. עצם : עצים Kal & hiph. Pſ. XXXVII, 20. CIV, 23. פרר pih. a פור diſrumpo, Pſ. LXXIII, 14. שגב in niph. & hiph. Job. XXXVI, 22. ὁ ἰσχυρὸς κραταιώσει ἐν ἰσχύϊ αὐτοῦ, robuſtus prævalebit in robore ſuo. Pſ. CXXXVIII, 5. ἐκραταιώθη,

prævalet. חקף Chald. dirigor, Dan. IV, 33. תקף Chald. Dan. V, 22.

Κραταίωμα, firmamentum, robur. מעוז Pſ. XLII, 2. *Sym. Theod.* Prov. X, 30. משגב munitio, *Aqu. Sym.* Jer. XLVIII, 1. סוד arcanum, Pſ. XXIV, 15. סלע rupes, Pſ. XXX, 4. עז Pſ. XXVII, 11. עצמות plur. *Theod.* Eſ. XLI, 21. κραταιώματα. צר anguſtia, 1 Reg. II, 34.

Κραταιῶς, fortiter, vehementer. בחזקה in robore, Jud. VIII, 1. 1 Reg. II, 18.

Vid. alibi κραταιῶς Παιδεύομαι.

Κραταίωσις, firmitas, robur. עזו Pſ. LIX, 7. עזז *Aqu.* Pſ. XLII, 25. תעצמות plur. vires, Pſ. LXVII, 38. Vid. & Judith. VII, 20.

Κρατερὸς, idem quod κραταιὸς, robuſtus, vehemens. אמצים plur. *Aqu.* Zach. VI, 3. Amos. II, 16. κρατεροί. צור (forte legit צור rupes) *Sym.* Pſ. XLVIII, 15. κρατερόν.

Κρατέω, firmiter, fortiter teneo, retineo, obtineo, potior, firmiter adhæreo, maneo, tango, prehendo, capio, apprehendo, ſuſtineo, prævaleo, validus ſum, invaleſco, conforto, dominor, impero, inſtauro, poſſideo, & Κρατέομαι, abſcondor. אהב amo, Prov. XVIII, 22. κρατοῦντες αὐτῆς, (γλώσσης) *imperantes illi (linguæ)* אחידן Chald. plur. ænigmata, Dan. V, 12. ἀναγγέλλων κρατούμενα, *annuncians abſcondita.* אחז capio, Pſ. LXXII, 23. ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, *tenuiſti manum dexteram meam.* Cant. III, 4. ἐκράτησα αὐτὸν, καὶ οὐκ ἀφῆκα αὐτὸν, *firmiter tenui illum, & non dimiſi illum.* Eccleſ. II, 3. τοῦ κρατῆσαι ἐπ' εὐφροσύνῃ, (leg. ἀφροσύνῃ.) *ut prehenderem, caperem ſtultitiam.* Cant. VII, 8. κρατήσω τῶν ὕψεων αὐτοῦ, *prehendam ſummitates ejus.* אמיץ robuſtus, Job. IX, 19. ἰσχύϊ κρατεῖ, *robore valet.* אמץ pih. roboro, Amos. II, 14. ὁ κραταιὸς οὐ μὴ κρατήσῃ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, *robuſtus non valebit robore ſuo.* בוא venio, Prov. XXVIII, 22. הכתיר hiph. cingo, Prov. XIV, 18. אקים hiph. a קום conſtituo, Prov. XXX, 4. τίς ἐκράτησε πάντων τῶν ἄκρων τῆς γῆς; *quis dominatur omnibus extremitatibus terræ?* חזק in Kal, pih. hiph. & hithp. Gen. XIX, 16. ἐκράτησαν οἱ ἄγγελοι τῆς χειρὸς αὐτοῦ; *prehendebant angeli manum ejus.* Vid. & Eſ. XLI, 13. XLII, 6. XLV, 1. Jud. VII, 8. τῶν δὲ τριακοσίων ἀνδρῶν ἐκράτησεν, *trecentorum autem virorum dux erat.* Jud. XVI, 27. πρὸς τὸν νεανίσκον τὸν κρατοῦντα τὴν χεῖρα αὐτοῦ, *ad juvenem, qui tenebat manum ipſius.* 2 Reg. III, 6. Ἀβεννὴρ ἦν κρατῶν τοῦ οἴκου Σαοὺλ, *Abner firmiter adhærebat domui Sauli.* 2 Reg. XIII, 14. ἐκραταίωσεν ὑπὲρ αὐτὴν, *prævalebat illi.* Vid. & 1 Par. XIX, 12. XI. 2 Reg. X, 11. 3 Reg. XX,

23. Neh. III, 6. τὴν πύλην ἐκράτησαν, portam inſtaurabant. Vid. & verſ. ſeq. ubi eodem ſenſu verbum occurrit. Jer. XX, 7. ἐκράτησας, prævaluiſti. Ezech. XXII, 14. εἰ κρατήσουσιν αἱ χεῖρές σου; num manus tuæ ſuſtinebunt? Mich. VII, 18. οὐκ ἐκράτησεν ὀργὴν αὐτοῦ, non retinuit iram ſuam. Nah. II, 1. κράτησον ὀσφύος, conforta lumbum. In Gloſſ. in Proph. exponitur ἡδονῆς ἐγκρατεύου, voluptate te contineas. חוקה robur, Dan. XI, 2. כבש ſubigo, Joſ. XVIII, 1. ἡ γῆ ἐκρατήθη ὑπ' αὐτῶν, terra illis ſubjecta fuit. Conf. Act. II, 24. לכד capio, Deut. II, 34. III, 4. ἐκρατήσαμεν πασῶν τῶν πόλεων αὐτοῦ; cepimus omnes urbes ejus. Vid. & Jud. VIII, 12. & conf. 1 Macc. I, 2. Sic & Ælianus Var. L. VII. c. 19. δύο νεῶν Μεγαρίδων κρατήσας, cum duas naves Megaricas cepiſſet. Hab. I, 10. מבצר plur. מבצרים robora. Job. XXXVI, 19. πάντας τοὺς κρατοῦντας ἰσχὺν, omnes robore valentes. מלך regno, Eſth. I, 1. ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ χωρῶν ἐκράτησεν, centum viginti ſeptem provinciis imperabat. Sic Ælianus Var. L. III. c. 18. p. 250. πλειόνων ἐθνῶν μία πόλις κρατεῖ, in plurimas gentes una civitas imperium tenet. משל dominor, Prov. XVI, 32. ὁ κρατῶν ὀργῆς, qui imperat iræ. Vid. & Prov. XII, 25. XVII, 2. נאחז niph. *Sym.* Gen. XXII, 13. κρατούμενος, detentus. עבודה opus, Eſ. XXXII, 17. κρατήσει ἡ δικαιοσύνη ἀνάπαυσιν, tenebit juſtitia requiem. ענק torque cingo, Pſ. LXXII, 6. עצר detineo, Dan. X, 8. οὐκ ἐκράτησα ἰσχυρός, non manſi validus. Dan. XI, 6. οὐ κρατήσει ἰσχύος βραχίονος, non retinebit robur brachii. פרזון pagus, paganus, *Al.* Jud. V, 7. κρατοῦντες. רדה dominor, *Aqu.* Pſ. XLVIII, 15. κρατήσουσι. רדם part. cum affix. pron. dominans illis, *Aqu.* Pſ. LXVII, 29. κρατῶν αὐτῶν. שפט judico, Prov. VIII, 16. τύραννοι δι' ἐμοῦ κρατοῦσι γῆς, principes per me terræ imperant. Conf. Sap. III, 8. X, 2. תפש Ezech. XXI, 11. תמך ſuſtento, *Al.* Prov. XXXI, 19. ἐκράτησε, ubi LXX. ἐρείδει. Sap. XIV, 16. κρατηθὲν τὸ ἀσεβὲς ἔθος, invaleſcens impia conſuetudo. Sir. I, 16. δόξαν κρατούντων αὐτῆς ἀνύψωσεν, gloriam illorum, qui firmiter tenent illam, exaltavit. Vid. & Sir. IV, 14. X, 13. XXV, 14. & conf. Hebr. IV, 14. Sir. XXI, 15. πᾶσαν γνῶσιν οὐ κρατήσει, omnem ſcientiam non retinebit. 1 Macc. I, 2. οὐκ ἐκράτησε τῶν σκύλων αὐτῆς, non obtinuit ſpolia ejus. 1 Macc. X, 52. ἐκράτησα τῆς ἀρχῆς, regno potitus ſum. 2 Macc. IV, 10. τῆς ἀρχῆς κρατήσας, obtinens principatum. Vid. & v. 27. 2 Macc. V, 7. τῆς μὲν ἀρχῆς οὐκ ἐκράτησε, regno non potiebatur. Conf. B. *Raphelii* Annot. ex *Herod.* ad Ebr. VI, 18. p. 610. 2 Macc. IV, 50. διὰ τὰς τῶν κρατούντων πλεονεξίας, propter imperantium avaritiam. 2 Macc. XV, 38. κρατηθείσης τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν Ἑβραίων, poſſeſſa ab Ebræis civitate. *Heſychius*: Κρατεῖ, μένει, κρύπτει, κυριεύει, δυνάμει ἄρχει. Κρατεῖ, manet, abſcondit, dominatur, potentia imperat.

Κρατὴρ, crater, ſcyphus. אגן Exod. XXIV, 6. Cant. VII, 2. גביע Exod. XXV, 31. XXXVII, 18. קבעת fæx, fæculentum, *Sym.* Eſ. LI, 17. *Incert.* Exod. XXXVII, 17. Gloſſ. in Octateuch. Κρατῆρες, σίκλοι ἢ σκύφοι. Κρατῆρες, *ſicli vel ſcyphi.* קרת civitas, Prov. IX, 3. Conf. pecul. de Cratere Veterum Diſſ. Eruditi Anonymi in Hiſt. Crit. Reip. Liter. T. XII. p. 277. ſeq.

Κράτησις, potentia, imperium. Sap. VI, 3.

Κράτιστος, ſuperlat. a. κρατὺς, fortiſſimus, robuſtiſſimus, præſtantiſſimus, optimus. טוב bonus, Pſ. XXII, 7. Amos. VI, 2. מיטב bonum, optimum. 1 Reg. XV, 15. נעים amœnus, Pſ. XV, 6. ἐν τοῖς κρατίστοις ſc. χωρίοις, *in locis optimis.* צר Tyrus, *Sym.* Pſ. XLIV, 14. θυγάτηρ κρατίστη, *filia fortiſſima.* Conf. *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 929. 2 Macc. III, 2. ἐπιστολαῖς ταῖς κρατίσταις, *muneribus præſtantiſſimis.* 2 Macc. IV, 12. τοὺς κρατίστους τῶν ἐφήβων; *robuſtiſſimos ephebortum.* *Heſychius*: Κράτιστος, ἰσχυρότατος, δυνατώτατος. Κράτιστος, *robuſtiſſimus, potentiſſimus.*

Κράτος, robur, potentia, fortitudo. איתן Gen. XLIX, 24. אמיץ robuſtus, Eſ. XL, 26. ἐν κράτει ἰσχύος οὐδέν σε ἔλαθε, *pro potentia roboris* h. e. pro potenti robore *nihil te latet.* Conf. loca, quæ mox notavi ex Job. XXI, 23. Dan. IV, 26. & Epheſ. I, 19. Similia autem exempla, quibus ſubſtantivum pro adjectivo eſt poſitum, collegerunt *Vorſtius* Philol. Sacr. Part. I. c. 9. p. 245. ſeq. & *Glaſſius* Phil. Sacr. L. III. Tr. 1. can. 8. גאות elatio, Pſ. LXXXVIII, 10. σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης, *tu imperas vehementiæ maris.* גבורה *Sym.* Prov. VIII, 14. מעוז Dan. XI, 1. εἰς ἰσχὺν καὶ κράτος, *in robur & potentiam.* עז Job. XII, 17. παρ' αὐτῷ κράτος καὶ ἰσχὺς, *apud illum potentia & robur.* Pſ. LXXXIX, 13. τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου; *quis novit potentiam iræ tuæ?* *Theod.* Prov. X, 16. πόλις κράτους, *urbs roboris,* h. e. urbs munita. *Aqu.* Pſ. XXVIII, 2. δόξαν καὶ κράτος, *gloriam & robur.* LXX. ibi habent τιμήν. Conf. 1 Tim. VI, 16. עצם Job. XXI, 23. οὗτος ἀποθανεῖται ἐν κράτει ἰσχύος αὐτοῦ, *hic moritur potentia roboris* h. e. potenti robore *ejus.* Deut. VIII, 17. τὸ κράτος τῆς χειρός μου, *robur manus meæ.* רשף ſcintilla, Pſ. LXXV, 3. συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων, *confregit potentias arcuum.* תקף Chald. Dan. IV, 26. ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος μου, *potentia roboris mei,* h. e. potenti robore meo. *Heſychius*: Κράτος, βασιλεία, ἰσχὺς, δύναμις, δόξα, ἐξουσία. Κράτος, *regnum, robur, potentia, gloria, poteſtas.*

Κράτος καὶ ἰσχὺς, potentia & robur. חסן robur, it. theſaurus, Prov. XXVII, 24.

Κραυγάζω, clamo, vociferor. הריע hiph. a ריע clango, Eſd. III, 13. שוע pih. *Sym.* Job. XIX, 7. *Heſychius*: Κραυγάζει, βοᾷ, καλεῖ. Κραυγάζει, *clamat*, *vocat*.

Κραυγὴ, clamor, vociferatio, fremitus. הגיג meditatio, Pſ. V, 1. זעק infin. clamare, Eſ. XXX, 19. זעקה Gen. XVIII, 20. Eccleſ. IX, 17. Eſ. LXV, 19. מרום altum, Eſ. LVIII, 4. צוחה Pſ. CXLVII, 17. Jer. XIV, 2. צום ieiunium, Eſth. IV, 3. צעקה Gen. XVIII, 21. Jer. XLIX, 20. רגע diſrumpo, Jer. XXXI, 37. κραυγὴν ἐν θαλάσσῃ, *fremitum in mari*. רנה cantio, *Al.* 3 Reg. VIII, 28. רעמה tonitru, *Sym.* Job. XXXIX, 19. שאון tumultus, Eſ. LXVI, 6. שוע pih. vociferor, Jon. II, 3. שועה 1 Reg. V, 12. Jer. IV, 19. Soph. I, 17.

Κρεάγρα, inſtrumentum, quo carnes ex aheno tolluntur, fuſcina. יעים plur. palæ, 2 Par. IV, 16. מזלג Exod. XXVII, 3. 1 Reg. II, 13. סיר olla, 2 Par. IV, 11. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. & Gloſſ. in Octateuch. κρεάγρας interpretantur περόνας, *ſubulas*. Sed aliter alii. *Heſychius*: Κρεάγρα, ἐν ᾗ αἴρεται τὰ κρέα. Κρεάγρα, *qua eximuntur carnes*. *Schol. Ariſtoph.* in Equ. v. 769. Κρεάγρα, εἶδος ἐργαλείου μαγειρικοῦ χειρὶ παρεοικὸς, μόνον ἐγκεκαμμένους τοὺς δακτύλους, ἀναρπῶσα τὰ ζεστὰ διὰ τὸ τὰς χεῖρας μὴ καίεσθαι. Κρεάγρα δὲ εἴρηται, ἀπὸ τοῦ τὰ κρέα ἐπὶ τοῖς λέβησιν ἀγρεύειν καὶ ἀνασπᾶν. Κρεάγρα, *genus inſtrumenti coquinarii, manui ſimile, digitos modo incurvos habens, extrahens cocta, ne digiti adurantur. Κρεάγρα autem dicitur ab ἀγρεύειν τὰ κρέα, quod lebetibus illæ carnes capiantur & extrahantur.* In Epigrammate apud *Suidam* κρεάγρα σιδηροδάκτυλος dicitur *fuſcina ferreos digitos habens*.

Κρεανομέω, carnem divido. נתח pih. divido, Lev. VIII, 19.

Κρέας, caro. בשר Gen. IX, 4. Exod. XII, 8. שאר *Aqu. Sym.* Pſ. LXXVII, 20.

Κρείσσων, κρείττων, comparat. præſtantior, melior. גבר vir, Prov. XXIV, 5. טוב bonus, Exod. XIV, 12. Pſalm. XXXVI, 17. LXII, 4. Prov. III, 14. VIII, 11. טוב טוב bonus bonus, Jud. XI, 25. עזר part. auxilians, Ezech. XXXII, 21. *Heſychius*: Κρεῖσσον, κρεῖττον, βέλτιον, κάλλιον. Κρεῖσσον, κρεῖττον, *melius*, *præſtantius*. Conf. *Suicer.* Theſ. T. I. p. 157.

Κρεμάζω, ſuſpendo. תלה Job. XXVI, 7.

Κρεμαστὸς, penſilis. מצודה munimentum, *Al.* Jud. VI, 2. τὰ σπήλαια, καὶ τὰ κρεμαστὰ ſc. ὀχυρώματα, *ſpeluncas*, & *propugnacula penſilia*. Videntur penſilia illa propugnacula talia fuiſſe, quæ in rupibus prominentibus ſita fuerunt.

Κρε-

Κρεμάω, & κρεμαννύω vel κρεμάννυμι, ſuſpendo. הוקיע hiph. a יקע ſuſpendo, *Sym.* Num. XXV, 4. κρέμασον. נתלו niph. *Syr.* & *Hebr. Int.* Gen. XXII, 13. κρεμάμενος. תלה Gen. XL, 19. Joſ. VIII, 29. Pſ. CXXXVI, 2.

Κρεοτομέω, carnem diſſeco. נתח pih. divido, *Al.* Lev. VIII, 19. ἐκρεοτόμησε.

Κρημνίζω, præcipito, 2 Macc. VI, 10. κατὰ τοῦ τείχους ἐκρήμνισαν, *de muro præcipitarunt.* *Heſychius*: Ἐκρήμνισαν, ἐκρέμασαν, κατεπόντισαν. Ἐκρήμνισαν, *ſuſpenderunt*, *ſubmerſerunt.*

Κρημνὸς, præcipitium, locus præruptus. סלע petra, 2 Par. XXV, 12. *Heſychius*: Κρημνὸς, ὄχθος ἐξοχὴ πέτρας καὶ ὄρους βάθος· χάος. Κρημνὸς, ſcopulus. *Eminentia petræ, & montis profunditas, chaos.*

Κρημνότης, munitio, firmitas. 2 Macc. X, 34.

Κρήνη, fons. ברכה piſcina, 2 Reg. II, 13. IV, 12. 4 Reg. XX, 20. *Heſychius*: Κρήνη, πηγὴ, ὕδωρ ἀγώγιμον. Κρήνη, *fons, aqua ductilis.* Vid. & Sir. XLVIII, 12. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κρήνη, πηγὴ, ἐκροὴ ὕδατος. Κρήνη, *fons*, *effluxus aquæ.*

Κρηπίδωμα, fundamentum, baſis. עזרה atrium, *Aqu.* Ezech. XLIII, 15. κρηπιδώματος.

Κρηπὶς, idem, it. crepido, & ora vel ripa aquæ. אולם porticus, Joël. II, 17. ἀνὰ μέσον τῆς κρηπῖδος τοῦ θυσιαστηρίου κλαύσονται, *in medio crepidinis altaris plorabunt.* Conf. 2 Macc. X, 26. גדות plur. ripæ, Joſ. III, 15. ὁ δὲ Ἰορδάνης ἐπληροῦτο καθ' ὅλην τὴν κρηπῖδα αὐτοῦ, *Jordanes autem implebatur per totam ripam ſuam.* Vid. & Joſ. IV, 18. 1 Par. XII, 15. & conf. 1 Macc. IX, 45. ubi verba: ἕως τῶν κρηπίδων τοῦ Ἰορδάνου, *Latinus* vertit: *usque ad oram Jordanis.* Gloſſ. in Octateuch. Κρηπῖδα, βαθμίδα, ἢ βάσιν, ἢ ὄχθη. (l. ὄχθην.) Κρηπῖδα, *gradum, vel baſin, vel ripam.*

Κρῆτες, plur. Cretenſes, gens Palæſtinæ, Philiſtæi. כרתים Ezech. XXV, 16. Soph. II, 5. Conf. *Bocharti* Chan. Lib. I. c. 15. p. 457. & Bibl. Brem. Cl. II. p. 1018.

Κρήτη, Creta, Palæſtinæ regio littoralis. כרות plur. foſſuræ, Soph. II, 6. Conf. *Bochartum* lib. cit. p. 458.

Κριθὴ, hordeum. שערה in plur. שערים Exod. IX, 32. Lev. XXVII, 16.

Κρίθινος, hordeaceus. שערים plur. Num. V, 15. Jud. VII, 13. 4 Reg. IV, 42. Conf. Joh. VI, 9.

Κρίκος,

Κρίκος, circulus, annulus. בתים plur. *Aqu.* Exod. XXX, 4. κρίκοι. חוח *Sym.* Eſ. XXXVII, 29. קרסים plur. *Aqu.* Exod. XXXV, 11.

Κρίμα, judicium, it. ſtatutum, jus, quod legibus conſentaneum, quod fas eſt, rectum, juſtitia, it. lis, it. interpretatio. דבר verbum, Exod. XVIII, 22. דין Job. XXXVI, 17. דינא Chald. Dan. VII, 22. חקה ſtatutum, Ezech. XXXVII, 24. τὰ κρίματά μου φυλάξονται, *ſtatuta mea cuſtodient.* משפט Lev. XVIII, 4. τὰ κρίματά μου ποιήσετε, καὶ τὰ προςάγματα, *ſtatuta mea facietis & præcepta.* Vid. & Lev. XX, 22. Deut. IV, 1. XXVI, 16. 17. 2 Par. XXX, 16. ἔστησαν ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτῶν κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν, *ſtabant, in ſtatione ſua, prout fas illis erat.* Vid. & 2 Par. IV, 7. 20. 2 Par. XXIV, 24. μετὰ Ἰωὰς ἐποίησε κρίματα, *in Joas exercuit judicia.* Job. XXXI, 13. εἰ δὲ καὶ ἐφαύλισα κρίμα θεράποντός μου; *num vero etiam contemſi litem ſervi mei?* Conf. 1 Cor. VI, 7. Pſ. IX, 17. Ad quem locum reſpiciens *Suidas* ita: Κρίματα, αἱ οἰκονομίαι. Δαβίδ· γινώσκεται Κύριος κρίματα ποιῶν, τουτέστι δικαίως οἰκονομῶν. Κρίματα, *adminiſtrationes. David: Cognoſcitur Dominus* κρίματα ποιῶν, *h. e. juſte gubernans.* Pſ. XXXV, 6. τὰ κρίματά σου ἄβυσσος πολλὴ, *judicia tua abyſſus magna.* Conf. Rom. XI, 33. Prov. XXI, 15. εὐφροσύνη δικαίων ποιεῖν κρίμα, *lætitia juſtorum, facere quod rectum eſt.* Vid. & Prov. XXVIII, 5. Jer. V, 1. Mich. III, 9. VI, 8. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κρίμα, δικαίωμα ἢ ἀκρίβασμα. Κρίμα, *quod legibus conſentaneum eſt, quod exacte juxta normam factum.* Ezech. V, 8. ποιήσω ἐν μέσῳ σου κρίματα, *exercebo in medio tui judicia.* Ibid. v. 10. ποιήσω ἐν σοὶ κρίματα, *exercebo in te judicia.* Vid. & v. 15. *Suidas* in v. Δικαιώματα ex *Theodoreto* ad Pſ. CXVIII, 5. p. 879. Κρίματα δὲ, ὡς τὰς θείας ψήφους ὑποδεικνύντα, καὶ τὰς ἀξίας ἀνταποδόσεις τῶν τε ἐννόμως καὶ παρανόμως βιούντων. Κρίματα, *autem (ſcriptura vocat,) tanquam quæ divinos calculos oſtendunt & dignas retributiones illorum, qui tam juxta leges, quam contra leges vivunt. Heſychius*: Κρίματα, ψῆφοι, δίκαι. Κρίματα, *calculi, judicia.* Idem: Κρίμα, ἀνταπόδοσις Θεοῦ. Κρίμα, *retributio Dei.* Ezech. XXXIV, 16. βοσκήσω αὐτὰ μετὰ κρίματος, *paſcam illas, prout rectum eſt.* Mich. VII, 9. ποιήσει τὸ κρίμα μου, *exercebit jus meum.* Conf. Eſ. X, 2. עדות teſtimonium, 2 Par. XXXIV, 31. פשר Chald. interpretatio, Dan. V, 17. κρίματα συγκρῖναι, *interpretationes dare.* Conf. v. Σύγκριμα. צדקה juſtitia, Jer. LI, 10. ἐξήνεγκε Κύριος τὸ κρίμα αὐτοῦ, *protulit Dominus juſtitiam ſuam.* Vid. & 1 Reg. II, 10. ubi nihil pro hac voce in textu Hebr. legitur. Ex quo loco in Gloſſ. MSS. in Cant. Script. Κρίμα exponitur δικαίωμα, *jus.* Conf. Jer. IX, 24. Sir. XLI,

XLI, 5. *μὴ εὐλαβοῦ κρίμα θανάτου, ne timeas judicium mortis.* Vid. & v. 3. & conf. Luc. XXIV, 20. & quæ notavi in Κρίσις.

Κρίνον, lilium. חבצלת Eſ. XXXV, 1. פרח flos, Exod. XXV, 31. Num. VIII, 5. Gloſſ. in Octateuch. *Κρίνα, ἄνθη εὐωδιάζοντα, κρίνοις ἐμφερῆ. Κρίνα, flores ſuaviter olentes, liliis ſimiles.* שושן 3 Reg. VII, 21. Cant. II, 16. שושנה 2 Par. IV, 5. Cant. II, 1.

Κρίνω, judico, cauſam ago, probo, exploro, jus dico, contendo, litigo, ordino, condemno, punio. בחן exploro, Job. VII, 18. *εἰς ἀνάπαυσιν αὐτὸν κρινεῖς, in requie illum exploras. Phavorinus: Κρίνειν, τὸ ἐξετάζειν καὶ δοκιμάζειν, καὶ βασανίζειν, καὶ ἀνακρίνειν Ἀττικῶς. Κρίνειν, explorare & probare, & examinare, & inquirere Attice dicitur.* Conf. quæ ex *Baſilii* Homil. in Pſ. VII. affert *Druſius* Miſcell. Cent. I. c. 59. גרה pih. miſceo, Prov. XXVIII, 25. *ἄπληστος ἀνὴρ κρινεῖ εἰκῇ, inſatiabilis vir temere litigabit.* דון : הדין Kal. & hiph. Gen. XXX, 5. *ἔκρινέ μοι ὁ Θεὸς, cauſam meam egit Deus.* Eccleſ. VI, 10. *οὐ δυνήσεται κριθῆναι μετὰ τοῦ ἰσχυροτέρου, non poterit litigare cum potentiori.* Conf. 1 Cor. VI, 6. דין judicium, Job. XXXV, 14. *κρίθητι δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, litiga, judicio contende autem coram illo.* Prov. XXIX, 7. *ἐπίσταται Κύριος κρίνειν πενιχροῖς, novit Dominus cauſam agere pauperum.* Prov. XXXI, 5. *καὶ ὀρθὰ κρῖναι οὐ μὴ δύνωνται ἀσθενεῖς, & recte judicare non poſſint infirmos.* דרש quæro, 2 Par. XXIV, 22. האשים hiph. reum declaro, Pſ. V, 11. *κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεὸς, condemna illos Deus.* Conf. Joh. III, 17. Rom. XIV, 4. & B. *Wolfium* ad Matth. VII, 1. p. 145. & ad Act. XIII, 27. p. 1192. ſeq. הכין hiph. a כון paro, Ezech. VII, 14. *κρίνατε τὰ σύμπαντα, ordinate omnia.* Apud *Heſychium Κρῖναι* inter alia exponitur *τάξαι, ordinare.* יסור eruditio, Job. XXXIX, 32. כנמא Chald hujusmodi, in hunc modum, Eſd. IV, 8. משאת onus, 2 Par. XXIV, 6. משפט judicium, Jud. IV, 5. Job. VIII, 3. בעל משפט dominus judicii, Eſ. L, 8. *ὁ κρινόμενός μοι, qui jus mihi dicit.* הסיר משפט aufero jus, Job. XXVII, 2. *ζῇ ὁ Θεὸς, ὃς οὕτω με κέκρικε, vivit Deus, qui ita me punivit.* Conf. Act. VII, 7. בעיני in oculis alicujus, Prov. XXX, 12. ריב : הריב Kal & hiph. litigo, Gen. XXVI, 21. *ἐκρίνοντο δὲ καὶ περὶ ἐκείνου, litigabant vero etiam de illo.* Jud. VIII, 1. *ἐκρίνοντο μετ' αὐτοῦ κραταιῶς, litigabant cum illo vehementer.* Jud. XXI, 22. *κρίνεσθαι πρὸς ὑμᾶς, ut judicio contendant nobiſcum.* Vid. & Job. XXXI, 13. Jer. II, 9. Oſ. II, 2. Mich. VI, 1. & conf. Sir. XLII, 10. *Heſychius: Κρίνειν, ἀριθμεῖν, χωρίζειν, ἀνακρίνειν, συγκρίνειν. Ἔνιοι κρινώμεθα, ἀντὶ τοῦ μαχώμεθα ἢ διαλεγώμεθα. Κρίνειν, numerare, ſeparare, dijudicare, judicio* con-

contendere. Nonnulli κρινώμεθα dicunt pro *pugnemus*, *vel diſceptemus*. Job. X, 2. διὰ τί με οὕτως ἔκρινας; *quare me ſic damnaſti?* Job. XIII, 19. τίς γάρ ἐστιν ὁ κριθησόμενός μοι; *quis enim eſt, qui velit judicio mecum contendere?* Vid. & Eſ. L, 8. & conf. Matth. V, 40. ריב lis, Job. IX, 3. ἐὰν γὰρ βούληται κριθῆναι αὐτῷ, *ſi enim velit litigare cum illo*. Thren. III, 35. ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν, *cum judicatur ille, cum quæſtio de illo inſtituitur*. Conf. *Lamb. Bos* ad Rom. III, 4. p. 102. שמע audio, Deut. I, 17. κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς, *parvum eodem modo ac magnum judicabis*. שפט Jud. XVI, 5. κρίναι ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, *judicet Deus inter me & te*. Pſ. L, 6. καὶ νικήσῃς, ἐν τῷ κρίνεσθαί σε, *& vincas, dum judicaris*. Vid. & Pſ. CIX, 7. & conf. Cl. *Elſnerum* ad Rom. III, 4. p. 18. Pſ. LXXXI, 3. κρίνατε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ, *jus dicite orphano & pauperi*. Vid. & Eſ. I, 17. 23. & conf. Sir. VIII, 17. Eſ. LXVI, 16. ἐν γὰρ τῷ πυρὶ κριθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ πᾶσα σάρξ, *igne enim punietur omnis terra, & gladio ejus omnis caro*. Conf. 1 Cor. XI, 31. 32. Sic & κρίσις pro *punitione* legitur. *Phavorinus*: Κρίσις καὶ ἡ κόλασις. ὡς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται. τουτέστιν οὐ κολάζεται. *Κρίσις etiam eſt punitio. Ut in Evangelio: Et εἰς κρίσιν non venit, hoc eſt, non punitur*. Reſpicit Joh. V, 24. Conf. & quæ notavi ex *Incerto* ad Jer. X, 24. in v. Κρίσις. Ezech. XXXVIII, 22. κρινῶ αὐτὸν θανάτῳ καὶ αἵματι, *puniam illum, vel e medio tollam illum peſte & bello*. *Heſychius*: Κρινομένους, ἀναιρομένους, ἀποθνήσκοντας. *Κρινομένους, illos qui e medio tolluntur, morientes*. Conf. 1 Petr. IV, 6. Jer. II, 35. κρίνομαι πρὸς σε, *judicio contendam tecum*. 3 Eſd. VIII, 11. φιλάνθρωπα ἐγὼ κρίνας, *humanitates ego judicans*.

Κριὸς, aries, it. clypeus, & machina bellica, qua muri quatiuntur. אדיר magnificus, Jer. XXV, 34. 35. 36. איל in plur. אילים Gen. XV, 9. XXXI, 38. & alibi paſſim. אילים legiſſe etiam pro אלים videntur LXX. Pſ. XXVIII, 1. ubi ita: ἐνέγκατε Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν, *afferte Domino filios arietum*. Præcedunt, &, ut videtur, ex alio Interprete verba: ἐνέγκατε Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ. Conf. *Druſii* Miſc. Cent. I. c. 54. איל cervus, Thren. I, 7. דכר Chald. Eſd. VI, 9. 17. כלי vas, Jer. XXV, 34. כר paſcuum, Pſalm. LXIV, 14. עתודים plur. hirci, Ezech. XXVII, 21. פר juvencus, Eſ. XXXIV, 7. צנה clypeus, ſcutum, *Incert.* Ezech. XXVI, 8. κριὸς. שה pecus, Ezech. XXXIV, 22. שלטים plur. ſcuta, 1 Par. XVIII, 7. 2 Macc. XII, 15. ἄτερ κριῶν καὶ μηχανῶν ὀργανικῶν κατακρημνίσαντα τὴν Ἰεριχὼ, *ſine arietibus & machinis præcipitantem Jericho*. Sic & apud *Diodorum Siculum* Lib. II. p. 113. κριοὶ πρὸς ἀνατροπὴν μεμηχανημέ-

ναι τειχῶν, *arietes ad murorum everſionem fabricati. Heſychius*: Κριὸς, ῥόπαλον πολιορκητικόν. καὶ ὁ τῶν προβάτων ἄρσην. ὄργανον. ἀσπίς. Κριὸς, *clava in urbium obſidionibus uſitata, & ovium maſculus. inſtrumentum. clypeus.* De machina bellica, Vide & *Suidam* v. Κριὸς, & plura de hac machina bellica, Romanis etiam *aries* dicta apud *Lipſium* Poliorcet. & in Schol. *Cerdæ* in Pſalter. Salom. p. 979. ed. *Fabric.* in Cod. Pſeudepigr. V. T.

Κρίσις, judicium, ſententia, it. quod legibus conſentaneum, quod fas eſt, rectum, ſtatutum, juſtitia, lis, cauſa, conſuetudo, mos. און iniquitas, Prov. XIX, 28. דבר verbum, Exod XXII, 9. ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐλεύσεται ἡ κρίσις ἀμφοτέρων, *coram Deo veniet cauſa amborum.* Vid. & Exod. XXIV, 14. דון *Al.* Job. XIX, 29. κρίσις. דין Pſalm. CXXXIX, 13. ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν, *Dominus in judicio de cauſa cognoſcet pauperum.* Jer. V, 28. οὐκ ἔκριναν κρίσιν ὀρφανοῦ, *non judicarunt cauſam orphani.* Vid. & Jer. XXII, 16. יריב litigator, Eſ. XLIX, 25. τὴν κρίσιν σου κρινῶ, *cauſam tuam agam.* מדון contentio, Prov. XXIII, 29. τίνι κρίσεις; *cui lites?* מדנים plur. Prov. VI, 19. מצוה præceptum, Deut. XI, 1. τὰς κρίσεις αὐτοῦ, *ſtatuta ejus.* משפט Exod. XV, 25. ἔθετο αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίσεις, *poſuit illi præcepta & ſtatuta.* Vid. & Deut. IV, 5. 14. Exod. XXVIII, 15. ποιήσεις λόγιον τῶν κρίσεων, *facies oraculum judiciorum.* Exod. XXVIII, 26. τὸ λόγιον τῆς κρίσεως, *oraculum judicii.* In Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Λόγιον κρίσεων exponitur λόγος ἀκριβὴς, *verbum accuratum.* Sic & Gloſſ. in Octateuch. Λόγον (leg. Λόγιον) κρίσεως, λόγον ἀκριβῆ. Deut. X, 18. ὁ ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ, *in judicio de proſelyti & orphani cauſa cognoſcens.* Similiter *Xenophon* Hiſt. Græc. L. V. p. 436. Ἰσμηνίᾳ κρίσιν ποιῆσαι, *in judicio de Iſmeniæ cauſa cognoſcere.* Conf. *Raphelii* not. ex eod. ad Joh. V, 27. p. 129. Deut. XVI, 18. κρινοῦσι τὸν λαὸν (κατὰ) κρίσιν δικαίαν, *judicabunt populum judicio juſto.* Deut. XIX, 6 κρίσις θανάτου, *judicium mortis* Vid. & Jer. XXVI, 11. *Ælianus* Lib. XIII. c. 38. κρίσιν θανατικὴν dixit. 4 Reg. I, 7. τίς ἡ κρίσις τοῦ ἀνδρὸς; *unde vir ille dignoſci poteſt? vel quinam habitus viri illius?* 4 Reg. XXIV, 26. ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ κρίσιν, *ſententiam de illo ferebat.* 2 Par. XXXV, 13. ὤπτησαν τὸ φασὲκ ἐν πυρὶ κατὰ τὴν κρίσιν, *aſſabant paſcha igne, prout fas erat.* Eſd. III, 4. ἐποίησαν ὁλοκαυτώσεις ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἀριθμῷ, ὡς ἡ κρίσις, *faciebant holocauſtum quotidie numero, prout fas erat.* Poëtæ dicerent, ὡς θέμις ἐστί. Pſ. XXXVI, 32. ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν, *lingua ejus loquetur rectum.* Vid. & Eſ. V, 7. Eſ. XLI, 1. τότε κρίσιν ἀναγγειλάτωσαν, *tunc rectum annuncient*, vel quod legibus con-

conſentaneum eſt. Conf. Matth. XII, 18. Jer. I, 16. λαλήσω πρὸς αὐτοὺς μετὰ κρίσεως, *ſententiam de illis feram*. Vid. & Jer. XXXIX, 5. LII, 7. Jer. X, 24. παίδευσον ἡμᾶς, Κύριε, πλὴν ἐν κρίσει, καὶ μὴ ἐν θυμῷ, *caſtiga nos, Domine, veruntamen in judicio, & non in furore*. Ad quem locum *Incertus* in Cat. *Ghiſlerii* p. 935. κρίσιν δὲ (καλεῖ) παρατεταμένην τινὰ βάσανον, ἐξ ἧς ἐπίγνωσις τοῖς παιδευομένοις ἐγγίνεται. ἔθος γὰρ κρίνεσθαι λέγειν τὸν μακρὰ βασανιζόμενον. *Judicium vero* (appellat) *protenſam quandam punitionem, ex qua ſui agnitio caſtigatis oboritur. Dicimus enim eum judicari, qui diu pœnis affligitur*. Jer. XVII, 11. ποιῶν πλοῦτον αὐτοῦ οὐ μετὰ κρίσεως, *opes ſuas non juſte acquirens*. *Al.* Jud. XVIII, 7. ὡς κρίσις Σιδωνίων ἡσυχάζοντα, *juxta tranquillos Sidoniorum mores*. Vid. & Jud. XIII, 13. & conf. 2 Macc. XIV, 38. נקם ultio. Prov. VI, 34. Eſ. XXXIV, 8. XXXV, 4. פליליה *Sym.* Eſ. XXVIII, 7. צדק juſtitia, Eſ. XI, 4. ריב infin. a רוב litigare, Job. XXXIX, 32. ריב lis, 2 Reg. XV, 2. Prov. XV, 19. XXX, 33. *Sym.* Prov. XIX, 17. שפט infin. judicare, Gen. XIX, 9. שפטים plur. Exod. VI, 6. Sir. XXXIII, 34. ἄνευ κρίσεως μὴ ποιήσῃς μηδὲν, *ſine juſtitia* vel *æquitate nihil plane facias*.

Vid. alibi κρίσις Αἵματος.

Κρίσιν ποιέω, judicium facio, ultionem ſumo. נקם niphal Eſ. I, 24.

Κριτήριον, tribunal, judicium. דין Chald. judicium, Dan. VII, 10. κριτήριον ἐκάθισε, *judicium ſedebat*. Vid. & v. 26. & conf. quæ ex *Luciano* & *Polybio* notat Cl. *Elſnerus* ad 1 Cor. VI, 4. p. 93. מדין Jud. V, 10. καθήμενοι ἐπὶ κριτηρίῳ, *ſedentes in tribunali*. משפט 3 Reg. VII, 7. Vid. & Sui ſam. v. 49. *Heſychius*: Κριτήριον, δικαστήριον, ἢ δικαστικὸν κριτήριον, *locus ubi inquiritur, tribunal*.

Κριτὴς, judex. דין 1 Reg. XXIV, 16. מדון contentio, Hab. I, 3. רב magnus, magiſter, Eſ. LXIII, 7. κριτὴς ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, *judex bonus domui Iſraël*. Conf. Act. XXIV, 10. שבט ſceptrum, Deut. I, 15. שפט Deut. I, 16.

Κριτὴς γίνομαι, judex fio. הריב hiph. a רוב litigo, Job. XIII, 8.

Κρίωμα, ornamentum in capitulis columnarum, à κριὸς, aries. אילים plur. ex איל limina, *Aqu.* Ezech. XL, 15. κριώματα. *Hieronymus frontes* interpretatur.

Κρόκη, ſubtegmen. נגחת recalvatio, Lev. XIII, 55. שתי *Sym.* Jud. XVI, 13. ערב Lev. XIII, 48. 49. *Heſychius*:

Κρόκη, τριχώματος εἶδος, ἢ ῥοδάνη. Κρόκη, villi ſpecies, vel ſubtegmen.

Κρόκινον ſc. μύρον, unguentum ex croco. מֹר myrrha, Al. Prov. VII, 17. διέῤῥαγκα τὴν κοίτην μου κροκίνῳ, aſperſi cubile meum unguento crocino. De eodem unguento Propertius L. III. El. 10.

Et crocino nares myrrheus ungat onyx.

Conf. ill. *Spanhemii* Obſerv. in *Callimach.* p. 70. & 98. ſeq.

Κροκόδειλος χερσαῖος, crocodilus terreſtris. צב Lev. XI, 29. Dicitur crocodilus ille alias κίχωρος. *Heſychius*: Κίχωρος, ὁ χερσαῖος κροκόδειλος. Imo etiam ἀνδρίας dictus eſt. Conf. quæ notavi ad *Heſych.* in h. v.

Κρόκος, crocus. כרכם Cant. IV, 14. מר myrrha, Prov. VII, 17.

Κροκύφαντος, reticulum capitis, quo comam mulieres conſtringebant. מטפחות plur. *Aqu.* Eſ. III, 19. κροκυφάντους. *Etymologicum* M. & *Phavorinus*: Κροκύφαντος, ὅτι διὰ κρόκης ὑφαίνεται. Οἱ δὲ Ἀττικοὶ κεκρύφαλον αὐτὸ καλοῦσιν, ὅτι κρύπτει τὸν φαλὸν, ὅ ἐστι ἐξοχὴ τῆς κεφαλῆς. Κροκύφαντος ita dicitur, *quia per tramam texitur. Attici vero* κεκρύφαλον *illud vocant, a* κρύπτειν, *tegere* τὸν φαλὸν, *qui eſt prominentia capitis.* Conf. *Pollucem* Onom. L. VII. ſegm. 192. *Salmaſium* Epiſt. p. 85. ſeq. & *Perizonium* not. ad *Ælian.* Var. L. VII. c. 9.

Κρόμμυον, cepa. בצל Num. XI, 5.

Κροσσός. Κροσσωτόν. Vid. Κρωσσός. Κρωσσωτόν.

Κρόταφος, tempus, pars capitis tenuior. רקה q. d. tenuis, Jud. IV, 21. V, 26. עפעפים dual. palpebræ, *Theod.* Pſ. CXXXI, 4. κροτάφοις. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κροτάφοις, τοῖς ἐπάνωθεν τῶν ὀφρύων τόποις. Κροτάφοις, *locis quæ ſupra ſupercilia.*

Κροτέω, pulſo, plaudo. הכה hiph. a נכה percutio, 4 Reg. XI, 12. ἐκρότησαν χειρὶ, *plaudebant manu.* Vid. & Ezech. VI, 11. Ezech. XXI, 14. κρότησον χεῖρα ἐπὶ χεῖρα, *pulſa manum ad manum.* השפיק hiph. applaudo, *Sym.* Eſ. II, 6. ἐκρότησαν. מחא Pſ. XCVII, 9. Ezech. XXV, 6. ספק & שפק, Job. XXVII, 23. Thren. II, 15. Ezech. XXI, 12. תקע clango, Pſalm. XLVI, 1. κροτήσατε χεῖρας, *plaudite manibus. Heſychius* & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κροτήσατε χεῖρας, ἐπαινέσατε ταῖς χερσίν. Κροτήσατε χεῖρας, *applaudite manibus.* Ita etiam *Suidas* Κροτήσατε interpretatur, qui addit præterea: Νενικηκότων γὰρ ὁ κρότος, *Victorum enim eſt plauſus.* Nah. III, 19. κροτήσουσι χεῖρας ἐπὶ σὲ, *complodent*

ſtanti propter te. Gloſſ. MS. in Proph. Κρουνοῦνται, ἀναβλύζουσι. Κρουνώσουσι, *obſtupeſcent.* *Heſychius* s. Κρουνοῦνται, ἐκπλαγήσονται.

Κρουνηδὸν, inſtar ſcatebræ, ſeu fontis ſalientis. 2 Macc. XIV, 45. In Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κρουνηδὸν (MS. vitioſe Κρουνδὸν) exponitur κατὰ κεφαλῆς, *de capite.*

Κρουνισμὸς, ſcatebra, ſcaturigo. צנור *Aqu.* 2 Reg. V, 8.

Κρουνὸς, ſcatebra ſaliens. צנור canalis, *Aqu.* 2 Reg. V, 8. κρουνῶν. *Sym.* Pſ. XLI, 9. κρουνῶν. *Heſychius*: Κρουνῶν, ῥευμάτων. Κρουνῶν, *fluentorum.* Id. Κρουνοί, ῥεῖθρα, ὀχετοί, ὑδάτων ἐκβολαί. Κρουνοί, *fluenta, canales, aquarum eruptiones.*

Κροῦσμα, percuſſio. מריח *Sym.* Eſ. I, 6.

Κρούω, pulſo. דפק Jud. XIX, 22. ἔκρουσαν ἐπὶ τὴν θύραν, *pulſabant fores.* Vid. & Cant. V, 2. Judith. XIV, 14. ἔκρουσε τὴν αὐλὴν τῆς σκηνῆς, *pulſabat ad aulam tabernaculi.* Sic & alias κρούειν θύραν, Atticos dicere, Viri Docti contra *Phrynichum* oſtendunt. Vide *Wolfium* ad Apoc. III, 20. p. 480.

Κρυβῆ, alias κρυφῆ, occulte, clam. בסתר in occulto, 2 Reg. XII, 12. חרש *Incert.* Joſ. II, 1.

Κρύος, frigus, gelu, glacies. חנמל grando major, *Aqu.* Pſ. LXXVII, 52. κρύει. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κρύος, ψῦχος, παγετὸς, ῥῖγος. (MS. ῥῆγος.) Κρύος, *frigus, aqua compacta, ſtupor.*

Κρυπτὸς, occultus, abſconditus. אטמים part. pah. clauſis, 3 Reg. VI, 4. θυρίδας διακυπτομένας κρυπτὰς, *feneſtras, per quas aliquis inclinans ſe proſpicere poterat, occultas.* Inde Gloſſ. MSS. in lib. 3 Reg. Κρυπτὰς θυρίδας, (MS. Κρυπτὰς θυρίδας) καὶ τὰς σταθμὰς τῶν εἰσόδων, ἤτοι τὰς παραστάδας, τουτέστι τοξικάς. (MS. τοξικαί.) Κρυπτὰς θυρίδας, *& poſtes januarum appellant, ſive* παραστάδας, *hoc eſt, arcuatas.* In Cod. *Fabric.* male hæc conjunguntur cum Ἐκκλεσιάζομένου, & præterea corrupte ita leguntur: Κρυπταῖς θυρίδας καὶ τὰς σταθμὰς τῶν εἰσόδων ἢ τούτων παραστάτας, τουτέστι τοξίς. Conf. Τοξικαί. Ezech. XL, 17. θυρίδες κρυπταί. Inde Gloſſ. MS. in Ezech. Κρυπταί, τοξικαί. Et Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Θυρίδες κρυπταί, αἱ τοξικαί. *Hieronymus* ad Ezech. l. c. Τοξικὰς θυρίδας *Symmachus vocat, quas ſeptuaginta Interpretes abſconditas, alii obliquas.* Τοξικὰς *autem, quod inſtar ſagittarum anguſtum in ædes lumen immittant, & intrinſecus dilatentur.* בקיעים plur. rupturæ, Eſ. XXII, 9. כסה pih. tego, Eſ. XXIX, 10. מסתר abſconſio, Jer. XLIX, 9. משכית effigies, Ezech. VIII, 12. נסתר part. niph. Deut. XXIX, 29. Sir. I, 28. ἀποκαλύψει Κύριος τὰ κρυπτά σου, *revelabit Dominus occulta*

culta tua. Vid. & Sir. IV, 21. Suſann. v. 42. & conf. Rom. II, 16. סתר *Theod.* 2 Reg. XII, 12. *ἐν κρυπτῷ.* עפלים hæmorrhoides, *Sym.* Deut. XXVIII, 27. 1 Reg. V, 6. *κρυπτά.* ערות *Aqu. Sym.* Gen. XLIX, 9. *κρυπτά.*

Κρύπτω, occulto, abſcondo, celo, tego, obvolvo. אחידן Chald. plur. ænigmata, *Al.* Dan. V, 13. *κρυπτόμενα.* גנב את לב furor cor vel a corde, Gen. XXXI, 20. החבא hiph. it. in niph. & hithp. Gen. III, 8. *ἐκρύβησαν, abſcondebant ſe.* Vid. & Joſ. II, 16. Jud. IX, 5. 1 Reg. XIV, 22. *οἱ κρυπτόμενοι ἐν τῷ ὄρει, qui abdiderunt ſe in monte.* 3 Reg. XVIII, 13. *ἔκρυψα αὐτοὺς ἐν τοῖς σπηλαίοις, occultavi illos in ſpeluncis.* Jer. XLIX, 9. *κρυβῆναι οὐ μὴ δύνωνται, occultari non poſſint.* Conf. 1 Tim. V, 25. & ad h. l. *Lamb. Bos* Exerc. Phil. p. 222. ubi Apoſtolum phraſin, qua ibi utitur, ex verbis Jer. l. c. deſumſiſſe putat. Male autem ibi, forte operarum incuria, pro Jer. XLIX. allegatur Jer. XXIX. Et ſic etiam repetiit *Wolfius* Cur. ad 1 Tim. l. c. p. 483. החשיך hiph. obtenebro, Job. XXXVIII, 2. *ὁ κρύπτων με βουλήν, celans me conſilium.* הסתיר hiph. it. in niph. & hithp. Deut. VII, 20. *οἱ κεκρυμμένοι ἀπὸ σοῦ, occultantes ſe a te.* Vid. & Job. XIII, 24. Pſ. LIV, 13. & conf. Joh. XII, 36. 1 Reg. XXIII, 19. *κέκρυπται παρ' ἡμῖν, abſconditus eſt apud nos.* העלים hiph. Job. XLII, 3. *ὁ κρύπτων σε βουλήν, qui celat te conſilium.* חביון abſconſio, *Sym.* Hab. III, 3. *κεκρυμμένη.* חבר ſocietas, Oſ. VI, 9. טמן Exod. II, 12. Job. XXXI, 33. Pſ. IX, 16. כחד pih. it. in hiph. & hithp. Joſ. VII, 19. 1 Reg. III, 17. Pſ. LXXVII, 4. CXXXVIII, 14. כסה pih. tego, Gen. XVIII, 17. Prov. XI, 13. XII, 17. לאט obvolvo, 2 Reg. XIX, 4. *ἔκρυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, obvolvebat faciem ſuam.* מחבא abſconſio, Eſ. XXXII, 2. מנע cohibeo, Jer. XLII, 4. מצפונים plur. abſcondita. Abd. v. 6. נחתים plur. demiſſi, 4 Reg. VI, 9. נפלא niph. admirabilis ſum, Jer. XXXII, 27. סתר abſconſio, Eſ. XXXII, 2. עלטה caligo, Ezech. XII, 6. 7. 12. צפן Job. XXIII, 12. Pſ. CXVIII, 11. Prov. II, 1. שאל peto, rogo, *Al* 4 Reg. VI, 6. *κεκρυμμένον.* Sir. XX, 30. & XLI, 17. *σοφία κεκρυμμένη, ſapientia abſcondita.*

Κεκρυμμένως, occulte, clanculum. במסתרים in occultis locis, Jer. XIII, 17.

Κρυπτῶς, idem. Tob. XII, 4. 1 Macc. X, 79.

Κρυσταλλοειδής, cryſtalli ſpeciem referens. Sap. XIX, 20.

Κρύσταλλος, cryſtallus, it. glacies. אקדח carbunculus, Eſ. LIV, 12. *λίθους κρυστάλλου, lapides cryſtalli.* Conf. quæ notavi in Ὕαλος, & Cl. *Ewaldi* Emblem. Sacr. Part. I. p. 271.

ברלח

בדלח Bdellium, nomen ligni vel arboris, Num. XI, 7. ברד grando, *Sym.* Job. XXXVIII, 22. זכוכית *Al.* Job. XXVIII, 17. קיטור exhalatio, Pſ. CXLVIII, 8. קרח glacies, Job. VI, 16. κρύσταλλος πεπηγώς, *glacies condenſata.* Vid. & Job. XXXVIII, 29. Ezech I, 22. *Heſychius*: Κρύσταλλος, τὸ πεπηγὸς ὕδωρ ὑπὸ κρύους. Κρύσταλλος, *aqua condenſata a frigore.*

Κρυφὰ, alias κρύφα, idem quod κρυφῆ, occulte, clam. בסתר *Sym.* Job. XIII, 10.

Κρυφαῖος, occultus. כס יה thronus Jehovæ, (hic forte legerunt כסוי tectus.) Exod. XVII, 16. מסתר locus abditus, Jer. XXIII, 24. ἐν κρυφαίοις ſc. τόποις. Vid. & Thren. III, 10. סתר *Sym.* Pſ. LXXX, 8. הסתתר hithp. a סתר abdo me, latito, *Theod.* Eſ. XLV, 15. מלט & מלבן lutum, argilla, fornax lateraria, *Al.* Jer. XLIII, 9. ἐν κρυφῇ.

Κρυφαίως, occulte. בסתר in occulto, Jer. XXXVII, 16. XL, 15. חפשית libertas, *Incert.* 4 Reg. XV, 5. & 2 Par. XXVI, 21.

Κρυφῇ, idem. במסתרים *Sym.* Pſ. LXIII, 5. בסתר idem, Deut. XXVIII, 57. 1 Reg. XIX, 2. Job. XIII, 10. חרש *Incert.* Joſ. II, 1. נחבא niph. abſcondo me, Gen. XXXI, 26. Vid. & Sap. XVIII, 9. & conf. Epheſ. V, 12. *Heſychius*: Κρυφῆ, λάθρα, ἀδήλως, κρυπτῶς. Κρυφῆ, *clanculum, obſcure, occulte.*

Ἐν κρυφῇ, idem. בלאט clam, *Al.* Jud. IV, 21. בלט in occulto, Ruth. III, 7. בסתר Pſ. CXXXVIII, 14. Eſ. XLV, 19. לסתר contr. ex להסתיר ad occultandum, Eſ. XXIX, 15. תרמה dolus, *Al.* Jud. IX, 31.

Κρυφιαστὴς, occultorum interpres, magus. חכם ſapiens, *Aqu.* Exod. VII, 11. κρυφιασταῖς. חרטם *Aqu.* Gen. XLI, 8. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κρυφιασταὶ, μάγοι, ἐπαοιδοί. Κρυφιασταὶ, *magos, incantatores.* Inde præſidium accipit ſententia *Fulleri*, qui in Miſc. Sacr. Lib. V. cap. 11. p. 647. κρυφιαστὴν nihil aliud valere putat, quam magum, q. d. rerum abſconditarum atque abditarum profeſſorem. Sic & *Druſio* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 136. *κρυφιασταὶ ſunt magi ab occultando ita dicti, vel quod artem occultam profiteantur, vel quod res occultas efficiant, vel denique quod ſcientiam ſuam occultent, quo in majore admiratione ſit apud homines.*

Κρύφιος, occultus. אף־הוא *Incert.* 4 Reg. II, 14. נסתר Pſ. XVIII, 13. ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με, *ab occultis meis munda me. Suidas*: Κρύφιοι, οἱ πονηροὶ λογισμοί. Κρύφιοι, *malæ cogitationes.* Idem verba Pſalm. l. c. ſtatim ſubjungit.

 חתום

סתום part. pah. occluſus, Pſ. L, 7. סתר abſconſio, Jud. III, 19. על מות ſuper mortem, (hic legiſſe videntur unam vocem ab עלם, deductam) Pſ. IX, 1. עלמות *alamoth*, vox ad Muſicam vel cantum Hebr. ſpectans, (forte eſt plur. ex עלמה) Pſ. XLV, 1. פלני אלמני innominatus aliquis, cujus nomen reticetur, ὁ δεῖνα, Ruth. IV, 1. תעלֻמה abſconſio, Pſ. XLIII, 23.

Κρύφος, occultus locus, latebra. 1 Macc. I, 56. II, 31. 36. 41.

Κρύψις, abſconſio, occultatio. חביון *Aqu. Theod.* Hab. III, 3. κρύψιν. העלם hiph. occultando, *Al.* Lev. XX, 4. κρύψει.

Κρωσσὸς, rectius alias κροσσὸς, fimbria, limbus. עבות ſing. contortum, Exod. XXVIII, 24. שרשרות plur. catenæ, Exod. XXXIX, 13. שרשות contr. ex priori, Exod. XXVIII, 22. *Heſychius*: Κρωσσοὺς, τὰ κάτω τῶν ἱματίων τὰ ῥαμματώδη. Κρωσσοὺς, *infra adſutas veſtimentis fimbrias*. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κροσσοὺς, ἀλύσεις, χαλάσματα. Κρωσσοὺς, *catenas, fimbrias dependentes*. Reſpicere videtur ad Exod. l. c. ubi Cod. *Alex.* pro κρωσσοὺς habet κροσσούς. Κροσσοὶ autem alias θύσανοι & κόσυμβοι dicebantur. *Heſychius*: Θύσανοι, κροσσοὶ, κόσυμβοι. Sic enim bene *Salmaſius* pro κόρυμβοι. Conf. quæ notavi ſupra in Κόσυμβος.

Κρωσσωτὸν ſc. πλέγμα, textura catenæ inſtar facta. משבצות ocellatio, Pſ. XLIV, 15. שרשרות plur. Exod. XXVIII, 14.

Κτάομαι, acquiro, emo, poſſideo. בעל dominor, Eſ. XXVI, 13. בעל dominus, Prov. XVI, 22. ילד gigno, Prov. XVII, 22. ירשה hereditas, Jer. XXXII, 8. לקח capio, Ezech. V, 1. מכר vendo, Ezech. VII, 13. מקנה acquiſitio, Lev. XXVII, 22. נחל Eſ. LVII, 13. Jer. XVI, 18. סמל קנאה מקנה ſimulacrum zeli ad zelotypiam provocans, Ezech. VIII, 3. עשה facio, Gen. XII, 5. קנה Gen. XXXIII, 19. ἐκτήσατο τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ — ἑκατὸν ἀμνῶν, pro ἀντὶ ἑκατὸν ἀμνῶν, *emebat partem agri centum agnis.* Conf. Gen. XLVII, 19. ubi ἀντὶ additur. Vid & Geneſ. XXXIX, 1. XLIX, 30. Joſ. XXIV, 33. & conf. Sir. LI, 33. Act. XXII, 28. קנין poſſeſſio, Gen. XXXVI, 6. רכש Gen. XII, 5. XLVI, 6. *Heſychius*: Κτησάμενος, λαβὼν, ἔχων. Κτησάμενος, *accipiens, habens.*

Κτείνω, occido, interficio. הגה removeo, Prov. XXV, 5. הרג occiſio, Prov. XXIV, 11. קטל *Aqu Sym.* Pſalm. CXXXVIII, 19. חרבות plur. gladii, *Al.* Eſ. XXI, 14. κτεινομένων. *Heſych.* Κτείνει, φονεύει, ἀναιρεῖ. Κτείνει, *occidit, e medio tollit.*

Κτεί-

Κτενιστὸς, pectinatus. שריקות plur. ſerica præſtantiſſima, *Sym.* Eſ. XIX, 9. *κτενιστόν.*

Κτῆμα, poſſeſſio, res poſſeſſa, bonum, facultates, ager. הון ſubſtantia, Prov. XII, 28. *κτῆμα δὲ τίμιον ἀνὴρ καθαρός*, *res autem pretioſa vir purus.* Conf. Sap. VIII, 5. Sir. LI, 29. כרם vinea, Prov. XXXI, 16. Oſ. II, 15. כרם vinitor, Joël. I, 11. נחלה Job. XX, 29. XXVII, 13. שדה ager, Prov. XXIII, 10. Conf. Sir. XXVIII, 27. XXXVI, 25. & Act. V, 1. 3. *Heſychius:* *Κτήματα, πάντα τὰ ὑπάρχοντα.* Κτήματα, *omnes facultates.*

Κτῆνος, jumentum, pecus, beſtia; ſarmentum, grex. אהל tentorium, Gen. XIII, 15. בגד veſtimentum, Ezech. XXVII, 20. בהמה beſtia, Gen. I, 25. II, 20. & alibi ſæpiſſime. בעיר Exod. XXII, 5. Num. XX, 8. בקר bos, Jer. XXXI, 12 גבעה collis, Job. XV, 7. ubi tamen pro *κτηνῶν* legend. videtur *βουνῶν*. Conf. Prov. VIII, 25. חיה animal, Lev. XI, 2. מקנה poſſeſſio, it. pecus, Gen. XXVI, 14. *κτήνη προβάτων, καὶ κτήνη βοῶν. greges ovium, & armenta boum.* Vid. & Deut. III, 19. Joſ. I, 14. *Heſychius:* Κτήνη, *βοσκήματα.* Κτήνη, *greges.* צאן grex, oves, Gen. XXX, 44. XXXI, 43. קנין poſſeſſio, Joſ. XIV, 4. רכוש ſubſtantia, Num. XVI, 32. שב part. a שוב revertens, Ezech. XXXV, 7.

Κτηνοτρόφος, jumenti paſtor. מקנה pecus, Gen. IV, 19. Num. XXXII, 4. אנשי מקנה viri pecudum, i. e. pecuarii, Gen. XLVI, 33. 35.

Κτηνώδης, jumento ſimilis, brutus, בהמות plur. beſtia magna, Pſ. LXXII, 22. *κτηνώδης γὰρ ἐγενήθην παρὰ σοί*, *brutus enim eram apud te.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. *Κτηνώδης, ἀλογώτερος. κτήνη γὰρ λέγονται τετράποδα.* Κτηνώδης, *irrationalior.* Κτήνη *enim quadrupedes.*

Κτηνωδῶς, jumenti more. בהמות *Sym.* Pſ. LXXII, 23.

Κτῆσις, poſſeſſio, opes, divitiæ. אחזת Gen. XXIII, 4. 9. גלה ſcaturigo, *Sym.* Jud. I, 15. הון ſubſtantia, Prov. I, 13. *τὴν κτῆσιν αὐτοῦ τὴν πολυτελῆ καταλαβώμεθα*, *opes ejus pretioſas auferamus.* Vid. & Prov. VIII, 18. & conf. Bar. III, 10. *Heſychius:* Κτῆσις, *πλοῦτος.* Κτῆσις, *divitiæ.* ממכר *Sym.* Deut. XVIII, 8. מקנה acquiſitio, Gen. XXIII, 18. Jer. XXXII, 11. מקנה Gen. XLIX, 31. 1 Par. XXVIII, 1. Eccleſ. II, 7. Ezech. XXXVIII, 13. קנין Pſ. CIII, 25. Prov. IV, 7. רכוש ſubſtantia, Gen. XLVI, 6. ירשה infin. a ירש Lev. XX, 24.

Εἰς κτῆσιν παραδίδωμι, in poſſeſſionem accipio, קנה emo, acquiro, Jer. XXXII, 7.

Κτίζω, creo, exſtruo, paro, inſtituo, ordino. ברא Deut. IV, 32. Pſ. L, 11. Eſ. XLV, 7. יסר fundo, Exod. IX, 19. יצר formo, Eſ. XXII, 11. XLVI, 11. עמר ſto, Pſ. XXXII, 9. עשה facio, Eſ. XLIV, 2. קנה paro, Gen. XIV, 19. Prov. VIII, 22. Poſteriori loco ita: Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ, *Dominus paravit me initio viarum ſuarum ad opera ſua.* Conf. Sir. I, 4. 8. & XXIV, 10. שכן habito, Lev. XVI, 16. οὕτω ποιήσεις τῇ σκηνῇ τῇ ἐκτισμένῃ αὐτοῖς, *ita facies tabernaculo illis exſtructo.* 3 Eſdr. IV, 53. ἐκτίσθαι τὴν πόλιν, *exſtruere urbem.* Conf. Cl. *Elſnerum* ad Hebr. IX, 11. p. 361. Sir. VII, 16. γεωργίαν ὑπὸ ὑψίστου ἐκτισμένην, *agriculturam a deo inſtitutam.* Sir. XXXVIII, 1. 12. καὶ γὰρ αὐτὸν ἔκτισεν ὁ Κύριος, *nam & Deus illum* (medicum) *inſtituit, ordinavit.* *Heſychius:* Κτίσαι, ἱδρύσαι, οἰκῆσαι, ἄρξασθαι. Κτίσαι, *fundare, habitare, initium facere.*

Κτίσις, creatio, creatura, ſtructura. מקנה poſſeſſio, pecus, 2 Par. XIV, 15. ubi tamen rectius *al.* pro κτίσεων habent κτήσεων. רכוש ſubſtantia, Eſd. VIII, 21. ſed hic rurſus pro κτίσει legendum videtur κτήσει. קנין poſſeſſio, *Al.* Pſ. CIII, 25. κτίσεως pro κτήσεως Judith. XVI, 11. σοὶ δουλευσάτω πᾶσα ἡ κτίσις σου, *tibi ſerviat omnis creatura tua.*

Κτίσμα, creatura. Sap. IX, 2. XIII, 5. Sir. XXXVIII, 45. *Heſychius:* Κτίσμα, κτίσμα, οἰκοδόμημα. Κτίσμα, *opus, ædificium.*

Κτίστης, creator. נשא *Sym.* Eſ. XLIII, 15. צור rupes, 2 Reg. XXII, 32. Vid. & Judith. IX, 13. 2 Macc. I, 24. *Heſychius:* Κτίστης, ποιητὴς, πλάστης. Κτίστης, *factor, conditor.*

Κτύπος, fragor, ſonitus. חזיז *Aqu.* Job. XXXVIII, 25. κτύπου, βροντῶν, *fragorum tonitruum.* Sym. Job. XXXVIII, 26. εἰς κτύπον. Sap. XVII, 19. κτύπος ἀπηνὴς καταῤῥιπτομένων πετρῶν, *ſonitus horrendus lapidum dejectorum.* *Heſychius:* Κτύπος, ψόφος, βροντή. Κτύπος, *ſtridor, tonitru.*

Κύαθος, cyathus, ſcyphus. מנקית plur. ſcopulæ, Exod. XXV, 29. καὶ τοὺς κυάθους, ἐν οἷς σπείσεις ἐν αὐτοῖς, *& cyathos, quibus libabis.* Vid. & Exod. XXXVII, 16. Jer. LII, 19. Gloſſ. in Octateuch. Κυάθους, ἀντλητήρια, σκυφάκια. Legendum videtur σκαφίδια, vel σκαφίδια. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κυάθους, ἀντλητήρια. Idem: Κυάθους, σκαφίδια. *Heſychius:* Κυάθους, σκαφίδια, ἄρμενα σιδηρᾶ. αἱ κύαθος. ἄγγος δὲ ὑγροῦ τινὸς οὐγγίας δύο. Κυάθους, *parva vaſa ad ſcaphæ for-*

formam facta, ovula ferrea cyathi formam habentia. Capiunt vero humidi uncias duas. Chryſoſtomus in Caten. *Ghiſler.* In Jer. p. 929. Τὺς κυάθυς τὰ μικρὰ ξέςια λέγει, ἐν οἷς ἐλάμβανον τῶν μεγάλων ἀγγείων τὸν οἶνον. *Cyathos parva ſextaria vocat, quibus vinum e magnis vaſis hauſtum continebant.*

Κύαμος, faba. פול 2 Reg. XVII, 28. Ezech. IV, 9.

Κυβερνάω, guberno. תחבלות conſilia prudentia, Prov. XII, 5. Vid. & Sap. X, 4. XIV, 6.

Κυβέρνησις, gubernatio, intelligentia, conſilium. תחבלות plur. conſilia, Prov. I, 5. ὁ δὲ νοήμων κυβέρνησιν κτήσεται, *prudens autem intelligentiam acquiret.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κυβέρνησιν, φρόνησιν. Κυβέρνησιν, *intelligentiam.* Gloſſæ inedito in Prov. Salom. Κυβέρνησιν. ἐπιςήμην τῶν πρακτέων. Κυβέρνησιν *ſcientiam rerum agendarum.* Prov. XX, 18. κυβερνήσεσι δὲ γίνεται πόλεμος, *conſiliis autem bellum geritur.* Vid. & Prov. XI, 14. XXIV, 6. *Heſychius*: Κυβερνήσεις, προνοητικαὶ ἐπιςῆμαι, (ſic enim legend. pro ἐπιςολαί. Vid. Cl. *Alberti* not. ad Gloſſ. Græc. N. T. p. 132.) καὶ φρονήσεις, Κυβερνήσεις, *providæ ſcientiæ, & conſilia.* Conf. 1 Cor. XII, 28.

Κυβερνήτης, gubernator, navis rector. חבל nauclerus, Ezech. XXVII, 8. 27. 28. שכב cubans, Prov. XXIII, 34.

Κυβερνισμὸς, gubernatio. פרק dilaceratio, *Aqu.* Nah. III, 1.

Κύβος, cubus, teſſera. גליל orbis, annulus, Eſth. I, 6. רגב gleba, Job. XXXVIII, 38. *Heſychius*: Κῦβος, πᾶν τετράγωνον, Κῦβος, *omne quadratum.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κῦβος, πᾶς τετράγωνος ψῆφος. Κῦβος, *omnis calculus quadratus.*

Κυδοιμὸς, tumultus, turba. it. tonitru. חזיז קולות fulgetrum tonitruum, Job. XXXVIII, 25. ὁδὸν κυδοιμῶν, *viam tonitruum.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κυδίμων, (leg. Κυδοιμῶν) βροντῶν. Κυδοιμῶν, *tonitruum.* Idem: Κυδοιμός, θόρυβος, τάραχος. Κυδοιμός, *turba, tumultus.* *Heſychius*: Κυδίμων, (ſcrib. Κυδοιμῶν) θορύβων, ταραχῶν.

Κῦδος, gloria. כבל opus, Eſ. XIV, 25. *Heſychius*: Κῦδος, (ſcrib. Κῦδος) δόξα, ἀρετὴ, νίκη, τιμὴ, ἀριςεία. Κῦδος, *gloria, virtus, victoria, honor, fortitudo.* *Suidas*: Κῦδος. γαῦρος. δύναμις. δόξα. φήμη. Κῦδος. *animi elatio. potentia. gloria. fama.*

Κυέω, gravida, prægnans ſum. רחקים plur. remotiones, *Sym.* Eſ. LXIII, ἐκ κυουσῶν. הרה concipio, *Al.* Pſ. VII, 15. κυήσει. *Heſychius*: Κυέει, ἐγκυμονεῖ, ἐν γαςρὶ ἔχει. Κυέει, *gravida eſt, in utero habet.*

Κύησις, conceptus. הריון Ruth. IV, 13. הרן *Sym. Theod.* Gen. III, 16. *κυήσεις.*

Κυθρόγαυλος, labrum rotundum. כיורות 3 Reg. VII, 38. Juxta Cod. *Alex.* ἐποίησε δέκα κυθρογαύλους. Κυθρογαύλους etiam ſcribit *Joſephus* Ant. Jud. Lib. VIII. c. 3. p. 425. Ita etiam *Theodoretus* in 3 Reg. obſervante Eruditiſſimo *Hudſono* not. in *Joſeph.* Alii autem χυτρογαύλους pronunciant. Vid. infra in Χυτρόγαυλος. Vox autem originem procul dubio ducit a כיורות & גלל *in orbem volvere.* Unde etiam גלה Zach. IV, 2. eſt *vas concavum & rotundum.* Et γαῦλος, *gaulus*, juxta *Feſtum*, *genus navigii pæne rotundum.* Conf. *Bocharti* Chan. L. II. c. 11. p. 819.

Κυκάω, tumultor, res miſceo, turbo. רגש *Sym.* Pſalm. II, 1. *εἰς τί ἔθνη κυκᾷ*; *cur tumultuantur gentes? Suidas: Κυκῶ, ταράττω. Κυκᾷ, turbat.*

Κύκησις, tumultus, perturbatio. רגשה *Sym.* Pſ. LXIII, 6.

Κυκλεύω, converto, gyro. הסב hiph. a סבב *Sym.* 2 Reg. V, 23. *κύκλευσον.*

Κυκληδὸν, in circuitu, circumcirca. מסב circuitus, *Sym.* Job. XXXVII, 12.

Κυκλίς. Vid. Κιγκλίς.

Κυκλόθεν, idem. מסביב a circum, i. e. circumquaque, Joſ. XXI, 46. XXIII, 1. מעבר tranſitus, Eſ. XXX, 32. סביב & in plur. סביבות circuitus, circum, Jud. II, 14. 3 Reg. XVIII, 32. 2 Par. IV, 2. סביב סביב Ezech. XL, 17. XLIII, 12. סביב סביב סביב Ezech. XLI, 5.

Κύκλος, circulus, orbis. סבב pih. Jer. LII, 18. סביב & plur. סביבות Deut. XIII, 7. 1 Par. XI, 8. Eccleſ. I, 6.

Κύκλῳ, pro ἐν κύκλῳ, in circuitu, circum. Vid. *Lamb. Bos* Ellipſ. Græc. p. 318. ארח Job. XIX, 8. הקף infin. hiph. a נקף circumdando, Joſ. VI, 11. *περιελθοῦσα ἡ κιβωτὸς τὴν πόλιν κύκλῳ, circumiens arca urbem in circuitu.* חיק ſinus, Ezech. XLIII, 17. מעל ſuperne, Eſ. VI, 2. מסב circuitus, 3 Reg. VI, 28. מסביב a circum, Num. XVI, 24. Job. I, 10. Ezech. XVI, 56. נסב niph. a סבב Jer. XXXI, 39. סביב & in plur. סביבים maſc. & סביבות fœm. Gen. XXXV, 5. *ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ αὐτῶν*, pro *ἐν κύκλῳ αὐτῶν οὔσας*, vel *κειμένας*, *ſuper civitates in circuitu illorum jacentes.* Similiter Luc. IX, 12. *εἰς τὰς κύκλῳ κώμας.* Vid. & Marc. VI, 36. & ad h. l. Auctores citatos *Wolfio* p. 468. סביב סביב Ezech. VIII, 10. 17. XL, 5.

Κυ-

Κυκλόω, circumdo, circumeo, cingo, oberro, oberrare facio. הקיף hiph. a יקף 4 Reg. XI, 8. 2 Par. XXIII, 7. *Theod.* Lev. XIX, 27. חנה castrametor, Eſ. XXIX, 3. חנה סביב Job. XIX, 12. הסב : סבב : נסב : סבב Kal, niph. pih. & hiph. Gen. II, 13. *κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Αἰθιοπίας, circumiens omnem terram Æthiopiæ.* Exod. XIII. 18. *ἐκύκλωσεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν ὁδὸν*, pro *καθ' ὁδὸν*, *oberrare faciebat Deus populum in via.* Joſ. VI, 3. *κυκλώσατε τὴν πόλιν, circumite urbem.* Vid. & v. 4. 15. Jud. XI, 18. 2 Reg. XXII, 6. *ὠδῖνες θανάτου ἐκύκλωσάν με, vincula mortis circumdederunt me.* 4 Reg. III, 9. *ἐκύκλωσαν ὁδὸν ἑπτὰ ἡμερῶν, oberrabant in via ſeptem dierum.* Vid. & Zach. XIV, 10. & conf. 1 Macc. XIII, 20. Pſ. CXVII, 10. *πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, omnes gentes cinxerunt me.* Vid. & v. 11, 12. Cant. III, 2. *κυκλώσω ἐν τῇ πόλει, circumibo in civitate.* Vid. & v. 3. סביב & plur. סביבות 2 Reg. XXIV, 7. Pſ. XXVI, 11. סור revertor, 3 Reg. XXII, 32. סחרה parma, Pſ. XC, 5. קצב excidium, *Incert.* Exod. XXVIII, 2. פשט irruo, Job. I, 17. שפך effundo, Eſ. XXXVII, 33.

Vid. alibi Ὅπλῳ κυκλόω.

Κύκλωμα, circuitus. בתר ſectio, Cant. II, 17. מסבים & מסבות Job. XXXVII, 12. Pſ. CXXXIX, 10. סביב Ezech. XLVIII, 35. קו linea, regula, 2 Par. IV, 2.

Κύκλωσις, circuitio, circuitus. מועקה *Sym.* Pſ. LXV, 11.

Κύκνος, cygnus, olor. חסידה ciconia, *Sym.* Job. XXXIX, 13. ינשוף noctua, Deut. XIV, 16. רחם merops, Lev. XI, 18.

Κυλίκιον, caliculus, parvus calix. שדה *Aqu.* Eccleſ. II, 8. Vid. & Eſth. I, 7. ubi pro hac voce nihil extat in Hebr. textu.

Κύλιξ, calix, poculum. שדה *Aqu.* Eccleſ. II, 8. *Heſychius:* Κύλιξ, *κοτύλη, ποτήριον.* Κύλιξ, *cotyla, poculum.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κύλιξ, *ποτήριον, φιάλη* Κύλιξ, *poculum, phiala.*

Κυλισμὸς, volutatio. מעגל orbita, *Theod.* Prov. II, 18. *κύλισμός.*

Κυλίω, volvo. גלל Joſ. X, 18. 1 Reg. XIV, 33. Prov. XXVI, 27. העיק hiph. ab עוק premo, Amos. II, 13. נאבק niph. luctor, *Aqu. Sym.* Gen. XXXII, 24. *ἐκυλίετο.* התהפך hithp. verto me, Jud. VII, 13. התנסס hithp. tanquam vexillum erigor, Zach. IX, 16. שוב revertor, Prov. XXVI, 27. שמט deturbo, 4 Reg. IX, 33.

Κῦμα, fluctus. אפיק נחלים alveus torrentum, Job. VI, 15.

18. 31. Job. XXXVIII, 11. Ez. XLVIII, 18. Jer. XXXI, 37. מים dual. aqua, Job. XI, 16. תהום abyſſus, Exod. XV, 8. *Heſychius*: Κῦμα, ὕδατος ἐπίδοσις βιαία. Κῦμα, *aquæ irruptio violenta*.

Κυμαίνω, fluctuo. המה ſtrepo, Ez. XVII, 12. & Jer. VI, 23. θάλασσα κυμαίνουσα, *mare fluctuans*. *Heſychius*: Κυμαίνουσα, ταράσσουσα, οἰδαίνουσα, (ſic enim bene *Salmaſ.* pro ἀδίνουσα) ὑπερβλύζουσα. Κυμαίνουσα, *turbans, tumens, exuberans*. התגעש hithp. commoveor, Jer. XLVI, 7. ὡς ποταμοὶ κυμαίνουσιν ὕδωρ, *tanquam fluvii fluctuant aquam*. Sap. V, 10. κυμαινόμενον ὕδωρ, *fluctuans unda*. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κυμαίνεται, ταράττεται, χειμάζεται. Κυμαίνεται, *turbatur, tempeſtate jactatur*.

Κυμάτιον, ora, vel coronamentum prominens, ita dictum, quod ſinuoſo flexu undus fluctuantes referret. Vid. infra Στρεπτὸν κυμάτιον, & conf. *Druſium* ad Exod. XXV, 25. *Heſychius*: Κυμάτια, ταχεῖλη διὰ τὸ κυματοῦσθαι, ἢ αἱ ὑπεροχαὶ παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοξόοις. Κυμάτια, *littora, quòd fluctuent*; *vel prominentiæ apud fabros & lapicidas*. Cymatii quoque crebram in *Vitruvio* mentionem eſſe, docet *Adr. Turnebus*, Advdrſ. L. XXVIII, c. 20. qui etiam ex *Heſychio* in Αἰετὸς obſervat, quod illud aliquando ἀετὸς, *aquila*, vocetur. Alias etiam γεῖσος, γεῖσα, & γεῖσον dicebatur. Vid. ſupra in Γεῖσος.

Κυμβαλίζω, cymbala pulſo. מצלתים dual. tintinnabula, Neh. XII, 27.

Κύμβαλον, cymbalum. מנענעים plur. ſiſtra, 2 Reg. VI, 5. מצלתים dual. 1 Par. XIII, 8. XV, 16. 2 Par. V, 11. Eſd. III, 10. צלצלים Pſ. CL, 5. שליש pandura, inſtrumentum Muſicum trium chordarum, 1 Reg. XVIII, 6. *Heſychius*: Κύμβαλον, βακύλιον, βαβύλιον, (leg. βακύλιον, βακύλιον) εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ. Κύμβαλον, *cymbalum, baculus, ſpecies inſtrumenti Muſici*. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κύμβαλον, βακύλιον, βακύλιον. *Suidas*: Βακύλιον, κύμβαλον. Plura de hoc inſtrumento Muſico vid. apud Cel. *Lampium* in pec. ſcripto de Cymbalis Ver. & Comm in Pſ. XLV, p. 26. & *Elliſii* Comm. de Cymbalis, Fortuitis ejus Sacris ἀνωνύμως *Roterodami* 1717. editis, adjectum, nec non Bibl. Brem. Claſſ. I. p. 67. ſeq.

Κύμινον, cyminum. כמן Eſ. XXVIII, 25. 27.

Κυνηγέτης, venator. כלב canis, *Theod.* Pſalm. XXI, 17. κυνηγέται.

Κυνηγέω, venor. ציד venatio, Gen. XXV, 27.

Κυνήγιον,

Κυνήγιον, venatio. Sir. XIII, 21.

Κυνηγὸς, venator. כלבי Calebita, (derivant a כלב canis.) 1 Reg. XXV, 3. ציד venatio, Gen. X, 9.

Κυνικὸς, caninus. כלבי *Al.* 1 Reg. XXV, 3. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κυνικὸς, γλωσσώδης. Κυνικὸς, *dicax.*

Κυνοκέφαλος, cynocephalus, caput canis. ראש כלב *Sym.* 2 Reg. III, 8.

Κυνόμυια, muſca canina. ערב mixtura inſectorum, Exod. VIII, 21. 22. 24. Pſ. LXXVII, 50. CIV, 30. *Heſychius*: Κυνόμυια, ἀναιδὴς καὶ ἰταμὴ καὶ θρασεῖα. τοιαῦτα γὰρ τὰ ζῶα ὁ κύων καὶ ἡ κυνόμυια. (*Schrevelius* in not. & *Bochartus* Hier. P. I. L. II. c. 56. p. 689. & P. II. L. IV. c. 15. p. 1552. legend. cenſent καὶ ἡ μυῖα, & bene quidem. Vide *Heſychium* in Κυνάμυια.) Κυνόμυια, *impudens, inverecunda & audax. Talia enim animalia, canis & muſca.* Conſ. *Philonem* de Vit. Moſ. p. 622. & *Bonfrerium* in Exod. l. c. p. 379.

Κυοφορέω, fœtum geſto, prægnans ſum. מלאה fœm. plena, Eccleſ. XI, 5. ἐν γαστρὶ τῆς κυοφορούσης, *in utero gravidæ.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κυοφορούσης, ἐγκυμονούσης. Κυοφορούσης, *gravidæ.*

Κυπαρίσσινος, cupreſſinus. ארזים plur. cedrata, cedrinæ capſæ, Ezech. XXVII, 24. κυπαρίσσινα ſc. ξύλα, *cupreſſina ligna.* שמן pinguedo, 3 Reg. VI, 22. Neh. VIII, 17.

Κυπάρισσος, cupreſſus. ארז cedrus, Job. XL, 12. Ezech. XXVII, 5. XXXI, 3. ברוש 4 Reg. XIX, 23. Eſ. XXXVII, 24. XLI, 19. *Incert.* Pſ. CIII, 17. ברות Cant. I, 16. Vid. & Sir. XXIV, 14. L, 11.

Κυπριάρχης, Cypri præfectus, 2 Macc. XII, 2.

Κυπρίζω, germino, floreo. סמדר uva prima; *Al.* Cant. II, 13. αἱ ἄμπελοι κυπρίζουσαι, (*Francof.* male κυπρίζουσιν.) *vites florentes. Heſychius, Suidas* & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κυπρίζουσαι, (*Suid.* vitioſe Κυπριάζουσαι) ἀνθοῦσαι. Κυπρίζουσαι, *florentes.* Vid. & v. 15. Deductum verbum hoc notante Cl. *Kuſtero* ad *Suid.* a nomine κύπρις, quod præter alia etiam *florem* ſignificat. *Euſtathius* ad Odyſſ. p. 227. Ed. Baſ. Ὄμφακες αἱ τὸ ἄνθος ἢ τὴν κύπριν μεταβάλλουσαι. quem locum obſervavit *Sopingius* ad *Heſychium.* A κυπρίζω autem deſcendit κυπρισμὸς, quod itidem *florem* notat. Vide eundem *Euſtathium* ad Il. P. pag. 1095. 24.

Κυπρισμὸς, germinatio. סמדר Cant. VII, 12.

Κύπρινος, cyprinus. כפר *Al.* Cant. I, 13.

Κύπρος, cyprus, arbor odorata. כפר Cant. I, 13.

Κύπτω, inclino me, pronus ſum, incurvo me. גהר proſterno me, 3 Reg. XVIII, 42. ἔκυψεν ἐπὶ τὴν γῆν, *inclinabat ſe in terram.* השפיל hiph. *Sym* Eſ. XXV, 12. κύψει. כגר procumbo, Eſ. XLVI, 6. קדד verticem inclino, Gen. XLIII, 28. κύψαντες προσεκύνησαν αὐτῷ, *inclinantes ſe adorabant illum.* Vid. & Exod. IV, 31. XII, 27. 1 Reg. XXIV, 9. ἔκυψε Δαβὶδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, *inclinabat ſe David in faciem ſuam.* Vid. & 1 Reg. XXVIII, 14. 3 Reg. I, 31. 2 Par. XX, 19. שח humilis, Job. XXII, 29. שחח incurvo me, Eſ. LI, 23. שחח idem, Pſ. IX, 33. Eſ. II, 9. *Al.* Pſ. XXXIV, 17. ἔκυψεν. Baruch. II, 18. ὃ βαδίζει κύπτον καὶ ἀσθενοῦν, *quod incedit humiliatum & infirmum.* Inde apud *Heſychium*: Κύπτον, (vulgo male Κυπτὸν) ταπεινούμενον. Κύπτον, *humiliatum.* Idem Κύπτει, κάμπτει, ἑαυτὸν κλίνει. Κύπτει, *flectit ſeipſum, inclinat.*

Κυρεία & κυρία, dominatio, dominium, poteſtas, potentia. ממשל Dan. XI, 3. κυριεύσει κυρίας πολλῆς (ſubaudiendum videtur μετὰ) *dominabitur cum poteſtate multa.* Ibid. v. 5. κυριεύσει κυρείαν πολλὴν (hic ſubintelligendum videtur κατὰ) *dominabitur poteſtate multa.* משל infin. Dan. XI, 4. משלה part. fœm. Eſ. XL, 10. Κύριος μετὰ ἰσχύος ἔρχεται, καὶ ὁ βραχίων μετὰ κυρίας, *Dominus cum robore venit, & brachium cum potentia.* *Heſychius*: Κυρίας, τῆς κατὰ φύσιν ὑπαρχούσης δυνάμεως. Κυρίας, *potentiæ, quæ ex natura exiſtit.* Sic & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. & *Suidas*: Κυρία, ἡ κατὰ φύσιν ὑπάρχουσα δύναμις. שלטן Chald. Dan. IV, 19. ἡ κυρεία σε εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς, *dominium tuum in fines terræ.* Vid. & Dan. VI, 26. Drac. v. 6. ἔχοντα πάσης σαρκὸς κυρείαν, *habentem omnis carnis ſive in omnia animantia dominium.* *Suidas*: Κυρεία, ἡ ἐξουσία. Κυρεία, *poteſtas.*

Κυρία, domina. בעלה 3 Reg. XVII, 17. גברת hera, Gen. XVI, 4. 8. 4 Reg. V, 3. Eſ. XXIV, 2. גבירה auguſta, regina, *Sym.* Jer. XIII, 18. τῇ κυρίᾳ.

Κυριεύω, dominor, vim exerceo. אדון Dominus, *Aqu.* Joſ. III, 11. גבירה auguſta, regina, *Aqu.* Jer. XIII, 18. τῇ κυριευούσῃ. זרע ſemen, Num. XXIV, 7. κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν, *dominabitur gentibus multis.* ירש: הוריש Kal & hiph. poſſideo, poſſidendum do, Exod. XV, 9. Jer. XXX, 5. משל 2 Par. XX, 6. σὺ κυριεύεις πασῶν τῶν βασιλειῶν, *tu dominaris omnibus regnis.* משענה ſcipio, Num. XXI, 18. נגש exigo, Eſ. XIV, 2. לפני coram facie, 2 Par. XIV, 7. בקרב in medio, Exod. VIII, 22. רדה 3 Reg. IX, 23. κυριεύοντ-

κυριεύοντες ἐν τῷ λαῷ, *dominantes populo.* רוד Jer. II, 31. οὐ κυριευθησόμεθα, *non dominium in nos patiemur.* שלט Chald. Dan. III, 28. οὐκ ἐκυρίευσε τὸ πῦρ τοῦ σώματος αὐτῶν, *non dominium* vel *vim* exercuit *ignis in corpus illorum.* Dan. VI, 24. ἕως οὗ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ λέοντες, *usque dum vim exercerent in illos leones.* שליט dominator, Dan. IV, 22. 29. V, 23.

Κύριος, adject. ratus, ſancitus. 1 Macc. VIII, 30. ὃ ἐὰν προσθῶσιν ἢ ἀφέλωσιν, ἔσται κύρια, *quæcunque addiderint, vel demſerint, rata erunt. Suidas:* Κύριος. κυρίως ὁ κεκριμένος, καὶ βέβαιος. Κύριος. *proprie decretus, ſtatutus, ratus.*

Κύριος, ſubſtant. Dominus, herus. אדון & in plur. אדנים Gen. XVIII, 12. ὁ δὲ κύριός μου πρεσβύτερος, *dominus autem meus provectiori ætate.* Gen. XIX, 2. ἰδοὺ κύριοι, ἐκκλίνατε εἰς τὸν οἶκον τοῦ παιδὸς ὑμῶν, *ecce domini, divertite in domum ſervi veſtri.* Gen. XLII, 10. οὐχὶ κύριε, *neutiquam domine.* Gen. XLII, 30. 33. ὁ κύριος τῆς γῆς, *dominus terræ.* 1 Reg. XXIV, 9. κύριε βασιλεῦ, *domine rex.* אדני Adonai; ſic Deo tribuitur Gen. XVIII, 3. 27. Exod. IV, 10. V, 22. & alibi ſæpius. אדני יהוה 3 Reg. II, 26. Eſ. XXVIII, 16. LXI, 1. Jer. II, 22. אל Deus fortis, Num. XXIII, 8. Joſ. III, 10. Job. VIII, 3. 5. 13. 20. אלה ſing. Deus, Job. III, 4. IV, 9. 17. V, 17. אלהים plur. idem, Gen. XXI, 2. 6. Exod. III, 4. XIII, 19. & alibi ſæpius. ארץ terra, Num. XXII, 13. בעל & in plur. בעלים Gen. XLIX, 23. κύριοι τοξευμάτων, *domini ſagittarum*, h. e. ſagittarii. Exod. XXII, 8. ὁ κύριος τῆς οἰκίας, *dominus domus*, ſive *pater familias.* Vid. & Jud. XIX, 12. 23. & conf. Marc. XIII, 35. & ad h. l. Cel. *Wolfium* p. 520. & auctores ibi citatos. Ubi diſcimus, quod & Græci alias patrem familias ita appellent. בעל maritus, Eſ. LIV, 5. גביר herus, Gen. XXVII, 29. 37. הוא ipſe, Deut. XXXII, 4. יה nomen Dei proprium, Pſalm. LXVII, 4. 20. LXXVI, 11. LXXXVIII, 9. & alibi. יהוה itidem nomen Dei proprium, Gen. XI, 5. Exod. III, 4. Lev. IX, 4. & alibi ſæpiſſime. יה & יהוה junctim, Exod. XVII, 16. דבר יהוה verbum Jehovæ, 3 Reg. XXII, 6. 2 Par. XVIII, 4. מרא Chald. Dan. II, 47. IV, 17. סלע petra, *Incert.* Num. XX, 10. עם populus, Eſ. LI, 16. צור rupes, Eſ. XVII, 10. רב magnus, it. magiſter, 2 Par. XV, 5. שדי omnipotens, ſufficiens, Job. VI, 4. 14. XIII, 3. XXII, 3. XXIV, 1. שליט dominator, Dan. IV, 14.

Κύριος κύριος, dominus dominus. אדני יהוה Deut. III, 24. IX, 26. & alibi ſæpius. יהוה אדני Pſ. LXVII, 22. CVIII, 20. CXL, 8.

Ἀδωναὶ Κύριος, Adonai Dominus. אדני יהוה Ezech. V, 5. VII, 8. 11. & alibi ſæpius. יהוה Ezech. XXV, 17.

Κύριος ὁ Θεὸς, Dominus Deus. אדני יהוה Eſ. XXV, 8. Ezech. IV, 14. XIV, 6. & alibi.

Κύριός εἰμι, dominus ſum. משל dominor, Exod. XXI, 8.

Κύριον καθίστημι, dominum conſtituo. השלט Chald. aph. Dan. II, 38.

Κυρόω, ratum facio, ratum habeo, confirmo. קום ſurgo, ſto, Gen. XXIII, 20. καὶ ἐκυρώθη ὁ ἀγρὸς, καὶ τὸ σπήλαιον, ὃ ἦν ἐν αὐτῷ, τῷ Ἀβραὰμ εἰς κτῆσιν τάφου παρὰ τῶν υἱῶν Χέτ, *& confirmabatur ager, & ſpelunca, quæ in illo erat, Abrahamo in poſſeſſionem ſepulchri, a filiis Chet.* Vid. & Lev. XXV, 30. *Aqu.* Gen. XXIII, 17. ἐκυρώθη. Conf. Gal. III, 15. הקים hiph. *Aqu.* 1 Reg. XV, 13. ἐκύρωσα, *ratum habui.* Alius Codex *Symmacho* tribuit. *Heſychius*: Κυρῶ, κρατύνω, βεβαιῶ. Κυρῶ, *munio, firmo.*

Κυρτὸς, curvus, gibboſus. גבן Lev. XXI, 19. חגר part. accinctus, 3 Reg. XX, 11. Conf. ad h. l. *Lydium* de re Milit. p. 66.

Κῦτος, latitudo, cavitas, capacitas, profunditas. חזות Chald. aſpectus, Dan. IV, 8. τὸ κῦτος αὐτοῦ εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς, *latitudo ejus ad fines terræ.* Vid. & v. 18. שאון ſtrepitus, *Al.* Pſ. LXIV, 7. συνταράσσων τὸ κῦτος τῆς θαλάσσης, *turbans profunditatem maris. Schol.* ad h. l. κῦτος interpretatur κοίλωμα, πλάτος ἢ βάθος, *cavitatem, latitudinem vel profunditatem. Suidas:* Κύτος. ὄγκος. χώρημα. βάθος. πλάτος. *Κύτος. tumor. capacitas. profunditas. latitudo. Heſychius*: Κύτος, σῶμα, ὄγκος, χώρημα, βάθος. Patet inde, quod etiam κύτος ſcribatur, quemadmodum ita quoque ſcripſit *Hieronymus* ad Dan. IV, 8. Conf. *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 1217.

Κυψέλη, alveare apum, it. menſura frumentaria. ערמה acervus, Agg. II, 17. ὅτε ἐνεβάλλετε εἰς κυψέλην κριθῆς εἴκοσι σάτα, *cum injeceritis in vas frumentarium viginti ſata.* Gloſſ. MS. in Proph. Κυψέλην, (ſcr. Κυψέλη,) κυβίστιον, ὃ λέγεται ἐγχωρίως γυβάριον. Pro vaſe frumentario legitur etiam apud *Ariſtophanem* Pac. v. 629.

—— —— ἐπεὶ κἀμοῦ λίθον
Ἐμβαλόντες ἑξμέδιμνον κυψέλην ἀπώλεσαν.

—— —— *ſiquidem & in me lapide*
Conjecto vas frumentarium ſex medimnos capientem perdiderunt.

Ubi *Scholiaſtes* de voce Κυψέλη· Ἔστι δὲ εἶδος ἀγγείου ἢ μέτρου ἀττικὸν πυρῶν ἢ κριθῶν. Οὕτως δὲ εἴρηται, διὰ τὸ κεκρύφθαι αὐτοῦ τὴν ὕλην. Ἔστι γὰρ σκοτεινόν. Διαφέρει δὲ πρὸς τὴν

κυψ-

κυψελίδα, ἥτις ἐςὶν ὁ ἐν τοῖς ὠσὶ ῥύπος. ὀυ μόνον δὲ πλεκταὶ ἦσαν αἱ κύψελαι, ἀλλὰ καὶ κεραμέαι. Διὸ λίθῳ φησὶν αὐτὴν κλασθῆναι. *Eſt vero genus vaſis vel menſuræ, quod capit triticum vel hordeum. Ita vero dicitur, quod ejus ἕλη, ſive ſplendor, ſit occultatus. differt autem a κυψελίδι, quæ vox ſordes aurium ſignificat. Non ſolum κυψέλαι vaſa erant plexa, ſed etiam figulina. Unde lapide ait illam (κυψέλην) fractam eſſe.* Eadem fere inde repetiit *Suidas* in Κυψέλη ἑξμέδιμνος. Apud *Heſychium* etiam Κυψέλαι inter alia exponuntur τὰ σιτηρὰ ἀγγεῖα, *vaſa frumentaria.*

Κύω, idem quod κυέω, concipio, prægnans fio. חרה Eſ. LIX, 4. κύουσι πόνον καὶ τίκτουσιν ἀνομίαν, *concipiunt laborem & pariunt iniquitatem.* Vid. & v. 13. יחם incaleſco, coëo, *Sym.* Pſ. L, 6. ἐκύησε. עלות plur. lactentes, *Sym.* Gen. XXXIII, 13. κύουσι.

Κύων, canis. כלב 1 Reg. XVII, 43. ὡσεὶ κύων ἐγώ εἰμι, *tanquam canis ego ſum*, h. e. contemtiſſimus. 1 Reg. XXIV, 15. ὀπίσω κυνὸς τεθνηκότος, *poſt canem mortuum*, h. e. poſt hominem longe viliſſimum & omnibus viribus orbatum. Vid. & 2 Reg. IX. 8. XVI, 9. 4 Reg. VIII, 13. Pſalm. XXI, 17. ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοὶ, *circumdederunt me canes multi*, h. e. homines impudentes & caninæ mordaciæ. Conf. Cl. *Ewaldum* Emblem. Sacr. Part. III. p. 70. עכס compes, Prov. VII, 22. ὥσπερ δὲ βοῦς ἐπὶ σφαγὴν ἄγεται, καὶ ὥσπερ κύων ἐπὶ δεσμοὺς, *ſicut autem bos ad mactationem ducitur, & ſicut canis ad vincula. Heſychius*: Κύων ἐπὶ δεσμὰ, παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς κολάσεις ἐπιδιδόντων. λέγεται δὲ καὶ βοῦς ἐπὶ δεσμά. *Canis ad vincula, proverbium de illis, qui ſemet ipſos ad pœnas tradunt. Dicitur vero etiam bos ad vincula.* In not. ad h. l. citantur *Zenob.* p. 10. *Diog.* p. 225. *Bochartus* Hier. P. I. L. II. c. 56. p. 694. putat, Prov. l. c. pro κύων legend eſſe κύφων, quæ vox notat cataſtæ genus, qua rei vinciebantur, aut torquebantur, item virum ſceleſtum, malum & pernicioſum. Sed, cum omnes Codices κύων habeant, eamque lectionem & interpretationem *Chaldæus*, *Syrus* & *Arabs* ſecuti ſint, & proverbium κύων ἐπὶ δεσμὰ alias etiam de illis dicatur, de quibus Prov. l. c. ſermo eſt, imo LXX. etiam, vel aliter, ibi ut alias ſæpiſſime, pro עכס legere, vel ſenſum magis quam verba exprimere potuerint, impetrare a me non poſſum, ut in ſententiam viri magni diſcedam.

Κώδιον, pellis ovis. שלח miſſile (eſt hic nomen piſcinæ Hieroſolymis.) Neh. III, 15. εἰς τὸ τεῖχος κολυμβήθρας τῶν κωδίων, *in murum piſcinæ pellium.* Judith. XII, 14. ἔστρωσεν

αὐτῇ

αὐτῷ κατέναντι Ὀλοφέρνου χαμαὶ κώδια, *ſternebat illi coram Olopherne humi pelles. Heſychius*: Κώδιον, σκύλον, ἢ δέρμα προβάτου χωρὶς σώματος. Κώδιον, *exuviæ, vel pellis ovis ſine corpore.*

Κώδων, tintinnabulum. פעמון Exod. XXVIII, 30. XXXIX, 24. רמון malogranatum, 2 Par. IV, 13. Vid. & Sir. XLV, 11. *Heſychius*: Κώδων, σάλπιγξ, ἠχεῖον, κύμβαλον, μήκων, (ita bene Vir doctus G. pro μύκων) κάλυξ. Κώδων, *tuba, inſtrumentum, quo ſonus editur, cymbalum, papaver, roſa clauſa.*

Κώθων, compotatio. משתה potio, convivium, Eſth. VIII, 17. κώθων καὶ εὐφροσύνη, *compotatio & lætitia.* Conf. 3 Macc. VI, 31. *Heſychius*: Κώθων, ἄτακτος, μέθυσος, μόνωτον ποτήριον. κεράμειον, εἶδος ποτηρίου. Κώθων, *inordinatus, ebrietas, poculum unam anſam habens. Vas figulinum, ſpecies poculi.*

Κωθωνίζομαι, inebrior, compoto. ישב לשתות ſedeo ad potandum, Eſth. III, 15. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ Ἀμὰν ἐκωθωνίζοντο, *rex autem & Aman inebriabantur.* 3 Eſd. IV, 63. ἐκωθωνίζοντο μετὰ μουσικῶν καὶ χαρᾶς, *compotabant cum muſicis modulis & gaudio. Heſychius*: Ἐκωθωνίζοντο, εἰς τὰ μεγάλα ἔπινον, ἐμεθύσκοντο, ἐχόρευον. Ἐκωθωνίζοντο, *ad magna bibebant, inebriabantur, choros inſtituebant.* Idem: Κωθωνῖσαι, (leg. Κωθωνίσαι ex *Suida* & Schol. *Ariſtoph.* Equ. p. 223. & Pac. p. 476.) μεθύσαι. Κωθωνίσαι, *inebriare.* Sed vid. Gloſſ. Brem.

Κωκυτὸς, planctus, lamentum. צוחה *Sym.* Pſ. CXLIII, 14. 3 Macc. VI, 32. ὑμνοῦντι πάντα καὶ κωκυτὸν ἀποθέμενοι, *& luctum omnem & planctum deponentes.* Conf. *Euripidem* Supplic. v. 721. *Heſychius*: Κωκυτὸς, κοπετὸς, θρῆνος, ὀδυρμός. Κωκυτὸς, *planctus, lamentum, fletus.* Vide & *Suidam* in h. v.

Κωλέα, perna. שוק 1 Reg. IX, 24. Conf. quæ *Hoeſchelius* ex *Photii* Epiſt. notat ad *Phrynichum* v. Κωλύφιον p. 27.

Κῶλον, membrum, os. מכשול offendiculum 2 Par. XXVIII, 23. ubi tamen *alii* pro κῶλον rectius σκῶλον. פגר cadaver, Lev. XXVI, 30. Num. XIV, 29. Eſ. LXVI, 24. *Heſychius*: Κῶλα, πόδες, σκέλη, ὀστᾶ, μέλη, κερκίδες. Κῶλα, *pedes, crura, oſſa, membra, internodia.*

Κώλυμα, impedimentum, it. lignum in carcere, quo captivorum pedes conſtringebantur. סד cippus, Job. XIII, 27. כלאים plur. diverſa genera, *Incert.* Lev. XIX, 19. *Theod.* Deut. XXII, 9. Cel. *Montfauconus* Lexic. ad Hexapl. Orig. ad hanc vocem notat: *Videtur Theodotio nonniſi ex affinitate Hebraicæ vocis adductus fuiſſe, ut verteret* κώλυμα, *niſi hæc vox Græca librarii vitio inducta fuerit. Nam ſi Theodotio* κωλαῖμ *reddiderit, hanc vocem facile librarii iu* κώλυμα *mutaverint.*

Κω-

Κωλύω, prohibeo. אחז capio, *Sym.* Pſ. LXXVI, 4. ἐκώλυσαν. המיש hiph. a מוש amoveo, Mich. II, 4. השיב hiph. a שוב reverti facio, Eſ. XXVIII, 6. כלא Gen. XXIII, 6. Exod. XXXVI, 6. Pſ. XXXIX, 12. CXVIII, 101. Ezech. XXXI, 15. מנע 1 Reg. XXV, 26. 2 Reg. XIII, 13. נכנע niph. humilio me, 3 Reg. XXI, 28. עצר Job. XII, 16.

Κωμάρχης, vici præfectus. פקיד Eſth. II, 3. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κωμάρχαι, οἱ τῶν κωμῶν ἄρχοντες. Κωμάρχαι, *vicorum præfecti. Phavorinus*: Κωμάρχης, ὁ τῶν πόλεων ἄρχων. Κωμάρχης, *urbium præfectus.*

Κώμη, vicus, pagus, caſtellum, oppidum. בנים plur. ex בן filii, Job. XXXVIII, 32. בנות plur. ex בת filiæ, Num. XXI, 2. Joſ. XV, 45. 47. XVII, 11. 1 Par. II, 23. חוות plur. villæ, Joſ. XIII, 30. 1 Par. II, 23. חצר atrium, it. villa, Joſ. XV, 31. 36. XVI, 9. טירה caſtellum, 1 Par. VI, 54. αὗται αἱ κατοικίαι αὐτῶν ἐν ταῖς κώμαις αὐτῶν, *hæc habitacula eorum in caſtellis eorum.* Conf. Matth. IX, 35. X, 11. & Luc. V, 17. ubi *Vulgatus* τὰς κώμας *caſtella* interpretatur, nec male quidem, judice B. *Raphelio* in Not. Polybian. p. 58. quia ſic oppida minuta, ſed mœnibus cincta, appellantur. Quod etiam idem Vir Doctiſſimus contra H. *Stephanum* ex *Arriano* probat. Vide & *Wolfium* ad Matth. IX, 35. p. 172. Sic etiam mox videbimus, quod aliquando κώμη apud LXX. Hebr. עיר & קריה reſpondeat. כפר 1 Par. XXVII, 25. Cant. VII, 11. עיר urbs, Joſ. X, 37. XV, 9. Eſ. XLII, 11. קריה civitas, Joſ. XLIX, 24. *Heſychius*: Κῶμαι, ἀγυιαὶ, ῥῦμαι. Κῶμαι, *vici, viæ.* Idem: Κώμη, ἄμφοδον, χωρίον. Κώμη, *bivium, vicus.* Gloſſæ Κώμη, *villa, caſtellum, vicus.* De origine hujus vocis, vide *Stephanum Byzantinum* v. Κώμη, & quæ inde repetit *Relandus* Palæſt. L. III. p. 516.

Κῶμος, comeſſatio, ſeu convivium laſcivum & immoderatum, in quo joci impudici, cantilenæ fœdæ, & ſaltationes ab honeſtate remotæ obtinebant. Sap. XIV, 23. 2 Macc. VI, 4. Gloſſ. MS. in Sap. Sal. Κώμους, ὀρχισμούς. Κώμους, *ſaltationes. Heſychius*: Κῶμοι, ἀσελγῆ ᾄσματα πορνικὰ, συμπόσια, ᾠδαί. Κῶμοι, *laſcivæ & meretriciæ cantilenæ, convivia, cantiones.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Κώμοις, συμποσίοις, ᾠδαῖς, μεθυστικαῖς. *Ambroſius* ad Rom. XIII, 13. *Κῶμοι ſunt luxurioſa convivia, quæ aut collatione omnium celebrantur, vel vicibus ſolent a contubernalibus exhiberi, ut neminem pudeat illic aliquid inhoneſti dicere aut facere.* Plura de hac voce vid. apud *Lamb. Bos* ad Rom. l. c. p. 117. ſeq. *Jo. Alberti* not. ad Gloſſar. Græc. in N. T. p. 112. alioſque, quos laudat B. *Wolfius* ad eund. loc. p. 270. Conf. & *Ariſtenæ-*

ſtenatum L. I. Ep. 27. & L. II. Ep. 20. & *Bourdinum* ad *Ariſtoph.* Theſmoph. v. 997. &, quem primo loco nominare debebam, Cel. *Chriſt. Gottl. Schwartzium* pec. de Comeſſationibus Veterum Diſſ. *Altorf.* 1744. edita.

Κωνωπεῖον & κωνώπιον, conopeum, i. e. vellum ad arcendos culices, a κώνωψ, culex. Judith. X, 23. XIII, 10. 17. XVI, 17.

Κώπη, remus. משוטים plur. Ezech. XXVII, 6. שיט *Aqu.* Eſ. XXXIII, 21.

Κωπηλάτης, remex. מלחים plur. nautæ, Ezech. XXVII, 9. 27. שט Ezech. XXVII, 8. 26. שיט *Sym.* Eſ. XXXIII, 21 תפש משוט tractans remum, Ezech. XXVII, 29. *Heſychius*: Κωπηλάται, οἱ ταῖς κώπαις περιστρέφοντες τὸ πλοῖον. *Κωπηλάται, remis circumagentes navem.*

Κωφεύω, ſurdus vel mutus ſum, it. ſileo. חרש: החריש Kal & hiph. Jud. XVI, 2. XVIII, 19. 1 Reg. X, 27. 2 Reg. XIII, 20. Job. XIII, 5. *Heſychius*: Κωφεῦσαι, ἀναισθητῆσαι, ἡσυχάσαι, σιωπῆσαι. Κωφεῦσαι, *ſenſu carere, tacere, ſilere.*

Κωφὸς, ſurdus, it. mutus. אלם Hab. II, 18. חרש Exod. IV, 11. Pſ. XXXVII, 14. Eſ. XLIII, 8. *Heſychius*: Κωφὸν, ἀναίσθητον, μωρὸν, τὸν ῥοῖζον μὴ ποιοῦντα. Κωφὸν, *ſtupidum, ſtultum, ſtridorem non facientem.* Idem: Κωφὸς, οὔτε λαλῶν οὔτε ἀκούων, ἐνεὸς, ἀσθενής. Κωφὸς, *qui neque loquitur neque audit, mutus, infirmus.* Conf. *Suiceri* Theſ. T. II. p. 203.

Κωφόω, ſurdum vel mutum reddo. נאלם niph. obmuteſco, Pſ. XXXVIII, 3. 13. ἐκωφώθην, *obmutui.*

Λ.

Λάβη. Vid. in Ἐυλάβεια.

Λαβὴ, anſa, manubrium. נצב capulus, Jud. III, 22. *Heſychius*: Λαβὴ, ἀφορμὴ, ὁρμὴ, καὶ ἡ τοῦ ξίφους λαβή. *Λαβὴ, aggreſſio, impetus, & gladii anſa.*

Λαβὶς,

Λαβὶς, idem, it. forceps. מלקחים dual: Exod. XXXVII, 26. Num. IV, 9. Eſ. VI, 6.

Λάβρος, vorax, it. impetuoſus, vehemens. סחף part. everrens, Prov. XXVIII, 3. ὑετὸς λάβρος καὶ ἀνωφελὴς, pluvia vehemens & inutilis. Vid. & Job. XXXVIII, 2. Lex. Cyrilli MS. Brem. Λάβρος, λαβρότατος, σφοδρότατος. Λάβρος pro λαβρότατος, vehementiſſimus. להט flamma, Aqu. Pſalm. CIII, 5. πῦρ λάβρον, ignem vehementem. Sic Oppianus Lib. III. καὶ αἰθομένῳ πυρὶ λάβρῳ. Vide Druſium in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 1002. Heſychius: Λάβρον, ἀθρόον, προπετὲς, ταχὺ, μαινόμενον, βορόν. Λάβρον, confertum, procax, velox, furens, edax.

Λάγανον, laganum, placenta. חלה Incert. Lev. VIII, 26. רקיק Exod. XXIX, 2. καὶ (λάγανα) λάγανα ἄζυμα κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ· σεμίδαλιν ἐκ πυρῶν ποιήσεις αὐτὰ, & ſumſi placentas azymas imbutas oleo; e ſimila triticea facies illas. Vid. & Lev. II, 4. Num. VI, 15. Gloſſ. Bibl. Coiſlin. p. 473. Λάγανα, πλακούντια, ὡς πυρώδη. Heſychius: Λάγανα, εἶδος πλακουνταρίου, ὡς πυρῶδες, ἀπὸ σεμιδάλεως ἐν ἐλαίῳ τηγανιζόμενον, καὶ ἀποτιθέμενον ἐλαίῳ. Λάγανον, ſpecies placentæ, tanquam ferventia, e ſimila oleo in ſartagine friꝫa, & retecta oleo. Conf. Athenæum L. III. p. 110. Dicuntur alias λάσφαρα. Vide Suidam in Λάγαρα. Frequens nempe apud Græcos & alias gentes literarum λ & ρ permutatio. Vide B. Gottfr. Olearii Diſſ. de Geſt. Pauli in Urbe Athen. p. [illegible]

Λάγανον τηγάνου, placenta ſartaginis. אשפר portio pulchra, Al. 1 Par. XVI, 3.

Λάγανον ἀπὸ τηγάνου, placenta de ſartagine. [illegible] lagena, 2 Reg. VI, 19.

Λαγχάνω, ſortior, ſorte accipio, obtineo, conſequor. לכד accipio, 1 Reg. XIV, 48. Σαοὺλ ἔλαχε τοῦ βασιλεύειν ἐπὶ Ἰσραὴλ, Saul obtinuit regnum ſuper Iſraël. Vid. & Sap. VIII, 20. 3 Macc. VI, 1. ἐν πρεσβείῳ τὴν ἡλικίαν [illegible] λελογχὼς, ſenilem ætatem jam conſecutus. Heſychius: Λελογχὼς, τυχών. Λελογχὼς, conſecutus.

Λαγὼν, ilia, viſcera. חלץ Eſ. XXXII, 11. חמש Sym. 2 Reg. III, 27. כסל Aqu. Pſ. XXXVII, 7. λαγόνες. מתנים dual. lumbi, Sym. Job. XL, 11. ἐν λαγόσιν. Vid. & Sir. XLVII, 20. Heſychius: Λαγὼν, ὁ κενεὼν, τὸ ἰσχίον. Λαγὼν, venter, coxendix.

Λαγωὸς, lepus, it. animal ſimilitudinem habens muris & urſi. שפן Pſ. CIII, 19. Al. Prov. XXX, 26. λαγωοί. ארנבה Aqu. Deut. XIV, 7.

Λάθρα, latenter, clam. בלט in occulto, 1 Reg. XVIII, 22. בַּמִּסְתָּר idem, Hab. III, 13. בַּסֵּתֶר idem, Deut. XIII, 6. Job. XXXI, 27. *Heſychius*: Λάθρα, κρυφίως, ἠρέμα, ἡσύχως. Λάθρα, *occulte, quiete, tacite.*

Λαθραῖος, latens, occultus. בַּסֵּתֶר *Al.* Prov. XXI, 14.

Λαθραίως, idem quod λάθρα. בלט 1 Reg. XXIV, 5. 2 Macc. I, 19.

Λάθριος, idem quod λαθραῖος. בַּסֵּתֶר Prov. XXI, 14. Vid. & Sap. I, 1.

Λαϊκὸς, popularis, vulgaris. חל profanus, *Aqu.* 1 Reg. XXI, 4. λαϊκόν. *Sym. Theod.* Ezech. XLVIII, 15. λαϊκόν.

Λαϊκόω, profano. חלל *Aqu.* Ezech. VII, 21. λαϊκώσουσι. *Reliqu.* Deut. XX, 6. ἐλαΐκωσεν. *Aqu.* Deut. XXVIII, 30. λαϊκώσεις.

Λαιλαπίω, procello, procellis agito. שׂער procellis agitor, *Aqu.* Pſ. LVII, 9. λαιλαπιεῖ.

Λαιλαπίζω, idem. נשׂער niph. procelloſus ſum, *Aqu.* Pſ. XLIX, 4. ἐλαιλαπίσθη.

Λαιλαπώδης, turbine plenus, procelloſus. סערה *Aqu.* Pſ. LIV, 9.

Λαῖλαψ, procella, turbo. זרם מים כפלגי inundatio ſicut rivi aquarum, *Al.* Eſ. XXXII, 2. סופה Job. XXI, 18. סער Jer. XXV, 32. סערה Job. XXXVIII, 1. שׂער procellis agitor, *Sym.* Pſ. LIX, 9. λαίλαπος. *Heſychius*: Λαῖλαψ, καταιγὶς, ἀνέμου συστροφὴ μετὰ ὑετοῦ. Λαῖλαψ, *procella, venti turbo cum pluvia. Suidas*: Λαῖλαψ, ὁ μετὰ ἀνέμου ὄμβρος καὶ σκότος. Λαῖλαψ, *cum ventis imber, & tenebræ.* Lex. *Cyrilli* MS. Bar. & Brem. Λαῖλαψ, σκότος μετὰ συστροφῆς ἀνέμου. Λαῖλαψ, *tenebræ cum turbone venti.*

Λαιμὸς, gula. Vide in Λοιμὸς adjectiv.

Λάκκος, fovea, it. ciſterna. באר puteus, Num. XX, 17. 2 Reg. XVII, 18. בארות בארת duplex plur. ex ſing. באר vel בור Jer. II, 13. בור Gen. XXXVII, 19. Exod. XXI, 33. בית בור domus foveæ, i. e. carcer, Exod. XII, 29. ביר puteus, Jer. VI, 7. גֹּב: גבא Chald. Dan. VI, 7. 21. חבר perditio, it. funis, Jer. XXXVIII, 6. מכתש cavitas, *Al.* Jud. XV, 19. τὸν λάκκον. Lex. vet. Λάκκος, *lacuna, laccus, ciſterna.*

Λακωνικὸς, Laconicus. Vid. ſupra Διαφανῆ Λακωνικά.

Λαλέω,

Λαλέω, loquor, indico, prædico. אמר dico, Gen. XLII, 22. דבר Exod. IV, 30. *ἐλάλησεν αὐτοῖς Ἀαρὼν πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, ἃ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς πρὸς Μωυσῆν, loquebatur illis Aron omnia verba, quæ locutus erat Deus ad Moſen.* 3 Reg. XXII, 13. *πάντες οἱ προφῆται ἐν στόματι ἑνὶ λαλοῦσι καλὰ, omnes prophetæ uno ore prædicunt bona.* Vid. & 2 Par. XVIII, 12. & conf. quæ mox notavi ex. 3 Reg. XXII, 8. 4 Reg. XXV, 26. *ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ κρίσιν, ſententiam de illo ferebat.* 4 Reg. XXV, 48. *ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ ἀγαθὰ, loquebatur cum illo bona.* דבר verbum, Exod. XXXII, 27. 1 Reg. XV, 13. דבר ה׳ verbum fit, 3 Reg. XVI, 7. XVIII, 31. הגיד hiph. a נגד indico, Eſth. IV, 8. הפטיר hiph. laxo, Pſ. XXI, 7. הרבה hiph. multiplico, Job. XL, 22. הריב hiph. a ריב litigo, Jer. II, 29. התנבא hithp. propheto, 3 Reg. XXII, 8. *οὐ λαλεῖ περὶ ἐμοῦ καλὰ, ἀλλὰ κακὰ, non prædicit de me bona, ſed mala.* Conf. Luc. I, 70. & Act. III, 21. & *Elſnerum*, & *Wolfium* ad Luc. l. c. חזה contemplor, Eſ. XXX, 10. לקח accipio, Num. XVI, 1. מלה ſermo, Job. XXIX, 9. 22. מלל pih. Job. VIII, 2. Pſ. CV, 2. מלל Chald. pah. Dan. VII, 8. 11. נשא fero, 4 Reg. IX, 25. עבר tranſeo, Pſ. XVI, 5. ענה reſpondeo, Job. XIX, 7. עשה facio, 2 Reg. XIV, 20. Eſth. II, 1. פגע intercedo, Gen. XXIII, 8. צוה pih. præcipio, Num. XV, 34. צעד gradior, procedo, Prov. VII, 8. ubi tamen pro λαλοῦντα Cl. *Grabius* Proleg. in LXX. Int. T. IV. c. 4. §. 3. legend. cenſet ἀλῶντα, (ab inuſitato ἀλάω, pro quo plerumque ἀλάομαι legitur) præeunte fere *Cotelerio* Not. ad Lib. I. Conſtit. Apoſtol. c. 7. qui de varia hujus loci lectione conferri poteſt. קרא voco, Exod. XIX, 7. Jud. VII, 3. 1 Reg. III, 4. שוע pih. a שוע vociferor, Eſ. LVIII, 9. שיח meditatio, Job. IX, 27. *Heſychius*: *Λαλεῖν, λέγειν, βλέπειν, λαμβάνειν. Λαλεῖν, loqui, videre, accipere.*

Vid. alibi Ἑρμηνεὺς λόγου λαλέω, Πολλὰ λαλέω.

Λάλημα, ſermo, loquela. שנינה 3 Reg. IX, 7. שם nomen, Ezech. XXIII, 10. שפה labium, Ezech. XXXVI, 3. Conf. *Keuchenium* in Matth. XXVI, 13. p. 94.

Λαλητὸς, loquendi facultate præditus. Job. XXXVIII, 14. ubi nihil pro hac voce in Hebr. textu legitur.

Λαλιὰ, locutio, loquela, ſermo. אמר Pſ. XVIII, 3. ארג radius textoris, Job. VII, 6. דבר verbum, Job. XXXIII, 1. דברה cauſa, ratio, Eccleſ. III, 18. VII, 15. מדבר deſertum, it. ſermo, Cant. IV, 3. *Aqu. Sym.* Pſalm. CXXXVIII, 4. משמע אזנים auditus aurium, Eſ. XI, 3. פה os, Job. XXIX, 23. רנה cantus, *Sym.* Pſ. CXLI, 7.

 Vid.

Vid. & Sir. V, 15. XXXII, 5. 2 Macc. V, 5. VIII, 7. XV, 2.

Λαμβάνω, prehendo, accipio, capio, nanciſcor, occupo, ſumo, aſſumo, aufero, eripio, porto, elevo, ſublevo, offero. אזור cingulum, Eſ. XI, 5. ἀληθείᾳ εἰλημμένος (κυκλῷ) τὰς πλευρὰς αὐτοῦ, *veritate cinctus quoad latera ſua.* אחז prehendo. Exod. XV, 15. ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος, *cepit illos tremor.* Vid. & Eſ. XXXIII, 14. Sic & Luc. VII, 16. ἔλαβε δὲ φόβος ἅπαντας, *cepit autem omnes timor.* Et *Herodotus* L. VI. p. 407. Κλεομένεα δεῖμα ἔλαβε Σπαρτιητέων, *Cleomenem metus invaſit Spartiatarum.* Vid. *Raphelii* Annot. ex eod. ad Luc. l. c. p. 244. Conf. Ejusdem Annot. e *Xenophonte* ad 1 Cor. X, 13. p. 226. Job. XVI, 12. λαβών μου τῆς κόμης, *prehendens me coma.* Eſ. XXI, 3. ὠδῖνες ἔλαβόν με ὡς τὴν τίκτουσαν, *dolores invaſerunt me tanquam parturientem.* Vid. & Exod. XV, 14. ארש pih. deſponſo, Deut. XXVIII, 30. γυναῖκα λήψῃ, *uxorem duces.* Vid. & 2 Reg. III, 14. הא ecce, Gen. XLVII, 23. הביא hiph. a בוא venire facio, Pſ. LXXVII, 76. הוליד hiph. a ילד gigno, 1 Par. II, 18. ἔλαβε τὴν Ἀζουβὰ γυναῖκα, *Azubam uxorem ducebat.* הוציא hiph. a יצא aufero, 2 Par. XVI, 2. Eſd. I, 7. החזיק hiph. firmiter teneo, Jud. VII, 20. הכה hiph. a נכה percutio, Joſ. XV, 16. ὃς ἂν λάβῃ τὴν πόλιν τῶν γραμμάτων, *quicunque occupaverit urbem literarum.* 3 Reg. XX, 21. הסיר hiph. a סור aufero, Eſth. VIII, 2. הפיל hiph. a נפל cadere facio, 1 Par. XXIV, 31. XXV, 8. הפיק hiph. a פוק profero, Prov. XVIII, 22. הציל a נצל eripio, *Al.* Eſ. II, 9. λήψομαι τὰ ἱμάτιά μου, *auferam veſtimenta mea.* הקים hiph. a קום erigo, Amos. II, 11. הקריב hiph. appropinquare facio, Num. III, 6. התהפך hithp. mutor, Job. XXXVIII, 14. חלק partior, 2 Par. XXVIII, 21. יד מצאה manus invenit, Eſ. X, 10. ירש heredito, Jer. XXXII, 23. לכד occupo, Num. XXXII, 39. Deut. II, 35. Joſ. VIII, 21. לקח Gen. III, 6. λαβοῦσα τοῦ καρποῦ αὐτοῦ, pro ἀπὸ καρποῦ αὐτοῦ τι, *ſumebat de fructu ejus aliquid.* Gen. XXVIII, 11. ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου ſc. τινά, *ſumebat de lapidibus loci illius aliquem.* Vid. & Gen. III, 22. VI, 21. VIII, 20. Eſ. XXXIX, 7. Gen. IV, 18. ἔλαβεν ἑαυτῷ Λάμεχ δύο γυναῖκας, *ſumebat ſibi Lamech duas uxores.* Gen. XII, 19. ἔλαβον αὐτὴν ἐμαυτῷ εἰς γυναῖκα, *ſumebam illam mihi in uxorem.* Gen. XX, 2. ἔλαβε τὴν Σάῤῥαν ſc. εἰς γυναῖκα, *ſumebat Saram in uxorem.* Conf. quæ ex *Philoſtrato* notat Cl. *Schwartzius* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 829. Exod. XVIII, 12. ἔλαβεν Ἰοθὸρ ὁ πενθερὸς Μωϋσῆ ὁλοκαυτώματα, καὶ θυσίας τῷ Θεῷ, *obtulit Jethro, ſocer Moſis, holocauſta, & victimas Deo.* 2 Reg. II, 21. λάβε σεαυτῷ τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ, *cape tibi gravem arma-*

armaturam ejus. Ita Sap. V, 18. λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, *capiet zelum ſuum tanquàm gravem armaturam.* Conf. & quæ ex *Ariſtophonis* Av. p. 561. notat *Lamb. Bos* ad Epheſ. VI, 13. p. 192. Pſ. XVII, 19. ἔλαβέ με, *apprehendebat me.* Pſ. XXX, 17. τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο, *ut eriperent animam meam, conſilia inierunt.* Conf. Matth. V, 40. XV, 26. Apoc. III, 11. Pſ. XLVIII, 16. ὅτι λαμβάνῃ με, *quum recipiet me.* Pſ. LXXIV, 2. ὅταν λάβω καιρὸν, *quando tempus nactus fuero.* Jer. XXIX, 22. λήψονται ἀπ' αὐτῶν κατάραν, *aſſument ab illis maledictionem. Sym.* Prov. XXIV, 11. σῶσον εἰλημμένους εἰς θάνατον, *ſerva eos, qui abripiuntur ad mortem.* לקח אחז capio captivum, Num. XXXI, 30. 47. מכירה negotiatio, Ezech. XXIX, 14. מלא impleo, 3 Reg. XVIII, 34. מַלקח captura, Eſ. XLIX, 25. מקח acceptio, 2 Par. XIX, 7. משאת onus, Soph. III, 19. נסח attollo, *Sym.* Job. IV, 2. λη[illegible]όμεθα. נפש anima, 4 Reg. XII, 4. נשא fero. Lev. V, 1. λήψεται τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ, *portabit peccatum ſuum*, h. e. peccati ſui reus erit; & pœnam ejus ſuſtinebit. Vid. & Lev. VII, 8. XVII, 16. XIX, 8 XXIV, 16. Ezech. XXIII, 35. 2 Reg. XIV, 14. οὐ λήψεται ὁ Θεὸς ψυχὴν, *non auferet Deus animam.* Eſd. I, 4. λήψονται αὐτὸν ἄνδρες τοῦ τόπου αὐτοῦ ἐν ἀργυρίῳ, *ſublevabunt illum homines loci illius argento.* Hic λήψονται αὐτὸν idem eſt, ac ſi vertiſſent ἀντιλήψονται αὐτοῦ. Pſ. XXIII, 4. ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, *qui non elevat ad vanitatem animam ſuam*, h. e. non deſiderat, expetit res vanas. Conf. quæ paulo poſt notavi ex Oſ. IV, 8. Pſ. LXXXI, 2. πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε, *perſonas peccatorum reſpicitis.* Vid. & Job. XLII, 8. XLI, 16. ἄνεμος λήψεται αὐτοὺς, *ventus auferet illos.* Vid. & Ezech. XXIX, 19. Oſ. V, 14. Jer. IX, 10. ἐπὶ τὰ ὄρη λάβετε κοπετὸν, *ſuper montes aſſumite* vel dicite *planctum.* Vid. & v. 17. Eſ. XIV, 4. Ezech. XIX, 1. XXVI, 17. XXVII, 2. 32. Jer. LII, 25. ἔλαβε τὴν κεφαλὴν Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰούδα, *erigebat caput Joakim regis Juda.* *Olympiodorus* in Cat. Ghiſler p. 929. ἔλαβε hic poſitum eſſe docet ἀντὶ τοῦ, ἀνώρθωσεν, ὕψωσεν, ἄνω βλέπειν παρεσκεύασεν, *pro erigebat, elevabat, ut ſurſum videret, efficiebat.* Conf. 4 Reg. XXV, 27. ubi pro ἔλαβε legitur ὕψωσε. Ezech. XXXII, 24. ἐλάβοσαν τὴν βάσανον αὐτῶν, *acceperunt cruciatum ſuum.* Ezech. XXXIII, 25. ὀφθαλμοὺς ὑμῶν λήψεσθε πρὸς εἴδωλα, *oculos veſtros levabitis ad idola.* Ezech. XXXVI, 7. τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν λήψονται, *ignominiam ſuam portabunt.* Vid & Ezech. XXXIX, 26. XLIV, 13. Oſ. IV, 8. ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν (pro εἰς τὰς ἀδικίας αὐτῶν) λήψονται ψυχὰς αὐτῶν, *ad peccata illorum animas ſuas elevabunt*, h. e. ad peccata illorum animos ſuos expectatione vel deſiderio erectos tenebunt, quo ſcilicet ſacrificiis pro peccatis offerendis veſci

ſcii poſſint. Simili notione phraſis αἴρειν τὴν ψυχὴν alias apud LXX. occurrit. Vide quæ notavi in Αἴρω, & conf. *Druſii* Miſcell. Cent. I. c. 93. Mich. II, 4. ληφθήσεται ἐφ' ὑμᾶς παραβολὴ, *aſſumetur ſuper vos parabola.* Vid. & Hab. II, 6. Hab. I, 3. ὁ κριτὴς λαμβάνει κρίσιν, *judex accipit* vel *ſubit judicium.* Zach. VI, 13. λήψεται ἀρετὴν, *induet gloriam.* נשא Chald. Eſd. V, 15. עדה orno, Jer. XXXI, 4. צור ligo, Deut. XIV, 25. 4 Reg. V, 23. קבל Chald. pah. Dan. II, 6. τιμὴν πολλὴν λήψεσθε παρ' ἐμοῦ, *honorem multum accipietis a me.* קרע lacero, 3 Reg. XI, 12. שבה captivum duco, 2 Par. XIV, 15. ἔλαβον πρόβατα πολλὰ καὶ καμήλους, *auferebant oves multas & camelos.* Ita etiam *Demoſthenes* Olynth. I. p. 19. ταῦτα (ſc. χρήματα) δὲ ὑμεῖς οὕτως, ὡς βούλεσθε, λαμβάνετε, *hanc autem* (pecuniam) *vos pro lubitu aufertis.* Et p. 23. τὰ γὰρ κοινὰ τῶν Θετταλῶν ἀπὸ τούτων δέοι διοικεῖν, οὐ Φίλιππον λαμβάνειν, *Reſpublicas enim Theſſalorum inde ſuſtentare, non autem Philippum illa auferre debere.* Conf. 2 Cor. XI, 20. ubi verba: εἴ τις λαμβάνει (ſc. τι) commode inde verti poſſunt: *ſi quis aufert aliquid.* Adde *Colomeſii* Obſerv. Sacr. p. 616. שום pono, Eſ. LVII, 11. Jer. XL, 10. תפש prehendo, Eſ. XXXVI, 1. Jer. L, 24. LI, 32.

Vid. alibi ἐν Γαστρὶ λαμβάνω. Ἐνέχυρον λαμβάνω. Κόλασιν λαμβάνομαι. Μέτρῳ λαμβάνω. Μισθὸν πιστὸν λαμβάνω. Πεῖραν λαμβάνω. Πρόσωπον λαμβάνω.

Λάμια, Lamia, animal quod fingunt habere faciem muliebrem & pedes equinos. לילית *Sym.* Eſ. XXXIV, 14. λαμίας. *Schol. Ariſtoph.* in Veſp. v. 1030. Λάμια, θηρίον, ἀπὸ τοῦ ἔχειν μέγαν λαιμόν. Λάμια, *animal dictum,* ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ, *a gula, quod magnum habeat gulam.*

Λαμπάδιον, parva lampas. גלה lecythus, Zach. IV, 2. 3. *Heſychius:* Λαμπάδιον, τὸν λεπτὸν κηρίον, ἐν ᾧ ἐπιδιδοῦσιν. Λαμπάδιον, *tenuem cereum, quo inſuper donant.*

Λαμπὰς, lampas, fax. לפיד Gen. XV, 17. Exod. XX, 18. נברשתא Chald. emphat. Dan. V, 5. רשף ſcintilla, *Al.* Cant. VIII, 6. λαμπάδες.

Λαμπήνη, lectica, currus regius. מעגל 1 Reg. XXVI, 5. Σαοὺλ ἐκάθευδεν ἐν λαμπήνῃ, *Saul dormiebat in curru.* Vid. & v. 5. Gloſſ. in lib. 3 Reg. Ἐν λαμπήνῃ, ἅμαξα καρῦχα. Leg. Ἐν λαμπήνῃ, ἁμάξῃ, καρούχῃ. צב cameratus, Eſ. LXVI, 20. ἐν λαμπήναις ἡμιόνων, *in vehiculis mulorum. Hieronymus* vertit *in lecticis. Heſychius:* Λαμπήνη, εἶδος ἁμάξης ἐφ' ἧς ὀχοῦνται. ἔνιοι ἀπήνη, ἢ ἅρμα ἁμάξης περιφανοῦς βασιλικῆς, ἢ φορεῖον περὶ κεφαλὴν ἔσω (*Bochartus* Hier. P. I. L. II. c. 19, p. 229.

ει ταχ. & *Suicerus* Theſ. T. II. p. 211. reponunt ῥέδιον ἐπιφανὲς, ὅ ἐστι) ἅρμα σκεπαστόν. Λαμπήνη, *ſpecies currus, quo vehentur. Quibusdam muliare vehiculum, vel ſella curruſ inſignis regii, vel rheda inſignis, hoc eſt, currus tectus. Suidas* & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Λαμπήνη. ἅμαξα βασιλικὴ. ἢ ῥέδιον (*Suidas* vitioſe ἴδιον) περιφανὲς, ὅ ἐστιν ἅρμα σκεπαστόν. Λαμπήνη. *currus regius, vel rheda illuſtris, vel currus tectus.*

Λαμπηνικὸς, currus ad inſtar regii tectus. צב Num. VII, 3. ἓξ ἁμάξας λαμπηνικὰς, *ſex currus tectos.* Ubi *Euſebius Emiſſenus*: Ἁμάξας λαμπηνικὰς τὰς διαστέγους λέγει, ἃς κοινὲ ζευγάρια καλοῦσι. Ἁμάξας λαμπηνικὰς, *vocat vehicula ad contegendum apta, quæ nonnulli* ζευγάρια *appellant.* Vid. *Bonfrerium* ad Num. l. c. p. 757. *Aqu.* ibi habet σκεπαστὰς, *tectas.* Conf. *Flamin. Nobilium* ad h. l. Fortaſſe in Codice quodam ibi pro ἁμάξας λαμπηνικὰς lectum fuit, λαμπήνας, & in margine ad explicationem additum, ἁμάξας. Inde enim, ni fallor, Gloſſ. in Octateuchum: Λαμπήνας, ἀρμάτια ἢ ἁμάξας. Certe alibi in Octateucho vocem Λαμπήνας non legimus.

Λαμπρὸς, ſplendidus, candidus, it. hilaris. צח *Sym.* Cant. V, 11. Epiſt. Jer. v. 51. ἄστρα ὄντα λαμπρὰ, *ſidera quæ ſunt lucida.* Sap. VI, 12. λαμπρὰ καὶ ἀμάραντός ἐστιν ἡ σοφία, *ſplendida & perennis eſt ſapientia.* Sir. XXIX, 25. ἐδέσματα λαμπρὰ, *edulia ſplendida.* Sir. XXXI, 27. λαμπρὸν ἐπ' ἄρτοις εὐλογήσει χείλη, *ſplendidum in cibis laudabunt labia.* Sir. XXXVI, 10. λαμπρᾷ καρδίᾳ καὶ ἀγαθῇ, *hilari corde & bono.*

Λαμπρότης, ſplendor. הדר decor, Pſ. CIX, 4. זהר Dan. XII, 3. נגה Eſ. LX, 3. יצהר oleum, Zach. IV, 14. *Theod.* λαμπρότητος. נעם amœnitas, Pſ. LXXXIX, 19. Gloſſæ: Λαμπρότης, *claritas, claritudo, ſplendor, candor.*

Λαμπρύνω, ſplendidum reddo. זכה pih. purifico, *Sym.* Prov. XX, 9. ἐλαμπρυνα. Id. Pſ. CXVIII, 9. λαμπρυνεῖ.

Λαμπτὴρ, lumen, lucerna. ניר novale, Prov. XXI, 4. נר Prov. XX, 10. XXIV, 20. *Heſychius*: Λαμπτὴρ, φανός, φῶς, λάμπας. ἐσχάρα ἐφ' ἧς ἔκαιον ἐν μέσῳ τῶν οἰκων, εἰς τὸ φωτίζειν αὐτοῖς, ξηρὰ ξύλα καὶ δᾳδία. Ἀττικοὶ δὲ τοὺς καιομένους λύχνους λέγουσιν. *Λαμπτὴρ, ſplendor, lumen, lampas. Focus, quo incendebant in medio domuum, ut ſibi lucerent, arida ligna & faculas. Attici vero ardentes lucernas ita vocant.*

Vid. alibi λαμπτῆρα Δόλου πυρσεύω.

Λαμ-

Λαμπω, ſplendeo. הלל hiph. ab הלל *Incert.* Job. XXIX, 3. ἔλαμπεν. נגה Eſ. IX, 2. נגה ſplendor, Prov. IV, 18. זכו candidus ſuit, Thren. IV, 7. צחרה alba, candida, *Incert.* Jud. V, 10. λαμπουσῶν.

Λάμψις, ſplendor. Baruch. IV, 2.

Λανθάνω, lateo. מעל prævaricor, Lev. V, 15. ἐὰν λάθῃ αὐτὸν λήθῃ, *ſi lateat illam oblivione.* Num. V, 27. נכחד niph. 2 Reg. XVIII, 13. πᾶς ὁ λόγος οὐ λήσεται ἀπὸ τοῦ βασιλέως, *nullo res regem latebit.* *Heſychius:* Λέληθεν, λανθάνει. Λέληθας, latere. נסתר niph. deeſt, 2 Reg. XVII, 22. Eſ. XL, 26. נעלם Lev. IV, 13. καὶ λάθῃ ῥῆμα ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς, *& res abſcondita ſit ab oculis cœtus.* Vid. & Num. V, 13. Lev. V, 2. καὶ λάθῃ ἀπ᾽ αὐτοῦ, *& lateat illum.* Lev. V, 3. καὶ ἔλαθεν αὐτὸν, *& latet illum.* Vid. & Job. XXVIII, 21. נצפן niph. Job. XXIV, 1.

Λαξευτήριον, inſtrumentum ad incidendum. כילפות plur. mallei, Pſ. LXXIII, 7. ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέῤῥαξαν αὐτήν. *Heſychius:* Λαξευτήριον, λιθοτόμον σιδήριον. Λαξευτήριον, *inſtrumentum ferreum lapides cædens.* Sed & apud eundem Grammaticum Λαξευτηρίῳ, ex Pſalmi procul dubio loco citato, redditur, λίθῳ ὀξυτάτῳ τέμνοντι, *lapide acutiſſimo ſecante.* Juxta hanc ergo explicationem verba Pſalmi ita vertenda eſſent: *Securi & lapide acutiſſimo diruperunt illam.* Et certe acuti lapides, quibus ſcindere aliquid & diſrumpere potuerunt, olim non ignoti fuerunt. Vide infra Πέτρα ἀκρότομος. Ceterum *Suidas* Λαξευτήριον generalius exponit ἐργαλεῖον οἰκοδομικὸν, *inſtrumentum fabrile.* Sic & Lex. Cyrilli MS. Brem. Λαξευτηρίῳ, ἐργαλίῳ (l. ἐργαλείῳ) οἰκοδομικῷ.

Λαξευτὸς, ex lapide exciſus. פסגה collis, Deut. IV, 49. ὑπὸ Ἀσηδὼθ τὴν λαξευτὴν, *ſub Aſedoth ex lapide exciſa.* Aqu. Num. XXI, 20. XXIII, 14. Deut. XXXIV, 1. Joſ. XIII, 20. Unde *Hieronymus* Onom. Urb. & Loc. Script. in v. *Aſedoth: Appellatur autem addito cognomine Phaſga: quod in lingua noſtra reſonat abſciſſum.* Idem in *Faſga: Eſt autem & montis contra occidentalem plagam Faſga, pro qua Aquila interpretatur* exciſum: *Sed & Septuaginta Interpretes Faſga in quodam loco* exciſum (*Euſebius* habet λαξευτοῦ, tam h. l. quam in v. Φασγὼ ſed reponendum forte ex Deut. IV, 49. λαξευτήν.) *tranſtulerunt.* Voc occurrit etiam in N. T. Luc. XXIII, 53. ubi verba ἐν μνήματι λαξευτῷ, *Latinus* bene vertit: *in monumento exciſo.*

Λαξεύω, in ſaxo inciſo, cædo, exciſo. בנה ædifico,

Eſ.

Eſ. IX, 10. λαξεύσωμεν λίθους, cædamus lapides. פסל ſculpo, Exod. XXXIV, 1. 4. Deut. X, 1.

Λελαξευμένος, part. præt. paſſ. exciſus. גזית cæſura, Ezech. XL, 42. מִסְגָּה collis, Num. XXI, 20 ἀπὸ κορυφῆς τοῦ λελαξευμένου ſc. ὄρους, a vertice exciſi montis. Vid. & Num. XXIII, 14. Deut. III, 27. Mons ille propter vehementer præruptum vocatur exciſus, docente Hieronymo Onomaſt. Urb. & Loc. Script. v. Agri ſpecula. Conf. & Huetium Dem. Ev. Prop. IX. c. 162. p. 1032.

Λαοκατάρατος, populo execrabilis. נקב, execror. Sym. Prov. XI, 26.

Λαὸς, populus. אדם homo, 1 Reg. XXIV, 10. אם Pſ. CXVI, 1. ארמון palatium, Jer. XXX, 15. ubi tamen al. pro λαὸς rectius ναὸς. ארץ terra, Jer. XV, 7. LII, 13. בן filius, Exod. IV, 23. גוי gens, Joſ. III, 17. IV, 1. דמים plur. ex דם ſanguis, (hic legerunt עמים) Ezech. IX, 9. משפט דמים, judicium ſanguinum (& hic legerunt עמים) Ezech. VII, 23. היכל templum, Pſ. XLVII, 8. Jer. LI, 11. ubi tamen al. pariter pro λαοῦ rectius ναοῦ. המון multitudo, Al. 4 Reg. XXIV, 31. λαοῦ. הר mons Exod. XIX, 18. Hab. III, 9. טף parvulus, Jud. XXI, 10. לאם Gen. XXV, 23. Pſ. II, 1. מחנה exercitus, Joſ. X, 5. עבד ſervus, 3 Reg. VIII, 32. עם 3 Reg. III, 2. ὁ λαὸς ἦσαν θυμιῶντες, populus erant ſuffitum facientes. Vid. & 2 Reg. XIX, 8. 3 Reg. I, 40. ubi pariter nomini collectivo ſingulari λαὸς verbum plurale additur, & conf. Glaſſii Philol. Sacr. L. III. Tr. III. can. 55. ubi ſimilia exempla tam ex ſacris quam profanis ſcriptoribus. Sic & Incertus, quem Hecatæum eſſe arbitratur Faber, apud Dionyſium Longinum de Sublim. ſect. 23. p. 75. Ἀντίκα, φησὶ, λαὸς ἀπείρων θύνων ἐπ' ἠϊόνεσι διεσκίδνατο κεκλήγοντες. Statim infinitus populus ad littora ruebant, & diviſi clamabant. Conf. & Homerum Il. σ'. v. 603. 604. צאן grex, Jer. XXIII, 3. צאצאים plur. prognati, Eſ. XXXIV, 1. קהל congregatio, 2 Par. XXX, 24.

Λαπιστὴς, jactator, mendax, nugator. Sir. XX, 6. Heſychius: Λαπιστήν, (ſic enim bene Salmaſ. pro Λαπιτὴν) καυχητὴν, καὶ ἄλλα. Idem: Λαπιστὴς, ψεύστης, φλύαρος, τρυφερὸς, μὴ ἔχων φροντίδα, ἐγγὺς τοῦ προπετοῦς. Λαπιστὴς, mendax, nugator, luxurioſus, non habens curam, proxime accedens ad procacem.

Λάπτω, lambo, lambendo bibo more canum. לקק Jud. VII, 5. 6. 7. Heſychius: Λάπτει, ἀναλαμβάνει, πίνει. Λάπτει, recipit, bibit. Idem: Λάψοντες, πίνοντες τῇ γλώσσῃ.

 Πι-

ἐπτύοντο δὲ ἀπὸ κοινοῦ τῶν ταύτῃ (Bochartus Hier. P. I. L. II. c. 55. p. 673. legit ἐν τῷ ταύτῃ,) ὥστε πιόντων μετὰ ψόφου λάπτοντες, *bibentes lingua. Facta autem vox eſt a canibus, aut hujuſmodi animalibus, qui ita cum ſtrepitu bibunt.* Vide & quæ ex *Euſtathio* ad Il. α. notat *Kuhnius* ad *Ælian.* Var. L. I, c. 4.

Λαρνάκιον, capſula. ארגז *Sym.* 1 Reg. VI, 8.

Λάρος, larus, avis rapax & vorax. שחף accipitris ſpecies, Lev. XI, 16. Deut. XIV, 15. Conf. *Eraſmum* Adag. *larus inhians* p. 401.

Λάρυγξ, guttur, faux. גרון Pſ. CXIII, 15. *οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, non clamabunt in gutture ſuo.* חך Job, XXXIII, 2. *ἐλάλησεν ἡ γλῶσσά μου ἐν τῷ λάρυγγί μου, loquitur lingua mea in gutture meo.* Job. XXXIV, 3. *λάρυγξ γεύεται βρῶσιν, guttur guſtat cibum.* Vid. & Job. XII, 11. & Cant. II, 3. Poſteriori loco *Symmachus* pro *λάρυγγι τῶν ό.* habet *φάρυγγι*. Bene ergo *Phavorinus*: *Λάρυγξ καὶ φάρυγξ ταυτόν. Λάρυγξ & Φάρυγξ idem.* Aliter autem Etymol. MS. *Λάρυγξ φάρυγγος διαφέρεται. λάρυγξ μὲν γάρ ἐστι, δι' οὗ λαλοῦμεν· φάρυγξ δὲ, δι' οὗ ἐσθίομεν, ἐπειδὴ δύο πόροι εἰσὶ τοῦ λαιμοῦ. Λάρυγξ & φάρυγξ* differunt. *Λάρυγξ enim eſt, per quem loquimur. Φάρυγξ autem, per quem edimus; ſi quidem duo meatus ſunt gutturis.* מלקח Pſ. XXI, 16. לוע *Theod.* Prov. XXIII, 2.

Λατομέω, lapides exſcindo, incido. חצב Deut. VI, 11. 2 Par. XXVI, 10. Neh. IX, 25. יצק fundo, effundo, Job. XXVIII, 2. כרה fodio, Exod. XXI, 33. מחצב exciſio, *Al.* 4 Reg. XII, 12.

Λατομητὸς, exciſus. מחצב exciſio, 4 Reg. XII, 12. XXII, 6.

Λατόμος, lapicida. חצב 3 Reg. V, 15. 4 Reg. XII, 12. חרש faber, *Al.* 1 Par. XXII, 15. *λατόμοι. Heſychius*: *Λατόμος, λιθοξόος. Λατόμος, lapicida.*

Λατρεία, ſervitus, cultus religionis. עבדה Exod. XII, 25. 26. Joſ. XXII, 27. Vid. & 1 Macc. I, 45. II, 19. 22. *Heſychius*: *Λατρεία, δουλεία. Λατρεία, ſervitus.*

Λατρευτὸς, ſervilis, miniſterialis. Hinc *ἔργον λατρευτὸν*, opus ſervile. מלאכה Exod. XII, 16. Num. XXIX, 7. מלאכת עבדה Lev. XXIII, 7. 8. Num. XXVIII, 18. *Heſychius*: *Λατρευτὸν, δουλικόν. Λατρευτὸν, ſervile.*

Λατρεύω, colo, ſervio. עבד Exod. III, 12. IV, 23. Deut. IV, 28. VII, 4. פלח Chald. Dan. III, 12. 17. שרת pih.

pih. Num. XVI, 9. Ezech. XX, 32. *Heſychius*: Λατρεύειν, σέβειν, δουλεύειν. Λατρεύω, *colo*, *ſervio*. Conf. *Sophoclem* Trachin. v. 40. ubi *Schol.* λατρεύοντα interpretatur ὑπηρετοῦντα, *miniſtrantem*. Plura vero de hac voce vide apud *Suicerum* Theſ. T. II. p. 218.

Λάτρις, ſerva, famula. Job. II, 9. ubi nihil pro hac voce eſt in textu Hebr. *Heſychius*: Λάτρις, μισθαργός, λατουργός. (leg. λειτουργός, & vid. *Lamb. Bos* Obſerv. Crit. p. 170.) ὁ μίσθιος ἐργάτης, θεράπαινα, παιδίσκη, ὑπηρετοῦσα ἡ δούλη, Λάτρις, *pro mercede laborans*, *miniſter*. *Vel mercenarius opifex*, *famula*, *ancilla*, *quæ miniſtrat*, *ſerva*.

Λαφυρέω, ſpolio, Judith. XV, 13.

Λάφυρον, ſpolium. שלל 1 Par. XXVI, 27. ἐκ τῶν λαφύρων, *ex ſpoliis*. *Aqu.* Gen. XLIX, 27. λάφυρα. Id. Prov. I, 13. λαφύρων. שולל ſpoliatus, *Aqu.* Job. XII, 17. λάφυρα. *Heſychius*: Λάφυρα, τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἔτι ζώντων λαμβανόμενα. τὰ δὲ τεθνεώτων αὐτῶν σκύλα. (ſcrib. σκῦλα.) Λάφυρα, *quæ ex hoſtibus adhuc viventibus capiuntur*; *quæ vero mortuis illis*, σκῦλα. Conf. ad h. l. quæ notavi in Σκῦλον. Idem: Λαφύρων, αἰχμαλώτων. Λαφύρων, *bello captorum*. Lexicon vetus: Λάφυρα, *exuviæ*, *ſpolia*, *præda*.

Λαχανία, olus. ירק Deut. XI, 10.

Λάχανον, idem. ירק 3 Reg. XXI, 2. Prov. XV, 18. ירק Gen. IX, 3. Pſ. XXXVI, 2. כרמל ſpica virens, *Aqu.* Lev. II, 14.

Λέαινα, leæna. אריה leo major, Dan. VII, 4. לביא *Aqu.* Pſ. LVI, 5. שחל *Aqu. Sym.* Oſ. V, 10. Job. IV, 10. *Al.* Oſ. V, 14.

Λεαίνω, levigo, it. contero, comminuo. הריק hiph. a ריק evacuo, Pſ. XVIII, 46. λεπτυνῶ αὐτοὺς ὡς χοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς, *comminuam eos ut pulverem coram vento*, *tanquam lutum platearum conteram illos*. *Heſychius*: Λεανῶ, λεπτυνῶ. Lex. Cyrilli MS. Brem. Λεανῶ, λεπτυνῶ, ἐκτρίψω, ἀπαλείψω. Λεανῶ, *conteram*, *exteram*, *delebo*. שחק 2 Reg. XXII, 43. Job. XIV, 19.

Λέβης, lebes, olla, pelvis. דוד calathus, 1 Reg. II, 16. 2 Par. XXXV, 13. כיור labrum, 3 Reg. VII, 39. סיר Pſ. LIX, 8. CVII, 9. Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου, *Moab lebes ſpei meæ*. Inde apud *Heſychium*: Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος. ὅλων τῶν ἐθνῶν τὸ σύστημα διὰ τῆς τοῦ Μωὰβ προσηγορίας αἰνίττεται. Θυσία ἀληθινὴ, τῷ πυρὶ τοῦ θείου πνεύματος ἀναφλεγομένη. Μωὰβ lebes ſpei. *Omnium gentium congregatio appellatione Moab innuitur*. *Sacrificium verum igne divini Spiritus incenſum*.

 Vid.

Vid. & Amos. IV, 2. Zach. XIV, 20. סיר pelvis, 2 Reg. XVII, 28. *Heſychius*: Λέβης, χαλκεῖος ποδονιπτὴρ, τρίπους. Λέβης, *aenea pelvis, in qua pedes abluuntur, tripus.*

Λέγω, dico, loquor, it. præcipio, jubeo, cogito. אמר Gen. I, 22. & alibi ſæpiſſime. Pſ. IV, 5. ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, *quæ cogitatis in cordibus veſtris.* Vid. & Zeph. I, 13. III, 1. Abd. v. 3. & conf. Joh. XVIII, 7. & ad h. l. Cl. *Alberti* p. 494. ubi & Græcis hanc locutionem placere obſervat, *dicere*, *loqui in corde* vel *animo*, pro *cogitare*, *mente verſare*, *ſecum loqui*. Conf. quæ ex profanis notat Cel. *Heumannus* in Miſc. Lipſ. T. XII. p. 178. בטה effutio, Prov. XII, 19. דבר in Kal. & pih. loquor, Num. XXXII, 31. ὅσα ὁ Κύριος λέγει τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ, *quæcunque præcipit Dominus ſervis ſuis.* Prov. XXIII, 9. εἰς ὦτα ἄφρονος μηδὲν λέγε, *in aurem ſtulti nihil loquere.* דבר verbum, Eſth. VIII, 14. σπεύδοντες τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως λεγόμενα ἐπιτελεῖν, *feſtinantes ut mandata regis exequerentur.* הבטיח hiph. confidere facio, Eſ. XXXVI, 15. מצוה præceptum, Eſth. III, 3. τί παρακούεις τὰ ὑπὸ βασιλέως λεγόμενα, *quid negligis mandata regis.* Sic & profanos paſſim λέγειν uſurpare pro *mandare*, *præcipere*, Eruditi obſervant. Vide B. *Wolfium* ad Luc. VII, 14. p. 632. & Luc. XVI, 7. p. 696. & Rom. XII, 3. p. 239. נאם nomen participiale conſtr. a נאם dictum, Gen. XXII, 16. Num. XIV, 28. & alibi ſæpiſſime. ספר pih. narro, Eſ. XLIII, 26.

Vid. alibi Θαῤῥέω λέγω. λογομένη Παραβολή. φημί τινα ψευδῆ λέγειν.

Λεηλατέω, depopulor, deprædor, vaſto, diripio, excurſionem facio ad prædam. 2 Macc. II, 22. ὅλην τὴν χώραν λεηλατεῖν, *ut totam regionem pervaderent ad prædam faciendam.*

Λεθὲκ, ipſa vox Hebr. לתך menſuram denotans, quæ capit quinque ephas, Oſ. III, 2. Ibi enim pro νέβελ οἴνου in exemplaribus antiquis lectum eſſe λεθὲκ κριθῶν, ſuſpicatur *Druſius* Miſc. Cent. I. c. 91. Ejusque conjectura præſidium aliquod accipit ex *Epiphanio* de Menſ. & Pond. p. 177. Λεθὲκ δὲ, ὡς ἐν τῷ Ὠσηὲ τῷ Προφήτῃ εἴρηται, ὅτι ἐμισθωσάμην ἐμαυτῷ λεθὲκ κριθῶν, ἐν ἀντιγράφοις δὲ γομὸρ κριθῶν, τὸ αὐτὸ ἐστί. *Lethec vero, ut in Oſea Propheta dicitur:* Comparavi mihi pro lethec hordei, *in aliis exemplaribus vero* gomor hordei, *idem ſunt.* Hic ergo tali Codice uſus videtur, in quo λεθὲκ κριθῶν pro νέβελ οἴνου ſcriptum, & γομὸρ κριθῶν, quod in Noſtris Codicibus præcedit, omiſſum, in margine vero additum fuit. Male autem inde concluſit, quod in aliis exemplaribus γομὸρ κριθῶν pro λεθὲκ κριθῶν legatur. Eadem vero, quæ ex *Epiphanio* adducta ſunt fere leguntur in

Ety.

Etymologico inedito. Vid. Act. Erud. Supplem. Tom. VI. p. 256.

Λεῖμμα, reſiduum, reliquiæ. יתר Joſ. XIII, 12. שארית 4 Reg. XIX, 4. שאר *Incert.* Lev. XVIII, 6. שריד *Aqu.* Deut. II, 34. III, 3. Conf. Rom. XI, 5.

Λειμὼν, pratum, ſolum flores ferens, vel paluſtre. Gloſſ. MS. in Πανάρετον ſive Sap. Salom. Λειμῶν, ἀνθηφόρον πεδίον, ἢ λιμωαῖον. (legend. videtur λιμναῖον.) Λειμὼν, *ſolum flores ferens, vel paluſtre.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Λειμὼν ὁ ἀνθηρὸς τόπος, παράδεισος. Λειμὼν, *locus floribus conſitus, paradiſus.* *Heſychius*: Λειμὼν, αὐλὼν, θάλασσα, ἢ ἀνθηρὸς τόπος. Λειμὼν, *vallis, mare, vel floribus conſitus locus.*

Λειόγλωσσος, lævis lingua, blandiloquus. חלקה blandities, *Sym. Theod.* Prov. VI, 24. λειογλώσσου.

Λεῖος, lævis, planus, glaber. חלק Gen. XXVII, 11. *Sym. Theod.* Prov. V, 3. λεῖος. חלקים plur. 1 Reg. XVII, 40. ἐξελέξατο ἑαυτῷ πέντε λίθους λείους, *eligebat ſibi quinque lapides læves.* Prov. II, 20. εὕροσαν ἂν τρίβους δικαιοσύνης λείους, *invenerunt ſane ſemitas juſtitiæ planas.* Vid & Eſ. XL, 4: Utrobique nihil pro hac voce eſt in Hebr. textu. *Heſychius*: Λείας, ὁμαλὰς, εὐθείας. Λείας, *planas, rectas.*

Λειότερος, mollior. חלק *Sym.* Pſ. LIV, 22.

Λειόω, emollio. מחליק part. hiph. *Aqu.* Prov. XXVIII, 23. λειοῦντα.

Λειποθυμέω, animo deficio. חעטף hithp. obruor, *Sym.* Pſ. LXXVI, 3. ἐλειποθύμουν. יעף *Sym.* Jud. IV, 21. ἐλειποθύμησε.

Λειποψυχέω, animi deliquium patior. פוג *Sym.* Geneſ. XLV, 26. ἐλειποψύχησε.

Λείπω, linquo, deſum. יתר *Aqu.* Exod. X, 5. λεῖπον. נשאר niph. *Sym.* Job. XXI, 34. ἐλείφθησαν. פליט *Sym.* Jud. XII, 5. λειφθέντες, *relicti, reſidui.* פרד ſeparo, Job. IV, 11. Prov. XIX, 4. Sap. XIX, 4. ἵνα τὴν λείπουσαν ταῖς βασάνοις προσαναπληρώσωσι κόλασιν, *ut pœnam, quæ tormentis deerat, ſuppleret.* Ita Luc. XVIII, 22. ἔτι ἕν σοι λείπει, *adhuc unum tibi deeſt.*

Λειτουργέω, munere fungor, miniſtro, ſervio. כהן pih. ſacerdotio fungor, 1 Par. XI, 13. עבד ſervio, Num. IV, 25. XXXVIII, 42. 2 Par. XXXV, 3. עבדה ſervitus, 1 Par. XXIII, 28. 32. צבא verb. milito, Num. VIII, 24. צבא nom. militia, Num. IV, 3. 31. 36. צבא צבא milito militiam, Num. IV, 24. שמש Chald. pah. Dan. VII, 10.

שרת pih. Exod. XXVIII, 31. 39. Deut. X, 8. παρεστάναι ἔναντι Κυρίου λειτουργεῖν, *ſtare coram Domino, ad ſacram functionem obeundam.* Vid. & Deut. XVII, 12. XVIII, 5. 2 Par. V, 13. & conf. Hebr. X, 11. 3 Reg. I, 4. ἐλειτούργει αὐτῷ, *inſerviebat illi*, nempe Davidi, ultima ejus uxor Schunamitis. Joël. I, 9. οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ, *miniſtri altaris.* Vid. & v. 13. Joël. II, 17. οἱ λειτουργοῦντες τῷ Κυρίῳ, *miniſtri Domini.* Sir. VIII, 10. λειτουργῆσαι μεγιστᾶσιν, *ſervire proceribus.* Vid. & Sir. X, 21. Sir. XLV, 20. λειτουργεῖν αὐτῷ ἅμα καὶ ἱερατεύειν, *ut miniſtraret ipſi æque ac ſacrificaret.* *Heſychius*: λειτουργεῖν, μοχθεῖν, δουλεύειν. λειτουργεῖν, *laborare, ſervire.* Plura de hac voce vid. apud *Suicerum* Theſ. T. II. p. 219. & Ven. *Deylingium* Obſ. Sacr. P. I. p. 144.

Λειτούργημα, miniſterium. עבדה Num. IV, 33. VII, 9.

Λειτουργία, muneris functio, miniſterium. מלאכת functio. 1 Par. XXVI, 30. עבדה Exod. XXXVIII, 21. Num. IV, 25. VIII, 22. 2 Par. XXXI, 2. 16. פעלה opus, Ezech. XXIX, 20. צבא militia, Num. VIII, 24. צבא עבדה militia miniſterii, Num. VIII, 25. תורה lex, 2 Par. XXXI, 4.

Λειτουργικὸς, miniſterio inſerviens. עבדה miniſterium, Num. IV, 28. τὰ σκεύη τὰ λειτουργικὰ αὐτῶν, *vaſa miniſterio illorum inſervientia.* Num. VII, 5. τὰ ἔργα τὰ λειτουργικὰ τῆς σκηνῆς, *opera miniſterio tabernaculi inſervientia.* שרד idem, Exod. XXXI, 9. Exod. XXXIX. 1. ἐποίησαν στολὰς λειτουργικὰς Ἀαρὼν, *faciebant ſtolas miniſterii Aaronis.* *Heſychius*: λειτουργικὰς, ἱερατικάς. λειτουργικὰς, *ſacerdotales.* שרת idem, Num. IV, 12. 2 Par. XXIV, 14. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. λειτουργικὴ, κυρίως μὲν ἡ ἱερατικὴ, καταχρηστικῶς δὲ ἡ δουλικὴ καὶ ὑπηρετική. λειτουργικὴ, *proprie quidem ſacerdotalis, abuſive vero ſervilis & miniſterialis.* Eadem fere habet *Suidas*.

Λειτουργὸς, miniſter. משרת part. pih. Joſ. I, 1. 2 Par. IX, 4. Pſ. CII, 21. Eſ. LXI, 6. *Aqu. Sym.* Prov. XXIX, 12. *Heſychius*: λειτουργὸς, ὑπηρέτης. λειτουργὸς, *miniſter.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. λειτουργῶν, διακόνων. λειτουργῶν, *miniſtrorum.*

Λειχὴν, impetigo, ſcabies ſanioſa. ילפת Lev. XXI, 20. XXII, 22. *Suidas*: λειχὴν, λειχῆνες. εἶδος ψώρας. λειχὴν, in genitivo λειχῆνος, *ſpecies ſcabiei.* Plura de hac lue vide apud *Fullerum* Miſc. Sacr. Lib. V. c. 17. p. 673.

Λείχω, lingo, lambo. לחך Pſ. LXXI, 9. Eſ. XLIX, 23. לקק 3 Reg. XXI, 19.

Λεί-

Λείψανον, reliquiæ. שאר Sym. Pſ. XVI, 14. & LXXV, 11. שריד Sym. Jud. V, 13. Suidas: Λείψανον. τὸ καταλειφθέν. Λείψανον. reliquiæ.

Λεκάνη, pelvis, patina. ספל Jud. V, 25. VI, 38. סיר lebes, Al. Pſalm. LIX, 8. Conf. Bonfrerium ad Jud. V, 25. p. 270.

Λεκτέος, dicendus. Ep. Jer. v. 38.

Λεκτὶς, lectica. צבים plur. Sym. Eſ. LXVI, 20. λεκτίσι.

Λεληθότως, latenter. 2 Macc. VI, 11. VIII, 1. Lex. Cyrilli MS. Brem. Λεληθότως, λανθανόντως, κρυφίως. (MS. κρυφέως.) Λεληθότως, latenter, occulte.

Λέξις, dictio. לשון lingua, Eſth. VIII, 9. מלה Job. XXXVI, 2. זיו Chald. ſplendor, Al. Dan. VII, 28. λέξεις. Vid. & Sir. XXIII, 13. 2 Macc. II, 32.

Λεοντηδὸν, leonino more, in modum leonum. 2 Macc. XI, 11. Lex. Cyrilli MS. Brem. Λεοντηδὸν, φοβερῶς, ἰσχυρῶς, κατὰ τὸν λέοντα. Λεοντηδὸν, terribiliter, fortiter, leonis ad inſtar.

Λεπίζω, decortico, deſquamo. מלק Incert. Lev. I, 15. פצל pih. Gen. XXX, 37. 39. Tob. III, 17. λεπίσαι τὰ λευκώματα, deſquamare albugines. Vid. & Tob. XI, 8. 1 Macc. I, 23. ἐλέπισε πάντα, deſquamavit omnia, ſive nudavit omnia ſquamis. Druſius ad h. l. Intelligit ſquamas auri. Squama auri, ut ſquama æris. Lex. V. Λεπὶς χαλκοῦ, æris ſquama. Dicitur & lamina. Idem Lexicon: Λεπὶς ἀργύρου, lamina.

Λεπὶς, ſquama, it. lamina. פח Num. XVI, 38. ποίησον αὐτὰ λεπίδας ἐλατὰς, fac ex illis laminas ductiles. Conf. quæ modo notavi in v. Λεπίζω. קשקשת Lev. XI, 9. 10. Deut. XIV, 9.

Λέπισμα, quod decorticatum eſt, cortex. פצלות plur. cortices, Gen. XXX, 37.

Λέπρα, lepra, ſcabrities impura. צרעת Lev. XIII, 2. 3. מצורע part. pyh. Al. 4 Reg. XV, 5. Heſychius: Λέπρα, πάγος τῆς ἐπιφανείας τοῦ σώματος. Λέπρα, prominentia ſuperficiei corporis.

Λεπράω, leproſus ſum. צרוע leproſus, Lev. XXII, 4.

Λεπράουσα, contr. λεπρῶσα, part. fœm. leproſa. מצרעת part. pyh. fœm. Exod. IV, 6. Num. XII, 10.

Λεπρόομαι, contr. λεπροῦμαι, lepra afficior. Hinc λελε-

πρω-

λεπρωμένος, part. præt. paſſ. lepra affectus, leproſus. מצורע part. pyh. 4 Reg. V, 1. 27. XV, 5.

Λεπρὸς, leproſus. מצורע Lev. XIV, 2. 2 Reg. III, 29. צרוע Lev. XIII, 44. 45. τὸ λεπρὸν, leproſum, i. e. lepra. מצורע 4 Reg. V, 11.

Λεπράω, leproſus ſum. מצרעת part. pyh. fœm. *Aqu. Theod.* Exod. IV, 6. λεπρῶσα.

Λεπτοκοπέω, in fruſta concido. מכתת part. pyh. *Incert.* Eſ. XXVII, 9. λελεπτοκοπημένους, *in fruſtula conciſos.* דקק comminuo, *Incert.* Eſ. XXVIII, 28. ἄρτος δὲ λεπτοκοπηθήσεται, *panis vero comminuetur.*

Λεπτὸς, tenuis, minutus, macilentus. דק Gen. XLI, 4. *αἱ ἑπτὰ βόες αἱ αἰσχραὶ καὶ λεπταὶ ταῖς σαρξὶ, ſeptem vaccæ fœdæ & macilentæ carnibus.* דק præt. Kal ex דקק Exod. XXXII, 19. הדק hiph. a דקק Exod. XXX, 36. 2 Par. XXXIV, 7. מר ſtilla, gutta, *Aqu.* Eſ. XL, 15. λεπτόν. ריק inanitas, Jer. LI, 34. רקה fœm. Gen. XLI, 19. 20. *Heſychius*: Λέπτη, ἀσθενὴς, ἰσχνὴ, λεπτή. Λεπτή. *infirma, macra, tenuis.* Idem: Λεπτὸν, ἀσθενὲς, ἀόρατον, ἀφανῆ. Λεπτὸν, *infirmum, inviſibile, diſparentem.*

Λεπτὸς γίνομαι, tenuis fio. דקק Deut. IX, 21.

Λεπτὸν ποιέω, minutum facio, comminuo. מסכה fuſile. Eſ. XXX, 22.

Vid. alibi Κονία λεπτή. Σύνθετον λεπτόν.

Λεπτότατος, tenuiſſimus. Sap. VII, 23.

Λεπτύνω, extenuo, comminuo. דקק : הדק Kal & hiph. 2 Reg. XXII, 43. 4 Reg. XXXIII, 6.

Λεπτύνω, extenuo, comminuo, confringo. דקק : הדק Kal & hiph. 2 Reg. XXII, 43. *ὡς πηλὸν ἐξ ὁδῶν ἐλέπτυνα αὐτοὺς, tanquam lutum ex viis comminui illos.* Vid. & 4 Reg. XXIII, 6. 15. Eſ. XLI, 15. דקק : החק. Chald. Kal. & aph. Dan. II, 34. 35. VII, 19. הריק hiph. a ריק evacuo, Jer. XLVIII, 12. הרקיד hiph. ſaltare facio, Pſ. XXVIII, 6. שבר confringo, 2 Par. XXIII, 17. *τὰ εἴδωλα αὐτοῦ ἐλέπτυναν, idola ejus confringebant.* Conf. quæ notavi ſupra in Λεπίζω ex 1 Macc. I, 23. שחק contundo, Pſ. XVII, 46.

Λέπυρον, cortex, putamen. פלח ſegmentum, Cant. IV, 3. *λέπυρον τῆς ῥόας, putamen mali puniceæ.* Lex. Cyrilli MS. Brem. Λέπυρον, λέπισμα, Λέπυρον, *cortex.*

Λέσχη, confabulatio, ſermocinatio. Vid. ſupra Ἀηδία καὶ λέσχη.

Λέσχη. *Heſychius*: Λέσχαι, ὁμιλία καὶ φλυαρία. Λέσχη, *colloquium & nugæ*. *Idem*: Λέσχαι, φλυαρίαι, πολλαὶ ὁμιλίαι. Λέσχαι, *futiles ſermocinationes, multæ confabulationes*. Conf. Eruditiſſimos Viros, *Kühnium* & *Perizonium* not. ad *Ælian.* Var. L. II. c. 34. & *Outhovium* de Judic. Jehovæ Zeb. p. 36, ſeq.

Λευιαθάν, ipſa vox Hebr. לויתן ingens bellua, cetus dentatus, *Aqu. Sym.* Job. III, 8. XL, 20. *Suidas*: Λευιαθὰν δράκων. Λευιαθάν. *draco*. *Phavorinus*: Λευιθὰν ἢ Λευιαθὰν, βασιλέα ὑδάτων ἑρμηνεύει. Λευιθὰν *vel* Λευιαθὰν, *regem aquarum interpretatur.* Conf. eruditam Diſquiſitionem *Theodori Hasæi* de Liviathan Jobi, *Bremæ* 1723. editam, quæ multis oſtendere annititur, omnia, quæ de Liviathane apud Jobum commemorantur, *ceto dentato* apte attribui poſſe.

Λευκαίνω, dealbo, it. albeſco, albus evado. היה ſum, fio, ſubintell. לבן albus, Eſ. I, 18. ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ, *ſi autem ſint tanquam coccineum, tanquam lanam dealbabo*. הלבין hiph. Pſ. L, 8. Eſ. I, 18. Joël. I, 7. לבן albus, Lev. XIII, 19. λευκαίνουσα, *albeſcens*.

Λευκανθίζω, albeſco. לבן albus, Lev. XIII, 38. 39. מדבר deſertum, (hic legiſſe videntur מטהר part. contr. hithp. purificatus.) Cant. VIII, 5.

Λεύκη, populus alba, arboris nomen, לבנה Oſ. IV, 13. Vid. & Eſ. XLI, 19. ubi non ſatis apparet, cui voci in Hebr. textu λεύκη reſpondeat.

Λευκόπους, qui eſt albis pedibus. טלוא maculoſum, *Sym.* Gen. XXX, 35. λευκοπόδας.

Λευκὸς, albus, candidus. דק minutus, Exod. XVI, 14. ubi tamen pro λευκὸν bene legend. cenſet cum *Grabio*, λεπτὸν *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int. חור Chald. Dan. VII, 9. τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιών, *veſtimentum ejus candidum ſicut nix*. Conf. Marc. IX, 3. XVI, 5. Matth. XXVIII, 3. Joh. XX, 12. Act. I, 10. ubi pariter λευκὸν non ſimpliciter *album*, ſed *candidum* denotat, quod cum albedine ſplendorem & fulgorem conjunctum habet. Sic & *Lucianus* Dial. Diog. & Alex. T. I. Opp. p. 291. & in Navig. T. II. p. 889. ταινίαν λευκὴν, appellat, quam *Ammianus Marcellinus* Lib. XII. *faſciolam* vocat *candidam*, *regiæ majeſtatis inſigne*. לבן Gen. XLIX, 12. λευκοὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ (ſubintell. μᾶλλον ἢ γάλα), *dentes ejus candidiores lacte*. Similiter *Ælianus* Var. L. XII. c. 1. οἱ ὀδόντες λευκότεροι χιόνος, *dentes nive candidiores*. צח candidus, ſerenus, Cant. V, 11. לח *Incert.* Gen. XXX, 37. *Heſych.* Λευκὸν,

 τὸ

τὸ, τὸ εὐπαθὲς, καὶ τὸ λαμπρόν. Λευκὸς, & confuſetum (album ſcil.) & ſplendidum.

Λευκότης, albedo. Sir. XLIII, 18.

Λεύκωμα, albugo, vitium oculorum. חבלל Incert. & Reliqu. Lev. XXI, 20. Vid. & Tob. II, 9. III, 17. VI, 8.

Λεχὼ, puerpera. Epiſt. Jer. v. 28. τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἀποκαθημένη καὶ λεχῶν (leg. ex ed. Rom. ἀποκαθημένη καὶ λεχὼ) ἅπτονται, ſacrificia eorum decumbens & puerpera comedunt. Sic Euripides Electr. v. 617.

Λεχὼ μ' ἀπαγγείλατ' ἔσαν, ἄρσενι τόκῳ.

Puerperam me eſſe; nuncia, prole maſcula.

Vide & Hippocratem de Morb. Mulier. L. I. c. 88. & quæ inde affert ill. Spanhemius Obſerv. in Callimach. p. 363. qui proinde fallitur, cum in iisdem Obſervationibus p. 9. apud Heſychium pro Λεχὼ, (male ſcribit Λεχῶ) omnino λεχωῒς legi debere arbitratur. Exponitur autem Λεχὼ apud Heſychium προσφάτως τετοκυῖα, & apud Suidam ἡ ἀρτιτόκος, quæ modo peperit.

Λέων, leo. ליש Num. XXIII, 24. אריה Gen. XLIX, 9. אריותא Chald. plur. emphat. Dan. VI, 7. כפיר leo juvenis, Pſ. XXXIV, 20. LVII, 6. לביא leo immanis, Deut. XXXIII, 20. Job. XXXVIII, 39. Eſ. V, 29. לביא fœm. leæna, Nah. II, 12. נשרין Chald. plur. a ſing. נשר aquilæ, Dan. IV, 30. שחל leo ferox, Job. X, 16. XXVIII, 8. תנים plur. Thr. Mich. I, 8. λέοντων.

Σκύμνος λέοντος, catulus leonis. בן לביא filius leonis immanis, Job. IV, 11. גור אריות Jer. LI, 38. גור אריה Gen. XLIX, 9. Deut. XXXIII, 22. כפיר leo juvenis, Eſ. V, 29. כפיר אריה Jud. XIV, 5. ליש Prov. XXX, 30. Eſ. XXX, 6.

Λεωπετρία, quaſi λειοπέτρα, lævis petra, ſaxum planum. צחיח סלע nitor petræ, i. e. petra nitida, Ezech. XXIV, 7. 8. XXVI, 4. 14. Suidas & Lex. Cyrilli MS. Brem. Λεωπετρία, λεῖος λίθος. Λεωπετρία, lapis planus. Inde & apud Heſychium pro Λεωπέτρα legend. videtur Λεωπετρία. Exponitur autem apud illum pariter λίθος λεῖος.

Λήγω, deſino, ceſſo. 2 Macc. IX, 6. 11. 18. XV, 24.

Λήθη, oblivio. מעל prævaricatio, Lev. V, 15. Num. V, 27. שכוח infin. obliviſcendo, Deut. VIII, 19. Vid. & Sap. XVI, 11. XVII, 3.

Λήθω

Λήθην ποιέω, oblivionem facio, i. e. obliviſcor. נשא aufero, condono, Job. VII, 20. διὰ τί οὐκ ἐποιήσω τῆς ἀνομίας μου λήθην; *quare non oblitus es peccatum meum?*

Ληκυθία, lecythia. אסוך *Aqu.* 3 Reg. XVII, 12.

Λῆμμα, quod accipitur, aſſumitur, munus, vaticinium, oraculum, prophetia; it. potentia, dignitas. משא maſc. onus, 4 Reg. IX, 25. Κύριος ἐλάλησεν ἐπ' αὐτὸν τὸ λῆμμα τοῦτο, *Dominus locutus eſt ſuper illum hanc prophetiam.* Vid. & Jer. XXIII, 33. ad quem locum *Olympiodorus* in Cat. *Ghiſler.* p. 583. Λῆμμα, ὀργὴ μετὰ θυμοῦ, ἐκ τοῦ τὸν ἰσχυρότερον λαβόντα τὸν ἀσθενέστερον καταῤῥηγνῦναι. καλεῖται δὲ λῆμμα καὶ ὁ χρηματισμός. Λῆμμα, *ira cum excandeſcentia, cum robuſtior captum imbecilliorem allidit. Vocatur vero etiam* λῆμμα *oraculum. Ghiſlerio* ibi χρηματισμὸς male *quæſtus* exponitur. *Moſchopulus*: Λήμματα, αἱ προφητεῖαι, ἃς ἔλαβον οἱ προφῆται ἀπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Λήμματα, *prophetiæ, quas ſumebant prophetæ a ſancto Spiritu.* Conf. *Druſii* Quæſt. Ebraic. L. I. c. 57. Vid. & Nah. I, 1. Hab. I, 1. Zach. IX, 1. Mal. I, 1. In Gloſſ. MSS. in Proph. Λῆμμα redditur βουλὴ, φρόνημα, *conſilium, animi ſenſum.* משאת fœm. 2 Par. XXIV, 6. τὸ κεχειρισμένον λῆμμα ὑπὸ Μωυσέως, *munus a Moſe conſtitutum.* In Lex. *Cyrilli* MS. Λῆμμα & apud *Heſychium* Λῆμμα inter alia explicatur δῶρον, *munus.* Thren. II, 14. εἴδοσάν σοι λήμματα μάταια, *viderunt tibi vaticinia vana. Olympiodorus* ad h. l. interpretatur προφητείας ψευδεῖς, *vaticinia falſa. Suidas*, Lex. *Cyrilli* MS. Bar. & Brem. Λήμματα, προφητεῖαι (in Lex. Cyr. Bar. male προφητεία) λέγεται (Lex. *Cyrilli* Brem. vitioſe λέγονται) δὲ καὶ τὰ ἐξ οἰκείας καρδίας (Lex. *Cyr.* Bar. iterum male κατὰ ἐξ οἰκείας καρδίας) ἀποφθέγματα. Λήμματα, *vaticinia.* Dicuntur *vero etiam, quæ ex proprio corde proficiſcuntur, eloquia.* שאת excellentia, Job. XXXI, 23. ἀπὸ τοῦ λήμματος αὐτοῦ οὐχ ὑποίσω, *potentiam ejus non tolerabo.* Vid. & Hab. I, 7. & conf. quæ notavi in v. Δειλιάω poſt Δειλός. In Lex. *Cyrilli* MS. Λῆμμα inter alia ἀξίωμα, *dignitas*, & apud *Heſychium* Λῆμμα inter alia exponitur δύναμις, *potentia*, & ἀξίωμα, *dignitas* & ἀνδρεία, *fortitudo.* Conf. & *Suidam* v. Λῆμμα.

Ληνοβατέω, calco in torculari. דרך *Sym.* Jer. XXV, 30. *Syr.* Jer. XLVIII, 33. ληνοβατοῦντες.

Ληνὸς, torcular, lacus torcularis aquarum. גת Jud. XVI, 11. Neh. XIII, 15. גתית Pſ. VIII, 1. LXXX, 1. 83, 1. ὑπὲρ τῶν ληνῶν, *pro torcularibus.* Juxta hanc explicationem inſcriptio illa in Pſalmis citatis indicat, quod tempore, quo poſt collectas fruges de area & torculari feſtum tabernaculorum celebraverint Judæi, iidem Pſalmi cantari debuerint.

Nn 2 Conf.

Conſ. Deut. XVI, 13. מגרות plur. granaria, Joël. I, 17. פארה ramus, *Theod. Sym.* Eſ. X, 33. ληνοί. פורה *Sym.* Eſ. LXIII, 3. ληνόν. רהטים Gen. XXX, 39. ἐν τοῖς ληνοῖς τῶν ποτιστηρίων τοῦ ὕδατος, *in alveis aquatorum.* Sic ληνοὺς λειμῶνος, *prati aquaria*, ad quæ nempe Apollinis boves agerentur, dixit *Homerus*, aut quisquis auctor Hymn. in Mercurium, v. 104. *Callimachus* Hymn. in Dian. v. 166. ὑποληνίδας ὕδατος vocat. Ubi *Scholiaſtes* ὑποληνίδας interpretatur πυέλους, ποτιστρας, *alveos*, *aquaria*. Conf. ill. *Spanhemii* Obſerv. in *Callimach.* p. 246. *Heſychius*: Ληνοί, σοροί, (*Guiet.* rectius σοροί.) πύελοι, καὶ τῶν ἁρμάτων δίφροι οἱ κοιλάροντες. Ληνοί, *arcæ*, *alvei*, & *curulium ſellarum cavitates.* Idem: Ληνὸς, ὅπου σταφυλὴ πατεῖται. Ληνός, *ubi uva conculcatur.*

Vid. alibi Ἀπαρχαὶ ἅλωνος καὶ ληνοῦ.

Ληρώδης, nugatorius. 2 Macc. XII, 44.

Ληστεύω, prædor, prædonem ago. פשט *Quint. Ed.* Oſ. VII, 1. ληστεύων. Vid. & 3 Eſd. IV, 23.

Ληστήριον, prædonum agmen. גדוד turma, 2 Par. XXII, 1. *Sym.* Oſ. VII, 1. Vid. & LXX. 2 Par. XXXVI, 5. ubi nihil pro hac voce in textu Hebr. legitur.

Ληστὴς, latro, prædo, prædator. גדוד turma, Jer. XVIII, 22. Oſ. VII, 1. פריץ effractor, latro, Jer. VII, 10. רכיל detractor, Ezech. XXII, 9. שודד part. vaſtator, Abd. v. 5.

Ληστρίς, prædatrix. שדוד part. pah. vaſtatus, *Sym.* Pſ. CXXXVI, 11.

Λῆψις, acceptio. אשה virago, *Theod.* Gen. II, 23. לקח *Aqu.* Prov. XVI, 23. Vid. & Sir. XLI, 25. XLII, 9. Vid. ſupra Δώρων λῆψις.

Λίαν, valde. מאד *Theod.* Gen. I, 31.

Λίβανος, mons Cananææ. de quo conferri meretur Cl. Relandus Palæſt. L. I. c. 48. לבנון Joſ. XI, 17. & alibi paſſim. Vid. & ſupra Κέδρος τοῦ Λιβάνου.

Λίβανος, ſaltus Hieroſolymis. לבנון 3 Reg. VII, 2. X, 17. 21. Cant. VII, 4.

Λίβανος, thus, lacryma odorata. לבונה Lev. II, 1. Cant. IV, 14. Jer. VI, 20. Vid. & Sir. XXIV, 18. Solent alias Grammatici docere, quod λίβανος *arborem thuriferam*, λιβανωτὸς autem *thurem* ſignificet. *Heſychius*: Λίβανος, τὸ δένδρον καὶ τὸ ὄρος. Λιβανωτὸς δὲ ὁ καρπὸς αὐτοῦ, εἶδος θυμιάματος. Λίβανος, *arbor & mons.* Λιβανωτὸς *vero fructus ejus*, *ſpecies*

ſpecies ſuffitus. *Phrynichus* de Voc. Atticis: Λίβανον λέγε τὸ δένδρον· τὸ δὲ θυμιώμενον, λιβανωτός. *Scholiaſtes Ariſtophanis* in Pluto: Λίβανος μὲν γὰρ αὐτὸ τὸ δένδρον. Λιβανωτὸς δὲ ὁ καρπὸς τοῦ δένδρου. Gloſſ. Brem. λίβανος τὸ δένδρον, ὁ δὲ καρπὸς αὐτοῦ λιβανωτός. Sed non apud LXX. ſolum, ſed etiam apud *Ariſtotelem* Meteor. L. IV. c. 10. & apud alios Auctores λίβανον notare etiam λιβανωτὸν, obſervat *Suicerus* Specim. Lexic. *Heſych.* p. 347. Conf. & Cl. *Albertz* ad Matth. II, 11. p. & ſeq.

Λιβανωτὸς, thus. לבונה 1 Par. IX, 29.

Λιγύριον, lyncurius, lapis pretioſus. לשם hyacinthus, Exod. XXVIII, 19. XXXIX, 10. Conf. *Braunium* de Veſt. Sac. Hebr. L. II. c. 14. §. 154. ſeq. & *Spanhemium* Obſerv. in *Callimach.* p. 189.

Λιθάζω, lapido, lapidibus obruo. סקל 2 Reg. XVI, 6. 13.

Λιθεός. Hac voce *Aquila* reddit כתם Cant. V, 11. *Trommio* in Concord. illa exponitur *pretioſitas*. *Montfauconius* autem eandem in caſu quarto poſitam putans, *lapidem* interpretatur. Eſſet ergo a λιθεὸς; quæ vox apud Græcos alias non occurrit. LXX. alias כתם etiam per λίθος interpretantur. Vid. mox in Λίθος.

Λίθινος, lapideus. אבן lapis, Gen. XXXV, 14. Exod. XXIV, 12. אבנא Chald. Dan. V, 4. 23.

Λιθοβολέω, lapides jacio, lapido. סקל Exod. VIII, 26. XIX, 13. 1 Reg. XXI, 10. 13. 14. רגם Lev. XX, 2. 27. Ezech. XVI, 40. XXIII, 47.

Λιθοβολία, lapidatio. רגום *Incert.* Lev. XXIV, 16.

Λιθόβολον, ſc. μηχάνημα, machina apta ad jaciendos lapides. 1 Macc. VI, 51.

Λιθολογίομαι, in acervum lapidum redigor. לעי היה *Aqu.* Mich. III, 12. λιθολογηθήσεται.

Λιθολογία, acervus lapidum. לעיים *Aqu.* Pſ. LXXVIII, 1.

Λίθος, lapis, lapis pretioſus, gemma, it. ara. אבן Gen. II, 12. XI, 3. & alibi ſæpius. *Theod.* Prov. XVII, 8. λίθος, gemma. *Phavorinus*: Λίθος, ἀρσενικῶς τὸ ἁπλῶς, καὶ ἡ λίθος δὲ ἐπὶ τῶν τιμίων καὶ λαξευομένων. Λίθος, in genere maſculino lapis. At ἡ λίθος in genere fœminino *de lapidibus pretioſis & politis dicitur.* Conf. *Suidam* v. Λίθος, & quæ ex *Moſchopulo* affert *Druſius* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 1146. אבן & אבנא Chald. Dan. II, 34. 35. VI, 17.

 אבנים

אבנים dual. ſellæ figulorum, Jer. XVIII, 13. במה excelſum, 4 Reg. XXIII, 15. συνέτριψε τὰς λίθους αὐτῶ, *confregit aras ejus.* Ita *Demoſthenes* Oratione contra Cononem apud *Harpocrationem* & *Suidam* v. Λίθος· Τοῦτο παρόντας καθ' ἕνα ἡμῶν ὄντωσὶ πρὸς τὸν λίθον ἄγοντες καὶ ἐξορκοῦντες. *Et unumquemque noſtrum, qui aderamus, ad aram adduxerunt, & jurejurando adegerunt.* Hodie apud *Demoſthenem* pro πρὸς τὸν λίθον legitur πρὸς τὸν βωμόν. Sed *Meurſius* Lect. Attic. Lib. I. c. 6. exiſtimat, vocem λίθον ex auctoritate Grammaticorum *Demoſtheni* reſtitui debere, & τὸ βωμὸν eſſe gloſſema, & vocis λίθον, quo Orator uſus fuerit, interpretamentum. Quæ ſententia etiam non diſplicet doctiſſimo *Kuſtero* not. ad *Suidam*. Et firmari illa poteſt ex eo, quod apud *Heſychium* etiam Λίθος inter alia exponatur βωμὸς, *ara.* Et λίθον, ad quem juraturos adduxiſſe memorat *Demoſthenes*, de *ara* intelligendum eſſe, veriſimile ex eo, quod alias tam apud Athenienſes, quam Latinos, & alias gentes ad aram jurare conſueverint. De Athenienſibus enim illud colligo ex gloſſa illa *Heſychii*: Ἀγχιστίνδην, ὀμνύων ἐγγὺς τῶν βωμῶν, παρὰ Σόλωνι. Ἀγχιστίνδην, *jurans prope aras; apud Solonem.* De aliis vero gentibus vide *Ge. Wonnæ* Diſſ. de Ara Ignoti Dei (quæ extat Tom. II. Theſ. Diſpp.) cap. 1. §. 7. כתם aurum inſigne, Eſ. XIII, 12. נגב auſter, *Aqu. Sym.* 1 Reg. XX, 41. τὸν λίθον. Vide *Euſebii* Onomaſt. v. Ἰεγέβ. סקול infin. lapidando, Exod. XIX, 13. XXI, 28. פנינים plur. margaritæ, Thren. IV, 7. צרור lapillus, 2 Reg. XVII, 13. רגום infin. lapidando, Lev. XXIV, 16. שרש lapis, Job. VIII, 17.

Vid. alibi λίθος Πάριος vel πάριος. λίθος Πολυτελής. λίθος Σάπφειρος. Σμαραγδίτης λίθος. Σμυρίτης λίθος. λίθος Τετράπεδος vel τετράπεδος. λίθος Τίμιος. λίθοι Τορευτοὶ καὶ ἀπελέκητοι.

Λιθόστρωτον, ſubintelligendum videtur ἔδαφος, pavimentum lapidibus ſtratum, vel teſſellatum. רצוף part. pah. ſtratus, Cant. III, 10. רצפה 2 Par. VII, 3. Eſth. I, 7. Plura de pavimentis λιθοστρώτοις vide apud Cl. *Schelhornium* in Amœnit. Liter. & Auctores citatos Cel. *Wolfio* ad Joh. XIX, 13. p. 969. Adde, quæ de pavimento quodam teſſellato, in Suſſexia, Angliæ provincia, invento, recenſentur in Bibl. Angl. T. II. p. 470. ſeq.

Λιθουργέω, & λιθουργίζω, lapides incido. חרשת inciſio, Exod. XXXV, 30. λιθουργίσαι (al. λιθουργῆσαι) τὸν λίθον.

Λιθουργικὸς, lapidarius, ad lapidicinam pertinens. חרשת אבן inciſio lapidis, Exod. XXXI, 5.

Λιτρ·

Λιθουργικὴ τέχνη, lapidaria ars. חָרָשׁ אֶבֶן faber lapidis, i. e. lapicida. Exod. XXVIII, 11.

Λιθουργὸς, lapicida. Sir. XLV, 13.

Λιθόριον, acervus lapidum. עִיִּים Aqu. Pſ. LXXVIII, 1. Hieronymus Epiſt. ad Suniam: *In Ebræo* לְעִיִּים *ſcriptum habetur, quod Aquila vertit* λιθόριον, *i. acervum & cumulum lapidum, quibus vineæ & agri purgari ſolent.* Scribitur etiam ibi λιθόριον, & λιθαόριον.

Λιθώδης, lapidoſus. Sir. XXXII, 21.

Λικμάω, ventilo, diſpergo, diſſipo. סוּף Chald. aph. a סוּף conſumo, Dan. II, 44. λεπτυνεῖ καὶ λικμήσει πάσας τὰς βασιλείας, *comminuet & in minutiſſimas quaſi partes redacta diſſipabit* omnia regna, haut ſecus ac paleæ a vento diſſipari ſolent. Conf. Cl. *Alberti* ad Matth. XXI, 44. p. 124. זָרָה Ruth. III, 2. 3 Reg. XIV, 15. Eſ. XXX, 22. XLI, 16. Ezech. XXIX, 12. זָרָה בְּרַחַת וּבַמִּזְרֶה ventilo pala & vanno, Eſ. XXX, 24. ἐν κριθῇ λελικμημένῃ, *cum hordeo ventilato. Heſychius*: Λελικμημένη, κοσκινευθεῖσα, πτυαλισθεῖσα ἐπ᾽ ἀνέμῳ. Λελικμημένη, *cribrata, ventilata ſpirante vento.* Idem: Λικμῶντες, ἀλοῶντες (l. ἀλοῶντες,) ἢ τὰ ἄχυρα ἀπὸ τοῦ σίτου διαχωρίζοντες. Λικμῶντες, *contundentes, vel paleas a frumento ſeparantes.* נוּעַ: הֵנִיעַ Kal & hiph. moveo, moveor, Amos. IX, 9. סָחָה pih. expurgo, Ezech. XXVI, 4. λικμήσω τὸν χοῦν αὐτῆς ἀπ᾽ αὐτῆς, *diſſipabo pulverem ejus ab illa.* שָׂעַר pih. tanquam procella abripio, Job. XXVII, 21. λικμήσει αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, *diſpergam illum e loco ſuo.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Λικμῶ, κοσκινεύω, διασκορπίζω. Λικμῶ, *cribro, diſpergo.*

Λικμήτωρ, ventilator, diſſipator. מְזָרֶה part. pih. diſſipans, Prov. XX, 26.

Λικμὸς, ventilabrum, vannus. כְּבָרָה cribrum, Amos. IX, 9. ὃν τρόπον λικμᾶται ἐν τῷ λικμῷ, *quemadmodum ventilatur ventilabro. Heſychius*: Λικμῷ, πτύῳ. Λικμῷ, *ventilabro.*

Λιμαγχονέω, fame affligo. הִרְעִיב hiph. eſurire facio, Deut. VIII, 3. ἐλιμαγχόνησέ σε, *fame te afflixit.* Sym. Theod. Prov. X, 3. λιμαγχονήσει. *Phavorinus*: Λιμαγχονῶ, ἀπάγω, λιμώττω. Λιμαγχονῶ, *fame neco, fame affligo.*

Λιμὴν, portus. מָחוֹז Pſ. CVI, 30.

Λίμμα pro λεῖμμα, reliquum. שְׁאָר Incert. Lev. XVIII, 6. *Aqu.* ibid. v. 17.

Λίμνη,

Λίμνη, ſtagnum, lacus. אגם Pſ. CVI, 35. CXIII, 8. ברכה piſcina, Cant. VII, 4.

Λιμοκτονέω, fame eneco. הרעיב hiph. eſurire facio, Prov. X, 3.

Λιμὸς, fames. כפן Job. XXX, 3. מרודא *Aqu.* Eſ. XIV, 4. גרוף sudo, *Sym.* Job. VI, 5. τίνι λιμῷ. צמא ſitis, Amos. VIII, 11. λιμὸς ἄρτου, *famem panis.* רעב famelicus, Job. XVIII, 12. Eſ. VIII, 21. רעבון Pſ. XXXVI, 20.

Λιμώδης, famelicus, *Sym.* Job. XXX, 3. λιμώδης.

Λιμώσσω, famo laboro, eſurio. המה ſtrepo, fremo, Pſ. LVIII, 7. 16. *Bochartus* Hier. Part. II. L. II. c. 55. p. 865. ibi pro λιμώξουσι legendum cenſet μουσίξουσι, cum verbum המה, quo hic utitur Pſaltes, commune nihil habeat cum iis verbis, quæ *famem* vel *eſuriem* ſignificant, ut ipſe ibidem aſſerit. Sed non obſervavit Vir ſummus, quod רעבון Deut. XXVIII, 20. LXX. reddiderint ἐκλιμίαν, *Symmachus* ἀπορίαν, *Vulgatus eſuriem.* Cum ergo falſo plane fundamento nitatur correctio iſta, & ipſa procul dubio eſt falſa. Vide *Grabii* Proleg. in LXX. Int. T. IV. c. 4. §. 7. *Heſychius:* λιμώσσοντες, λίαν πεινῶντες. λιμώσσοντος, *valde eſurientis.*

Λίνεος, contr. λινοῦς, lineus. בד byſſus, Lev. XVI, 4. καὶ χιτῶνα λινοῦν ἡγιασμένον ἐνδύσεται, καὶ περισκελὲς λινοῦν ἔσται ἐπὶ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ζώνῃ λινῇ ζώσεται, καὶ κίδαριν λινῆν περιθήσεται, *& tunicam lineam ſanctam induet, & feminalia linea erunt ſuper corpus ejus, & zona linea cingetur, & cidarin lineam circumponet ſibi.* Vid. & v. 23. 32. Hic per *linea* veſtimenta non intelligenda linea ſtricte accepta, ſed ex goſſypio vel lana arborum facta, & alias *xylina*, & *byſſina* appellata. Unde & *Chaldæus* Hebr. בד per בוצא *byſſum* interpretatur. Et LXX. alias eandem vocem βύσσινον reddunt. Vid. 1 Par. XV, 27. Conf. Apoc. XV, 6. ubi λίνον καθαρὸν καὶ λαμπρὸν, *linum purum & candidum*, procul dubio idem eſt quod Apoc. XIX, 8. βύσσινον καθαρὸν καὶ λαμπρὸν, *byſſinum purum & candidum.* Sic & *Philo* Lib. de Somn. p. 597. veſtem, qua ſummus ſacerdos intima ſacraria penetravit, vocat ἐσθῆτα λινῆν βύσσου τῆς καθαρωτάτης πεποιημένην, *veſtem lineam e byſſo puriſſimo confectam.* Et alii Auctores veſtes xylinas *lineas* appellare, & per *linum xylinum* linum intelligere ſolent. Sic *Herodotus* Lib. II. c. 37. de ſacerdotibus Ægyptiorum, quos *Plinius* Lib. XIX c. 1. *veſtes xylinas amaſſe* refert ita: ἐσθῆτα δὲ φορέουσι οἱ ἱρέες λινέην μούνην, *veſtem autem ſacerdotes lineam tantummodo geſtant.* Et Poëtis ſacerdotes illi paſſim inde dicuntur *lanigeri.* Vide

Dem-

Demſterum ad *Roſin.* Antiqu. Rom. p. 423. & *Spencerum* de Leg. Hebr. Rit. L. III. c. 5. Sect. 2. p. 837. Conf. & *Oldermanni* Diſſ. de Veſtibus Byſſinis Pont. Max. in Expiat. Feſt. §. 4. & *Schlageri* Comment. de Numo Hadriani plumbeo p. 147. ſeqq. Neque dubito, quin *Diodorus Siculus* Lib. V. p. 320. de Sacerdotibus in Panchaja, inſula Oceani circa Arabiam memorans, quod ϛολὰς λινᾶς τῇ λευκότητι καὶ μαλακότητι διαφόρους, *ſtolas lineas candore ac mollitie præſtantes* geſtaverint, per illas pariter *xylinas* ſeu *byſſinas* intellexerit. פשתה linum, Lev. XIII, 48.

Λινοκαλάμη, ſtipula lini. פשתי עץ lina ligni, Joſ. II, 6. ἐνέκρυψεν αὐτοὺς ἐν λινοκαλάμῃ, *abſcondebat illos in ſtipula lini.* Gloſſ. in Octateuch. Λινοκαλάμην, ξυλοκαλάμην. Sic etiam Lex. *Cyrilli* MS. Brem. niſi quod pro ξυλοκαλάμη vitioſe ibi legatur ξυλοκανάβη. In notis *Dioſcoridis* λινοκαλαμὶς Romanis *linum agreſte*, & Afris ζιραφοὺς dicta perhibetur; pro quo *Bochartus* Chan. L. II. c. 15. p. 834. legendum cenſet ζηραφυτά, id eſt, זרע פשתה *ſemen lini.* *Braunius* autem de Veſt. Sac. Hebr. L. I. c. 6. §. 93. mavult ζηραφιστά.

Λίνον, linum. פשתה Exod. IX, 31. Prov. XXXI, 13. *Aqu. Theod.* Eſ. XLII, 3. *Sym.* Eſ. XIX, 9.

Λιπαίνω, pinguefacio, ungo. דשן pih. Pſ. XXII, 6. ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου, *unxiſti oleo caput meum.* *Heſychius*: Ἐλίπανας, ἤλειψας, ἐφαίδρυνας, πλουσίαν ἐποίησας. Ἐλίπανας, *unxiſti, exornaſti, abundare feciſti.* הניא hiph. a נוא rumpo, Pſalm. CXL, 7. שמן *Aqu.* Pſalm. CXVIII, 70. ἐλιπάνθη. השמין : שמן Kal & hiph. Deut. XXXII, 15. Inde Gloſſ. MSS. in Cant. Script. Ἐλιπάνθη, ἐπιάνθη, ἐλιπάρωσεν. (legend. videtur ἐλιπάρωσεν.) Ἐλιπάνθη, *pinguefactus eſt.* Neh. IX, 25. שמן pinguis, Hab. I, 16. שמן pinguedo, Prov. V, 3. Vid. & Sir. XXXV, 5. XXXVIII, 11.

Λιπαρὸς, pinguis. שמן *Aqu.* Pſ. XXI, 13. דשן *Aqu. Sym.* Pſ. XXI, 32. λιπαροί. משמן pinguedo, *Aqu.* Pſ. LXXVII, 35. ἐν λιπαροῖς. שמן Neh. IX, 35. Eſ. XXX, 23.

Λιπαρώτερος, pinguior. משמן pinguedo, *Sym.* Pſ. LXXVII, 35. τοὺς λιπαρωτέρους.

Λιπαρότης, pinguedo. חלב *Sym.* Pſ. LXXII, 7.

Λίπασμα, pinguedo. משמנים plur. pinguia, Neh. VIII, 12. שמן Eſ. XXV, 6. Vid. & 3 Eſd. IX, 52.

Λὶς, leo. ליש *Aqu.* Job. XLI, 11. שחל *Theod.* Oſ. V, 14.

30. *Heſychius*: Λῖς, διὰ τὸ ἰ ὁ λέων. Λῖς per ἰ leo. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Λῖς, λέων. Conf. *Bochartum* Hier. P. I. L. III. c. 1. p. 721. & *Gudium* ad *Phædrum* p. 218. ſeq.

Λίσσομαι, ſupplico, precor. התלים plur. ludificationes, Job. XVII, 2. λισσόμενος κάμνων, *ſupplico defatigatus*. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Λίσσομαι, παρακαλῶ, ἱκετεύω. Λίσσομαι, *precor, ſupplico*.

Λιτανεία, ſupplicatio. 2 Macc. III, 20. X. 16.

Λιτανεύω, ſupplico. חלה pih. Pſ. XLIV, 14. *Sym.* 1 Reg. XIII, 2. Eſ. LVII, 10. *Aqu.* Oſ. VIII, 10. λιτανεύσω. Vid. & 2 Macc. XIV, 15.

Λιτὸς, tenuis, vilis, רק vanus, Jud. XI, 3. ἄνδρες λιτοὶ, *homines viles*. *Heſychius*: Λιτοῖς, ψιλοῖς, εὐτελέσι. Λιτοῖς, *ſimplicibus, vilibus*. Idem: Λιτὸς, ἁπλοῦς, εὐτελής. Λιτὸς, *ſimplex, vilis*. Conf. quæ ex Epigrammate affert *Suidas* v. Λιτός.

Λιχανὸς, index digitus. שעל pugillus, *Aqu.* Eſ. XL, 12. λιχανῷ. *Hieronymus: In eo, ubi nos vertimus, quis menſus eſt pugillo aquas? Aquila tranſtulit, quis menſus eſt minimo digito aquas? Hoc enim* λιχανὸς *ſonat: ut ſcilicet non tota manu, ſed parvo digito, quem vulgus guſtatorem vocant, omnis aquarum vaſtitas ponderetur.* *Suidas*: Λιχανὸς, ὁ μετὰ τὸν ἀντίχειρα δάκτυλος. Λιχανὸς, *qui poſt pollicem eſt digitus.* *Heſychius*: Λιχανὸς, ὁ τὸν (Palmer. ὁ παρὰ τὸν) μέγαν δάκτυλον τῆς χειρός. Λιχανὸς, *qui juxta magnum digitum manus.* *Phavorinus*: Λιχανὸς, ὁ δεύτερος δάκτυλος. Λιχανὸς, *ſecundus digitus.* Idem dictum illum eſſe dicit παρὰ τὸ λίαν χαίνειν ἀπὸ τοῦ πρώτου, *quod multum hiſcat a primo.*

Λὶψ, Africus, auſter, meridies, ventus ab occaſu meridionali ſpirans. דרום Deut. XXXIII, 23. מערב occidens, 2 Par. XXXII, 30. XXXIII, 14. נגב Gen. XIII, 14. XX, 1. קדם oriens, Gen. XXVIII, 14. תימן Exod. XXXVIII, 9. Ezech. XLVII, 20. Poſteriori loco ita: πρὸς νότον καὶ λίβα. Inde Gloſſ. MS. in Ezech. Πρὸς λίβαν, πρὸς νότον. Leg. Πρὸς λίβα, πρὸς νότον. Pſ. LXXVII, 30. ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ λίβα, *adduxit potentia ſua Africum.* Gloſſ. MS. in Pſ. Λίβα, ἄνεμον τὸν δυτικὸν, ζέφυρον καλούμενον. Λίβα, *ventum occidentalem, qui zephyrus vocatur.* Sic etiam Gloſſ. in Act. Apoſt. Κατὰ λίβα, κατὰ ζέφυρον, κατὰ δύσιν. Κατὰ λίβα, *ad zephyrum, ad occaſum.* Intellige *occaſum meridionalem.* נגב & תימן junctim, Ezech. XLVIII, 28. Plura de hoc vento vid. apud *Salmaſium* Exerc. Plin. p. 879. ſeq. & alios, quos citat Cl. *Alberti* Obſerv. ad Act. XXVII, 12. p. 274.

Λόβος,

Λοβὸς, ima pars auris, it. extremum hepatis. גדל ſegmentum, Amos. III, 12. יותרת maximus loborum hepatis, in quem incidit veſica fellis, (vide *Bocharti* Hier. P. I. L. II. c. 15. p. 501.) Exod. XXIX, 13. Lev. III, 4. תנוך Exod. XXIX, 20. Lev. VIII, 22. *Suidas*: Λοβός. τὸ ἄκρον τοῦ ὠτίου καὶ τοῦ ἥπατος. Λοβός. *extrema pars auris & hepatis.*

Λόγγη, vox ex Hebræo לג formata. *Incert.* Lev. XIV, 12.

Λογεῖον, alias λόγιον, oraculum. חשן pectorale, Exod. XXVIII, 23. 24. 30. XXXIX, 29. *Suidas*: Λογεῖον, τὸ μαντεῖον, ὅπερ ἐφόρει ὁ ἱερεύς. ἐν ᾧ ἦσαν ἐγκεκολαμμένοι οἱ δώδεκα λίθοι. Λογεῖον, *oraculum, quod geſtabat ſummus ſacerdos, in quo erant inſculpti duodecim lapides.*

Λογίζομαι, ratiocinor, exiſtimo, reputo, æſtimo, cogito, conſidero, ineo conſilium, imputo, ſupputo, numero, annumero, it. rationem exigo. אמר dico, Eccleſ. X, 3. ἃ λογιεῖται πάντα ἀφροσύνη ἐστὶν, *quæ cogitabit, omnia ſtulta ſunt.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Λογιεῖται, διαλογισθήσεται, ἐνθυμηθήσεται. Λογιεῖται, *ratiocinabitur, cogitabit.* זמם *Sym.* Gen. XI, 6. λογίσωνται. חשב Gen. XV, 6. ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, *imputabatur illi in juſtitiam.* Gen. XXXI, 15. οὐχ ὡς αἱ ἀλλότριαι λελογίσμεθα αὐτῷ; *nonne ut peregrinæ habitæ ſumus ab illo?* Vid & Ef. [illegible] Lev. XXV, 31. πρὸς τὸν ἀγρὸν τῆς γῆς λογισθήσονται, *pro agro terræ reputabuntur.* Lev. XXVII, 23. λογιεῖται πρὸς αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τὸ τέλος τῆς τιμῆς, *ſupputabit ad illum ſacerdos ſummam pretii.* Num. XVIII, 27. λογισθήσεται ὑμῖν τὰ ἀφαιρέματα ὑμῶν, *imputabuntur vobis oblationes veſtræ.* 1 Reg. I, 13. ἐλογίσατο αὐτὴν Ἡλὶ εἰς μεθύουσαν, *reputabat illam Eli pro ebria.* 1 Reg. XVIII, 25. Σαοὺλ ἐλογίσατο ἐμβαλεῖν τὸν Δαβὶδ, *Saul cogitabat Davidem perdere.* Vid. & Neh. VI, 2. 6. & conf. 1 Macc. VI, 19. Rom. X, 2. & ad h. l. *Lamb. Bos* p. 162. 2 Reg. XIV, 13. ἱνατί ἐλογίσω τοῦτο ἐπὶ λαὸν τοῦ Θεοῦ; *quare cogitaſti hoc de populo Dei?* 3 Reg. X, 21. οὐκ ἦν λογιζόμενον ἐν ταῖς ἡμέραις Σαλωμῶντος, *non æſtimabatur* ſc. argentum *in diebus Salomonis.* Vid. & 2 Par. IX, 20. Eſ. XIII, 17. 4 Reg. XII, 15. οὐκ ἐλογίζοντο τοὺς ἄνδρας, οἷς ἐδίδουν τὸ ἀργύριον, *non rationem exigebant a viris, quibus dabant argentum.* Job. XLI, 24. ἐλογίσατο ἄβυσσον εἰς περίπατον, *abyſſum pro ambulacro habebat.* Pſ. XXXIV, 5. οἱ λογιζόμενοί μοι κακὰ, *qui mala adverſus me cogitant*, vel *moliuntur.* Jer. XXVI, 3. παύσομαι ἀπὸ τῶν κακῶν, ὧν ἐγὼ λογίζομαι τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς, *ceſſabo a malis, quæ ego molior facere illis.* Nah. I, 11. λογιζόμενος (Sic enim bene legendum putat *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int. pro λογισμὸς) κατὰ τοῦ Κυρίου πονηρὰ, *co-*

gitans

gitans mala adverſus Dominum. Vid. & Pſ. XL, 8. Neh. VI, 2. Oſ. VII, 15. & conf. 1 Cor. XIII, 5. Jer. XI, 19. ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν, adverſus me inierunt conſilium. Vid. & Jer. XVIII, 18. XXIX, 11. Ezech. XXXVIII, 10. Dan. XI, 25. Eſ. LIII, 3. ἠτιμάσθη καὶ οὐκ ἐλογίσθη, contemtus erat, & non æſtimabatur. חשׁב Chald. Dan. IV, 32. מנה ſupputo, numero, 2 Par. V, 5. οἱ οὐ λογισθήσονται ἀπὸ τοῦ πλήθους, qui non numerari poterunt præ multitudine. Ita & apud Theophraſtum Charact. c. 14. λογισάμενος ταῖς ψήφοις, καὶ κεφάλαιον ποιήσας, calculis numeratis, & ſummam ſubducens. Et Scholiaſtes Luciani T. I. p. 20. λογίζεσθαι interpretatur ἀριθμεῖν, μετρεῖν, numerare, metiri. Conf. Cl. Alberti ad Hebr. XI, 19. p. 434. Eſ. LIII, 12. ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη, ſceleratis annumeratus eſt. נשׂא levo, tollo: Eſ. XL, 15. ספק complodo, Job. XXXIV, 37. ἀνομία δὲ ἐφ' ἡμῖν λογισθήσεται, iniquitas autem nobis imputabitur. פלילי judex, Job. XXXIV, 37. τοῦτό μοι ἄρα ἀνομία (pro ὡς ἀνομία) ἡ μεγίστη λογισθείη, hoc mihi ſane tanquam ſcelus maximum imputetur. Sap. V, 4. τὸν βίον αὐτοῦ ἐλογισάμεθα μανίαν pro εἰς μανίαν, vitam ejus habuimus pro inſania. Vid. & Sap. XV, 12. 15. Sap. VIII, 18. ταῦτα λογισάμενος ἐν ἐμαυτῷ, hæc apud me ipſum conſiderans. 1 Macc. III, 53. σὺ οἶδας, ἃ λογίζονται ἐφ' ἡμᾶς, tu noſti, quæ adverſus nos cogitant, vel quæ conſilia adverſus nos ineunt. Heſych. Λογίζομαι, ἐνθυμοῦμαι, φημίζω. (l. ψηφίζω.) Λογίζομαι, cogito, ſupputo.

Λόγιον, eloquium, verbum, oraculum. אמר Num. XXIV, 15. ἀκούων λόγια Θεοῦ, audiens eloquia Dei. Pſ. XVIII, 15. τὰ λόγια τοῦ στόματός μου, verba oris mei. אמרה Pſ. XI, 7. τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἁγνὰ, verba Domini, verba pura, vel ſancta. Vid. & Pſ. XVII, 33. CXVIII, 147. 157. 161. 171. & conf. Rom. III, 2. 1 Petr. IV, 11. Pſ. CIV, 19. λόγιον Κυρίου, verbum Domini. Vid. & Pſ. CXVIII, 38. 50. 58. 67. CXLVII, 4. Eſ. V, 24. דבר Pſ. CXVIII, 168. CXLVII, 8. Eſ. XXVIII, 13. חשׁב cingula, Exod. XXIX, 5. חשׁן pectorale, Exod. XXVIII, 15. ποιήσεις λόγιον τῶν κρίσεων, facies oraculum judiciorum. Conf. quæ notavi in Κρίσις. Lev. VIII, 8. ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ λόγιον τὴν δήλωσιν, imponebat oraculo declarationem h. e. lapides claros, lucidos. Conf. Joſephum Antiqu. L. III. c. 7. p. 145. ubi de voce Ἐσσὴν, qua Hebr. חשׁן eloquitur, ita: σημαίνει δὲ τοῦτο κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶτταν λόγιον, ſignificat vero hoc lingua Græcorum oraculum. Conf. & Sir. XLV, 12. & Suidæ locum ſupra notatum in Λογεῖον, & Spencerum de Leg. Hebr. Rit. Lib. III. Diſſ. VII. c. 1. ſect. 1. p. 922. דבר Pſ. CXVIII, 168. CXLVII, 8. Eſ. XXVIII, 13. משׂא onus, Eſ. XXX, 27. τὸ λόγιον τῶν χειλέων αὐτοῦ, oraculum labiorum ejus. קדשׁ

ſan-

ſanctus, Eſ. XXX, 11. ἀφέλετε ἀφ' ὑμῶν τὸ λόγιον τοῦ Ἰσραὴλ, *auferte a nobis oraculum Iſraëlis.* Gloſſæ: Λόγιον, ὁ χρησμὸς, *Oraculum. Heſychius*: Λόγια, θέσφατα, μαντεύματα, φητεύματα (*Palmerius*, & *Suicerus* Theſ. T. II. p. 248. reponunt προφητεύματα) φῆμαι, χρησμοί. Λόγια, *prædictiones, vaticinia, præſagia, omina, oracula. Philo* de Vit. Moſ. L. III. p. 455. ἡ μὲν κιβωτὸς ἀγγεῖον τῶν νόμων ἐστίν. εἰς γὰρ ταύτην κατατίθεται τὰ χρησθέντα λόγια. *Arca enim vas legum eſt. In hanc enim deponuntur oracula edita.* Sic & paſſim alii Auctores Græci oracula & vaticinia Deorum vocant. Vide B. *Wolfium* ad Rom. III, 2. p. 50. ſeq.

Λογισμὸς, ratiocinium, cogitatio, conſilium, ars, ſermocinatio, verbum. חשב ratiocinator, artifex, Nah. I, 11. ubi tamen pro λογισμὸς legendum λογιζόμενος. Vid. in v. Λογίζομαι. חשבון Eccleſ. IX, 10. οὐκ ἔστι ποίημα, καὶ λογισμὸς, καὶ γνῶσις, *non eſt opus, neque ars, neque ſcientia.* Vid. & Eccleſ. VII, 28. *Al.* Eccleſ. VII, 26. חשבנות plur. Eccleſ. VII, 30. מחשבה Prov. VI, 18. καρδία τεκταινομένη λογισμοὺς κακοὺς, *cor quod machinatur conſilia prava.* Jer. XI, 19. ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν, *adverſus me inierunt conſilium.* Vid. & Jer. XVIII, 11. 18. XXIX, 11. XLIX, 29. Ezech. XXXVIII, 10. Mich. IV, 12. οὐκ ἔγνωσαν τὸν λογισμὸν τοῦ Κυρίου, *non cognoſcunt cogitationem Domini.* Vid. & Judith. VIII, 13. Sap. I, 3. IX, 14. XI, 16. & conf. Rom. II, 15. Sir. XXVII, 7. πρὸ λογισμοῦ μὴ ἐπαινέσῃς ἄνδρα, *ante ſermocinationem non laudes hominem.* Sir. XLIII, 28. ἐν λογισμῷ αὐτοῦ ἐκόπασεν ἄβυσσον, *verbo ſuo ſedabant abyſſum.*

Λογιστὴς, artifex. חשב 2 Par. XXVI, 15.

Λογοποιΐα, ſermocinatio. שיח *Sym.* Pſ. CI, 1.

Λόγος, ſermo, verbum, præceptum, mandatum, prophetia, ratio, res, hiſtoria, liber. אלה execratio, 2 Par. XXXIV, 24. אמר Gen. IV, 22. Prov. XVI, 24. אמרה Jud. V, 29. Pſ. CXVIII, 41. אפים dual. Prov. XXX, 33. דבר Exod. XVIII, 19. ἀνοίσεις τοὺς λόγους αὐτῶν πρὸς τὸν Θεὸν, *afferes res illorum ad Deum.* Vid. & Exod. XIX, 8. 2 Reg. III, 13. 2 Reg. XI, 18. ἀπήγγειλε τῷ Δαβὶδ πάντας τοὺς λόγους τοῦ πολέμου, *annunciabat Davidi omnes res bello geſtas.* Vid. & v. 19. 2 Reg. XVIII, 13. πᾶς ὁ λόγος οὐ λήσεται ἀπὸ τοῦ βασιλέως, *nulla res latebit regem.* Vid. & 2 Par. XII, 12. Neh. XIII, 17. Sic & Græci profani λόγοι pro *re* accipere ſolent. Vid. *Æſchyl.* in Perſ. v. 313. & ad h. l. *Thom. Stanlej. Georg.* Vindic. N. T. ab Ebraiſmis L. II. c. 1. §. 23. & Auctores citat. B. *Wolf.* ad Luc.

 I,

I, 37. Exod. XXXIV, 28. τοὺς δέκα λόγους, *decem præcepta.* Vid. & Deut. X, 4. Jud. XVIII, 7. λόγος οὐκ ἦν αὐτοῖς μετὰ Συρίας, *nullum commercium illis erat cum Syria.* Jud. XVIII, 28. λόγος οὐκ ἔστιν αὐτοῖς μετὰ ἀνθρώπου, *rem non habent cum homine.* 3 Reg. XIII, 32. τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν ἐν λόγῳ Κυρίου, *verbum, quod locutus eſt verbo Domini*, h. e. ex verbo Domini ſibi revelato. Conf. 1 Theſſ. V, 15. 3 Reg. XVI, 5. ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραήλ, *hæc ſcripta in libro hiſtoriarum dierum* h. e. in libro annalium *regum Iſraëlis.* Ita & alibi paſſim. 1 Par. XXIX, 29. οἱ δὲ λοιποὶ λόγοι τοῦ βασιλέως Δαυὶδ οἱ πρότεροι καὶ οἱ ὕστεροι, γεγραμμένοι εἰσὶν ἐν λόγοις Σαμουὴλ, καὶ ἐπὶ λόγων Νάθαν, καὶ ἐπὶ λόγων Γὰδ τοῦ βλέποντος. *Reliquæ autem res Davidis regis tam priores quam poſteriores ſcriptæ ſunt in hiſtoriis Samuelis videntis, & in hiſtoriis Nathanis Prophetæ, & in hiſtoriis Gadi videntis.* Sic & *Herodotus* L. I. c. 184. τῆς δὲ Βαβυλῶνος ταύτης πολλοὶ μέν καὶ ἄλλοι ἐγένοντο βασιλῆες, τῶν ἐν τοῖσι Ἀσσυρίοισι λόγοισι μνήμην ποιήσομαι. *Babylonis vero hujus & multi alii extiterunt reges, quorum in hiſtoriis Aſſyriacis mentionem faciam.* Et L. V. c. 36. ὡς δεδήλωταί μοι ἐν τῷ προτέρῳ τῶν λόγων, *ut expoſitum a me eſt libro primo hiſtoriarum.* Vid. & 2 Macc. XV, 37. Inde λόγιος juxta *Heſychium* ὁ τῆς ἱστορίας ἔμπειρος, *in hiſtoria verſatus.* Et λογοποιός, *hiſtoricus.* *Suidas*: Λογοποιός, ὁ ὑφ' ἡμῶν ἱστορικὸς λεγόμενος. Ἰσοκράτης καὶ Ἡρόδοτος. Λογοποιός *qui nobis hiſtoricus dicitur. Iſocrates & Herodotus.* Sic & paſſim apud *Xenophontem*, *Zoſimum* & *Arrianum*; quorum loca obſervavit Ven. *Raphelius* Annot. ex Xenoph. & Polyb. ad Act. I, 1. Conf. & Auctores citat. Cel. *Wolfio* ad Act. l. c. p. 1001. Pſ. XXXII, 6. τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, *verbo Domini cœli firmati ſunt.* Pſ. CVI, 20. ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἰάσατο αὐτοὺς, *mittebat verbum ſuum, & ſanabat illos.* Neh. V, 8. οὐχ εὕροσαν λόγον, *non inveniebant verbum*, ſive *quicquam*, quod reſponderent. דבר verb. 2 Reg. XX, 18. Neh. VI, 12. דבר nom. verbal. Jer. V, 13. Oſ. I, 2. דבר peſtilentia, Pſ. XC, 3. Hab. III, 4. דברת cauſa, ratio, Eccleſ. VIII, 2. דברות plur. Deut. XXXIII, 3. המלה ſtrepitus, Ezech. I, 24. זיק ſcintilla, Prov. XXVI, 18. טובה fœm. ex טוב bona, bonitas, Neh. VI, 19 טאמא Chald. ratio, *Rechnung*, Dan. VI, 2. τοῦ ἀποδιδόναι αὐτοῖς σατράπας λόγον, *ut ſatrapæ illis rationem redderent.* Conf. Luc. XVI, 2. Matth. XII, 36. Græci alias λόγον διδόναι eodem ſenſu dicunt. Vide, quæ ex *Xenophonte* notat *Raphelius* ad Rom. XIV, 12. p. 216. & ex *Ariſtophanis* Pluto *Eckhardus* Obſerv. Philol. in N. T. p. 38. יד manus, Prov. I, 24. כבוד honor, Prov. XXV, 28. מאמר Eſth. IX, 2. Ἐσθὴρ λόγῳ ἔστησεν εἰς τὸν αἰῶνα, *Eſther mandato fecit ut ſtaret in æternum.*

ternum. מוכיח part. hiph. a יכח reprehenſor; Prov. XXV, 12. מים dual. aqua, Prov. XVIII, 14. מלה 2 Reg. XXIII, 2. Dan. II, 5. 11. נבואה prophetia, 2 Reg. IX, 29. ἐπὶ τῶν λόγων Ἀχιὰ τοῦ Σηλωνίτου, *in prophetiis Achiæ Selonitæ*. Ita etiam Luc. III, 4. ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαΐου, *in libro prophetiarum Eſaiæ*. ספר liber, Jer. XXIX, 24. ἀνέγνω Σοφονίας τοὺς λόγους τούτους, *legerat Sophonias has prophetias*. פה os, 1 Reg. XV, 24. 1 Par. XII, 23. פתגמא Chald. emph. Dan. IV, 14. קול vox, Jer. XXXVIII, 20. רוח ſpiritus, ventus, Eſ. XXXII, 2. *Sym.* Eccleſ. VII, 10. διὰ λόγων. שבט virga, baculus, Eſ. XI, 4. שוחה fovea, Jer. XVIII, 22. שחוק riſus, Thren. III, 14. שיח querela, Job. VII, 13. שפתים dual. labia, Prov. XVI, 21. תבונה intelligentia, Prov. V, 1. תורה lex, Prov. IV, 2. שות meditatio, *Theod.* Amos. IV, 13. ὁ λόγος. 1 Macc. II, 33. ποιήσατε κατὰ τὸν λόγον τοῦ βασιλέως, *facite juxta mandatum regis*. Vid. & v. 34. 35. Sir. XLIII, 6. 12. 2 Macc. I, 14. ἐν φερνῆς λόγῳ, *dotis nomine*. 2 Macc. II, 31. περὶ πάντων ποιεῖσθαι λόγον, *de omnibus narrationem contexere*, vel *omnia narrare, omnia hiſtorica narratione perſequi*. Ita paſſim etiam *Polybius* phraſi utitur. Vid. Ven. *Raphel.* Annot. ex eod. ad Act. I, 1. p. 295. 2 Macc. III, 6. μὴ προςήκειν αὐτὰ πρὸς τὸν τῶν θυσιῶν λόγον, *non pertinere illa ad ſacrificiorum rationem*. Conf. Matth. V, 32. & quæ ex profanis obſervant *Schwartzius* not. ad *Olear.* de Stil. N. T. p. 270. 469. & Comment. Crit. & Philol. Gr. L. N. T. p. 852. & *Georgius* Vindic. N. T. ab Ebraiſmis L. III. c. 3. §. 15. p. 283. 2 Macc. IV, 36. ὑπὲρ τοῦ παρὰ λόγον Ὀνίαν ἀπεκτάνθαι, *eo quod injuſte Onias occiſus eſſet*. Sir. XLIII, 31. ἐν λόγῳ αὐτοῦ σύγκειται πάντα, *verbo ejus conſiſtunt omnia*.

Πληθύνω λόγους, multiplico verba. הרבה דברים Eccleſ. X, 14. Conf. Sir. XXII, 12.

Λόγον ἔχω, rationem habeo, pertimeſco. דאג ſollicitus ſum, Jer. XXXVIII, 19. ἐγὼ λόγον ἔχω τῶν Ἰουδαίων τῶν πεφευγότων πρὸς τοὺς Χαλδαίους, μὴ δῶσιν με εἰς χεῖρας αὐτῶν, *ego timeo, ne Judæi, qui aufugerunt ad Chaldæos, me in manus illorum tradant*. Jer. XLII, 16. ὁ λιμὸς, οὗ ὑμεῖς λόγον ἔχετε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καταλήψεται ὑμᾶς, *fames, quam pertimeſcitis a facie ejus, aſſequetur vos.*

Λόγον ποιέομαι, rationem habeo. יראה timor, Job. XXII, 4. λόγον σου ποιούμενος ἐλέγξει σε, *rationem tui habens redarguet te*. פקח עינים aperio oculos, Job XIV, 3. οὐχὶ τούτου λόγον ἐποιήσω; *nonne hujus rationem habuiſti?*

Vid. alibi Ἀναλέγω λόγον. Εἰρηνικοὺς λόγους λαλέω. Νῦ

σκληροὶ λόγοι. Ξηροτριβὴς λόγος. Στιφροὶ λόγοι, Στωϊκῶν λόγων. Φορτικοὶ λόγοι.

Λόγχη, haſta, lancea. חרב gladius, Job. XLI, 18. להבת חנית lamina haſtæ, 1 Reg. XVII, 7. מחי baliſta, machina bellica, Ezech. XXVI, 9. פתח janua, *Aqu.* Mich. V, 6. ἐν λόγχαις. רבים plur. jaculatores ex רב Job. XVI, 13. רמח Neh. IV, 13. 16. Ezech. XXXIX, 9. *Heſychius*: Λόγχη, λῆξις, μοῖρα, καὶ ὁ τοῦ δόρατος σίδηρος. Λόγχη, *portio, pars, & haſtæ ferrum.*

Λοιδορέω, convitior, litigo, diſcepto. קלל pih. *Sym.* 1 Reg. XVII, 43. Job. III, 1. ἐλοιδόρει. Idem Eccleſ. VII, 22. X, 20. λοιδορῶντες, רבב (hic legiſſe videntur רוב) Gen. XLIX, 23. רוב litigo, Exod. XVII, 2. ἐλοιδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς Μωϋσῆν, *diſceptabat populus cum Moſe.* Vid. & Num. XX, 3. Exod. XVII, 2. τί λοιδορεῖσθέ μοι, *quid adverſus me litigatis.* Exod. XXI, 18. ἐὰν δὲ λοιδορῶνται δύο ἄνδρες, *ſi autem inter ſe litigent duo viri.* Deut. XXXIII, 8. ἐλοιδόρησαν αὐτὸν, *diſceptarunt cum illo.* Conf. *Keuchenium* in Joh. IX, 28. p. 163. 2 Macc. XII, 14. τοῖς περὶ τὸν Ἰούδαν λοιδοροῦντες, *Judam convitiantes.*

Λοιδόρησις, diſceptatio: מריבה lis, Exod. XVII, 7.

Λοιδορία, maledicentia, jurgium. דבה infamia, Prov. X, 19. מריבה *Incert.* Num. XX, 13. ריב litigium, Exod. XVII, 7. Prov. XX, 3. Vid. & Sir. XXII, 27.

Λοίδορος, maledicus, contentioſus. מדון contentio, Prov. XXVI, 21. ἀνὴρ λοίδορος, *vir contentioſus.* Vid. & Prov. XXV, 25. XXVII, 15. Sir. XXIII, 7.

Λοιμαίνομαι, corrumpo, noceo, à λοιμὸς, peſtis. הציל hiph. a נצל libero, eripio me, evado, Prov. XIX, 19. ἐὰν δὲ λοιμάνηται, *ſi autem noceat.* *Heſychius*: Λοιμάνηται, φθοροποιῇ. Λοιμάνηται, *corrumpat.* *Suidas*: Λοιμαίνεται, φθοροποιεῖ, βλάπτει. Λοιμαίνεται, *corrumpit, nocet.*

Λοιμὸς, ſubſtant. peſtis. דבר Jer. XXVII, 6. XXVIII, 8. XXXII, 24. *Heſychius*: Λοιμὸς, πάθος τι ἀερῶδες φθοροποιὸν ζώων ἐκ τῶν τῆς γῆς φασὶν ἀναθυμιάσεων, καὶ τῆς τοῦ ἀέρος ἀταξίας γινόμενον. Λοιμὸς, *corruptio quædam aëris mortem afferens animalibus, ex terræ flatibus, ut ajunt, & aëris intemperie orta.* Idem: Λοιμὸς, φθορὰ, νόσος. Λοιμὸς, *corruptio, morbus.*

Λοιμὸς, adject. peſtilens, pernitioſus, peſtifer, impius, ſceleratus, improbus, irriſor. בליעל nequam, 1 Reg. I, 16. μὴ δῷς τὴν δούλην σου εἰς θυγατέρα λοιμὴν, *ne habeas ſervam tuam pro filia ſceleſta* vel *impudica.* 1 Reg. II, 14. υἱοὶ λοιμοὶ,

μοὶ, *filii ſceleſti*. Vid. & 1 Reg. X, 27. XXV, 17. 1 Reg. XXX, 22. ἀνὴρ λοιμὸς καὶ πονηρὸς, *vir ſceleratus & malignus*. דבר peſtilentia; *Aqu.* Hab. III, 4. לץ deriſor, Pſ. I, 1. ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν, *in ſella ſceleſtorum*. *Heſychius*: Λοιμῶν, φθοροποιῶν, ἢ ἁμαρτωλῶν τῶν τοῦ κόσμου ἐμπαικτῶν. (ita bene reſcribit *Suicerus* Theſ. T. II. p. 275. pro ἐλπικτῶν.) Λοιμῶν, *pernicioſorum, vel peccatorum, mundi irriſorum*. Vid. & Prov. XXII, 10. XXIV, 9. לצץ idem, Oſ. VII, 5. עריץ tyrannus, Jer. XV, 21. λυτρώσομαί σε ἐκ χειρὸς λοιμῶν, *liberabo te e manu pernicioſorum*. Vid. & Ezech. XXVIII, 7. XXX, 11. XXXI, 12. פריץ effractor, Ezech. XVIII, 10. ἐὰν γεννήσῃ υἱὸν λοιμὸν, ἐκχέοντα αἷμα, *ſi generaverit filium ſceleratum, qui effundat ſanguinem*. *Aquila* ibi habet ἁμαρτωλὸν, *Symmachus* παραβάτην. *Theod.* Ezech. VII, 22. λοιμοί. רק vanus, 2 Par. XIII, 7. ἄνδρες λοιμοὶ, *viri ſceleſti*. *Al.* Jud. IX, 4. ἄνδρας λοιμούς. Sic enim legendum puto pro λιμούς. Conf. 1 Macc. X, 61. XV, 3. 21. פריץ improbus, Ezech. VII, 21. *Suidas*: Λοιμοί. οἱ μὴ μόνον σφᾶς αὐτοὺς λυμαινόμενοι, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις τῆς λύμης μεταδιδόντες. Λοιμοί. *qui non ſolum ſemetipſos perdunt, ſed alios etiam hac ſua inficiunt*. Conf. Bibl. Brem. Cl. I. p. 234. ſeq.

Λοιμὸς γίνομαι, malus, ſceleratus fio. ליץ derideo, illudo, *Sym.* Prov. IX, 12. λοιμὸς γένῃ.

Λοιπὸς, reliquus. אחרון poſterior, Eſ. IX, 1. חבר ſocius, Dan. VII, 20. טף parvulis, Jer. XLI, 16. יתר 1 Reg. XV, 15. יתר Joſ. XIII, 27. 3 Reg. XI, 41. XIV, 20. מנח relictum, i. e. locus vacuus, area, *Al.* Ezech. XLI, 9. λοιπά. נותר part. niph. a יתר Exod. XXIX, 34. Ezech. XXXIV, 18. שאר 1 Par. XI, 8. περιεποίησε τὸ λοιπὸν τῆς πόλεως ſc. μέρος; *reliquam civitatis partem in vita ſervabat*. Vid. & Neh. XI, 20. & conf. *Lamb. Bos* Ellipſ. Græc. p. 110. *Al.* Eſ. XVII, 3. καὶ λοιπὸν τῶν Σύρων ſc. μέρος. שארית Eſ. XLIV, 17. τὸ δὲ λοιπὸν (ſc. μέρος) ἐποίησεν εἰς θεὸν γλυπτὸν, *ex reliqua autem parte fecit Deum ſculptum*.

Vid. alibi Ὄχλος λοιπός. Τυραννίδες λοιπαί.

Λουτὴρ, labrum, vas ad lavandum. ים mare, 2 Par. IV, 3. כיור Exod. XXX, 18. 28.

Λουτρὸν, lavacrum. רחצה Cant. IV, 2. VI, 5. רחץ lotio, *Aqu.* Pſ. LIX, 8. CVII, 9. λουτροῦ. Conf. Sir. XXXIV, 27. Epheſ. V, 26. Tit. III, 5. & *Ælianum* Var. L. XII, c. 1. p. 723.

Λουτρὼν, balneum, locus lavandi, latrina. מחראות pro מחרות plur. latrinæ, (Maſſ. in margine ponunt מוצאות excrementorum receptacula). 4 Reg. X, 27. Unde Gloſſ.

in L. 4 Reg. Ἐπάταξαν (leg. Ἔταξαν) αὐτὸν ἐν λυτρῶνι, (ſcrib. λουτρῶνα) εἰς ἀφεδρῶνα. *Poſuerunt illum* εἰς λυτρῶνα, *in latrinam*. Cod. *Alexandr.* vitioſe habet εἰς λουτρῶνας.

Λούω, lavo. הִשְׂחָה hiph. natare facio. Pſ. VI, 6. רָחַץ 2 Reg. XII, 20 ἐλούσατο, *lavabat ſe*. Vid. & Exod. II, 5. 2 Reg. XI, 2. Cant. V, 13. περιστεραὶ λελουμέναι ἐν γάλακτι, *columbæ lacte lotæ*, h. e. candidiſſimæ. Ezech. XVI, 9. ἔλουσά σε ἐν ὕδατι, *lavi te aqua*.

Λοφία, cervix, it. ſummitas, prominentia, ſinus. לָשׁוֹן lingua, Joſ. XV, 2. 5. XVIII, 19.

Λόφος, tumulus, collis. חֵלֶם *Quint. Ed.* Pſ. LXIV, 11.

Λοχαγὸς, cohortis præfectus, dux manipuli. שָׂרֵי גְדוּדִים *Sym.* 2 Reg. IV, 2. λοχαγοί. Conf. quæ ex *Xenophonte*, *Plutarcho*, aliis loca obſervat. ill. *Spanhemius* ad *Julian.* p. 236. ſeq.

Λοχάω, inſidior. Sap. XIV, 22. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Λοχῶντες, ἐνεδρεύοντες, κρυπτόμενοι. Λοχῶντες, *inſidiantes*, *occultantes ſe*.

Λοχεύομαι, parturio. עָלוֹת plur. lactentes. Pſ. LXXVII, 76. ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτὸν, *euntem poſt parturientes accepit illum*. *Heſychius*: Λοχευομένων, γεννωμένων ἢ γεννώντων. Λοχευομένων, *genitorum*, *vel parientium*. *Al.* Gen. XXXIII, 13. τὰ πρόβατα καὶ αἱ βόες λοχεύονται, *oves & vaccæ pariunt*. *Suidas*: Λοχεύονται, γεννῶσι. Λοχεύονται, *pariunt*. *Heſychius*: Λοχεύει, τίκτει, γεννᾷ. Λοχεύει, *parit*, *gignit*. *Aqu.* 1 Reg. VI, 7. λοχευομένας.

Λόχος, cohors, agmen, turma, manipulus. גְּדוּד turma, *Al.* Gen. XLIX, 19. λόχος. *Sym.* Job. XIX, 12. λόχοι. *Heſychius* Λόχος, ἐνέδρα, στρατηγικὸν τάγμα, τάξις, φάλαγξ, ἀπὸ τοῦ λέχους. Οἱ γὰρ ἐνεδρεύοντες κατακλίνουσιν ἑαυτοὺς ὡς ἐπὶ λέχους. Λόχος, *inſidiæ*, *cohors prætoria*, *ordo*, *acies*, ἀπὸ τοῦ λέχους, *a lecto*. *Inſidiantes enim decumbunt quaſi in lecto*. Lexicon vetus: Λόχος, παράταξις, *turma*. Conf. ill. *Spanhemium* ad *Julian.* p. 236. ſeq.

Λυγμὸς, lamentatio, ululatus, ſingultus. מוּקָה *Aqu. Theod.* 1 Reg. XXV, 31. *Schol.* ibi de hac voce: αἰνίττεται δὲ τὰς τοῦ συνειδότος ἀκίδας, *innuit vero conſcii ſtimulos*. *Heſychius*: Λυγμὸς, ὀλολυγμὸς, θρῆνος, ἀναστεναγμός. Λυγμὸς, *ululatus*, *lamentatio*, *ſtimulus*. *Suidas*: Λυγμὸς, ὀλολυγμός. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Λυγμόσει (leg. videtur Λυγμὸς) τὸ ἐπὶ τοῦ θρήνου πάθος. Λυγμὸς, *paſſio in lamentatione*.

Λυθρώδης, cruentus, pulvere permiſtus. Sap. XI, 7. αἵματι λυθρώδει

ματι λυθρώδει, *ſanguine pulvere permiſto.* Eſt à λύθρον, quod inter alia apud *Heſychium* exponitur τὸ ἀπὸ φόνου καὶ τὰ ἐξ αἵματος καὶ κόνεως μόλυσμα, *inquinamentum ex cæde ſanguine & pulvere permiſtum.* Conf. ill. *Spanhemium* in *Callimach.* p. 538.

Λύκος, lupus. דב urſus, Prov. XXVIII, 15. זאב Gen. XLIX, 27. Eſ. XI, 6. Hab. I, 8. Soph. III, 4.

Λυμαίνομαι, devaſto, perdo, noceo, everto, perverto. בקק evacuo, Jer. LI, 2. חבל pignero, it. perdo, Prov. XXVII, 13. τὰ ἀλλότρια λυμαίνεται, *aliena perdit.* חבל Chald. pah. Dan. VI, 22. (λέοντες) οὐκ ἐλυμήναντό με, (*leones*) *non nocuerunt mihi.* כרסם pih. ſuffodio, Pſ. LXXIX, 14. ἐλυμήνατο αὐτὴν ὗς ἐκ δρυμοῦ, *devaſtavit illam aper ſylveſtris.* Ita *Callimachus* Hymn. in Dian. v. 156.

—— σύες ἔργα, σύες φυτὰ λυμαίνονται.

Apri ſegetes, vel *arva, apri plantas vaſtant.*

Sic etiam vox de leonibus, aliisque feris arva ſegeteſque devaſtantibus uſurpatur. Vid. Cl. *Alberti* Obſ. ad Act. VIII, 3. p. 243. *Heſychius:* Ἐλυμήνατο ὗς ἐκ δρυμοῦ· κατέφαγε χοῖρος ἐξ ὕλης. Ἐλυμήνατο ὗς ἐκ δρυμοῦ, *devoravit aper ſylveſtris.* Apud *Suidam* Ἐλυμήνατο explicatur ἔβλαψεν, *nocuit.* סלף pih. perverto, Exod. XXIII, 8. λυμαίνεται ῥήματα δίκαια, *pervertunt cauſas juſtas.* Vid. & Prov. XIX, 3. רצץ conquaſſo, 2 Par. XVI, 10. ἐλυμήνατο Ἀσὰ ἐν τῷ λαῷ, ſubaudiend. videtur τινὰς, *perdebat* vel *opprimebat Aſa aliquos in populo.* שנה erro, Prov. XX, 1. שחת : השחית pih. & hiph. Prov. XXIII, 8. XXV, 27. Jer. XLVIII, 18. Amos. I, 11. תעב pih. abominandum reddo, Ezech. XVI, 25. Vid. & Sir. XXVIII, 26. *Heſychius:* Λυμαίνεσθαι, καθαίρειν, φθείρειν. Λυμαίνεσθαι, *evertere, corrumpere.* Idem: Λυμαίνεται, διαφθείρεται. Λυμαίνεται, *corrumpitur.* Plura de hac voce vid. apud B. *Raphelium* not. Polyb. in N. T. p. 321. ſeq.

Λυμαινόμενος ἑαυτόν, perdens ſeipſum. בעל משחית dominus perditionis, Prov. XVIII, 9.

Λυπέω, dolore afficio, contriſto, ad indignationem provoco, & Λυπέομαι, ad iram provocor, indignor. אבל Eſth. VI, 12. λυπούμενος κατὰ κεφαλῆς ſc. ἔχων κάλυμμα vel ἱμάτιον, *lugens in capite operimentum vel veſtimentum habens.* Conf. quæ notavi ſupra in κατὰ κεφαλῆς. & *Lamb. Bos* Ellipſ. Græc. p. 97. באש Chald. diſplicet, Dan. VI, 14. דוה languidum, Thren. I, 13. הפיח a נפח anhelare facio, Job. XXXI, 39. חרה ira accendor, Gen. IV, 5. ἐλύπησε τὸν Κάϊν λίαν;

 ad

ad magnam indignationem commovebat Cainum. Neh. V, 6. ἐλυπήθην σφόδρα, *valde indignabar.* Vid. & Jon. IV, 5. 10. יצר angor, *Aqu.* 1 Reg. XXX, 6. ἐλυπήθη. ירע malum eſt, Deut. XV, 10. Jon. IV, 1. כאב dolor, Jer. XV, 18. οἱ λυποῦντές με, *me dolore afficientes.* נוד condoleo, Eſ. LI, 9. τίς λυπηθήσεταί σοι; *quis condolebit tibi?* עצב Kal & niph. Gen. XLV, 5. 2 Reg. XIX, 2. *Theod.* 1 Reg. XX, 34. ἐλυπήθη. קצף ira efferveo, 1 Reg. XXIX, 4. Eſth. I, 13. II, 21. רגז contremiſco, Eſ. XXXII, 11. Ezech. XVI, 42. הוה plango, Eſ. LIV, 2.

Λύπη, dolor, triſtitia. און *Aqu.* Gen. XLIX, 3. Deut. XXVI, 14. דוי languidum, Eſ. I, 5. יגון Gen. XLII, 38. *Aqu. Theod.* Jer. XXXI, 13. *Aqu.* Gen. XLIV, 31. הרבה עצמה multiplico robur, Eſ. XL, 29. מעצבה Eſ. L, 11. עמל *Incert.* Gen. XLI, 51. עצב Gen. III, 16. Prov. X, 23. עצבון Gen. III, 16. 17. עצבת Prov. X, 11. XV, 14. רעה fœm. ex רע mala, Gen. XLIV, 29. Jon. IV, 11. תוגה Prov. X, 1. *Heſych.* Λύπη, πόνος, ὕβρις, φθορά, ἀπώλεια, βλάβη. *Λύπη, dolor, contumelia, corruptio, exitium, jactura. Cicero* Tuſc. L. III. *Ægritudinem* λύπην *Chryſippus quaſi* λύσιν, *id eſt, ſolutionem totius hominis appellatum putat.*

Οἱ ἐν λύπαις ſc. ὄντες, qui in doloribus ſunt. אבדים part. plur. pereuntes, Prov. XXXI, 6.

Λύπη προσμίγνυται, dolor admiſcetur. כאב לב dolore afficitur cor, Prov. XIV, 13.

Λυπηρὸς, dolorificus, moleſtus, triſtis, amarulentus, acerbus. מרה amaritudo, Prov. XIV, 10. λυπηρὰ ψυχὴ αὐτοῦ, *triſtis anima ejus.* נכאה verbal. fœm. attrita, Prov. XVII, 23. ἀνδρὸς δὲ λυπηροῦ ξηραίνεται ὀστᾶ, *viri autem triſtis exareſcunt oſſa. Heſych.* Λυπηρὸς, ἄθυμος. Λυπηρὸς, *animo abjectus,* עצב dolor, Prov. XV, 1. λόγος δὲ λυπηρὸς ἐγείρει ὀργάς, *ſermo autem amarulentus excitat iras.* רע malus, *Al.* Prov. XXVI, 23. λυπηράν. Sap. II, 1. ὀλίγος ἐστὶ καὶ λυπηρὸς ὁ βίος ἡμῶν, *brevis eſt & acerba* vel *moleſta vita noſtra. Heſychius:* Λυπηράν, λυπράν, μοχθηράν. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Λυπράν, λυπηράν, μοχθηράν, πικράν. Λυπράν, *triſtem, moleſtam, acerbam.*

Λυπηρόν ἐστι, acerbum eſt. חרה exardeo ira, Gen. XXXIV, 7. λυπηρὸν ἦν αὐτοῖς σφόδρα, *valde illis acerbum erat.*

Λύρα, lyra. כנור *Sym.* 1 Par. XXV, 3. Pſ. LXXX, 3. CXXXVI, 6. *Aqu.* Pſ. CL, 3. *Heſych.* Λύρα, κιθάρα. *Λύρα, cithara.*

Λύσις, ſolutio, interpretatio. פשר Eccleſ. VII, 30. *τίς οἶδε λύσιν ῥήματος; quis novit interpretationem verbi?* h. e. quis hoc interpretari novit? Sap. VIII, 9. *λύσεις αἰνιγμάτων*, *ſolutiones ænigmatum.* Sic & *διαλύειν αἰνίγματα* pro *ſolvere ænigmata* occurrit apud *Palæphatum* cap. 7. p. 54. Conf. & *Ἐπίλυσις*, & *Ἐκλύω* ſupra.

Λυσιτέλεια, utilitas. 2 Macc. II, 28. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. *Λυσιτέλεια, ὠφέλεια, συμφέρον. Λυσιτέλεια, utilitas, conducens.*

Λυσιτελέω, utilis ſum, proſum. Tob. III, 6. *λυσιτελεῖ μοι (ſc. μᾶλλον) ἀποθανεῖν ἢ ζῆν, mori mihi magis conducit quam vivere.* Sir. XXIX, 14. *λυσιτελήσει σοι μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον, magis conducit tibi quam aurum.* *Heſychius*: *Λυσιτελεῖ, συμφέρει, ἐπωφελεῖ. Λυσιτελεῖ, conducit, expedit.* Eſt a *λύειν τέλη*, *ſolvere tributum*: hoc enim qui facit, affert utilitatem aliis. Vid. Cl. *Alberti* ad Luc. XVII, 2. p. 197.

Λυσιτελὴς, utilis. Sir. XXVIII, 3. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. *Λυσιτελὴς, καλὴ, ὠφέλιμοι, συμφέρον. Λυσιτελὴς, bonum, utile, conducens.*

Λύτρον, redemtionis pretium. גְּאֻלָּה redemtio, Lev. XXV, 24. 51. כפר Num. XXXV 31. *οὐ λήψεσθε λύτρα περὶ ψυχῆς, non accipietis pretium redemtionis pro anima.* Prov. XIII, 8. *λύτρον ἀνδρὸς ψυχῆς ὁ ἴδιος πλοῦτος, pretium redemtionis animæ viri propriæ divitiæ.* *Aqu. Sym. Theod.* ibi habent *ἐξίλασμα*. Inde procul dubio Lex. *Cyrilli* MS. Brem. *Λύτρον, ἐξίλασμα. Λύτρον, expiamentum.* מחיר pretium, Eſ. XLV, 13. פדה : הפדה infin. Kal & hoph. redimendo, Lev. XIX, 20. Num. XVIII, 15. פְּדוּי part. pah. redemptus, Num. III, 46. 48. 51. פְּדוּיִם Num. III, 49. פדיון Exod. XXI, 30. Gloſſ. in Octateuch. *Λύτρα, τὰ ὑπὲρ αἰχμαλώτων χρήματα. Λύτρα, quæ pro captivis dantur pecuniæ.* Lex. *Cyrilli* MS. *Λύτρα, δῶρα ἐπ' ἐλευθερίᾳ αἰχμαλώτων γινόμενα, ἤτοι διδόμενα. Λύτρα, dona, quæ pro libertate captivorum dantur.* *Heſychius*: *Λύτρον, τίμημα. Λύτρον, pretium redemtionis.* Idem: *Λύτρα, καθάρματα. λυτήρια, καὶ πάντα τὰ διδόμενα εἰς ἀνάκλησιν (Martin. l. ἀνάκτησιν) ἀνθρώπων. Λύτρα, purgamenta. Expiatoria, & omnia quæ dantur ad recuperationem hominum.* *Euſtathius* ad Il. *α*. *Ἐπὶ αἰχμαλώτων ἐξωνήσεως οἰκεῖον τὸ λύεσθαι, ὅθεν καὶ λύτρα τὰ δῶρα λέγονται τὰ εἰς τοῦτο διδόμενα.* *De captivorum redemtione verbum λύεσθαι proprie dicitur, unde etiam λυτρα dicuntur dona, quæ propterea dantur.*

Λυτρόω, redimo, libero. גאל Exod. VI, 6. *λυτρώσομαι ὑμᾶς ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, liberabo vos brachio excelſo.* Lev. XXVII, 33. *οὐ λυτρωθήσεται, non redimetur.* ערף cervicem fran-

frango, Exod. XIII, 13. פדה Exod. XIII, 15. Lev. XIX, 20. XXVII, 29. פלט pih. evadere facio, Pſ. XXXI, 9. מגה pih. amoveo, Soph. III, 16. פצה Pſ CXLIII, 11. פרק rumpo, it. eripio, Pſ. VII, 2. CXXXV, 24. פרק Chald. Dan. IV, 24. שגב pih. extollo, Pſ. LVIII, 1. שוב redeo, *Incert.* Lev. XXVII, 24. λυτρωθήσεται. *Heſychius*: Λυτρούμενον, ἐξ αἰχμαλωσίας ἀνθρώπων (*Jun.* ἀνθρωπον) λυτρούμενον. Λυτρούμενον, *ex captivitate hominem redimentem.*

Λυτρών. Vid. Λυτρών.

Λύτρωσις, redemtio. אשם *Incert.* Lev. V, 18. גאלה Lev. XXV, 48. גלה ſcaturigo (forte hic legerunt גאלה) Jud. I, 15. Conf. Cl. *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int. כפר *Theod.* Prov. VI, 35. פדוי part. pah. redemtus, Num. XVIII, 16. פדות Pſ. CX, 8. CXXIX, 7.

Λυτρωτὴς, redemtor. גאל part. Pſ. XVIII, 15. LXXVII, 39. גאלה Lev. XXV, 31. 32.

Λυχνία, candelabrum. מזמרות plur. pſalteria, *Al.* Jer. LII, 15. τὰς λυχνίας. מנורה Exod. XXV, 31. 32.

Λύχνος, lucerna. ניר 4 Reg. VIII, 19. 2 Par. XXI, 7. נר 2 Reg. XXI, 17. οὐ μὴ σβέσῃς τὸν λύχνον Ἰσραὴλ, *non extinguas lucernam Iſraëlis.*

Λύω, ſolvo. התיר hiph. a נתר expedio, Pſ. CIV, 19. CXLV, 6. ידע ſcio, Job. XXXIX, 3. נשל extraho, Exod. III, 5. Joſ. V, 15. λῦσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου, *ſolve calceamentum de pedibus tuis.* פתח aperio, Gen. XLII, 27. λύσας δὲ εἷς τὸν μάρσιππον αὐτοῦ, *ſolvens autem unus ſaccum ſuum.* Job. XXXIX, 5. δεσμοὺς δὲ αὐτοῦ τίς ἔλυσεν, *vinctos autem ejus quis ſolvit.* Pſ. CI, 21. τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων, *ut liberet filios occiſorum.* Jer. XL, 4. ἔλυσά σε ἀπὸ τῶν χειροπεδῶν, *liberavi te à compedibus.* Conf. Luc. XIII, 16. Act. XXII, 30. *Heſych.* Ἔλυσεν, ἀπελύτρωσεν. Ἔλυσεν, *liberavit.* רצה abſolvo, Eſ. XL, 2. λέλυται αὐτῆς ἡ ἁμαρτία, *remiſſum eſt peccatum ejus.* Sic & Sir. XXVIII, 2. αἱ ἁμαρτίαι σου λυθήσονται, *peccata tua remittentur.* Vid. & ſupra λύω τὴν Ἁμαρτίαν, & conf. Matth. XVIII, 18. coll. Joh. XX, 23. שרא Chald. Dan. III, 26. עפים plur. defeſſi, *Theod.* Jud. VIII, 15. λελυμένοις. שפך pyh. effundor, *Sym.* Pſ. LXXII, 2. ἐλύθη. השבית hiph. ceſſare facio, *Theod.* Amos. VIII, 4. λύοντες. 3 Eſd. I, 57. ἔλυσαν τὰ τείχη Ἱερουσαλὴμ, *deſtruebant muros Hieroſolymæ.* Conf. Joh. II, 19. & ad h. l. Cl. *Elſnerum* p. 299. & Ven. *Wolfium* p. 808. 3 Eſd. IX, 13. ἕως τοῦ λῦσαι τὴν ὀργὴν Κυρίου ἀφ' ἡμῶν, *usque dum abeat ira Dei à nobis.* 3 Eſd. IX, 46. ἐν τῷ λῦσαι τὸν νόμον, *cum aperiret legem.*

Λῶμα,

Λῶμα, fimbria, margo. פתיל filum, Exod. XXXIX, 31. שׁול Exod. XXVIII, 29. 30. *Heſychius*: Λῶμα, ῥαφὴ, κλώσματος ἢ εἰς τὸ κατώτερον τοῦ ἱματίου λῶμα. Λῶμα, *ſutura*, *filum*, *vel in ima veſtimenti parte fimbria*. *Suidas*: Λῶμα, τὸ κράσπεδον. Λῶμα, *fimbria*.

Λωποδυτέω, veſte exſpolio, furor. 3 Eſd. IV, 24.

Λωποδύτης, prædo, latro. גדוד turma, *Quint. Ed.* Os. VII, 1. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Λωποδύτης, ἱματίων κλέπτης, ἢ καὶ λῃστής. Λωποδύτης, *veſtimentorum fur*, *vel etiam latro*.

Λωφάω, quieſco, ceſſo. שׁכך pono me, *Sym.* Gen. VIII, 1. ἐλώφησεν (ſic enim legend. procul dubio pro ἐλάφησεν) τὸ ὕδωρ, *ceſſabat aqua*. *Heſychius*: Ἐλώφησεν, ἔληξεν, κυρίως ἐπὶ τῶν λόφων. Ἐλώφησεν, *ceſſabat*, *proprie de collis*. Idem: Λωφῆσαι, ἀπὸ τοῦ τραχήλου τὸ ἄχθος ἀποθέσθαι, παῦσαι, λῆξαι, ἀναπαῦσαι, ἡσυχάσαι. Λωφῆσαι, *collo onus deponere*, *quieſcere*, *ceſſare*, *requieſcere*, *quietum eſſe*. *Schol. Apollon.* Argon. L. IV. v. 1418. Λωφήσομεν ἀντὶ τοῦ παύσομεν. Κυρίως δὲ λέγεται λωφῆσαι, τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποβαλέσθαι. Λόφος γὰρ ὁ τράχηλος. Λωφήσομεν, *ſedabimus*. *Proprie vero dicitur* λωφῆσαι, *onus collo deponere*. Λόφος *enim collum*.

M.

Μὰ τὴν ὑγείαν, per ſalutem. חי vivus, formula aſſeverandi, vel iurandi, *Incert.* Gen. XL, 5. & 2 Reg. XI, 11. Conf. *Bergleri* not. ad *Alciphron.* p. 242. ſeq. & infra Νή.

Μαγδωλὸν, ipſa vox Hebr. מגדול *turrim* ſignificans, Ezech. XXIX, 10. XXX, 6. Notatur autem urbs aliqua.

Μαγειρεῖον, coquina, culina. מבשלות plur. Ezech. XLVI, 24.

Μαγειρεύω, coquo, coquinariam exerceo. טבח mactio, Thren. II, 21.

Μαγείρισσα, coqua. טבחה 1 Reg. VIII, 13.

Μάγειρος, coquus. טבח 1 Reg. IX, 23. 24. מבשל part. pih. coquens, Ezech. XLVI, 25.

Μαγι-

Μαγικὸς, magicus, præſtigiatorius. Sap. XVII, 1.

Μαγκιπισσαι, piſtrices. אפות *Incert.* 1 Reg. VIII, 13.

Μαγὶς, maſſa, fruſtum. צליל toſtum, torta, Jud. VII, 13. *μαγὶς ἄρτου κρίθινου*, *fruſtum panis hordeacei.* *Suidas*: Μαγὶς ἄρτου. οἷον μέρος ἄρτου. ἢ ψωμὸς, ἢ ἐγκρυφίας. Μαγὶς ἄρτου. *tanquam pars panis. Vel fruſtum, vel panis in cinere factus.* *Heſychius*: Μαγὶς, παλάθις, ἄρτος. (*Jun.* παλάθη ἄρτου legend. ſuſpicatur, quod veriſimile.) Μαγὶς, *maſſa panis.* *Joſephus* panem hunc μάζαν appellavit, quod interpres Latinus vertit *maſſam*, *placentam* aliis reddere malunt. Vid. *Bonfrerium* ad Jud. l. c. p. 290.

Μάγος, magus, ſapiens. אוב *Aqu.* 1 Reg. XXVIII, 8. 9 Eſ. XXIX, 4. אשף Dan. I, 20. II, 2. 27. IV, 4. חרטמים *Sym.* Gen. XLI, 8. *Schol.* ad Dan. IV, 7. μάγους interpretatur τοὺς τοῦ πυρὸς μέχρι καὶ νῦν θεραπευτὰς παρ' αὐτοῖς (Πέρσαις,) καὶ τοὺς ἁγνισμοὺς ἐπιτελοῦντας, καὶ περὶ τὴν τῶν ἄστρων κατάσκοπην, ὡς δοκοῦσιν, ἐπιστημόνως ἔχοντας, *ignis huc usque cultores apud illos* (Perſas,) & *purificationes peragentes*, & *in ſiderum contemplatione ſcienter, ut videtur ipſis, verſantes.* *Heſychius*: Μάγον, τὸν ἀπατεῶνα, φαρμακευτὴν, τὸν θεοσεβῆ καὶ θεολόγον, καὶ ἱερέα, οἱ Πέρσαι οὕτως λέγουσιν. Μάγον, *impoſtorem, veneficum, Dei cultorem, & theologum, & ſacerdotem, Perſæ ita appellant.* Conf. de hac voce Auctores laudatos *Wolfio* ad Matth. II, 1. p. 26. ſeq.

Μαδαρόω, depilo, pilos evello. מרט Neh. XIII, 25.

Μαδάω, depilis ſum, pilis careo. מרוט part. pah. Ezech. XXIX, 18. πᾶς ὦμος μαδῶν, *omnis humerus depilatus.* *Scholiaſtes Ariſtophanis* in Plut. v. 266. μαδῶντα interpretatur κόμην μὴ ἔχοντα, φαλακρὸν, καθόλου τρίχας μὴ ἔχοντα, *comam non habentem, calvum, nullos plane capillos habentem.* Unde ſua petiit *Phavorinus* in v. Μαδῶντα, apud quem pro τρίχας vitioſe legitur τριχῶν.

Μαδίζω, calvus ſum, it. glabrum reddo. נמרט niph. Lev. XIII, 40. 41. *Heſychius*: Μαδίσας, τὰς τρίχας ἀποβαλών. Μαδίσας, *capillos abjiciens.* מלק *Incert.* Lev. I, 15. μαδίσει.

Μαδμαρίτις, vel μαδβαρίτις, vel μαβδαρίτις, ipſa vox Hebr. מדבר deſertum, ſolitudo, Joſ. XVIII, 12.

Μαελὲθ, ipſa vox Hebr. מחלת denotans vel inſtrumentum muſicum, vel initium carminis, Pſ. LII, 1. LXXXVII, 1.

Μάζα, maſſa, libum, farina ſubacta. כפים *Aqu.* Hab. II, 11. Conf. *Bocharti* Hier. P. II. L. IV. c. 26. p. 612. Drac. v. 31. *Heſychius*: Μάζα, ἄλφιτα πεφυραμένα ὕδατι καὶ ἐλαίῳ.

ἐλαίῳ. Μάζα, *farina aqua & oleo miſta.* Conf. *Briſſonium* de Regn. Perſ. p. 214. & *Barlæum* ad *Lucian.* Tim. p. 163.

Μαζαλώθ, ipſa vox Hebr. מזלות Planetas notans. *Al.* 4 Reg. XXIII, 5. Vid. mox Μαζουρώθ.

Μαζουρώθ, ex ipſis vocibus Hebræis. מזלות plur. 4 Reg. XXIII, 5. מזרות plur. Job. XXXVIII, 32. Gloſſ. in Lib. 4 Reg. & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μαζουρὼθ, ἀστὴρ οὕτω καλούμενος. Μαζουρὼθ, *ſtella ita vocata.* *Suidas:* Μαζουρὼθ, τὰ συστήματα τῶν ἀστέρων, ἃ ἐν τῇ συνηθείᾳ ζώδια καλοῦνται. Ἑβραϊστὶ δέ τινές φασι λέγεσθαι τὴν λέξιν, σημαίνειν δὲ καὶ τὸν ἀστρῷον κύνα. Μαζουρὼθ, *ſidera vel aſtra quæ vulgo* ζώδια *vocantur, quaſi* parva animalia. *Vocem autem nonnulli ajunt eſſe Hebraicum, & ſignificare etiam canem cæleſtem.* Petita hæc procul dubio ſunt ex *Chryſoſtomo* ad Job. l. c. *Procopius Gazæus* in 2 Reg. XXIII, 5. Μαζουρὼθ, ἀστέρος ὄνομα, ὡς εἰκὸς τοῦ ἑωσφόρου. Μαζουρὼθ, *ſtellæ nomen, ut veriſimile, Luciferi.* *Theodoretus:* Τὸ Μαζαρὼθ ἀστέρος οἶμαι ὄνομα εἶναι, καὶ τοπάζω τὸν Ἑωσφόρον οὕτως ὀνομάσθαι. Μαζαρὼθ, *nomen eſſe ſtellæ puto, conjicioque Luciferum ſic nominari.* Horum ſententiam ſecuti Interpretes Coptorum Μαζουρὼθ, vel, uti corrupte ſcribunt, COYPOT, pariter per *Venerem* explicuerunt. Conf. *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 277.

Μάθησις, diſciplina, doctrina. אלוף *Sym.* Prov. II, 7.

Μαῖα, obſtetrix. מילדת part. præt. pih. parêre faciens, Gen. XXXV, 17. XXXVIII, 28. Apud *Heſychium* Μαῖα inter alia exponitur περὶ τὰς τικτούσας ἰατρὸς, καὶ ὀμφαλοτόμος, *quæ parientibus adeſt obſtetrix, & umbilicos infantibus recens natis præcidens.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μαῖα, ἰατρίνη.

Μαιμάσσω, æſtuo, vehementer cupio, turbor. גוח *Al.* Job. XXXVIII, 8. de mari: ὅτε ἐμαίμασσεν, *quando æſtuabat.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ἐμαίμασσεν, ἐκυματοῦτο. Ἐμαίμασσεν, *æſtuabat.* *Heſychius:* Ἐμαίμασσεν, προεθυμεῖτο ἢ προεθυμεῖτο (forte προεθυμήθη legend. conf. Μαιμάζω.) ἐκυματοῦτο, ἐκλονεῖτο, ἐταράττετο. Ἐμαίμασσε, *vehementer cupiebat, vel alacri erat animo, æſtuabat, agitabatur, turbabatur.* המה ſtrepo, *Al.* Jer. IV, 19. μαιμάσσει ἡ ψυχή μου, *turbatur anima mea.* *Chryſoſtomus* apud *Ghiſlerium* in Cat. ad h. l. p. 296. μαιμάσσει ἡ ψυχή μου, τουτέστι θορυβεῖται ἐν ἀγῶνι τυγχάνουσα, *hoc eſt, turbatur in certamine conſtituta.* *Heſychius:* Μαιμάσσει, σφίζει, (l. σφύζει) προθυμεῖται. Μαιμάσσει, *æſtuat, vehementer cupit.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μαιμάσσει, τήκει, δαπανᾷ. Μαιμάσσει, *liquefacit, conſumit.* Idem: Μαιμάσσει, σφύζει, κυματοῦται, πηδᾷ. Μαιμάσσει, *æſtuat, fluctuat, ſalit.* *Suidas:* Μαιμάσσει. (Sic enim bene

legendum putat *Kuſterus* pro Μαιμάζει.) σφύζει. σπεύδει. καταδαπανᾶται. κατακαλεῖται. κυματοῦται. πηδᾷ. καχλάζει. κλονεῖται. Μαιμάσσει. *ſalit. promto & alacri eſt animo. conſumitur. fluctibus agitatur. ſalit. ebullit. agitatur.* Inde Ζεὺς Μαιμάκτης dictus Athenis, quaſi furioſus & turbulentus. Et Μαιμακτηριὼν hyemalium menſium primus, quo aër turbari incipit & commoveri. Proinde Jovi *Mamacti* ſacra fiebant *Mamacteria* dicta, ut pacatior eſſet hyems. Conf. omnino *Bochartum* Hier. P. I. L. II. c. 55. p. 666.

Μαιμάζω, idem. גיח prodeo, erumpo, Job. XXXVIII, 8. ἐμαίμασεν. *Phavorinus*: Ἐμαίμασε, προεθυμήθη, ἐκλονεῖτο, ἐταράττετο. Ἐμαίμασε, *vehementer cupiebat. agitabatur, turbabatur.*

Μαίνομαι, inſanio, demens ſum. שגע pyh. Jer. XXIX, 26. Vid. & Sap. XIV, 28.

Μαιόομαι, obſtetrico, obſtetricem ago, it. paſſive, *obſtetrici manu juvor, parior, naſcor.* חולל pyh. a חול Job. XXVI, 5. μὴ γίγαντες μαιωθήσονται ὑποκάτωθεν ὕδατος; *num gigantes naſcentur ſub aqua? Suidas* & *Heſychius*: Μαιωθήσονται, λοχευθήσονται, γεννηθήσονται, θεραπευθήσονται. Μαιωθήσονται, *parientur, naſcentur, obſtetrici manu juvabuntur. Quinta Edit.* Pſ. XXVIII, 9. μαιουμένη ἐλάφους *obſtetricantis cervos.* ילד pih. parere facio, Exod. I, 16. ὅταν μαιοῦσθε τὰς Ἑβραίας, *quando obſtetrici manu juvatis mulieres Hebræas.* Inde procul dubio in Gloſſ. in Octateuch. pro Νεῦσθαι, θεραπεύεσθαι, ut e Codice ſuo edidit *Fabricius*, legendum: Μαιοῦσθε, θεραπεύετε. גוח prodeo, erumpo, *Incert.* Job. XXXVIII, 8. ὅτε ἐμαιοῦτο, *cum naſceretur.*

Μακαρίζω, beatum prædico. אשר pih. Gen. XXX, 13. Job. XXIX, 11. Mal. III, 12. אשרי beatus, Pſ. CXLIII, 18. שבח pih. laudo, *Sym.* Eccleſ. IV, 2. ἐμακάρισα, *beatum prædicavi.* Vid. & Sir. XI, 28. XXXVII, 27. & conf. *Raphelii* Annot. ex *Herodoto* ad Luc. I, 48. p. 216.

Μακάριος, beatus. אשר beatitudo, Gen. XXX, 13. אשרי Deut. XXXIII, 29. Job. V, 17. Pſ. I, 1. *Heſychius*: Μακάριος, πάντοτε ἐν ἀγαθῷ (Lex. *Cyrilli* MS. Brem. ἀγαθοῖς) ὢν, εὐδαίμων. Μακάριος, *qui ſemper in bonis eſt, felix. Cicero* Tuſc. L. V. p. 252. *Videamus, qui dicendi ſint* beati. *Equidem hos exiſtimo, qui ſint in bonis, nullo adjuncto malo. Nec ulla alia huic verbo, cum* beatum *dicimus, ſubjecta notio eſt, niſi, ſecretis malis omnibus, cumulata bonorum complexio.* Conf. & *Suiceri* Theſ. T. II. p. 290.

Μακαριστός, beatus prædicandus. אשר Prov. XIV, 21. XVI, 20. XXIX, 18. Vid. & 2 Macc. VII, 24.

Μακρ-

Μακαριστὸς εἰμι, beatus ſum, beatus prædicor. אשר pyh. *Sym.* Pſ. XL, 3. *μακαριστὸς ἔσται*, *beatus prædicabitur.*

Μακρὰν, pro *εἰς μακρὰν ὥραν*, vel *κατὰ μακρὰν ὁδὸν*, vel *χώραν*, in longum tempus, longe, procul. ארך prolongo, *Al.* Eccleſ. XII, 22. *μακρὰν* (pro *εἰς μακρὰν ὥραν*) *αἱ ἡμέραι*, *procul abſunt dies.* ארכה longum, diutinum, Jer XXIX, 23. *μακρὰν* (pro *εἰς μακρὰν ὥραν*) *ἐστιν*, *longum eſt* מרחק longinquitas, 2 Reg. XV, 17. *ἐν οἴκῳ τῷ μακρὰν* pro *κατὰ μακρὰν ὁδὸν ὄντι*, *in domo, quæ procul aberat.* Zach. X, 9. *οἱ μακρὰν* (pro *οἱ κατὰ μακρὰν χώραν ὄντες*) *μνησθήσονταί μου*, *qui procul abſunt, recordabuntur mei.* סור recedo, Prov. XIII, 20. רחק : הרחיק Kal & hiph. Exod. XXXIII, 7. Deut. XIV, 24. Joſ. III, 16. Job. XXX, 10. Eſ. LIX, 11. רחוק Num. IX, 10. *ἐν ὁδῷ μακρὰν* pro *κατὰ μακρὰν χώραν οὔσῃ*, *in via, quæ procul abeſt.* Jud. XVIII, 7. *μακρὰν* (pro *κατὰ μακρὰν χώραν*) *εἰσιν ἀπὸ Σιδῶνος*, *procul abſunt a Sidone.* Vid. & Joſ. IX, 22. 2 Reg. VII, 19. *ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ δούλου σου εἰς μακρὰν*, pro *εἰς μακρὰν ὥραν*, *locutus es, quæ contingent domui ſervi tui poſt longa tempora.* Conf. Cl. *Schoetgenium* ad *Lamb. Bos* Ellipſ. Græc. p. 251. ſeq. Ezech. XII, 27. dicitur *εἰς καιροὺς μακροὺς*, *in longa tempora.* 3 Reg. VIII, 46. *εἰς γῆν μακρὰν ἢ ἐγγὺς*, *in terram longinquam vel propinquam.* Vid. & 2 Par. VI, 36. & conf. Luc. XV, 13. Eſth. IX, 20. *τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς ἐγγὺς, ἢ τοῖς μακρὰν*, pro *τοῖς εἰς μακρὰν χώραν οὖσι*, *Judæis tam vicinis, quam iis qui procul aberant.* Vid. & Prov. XXVII, 10. Eſ. LVII, 19. Dan. IX, 17. & conf. 1 Macc. VIII, 12. Act. II, 39. & Epheſ. II, 17. Pſ. XXI, 1. *μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι*, *res procul abſunt a ſalute mea.* Vid. & Pſ. CXVIII, 154. Eſ. XLVI, 12. & conf. Marc. XII, 34. Mich. IV, 3. *ἕως μακρὰν* ſc. *χώραν*, *usque ad longinquam regionem.* Conf. Sir. XXIV, 34. מרחוק a procul, Eſ. LIX, 14. למרחוק idem, Job. XXXVI, 3. רחיק Chald. Eſd. VI, 6. Sir. XV, 8. *μακράν ἐστιν ὑπερηφανίας*, pro *ἀπὸ ὑπερηφανίας*, *procul eſt a ſuperbia.*

Μακρὰν ἀπέχω, pro *κατὰ μακρὰν χώραν ἀπέχω*, longe abſum. רבה multiplicor, Deut. XIV, 24. רחוק longinquus, Prov. XV, 32. Ezech. XXII, 5. Joël. III, 8. רחק : הרחיק Kal & hiph. Gen. XLIV, 4. Ezech. XI, 15.

Μακρὰν ἀποτείνω, longe extendo. הרחק הרחיק longe diſcedendo diſcedo, Exod. VIII, 28.

Μακρὰν ἀπωθέω, longe expello. הרחיק hiph. Prov. IV, 24.

Μακρὰν ἀφίσταμαι, longe abſiſto. רחק Jer. II, 5.

Μακρὰν γίνομαι, procul ſum. הרחיק Joſ. VIII, 4.

Μακρὰν ποιέω, procul facio. רחק : הרחיק pih. & hiph. Prov. V, 8. XXX, 8. Eſ. XXVI, 15.

Μακρόβιος, prolongans vitam, longævus. האריך ימים pro- longo dies, Eſ. LIII, 10. האריך hiph. prolongo ſc. dies, *Al.* Eccleſ. VII, 16. *μακρόβιος*. Vid. & Sap. III, 17.

Μακροβίωσις, prolongatio vitæ, longævitas. Baruch. III, 8.

Μακροημέρευσις, prolongatio dierum, longævitas. Sir. I, 10. 17. XXX, 21.

Μακροημερεύω, prolongo dies, longævus ſum. האריך ימים Deut. V, 33. VI, 2. Jud. II, 7. Conf. Sir. III, 5.

Μακροήμερος γίνομαι, longævus ſum vel fio. ארך *Incert*, Deut. V, 33. *μακροήμεροι ἔσεσθε*, *longævi eritis*. האריך ימים Deut. IV, 40.

Μακρόθεν, e longinquo, eminus. הרחק infin. hiph. Gen. XXI, 16. מרחק longinquitas, Prov. XXV, 26. Jer. IV, 16. ממרחק Prov. XXXI, 14. Jer. XXXI, 10. *Al.* Eſ. XXX, 27. רחוק Deut. XXIX, 22. Joſ. IX, 6. כרחוק Pſ. IX, 22, מרחוק Gen. XXII, 4. XXXVII, 17. למרחוק Neh. XII, 42.

Ἀπὸ μακρόθεν, idem. ממרחק Pſ. CXXXVII, 7. מרחוק 4 Reg. XIX, 25. למרחוק Eſd. III, 13.

Μακροθυμέω, longanimis ſum, patiens ſum, patienter fero, tardus ſum ad vindicandum, it. perſevero. האריך אף prorogo iram, Prov. XIX, 11. *ἐλεήμων ἀνὴρ μακροθυμεῖ*, *miſericors vir longanimis eſt*. Baruch. IV, 18. *μακροθυμήσατε τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐπελθοῦσαν ὑμῖν ὀργὴν*, *patienter ferte venientem ſuper vos iram Dei*. Sir. II, 4. *ἐν ἀλλάγμασι ταπεινώσεώς σου μακροθύμησον*, *in mutationibus humiliationis tuæ ſis patiens*. Sir. XVIII, 10. *ἐμακροθύμησε Κύριος ἐπ' αὐτοῖς*, *patiens eſt Deus erga illos*. Sir. XXIX, 11. *ἐπὶ ταπεινῷ μακροθύμησον*, *erga humilem patiens eſto*. Conf. Matth. XVIII, 29. Sir. XXXV, 19. *καὶ ὁ Κύριος οὐ μὴ βραδύνῃ, οὐδὲ μὴ μακροθυμήσῃ ἐπ' αὐτοῖς ὁ κραταιὸς*, *& Dominus non faciet moram, nec tardus erit erga illos fortis*. Conf. Luc. XVIII, 7. & ad h. l. *Grotium* & alios laudatos *Wolfio* p. 722. 2 Macc. VIII, 26. *οὐκ ἐμακροθύμησαν κατατρέχοντες αὐτούς*. *Vulg. non perſeverarunt inſequentes*,

Μακροθυμία, longanimitas, patientia. ארך אפים prolongatio irarum, Jer. XV, 15. Prov. XXV, 15. האריך אף prorogo iram, *Aqu. Theod.* Prov. XIX, 11. *μακροθυμία*.

Μακροθυμίαν δίδωμι, longanimitatem do. החיה רוח vivifico ſpiritum, Eſ. LVII, 15.

Μακρόθυμος, longanimis. ארכה Chald. prorogatio, Dan. IV, 24. ארך אפים longus irarum, Exod. XXXIV, 6. Num. XIV, 18. Neh. IX, 17. ארך רוח longus ſpiritu, Eccleſ. VII, 9. יקר רוח pretioſus ſpiritu, Prov. XVII, 28.

Μακρὸς, longinquus. ארך prolongo, Ezech. XII, 22. רחוק Ezech. XII, 27. מרחוק Prov. VII, 19. שוא vanitas, Eſ. V, 18.

Ἐκ μακρῶν ſc. ἡμερῶν, vel χρόνων, e longinquo. למרחוק 1 Par. XVII, 17.

Μακρὸς τῇ ἐκτάσει, longinquus extenſione, ארך אבר longus ala, h. e. longiſſimas alas habens, Ezech. VII, 3.

Vid. alibi μακρὸν χρόνον ζάω.

Μακρότερος, comparat. longinquior. ארכה longum, Job. XI, 9.

Μακρότερον ἀπέχω, longinquius abſum. רחק procul diſto, Deut. XII, 21.

Μακρότερός εἰμι, longinquior ſum. רבה multus ſum, Deut. XIX, 6.

Μακρότης, longinquitas, longitudo. ארך Pſ. XX, 4. XXII, 9. XC, 16. XCII, 7. ארכה Chald. prorogatio, Dan. VII, 12. האריך hiph. prolongo, Eccleſ. VIII, 12.

Μακροχρονέω, longævus ſum. ישש decrepitus, *Sym.* Job. XII, 12. *μακροχρονήσωσι, longævis.*

Μακροχρονίζω, longævus ſum. גור metuo, Deut. XXXII, 27. האריך ימים *Al.* Deut. XVII, 20. *μακροχρονίσῃ.*

Μακροχρόνιος γίνομαι, idem. האריך ימים prolongo dies, Exod. XX, 12. Deut. V, 16. ארכת ימים *Incert.* Deut. XXII, 7.

Μακροχρόνιός εἰμι, idem. האריך ימים Deut. XVII, 20.

Μάκρυμμα, defectio. תועבה abominatio, Eſd. IX, 1. 11. *ἐν μακρύμμασιν αὐτῶν, in defectionibus ſuis. Heſychius : Ἐν μακρύμμασιν, ἐν ἀποστασίαις. Ἐν μακρύμμασιν, in defectionibus.* In Cod. *Alex.* Eſd. l. c. legitur μακρύμμμασιν. Cur LXX. Hebr. תועבה per μάκρυμμα reddiderint, rationem reddere conatur *Pearſonus* Præf. in eosdem fere ſub fin.

Μακρύνω, elongo, prolongo, longe amoveo, procul removeo. האריך hiph. Pſ. CXXVIII, 3. Eccleſ. VIII, 13. כלא cohibeo, Pſ. XXXIX, 15. משך Pſ. CXIX, 5. רחק : הרחיק Kal & hiph. Jud. XVIII, 22. Pſalm. XXI, 20. LIV, 7.

LXX, 13. LXXXVII, 8. רחוק longinquus, Pſ. LV, 1. Eccleſ. VII, 24. רחוקים plur. idem, Pſ. LXXII, 26.

Μακρυσμὸς, elongatio. משך tractio, *Incert.* Pſ. CXIX, 5. רחוקים *Aqu.* Pſ. LV, 1. *μακρυσμῶν, elongationum.*

Μάλα, valde. 2 Macc. X, 8. 32.

Καὶ μάλα, & valde. אבל imo, verumtamen, 2 Reg. XIV, 5. 3 Reg. I, 43. 4 Reg. IV, 14. *Heſychius:* Καὶ μάλα, καὶ λίαν, καὶ πάνυ. Καὶ μάλα, *& valde, & omnino.*

Μάλαγμα, malagma, quod ad emolliendum adhibetur. Sap. XVI, 12. *Heſychius*, Gloſſ. MS. in Proph. & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μάλαγμα, ἴαμα. Μάλαγμα, *remedium.*

Μάλαγμα ἐπιτίθημι, malagma impono. זור ורכך exprimor & mollior, Eſ. I, 6.

Μαλαγματίζω, malagmata appono, ſive vulnus curo. חבש *Sym.* Oſ. VI, 1. μαλαγματίσει.

Μαλακία, mollities, languor, morbus. אסון exitium, Gen. XLII, 4. XLIV, 29. חלי morbus, Deut. VII, 15. XXVIII, 61. 2 Par. XXI, 15. 18. 19. מחלה idem, Exod. XXIII, 25. מחליים idem, 2 Par. XXIV, 25. מכאוב dolor, Job. XXXIII, 19. תחלואים plur. 2 Par. XXI, 19. *Heſychius:* Μαλακία, νόσος, βλακεία. Μαλακία, *morbus, ſocordia.*

Μαλακίζομαι, langueo, ægroto. אסון exitium, Gen. XLII, 38. דכא pyh. atteror, Eſ. LIII, 5. חלה 2 Reg. XIII, 5. 2 Par. XVI, 12. חלי morbus, 2 Par. XVI, 12. *Heſychius:* Μαλακίζεσθαι, ἀσθενῶς ἀκκεῖσθαι, νοσηλεύεσθαι. Μαλακίζεσθαι, *infirmiter decumbere, ægrotare.*

Μαλακὸς, mollis, blandus. מתלהם part. hithp. contuſus, it. blandiens, Prov. XXVI, 22. *λόγοι κερκώπων μαλακοὶ, verba aſtutorum blanda.* רך Prov. XXV, 15. רכות plur. fœm. mollia, *Al.* Job. XL, 22.

Μαλακόω, emollio. הרך hiph. a רכך Job. XXIII, 16.

Μαλακῶς, molliter. רכות plur. fœm. mollia, Job. XL, 22.

Μάλη, ala, axilla, læna. צלחת lebes, it. ſinus, *Sym.* Prov. XIX, 24. *μάλην.* *Heſychius:* Μάλη, χλαῖνα, μασχάλη, μαλάχη. Μάλη, *læna, axilla, malva.*

Μάλιστα, maxime. אבל immo, *Aqu.* Gen. XLII, 21.

Μᾶλλον, compar. ex *μάλα*, magis, potius.

Vid. alibi Πολὺ μᾶλλον.

Μαλ-

Μαλλὸς, coma demiſſa. צִיצִת *Sym.* Ezech. VIII, 3. *Heſychius:* Μαλλὸς, τὸ ἔριον καὶ ἡ καθειμένη κόμη. Μαλλὸς, *lana, & coma demiſſa.*

Μαμζὴρ, Hebr. ממזר *Aqu.* Deut. XXIII, 2. *Spencerus* de Leg. Hebr. Rit. L. I. c. 6. Sect. 3. multis probare annititur, quod vox illa non *ſpurium*, ut vulgo exponitur, ſed *alienigenam*, *gentilem*, *extraneum*, ſignificet.

Μαν, ipſa vox Hebr. מן, qua deſignatur cibus Iſraëlitarum in deſerto, Exod. XVI, 31. 33. 35. Conf. de illo Ven. *Deylingii* Obſerv. Sacr. Part. III. p. 55. ſeqq. & Cl. *Herenbergii* Otia Gandershem. p. 17. & infra v. Μάννα.

Μαναὰ, ipſa vox Hebr. מנחה oblatio, munus, 4 Reg. VIII, 9. ἔλαβε μαναὰ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, *ſumebat donum in manum ſuam.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μαναὰ ἐν τῇ χειρὶ, δῶρα ἐν τῇ χειρὶ, *dona in manu.* 4 Reg. XVII, 3. 2 Par. VII, 7. Neh. XIII, 5. Dan. II, 46. Lex. cit. Μαναὰ, θυσία, σπονδή. Μαναὰ, *ſacrificium*, *libamen.* Conf. v. Μάννα.

Μάνδρα, ſeptum, caula, ovile, fovea, latibulum, ſpelunca. גדרה ſepes, Soph. II, 6. חוח ſpina, 1 Reg. XIII, 6. מנהרות plur. Jud. VI, 2. ἐποίησαν ἑαυτοῖς μάνδρας ἐν τοῖς ὄρεσι, *faciebant ſibi ſpeluncas in montibus.* מעונה habitatio, Pſ. CIII, 23. Cant. IV, 8. נוה 2 Reg. VII, 8. 1 Par. XVII, 7. Ezech. XXXIV, 14. סבך perplexum vepretum, Jer. IV, 7. ἀνέβη λέων ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ, *aſcendebat leo e latibulo ſuo.* סך tugurium, Pſ. IX, 31. *Heſychius:* Μάνδραι, ἕρκη, φραγμοὶ, αὐλαὶ, σηκοὶ βοῶν καὶ ἵππων. Μάνδραι, *ſepta*, *ſepimenta*, *caulæ*, *ſtabula boum & equorum.* Pro αὐλαὶ vulgo ibi legitur ὗλαι, ſed αὐλαὶ repoſui ſecutus *Lamb. Bos* in Animadv. ad Aut. Græc. p. 131. Plura autem de v. Μάνδρα vid. apud *Suicerum* Theſ. T. II. p. 298. & *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int. cap. 3.

Μανδραγόρας, mandragora, herbæ genus. דודאים plur. Gen. XXX, 14. 15. 16. Cant. VII, 13. *Heſychius:* Μανδραγόρας, ὁ Ζεὺς, καὶ εἶδος βοτάνης, οἰνικὸν καὶ ὑπνωτόν. (leg. ὑπνωτικόν.) Μανδραγόρας, *Jupiter*, *& ſpecies herbæ*, *appetitum bibendi vinum excitans*, *& ſoporem inducens.* Apud *Suidam* Μανδραγόρας exponitur ὑπνωτικὸς καρπὸς, ἢ λήθης ποιητικὸς, *fructus*, *qui ſoporem*, *vel oblivionem inducit*, & in Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μανδραγόρα, βοτάνη ὑπνωτικὴ, εἶδος ἔχουσα ἀνθρώπου, *herba ſoporifera*, *ſpeciem habens hominum.* Sic etiam apud *Phavorinum*, niſi quod pro ἀνθρώπου legatur ἀνθρώπων. *Plutarchus* de audiend. Poët. haut procul ab initio: Ὁ μανδραγόρας ταῖς ἀμπέλοις παραφυόμενος, καὶ διαδιδοὺς τὴν δύναμιν εἰς τὸν οἶνον μαλακωτέραν ποιεῖ τὴν καταφορὰν τοῖς πίνουσιν. *Mandrago-*

dragoras juxta vites naſcens, & ſuam in vinum vim diffundens, efficit, ut ſuavius dormiant, qui id biberunt. Conf. de hac voce *Fulleri* Miſc. Sacr. VI, 6. *Allatii* not. ad Hexaëm. p. 56. *Gilb. Cognati* not. ad *Lucian.* Tim. p. 38. alios ad *Lucian.* T. I. Opp. p. 57. *Martinii* Lex. Philol. An autem LXX. hac voce Hebr. דודאים recte reddiderint, diſquirit *Druſius* ad Gen. l. c.

Μῆλα μανδραγόρυ, poma mandragoræ. דודאים Gen. XXX, 13.

Μανδύας, veſtis militaris, chlamys, paludamentum, thorax. מד 1. Reg. XVII, 39. ἔζωσε τὸν Δαβὶδ τὴν ῥομφαίαν αὐτῦ ἐπάνω τῦ μανδύυ αὐτῦ, *accingebat Davidem gladio ipſius ſupra thoracem ipſius.* Gloſſ. MS. in 1 lib. Reg. Μανδύυ, θώρακος (MS. θόρηλος) ἢ περιβολάιυ βαρβαρικῦ. Μανδύυ, *thoracis, vel indumenti barbarici.* In Cod. *Fabric.* male legitur Ῥάνδυ μανδύα, θώρακος. ἢ βαρβαρικῦ περιβολάιυ. Repone: Μανδύυ, θώρακος, &c. Jud. III, 16. περιεζώσατο αὐτὴν ὑπὸ τὴν μανδύην, *accingebat ſibi illum* (gladium) *ſub thorace.* Gloſſ. in *Octateuch.* Καδηδύην, (l. Μανδύην) περιβόλαιον βαρβαρικόν. Μανδύην, *indumentum barbaricum.* Vid. & 1 Reg. XVIII, 4. 2 Reg. X, 4. XX, 8. 1 Par. XIX, 4. מעיל pallium, *Aqu.* 1 Reg. XVII, 38. Lex. MS. Μανδύας, εἶδος ἱματίυ, καὶ τὸ τῶν μοναχῶν πάλλιον. Μανδύας, *ſpecies veſtimenti, & monachorum pallium.* Vid. Bibl. *Coiſlin.* p. 601. *Heſychius*: Μανδύας, εἶδος ἱματίυ Περσῶν πολεμικὸν, ἢ μαντείας. (*Salmaſ.* leg. μαντύας.) Μανδύας, *ſpecies veſtimenti Perſarum bellica, vel* μαντείας. *Suidas*: Μανδύας, εἶδος ἱματίυ, ὅπερ καλεῖται λωρίκιον. Μανδύας, *ſpecies veſtimenti, quod vocatur* λωρίκιον. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μανδύας, εἶδος ἱματίυ, ὃ φασι λυρίκιον. *Euſtathius* ad Odyſſ. τ'. p. 680. Μανδύας, Περσικὸν ὄνομα. Ἔοικε δέ φησι (ſc. Αἴλιος Διονύσιος) φαινόλῃ. Μανδύας, *nomen Perſicum. Similis autem eſt, inquit* (*Ælius Dionyſius*,) *pænulæ.* Plura de hac voce vid. apud *Salmaſium* ad Trebell. Poll. p. 943. *Petavium* in Themiſt. p. 686. *Fullorum* Miſc. S. VI, 2. *Braunium* de Veſt. Hebr. Sac. L. I. c. 6. p. 93. *Relandum* Diſſ. Miſc. P. II. p. 192.

Μανθάνω, diſco, exploro. cognoſco. אלף Prov. XXII, 25. בחן probo, Job. XXXIV, 36. μάθε Ἰὼβ, *explora, Jobum.* Ita *Xenophon* Lib. II. Rer. Græc. p. 353. ἵνα ἀλλήλυς μάθοιεν, ὁπόσοι εἶησαν, *ut ſemet invicem explorarent, quanti numero eſſent.* Vide B. *Wolfium* ad Epheſ. IV, 20. p. 106. הבין hiph. a בון intelligo, Eſ. XXVIII, 19. יגע laboro. Eſ. XLVII, 12. ידע ſcio, Exod. II, 4. μαθεῖν, τί τὸ ἀποβησόμενον αὐτῷ, *ut cognoſceret, quid eventurum eſſet illi.* Eſth. IV, 5. למד Deut. IV, 10. V, 1. XIV, 23. למד

למוד edoctus, Eſ. VIII, 16. Jer. XIII, 23. תלמיד diſcipulus, 1 Par. XXV, 8.

Ταχὺ μανθάνω, cito diſco. מהר [illegible] feſtino, Eſ. XXXII, 4.

Μανία, inſania. משטמה pertinax odium, Oſ. IX, 9, 10. שטים part. plur. ben. Kal. a שוט declinantes, Pſ. XXXIX, 6. *Heſychius*: Μανία, ὀργὴ, θυμὸς χόλος. Μαγία, *ira, excandeſcentia, ira repoſita.*

Μανιάκης, torques. המניכא Chald. Dan. V, 7. 18. 31. נטיפות plur. myrothecidia, *Al.* Eſ. III, 18. μανιάκας. רבד *Aqu. Sym.* Gen. XLI, 42. שהרנים *Sym.* Eſ. III, 18. μανιάκαι. Vid. & 3 Eſd. III, 6. Gloſſæ: *Torques*, στρεπτοὶ, μανιάκαι. *Suidas*: Μανιάκης. ὁ περιαυχένιος κόσμος. Μανιάκης. *ornamentum colli.* Conf. *Schefferum* de Antiqu. Torqu. §. 1. p. 7. & *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 290.

Μάννα, manna, idem quod μάν, man, de quo ſupra. מן Num. XI, 6. 7. Deut. VIII, 3. Pſ. LXXVII, 28. *Suidas*: Μάννα. ἡ ἄνωθεν χορηγουμένη τροφή. Καὶ Δαβίδ. Ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος. τουτέστι, τί τοῦτο; ὁ καὶ ἄρτος ἀγγέλων λέγεται, ὡς ὑπ' ἀγγέλων χορηγούμενος. παρὰ [illegible] δὲ λέγεται τὸ μάννα, ἀμβλήτιον. *Manna. Cibus cœlitus demiſſus. Et David*: (Pſ. LXXVII, 28.) „ *Panem angelorum edit homo.*" *Hoc eſt, manna: qui & panis angelorum vocatur, ut qui ab angelis ſuppeditaretur.* Vulgo autem manna vocatur ἀμβλήτιον.

Μάννα, Hebr. מנחה oblatio. *Incert.* Lev. VI, 15. *Suidas*: Μάννα. θυσία. σπονδή. Μάννα. *ſacrificium. libamen.* *Al.* Jer. XLI, 5. Ubi *Hieronymus*: *Pro ſacrificio* LXX. *ipſum verbum Ebraïcam poſuere* μαναά (ita legendum cenſet *Druſius* Miſcell. Cent. I. c. 9. non *minha*) *quòd peſſima conſuetudine, imo Scriptorum negligentia. Manna in noſtris libris legitur.* Conf. Eruditiſſimi *Pearſoni* not. ad *Suidam* v. Μάννα in ed. Cl. *Kuſteri.*

Μαντεία, vaticinatio, divinatio. חזה Eſ. XVI, 6. חזה video, Ezech. XIII, 8. מקסם Ezech. XIII, 7. קסם Num. XXIII, 23. Deut. XVIII, 10. קסם infin. Mich. III, 6. שוא vanitas, Ezech. XXI, 23.

Μαντεῖον, vaticinium. קסם Num. XXII, 7. Prov. XVI, 11. Ezech. XXI, 22.

Μαντεύομαι, vaticinor. קסם קסמים vaticinium, Ezech. XII, 24. קסם Deut. XVIII, 10. 1 Reg. XXVIII, 8. *Heſychius*: Μαντευόμενος, χρησμῳδοτῶν. Μαντευόμενος, *oracula edens.* Conf. *Grævii* not. ad *Lucian.* Solœc. p. 755.

Μάντις, vates, hariolus. קסמים plur. Jer. L, 36. קוסם part. Joſ. XIII, 22. 1 Reg. VI, 2.

Μαραίνω, marcidum reddo, marceſco. המך hoph. a מכך attenuor, Job. XXIV, 24. Vid. & Sap. II, 8. XIX, 20.

Μαριμώθ, ipſa vox Hebr. plur. contentiones, Ezech. XLVII, 20. ubi *al.* juxta Hebr rectius μεριβώθ. Gloſſ. MS. in Ezech. Μαριμώθ, ἀντιψοχίας. Rectius Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μαριμώθ, ἀντιλογίας. Unde & apud *Heſychium* hoc reponendum pro Μαριδθ, ἀντιλογία. Conf. *Euſebii* Onom. v. Μαριμώθ.

Μαρμάρινος, marmoreus. שש contr. pro שיש Cant. V, 16.

Μάρμαρος, marmor. Ep. Jer. v. 61. *Heſychius*: Μάρμαρος, λευκὸς λίθος. Μάρμαρος, *candidus lapis.*

Μαρσιππεῖον, marſupium, crumena. Sir. XVIII, 33. *Al.* ibi habent: ἐν μαρσυππίῳ.

Μαρσίππιον. Vide Μαρσύππιον.

Μάρσιππος, idem. אמתחת Gen. XLII, 27. 28. XLIII, 12. כיס Deut. XXV, 13. Mich. VI, 11. שק ſaccus, Gen. XLII, 27. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μάρσιπφος, (l. Μάρσιππος) σάκκος, θυλάκιον. Μάρσιππος, *ſaccus*, *culleolum.* *Suidas*: Μάρσιππος. σάκκος. θυλάκιον, σακκίδιον. Μάρσιππος. *marſupium. ſaccus. ſacculus.* Idem verba hæc ex *Xenophonte* (quæ annotante *Kuſtero* Lib. IV. de Exped. Cyri p. 324. leguntur) ſubjungit: Εἶδόν τινας ἐν πέτραις μαρσίππους ἱματίων κατατιθεμένους. *Vidi quosdam veſtium ſaccos in ſaxis deponentes.*

Μαρσυπεῖον. Vide Μαρσιππεῖον.

Μαρσύππιον, idem. כיס Prov. I, 14. Eſ. XLVI, 6. *Al.* Prov. l. c. pro μαρσύππιον legunt μαρσίππιον. Unde forte apud *Heſychium*: Μαρσίππιον, βαλάντιον, φασκώλιον. Μαρσίππιον, *marſupium*, *crumena coriacea.*

Μαρτυρέω, teſtor, teſtificor. אשמה reatus, 2 Par. XXVIII, 10. העיד hiph. ab עוד Gen. XLIII, 3. Thren. II, 13. עד teſtis, Gen. XXXI, 48. עד maſc. teſtis, it. teſtimonium, *Al.* Deut. XXXI, 19. μαρτυροῦσα. ענה reſpondeo, Num. XXXV, 30. *Aqu.* Oſ. V, 5. μαρτυρεῖται.

Βουνὸς μαρτυρεῖ, collis teſtatur. גלעד Gilead, (ex גל & עד) Gen. XXXI, 48.

Μαρτυρία, teſtimonium. עד Prov. XXV, 18. עדות Pſ. XVIII, 8.

Βουνὸς μαρτυρίας, collis teſtimonii. יגר שהדותא Chald. Gen. XXXI, 47.

Μαρ-

Μαρτύριον, teſtimonium. ברית fœdus, Deut. IX, 15. מועד condictus conventus, (forte putarunt, hoc eſſe ab עוד teſtor, cum ſit a יעד condico.) Exod. XXVII, 20. XXVIII, 43. & alibi ſæpius. עד maſc. teſtis, it. teſtimonium, Gen. XXXI, 19. עדה fœm. teſtimonium, ab עוד: item cœtus, a יעד Gen. XXI, 30. Deut. IV, 45. Jer. XXX, 17. עדות: עדת Exod. XVI, 34. XXV, 16. XXXIX, 35. עדים plur. remotiones, *Aqu.* Eſ. LXIV, 6. *μαρτυρίων.* תעודה teſtimonium, Ruth. IV, 7.

Μάρτυς, teſtis. עד Gen. XXXI, 50. Exod. XXIII, 1. Job. XVI, 19. Pſ. LXXXVIII, 33. עדה Gen. XXXI, 51.

Βουνὸς μάρτυς, collis teſtis. גלעד Gilead, i. e. cumulus teſtimonii, Gen. XXXI, 47.

Μασὲχ, vel, ut alii, μεσὲκ, ipſa vox Hebr. משך diſcurſatio, Gen. XV, 2. Græce tanquam nomen proprium hic ponitur Maſech, Meſec.

Μασμαρὼθ, ipſa vox Hebr. מזמרות Jer. LII, 16. τὰς μασμαρὼθ. Ubi *Chryſoſtomus* in Caten. *Ghiſler.* p. 929. Τοὺς ῥαντιστῆρας λέγει τοῦ αἵματος, *inſtrumenta, quibus aſpergebatur ſanguis.* In Cod. quodam Jer. l. c. ſcriptum videtur τὰ μασαρὼθ. Inde enim, ni fallor, Gloſſ. MS. in Jer. Τὰ μασαρὼθ, τὰ ψαλτήρια. Unde corrupte Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Τὰ μασρὼθ, τὸ ψαλτήριον.

Μασσάομαι, mando, manduco. לחם cibus, panis, Job. XXX, 5. *ῥίζας ξύλων ἐμασσῶντο ὑπὸ λιμοῦ μεγάλου, radices lignorum mandebant præ fame magna.* Sic Apoc. XVI, 10. *ἐμασσῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου, mandebant linguas ſuas præ dolore.* Conf. *Wolfium* ad h. l. p. 568.

Μαστιγόω, flagris cædo, plaga afficio. הכה hiph. percutio, Exod. V, 14. 16. Deut. XXV, 3. כאב ſicut pater, Prov. III, 12. כתש contundo, Prov. XXVII, 22. נגע tango, lædo, Pſ. LXXII, 5. 14. נגוע part. pah. plaga affectus, *Theod.* *μεμαστιγωμένον.* Conf. Sir. XXX, 13. שטם odio perſequor, Job. XXX, 21. (ubi aliter Hebr.) *ὀλίγα, ὧν ἡμάρτηκας, μεμαστίγωσαι, parum pœnæ ſuſcepiſti eorum, quæ peccaſti.* Vide Cl. *Schwartzii* Comm. Crit. Gr. L. p. 879.

Μαστίζω, idem. הכה hiph. Num. XXII, 25. Vid. & Sap. V, 12. *Heſychius*: Μαστίζει, πληγαῖς τύπτει. *Μαστίζει, plagis verberat.*

Μάστιξ, flagellum, flagrum. אול robur, Pſ. LXXII, 4. מכאוב dolor, Pſ. XXXI, 13. מכה plaga, Jer. VI, 7. מכה part hiph. percutiens, Pſ. L, 6. נגע plaga, Pſ. XXXVIII, 13. LXXXVIII, 32. נכה percuſſus, Pſ. XXXIV, 18. צלע

claudicatio, Pſ. XXXVII, 18. שבט virga, Job. XXI, 19. μάστιξ δὲ παρὰ Κυρίου οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτοῖς, *flagellum vero a Domino non eſt ſuper illos.* Conf. quæ ex *Æſchyli* Prometh. vinct. notat Cl. *Schwartzius* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 879. שוט ſcutica, 3 Reg. XII, 11. Job. V, 21. Prov. XXVI, 3. שפטים plur. judicia, Prov. XIX, 29. *Heſychius*: Μάστιξ, φραγέλλιον. Μάστιξ, *flagellum.*

Μαστὸς, mamma, uber, it. collis, vel pars montis eminens, cacumen. דוד dilectus, it. amor, Cant. I, 1. 3. IV, 10. VII, 12. *Aqu. Theod.* Ezech. XVI, 8. μαστῶν. לשד humor, *Aqu. Sym.* Num. XI, 18. μαστοῦ. שד Gen. XLIX, 25. Job. III, 12. שדי pro שדה ager, (hic legiſſe videntur שד) Jer. XVIII, 14. μὴ ἐκλείψουσιν ἀπὸ πέτρας μαστοί; *num deficient a petra partes eminentes.* *Suidas*: Μαστός. ἀκρώρεια. ἐξοχὴ ὄρους. Μαστός. *montis jugum. cacumen montis.* *Heſychius*: Μαστὸς, ποτήριον, ὃ λέγουσι, καὶ τὰς ὕψος ἀνέχοντας χώρας καὶ μέρεσι μαστούς. Reponendum videtur: Μαστὸς, ποτήριον ὅμοιον, καὶ τὰ εἰς ὕψος ἀνέχοντα χώρας μέρη καλοῦσι μαστούς. Μαστὸς, *poculum mammæ ſimile, & partes loci in ſublime eminentes vocant μαστούς.* Idem: Μαστοὶ, τὰ ὑψηλὰ τῆς Ἀττικῆς μέρη. Μαστοὶ, *excelſa Atticæ loca.* Conf. *Ez. Spanhemium* ad *Callimach.* p. 359. & *Lamb. Bos* Animadv. ad Scriptor. Græc. p. 108.

Μασφαὼ, Hebr. מספחת abſceſſus, apoſtema, *Theod.* Lev. XIII, 6.

Μασχάλη, axilla. אצלה lebes, it. ſinus, *Aqu.* Prov. XIX, 24. μασχάλην.

Ματαιοπονέω, vane laboro. הות plur. inſidior, *Sym.* Pſ. LXI, 4. ματαιοπονήσετε, *in vanum laborabitis.*

Μάταιος, vanus. און vanitas, Eſ. XXXI, 2. XXXII, 6. אכזב mendacium, Mich. I, 14. אליל res nihili, Zach. XI, 17. הבל vanitas, 3 Reg. XVI, 13. 4 Reg. XVII, 15. Zach. X, 2. הוה ærumna, Pſ. V, 10. חטאה peccatum, 3 Reg. XVI, 2. חנם fruſtra, Prov. XXVI, 2. חפרפרות plur. talpæ, Eſ. II, 20. כזב mendacium, Ezech. XIII, 6. 7. צו præceptum, Oſ. V, 11. רהב robur, Eſ. XXX, 7. רק & ריק vacuus, Prov. XII, 11. שד vaſtatio, Oſ. XII, 1. שוא vanitas, Exod. XX, 7. Thren. II, 14. שעיר hirſutus, dæmon ſylveſtris, Lev. XVII, 7. οὐ θύσουσιν ἔτι θυσίας αὐτῶν τοῖς ματαίοις, *non mactabunt amplius victimas ſuas dæmoniis.* Vid. & 2 Par. XI, 14. תהו inane, Eſ. XLIV, 9. XLV, 19. תשאות plur. fragores, Eſ. XXII, 2.

Vid. alibi Ἀποφθέγγομαι μάταια. εἰς Κενὰ καὶ μάταια, ματαία Παράκλησις.

Ma-

Ματαιότης, vanitas. עמל ærumna, Pſ. XXXVII, 13. LI, 7. הבל Pſ. XXX, 7. XXXVIII, 8. Eccleſ. I, 2. רהב ſuperbia, Pſ. XXXIX, 6. ריק inane, Pſ. IV, 3. שוא Pſ. XXV, 4. CXLIII, 9. תהו inanitas, *Sym.* Pſ. CVI. 40. & Eſ. XLI, 29. תהלה *Sym.* Job. IV, 18. *Gregorius Nyſſenus* Homil. in Eccleſ. T. I. p. 376. Ματαιότης ἐστὶν ἢ ῥῆμα ἀδιανόητον, ἢ πρᾶγμα ἀνόνητον, ἢ βουλὴ ἀνυπόστατος, ἢ σπουδὴ πέρας οὐκ ἔχουσα, ἢ καθόλου τὸ ἐπὶ παντὶ λυσιτελοῦντι ἀνύπαρκτον. *Ματαιότης est vel verbum, quod non cadit ſub intelligentiam, vel res inutilis, vel conſilium, quod non poteſt conſiſtere, vel ſtudium, quod non pervenit ad finem, vel generatim id quod in quavis re utili non poteſt conſiſtere.* Eadem fere leguntur in Lex. *Cyrilli* MS & *Phavorino.* Conf. *Lampii* Comm. in Pſ. XLV. p. 577. ſeq.

Ματαιόω, vanum reddo. הָבַל : הֶהְבִּיל Kal & hiph. 4 Reg. XVII, 15. Jer. II, 5. נִסְכַּל : הִסְכִּיל niph. & hiph. ſtulte ago, 1 Reg. XIII, 13. XXVI, 21. 1 Par. XXI, 8. הבל nom. *Sym.* Pſ. LXI, 9. ματαιοῦνται. גרס frangor, *Aqu.* *Theod.* Pſ. LXI, 10. ματαιοῦσθε. התחולל hithp. a חול doloribus me conficio, *Theod.* Job. XV, 20. ματαιοῦται. נִבְעַר niph. obbruteſco, *Al.* Jer. LI, 17. ἐματαιώθη. סכל ſtulte ago, 2 Reg. XXIV, 10. ἐματαιώθην.

Ματαίως, vane, fruſtra. הבל vanitas, Job. XXXV, 16. לְחִי maxilla, Pſ. III, 7. ריק vacue, inaniter, Pſ. LXXII, 13. ריקם *Aqu.* Pſ. VII, 5. שוא vanitas, Pſ. LXXXVIII, 46. שֶׁקֶר falſitas, mendacium, *Al.* Pſ. XXXIV, 22.

Μάτην, idem. הבל vanitas, Pſ. XXXVIII, 15. חנם Pſ. XXXIV, 8. Prov. III, 30. Ezech. XIV, 23. לרגעים ad momenta, i. e. ſingulis momentis, Eſ. XXVII, 3. שוא vanitas, Pſ. XL, 6. לשוא in vanum, Jer. II, 30. תהו inanitas, Eſ. XLI, 29.

Εἰς μάτην, in vanum. שוא Pſ. CXXVI, 1. 2. לשוא Jer. IV, 30. שואה vaſtatio, Pſ. LXII, 9. לשקר ad falſitatem, Jer. VIII, 8.

Vid. alibi μάτην κοπιάω.

Ματίζομαι, quæro. *Aqu.* Eſ. XXXIII, 20. ματίσθητε, *quære.* In textu Hebr. nihil pro hac voce legitur. *Heſych.* Ματίσαι, ματεῦσαι, ζητῆσαι. *Ματίσαι & ματεῦσαι, quærere.* Idem: Ματεῖ, ζητεῖ. *Ματεῖ, quærit.*

Μάχαιρα, gladius, enſis, culter. ברזל ferrum, Eſ. X, 34. חנית haſta, 2 Par. XXIII, 9. חרב Gen. XXVII, 40. & alibi ſæpius. להב חנית וכידון lamina flammea haſtæ & lanceæ, Job. XXXIX, 23. מאכלת culter, Gen. XXII, 10. ἐξέτεινεν Ἀβραὰμ τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν τὴν μάχαιραν, σφάξαι τὸν

ῥαν αὐτῆ. *extendebat Abraam manum ſuam, ut acciperet cultrum, ad mactandum filium ſuum.* Vid. & Jud. XIX, 29. Sic alias etiam apud Scriptores Græcos μάχαιραν frequenter ſolere *cultrum ſacrificalem* indicare, oſtendunt loca obſervata Eruditiſſimis Viris, *Heinſio*, Ariſtarch. Sacr. p. 483. ſeq. *Feithio* Antiqu. Homer. L. I. c. 10. p. 60. *Lampio* Diſſ. Phil. Theol. Vol. I. p. 187. ſeq. Et pro *cultro* majore vocem occurrere apud *Ælianum* V. H. L. VIII. c. 3. & *Homerum* Il. γ'. v. 271. notat Cl. *Alberti* Obſerv. ad Matth. XXVI, 51. p. 157. ſeq. Addo locum *Herodoti* L. II. c. 41. ubi de gente Ægyptiorum: Οὐδὲ μαχαίρῃ ἀνδρὸς Ἕλληνος χρήσεται, οὐδ᾽ ὀβελοῖσι, οὐδὲ λέβητι, οὐδὲ κρέως καθαροῦ βοὸς διατεταμένου Ἑλληνικῇ μαχαίρῃ γεύσεται, *neque cultro hominis Græci utitur, neque verubus, neque lebete, neque puri bovis carne græca cultro diſſecti veſcitur.* ריב lis, 2 Reg. XXII, 44. שכין culter, *Aqu. Theod.* Prov. XXIII, 2. μάχαιραν. De origine hujus vocis, ſive à μάχεσθαι, *pugnare*, quod *Voſſius* præfert, ſive ab Hebr. כור vel כרה *confodere* (unde Geneſ. XLIX, 5. מכרה) vid. *Vitringa* Obſ. Sacr. L. I. c. 7. p. 79.

Μαχαίρᾳ ἐκδικέω, gladio ulciſcor. חרב gladio cædo, Jer. L, 21.

Μάχαιραν σπάω, gladium traho. הרג הרג occido occiſione, Ezech. XXVI, 15.

Μαχιβὰρ, ipſa vox Hebr. מכבר ſtragula, 4 Reg. VIII, 15. ubi *al.* μαχβὰρ, *al.* στρῶμα. Inde in Gloſſ. Brem. pro Μαχμὰ, στρῶμα, legend. videtur Μαχβὰρ, στρῶμα. In Gloſſ. in L. 4 Reg. quas Cel. *Fabricius* edidit, valde corrupte legitur: Παλάθας μακαβὰ, ἢ τὸ χάλκεον στέμμα. Et magis corrupte in Gloſſis in eund. lib. Reg. Lex. *Cyrilli* Barocciano additis: Μακαρίτα, χαλκοῦν τυτίσι τρῶμα. Nullus autem dubito, quin hic pariter ad 4 Reg. l. c. reſpiciatur, & in Gloſſ. Fabric. pro μακαβὰ reponendum ſit μακιβὰρ, & pro στέμμα, στρῶμα, quin & in Gloſſis Baroccianis pro Μακαρίτα, Μακιβὰρ, & pro τρῶμα, στρῶμα. Quomodo autem reliqua corrigenda ſint, alii diſpiciant. Non enim omnia poſſumus omnes.

Μάχη, pugna. מדון contentio, Prov. XV, 19. XXVI, 20. מצה jurgium, Prov. XVII, 20. מריבה lis, Gen. XIII, 8. נטש omitto, Prov. XVII, 17. פה os, Prov. XXX, 32. צבא exercitus, Joſ. IV, 13. רב infin. a ריב litigando, Jud. XI, 25. ריב lis, Gen. XIII, 7. Prov. XVII, 1. XXX, 33.

Μαχητὴς, pugnator, bellator. גבור fortis, 1 Par. XXVIII, 1. Jer. XX, 11. שמן pinguis, Jud. III, 29.

Μάχιμος, pugnax, bellicoſus. איש מלחמה vir belli, i. e. bellator, Joſ. V, 5. חלוץ expeditus, Joſ. VI, 7. 9. 13. נצה part. niph. vaſtus, 4 Reg. XIX, 25. מדון contentio, *Sym.* Prov. XXVII, 15. μαχίμα. מדונים plur. contentiones, *Sym. Theod.* Prov. XXI, 9. *γυναικὸς μαχίμης.*

Μάχιμος καὶ γλωσσώδης, pugnax & loquax. מדונים plur. contentiones, Prov. XXI, 19. *μετὰ γυναικὸς μαχίμου καὶ γλωσσώδους, cum muliere pugnace & loquace.*

Μάχομαι, pugno, contendo, litigo. השתרע hithp. longius me protendo, Eſ. XXVIII, 20. חרה ira exardeo, Cant. I, 5. נתגרה niph. digladior, 4 Reg. III, 23. נלחם niph. Jud. XI, 25. 2 Par. XXVII, 5. נצה niph. Exod. XXI, 22. Lev. XXIV, 10. במאסאה in menſura, i. e. moderate, Eſ. XXVII, 8. ריב litigo, Gen. XXVI, 20. 22. *ἐμαχέσαντο οἱ ποιμένες, litigabant paſtores. Schol.* ἐλοιδόρησαν. Gen. XXXI, 36. *ἐμαχέσατο τῷ Λάβαν, litigabat cum Labane.* Vid. & Neh. XIII, 11. 17. Jud. XI, 25. *μὴ μάχῃ ἐμαχέσατο μετὰ Ἰσραὴλ, num lite contendit cum Iſraële.* Vid. & Neh. XIII, 25. Neh. V, 7. *ἐμαχεσάμην πρὸς τοὺς ἐντίμους, litigabam cum honoratioribus.* Neh. V, 7. הכה hiph. a נכה percutio, *Al.* Joſ. IX, 18. *ἐμαχέσαντο.* רגז commoveor, *Sym.* Gen. XLV, 26. *μάχεσθε, litigate.*

Μαωζείμ, ipſa vox Hebr. מעזים Dan. XI, 38. ubi *Schol.* θεὸν μαωζεὶμ interpretatur τὸν θεὸν τὸν ἰσχυρὸν, *deum robuſtum. Heinſio* Exerc. Sacr. p. 121. & Μαζεὺς inde dictus videtur Jupiter, quem Phryges, teſte *Heſychio*, hoc nomine coluerunt.

Μαών, ipſa vox Hebr. מעון habitaculum, 1 Reg. II, 32. Vide, quæ ad h. l. notavi in v. Ναός.

Μεγαλαυχέω, magna jacto, glorior. גבה effero me, Ezech. XVI, 49. Soph. III, 12. ערץ violentia utor, Pſ. IX, 42. Vid. & Sir. XLVIII, 21. 2 Macc. XV, 32. & conf. Jac. III, 5. & ad h. l. Cl. *Elſnerum* p. 390.

Μεγαλεῖος, magnificus. גדלה fœm. magna, Pſ. LXX, 21. *ἃ ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα* ſc. ἔργα, *quæ magnifica mihi feciſti* opera. גדלה 1 Par. XVII, 19. גדול *Al.* 4 Reg. VIII, 4. Vid. & Sir. XVII, 7. 10. XVIII, 3. XXXVI, 7. XLIII, 17. 2 Macc. VII, 17. *θεώρει τὸ μεγαλεῖον αὐτοῦ κράτος, conſidera magnificum ejus robur.*

Μεγαλειότης, magnificentia, majeſtas. גדלה *Sym.* Pſalm. LXX, 21. & CXXX, 1. *μεγαλειότητα.* תפארת ornatus, Jer. XXXIII, 9. *εἰς μεγαλειότητα, in majeſtatem.* Conf. Act. XIX,

XIX, 27. & 2 Petr. I, 16. 3 Eſd. I, 4. κατὰ τὴν μεγαλειότητα Σαλωμὼν, *ſecundum magnificentiam Salomonis.*

Μεγαλείωμα, idem. תפארה ornatus, *Al.* Jer. XLVIII, 17. μεγαλειώματος.

Μεγαλόθυμος, magnanimus. גדל חמה, magnus excandeſcentia, *Theod.* Prov. XIX, 19.

Μεγάλωμα, magnificentia. תפארה ornatus, Jer. XLVIII, 17.

Μεγαλοποιέω, magnifico, magna facio. Sir. L, 24.

Μεγαλοπρέπεια, magnificentia, decor eximius, ſplendor. גאוה elatio, Pſ. LXVII, 37. הדר Pſ. XX, 5. XXVIII, 4. CIII, 2. CX, 3. CXLIV, 5. הוד gloria, Pſ. VIII, 2. תפארת ornatus, Pſ. LXX, 9. XCV, 6.

Μεγαλοπρεπὴς, magnificus, illuſtris. גאוה elatio, Deut. XXXIII, 26. Vid. & 2 Macc. VIII, 15. *Heſychius* & Lex *Cyrilli* MS. Brem. Μεγαλοπρεπὴς, μεγαλοφανής. Μεγαλοπρεπης, *illuſtris.*

Μεγαλοπρεπέστατος, ſuperlat. magnificentiſſimus. 2 Macc. XV, 13.

Μεγαλοπρεπῶς, magnifice. 2 Macc. IV, 22. 49. Conf. *Ælianum* Var. L. I. c. 25.

Μεγαλοπτέρυγος, magnas alas habens. גדול כנפים magnus alis, Ezech. XVII, 3. 7.

Μεγαλοῤῥημονέω, magna loquor, jacto. הגדיל : התגדל hiph. & hithp. Pſ. XXXIV, 30 XXXVII, 17. Ezech. XXXV, 13. Abd. v. 12. Vid. & Judith. VI, 19.

Μεγαλοῤῥημοσύνη, magniloquentia. עתק durum, detortum, 1 Reg. II, 3.

Μεγαλοῤῥήμων, magniloquus. מדבר גדלות loquens magna, Pſ. XI, 3. Vid. & 3 Macc. VI, 4. *Heſychius*: Μεγαλοῤῥήμων, ὑπερήφανος, μεγάλα λαλῶν. Μεγαλοῤῥήμων, *arrogans, magna loquens.*

Μεγαλόσαρκος, magnus carne. גדל בשר Ezech. XVI, 25.

Μεγαλόφρων, magnanimus, elatus animo. רום עינים elatio oculorum, Prov. XXI, 4. Inde μεγαλοφρονεῖν, *animo elatum eſſe.* Vide *Ælianum* Var. L. XII. c. 27. In Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μεγαλόφρων exponitur μεγαλόψυχος, *magnanimus.*

Μεγαλύνω, magnifico, glorifico, it. de prædico, laudibus extollo, celebro. גדל Gen. XII, 2. XIX, 19. 1 Reg. II, 23.

23, XXVI, 22. גדל verbal. creſcens, 1 Reg. II, 28. גדול magnus, Pſ. LVI, 13. Thren. II, 13. Ezech. IX, 9. הגביר hiph. corroboro, Pſ. XI, 4. הגיד hiph. a נגד nuncio, Mich. I, 10. מגדול turris, 2 Reg. XXII, 51. פלא pih. mirifice ago, Num. XV, 3. μεγαλῦναι εὐχὴν, *ad glorificandum votum*. רבב Pſ. CIII, 25. רבות Gen. XLIII, 34. רבת : חפי Chald. Kal. & pah. Dan. II, 48. IV, 8. 18. 19. רדה pih. dominari facio, Jud. V, 18. שור principatum gero, Prov. VIII, 16. Sir. XLIII, 37. τίς μεγαλύνει αὐτὸν, καθώς ἐστι; *quis deprædicat illum, quemadmodum eſt*, vel *pro virtute ſua celebrat illum?* Vid. & Sir. XLIX, 13. & conf. Luc. I, 46. & ad h. l. Cl. *Elſnerum* p. 173. & B. *Raphelii* Annot. *Herodot.* p. 216.

Μεγάλωμα, magnificentia. תפארת ornatus, *Al.* Jer. XLVIII, 17. μεγαλώματος.

Μεγαλώνυμος, magnum nomen habens, celebris. רב עליליה multus opere, *Al.* in ipſo Gr. textu Jer. XXXII, 19.

Μεγάλως, magnopere, magnifice. הפליא hiph. mirifice ago, Num. VI, 2. כצל ſicut umbra, Job. XVII, 7. מעל ſuperne, Job. XXX, 30. רב multitudo, Job. IV, 14. שמחה גדלה lætitia magna, 1 Par. XXIX, 10. Neh. XII, 42. Conf. Phil. IV, 10. & ad h. l. *Raphelii* Annot. ex *Herodot*. p. 550. Vid. & Tob. IX, 2. XIV, 3. 2 Macc. XV, 17.

Μεγάλως ὑπερβαλλόντως, valde excellenter. לאט involvo, Job. XV, 11.

Μεγαλωστί, idem quod μεγάλως, magnopere, 3 Eſd. V, 85.

Μεγαλωσύνη, magnificentia, majeſtas. אדרת Zach. XI, 3. גדל Deut. XXXII, 3. Pſ. LXXVIII, 12. גדולה : גדולה 2 Reg. VII, 23. Pſ. LXX, 23. CXLIV, 3. 6. הגדיל infin. hiph. 1 Par. XXII, 5. מגדל turris, Prov. XVIII, 10. רבו Chald. per apoc. pro רבות Dan. IV, 33. רבות : רבותא Chald. Dan. IV, 19. Vid. & Sap. XVIII, 24. Sir. II, 20. XVIII, 4. XXXIX, 19.

Μέγας, magnus, grandis, adultus, gravis. אדיר Eſ. XXXIII, 21. אדרת magnificentia, Ezech. XVII, 8. τοῦ εἶναι εἰς ἄμπελον μεγάλην, *ut ſit in vineam grandem*. גדל magnus ſum, Job. II, 13. גדול 1 Reg. XIV, 33. κυλίσατέ μοι λίθον ἐνταῦθα μέγαν, *advolvite mihi ibi ſaxum magnum*. 1 Reg. XXV, 36. ῥῆμα ἢ μέγα, ἢ μικρὸν, *verbum ſive magnum, ſive parvum*. 1 Reg. XXX, 2. ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, *a parvo usque ad magnum*. Vid. & 2 Par. VIII, 30. XXXIV, 30. & conf. Apoc. XIII, 16. 2 Par. XV, 14. ἐν φωνῇ μεγάλῃ,

γάλῃ, *alta voce.* Vid. & 2 Par. XX, 20. Pſ. XLVII, 9. μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, *magnus Dominus, & valde laudabilis.* Pſ. LXXVI, 13. τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; *quis Deus magnus, tanquam Deus noſter?* Conf. Cl. *Elſnerum* ad Act. XIX, 27. p. 460. ubi obſervat, quod gentium dii etiam μεγάλοι, *magni*, dicti ſint. Joël. II, 11. μεγάλη ἡ ἡμέρα Κυρίου, *magna dies Domini.* Vid. & Soph. I, 15. Mal. IV, 5. גדל magnitudo, Num. XIV, 19. גדלה *Al.* Neh. XII, 42. εὐφροσύνη μεγάλη. המון turba, Eſ. V, 14. כבד gravis ſum, Gen. XVIII, 20. כבד gravis, Gen. L, 9. 11. Exod. IX, 3. כח vis, robur, Job. IX, 4. Prov. XXIV, 5. כן ſic, ita, Eſd. X, 12. כפה ramus, Eſ. IX, 14. מאד valde, Exod. XIX, 16. φωνὴ τῆς σάλπιγγος ἤχει μέγα, *vox tubæ valde, graviter ſonabat.* Conf. μέγα Κράζω ſupra. *Heſychius:* Μέγα, μεγάλως, πολύ. Μέγα, *valde, multum. Henricus Stephanus* huic voci, eo ſenſu uſurpatæ, locum dat in farragine vocabulorum *Xenophonti* peculiarium, aut cum *Herodoto* ac *Thucydide* communium, ſed vel mere poëticorum, vel poëſi magis, quam ſolutæ orationi uſitatorum. Sed *Platonem* quoque *Demoſthenem*, *Hippocratem* μέγα pro *valde* vel *graviter* poſuiſſe, oſtendit Cel. *Schwartzius* in Diſſ. de Stil. LXX. apud *Olear.* de Stil. N. T. p. 318. מרבה amplitudo, Eſ. IX, 7. משרה ומדה menſura & dimenſio, 1 Par. XXIII, 29. נורא part. niph. a ירא terribilis, Job. XXXVII, 22. Eſ. XVIII, 7. נקל part. niph. a קלל levis, Eſ. XLIX, 6. נשגב part. niph. exaltatus, Prov. XVIII, 11. ἡ δὲ δόξα αὐτῆς μέγα ἐπισκιάζει, *gloria autem ejus valde obumbrat.* עצום potens, Eſ. LX, 22. פלא pih. mirifice ago, Num. XV, 3. צור rupes, Eſ. XXVI, 4. צפעות plur. nepotes, Eſ. XXII, 24. ראש caput, 2 Par. XXIV, 11. τοῦ μεγάλου ἱερέως, *principis ſacerdotis.* רב Gen. XLV, 28. μέγα μοί ἐστιν ſc. χρῆμα, εἰ ἔτι Ἰωσὴφ ὁ υἱός μου ζῇ, *magnum mihi eſt,* h. e. ſufficit mihi, *ſi adhuc Joſeph filius meus vivit.* רב Chald. Dan. V, 1. ἐποίησε δεῖπνον μέγα, *fecit convivium magnum.* רב amplitudo, Prov. XX, 6. μέγα καὶ τίμιον (ſc. χρῆμα) ἀνὴρ ἐλεήμων, *magna & pretioſa res vir miſericors.* רם elatus, Deut. XXVII, 14. φωνῇ μεγάλῃ, *alta voce.* Conf. Luc. XVII, 15. שגיא Chald. amplus, Dan. II, 31. תם integer, Job. IX, 22. Conf. pec. de v. Μέγας Diſſ. Cl. *Gerh. Haverkampi*, Præſ. *Jac. Gronovio*, *Lugd. Bat.* 1694. habit.

Ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, a parvo ad magnum. מקרקר קר deſtruens parietem, Eſ. XXII, 5. Conf. quæ notavi in Μικρός.

Μέγας γίνομαι, magnus, vel grandis fio. גבה exalto me, Ezech. XXXI, 10. גדל Exod. II, 11. μέγας γενόμενος Μωϋσῆς,

σῆς, *Moſes grandis factus.* Vid. & Gen. XXXVIII, 11. 14. & conf. Hebr. XI, 24. & ad h. l. *Wolfium* p. 766. גדול magnus, Exod. XI, 3.

Μέγας εἰμί, magnus ſum. השגיא hiph. amplifico, Job. XXXVI, 24.

Μεγάλῳ χράομαι, magno utor. הרבה hiph. augeo, multiplico, Job. X, 17.

Vid. alibi Αἰνέω φωνῇ μεγάλῃ. Δόνξα μεγάλα. μεγάλοι οἱ ἐπ' Ἐξουσιῶν. Ἡμέρα μεγάλη. Ἰσχὺς μεγάλη. μέγα Κῆτος. Συντέλεια μεγάλη.

Μέγεθος, magnitudo, altitudo. גדל Exod. XV, 16. μεγέθει βραχίονός σου, *magnitudine brachii tui.* Gloſſ. MS. in Cant. Script. Μεγέθη, μεγαλωσύνη. Repone: Μεγέθει, μεγαλωσύνῃ. Μεγέθει, *magnificentia.* קומה altitudo, Ezech. XIX, 11. XXXI, 10. מגדל turris, Prov. XVIII, 10. *Al.* ἐκ μεγέθους. Vid. & Sap. VI, 7. 2 Macc. XV, 23.

Μεγαθύνω, magnifico. גדל *Aqu.* Num. VI, 5.

Μεγιστᾶνες, magnates, אבירים *Sym.* Thren. I, 15. אדירים Jer. XIV, 3. Nah. II, 5. Zach. XI, 2. אלילים res nihili, Ezech. XXX, 13. גדולים plur. ex גדול Jon. III, 7. Nah. III, 10. הדברא Chald. plur. gubernatores, Dan. III, 25. רברבין Chald. plur. ex רב Dan. IV, 33. V, 1. שרים plur. ex שר principes, Eſ. XXXIV, 12. Jer. XXXIV, 10. *Heſychius:* Μεγιστᾶνες, οἱ ἐν ὑπεροχῇ ὄντες. Μεγιστᾶνες, *qui in eminentia ſunt.* Plura de hac voce vide apud Auctores citatos *Wolfio* ad Marc. VI, 21. p. 466. & ad Apoc. VI, 15. p. 499.

Μέγιστος, ſuperl. a μέγας, maximus. רב amplitudo, Job. XXVI, 3.

Μεθαρμόζω, apte tranſmuto. Sap. XIX, 7. τὰ στοιχεῖα μεθαρμοζόμενα, *elementa apte transmutata.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μεθαρμόσονται, μεταβληθήσονται. Μεθαρμόσονται, *transmutabuntur.*

Μεθερμηνεύω, interpretor. Prolog. Sir. μεθερμηνεῦσαι τὴν βίβλον, *interpretari librum.*

Μέθη, ebrietas, it. potus inebrians. עסיס muſtum, Joël, I, 5. ראה *Theod.* Eſ. XXVIII, 7. Hic, notante *Montfaucono*, *Theodotio* vel ex רוה vocem ראה derivavit, vel omnino metaphorice interpretatus eſt. שכר inebrior, Agg. I, 6. *ἐπίετε, καὶ οὐκ εἰς μέθην, bibiſtis, & non ad ebrietatem*, h. e. ut ſitis inde extinctus ſit. שכר potus inebrians, Prov. XX, 1. XXXI, 6. Eſ. XXVIII, 7. LVI, 12. שכרון Ezech. XXXIX,

19. πίεσθε αἷμα εἰς μέθην, *bibetis ſanguinem ad ebrietatem.* Vid. & Judith. XIII, 17. *Heſychius*: Μέθη, κραιπάλη, σκότωσις οἴνου, ἢ θυμός. Μέθη, *crapula*, *vertigo vino orta*, vel *animi vehementia.* Alii μέθην a κραιπάλῃ diſtinguunt. Ita *Clemens Alexandrinus* Pædag. L. II. c. 2. Μέθη μὲν οὖν ἐστιν ἀκράτου χρῆσις σφοδροτέρα· παροινία δὲ, ἡ ἐκ τῆς χρήσεως ἀκοσμία· κραιπάλη δὲ ἡ ἐπὶ τῇ μέθῃ δυσαρέστησις καὶ ἀηδία, ἀπὸ τοῦ τὸ κάρα πάλλειν ὀνομασμένη. Μέθη *quidem igitur eſt immodicus vini uſus*; παροινία *vero*, *qui inde naſcuntur mores incompoſiti*; κραιπάλη *vero tædium & moleſtia in ebrietate. a* κάρα πάλλειν, caput agitare, *appellata.* Ita etiam apud *Phavorinum* v. Μέθη, niſi quod in poſterioribus verbis pro κάρα πάλλειν male legatur κραιπαλᾶν. Vid. infra Μεθύω μέθῃ.

Μεθίημι, tranſmitto. הגלה hiph. captivum abduco, *Incert.* Jer. LII, 13. τὸ περισσὸν τοῦ ὄχλου μεθῆκεν, *reliquum populum tranſmittebat.*

Μεθίστημι, transfero, averto, amoveo. הגה aufero, 2 Reg. XX, 13. המסה hiph. diſſolvo, Joſ. XIV, 8. העדי Chald aph. ab עדה Dan. VII, 12, 26. הקים Chald. aph. a קום conſtituo, Dan. II, 21. מוש recedo, Eſ. LIV, 10. סור ; הסיר Kal & hiph. Deut. XVII, 17. ἵνα μὴ μεταστῇ αὐτοῦ ἡ καρδία, *ne avertatur cor ejus.* Jud. X, 16. μετέστησαν τοὺς Θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους, *amoverunt Deos alienos.* Vid. & 4 Reg. III, 2. 3 Reg. XV, 13. μητέρα ἑαυτοῦ μετέστησε τοῦ μὴ εἶναι ἡγουμένην, *matrem ſuam amovebat a principatu.* Conf. Luc. XVI, 4. 4 Reg. XVII, 23. μετέστησε Κύριος τὸν Ἰσραὴλ, *avertebat Dominus Iſraëlem.* Amos. V, 23. μετάστησον ἀπ' ἐμοῦ ἦχον ᾠδῶν σου, *amove a me ſonum odarum tuarum.* פנה averto, Deut. XXX, 17. ἐὰν μεταστῇ ἡ καρδία σου, *ſi avertatur cor tuum.* הסית hiph. a סות incito, 3 Reg. XXI, 25. רגז commoveor, *Sym.* 2 Reg. VII, 10. μετασταθήσεται. 2 Macc. XI, 23. τοῦ πατρὸς ἡμῶν εἰς θεοὺς μεταστάντος, *patre noſtro ad deos tranſlato.* 3 Macc. II, 34. χειρίστῳ μόρῳ τοῦ ζῆν μεταστῆσαι, *peſſima morte de vita amovere*, ſive *tollere.*

Μεθοδεύω, hominem in via ex inſidiis aggredior, inſidias ſtruo, ſubdole vel fraudulenter ago. רגל pih. obtrector, 2 Reg. XIX, 27. μεθώδευσεν ἐν τῷ δούλῳ σου πρὸς τὸν κύριόν μου, *inſidias ſtruxit ſervo tuo apud dominum meum.* צדה *Aqu.* Exod. XXI, 13. μεθώδευσε, *inſidiatus eſt.* Lexicon vetus: Μεθοδεία, *conventio.* Doct. *Druſius* in Fragm. Vet. Int. Gr. p. 155. mavult *circumvenio*, quia μεθοδεία occulta & fraudulenta circumventio, inſidiæ. *Suidas*: Μεθοδεύει. τεχνάζεται, μετέρχεται, ἀπατᾷ. Μεθοδεύει. *machinatur, perſequitur, fallit.*

Μέθοδος, callida agendi ratio. 2 Macc. XIII, 18. [illegible]

μων διὰ μαθεῖν τοὺς τόπους, callidis artibus loca explorabant. Vid. & Eſth. XVI, 13.

Μεθόριον, confinium, limites. גלילות Sym. Ezech. XLVII, 8. *Heſychius*: Μεθόριον, τὸ μεταξὺ τῶν ὁρίων, τὸ διαχωρίζον τοὺς δύο τινῶν ὅρους. Μεθόριον, *quod inter fines, quod ſeparat duorum quorundam fines.*

Μεθύσκω, ομαι, inebrio, inebrior. רוה pih. *Aqu.* Prov. V, 19. τιτθοὶ αὐτῆς μεθυσκέτωσάν σε, *mamillæ ejus inebrient* ſc. te, h. e. uberrime ſatient. Ita Sir. I, 14. μεθύσκει αὐτοὺς, *ſatiat illos*. Et Sir. XXXII, 14. εὐλόγησον τὸν ποιήσαντά σε, καὶ μεθύσκοντά σε ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ, *lauda illum, qui fecit te, & inebriat te*, h. e. largiter implet, *bonis ſuis*. *Phavorinus*: Μεθύσκομαι, πληροῦμαι. Μεθύσκομαι, *impleor*. Conf. v. Μεθύω. רויה fœm. inebrians, exuberans, Pſ. XXII, 7. τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον, *poculum tuum inebrians*. In Gloſſ. Brem. Τὸ μεθύσκον ποτήριον myſtice exponitur τὸ τοῦ Χριστοῦ αἷμα. שכר pih. Jer. LI, 7. Hab. II, 15. שתה bibo, Prov. IV, 17.

Μεθύσκομαι οἴνῳ, inebrior vino. ראה יין video vinum, Prov. XXIII, 30. μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, *ne inebriemini vino*. Conf. Epheſ. V, 18.

Μέθυσμα, potus inebrians. שכר 1 Reg. I, 15. Mich. II, 11. שכרון Jer. XIII, 13. תירוש muſtum, Oſ. IV, 11. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μέθυσμα, σίκερα, πᾶν σκεύασμα. Μέθυσμα, *ſicera, omnis potus præparatus*. Ita & Gloſſ. MS. in Ezech.

Μέθυσος, ebrius, ebrioſus. מרוה part. hiph. a רוה irrigans, *Sym.* Prov. XI, 25. סבא Prov. XXIII, 21. שכור Prov. XXVI, 9. Sir. XXVI, 9. γυνὴ μέθυσος, *mulier ebrioſa*. Conf. *Schwartzii* Comm. Crit. Gr. L. p. 886.

Μεθύω, ebrius ſum, irriguus ſum, it. ebrium reddo, potu ſatio, uberrime expleo, irrigo, inundo. הלם contundo, Eſ. XXVIII, 1. רוה in Kal, pih. & hiph. Pſ. XXXV, 9. μεθυσθήσονται ἀπὸ πιότητος οἴκου σου, *uberrime explebuntur pinguedine domus tuæ*. Pſ. LXIV, 11. τὰς αὔλακας αὐτῆς μέθυσον, *ſulcos ejus irriga*. Eſ. XXXIV, 7. μεθυσθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος, *irrigabitur terra ſanguine*. Jer. XXXI, 14. μεθύσω τὴν ψυχὴν τῶν ἱερέων, *inebriabo animam ſacerdotum*, h. e. ubertim animum illorum recreabo. Conf. v. 25. *Aqu. Sym. Theod.* Prov. VII, 18. μεθυσθῶμεν τιτθῶν, *inebriemur* h. e. ubertim ſatiemur *uberibus*. Conf. Μεθύσκω. רוה irriguus, Eſ. LVIII, 11. ἔσται ὡς κῆπος μεθύων, *erit tanquam hortus irriguus*. שכר in Kal, pih. hiph. & hithp. Gen. XLIII, 34.

ἔπιον δὲ, καὶ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτοῦ, *bibebant autem, & potu ſatiebantur cum illo.* Conf. 1 Macc. XVI, 16. & Job. II, 10. & ad h. l. Auctores laudatos B. *Wolfio* p. 806. Deut. XXXII, 42. μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, *inebriabo ſagittas meas ſanguine*, h. e. faciam, ut ſagittæ meæ madeant, circumfluant ſanguine. Similiter *Callimachus* Hymn. in Del. v. 95.

> Φεῦγε πρόσω· ταχινός σε κιχήσομαι, αἵματι λούσων
> Τόξον ἐμόν.
>
> *Fuge procul: velox te comprehendam, ſanguine tincturus*
> *Sagittam meam.*

2 Reg. XI, 13. ἐμέθυσεν αὐτὸν, *inebriabat illum.* Vid. & Jer. XLVIII, 26. LI, 39. Cant. V, 2. μεθύσθητε ἀδελφοὶ, *inebriate vos, fratres.* שכור ebrius, 1 Reg. I, 13. Job. XII, 25. Eſ. XIX, 14. שוקק pih. a שוק appeto, Pſ. LXIV, 9. ἐμέθυσας αὐτὴν, *ubertim irrigaſti illam* (terram.) Conf. Sir. XXIV, 32. Sir. XXXIX, 27. ὡς κατακλυσμὸς ξηρὰν ἐμέθυσεν, *tanquam diluvium terram inundavit.* Conf. de hoc verbo *Feſſelii* Adverſ. Sacr. L. III. cap. 5.

Μεθύω μέθῃ, inebrio ebrietate. השכיר hiph. Jer. LI, 52.

Μειδιάω, ſubrideo, leniter rideo. הבליג hiph. *Aqu.* Amos. V, 9. μειδιῶν. Vid. & Sir. XXI, 22. *Heſychius*: Μειδᾷ, γελᾷ. Μειδιᾷ, *ridet.*

Μείζων, comp. ex μέγας, major. גבירה auguſta, 3 Reg. XI, 19. גדול magnus, Gen. IV, 12. Ezech. VIII, 6. 13. 15. גדל verbale, 2 Par. XVII, 12. רב Gen. XXV, 23.

Μείζων γίνομαι, major fio. גדל verbal. Gen. XXVI, 13.

Μείζων εἰμὶ, major ſum. גדל Gen. XLVIII, 19. רבה 1 Reg. XIV, 30.

Μειόομαι, ῦμαι, minuor. נמלח niph. evaneſco. *Aqu.* Eſ. LI, 6. μειωθήσεται. Sir. XLIII, 8. luna dicitur φωστὴρ μειούμενος ἐπὶ συντελείας, *luminare quod minuitur in conſummatione.*

Μειράκιον, adoleſcentulus. ילד *Incert.* 3 Reg. XVII, 21. 2 Macc. VII, 25.

Μέλαθρον, domus, cella, ædicula. יציע 3 Reg. VI, 5. ἔδωκεν ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου μέλαθρα κυκλόθεν τῷ ναῷ, *ponebat ſupra parietem domus cellas in circuitu templi.* שקופים plur. proſpectus, 3 Reg. VII, 4. *Heſychius*: Μέλαθρα,

οἰ-

οἰκίαι, ὑπέρθυρα, δοκὸς δὲ καὶ ἡ διάτονος. Μέλαθρα, *domus, ſuperliminaria, trabs vero etiam extenta.*

Μελαθρόομαι, ὠρόφω, in cellam diſponor. שקף proſpectus, 3 Reg. VII, 5. *αἱ χῶραι τετράγωνοι μεμελαθρωμέναι, loca quadrata in cellas diſpoſita.*

Μελαίνομαι, nigreſco. שחרחרת verbal. fœm. ſubnigra, Cant. I, 5. שחר *Reliqui*, Job. XXX, 30. *ἐμελάνθη, denigrata eſt.*

Μελάνθιον, papaver nigrum. קצח nigella, Eſ. XXVIII, 25. 27.

Μελανία, nigredo, nigror. Sir. XIX, 22. *συγκεκυφὼς μελανίᾳ, incurvatus nigredine.* Lex. vet. Μελανία, atritudo, nigritia. Vocem Græcam in Latino etiam ſermone *Plinius* uſurpat XXIV, 8. Vide *Grotium* ad Sir. l. c.

Μελανοδοχεῖον, atramentarium. קסת ciſtula, theca, *Aqu.* ſecund. edit. Ezech. IX, 2.

Μελανόομαι, nigreſco. Ep. Jer. v. 18.

Μέλας, niger. שחר Lev. XIII, 37. Cant. I, 4.

Μέλει, curæ eſt. חפץ delectatio, Job. XXII, 2. Vid. & Tob. X, 3. Sap. XII, 13. 1 Macc. XIV, 43.

Μελετάω, meditor, exerceo me. הגה Pſ. I, 2. *ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτὸς, in lege ejus meditabitur die & nocte.* Vid. & Joſ. I, 8. Pſ. XXXIV, 32. *ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου, lingua mea exercebit ſe in juſtitia tua, per totum diem in laude tua.* Vid. & Pſ. XXXVI, 32. LXX, 26. Prov. VIII, 7. Eſ. LIX, 3. Sic & profanis μελετᾷν ſignificat *ſe exercere*, & μελέτη *exercitationem*. *Diodorus Siculus* Lib. V. p. 298. *Αἰτίαι δὲ τούτων αἱ συνεχεῖς ἐκ παίδων μελέται, καθ' ἃς ὑπὸ τῶν μητέρων ἀναγκάζονται παῖδες ὄντες συνεχῶς σφενδονᾷν. προκειμένου δὲ σκοποῦ κατά τι ξύλον ἠρτημένου ἄρτου, οὐ πρότερον δίδοται τῷ μελετῶντι φαγεῖν, ἕως ἂν τυχὼν τοῦ ἄρτου συγκεχωρημένον λάβῃ παρὰ τῆς μητρὸς καταφαγεῖν τοῦτον. Efficit hoc crebra a pueris exercitatio, qua parvuli adhuc ſub matrum diſciplina funda jaculari coguntur. Pro ſcopo enim illis in ligno quodam ſuſpenſus eſt panis, quo exerciti ſeſe non antea veſci licet, quam illum contigerit, & tum demum ille a matre in cibum concedatur.* Vide & Auctores, quos citat B. *Wolfius* ad 1 Tim. IV, 15. p. 466. Unde *Heſychius*: Μελετᾷ, ἀσκεῖ, ἐπιμελεῖται, γυμνάζεται· μελέτη γὰρ ἄσκησις καὶ τὸ μελετάζεσθαι, γυμνάζεσθαι, ἐπιμελεῖσθαι, καὶ τὰ ὅμοια. Μελετᾷ, *exercet, curat, exercitatur. Μελέτη enim eſt exercitatio, & μελετάζεσθαι, exercitari, curare,*

καὶ γυμνάζω, *exerceo, ſtudeo, meditor*. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μελετᾷ, ἀσκεῖ, γυμνάζεται. Latinis etiam *meditari de exercitatione* uſurpari, obſervat B. *Gottfr. Olearius* Diſſ. de Morte non metuenda p. 5. Pſ. LXII, 7. ἐμελέτων εἰς σὲ, *meditor de te*. הגה meditatio, Pſ. LXXXIX, 10. τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχνη ἐμελέτων. *Vulg.* reddit: *Anni noſtri ſicut aranea meditabuntur*. Legend. fortaſſe *meditabantur*. Conf. ad h. l. *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int. cap. 3. ubi ἐμελέτων ad verſum ſequentem refert, hoc modo: τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχνη. Ἐμελέτων, αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν, ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη. Et verba ita vertit: *Anni noſtri ad inſtar araneæ. Meditari ſoleo, quod attinet ad dies annorum noſtrorum, in iis ſeptuaginta anni.* Sed conjectura eſt, quæ non facile, opinor, aſſenſum apud Eruditos impetrabit. שוחח : השיח pih. & hiph. a שיח Pſalm. CXVIII, 147. CXLII, 5. שעשע pih. Pſ. CXVIII, 70. τὸν νόμον σου ἐμελέτησα, *in lege tua meditatus ſum*.

Μελέτη, meditatio. הגה Job. XXXVII, 2. הגות Pſalm. XLVIII, 3. הגיג Pſ. XXXVIII, 4. הגיון Pſ. XVIII, 15. Thren. III, 61. חזיון viſio, Job. XXXIII, 15. להג lectio, Eccleſ. XII, 12. שיחה Pſ. CXVIII, 97. 99. שעשועים plur. oblectationes, Pſ. CXVIII, 24. 77.

Μελετητικὸς, meditans. גיא vallis, (hic pro הגיא legiſſe videntur הגות) Ezech. VII, 16. περιστεραὶ μελετητικαὶ, *ut columbæ gemebundæ*. Ita & *Theod.* Conf. *Bocharti* Hier. P. II. L. I. c. 2. p. 13.

Μέλι, mel. דבש Deut. XXXII, 13. ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας, *ſuxerunt mel ex petra*. Conf. ad h. l. Cl. *Schoetgenium* in Hiſt. Crit. Reip. Lit. T. XIII. p. 136. נפת favus, Prov. V, 3. μέλι γὰρ ἀποστάζει ἀπὸ χειλέων γυναικὸς πόρνης, *mel enim deſtillat a labris mulieris meretricis*. Ita profani ſermonem blandum, ſuavem, *mellis* nomine appellare ſolent. Vide *Bochartum* Hier. P. II. L. IV. c. 12. p. 524. & alios laudatos Cl. *Lampio* Comm. in Pſ. XLV. p. 142. לשד humor, *Al.* Num. XI, 18. μέλιτος.

Μελίζω, membratim concido. נתח pih. divido, Lev. I, 6. τὸ ὁλοκαύτωμα μελιοῦσιν, *holocauſtum membratim concident*. *Heſychius*: Μελιοῦσι, κατακόψουσι. (Sic enim pro κατακόψωσιν bene legit *Suicerus* Theſ. T. II. p. 332. Ejusque emendationem firmat Lex. *Cyrilli* MS. Brem. in quo pariter legitur κατακόψουσι.) Μελιοῦσι, *in partes concident*. Vid. & Jud. XIX, 29. 1 Reg. XI, 7. 3 Reg. XVIII, 23.

Μελίκηρον, favus. צוף *Aqu.* Exod. XVI, 31.

Μέλισσα, apis. דבורה Deut. I, 44. Eſ. VII, 18.

Μελισσών, apiarium. דבורה apis, Jud. XIV, 8. דבש mel, 1 Reg. XIV, 25. יער ſylva, it. favus, 1 Reg. XIV, 26.

Μελλέω, tardo. התמהמה hithp. *Aqu.* Gen. XIX, 16. ἐμέλλησεν, & Hab. II, 3. μελλήσῃ. *Heſychius*: Μελλήσας, ὑπερθέμενος, βραδύνας. Μελλήτης, *procraſtinans*, *tardans*. Inde μελλησμὸς cunctatio, mora, tarditas. Vide de illa *Berglerum* not. ad *Alciphron.* Ep. p. 88.

Μέλλω, futurus ſum, tardo, cunctor, moror. התמהמה hithp. cunctor, *Aqu.* 2 Reg. XV, 28. μέλλω, *moror.* Sic *Ariſtophanes* Plut. v. 255. ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν, *neque eſt morandi tempus.* Plura de hac ſignificatione vide apud *Ez. Spanhemium* ad *Ariſtoph.* l. c. & *Wolfium* not. ad Liban. Ep. p. 104. לפי ad os, Jer. XXIX, 10. עתיד paratus, Job. III, 8. Sap. XIX, 2. τὰ μέλλοντα, futura. Conf. *Schwartzii* Comm. Crit. Gr. L. p. 888. 2 Macc. II, 16. μέλλοντες ἄγειν τὸν καθαρισμόν. Vulg. *acturi purificationem.* Vid. & 2 Macc. I, 18. III, 18.

Ἃ μέλλει γίνεσθαι, quæ futura ſunt. נצרות part. pah. plur. fœm. cuſtodita, i. e. recondita, Eſ. XLVIII, 6.

Μέλλον ἔσεσθαι, quod futurum eſt. עשה facio, *Sym.* Eccleſ. I, 9.

Vid. alibi Ἐκλύειν μέλλων.

Μελοκοπία, membrorum conciſio. פרק *Sym.* Nah. III, 1.

Μέλος, membrum, it. carmen, cantus, cantilena. הגה meditatio, Ezech. II, 10. נהיה lamentum, Mich. II, 4. נתח fruſtum, Exod. XXIX, 17. Lev. I, 6. עצבת dolor, Job. IX, 28. קטון parvus, *Sym.* 3 Reg. XII, 10. σμικρότερον μέλος. Sir. XXXII, 7. *cantus muſicorum.* Vid. & Sir. XL, 23. XLIV, 6. XLVII, 10. *Heſychius*: Μέλος, μέλημα, ἢ μέρος τοῦ σώματος, ἢ ἦχος ἡδύς, ᾆσμα, ῥυθμός, ἀλαλαγμός. Μέλος, *carmen*, *vel pars corporis*, *vel ſonus ſuavis*, *cantilena*, *rythmus*, *clamor lætus.* Conf. *Suiceri* Theſ. T. II. p. 336.

Μελῳδέω, modulor, concino. זמר *Aqu.* Pſ. LXX, 22. μελῳδήσω, *modulabor.* *Sym.* Pſ. LXV, 4. μελῳδοῦντες, *modulantes.* *Heſychius*: Μελῳδοῦσι, μετ' ᾠδῆς ὑμνοῦσι. Μελῳδοῦσι, *cum cantu celebrant.*

Μελῴδημα, canticum, carmen. מזמור *Aqu.* Pſ. IV, 1.

Μελῳδία, modulatio, carmen. זמירות *Aqu.* Pſ. XXIV, 16. μελῳδίας.

Μελῳδὸς, muſicus, cantor. נגנים plur. *Sym.* Pſ. LXVII, 26. μελῳδοῖς.

Μέμφομαι, accuſo, condemno, reprehendo, conqueror. Sir. XI, 7. πρὶν ἐξετάσῃς, μὴ μέμφου, *antequam exploraveris, ne condemnes. Heſychius*: Μέμφεται, αἰτιᾶται, ἐξελέγχει, καταγινώσκει. Μέμφεται, *accuſat, contemnit, condemnat.* Sir. XLI, 10. πατρὶ ἀσεβεῖ μέμψεται τέκνα, ὅτι δι' αὐτὸν ὀνειδισθήσονται, *de patre impio conqueruntur liberi, quod propter illum opprobrio ſint.* Ita & *Herodotus*: Μεμφομένους τοῖσι Λακεδαιμονίοισι, ὅτι περιεῖδον ἐσβαλόντα τὸν βάρβαρον εἰς τὴν Ἀττικὴν, *conquerentes de Lacedæmoniis, quod per ſuam negligentiam barbarum in Atticam irrumpere paſſi fuiſſent.* Conf. quæ ex illo notat *Raphelius* ad Hebr. VIII, 8. p. 625. 2 Macc. II, 7. μεμψάμενος αὐτοῖς εἶπεν, *vituperans illos dicebat.* Hebr. l. c. μεμφόμενος αὐτοῖς λέγει, *reprehendens illos dicit.*

Μέμψις, accuſatio, reprehenſio. ישר rectitudo, Job. XXXIII, 23. מאומה *Sym.* Eccleſ. VII, 15. תנואה abruptio, Job. XXXIII, 10. תשאות plur. fragores, Job. XXXIX, 7. Sap. XIII, 6. ἐπὶ τούτοις ἐστὶ μέμψις ὀλίγη, *hi minus reprehendendi ſunt.*

Μέντοιγε, certe, profecto. אך Pſ. XXXVIII, 9. μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, *profecto in imagine ambulat homo.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μέντοι γε, πλήν. Μέντοι γε, *certe. Phavorinus*: Μέντοι γέ, πλὴν, διὰ τοῦτο, ἢ ὅμως, ἢ ἐκεῖνο τοῦτο. Μέντοι γε, *certe, propterea, vel tamen, vel ideo.*

Μένω, maneo, perſiſto, habito, exſpecto, it. permaneo in vita, ſuperſtes ſum, vivo. האריך hiph. prolongo, nempe dies, Eccleſ. VII, 16. καὶ ἔστιν ἀσεβὴς μένων ἐν κακίᾳ αὐτοῦ, *& impius eſt manens*, h. e. ſuperſtes, vivens, *in malitia ſua.* Conf. Joh. XXI, 22. 1 Cor. XV, 6. Hebr. VII, 24. 1 Joh. II, 17. Ita & *Sophocles* Trachin. v. 175. εἴ με χρὴ μένειν, *ſi me ſuperſtitem eſſe*, vel *in vita permanere oportet. Scholiaſtes* ibi μένειν ἀντὶ τοῦ ζῆν, *pro vivere*, adhibitum eſſe docet. Videtur ſubintelligendum eſſe ἐν βίῳ, *in vita.* Vide Cl. *Schwartzium* Comm. Crit. Gr. L. p. 892. Conf. & quæ ex *Arriano* in Epictet. obſervat *Raphelius* ad Joh. l. c. p. 396. הוחיל hiph. a יחל præſtolor, 2 Reg. XVIII, 14. הלין hiph. a לון pernocto, Jud. XIX, 9. חכה Kal & hiph. 4 Reg. VII, 9. καὶ μένομεν ἕως φωτὸς τοῦ πρωί, *& exſpectamus usque ad lucem mane.* Eſ. VIII, 17. μενῶ τὸν Θεὸν, *exſpectabo Deum.* יצא exeo, 1 Reg. XX, 11. ישב ſedeo, Gen. XXIV, 55. Pſ. IX, 7. CI, 13. כתר pih. exſpecto, Job. XXXVI, 2. μεῖνόν με μικρὸν ἔτι, *exſpecta me adhuc pauxillum.* Conf. 2 Macc. VII, 30. & Act. XX, 5. נכון niph. a כון firmum eſt, Job. XV, 23. עמד ſto, Eſ. XLVI, 7.

LXVI, 22. קוה exſpecto, Eſ. V. 2. ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλὴν, expectavi ut faceret uvam. Vid. & v. 4. 7. קום ſto, Num. XXX, 5. Job. XV, 29. Prov. XIX, 21. קים : קימא Chald. ſtabilis, Dan. IV, 23. VI, 26. קרא voco, Eſ. XIV, 20. שלח mitto, Job. XXI, 11. 2 Macc. VIII, 1. τοὺς μεμενηκότας ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, illos qui perſtiterant in Judaiſmo.

Οὐ μένω, non maneo. הפיר hiph. a פור irritum facio, Num. XXX, 9.

Μεριβάθ. Vid. Βαριμώθ.

Μεριδάρχης, particeps principatus. 1 Macc. X, 65.

Μεριδαρχία, partitio principatus. 3 Eſd. VIII, 31. κατὰ τὰς πατριὰς αὐτῶν, καὶ τὰς μεριδαρχίας τῶν πατέρων, juxta familias ipſorum, & partitiones patrum. Vid. & 3 Eſd. I, 5. V, 4. Suidas: Μεριδαρχίας. μερίδας. κατὰ δεκαρχίας. Μεριδαρχίας. partitiones. decuriatus. Inde & apud Heſychium pro Μεριδαρχιὰς, μερικὰς, reponendum: Μεριδαρχίας, μερίδας. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μεριδαρχίας, μερικῆς ἀρχῆς. Μεριδαρχίας, particularis principatus.

Μερίζω, divido, partior, & μερίζομαι, in med. diripio. חמס quaſſo, Jer. LI, 34. κατέφαγέ με, ἐμερίσατό με, conſumſit me, diripuit me, Sic & Dionyſius Halicarnaſſæus L. VIII. τοῖς στρατιώταις ἔφηκε μερίσασθαι τὰς ὠφελείας, militibus permiſit diripere facultates. Conf. Voſſii Philol. S. c. 3. p. 78. ſeq. חלק Exod. XV, 9. Num. XXVI, 53. 1 Reg. XXX, 24. 3 Reg. XVI, 21. חלק pars. Deut. XVIII, 8. Job. XXXI, 2. חלקה idem, Deut. XXXIII, 21. כתב deſcribo, Joſ. XVIII, 6. מחלקת partitio, 1 Reg. XXIII, 28. נחל : הנחיל Kal & hiph. poſſideo, poſſidere facio, Prov. VIII, 21. XIV, 18. נחלת poſſeſſio, Prov. XIX, 14. Heſychius: Μερίζειν, διανέμειν μερικῶς. Μερίζειν, diſtribuere partiatim.

Μέριμνα, cura, ſollicitudo. דאגה Theod. Prov. XII, 26. דב urſus, Prov. XVII, 12. יגון mœror, Sym. Pſ. XII, 2. יהב Pſ. LIV, 25. Vid. & Sir. XXX, 24. XXXVIII, 38. 1 Macc. VI, 10.

Μέριμνα καὶ φροντὶς, cura & ſollicitudo. חפר fodio, it. pudore perfundor, Job. XI, 18.

Μεριμνάω, curo, ſolicitus ſum. דאג Pſ. XXXVII, 19. כעס indignor, Ezech. XVI, 41. עצב dolor, Prov. XIV, 25. רגז commoveor, 2 Reg. VII, 10. 1 Par. XVII, 9. שעה reſpicio, Exod. V, 9. Vid. & Baruch. III, 11. Sap. XII, 22. De etymologia vocis vide Lamb. Bos Diſſ. de Etym. Græc. &, quæ inde repetit Wolfius ad Matth. VI, 25. p. 139.

Μερὶς, pars, portio. השתחל hithp. ſimilis factus ſum, Job. XXX, 19. חלק divido, Thren. IV, 16. חלק Chald. Dan. IV, 12. 20. חלק Gen. XXXI, 14. Pſ. XLIX, 19. μετὰ μοιχῶν τὴν μερίδα σου ἐτίθεις, *cum adultero portionem tuam ponis*, h. e. in ſocietatem criminis venis, atque adeo eandem cum illo pœnam lues. Conf. Matth. XXIV, 51. Pſ. LXXII, 25. ἡ μερίς μου ὁ Θεός, *portio mea Deus*. Vid. & Num. XVIII, 20. Thren. III, 24. & conf. Cl. *Elſnerum* ad Luc. X, 42. p. 225. חלקה 4 Reg. III, 19. πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν ἀχρειώσετε ἐν λίθοις, *omnem portionem bonam* (agri) *lapidibus perdetis*. Vid. & v. 25. & conf. Luc. X, 42. & ad h. l. *Keuchenium*, & *Wolfium* p. 655. חלקה partitio, 2 Par. XXXV, 5. מחלקה idem, Neh. XI, 36. מנה Neh. VIII, 12. ἀποστείλατε μερίδας τοῖς μὴ ἔχουσιν, *mittite partes pauperibus*. Eſth. IX, 22. ἐξαποστέλλοντας μερίδας τοῖς φίλοις, *emittentes partes amicis*. Vid. & v. 19. Sic & *Plutarchus* Ageſilao: διέπεμψε μερίδας τοῖς φίλοις, obſervante *Grotio* ad Sir. XIV, 14. משאת ferculum, Gen. XLIII, 34. נחלה poſſeſſio, Joſ. XVIII, 7. Prov. XX, 11. נתח fruſtum, Jud. XVIII, 5. XIX, 29. קצה extremitas, Ruth. III, 7. Sir. XXVI, 3. γυνὴ ἀγαθὴ μερὶς ἀγαθή, *mulier bona portio bona*.

Μερισμός, diviſio, partitio. חלק Eccleſ. II, 10. מחלקת Joſ. XI, 23. XVIII, 10.

Μεριτεύομαι, divido, partior. חצה dimidio, Job. XL, 25.

Μέρος, idem quod μερὶς, pars, portio it. latus, finis, extremitas. אחור retro poſterius, Prov. XXIX, 11. σοφὸς δὲ ταμιεύεται κατὰ μέρος, *ſapiens autem recondit in finem*. בתר ſectio, pars diſſecta, *Incert.* Jer. XXXIV, 18. 19. חלך Chald. vectigal, (forte hic legerunt חלק) Eſd. IV, 20. חלק Chald. Eſd. IV, 16. חלק Job. XXXII, 17. Eccleſ. V, 18. λαβεῖν τὸ μέρος αὐτοῦ, *ut accipiat portionem ſuam*. יד manus, Gen. XLVII, 24. Ezech. XLVIII, 1. ירכה latus, 4 Reg. XIX, 23 μέρος (pro κατὰ μέρος, conf. Ezech. XLVIII, 1. ubi κατὰ additur) τοῦ Λιβάνου, *ad latus Libani*. מנהון Chald. ex his, ex iſtis, Dan. II, 33. πόδες μέρος (pro κατὰ μέρος) μέν τι σιδηροῦν, καὶ μέρος δέ τι ὀστράκινον, *pedes ex parte quidem ferreæ, ex parte autem teſtaceæ*. Vid. & v. 41, 42. מקצע angulus, Ezech. XLVI, 22. מקצת Neh. VII, 10. Dan. I, 2. נחלת poſſeſſio, Prov. XVII, 2. עבר latus, Exod. XXXII, 14. 3 Reg. IV, 24. פאה angulus, Exod. XXV, 26. XXXVII, 13. פה os, Zach. XIII, 8. פלך tractus, Neh. III, 15. ἄρχων μέρους τῆς Μασφα, *princeps tractus Maſpha*. פעמות plur. anguli, 3 Reg. VII, 29. צד latus, Joſ. III, 16. 1 Reg. VI, 8. XXIII, 26. צלע idem,

Exod.

Exod. XXVI, 26. 35. XXXVI, 27. קץ finis, Eſ. XXXVII, 24. Dan. XI, 45. קצה idem, Exod. XVI, 35. Joſ. XIII, 27. XV, 2. 5. XVIII, 16. Conf. *Keuchenium* ad Matth. XV, 21. p. 70. Dan. I, 2. Poſtremo loco ita: ἔδωκε ἀπὸ μέρους τῶν σκευῶν, *dabat ex parte vel partem vaſorum*. *Al.* 4 Reg. VII, 5. εἰς μέρος παρεμβολῆς Συρίας, *ad finem caſtrorum Syriæ*. קצת Chald. idem, Dan. II, 42. רבע Ezech. I, 8. 17. רוח ventus, plaga mundi, Jer. LII, 20. Ezech. XLII, 20. תוך medium, Joſ. XII, 2.

Vid. alibi Πέμπτον μέρος.

Μεσάζω, medius ſum. גיא vallis, *Aqu.* 1 Reg. XVII, 3. μεσάζον, *medians locus*. Sap. XVIII, 14. νυκτὸς μεσαζούσης, *nocte media*.

Μεσάντιον, qu. μέσον ἀντίον, liciatorium, jugum textorum. מנור 1 Reg. XVII, 7. ὁ κοντὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὡσεὶ μεσάντιον ὑφαινόντων, *contus haſtæ ejus tanquam jugum textoris*. In quibusdam Codicibus ibi legitur μέσακνον, quod depravatum eſſe auguror ex μεσάγκυλον, cum per abbreviaturam quandam ſcriptum ſit. Conf. Ἀντίον ſupra. Inde autem & apud *Heſychium* corruptum enatum videtur Μέσακρον, quod exponitur κανὼν τοῦ ἱστοῦ, *lignum erectum mali navis*, & additur: οἱ δὲ ἀντίον, οἱ δὲ τὸ μεσάκμιον (l. μέσακλον.) *alii vero* ἀντίον *reddunt* liciatorium, *alii vero* μέσακλον, *aliis vero liciatorium*. Hic μέσακλον reponendum cenſeo, quod in nonnullis Codicibus 1 Reg. l. c. ita pro μεσάντιον legatur. Unde & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μέσακλον, ἀντίον ὑφαινόντων. Μέσακλος, *jugum textorum*.

Μέσκυλον, liciatorium. מנור *Incert.* 1 Reg. XVII, 7. Videtur corruptum ex μέσακλον, quod in nonnullis Codicibus 1 Reg. l. c. legitur.

Μεσημβρία, meridies. אור lux, Eſ. XVIII. 4. חם היום incaleſcit dies, Gen. XVIII, 1. צהרים dual. Gen. XLIII, 16. 25. Job. XI, 17. *Heſychius*: Μεσημβρία, τὰ τοῦ νότου μέρη, καὶ τὸ τῆς ἡμέρας μέσον. Μεσημβρία, *auſtri plagæ, & diei medium*.

Μεσημβρινὸς, meridianus. צהרים dual. Job. V, 14. Pſ. XC, 6. Eſ. XVI, 3. צהר lumen, feneſtra, *Aqu.* Gen. VI, 16. μεσημβρινόν.

Μεσθάαλ, corrupte ex Hebr. מלתחה veſtiarium. 4 Reg. X, 22. τοῖς ἐπὶ τοῦ οἴκου μεσθάαλ, *illis qui veſtiario præfecti erant*. Cod. Alexandr. τοῖς ἐπὶ τοῦ Μεσθάαλ. Gloſſ. in L. 4 Reg. Τοῖς ἐν τῷ μεσθααλ, τῆς ἐπιστολῆς μου: vel juxta Cod. MS. Barocc. τοῖς ἐν τῷ μεσθὰλ ἄλλαις ἐπιστολαῖς μου. Mira cor-

ruptione. Repone utrobique: Τοῖς ἐν τῷ μισθωλ, τοῖς ἐπὶ τῶν ἱματισμῶν. Τοῖς ἐν τῷ μισθωλ, *illis, qui veſtitui præfecti ſunt.* In Lex. *Cyrilli* MS. Brem. pariter Μισθωλ corrupte legitur pro Μισθωλ, redditur autem στολιστής.

Μεσίτης, mediator, Job. IX, 33. Εἴθε ἦν ὁ μεσίτης ἡμῶν, *utinam nobis eſſet mediator.* In textu Hebr. nihil pro hac voce legitur. Gloſſæ: Μεσίτης, *ſequeſter, arbitrator, mediator.* Etymologium ineditum: Μεσίτης. ὁ μεταξὺ δύο ὤν. καὶ σημαίνει τὸν μεσάζοντα. Μεσίτης. *qui inter duos eſt.* & *ſignificat mediatorem.*

Μεσόγαιος, mediterraneus. 2 Macc. VIII, 35. διὰ τῆς μεσογαίου ſc. θαλάσσης, *per mediterraneum mare.* Sic enim ibi legend. pro μεσοδίου.

Μεσονύκτιον, media nox. חֲצִי הַלַּיְלָה Jud. XVI, 3. Ruth. III, 8. חֲצוֹת לַיְלָה Pſ. CXVIII, 62. נֶשֶׁף crepuſculum, Eſ. LIX, 10. μεσονύκτιον ἐξηγερμένον, *media nocte expergefactus ſum.* *Lucianus* plenius dixit περὶ τὸ μεσονύκτιον. Vide *Hoeſchelii* not. ad *Phrynich.* p. 16. & *Schwartzii* Comm. Crit. Gr. L. p. 896.

Μεσοπορέω, medius tranſeo. Sir. XXXI, 24. ἀνάστα μεσοπορῶν, *ſurge per mediam tranſiens.* *Heſychius*: Μεσόπορον (l. Μεσοπορῶν) μέσην ὁδεύων. Μεσοπορῶν, *mediam viam tenens.* Apud *Suidam* Μεσορῶν, pro quo pariter legendum Μεσοπορῶν, eodem modo exponitur. Conf. *Druſium* ad Sir. l. c. & Cl. *Alberti* Miſcell. Crit. in *Suid.* p. 280.

Μεσοπόρφυρον ſc. ἔνδυμα, veſtimentum purpura clavatum, in media parte purpura diſtinctum. מַעֲטָפוֹת plur. amicula, Eſ. III, 20. καὶ τὰ περιπόρφυρα καὶ τὰ μεσοπόρφυρα ſc. ἐνδύματα, & *prætextas & clavatas purpura veſtes.* Ad quem locum *Baſilius*: Τὸν ἐν τῇ ἐσθῆτι κόσμον τῶν καλλωπιζομένων γυναικῶν, ὡς περίεργον, διαβάλλει, πορφύραν ποτὲ μὲν κατὰ τὰ ἄκρα παρυφαινόντων, ποτὲ δὲ κατὰ τὸ μέσον αὐτὴν ἐντιθέντων. *Ornatum in veſtitu, quo exornant ſe mulieres, tanquam ſuperfluum perſtringit; nam aut veſtium oris attexebant purpuram, aut eam parti mediæ immittebant.*

Χιτὼν μεσοπόρφυρος, tunica purpura clavata. פְּתִיגִיל Eſ. III, 23. *Hieronymus* Lib. II. Comment. in Eſaiam: *Pro faſcia pectorali, quam interpretatus eſt Symmachus, Septuaginta tunicam μεσοπόρφυρον, id eſt, clavatam purpura, tranſtulerunt: quod Aquila cingulum exultationis expreſſit.* Conf. *Alb. Ruben.* de Re Veſt. Lib. I. 2. p. 13. ſeq.

Μέσος, medius. גַּו tergum, Eſ. LI, 23. חֲצוֹת ſing. Exod. XI, 4. יְסוֹד fundamentum, 2 Par. XXIII, 5. תּוֹךְ

3 Reg.

3 Reg. VIII, 65. & 2 Par. VII, 7. τὸ μέσον τῆς αὐλῆς ſc. μέρος, *mediam aulam.* בתוך Gen. XV, 10. διεῖλεν αὐτὰ μέσα, *diviſit illa per medium.* Num. XXXV, 5. ἡ πόλις μέσον (pro κατὰ μέσον) τούτου ἔσται ὑμῖν, *urbs in medio hujus erit vobis.* Conf. Matth. XIV, 24. Ezech. IX, 4. διέλθε μέσον τὴν Ἱερουσαλὴμ, *tranſi per Hieroſolymam.* תיכון medianus, 4 Reg. XX, 4. ἐν τῇ αὐλῇ τῇ μέσῃ, *in aula media.* 2 Macc. X, 30. τὸν Μακκαβαῖον μέσον λαβόντες, *Maccabæum in medio accipientes.*

Ἀνὰ μέσον, per medium, in medio, inter. בין inter, Ezech. XXII, 26. ἀνὰ μέσον ἁγίου καὶ βεβήλου οὐ διέστελλον, *inter ſanctum & profanum diſcrimen non faciebant.* Vid. & Jud. XV, 4. 3 Reg. V, 12. קצון extremus, Exod. XXVI, 10. XXXVI, 14. שנים dual. duo, 3 Reg. V, 12. בתוך Num. XXXIII, 8. διέβησαν ἀνὰ μέσον τῆς θαλάσσης, *tranſibant per mare.* Vid. & Joſ. XVII, 9. Prov. VIII, 20. תחת ſub, Eſ. LVII, 5. ἀνὰ μέσον τῶν πετρῶν, *inter petras.* Conf. Matth. XIII, 25.

Ἀπὸ μέσου, a medio. מתוך 3 Reg. XIV, 7.

Διὰ μέσου, per medium, per. בקרב Amos. V, 17. διελεύσομαι διὰ μέσου σου, *tranſibo per te.* Conf. Luc. IV, 30. *Sym.* Pſ. CXXXVII, 8. διὰ μέσου θλίψεως, *per afflictionem.* בתוך Pſ. CXXXV, 14. Jer. XXXVII, 4. Sic etiam profani loquuntur. Vid. Cl. *Georgii* Vindic. N. T. ab Ebraiſm. L. III. c. 3. §. 14. p. 282. & *Schwartzii* not. ad *Olear.* de Styl. N. T. p. 81.

Εἰς μέσον, εἰς τὸ μέσον, in medium, in. אל בין Ezech. XXXI, 10. ἔδωκας τὴν ἀρχήν σου εἰς μέσον νεφελῶν, *poſuiſti faſtigium tuum in nubibus.* Vid. & v. 14. בקרב *Al.* Pſalm. LXXVII, 32. עד קצה usque ad finem, 4 Reg. VII, 5. εἰσῆλθον εἰς μέσον παρεμβολῆς Συρίας, *ingrediebantur in media caſtra Syriæ.* אל תוך Exod. XIV, 23. Joſ. IV, 5. Neh. IV, 11. Ezech. XXII, 20. בתוך Exod. XI, 4. XIV, 16. 1 Reg. IX, 14. על תיכונה 3 Reg. VI, 8. Conf. Cl. *Schwartzii* not. ad *Olear.* de Styl. N. T. p. 78. ubi oſtendit, quod Græci profani etiam εἰς τὸ μέσον ſæpius eodem modo uſurpent.

Ἐκ μέσου, e medio, e, ex. מגאון ab exaltatione, Jer. XLIX, 18. נכחו æquitas ejus, (hic legiſſe videntur vocem aliter punctatam, quæ ſignificat e regione ejus,) Eſ. LVII, 2. קרב Thren. I, 16. מקרב Exod. XXXI, 13. ἐξολοθρευθήσεται ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτῆς, *extirpabitur e populo ſuo.* Vid. & Lev. XVIII, 29. Mich. V, 10. 13. 14. בתוך Gen. XXXV, 2. מתוך Gen. XIX, 29. Exod. VII, 5.

XXIV,

XXIV, 16. 4 Reg. IX, 2. Eſ. LII, 11. *ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῆς, exite ex illis.* Vid. & Jer. LI, 6. & conf. 2 Cor. VI, 17.

Ἐν μέσῳ, ἐν τῷ μέσῳ, in medio. בין inter, Ezech. XIX, 2. בגיא in valle, Pſ. XXII, 4. דמות ſimilitudo, Ezech. I, 13. בלב in corde, Exod. XV, 8. נגד e regione, 1 Par. IX, 38. בקצת conſtr. in fine, Jud. VII, 17. קרב Deut. XI, 6. Joſ. X, 1. Pſ. XLV, 5. מקרב *Al.* 1 Reg. IV, 3. על רגלים ſuper pedes, 1 Par. XXVIII, 2. אל תוך 2 Reg. VI, 20. Neh. VI, 10. בתוך Gen. I, 6. II, 9. Exod. XIV, 29. & alibi ſæpius. מתוך Ezech. I, 5. XXXII, 21. תכון medianus, *Al.* Ezech. XLII, 6. תוכה medium ejus, *Al.* Ezech. XIII, 14. תוך medium, *Sym. Theod.* Eſ. LXVI, 17.

Κατὰ μέσον, per medium. בקרב Joſ. I, 11.

Μεσότης, medietas, medium. Sap. VII, 19.

Μεσόω, medius ſum. חצי media pars, Exod. XII, 29. *μεσούσης τῆς νυκτὸς, media nocte.* Ita etiam *Ælianus*. Var. L. XIII. c. 1. p. 847. & *μεσούσης ἡμέρας*, *ipſo meridie* L. XII. c. 1. p. 718. מחצית idem, Neh. VIII, 3. תכון mediatum, Jud. VII, 19. תקופה revolutio, Exod. XXXIV, 22.

Μεσσάβ, ipſa vox Hebr. מצב ſtatio, acies ſtationaria, 1 Reg. XIV, 1. 6. 11. 15. *Alii* ibi habent *ὑπόστασις*. Inde in Gloſſ. in Lib. 1 Reg. *Εἰς μεσσάφ*, (l. *Μεσσάβ*) *εἰς τὴν ὑπόστασιν*. Pro מצבה etiam legitur 1 Reg. XIV, 12. *μεσσάβ*.

Μεσσαί, ipſa vox Hebr. מסח evulſio, deſtructio, 4 Reg. XI, 6. Alias *μασσαὲχ* effertur.

Μεστὸς, plenus. מלא Ezech. XXXVII, 1. Nah. I, 10.

Vid. alibi *μεστὸς ζήλου*.)

Μετὰ, cum, poſt, juxta, apud, pro. אחר Gen. IX, 27. & alibi ſæpiſſime. אחר Deut. XXIV, 4. Joſ. IX, 16. אחרי כן 2 Reg. XXIV, 10. מאחרי Deut. XXIX, 22. אחרית poſteritas, Amos. IV, 2. *τοὺς μεθ' ὑμῶν* ſc. *ὄντας*, *poſteros veſtros*. Vid. & Amos. VIII, 10. אצל apud, Gen. XXXIX, 10. *καθεύδειν μετ' αὐτῆς, dormire apud illam.* Dan. X, 13. *αὐτὸν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ ἄρχοντος βασιλείας Περσῶν, illum reliqui ibi apud principem regni Perſarum.* Conf. Job III, 26. בעל dominus, Nah. I, 2. ביד in manu, Gen. XLIII, 12. Eſth. I, 12. ב præfix. Eſ. LII, 3. *δωρεὰν ἐπράθητε, καὶ οὐ μετὰ ἀργυρίου, gratis venditi eſtis, & non pro argento.* Mich. III, 11. *οἱ ἡγούμενοι αὐτῆς μετὰ δώρων ἔκρινον, καὶ οἱ ἱερεῖς*

ἱερεῖς αὐτῆς μετὰ μισθοῦ ἀπεκρίνοντο, καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς μετὰ ἀργυρίου ἐμαντεύοντο, principes ejus pro muneribus judicabant, & ſacerdotes ejus pro mercede reſpondebant, & prophetæ ejus pro argento vaticinabantur. Sic etiam Marc. X, 30. *ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατοντα, πλασίονα κ. τ. λ. μετὰ διωγμῶν, niſi accipiat centupla* &c. *pro perſecutionibus.* Conf. Deut. II, 6. Thren. V. 4 ubi præfixum ב cui *μετὰ* Mich. l. c. reſpondet, pariter *pro* ſignificat: כ præfix. Prov. XXIV, 12. *ἀποδίδωσιν ἑκάστῳ μετὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, retribuit unicuique juxta opera ſua.* על יד ad manum, 2 Par. XVII, 15. 16. 18. XXVI, 13. על ידי dual. conſtr. 1. Par. XXV, 3. 6. ירד part. deſcendens, Eſ. XV, 3. לפני ad faciem, Deut. XXXI, 8 לקץ ad finem, Dan. XI. 6. מ præfix Oſ. VI, 2. מקץ a fine, Gen. IV, 3. *μεθ' ἡμέρας* ſc. *τινὰς, poſt dies quosdam.* Vid. & 3 Reg. XVII, 7. מקצה a fine, Deut. XIV, 28. *μετὰ τρία ἔτη, tertio anno* Conf. Deut. XXVI, 12. ubi hoc *ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ* dicitur. Sic etiam Marc. VIII, 31. *μετὰ τρεῖς ἡμέρας* ſignificat *die tertio*, & Act. XXIV, 1. *μετὰ πέντε ἡμέρας, die quinto*, & Act. XXVIII, 17. *μετὰ τρεῖς ἡμέρας, die tertio.* Vid Bibl. Brem. Cl. I. p. 32. Pariter *Joſephus* Antiqu. L. I. c. 22. de Iſaaco: *ὃν εὐθὺς μετ' ὀγδόην ἡμέραν περιτέμνουσι, quem ſtatim octavo die circumcidunt.* Conf. Auctores citat. Cel. *Wolfio* ad Matth. XXVII, 63. p. 417. ברגלי ad pedes, Deut. XI, 6. Jud. VIII, 5. בתוך in medio, Gen. XLII, 5. Joſ. XXII, 31. עם 1 Reg. II, 28. *μετὰ Κυρίου καὶ μετὰ ἀνθρώπων, apud Dominum & apud homines.* Conf. Luc. II, 52. 1 Par. XVII, 2. *Θεὸς μετὰ σοῦ, Deus tecum* ſc. *eſt.*

Εἰμὶ μετὰ ſc. *τινος*, ſum cum aliquo. ידע חנות ſcio caſtrametari, Num. X, 31. נחה deduco, Eſ. LVIII, 11.

Μετ' ἐκεῖνο, poſtea. אחרי כן Gen. VI, 4.

Μετ' ἐκεῖνα, idem. אחרי הדברים האלה poſt verba illa, Joſ. XXIV, 29.

Οἱ μετά τινος ſc. *ὄντες*, vel *στρατεύσαντες*, qui cum aliquo ſunt, vel militant. אגפים plur. agmina, Ezech. XXXVIII, 22. Conf. *οἱ Περί τινα.*

Μετὰ τοῦτο, poſthac. אחר Gen. X, 18. אחרי זאת Eſd. IX, 10. אחרי כן Gen. XXV, 26. Jud. XVI, 4.

Μετὰ ταῦτα, poſthæc. אחר Gen. XXIV, 55. XXXIII, 7. אחר הדברים האלה poſt verba illa, 3 Reg. XVII, 17. Eſth. III, 1. אחר זה poſt hoc, 2 Par. XXXII, 9. אחר כן Lev. XIV, 37. Deut. XXI, 13. אחריה 2 Par XI, 19. אחריהם Gen. XLVIII, 6. אחריהן Gen. XLI, 30. אחרי זאת

2 Par. XXI, 18. אחרי כן Gen. XV, 14. XXIII, 19. מאחרי כן 2 Reg. III, 28. XV, 1. מאחרי Pſ. CXXVI, 3. אחרין poſterior, Eſ. XLIV, 6. לאחרידה in fine ejus, Jer. V, 31. יחד una, Job. X, 8. מחר cras, Exod. XIII, 14. מקצתם in fine eorum, nempe annorum, Dan. I, 5.

Vid. alibi μετ' Αὐτῦ. μετ' Αὐτόν. μετ' Αὐτῶν. ὁ μετὰ Δόλυ διδόμενος. Ἐλέγχειν μετὰ παῤῥησίας. μεθ' Ἡδονῆς. μετὰ ἀδικίας, in Κοινόω: μετὰ Παῤῥησίας.

Μεταβαίνω, tranſeo. נשא Sym. Pſ. XXIII, 7. μετάβατε, tranſire facite. Vid. & Sap. VII, 27. XIX, 18. 2 Macc. VI, 1. 9. 24.

Μεταβάλλω, transmuto, permuto, converto. הפך Exod. VII, 17. 20. Lev. XIII, 3. 4. 16. 17. Joſ. VII, 8. Eſ. LX, 5. Poſtremo loco ita: μεταβαλεῖ (ſc. ἑαυτὸ) εἰς σὲ πλῆθος θαλάσσης, convertet ſe ad te multitudo maris. חור albeſco, Eſ. XXIX, 22. חלף Hab. I, 11. סביב in circuitu, Job. X, 8. μετὰ ταῦτα μεταβαλών (ſc. ἑαυτὸν) με ἔπαισας, poſtea convertens te vel revertens me percuſſiſti. פנים plur. facies, Eſ. XIII, 8. פשה diffundo me, Lev. XIII, 7. שוב revertor, Joſ. VIII, 21. μεταβαλλόμενοι ἐπάταξαν τοὺς ἄνδρας, revertentes percutiebant viros. Job. X, 16. πάλιν γὰρ μεταβαλὼν (ſc. ἑαυτὸν) δεινῶς με ὀλέκεις, rurſus te convertens, vel revertens graviter me perdis. Aqu. & Theod. ibi habent ἐπιστρέψας, revertens. Heſychius: Μεταβαλών, μεταβὰς, στραφείς. Μεταβαλὼν, tranſiens, converſus. שנה Sym. 1 Reg. XXI, 13. μετέβαλεν. Sir. XVIII, 26. ἀπὸ πρωΐθεν ἕως ἑσπέρας μεταβάλλει (ſc. ἑαυτὸν) καιρὸς, a mane ad veſperam tempus ſe mutat.

Μεταβολὴ, permutatio, mutatio. סחר mercator, Eſ. XLVII, 15. תמרורים plur. amaritudines, Sym. Jer. XXXI, 21. μεταβολαὶ, mutationes. Vid. & Sap. VII, 19.

Μεταβολὴ διαψάλματος, mutatio modulationis. סלה Incert. Hab. III, 3.

Μεταβολία, idem. Sir. XXXVII, 12. μετὰ ἐμπόρου περὶ μεταβολίας, cum mercatore de permutatione.

Μετάβολος, negotiator, mercator. כנענים plur. Sym. Job. XL, 25. μεταβόλων, negotiatorum. סחר mercatus, Eſ. XXIII, 3. μετάβολοι Φοινίκης, mercatores Phœniciæ. Suidas & Lex. Cyrilli MS. Brem. Μετάβολοι. πραγματευταί. μεταπράται. Μετάβολοι. negotiatores. mercatores. Apud Stephanum Byzant. v. Ἰστίον, μετάβολοι in verſione male redduntur mutabiles. רכל Incert. Neh. III, 31. 32. שחר Sichor, nomen fluvii, (hic legiſſe videntur סחר) Eſ. XXIII, 3.

Μεταβούλευμα, conſilium mutatum. תנחומות plur. fœm. *Sym.* Job. XXI, 2. μεταβουλεύματα.

Μεταγενὴς, poſt factus vel natus. Inde compar. Μεταγενέστερος, natu minor, poſterior. אחרון *Sym.* Pſ. XLVII, 14. μεταγενέστερα. Vid. & 3 Eſd. VIII, 1.

Μεταγίνομαι, transferor, deportor. 2 Macc. II, 1.

Μετάγω, traduco, transfero. אנה pyh. occaſio datur, *Aqu.* Pſ. XC, 10. οὐ μεταχθήσεται πρός σε κακὰ, *non transferentur ad te mala.* הסיר hiph. 2 Par. XXXVI, 3. נהג *Sym.* Eccleſ. II, 3. μετάγειν. שבה captivum duco, 3 Reg. VIII, 48. שבי captivitas, 2 Par. VI, 37. Vid. & 3 Eſd. V, 88. Sir. X, 8. 2 Macc. I, 33. IV, 10.

Μεταδίδωμι, impertior, diſtribuo. אכל edo, Job. XXXI, 17. οὐχὶ ὀρφανῷ μεταδέδωκα (ſc. τι) ἐξ αὐτοῦ; *nonne orphano impertitus ſum* aliquid *ex illo?* Conf. Sap. VII, 14. & Luc. XII, 8. השביר hiph. vendo, Prov. XI, 26. 2 Macc. I, 35. πολλὰ διάφορα ἐλάμβανε καὶ μετεδίδου, *multa dona accipiebat & diſtribuebat.* 2 Macc. VIII, 13. μεταδόντος τοῖς σὺν αὐτῷ τὴν παρουσίαν τοῦ στρατοπέδου, *cum communicaſſet*, vel *ſignificaſſet illis, qui cum ipſo erant, adventum exercitus.*

Μεταδιώκω, perſequor, inſequor, confector, 2 Macc. II, 32.

Μετάθεσις, tranſpoſitio, mutatio, 2 Macc. XI, 24.

Μεταίρω, transfero. הגלה hiph. captivum abduco, 2 Reg. XXIV, 31. *Incert.* Jer. XXXIX, 9. הסיג hiph. a נסג amoveo, Prov. XXII, 28. הסיע hiph. a נסע proficiſci facio, Pſ. LXXIX, 9. עתק: העתיק Kal & hiph. *Aqu.* Pſ. VI, 8. & Prov. XXV, 1. μετῆρεν, & Gen. XII, 8. μετῆρεν ſc. πόδας, *transferebat pedes*, i. e. diſcedebat, vel proficiſcebatur. Conf. quæ notavi in v. Αἴρω.

Μεταίχμιον, medium inter duo. משפתים duæ ſarcinæ, *Sym.* Jud. V, 16. μεταιχμίων. *Alii* μετεχομένων. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μεταίχμιον, μέσον. Μεταίχμιον, *medium.*

Μετακαλέω, revoco, accerſo, השיב hiph. a שוב reverti facio, *Sym.* Job. XXXIII, 29. μετακαλέσασθαι, *ad revocandum.* קרא Oſ. XI, 1. 3. Vid. & 3 Eſd. I, 52.

Μετακινέω, transmoveo, dimoveo, muto. הניס hiph. a נוס fugere facio, Deut. XXXII, 30. הסיג hiph. a נסג amoveo, Deut. XIX, 14. מוט vacillo, Eſ. LIV, 10. נדה impuritas, Eſd. IX, 11. נוד vagor, *Al.* Pſ. X, 1. μετακινοῦ. נדד vagor, *Sym.* μετακινούμενος. ענה humilio, deprimo, *Incert.* 2 Reg. VII, 10. μετακινῆσαι.

Μετακίνησις, commotio, commutatio. חטאת peccatum: Zach. XIII, 1. נדה impuritas, Eſd. IX, 11.

Μετακιρνάω, permiſceo, transmuto, converto. Sap. XVI, 21. *πρὸς ὅ τις ἐβούλετο μετεκιρνᾶτο, ad id, quod quisque volebat, convertebatur.*

Μετακλάω, contero, confringo. גדע pih. abſcindo, *Sym.* Pſ. LXXIV, 10. *μετακλάσω.*

Μετακλίνω, declino. נטה *Sym.* 1 Reg. VIII, 3. & Pſ. XLIII, 19. *μετέκλινον, declinabant.*

Μετακομίζω, transfero, reporto. Judith. XI, 15.

Μεταλαμβάνω, capio, percipio, particeps ſum, intelligo. הברה hiph comedere facio, *Sym.* 2 Reg. III, 35. *τοῦ μεταλαβεῖν.* Sap. XVIII, 9. *τῶν αὐτῶν ὁμοίως καὶ ἀγαθῶν καὶ κινδύνων μεταλήψεσθαι τοὺς ἁγίους, ut ſanƈti eorundem ſimiliter & bonorum & periculorum participes fierent.* 2 Macc. IV, 21. *μεταλαβὼν Ἀντίοχος, intelligens Antiochus.* Vid. & 2 Macc. XI, 6. XII, 5. XIII, 10 XV, 1. *Heſychius*: *Μεταλαβεῖν, μεταλαχεῖν, μετασχεῖν.* **Μεταλαβεῖν**, *participem eſſe, percipere.*

Μεταλλαγὴ, commutatio. תמרורים plur. obeliſci, pyramides, *Sym.* Jer. XXXI, 21. *μεταλλαγάς.*

Μεταλλάττω, transmuto, commuto. 3 Eſd. I, 29. *μετήλλαξε τὸν βίον ἑαυτοῦ, commutavit vitam ſuam* ſc. cum morte. Vid & 2 Macc. IV, 7. V, 5. VII, 40 2 Macc. IV, 37. *διὰ τὴν τοῦ μετηλλαχότος* (ſc. *τὸν βίον*) *σωφροσύνην, propter defunƈti temperantiam.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem **Μετηλλαχότος**, *μεταλλάξαντος τὸν βίον.* **Μετηλλαχότος**, *illius qui vitam commutavit* ſc. cum morte. 2 Macc. VI, 31. *τοῦτον τὸν τρόπον μετήλλαξεν, hunc in modum vitam cum morte commutavit.* Vid. & 2 Macc. VII, 7. 13. 2 Macc. VII, 14. *μεταλλάσσοντας ὑπ' ἀνθρώπων, ab hominibus occiſos.*

Μεταλλεύω, metallum eruo, it transfero, transformo. חצב exſcindo, Deut. VIII, 9. *ἐκ τῶν ὀρέων αὐτῆς μεταλλεύσεις χαλκὸν, e montibus ejus metallum erues.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. **Μεταλλεύσει**, (MS. **Μεταλεύσει**,) *ἐξορύξει. ἀνασκάψει,* **Μεταλλεύσει**, *effodiet, perfodiet.* Sap. IV, 12. *ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον, vaga concupiſcentia transformat mentem a malitia alienam.* *Suidas*: **Μεταλλεύει**, *μεταφέρει.* **Μεταλλεύει**, *transfert.* Ita & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. niſi quod pro **Μεταλλεύει** male habeat **Μεταλεύει**. Vid. & Sap. XVI, 25.

Μέταλλον, metallum. 1 Macc. VIII, 3.

Μετα-

Μεταμανθάνω, pœnitet me. *Sym.* Job. XXXIX, 35.

Μεταμέλεια, pœnitentia נחומים plur. Oſ. XI, 9. *Heſychius*: Μεταμελειαν, μετανοιαν. Μεταμέλειαν, *pœnitentiam.*

Μεταμελέω, & **Μεταμελέομαι**, pœnitet me, reſipiſco. delinquo, Zach. XI, 5. *Sym* Oſ. XIV, 1. μεταμελήσει, *reſipiſcet.* נחם Gen VI, 7. Exod. XIII, 17. 1 Reg. XV, 35. Pſ CV, 43 Ezech. XIV, 22. *Al* 1 Reg. XV, 11. μεταμεμέλημαι. Gloſſ in Lib. 1 Reg. Μεταμεμέλημαι, (l. Μεταμεμέλημαι ἐδοκίμασα μεταστῆσαι τὸν Σαῦλ. Μεταμεμέλημαι, *conſtitui amovere Saulem.* עשׂה facio, Prov. XXV, 8.

Μεταμέλομαι, idem. נחם niph. 1 Reg. XV, 11.

Μετάμελος, pœnitentia, it. exacerbatio. קצף fervor iræ, 4 Reg. III, 27. ἐγένετο μετάμελος μέγας ἐπὶ Ἰσραὴλ, *fiebat magna exacerbatio in Iſraële.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μετάμελος, παροξυσμὸς, ὀργή. Μετάμελος, *exacerbatio, ira.* 3 Macc. II, 24. οὐδαμῶς εἰς μετάμελον ἦλθεν ἐπιτιμηθεὶς, *nequaquam in pœnitentiam venit caſtigatus.*

Μεταμορφόω, transformo, formam muto. שׁנה *Sym.* Pſ. XXXIII, 1. ὅτι μετεμόρφωσε τὸν τρόπον αὐτοῦ, *cum immutaſſet formam moris ſui.*

Μεταναστεύω, demigro, exulo, ſecedo, fugio, it. exulare facio. מוט vacillo Pſ. LXI, 6. נוד vagor, Pſ. X, 1. μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον, *fuge tanquam avicula in montes.* *Suidas*: Μεταναστεύω. φεῦγε. μετοίκει. Μεταναστεύω, *fuge, transmigra.* *Heſychius*: Μεταναστεύω: μετοίκει, μετοίκει, καὶ τὰ ὅμοια. Μεταναστεύω, *tranſi; commigra, & ſimilia.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μεταναστεύω, μετοίκει, μετοίκει, ἀναχώρει Μεταναστεύω, *transmigra, tranſi, ſecede.* נתץ avello, Pſ. LI, 5 μεταναστεύσαι σε ἀπὸ σκηνώματός σου, *exulare faciat te ex tabernaculo tuo.*

Μετανάστης, profugus. נוד *Aqu Theod.* Jer. XLIX, 5. *Heſychius*: Μετανάστης, μέτοικος, φυγάδες. Μετανάσται, *demigrantes, profugi.*

Μετανίστημι, ſecedo, fugio. נוע moveor, Pſ. CVIII, 9.

Μετανοέω, ſententiam muto, pœnitentiam ago, reſipiſco, pœnitet me השׁית לב pono cor, Prov. XXIV, 32. ὕστερον ἐγὼ μετενόησα, *poſtremo ego ſententiam mutabam.* Sic & *Polybius* p. 927. Darium pugnare cum Alexandro voluiſſe teſtatus, addit, ὕστερον δὲ μετανοῆσαι, *poſtremo autem ſententiam mutaſſe.* Conf. & Auctores citatos *Wolfio* ad Hebr. XII, 17. p. 788. נחם 1 Reg. XV, 29. Jer. IV, 28. XVIII,

8.

8. Joël. II, 13. Amos. VII, 3. התעצב אל לב hithp. doleo in corde, *Aqu.* Gen. VI, 6. μετενοήθη. שוב revertor, *Sym.* Job. XXXVI, 10. μεταδοῦσιν.

Μετανοεῖν γίνεται, pœnitere fit, i. e. contingit. בקר pih. inquiro, Prov. XX, 25.

Μετάνοια, ſententiæ mutatio, pœnitentia, reſipiſcentia. אשור greſſus, Prov. XIV, 15. תשובה *Sym.* Eſ. XXX, 15. Sap. XII, 10. ἐδίδως τόπον μετανοίας, *dediſti locum pœnitentiæ.* Conf. Hebr. XII, 17. & quæ ad h. l. ex profanis obſervant Auctores laudati *Wolfio* p. 788. Sap. XII, 19. Sir. XLIV, 15. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μετάνοια, μεταμέλεια. Μετάνοια, *pœnitentia.* Lex. *Cyrilli* MS. Bar. Μετάνοια, γνῶσις ἀπὸ τῶν πεπραγμένων ἐπὶ τὸ ἐναντίον ἀγαθὸν ἐπιστροφή. Μετάνοια, *vera a lapſu ad bonum contrarium converſio.*

Μεταξὺ, inter, e medio, in medio. בין *Aqu.* *Sym.* Gen. I, 4. *Aqu.* Gen. XLIX, 10. ἀπὸ μεταξύ. מתוך e medio, *Sym.* Pſ. LVI, 5. Sap. IV, 10. ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη, *vivens inter peccatores translatus eſt.* Sap. XVI, 19. μεταξὺ ὕδατος, *in medio aquæ.* Vid. & Sap. XVIII, 23. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μεταξὺ, ἀνὰ μέσον. Μεταξὺ, *in medio.* Ita etiam inter alia exponitur apud *Heſychium.*

Μεταπέμπομαι, accerſo. הגלה hiph. deduco. Num XXIII, 7. לקח accipio, Gen. XXVII, 45. Vid. & 2 Macc. XV, 31.

Μεταπίπτω, recido, diffundor, mutor in pejus vel melius. פשה expando me, Lev. XIII, 5. 6. 7.

Μέταρσις, tranſlatio, commutatio. עתיק *Aqu.* Eſ. XXIII, 18. ἐμπόριον αὐτῆς τοῦ φαγεῖν εἰς πλησμονὴν, εἰς ἔνδυσιν μετάρσεως, *erit emporium ejus, ut edant ad ſatietatem, & mutatoriis veſtiantur.* Vide *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 418.

Μετασκευάζω, transmuto. כסיל Orion, nomen ſtellæ fixæ, Amos. V, 8.

Μεταστρέφω, converto, commuto. הפך 1 Reg. X, 9. μετέστρεψεν αὐτῷ ὁ Θεὸς καρδίαν ἄλλην, *convertit illi Deus cor ejus in aliud.* Oſ. XI, 9. μετεστράφη ἡ καρδία μου, *commutabatur cor meum.* Soph. III, 10. μεταστρέψω ἐπὶ λαοὺς γλῶσσαν, *commutabo ſuper populos linguam.* סבב: הסב Kal & hiph. 2 Par. XXXVI, 4. Jer. VI, 12. XXI, 4. עוה pih. perverto, *Sym.* Job. VIII, 3. μεταστρέψεται. שובב pih. a שוב redire facio, *Aqu.* Pſ. LIX, 1. μετέστρεψας.

Μεταστροφὴ, converſio, commutatio. נסבה 2 Par. X, 15. סבה 3 Reg. XII, 15.

Me-

(Μετασχηματίζω, transformo. התנכר hithp. muto me, *Sym.* 1 Reg. XXVIII, 8. μετεσχηματίσεν. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μετασχηματίσει, μεταλλάξει, μεταμορφώσει. Μετασχηματίσει *transmutabit*, *transformabit*.

Μετατίθημι, transpono, transfero, & metaphorice, in aliam ſententiam traduco, perſuadeo, ut quis alias partes ſequatur. גלה : הגלה Kal & hiph. *Incert.* Jer. XXV, 25. 26. 29. הסיג hiph. a נסג amoveo, Deut. XXVII, 17. Oſ. V, 10. הסיע hiph. a נסע *Aqu.* Eccleſ. X, 9. μετατιθῶν, *transponens.* הסית hiph. a סות incito, 3 Reg. XXI, 25. μετέθηκεν αὐτὸν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, *tranſtulit illum Jezabel uxor ejus*, a cultu ſcil. Dei ad idolorum venerationem. Vid. *Raphelii* Annot. Polybian. p. 509. הפליא hiph. mirifice ago, Eſ. XXIX, 14. הפלא ופלא mirifice agendo & mirabile, Eſ. XXIX, 14. לקח Gen. V, 24. μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεὸς, *tranſtulit illum Deus.* Conf. Hebr. XI, 5. מוט dimoveor, Pſ. XLV, 2. שוב revertor, Eſ. XXIX, 17. Sir. VI, 10. ἔστι φίλος μετατιθέμενος εἰς ἔχθραν, *eſt amicus, qui transfertur in inimicitiam.* 2 Macc. VII, 24. μετατιθέμενον ἀπὸ τῶν πατρίων, *tranſlatum a patriis legibus.* Conf. Gal. I, 6. & ad h. l. Auctores laudatos *Wolfio* p. 509.

Μεταφέρω, transfero. סבב circumdo, 1 Par. XIII, 3. הגלה captivum duco, 3 Reg. VIII, 47.

Μεταφορὰ, tranſlatio. הבהבים plur. dona, donaria, *Theod.* Oſ. VIII, 13. θυσίας μεταφορῶν ἐθυσίασαν.

Μετάφρασις, tranſlatio, interpretatio; 2 Macc. II, 32. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μετάφρασις, ἑρμηνείας ἀλλοίωσις τὴν αὐτὴν διάνοιαν φυλάττουσα. Μετάφρασις, *interpretationis mutatio eundem ſenſum ſervans.*

Μετάφρενον, interſcapilium. אברה ala, Deut. XXXII, 11. Pſ. LXVII, 14. XC, 4. ערף cervix, *Hеb. Interp.* Gen. XLIX, 8. μετάφρενα. Gloſſ. MS. in Cant. Script. Μεταφρένων, μεταξὺ τῶν δύο ὤμων. Μεταφρένων, *inter duos humeros.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μετάφρενον, ὁ μεταξὺ τῶν ὤμων τόπος. Μετάφρενον, *locus qui inter humeros.* *Phavorinus*: Μετάφρενον λέγεται τὸ ἀπ' αὐχένος ἕως ὀσφύος. Μετάφρενον *dicitur ſpatium a cervice usque ad lumbum.* Idem: Μετάφρενα, τὰ νῶτα, ὅτι ἐξόπισθεν τῶν φρενῶν κεῖται. Μετάφρενον, *dorſum*, ita dictum, quod μετὰ τῶν φρενῶν *poſt renes* jacet. Conf. *Barlæum* ad *Lucian.* Tim. p. 157.

Μεταφυτεύω, transplanto. שתל planto, *Al.* Pſ. XCI, 13. μεταφυτευθέντες. *Aqu.* Pſ. I, 3 μεταπεφυτευμένον, *transplantatum.* Lex. Vet. Μεταφυτεύω δένδρον, *transplanto.*

Μεταχαβίμ, ipſa vox Hebr. מתחבאים (part. plur. hithp.) latitantes. *Al.* 1 Par. XXI, 20. In nonnullis Codd. mendoſe μεθ' ἀχαβὶν, & μεθ' ἀχαβίν.

Μεταχρόω, cutem muto. הפך *Sym.* Lev. XIII, 13. μετεχρώσθη.

Μετέπειτα, poſtea. Judith. IX, 7. Gloſſ. Brem. Μετέπειτα, μετὰ ταῦτα. Μετέπειτα, *poſt hæc.*

Μετέρχομαι, accedo, adeo, inſequor. סבב circumeo, 1 Reg. V, 8. μετελθέτω κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ πρὸς ἡμᾶς, *accedat arca Dei Iſraël ad nos.* Vid. & v. 9. Sap XIV, 30. ἀμφότερα δὲ αὐτοὺς μετελεύσεται τὰ δίκαια, *juxta ambo* ſc. peccata *juſtæ pœnæ illos aſſequentur.* Sic *Ælianus* Var. L. VI. c. 10. μετῆλθε δὲ ἄρα αὐτὸν ἡ ἐκ τοῦ νόμου νέμεσις *aſſecuta vero eſt ipſum legis iſtius divina ultio.* Conf. *Phavorinum* in Μετελεύσομαι.

Μετέχω, participo, particeps ſum. ארב inſidior, Prov. I, 18. חבר pih. conſocio, *Aqu* Pſ. XCIII, 20. μεθέξει. משפתים duæ ſarcinæ, *Sym.* Jud. V, 16. μετεχομένων. Conf. Μεταίχμιον. Sap. XVI, 3. καὶ ξένης μετάσχωσι γεύσεως, *& peregrini cibi fierent participes.* 2 Macc. V, 10. οὔτε πατρῴου τάφου μετέσχε, *neque paterni ſepulchri fiebat particeps.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μετέσχεν, ἐκοινώνησεν, μετέλαβεν. Μετέσχεν, *in communionem venit, particeps factus eſt.*

Μετεωρέω, ſublimem ago, ſublevo: הסיע hiph. a נסע *Sym.* Eccleſ. X, 9. μετεωρῶν.

Μετεωρίζω, in ſublime tollo, exalto. גבה : הגביה Kal & hiph. Eſ. LII, 13. Abd. v. 4. נשא Mich. IV, 1. μετεωρισθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν, *exaltabitur ſuper colles.* Gloſſ. MS in Proph. Μετεωρισθήσονται, ὑψωθήσονται. Μετεωρισθήσονται, *exaltabuntur.* Ita etiam apud *Heſychium*, niſi quod vitioſe ibi legatur Μετεωρηθήσονται. רום Pſ. CXXX, 1. οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, *neque elati ſunt oculi mei.* Ezech X, 17. ἐν τῷ μετεωρίζεσθαι αὐτὰ, *cum in ſublime ſe elevarent illi* ſc. Cherubini. Vid. & v. 16. 19. 2 Macc. V, 17. ἐμετεωρίζετο τὴν διάνοιαν, *animo ſe efferebat, mente elatus erat.* Vid. & 2 Macc. VII, 35. & conf. de hoc verbo erudite diſſerentem Cl. *Dreſigium* in Epiſt. Grat. ad *Urb. Godofr. Siberum, Lipſ.* 1734. edita, & *Schwartzii* Comm. Crit. Gr. L. p. 908.

Μετεωρισμὸς, elevatio in ſublime, elatio, ſuperbia. גבה *Sym.* Pſ. X, 4. משבר fluctus, Pſ. XCII, 6. θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης *mirabiles elevationes maris.* Vid. & Jon. II, 4. Lex. *Cyrilli* MS. Brem Μετεωρισμοὶ, ἀναβασμοὶ, ἐμπάρσεις, (l. ἀναβαθμοὶ, ἐπάρσεις) ῥεμβασμοί. Με-

τεω-

τεωρισμοί, acclives aſcenſus, elevationes, fluctuationes. Sir. XXIII, 4. μετεωρισμὸν ὀφθαλμῶν μὴ δῷς μοι, elationem (Vulgatus vertit extollentiam) oculorum ne des mihi. Vid. & Sir. XXVI, 10. 2 Macc. V, 21. διὰ τὸν μετεωρισμὸν καρδίας, propter elationem cordis. Suidas; Μετεωρισμὸς, ἡ ὑπερηφανία. Μετεωρισμὸς, ſuperbia. Conf. quæ ex Chryſoſtomo obſervat ill. Spanhemius ad Julian. p. 229.

Μετέωρος, ſublimis. אמיר ramus ſummus. Eſ. XVII, 6. ἐπ' ἄκρυ μετεώρυ ſc. κλάδυ, in extremo ſummo ramo. גבה Eſ. V, 15. οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ μετέωροι, oculi elati. מרום altitudo. Ezech. XVII, 23. ἐν ὄρει μετεώρῳ, in monte ſublimi. Gloſſ. MS. in Ezech. Μετεώρῳ, κρεμαστῷ. (MS. κρεμμαστῷ.) Μετεώρῳ, penſili. נשא part. niph. elatus, Eſ. II, 13. XXX, 25. LVII, 7. עלית fœm. ſuperius, Jud. I, 15. λύτρωσιν μετεώρων ſc. χωρῶν, redemtionem agrorum ſublimium. ראמות plur. gemmæ pretioſæ, (hic legiſſe videntur רום) Job. XXVIII, 18. μετέωρα καὶ γάβις ὐ μνησθήσεται, excelſa & eminentia non memorabuntur. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μετέωρα, τὰ ἐν ἀέρι καὶ αἰθέρι, ὡς ἥλιος, ὐρανὸς, καὶ αἰθήρ. Μετέωρα, quæ in cælo & æthere, ut ſol, cœlum & æther. תל אביב, tumulus ariſtarum virentium; eſt nomen regionis in Meſopotamia prope Euphratem, Ezech. III, 15. Sir. XXII, 19. & XXXVII, 18. ἐπὶ μετέωρυ ſc. ὄρυς, in monte ſublimi. Gloſſ. MS. in Proph. Μετεώρυ, ὑψηλῦ τόπυ. Μετεώρυ, loci excelſi.

Εἰς τὸ μετέωρον ſc. τόπον, in ſublime. למעלה ſuperne, Jer. XXXI, 35.

Μετεωρότατος, ſuperl. maxime ſublimis. גבה altitudo, Al. Job. XI, 8.

Μετοικεσία, transportatio, demigratio, exilium. גלה 4 Regs XXIV, 15. ἤγαγεν αὐτὺς βασιλεὺς Βαβυλῶνος (εἰς) μετοικεσίαν εἰς Βαβυλῶνα, ducebat illos rex Babylonis in exilium Babylonem. Ezech. XII, 11. ἐν μετοικεσίᾳ καὶ αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται, in exilium & captivitatem ibunt. Incert. Jer. XXIX, 19. ἀκύσατε τὸν λόγον, πᾶσα ἡ μετοικεσία, audite verbum omnis demigratio, h. e. omnes qui demigraſtis, vel in exilio vivitis. גלות infin. Jud. XVIII, 30. ἕως τῆς ἡμέρας τῆς μετοικεσίας τῆς γῆς, usque ad diem demigrationis terræ. גלות Abd. v. 20. Nah. III, 10. מגור formido, Al. Jer. XX, 3. כלבים plur. ceſſationes, Thren. I, 8. ἐγέλασαν ἐπὶ μετοικεσίᾳ αὐτῆς, riſerunt ſuper exilio ejus.

Μετοικίζω, transmigrare facio. הגלה hiph. 1 Par. V, 26. Jer. XX, 4.

Μετοικία, demigratio, exilium. גל cumulus, (hic legerunt גלה) Jer. IX, 11. מגור formido, Jer. XX, 4. משׁ

captiv-

captivans, 3 Reg. VIII, 47. ἐν τῇ γῇ μετοικίας αὐτῶν, in terra exilii illorum. Heſychius: Μετοικίας, παροικίας, αἰχμαλωσίας. Μετοικίας, peregrinationis, captivitatis.

Μετοικίζω, demigrare facio. גלה: הגלה Kal & hiph. 4 Reg. XV, 29. 1 Par. V, 6. Thren. I, 4. Oſ. X, 5. הניד hiph. a נוד fugo, Job. XVIII, 19. שבה captivum duco, Al. 3 Reg. VIII, 47. μετοικισθῶσιν.

Μέτοικος, demigrans, peregrinus, advena, inquilinus. מגור Jer. XX, 3. Gloſſæ: Μέτοικος, advena. Harpocration: Μέτοικος μέν ἐστι, ὁ ἐξ ἑτέρας πόλεως μετοικῶν ἐν ἑτέρᾳ καὶ μὴ πρὸς ὀλίγον, ὡς ξένος, ἐπιδημῶν, ἀλλὰ τὴν οἴκησιν αὐτόθι καταστησάμενος. Μέτοικος quidem eſt, qui ex una civitate demigrat in alteram, & non ad exiguum, ut peregrinus, tempus in populo verſatur, ſed qui domicilium ibi comparat. Conf. Ælianum Var. Lib. VI. cap. 1. ibique notas Perizonii.

Μετοχετεύω, derivo per canales. Sym. Eſ. XXII, 11. μετοχετεύσαντες.

Μετοχὴ, participatio, communio. חברה part. pyh. fœm. conjuncta, Pſ. CXXI, 2. ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό, tanquam civitas, cujus communio in eodem loco. Apud Suidam ex h. l. μετοχὴ exponitur ὁ περίβολος, ambitus. חבר ſocietas, Aqu. Oſ. VI, 9. Heſychius: Μετοχὴ, κοινωνία, σχέσις. Μετοχὴ, communio, relatio.

Μέτοχος, particeps, ſocius, conſors. בחר part. eligens, (forte hic legerunt חבר) 1 Reg. XX, 29. חבר ſocius, Pſ. XLIV, 9. CXVIII, 63. Eccleſ. IV, 10. Conf. Luc. V, 7. חבור part. pah. Oſ. IV, 18. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μέτοχοι, κοινωνοί. Μέτοχοι, participes.

Μετρέω, metior. מדד Exod. XVI, 18. Eſ. XL, 12. מנה Chald. numero, Dan. V, 28.

Μετρητὴς, metreta, amphora Attica. בת bathus, 2 Par. IV, 5. χωροῦσα μετρητὰς τρισχιλίους, capiens metretas ter mille. Scholiaſtes Nicandri: Ὁ μετρητὴς ἔχει ξέστας ἑβδομήκοντα δύο, Metretes habet ſextarios ſeptuaginta duos. Idem aſſerunt Epiphanius & Galenus de Pond. & Menſ. aliique. Et eandem menſuram τῷ בת cui μετρητὴς l. c. apud LXX. reſpondet, dat Joſephus Antiqu. L. VIII. c. 2. Ὁ δὲ βάδος δύναται χωρῆσαι ξέστας ἑβδομήκοντα καὶ δύο. Bathus capere poteſt ſeptuaginta duos ſextarios. סאה ſeah, ſatum, 3 Reg. XVIII, 32. פורה torcular, Agg. II, 17. Vid. & 3 Eſd. VIII, 22. Drac. v. 3. Conf. Lampium ad Joh. II, 6. p. 508. & Auctores Wolfio ad eund. loc. p. 805. citatos.

Με-

Μετριάζω, moderatum me gero, moderate ſentio, ægroto. חלה ægroto, Neh. II, 2. διὰ τί τὸ πρόσωπόν σου πονηρὸν καὶ οὐκ εἶ μετριάζων; *quare vultus tuus male ſe habet, & tamen non es ægrotans?* Sic *Menandrum* verbo hoc ἐπὶ τοῦ ἀσθενεῖν, *pro imbecillem eſſe*, vel, ut etiam exponi poteſt, *ægrotare*, uſum eſſe, contra claſſicorum tamen conſuetudinem, docet *Phrynichus*, qui etiam antiquos ἐπὶ τοῦ τὰ συμβαίνοντα μετρίως φέρειν, *pro eo, quod eſt, ea quæ accidunt, moderate ferre*, illud adhibuiſſe, tradit. Eadem inde repetit *Phavorinus* in v. Μετριάζειν.

Μέτριος, mediocris, moderatus, modum non excedens. Sir. XXXI, 22.

Μετρίως, mediocriter, parum. 2 Macc. XV, 39.

Μέτρον, menſura. איפה epha, Exod. XVI, 35. Lev. XIX, 36. אמה cubitus, Ezech. XLVII, 3. בת bathus, 2 Par. II, 10. מד Job. XI, 9. מדה Exod. XXVI, 2. Lev. XIX, 35. ממדים plur. Job. XXXVIII, 5. מראה aſpectus, Ezech. XLII, 11. משורה Ezech. IV, 11. 16. סאה ſatum, Gen. XVIII, 6. קו : קו amuſſis 4 Reg. XXI, 13. Eſ. XLIV, 13. שליש triental, Pſ. LXXIX, 6.

Μέτρῳ λαμβάνω, menſura accipio. כרה emo, Deut. II, 6.

Μέτωπον, frons. מצח Exod. XXVIII, 33. 1 Reg. XVII, 49. Ezech. IX, 4. על־מול *Incert.* Exod. XXVIII, 25. ἐπὶ τὸ μέτωπον, *in fronte.*

Μέχρι, usque. עדי conſtr. ex עד Job. XXXII, 12. עד עת usque ad tempus, Pſ. CIV, 18. 2 Macc. XIII, 14. ἀγωνίσασθαι μέχρι θανάτου, *certare usque ad mortem.* Similiter alii loquuntur. Vide Cel. *Wolfium* ad Hebr. XII, 4. p. 780.

Μέχρι τίνος, usquequo. עד אנה Job. VIII, 2. XVIII, 2.

Μέχρι τούτου, usque huc. עד פה Job. XXXVIII, 11.

Μεχωνὼθ, ipſa vox Hebr. מכונות baſes, 3 Reg. VII, 27. & 4 Reg. XVI, 17. Gloſſ. in L. 4 Reg. & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μεχωνὼθ, βάσεις. In Cod. *Fabric.* vitioſe legitur βάσις.

Μὴ, non, nonne, num. אין Gen. XX, 7. Jud. XIV, 3. μὴ οὐκ, *nonne.* Conf. 1 Cor. IX, 4. 2 Reg. XVII, 6. 4 Reg. XVII, 34. Mich. V, 8. אל Exod. XXXIII, 15. אם Gen. XXI, 23. XXVI, 29. אפס *Sym.* Prov. XXVI, 20. האף an etiam, Gen. XVIII, 23. כי Eſ. XXIX, 16.

Ἐὰν μὴ, ſi non, niſi. אם לפני ſi coram, 2 Reg. III, 35. ὅτι ἐὰν μὴ δύῃ ὁ ἥλιος, οὐ μὴ γεύσομαι, *niſi ſol occidat,*

vel antequam ſol occidat, non comedam. כי אם לפני niſi coquam, 2 Reg. III, 19.

Εἰ μὴ, idem. יותר potius, Eſther. VI, 7. τίνα θέλει ὁ βασιλεὺς δοξάσαι, εἰ μὴ ἐμέ; *quem vult rex honorare, niſi me?* Conf. Marc. II, 7.

Μὴ δὴ, ne quæſo. אל Ruth. I, 13. μὴ δὴ θυγατέρες μου, *ne quæſo filiæ meæ.* Vid. & v. δὴ.

Μή τις, ne quis. אל איש non vir, *Al.* Exod. XVI, 29.

Μὴ ἔτι καὶ, num adhuc etiam. הגם num etiam, *Sym.* 1 Reg. X, 11. μὴ ἔτι καὶ Σαοὺλ, *num adhuc & Saul.*

Vid. alibi μὴ Ἄλλως. μὴ Ἀναπεπτοιημένος. μὴ Ἀποποιέομαι. μὴ Ἅπτομαι. μὴ Ἀρέσκω. μὴ Βλέπω. μὴ Βούλομαι. μὴ Γένοιτο. μὴ Ἐγγίζω. μὴ Εἴη. μὴ Ἐκλύομαι. μὴ Εὐαρεστέω. μὴ Θέλω. μὴ Ἰάομαι. μὴ Καθυστερέω. μὴ Μάτος. Οὐ μή. μὴ Οὐχί. μὴ Συμπεριφέρομαι. Μήτι. μὴ ὑπάρχει. Τόπος. μὴ Φυσηθέν.

Μηδαμῶς, nequaquam. אאה Ahah Ezech. IV, 14. XX, 49. אל *Incert.* Jud. XIX, 23. חלילה abſit, Gen. XVIII, 25. 1 Reg. XX, 2. 9. XXII, 15. פן *Sym.* Gen. III, 22.

Μηδὲ, neque. Vid. alibi μηδὲ Εἰς. μηδὲ Εἰσακούω.

Μηδεὶς, nemo, nullus. אין non, Exod. XXII, 10. Prov. V, 17. אין כל non omnis, Prov. XIII, 7. אל איש non vir, Exod. XVI, 29. 1 Reg. XXI, 2. בלי איש idem, Zeph. III, 7. לא איש idem, Exod. XXXIV, 3. Num. XVI, 40. בלימה nihilum, *Al.* Job. XXVI, 7. μηδενός.

Ἐν τῷ μηδενὶ ſc. πράγματι, nulla re, i. e. facillime. כמעט ſicut parum, brevi, Pſ. LXXX, 12.

Vid. alibi μηδεν Πιστόν.

Μηθεὶς idem quod μηδεὶς, nemo, nullus. Hinc τὰ μηθὲν ὄντα, ea quæ nihil ſunt. תהו 1 Reg. XII, 21.

Ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς, pro nihilo. על און propter iniquitatem, Pſ. LV, 7.

Μηκέτι, non amplius. Sir. XXI, 1.

Μῆκος, longitudo. ארוכה reſtauratio, 2 Par. XXIV, 13. ארך Gen. VI, 15. ארבה *Incert.* Jud. III, 16. קומה altitudo, Jer. LII, 19. תרומה oblatio, Ezech. XLVIII, 21.

Μηκύνω, prolongo, in altitudinem creſcere facio. גדל piël. magnum facio, Eſ. XLIV, 14. הארך *Aqu.* Pſalm. CXXVIII,

CXXVIII, 3. ἐμήκυναν, *prolongaverunt*, *extenderunt*. נמשך niph. protrahor, Ezech. XII, 25. 28. רחק piël. procul amoveo, Eſ. VI, 12. *Heſychius*: Μήκυνον, αὔξησον, μακρὰν ποίει. Μήκυνον, *auge*, *in longum protende*.

Μηλέα, malus, arbor. תפוח *Sym.* Cant. VIII, 5.

Μῆλον, malum, pomum. רקה tempus, pars capitis, Cant. IV, 3. VI, 6. תפוח Prov. XXV, 11. Cant. II, 3.

Vid. alibi μῆλον Μανδραγόρου.

Μηλωτὴ ſc. δορὰ, ovina pellis. אדרת 3 Reg. XIX, 13. 19. 4 Reg. II, 8. 13. 14. ubi μηλωτὴ Eliæ tribuitur, qui propterea, quod pellem hirſutam geſtavit, 4 Reg. I, 8. appellatur בעל שער i. e. δασὺς, *hirſutus*, ut LXX. vertunt. Conf. Zach. XIII, 4. ubi de Pſeudoprophetis Propheta prædicit, quod non amplius induturi ſint אדרת שער δέῤῥιν τριχίνην, *pellem piloſam*, qua nimirum ad exemplum verorum Prophetarum haſtenus amicti homines decepcrant. Conf. & Matth. VII, 15. ubi eruditi interpretes ἐνδύματα προβάτων, quibus pariter Pſeudoprophetæ more verorum Prophetarum induti memorantur, per μηλωτὰς, *pelles ovinas*, quales Elias & Eliſa geſtaverint, exponunt. Adde *Lampii* Diſſ. Phil. Theol. Vol. I. p. 477. *Heſychius*: Μηλωτὴ, διφθέρα. Μηλωτὴ, *pellis*. *Pollux* Lib. X, p. 1176. Εἴποις δ' ἂν καὶ μηλωτὴν τὴν τῶ προβάτου δορὰν, Φιλήμονος εἰπόντος ἐν Εὐρίπῳ· Στρῶμα μηλωτήν τ' ἔχει. Μηλωτὴν quoque *dicas ovinam pellem*, *ſecundum Philemonem in Euripo*: *Stragulum & ovinam pellem habet*. Bene ergo Viri Docti verba Apoſtoli Hebr. XI, 37. ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, interpretantur, *ovillis & caprinis pellibus*. Ceterum μηλωτὴν *Ariſtophanem* vocare ἀρνακίδα notat ad *Luciani* Timon. p. 68. *Barlæus*.

Μὴν, partic. tamen, verum, certe.

Vid. alibi καὶ μὴν Ἀλλὰ. Ἡμήν. Οὐ μὴν δὲ ἀλλά.

Μὴν, nom. menſis. חדש Gen. VII, 11. & alibi ſæpius. ירח luna, Deut. XXI, 13. 4 Reg. XV, 13. Job. III, 6. רעה paſtor, Mich. V, 5. ubi tamen *ol.* pro μῆνες rectius ποιμένες. שנה annus, Ezech. XL, 1.

Μὴν τῶν νέων, menſis novarum frugum; ſic primus menſis anni ſacri deſignatur. חדש אביב menſis ariſtarum virentium, Exod. XIII, 4. XXIII, 15. Deut. XVI, 1.

Μηνιαῖος, menſtruus, unius menſis. בן חדש filius menſis, Lev. XXVII, 6. Num. III, 15.

Μήνιμα, indignatio, ira, iracundia perſeverans, ſimultas. Sir. XL, 6.

Μηνιάω, iraſcor, ſuccenſeo, indignor, Sir. X, 6. Heſychius: Μηνιάσας, ὀργισθείς. Μηνιάσας, iratus. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μηνιῶν, χολῶν, ὀργιζόμενος. Μηνιῶν, indignans, iraſcens.

Μῆνις, ira permanens. עברה excandeſcentia, Ef. XIII, 9. XVI, 6. Sym. Amos. I, 11. Vide quæ notavi ad h. l. in v. Μνήμη. שאט Incert. Ezech. XXV, 15. Vid. & Sir. XXVII, 31. XXVIII, 5. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μῆνις, οὐχ ἡ τυχοῦσα ὀργὴ, ἀλλ' ἡ ἐπίμονος. Μῆνις, non levis ira, ſed permanens. Sic & apud Suidam exponitur ὀργὴ ἐπίμονος, ira diuturna.

Μηνίσκος, torques, lunulæ, monilia a collo pendentia, ad formam lunæ creſcentis ſive cornutæ. נטפות plur. Ef. III, 18. שהרנים plur. lunulæ, Jud. VIII, 21. ἔλαβε τοὺς μηνίσκους τοὺς ἐν τοῖς τραχήλοις, accipiebat lunulas, quæ in collis. Vid. & Ef. III, 18. Gloſſ. in Octateuch. Μηνίσκους, μανιάκια. Μηνίσκους, torques. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μηνίσκους, περιδέραια, (MS. περιδέραια) μανιάκια, πέταλα. Μηνίσκους, collaria, torques, bracteas. Sic & apud Heſychium Μηνίσκοι inter alia exponuntur πέταλα περιτραχήλια, μανιάκια, περιδέραια, bracteæ quæ collo circumponuntur, torques, collaria. Etymologicum ineditum: Μηνίσκος. ὁ περιτραχήλιος κόσμος. ὁ μανιάκης. (l. μανιάκης.) παρὰ τὸ κυκλοειδῆ εἶναι, καὶ περιτίθεσθαι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς μήνης ἔχων τῆς σελήνης κυκλοειδὴς γάρ ἐστι. Μηνίσκος. ornamentum circa collum. vel torques. inde dictum, quod rotundum ſit & circumponatur. metaphora deſumta a luna, quæ rotunda eſt. Conf. Bynæum de Calc. Hebr. Lib. I. c. 9.

Μηνύω, indico, ſignifico. הורה hiph. a ירה doceo, Sym. Job. XII, 8. μηνύσει σοι, indicabit tibi. Vid. & 2 Macc. III, 7. VI, 11. XIV, 37.

Μηνίω, iraſcor. נטר cuſtodio, ſc. iram, Lev. XIX, 18. Pſ. CII, 9. Conf. Sir. X, 6. XXVIII, 7. Orat. Manaſſ. v. 12. Heſychius: Μηνίσας, ὀργισθεὶς. Μηνίσας, iratus.

Μήποτε, ne quando, ſi quando, ſi forte, num forte, ne forte. אולי forte, Gen. XXIV, 5. μήποτε οὐ βούλεται ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετ' ἐμοῦ, ſi forte non voluerit mulier ire mecum. Vid. & Gen. L, 15. & conf. 2 Tim. II, 25. & ad h. l. Knatchbullum. אך certe, Jud. III, 24. μήποτε πρὸς δίφροις κάθηται; num forte ad ſellas ſedet? Conf. Luc. III, 15. & ad h. l. Auctores laudatos Wolfio p. 601. למה quare, Exod. XXXII, 12. μήποτε εἴπωσιν οἱ Αἰγύπτιοι, ne forte dicant Ægyptii. Vid. & Eſd. IV, 22. VII, 23. Neh. VI, 3. פן ne, Gen. XXXVIII, 23. Aqu. Gen. III, 22. שלמה, ut quid, cur, Cant. I, 6.

Μηρίον, *femur*, plur. τὰ μηρία, *ilia*. כסלים plur. ex כסל Lev. III, 10. 15. Job. XV, 27.

Μηρὸς, femur, latus. Gen. L, 23. Ezech. VII, 17. XLVII, 4. ירך 4 Reg. XVI, 14. ἐπὶ μηρὸν τοῦ θυσιαστηρίου, *ad latus altaris*. ירכה Jud. XIX, 1. ἐν μηροῖς ὄρους Ἐφραΐμ, *in lateribus montis Ephraim*. Vid. & v. 18. *Al.* 4 Reg. XIX, 23. μηροὺς τοῦ Λιβάνου, *latera Libani*. *Al.* Pſ. XLVII, 2. ἐν μηροῖς τοῦ βοῤῥᾶ, *latera Boreæ*. LXX. ibi πλευρᾶ, *latera*. Apud *Heſychium* Μηρὸς inter alia exponitur τόπος ἀμπέλου καὶ ὄρος, *locus vineæ, & mons*. Conf. *Bocharti* Chan. I, 18. p. 481. כסלים plur. ex כסל Lev. III, 4. רגל pes, Gen. XLIX, 10. Deut. XXVIII, 57.

Μηρυκισμὸς, ruminatio. גרה Lev. XI, 3. Deut. XIV, 6.

Μηρυκισμὸν μηρυκάομαι, ruminationem rumino. גרה rumen, Deut. XIV, 8. העלה גרה aſcendere facio rumen, Lev. XI, 26. *Heſychius*: Μαρυκᾶσθαι, ἀναπέμπειν τὴν τροφὴν, καὶ πάλιν αὐτὴν ἀναμασᾶσθαι. Μαρυκᾶσθαι, *revolvere cibum, & rurſus illum manducare*. Conf. *Allatium* ad *Euſtath*. Hexaëm. p. 97.

Μηρύομαι, traho, protraho, neo, glomero. דרש quæro, Prov. XXXI, 13. μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον, *trahens* vel *nens lanam & linum*. *Suidas*: Μηρυομένη. ἕλκουσα. ἐκτεινομένη. Μηρυομένη. *fila trahens. protrahens*. Sic & apud *Heſychium* in Lex. *Photii* inedito, & *Cyrilli* MS. Brem. Μηρυομένη exponitur ἐκτεινομένη. Bene ergo *Kuſterus* not. ad *Suidam* diſſentit a *Bocharto*, qui in Hier. P. I. p. 485. pro ἐκτεινομένη reponendum putat ἐκπηνιζομένη. Et certe ἐκτεινομένη ibi locum habere poſſe, patet ex *Polluce* L. VII. ſegm. 32. ubi ἤτριον ἕλκειν, τείνειν, μηρύεσθαι conjungit. *Phavorinus* in Μήρινθος: Καὶ μηρύσασθαι ἀντὶ τὸ ὑφᾶναι καὶ κλῶσαι. Ἡσίοδος·

Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκην μηρύσασθαι.

Et μηρύσασθαι ſane texere & nere ſignificat. Heſiodus: (Ἔργ. v. 536.)

Stamine vero in pauco multam tramam intexe.

Non ergo calculum meretur conjectura *Cotelerii*, qua in Notis ad Lib. I. Conſtit. Apoſtol. cap. 8. pro μηρυομένη Prov. l. c. legendum ſuſpicatur μαρυομένη.

Μήτηρ, mater, it. metropolis. אם Gen. II, 24. Jud. V, 7. & alibi ſæpius de matre. Jer. XV, 8. ἐπήγαγον ἐπὶ τὴν μητέρα νεανίσκου ταλαιπωρίαν, *adduxi ad matrem juvenis miſeriam*. Quæ hic μήτηρ dicitur, ſtatim *urbs* vocatur, & intelligitur Hieroſolyma, cujus incolas etiam τέκνα, *liberos*

ejus

ejus appellat Christus Matth. XXIII, 37. Vid. & Ef. L, 1. & Jer. L, 12. Poſteriori loco ad Babylonios de metropoli ipſorum. ἐντράπη ἡ τεκοῦσα ὑμᾶς μήτηρ, pudefacta eſt, quæ vos peperit mater. Conf. 2 Reg. XX, 19. ubi LXX. אם interpretantur μητρόπολιν. Similiter urbes, in quibus nati erant, matres vocabant Græci. Vid. Cl. *Elſner.* ad Gal. IV, 26. Sic & Roma *Claudiano* in ſec. Conſ. Stilic. audit *Mater Regumque Ducumque*, & Agrippæ proinde, inter eos duces haud infimi, mater erat. Unde *Manilius* Lib. I.

Et Cato fortunæ victor, matrisque ſub armis
Miles Agrippa ſuæ.

Vid. ill. *Spanhem.* de Uſ. & Præſt. Num. Diſſ. VII. p. 612. ſeq. Conf. & Cel. *Lamp.* in Pſ. XLV. p. 560. & Ven. *Wolf.* ad Gal. l. c. p. 764. אשׁה fœmina, Ef. XLV, 10. בן אשׁה filius fœminæ, 2 Par. II, 14. רחם matrix, Amos. I, 11.

Μῆτι, numquid. אל נא יחר ne quæſo accendatur, ſc. ira, Gen. XVIII, 30. 32.

Μήτρα, matrix, uterus. קבה venter, Num. XXV, 8. רחם 1 Reg. I, 5. Κύριος ἀπέκλεισε τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς, ſc. μήτρα, Dominus occluſerat uterum ejus. Vid. & v. 6. רחמים plur. ex רחם miſerationes, 3 Reg. III, 26.

Μητρόπολις, metropolis, præcipua urbs. אב pater, Joſ. XXI, 11. אם mater, 2 Reg. XX, 19. עיר ממלכה urbs regni, i. e. regia, Joſ. X, 2. עיר פרזות urbs pagorum, Eſth. IX, 19.

Μηχανάω, machinor, excogito. מחשׁבת excogitatio, 2 Par. XXVI, 15.

Μηχανὴ, machina, præſertim bellica. חשׁבנות plur. excogitata, 2 Par. XXVI, 15. ἐποίησε μηχανὰς, faciebat machinas bellicas. Conf. 1 Macc. V, 30. VI, 20. 31. 37. 51. 52. & *Ælianum* Var. L. III. c. 16. עלילות plur. actiones, molimina, *Sym.* Pſ. IX, 12. μηχανὰς αὐτοῦ, machinationes ejus. Vide *Druſium* ad h. l. *Heſychius*: Μηχανὴ, τέχνη, ἐπίνοια, βουλεύματα, ἅμαξαι, συμπεράσματα, (leg. f. συμπλάσματα) καὶ ὄργανά τινα μηχανικὰ, ἐν οἷς προσδεσμούμενα τὰ κτήνη ἀλήθουσιν. Μηχαναὶ, artes, commenta, conſilia, curſus, confictiones, & inſtrumenta quædam mechanica, quibus jumenta alligata molunt.

Μηχάνημα, machinamentum. עלילה *Sym.* Pſ. LXV, 5. LXXVI, 13. Vid. & 2 Macc. XIII, 9.

Μηχα-

Μηχάνωμα, ſtructura arte facta, cingula artificioſa. חשב *Incert.* Exod. XXVIII, 27. *Sym.* Lev. VIII, 7. *Heſychius:* Μηχανώματος, διαζώσματος. Μηχανώματος, *cingulæ.*

Μιαίνω, polluo, inquino, ſtupro. אשם reus ſum, Jer. L, 7. גאל vindico, Thren. IV, 14. הגאיל hiph. *Al.* Eſ. LXIII, 3. ἐμόλυνα. החטיא hiph. peccare facio, Deut. XXIV, 4. הזניח hiph. abjicio, 2 Par. XXIX, 19. הניח hiph. a נוח relinquo, Eccleſ. VII, 19. חלל : נחל pih. & niph. Gen. XLIX, 4. Exod. XX, 25. Ezech. VII, 24. חנף : החניף Kal & hiph. Jer. III, 1. 2. טהר pih. purgo, Ezech. XXIV, 13. טמא Gen. XXXIV, 13. ὅτι ἐμίαναν Δεινάν, *quod ſtupraſſent Dinam.* Vid. & v. 5. & 27. & conf. Job. XXXI, 11. ubi μιᾶναι ἀνδρὸς γυναῖκα (in textu Hebr. aliter.) eſt *ſtuprare alicujus uxorem.* Ita & apud *Heſychium:* Ἐμίηνεν, ἐν μίξει διέφθειρεν. Ἐμίηνεν, *ex concubitu ſtupravit.* טמא nom. pollutus, Num. VI, 12. Agg. II, 14. טמא ואשם pollutus & reus, Lev. V, 2. טמאים immundities, Num. V, 19. למד pih. doceo, Jer. II, 33.

Μιαιφόνος, homicida, qui cæde ſe polluit. דם ſanguis, *Sym.* Pſ. XXV, 9. μιαιφόνων. Vid. & 2 Macc. IV, 38. XII, 6. *Heſychius:* Μιαιφόνος, μεμιασμένος φόνῳ, μιαινόμενος τοῖς φόνοις, μεμολυσμένος φονεύσει. (*Jun.* leg. φονευτής, *Gronov.* φονευόμενος.) Μιαιφόνος, *pollutus cæde, ſuperus cædibus, inquinatus cædibus.* *Suidas:* Μιαιφόνος, ὁ φονεύς, καὶ ὁ λῃστής. *Μιαιφόνος, homicida & latro.*

Μίανσις, pollutio, טמא infin. pih. Lev. XIII, 44.

Μιαρὸς, impurus, ſceleribus pollutus, ſceleſtus. 2 Macc. IV, 19. V, 16. VII, 34. IX, 13. *Heſychius:* Μιαρὸς, μεμολυσμένος αἵματι ἀκαθάρτῳ. Μιαρὸς, *inquinatus ſanguine impuro.*

Μίασμα, inquinamentum. בצע lucrum, Ezech. XXXIII, 31. פגול abominatio, Lev. VII, 18. שקוץ idem, Jer. XXXII, 34.

Μιασμὸς, pollutio, טמא *Aqu.* Deut. XXVI, 14. *Sym.* Pſ. CXXXVIII, 19. Sap. XIV, 26. 1 Macc. IV, 43.

Μίγμα, mixtura. Sir. XXXVIII, 8.

Μίγνυμι, miſceo, conjungo. התערב hithp. miſceo me, 4 Reg. XVIII, 23. μίχθητε δὴ τῷ κυρίῳ μου, *conjungatis quæſo vos cum domino meo.* Vid. & Eſ. XXXVI, 8. Pſ. CV, 34. ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, *commiſcebant ſe gentibus.* Conf. *Grævii* not. ad *Lucian.* Soloeciſt. p. 744. Prov. XX, 22. שית pono, Gen. XXX, 40. οὐκ ἔμιξεν αὐτὰ εἰς τὰ πρόβατα Λάβαν, *non conjungebat illos cum ovibus Laban.*

Μίγνυμαι ἀσεβεῖ, miſceor impio. התעבר hithp. excandeſco (forte hic legerunt התערב) Prov. XIV, 16.

Μικρολόγος, qui rei parvæ rationem habet, ſordidus, parcus. Sir. XIV, 3. ἀνδρὶ μικρολόγῳ ἐ καλὸς ὁ πλᾶτος, viro ſordido non bonæ divitiæ. Suidas: Μικρολόγος. σκνιπός. φειδωλός. Μικρολόγος ſordidus, parcus. Ita etiam Lex. Cyrilli MS. Brem. niſi quod pro σκνιπὸς male in eo legatur σκνιφός. Lex. vet. Μικρολόγος, ſordidus. Idem: Μικρολογία, parſimonia. Conf. Theophraſtum Character. cap. 11. & Caſauboni not. ad eund.

Μικρὸς, parvus, exiguus, paucus, levis, humilis. אגמון juncus, Eſ. IX, 14. גבא foſſa, Eſ. XXX, 14. זעיר pauxillum, Job. XXXVI, 2. μεῖνόν με μικρὸν (pro κατὰ μικρὸν χρόνον, conf. Lamb. Bos Ellipſ. Gr. p. 235. ſeq.) ἔτι, exſpecta me adhuc paululum. Vid. & Eſ. XXVIII, 10. 13. & conf. quæ ex profanis obſervat Cl. Schwartzius Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 916. ſeq. זעירה Chald. fœm. Dan. VII, 8. טמא impurus, Joſ. XXII, 19. ubi tamen Maſius, & Grabius pro μικρὰ bene legendum cenſent μιαρά. לחש muſſitatio, Eſ. XXVI, 16. מכל vitulus, 2 Reg. XVII, 20. παρῆλθον μικρὸν ὕδατος ſc. μέρος, tranſierunt parvam aquæ partem. מעט Gen. XXIV, 17. πότισόν με μικρὸν ὕδωρ, bibendum mihi da pauxillum aquæ. Vid. & v. 43. & Jud. IV, 19. Gen. XLIII, 2. πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα, emite nobis pauca edulia. Vid. & Gen. XLIV, 25. Gen XLVII, 9. μικραὶ καὶ πονηραὶ γεγόνασιν αἱ ἡμέραι, pauci & mali fuerunt dies. Exod. XVII, 4. ἔτι μικρὸν (ſc. διάστημα χρόνου ἐςὶ) καὶ καταλιθοβολήσουσί με, adhuc parum abeſt, quin lapidibus me obruant. Vid. & Jer. LI, 33. Oſ. I, 4. & conf. Lamb. Bos Ellipſ. Gr. p. 47. ſeq. Num. XVI, 13. μὴ μικρὸν (ſc. χρῆμα) τοῦτο: num hoc res parva vel levis vobis? Vid. & v. 9. 2 Reg. XII, 8. מעט מזער parum pauxillum, Eſ. X, 25. XXIX, 17. מצער pauxillum, Gen. XIX, 20. Pſalm. XLI, 8. Eſ. LXIII, 18. נקל part. niph. a קלל levis, Ezech. VIII, 17. μὴ μικρὰ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τὸ ποιεῖν τὰς ἀνομίας; num levia vel res exigui momenti videntur domui Iſraël, peccata facere? Sic Ælianus Var. L. II. c. 27. μικρὰ appellat res leves, vel exigui momenti. צאצאים plur. prognati, Eſ. XXII, 24. צעד greſſus, (hic legerunt צעיר) Thren. IV, 18. צעיר Al. Jud. VI, 15. & Zach. XIII, 7. קטן Jer. XXXI, 34. πάντες εἰδήσουσί με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν, omnes cognoſcent me a parvo illorum usque ad magnum illorum. Vid. & Jer. VI, 13. XLII, 1. 4 Reg. XXIII, 2. XXIV, 46. & conf. ἀπὸ μικροῦ ἕως Μεγάλου, Act. VIII, 10. & Hebr. VIII, 11. & ad h. l. Wolfium p. 691. & Auctores ibi laudatos. Adde Cl. Schwartzii Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 917. למרחוק e longinquo, Job. XXXVI,

5. ubi tamen *Al.* pro μικρὰν rectius μακράν. שפל humilis, Ezech. XVII, 6. εἰς ἄμπελον ἀσθενοῦσαν, καὶ μικρὰν τῷ μεγέθει, *in vitem infirmam, & humilem altitudine.* שצף paucu-lum, Eſ. LIV, 8.

Μικροῦ, pro ὥστε μικροῦ πράγματος δεῖν, ut a parvo negotio abeſſet, vel parum abfuit, quin. כמעט ſicut parum, Gen. XXVI, 10. μικροῦ ἐκοιμήθη τις ἐκ τοῦ γένους μου μετὰ τῆς γυναικός σου, *parum abfuit, quin aliquis ex genere meo rem habuiſſet cum uxore tua.* Ita *Xenophon* Κύρ. Παιδ. I. μικροῦ ἐξετραχήλισεν αὐτὸν, *parum abfuit, quin dejeciſſet eum.* Conf. *Lamb. Bos* Ellipſ. Gr. p. 262. *Suidas*: Μικροῦ δεῖν. παραμικρόν. καὶ χωρὶς τοῦ δεῖν. μικροῦ τὰ πράγματα μετακινήσαντος. ἀντὶ τοῦ παρολίγον. παραμικρόν. Μικροῦ δεῖν, *propemodum. Dicitur etiam* μικροῦ *absque verbo* δεῖν. " *Cum propemodum ſtatum rerum evertiſſet.*" Sunt hæc verba *Eunapii*, ut diſcimus ex *Suida* v. Μικροῦ poſt v. Μικρολόγος. Eadem ratione eodemque ſenſu uſurpatur ὀλίγου. Vide *Ælianum* Var. L. IV. c. 8. ibique *Perizonium*, & *Heſychium* in Ὀλίγου δεῖν.

Κατὰ μικρὸν ſc. διάστημα, fere, propemodum. כמעט Ezech. XVI, 46.

Κατὰ μικρὸν μικρὸν, ſenſim; paulatim. מעט מעט parum parum, Exod. XXIII, 30. Deut. VII, 22.

Μικρὸν ὅσον ὅσον, perexiguum, perpuſillum. כמעט רגע ad parvum momentum, Eſ. XXVI, 20. Conf. Hebr. X, 37. & ad h. l. B. *Wolfium* p. 736. Gloſſ. MS. in Cantica Script. Ὅσον ὅσον, ὀλίγον ὀλίγον. Ὅσον ὅσον, *parvum parvum.*

Παρὰ μικρὸν, pene, propemodum. כמעט Pſ. LXXII, 2.

Μικρὸν ποιέω, parvum facio, minuo. הקטין hiph. Amos. VIII, 5.

Ὡς μικρὸν ſc. χρόνον, vel διάστημα, ad exiguum tempus, vel ſpatium. כמעט 2 Par. XII, 7. δώσω αὐτοὺς ὡς μικρὸν εἰς σωτηρίαν. *dabo illos ad exiguum tempus in ſalutem.* Similiter ἐπὶ μικρὸν dixit *Plutarchus* pro Nobil. pro ἐπὶ μικρὸν χρόνον. Vide *Wolfii* notas ad eund. p. 103. in Anecdotis Græc. T. IV. ubi etiam ex *Euſtathio* obſervat, quod ἐπὶ δηρὸν alias Græcis ἐμφατικῶς dicatur pro ἐπὶ πολὺν χρόνον. Conf. & *Phavorinum* in Ἐπὶ δηρόν. Cant. III, 4. ὡς μικρὸν ὅτε παρῆλθον ἀπ' αὐτῶν, *ad exiguum ſpatium, quam præterirem ab illis.*

Μικρότερος, comparat. minor. צעיר Jud. VI, 15. קטן 1 Reg. IX, 21. XVII, 14.

Μικρότατος, ſuperlat. minimus. קטן 2 Par. XXI, 17. צעיר parvus, Sym. Pſ. LXVII, 28.

Μίγνυμαι ἀνόμῳ, miſceor impio. התעבר hithp. excandeſco (forte hic legerunt התערב) Prov. XIV, 16.

Μικρολόγος, qui rei parvæ rationem habet, ſordidus, parcus. Sir. XIV, 3. ἀνδρὶ μικρολόγῳ οὐ καλὸς ὁ πλοῦτος, *viro ſordido non bonæ divitiæ.* *Suidas*: Μικρολόγος. σκνιπός. φειδωλός. Μικρολόγος *ſordidus, parcus.* Ita etiam Lex. *Cyrilli* MS. Brem. niſi quod pro σκνιπὸς male in eo legatur σκνιφός. Lex. vet. Μικρολόγος, *ſordidus.* Idem: Μικρολογία, *parſimonia.* Conf. *Theophraſtum* Character. cap. 11. & *Caſauboni* not. ad eund.

Μικρὸς, parvus, exiguus, paucus, levis, humilis, אגמון juncus, Eſ. IX, 14. גבא foſſa, Eſ. XXX, 14. זעיר pauxillum, Job. XXXVI, 2. μεῖνόν με μικρὸν (pro κατὰ μικρὸν χρόνον, conf. *Lamb. Bos* Ellipſ. Gr. p. 235. ſeq.) ἔτι, *exſpecta me adhuc paululum.* Vid. & Eſ. XXVIII, 10. 13. & conf. quæ ex profanis obſervat *Cl. Schwartzius* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 916. ſeq. זעירה Chald. fœm. Dan. VII, 8. טמא impurus, Joſ. XXII, 19. ubi tamen *Maſius*, & *Grabius* pro μικρὰ bene legendum cenſent μιαρά. לחש muſſitatio, Eſ. XXVI, 16. מיכל rivulus, 2 Reg. XVII, 20. παρῆλθον μικρὸν ὕδατος ſc. μέρος, *transferunt parvam aquæ partem.* מעט Gen. XXIV, 17. πότισόν με μικρὸν ὕδωρ, *biberulum mihi da pauxillum aquæ.* Vid. & v. 43. & Jud. IV, 19. Gen. XLIII, 2. πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα, *emite nobis pauca edulia.* Vid. & Gen. XLIV, 25. Gen XLVII, 9. μικραὶ καὶ πονηραὶ γεγόνασιν αἱ ἡμέραι, *pauci & mali fuerunt dies.* Exod. XVII, 4. ἔτι μικρὸν (ſc. διάστημα χρόνου ἐστὶ) καὶ καταλιθοβολήσουσί με, *adhuc parum abeſt, quin lapidibus me obruant.* Vid. & Jer. LI, 33. Oſ. I, 4. & conf. *Lamb. Bos* Ellipſ. Gr. p. 47. ſeq. Num. XVI, 13. μὴ μικρὸν (ſc. χρῆμα) τοῦτο: *num hoc res parva* vel *levis vobis?* Vid. & v. 9. 2 Reg. XII, 8. מעט מזער parum pauxillum, Eſ. X, 25. XXIX, 17. מצער pauxillum, Gen. XIX, 20. Pſalm. XLI, 8. Eſ. LXIII, 18. נקל part. niph. a קלל levis, Ezech. VIII, 17. μὴ μικρὰ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τὸ ποιεῖν τὰς ἀνομίας; *num levia* vel *res exigui momenti videntur domui Iſraël, peccata facere?* Sic *Ælianus* Var. L. II. c. 27. μικρὰ appellat *res leves*, vel *exigui momenti.* צאצאים plur. prognati, Eſ. XXII, 24. צעד greſſus, (hic legerunt צעיר) Thren. IV, 18. צעיר *Al.* Jud. VI, 15. & Zach. XIII, 7. קטן Jer. XXXI, 34. πάντες εἰδήσουσί με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν, *omnes cognoſcent me a parvo illorum usque ad magnum illorum.* Vid. & Jer. VI, 13. XLII, 1. 4 Reg. XXIII, 2. XXIV, 46. & conf. ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, Act. VIII, 10. & Hebr. VIII, 11. & ad h. l. *Wolfium* p. 691. & Auctores ibi laudatos. Adde Cl. *Schwartzii* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 917. למרחוק e longinquo, Job. XXXVI,

3.

5. ubi tamen *Al.* pro μικρὰν rectius μακράν. שפל humilis, Ezech. XVII, 6. εἰς ἄμπελον ἀσθενοῦσαν, καὶ μικρὰν τῷ μεγέθει, *in vitem infirmam, & humilem altitudine.* קצף paucu-lum, Eſ. LIV, 8.

Μικρῦ, pro ὅτι μικρῦ πράγματος δεῖ, ut a parvo negotio abeſſet, vel parum abfuit, quin. כמעט ſicut parum, Gen. XXVI, 10. μικρῦ ἐκοιμήθη τις ἐκ τῦ γένους μου μετὰ τῆς γυναικός σου, *parum abfuit, quin aliquis ex genere meo rem habuiſſet cum uxore tua.* Ita *Xenophon* Κύρ. Παιδ. 1. μικρῦ ἐξετραχήλισεν αὐτὸν, *parum abfuit, quin dejeciſſet eum.* Conf. *Lamb. Bos* Ellipſ. Gr. p. 262. *Suidas*: Μικρῦ δεῖν. παραμικρόν. καὶ χωρὶς τῦ δεῖν. μικρῦ τὰ πράγματα μεταχινήσαντες. ἀντὶ τῦ παρολίγον. παραμικρόν. Μικρῦ δεῖν, *propemodum. Dicitur etiam* μικρῦ *abſque verbo* δεῖν. " *Cum propemodum ſtatum rerum evertiſſet.*" Sunt hæc verba *Eunapii*, ut diſcimus ex *Suida* v. Μικρῦ poſt v. Μικρολόγος. Eadem ratione eodemque ſenſu uſurpatur ὀλίγυ. Vide *Ælianum* Var. L. IV. c. 8. ibique *Perizonium*, & *Heſychium* in Ὀλίγυ δεῖν.

Κατὰ μικρὸν ſc. διάστημα, fere, propemodum. כמעט Ezech. XVI, 46.

Κατὰ μικρὸν μικρὸν, ſenſim; paulatim. מעט מעט parum parum, Exod. XXIII, 30. Deut. VII, 22.

Μικρὸν ὅσον ὅσον, perexiguum, perpuſillum. כמעט רגע ad parvum momentum, Eſ. XXVI, 20. Conf. Hebr. X, 37. & ad h. l. B. *Wolfium* p. 736. Gloſſ. MS. in Cantica Script. Ὅσον ὅσον, ὀλίγον ὀλίγον. *Oσον ὅσον, parvum parvum.*

Παρὰ μικρὸν, pene, propemodum. כמעט Pſ. LXXIII, 2.

Μικρὸν ποιέω, parvum facio, minuo. הקטין hiph. Amos. VIII, 5.

Ὡς μικρὸν ſc. χρόνον, vel διάστημα, ad exiguum tempus, vel ſpatium. כמעט 2 Par. XII, 7. δώσω αὐτοὺς ὡς μικρὸν εἰς σωτηρίαν. *dabo illos ad exiguum tempus in ſalutem.* Similiter ἐπὶ μικρὸν dixit *Plutarchus* pro Nobil. pro ἐπὶ μικρὸν χρόνον. Vide *Wolfii* notas ad eund. p. 193. in Anecdotis Græc. T. IV. ubi etiam ex *Euſtathio* obſervat, quod ἐπὶ δηρὸν alias Græcis ἰδιωτικῶς dicatur pro ἐπὶ πολὺν χρόνον. Conf. & *Phavorinum* in Ἐπὶ δηρόν. Cant. III, 4. ὡς μικρὸν ὅτε παρῆλθον ἀπ' αὐτῶν, *ad exiguum ſpatium, quam præterirem ab illis.*

Μικρότερος, comparat. minor. צעיר Jud. VI, 15. קטן 1 Reg. IX, 21. XVII, 14.

Μικρότατος, ſuperlat. minimus. קטון 2 Par. XXI, 17. צעיר parens, Sym. Pſ. LXVII, 28.

Μικρότης, parvitas. קֹטֶן parvus, 3 Reg. XII, 10.

Μικρόψυχος, pusillanimis. קְצַר רוּחַ angustus ſpiritu, Prov. XIV, 31.

Μικρύνω, minuo. קָטֹן parvus ſum. *Aqu.* Gen. XXXII, 10. ἐμικρύνθην, *minor ſum.* Sic enim pro ἐμακρύνθην bene legendum cenſet *Druſius* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 43. Sir. XXXV, 7.

Μικρῶς, exigue, tenuiter. 2 Macc. XIV, 8.

Μίλτος, rubrica, minium. שָׁשַׁר Jer XXII, 14. Vid. & Sap. XIII, 14. *Heſychius*: Μίλτος, εἶδος ἐρυθρὸν σινώπιδος. (*Salm.* σινώπιδος) Μίλτος, *ſpecies rubra ſinopidis.* *Suidas*: Μίλτος. χρώματος εἶδος ἐρυθροῦ. Μίλτος, *genus coloris rubri.* Vide & quæ ibi ex *Homero*, Epigrammate quodam, & *Ariſtophane* affert.

Μιμέομαι, imitor. Sap. IV, 2. XV, 9.

Μίμημα, imitatio. Sap. IX, 8.

Μινυρίζω, leni voce cano, cantillo, ſuavem vocem edo. הִגָּיוֹן meditatio, *Incert.* Pſ. XLVIII, 5. μινυρίσει. *Heſychius*: Μινυρίζει, ὀλίγῃ φωνῇ καὶ ἐκτρεπεῖ χρῆται. (Sic enim haut dubie legend. pro ὀλίγῃ φωνῇ, καὶ οἱ κατεχρῆται. Conf. *Suidam* in v. Μινυρίζω.) ἢ ἐυφώνως λέγει. Μινυρίζει, *leni & lugubri voce utitur; Vel ſuavem vocem edit.*

Μίσγω, miſceo. מָהוּל Eſ. I, 22. נָגַע tango, Oſ. IV, 2. αἵματα ἐφ᾽ αἵμασι μίσγουσι, *ſanguinem ſanguine miſcent.*

Μισέω, odi, odio habeo, minus amo. זָעַם deteſtor, Prov. XXII, 14. מָאַס ſperno, Prov. XVI, 3. Eſ. XXXIII, 15. LIV, 6. צָרַר arcto, Pſ. LXXIII, 5. קוּם ſurgo, Pſ. LXXIII, 24. שָׁאַף haurio, Ezech. XXXVI, 3. שׂטם *Samaritan.* Gen. XLIX, 23: ἐμίσησαν. שָׂנֵא Gen. XXIX, 3. ὅτι ἐμισεῖτο Λεία, *quod minus amaretur Lea.* Vid. & v. 31. & conf. v. 30. & *Vorſtii* Philol. S. c. 5. p. 154. aliosque, quos citat *Wolfius* ad Act. XIV, 26. p. 684. 2 Reg. XIII, 15. μέγα τὸ μῖσος, ὃ ἐμίσησεν αὐτὴν, *magnum odium, quo proſecutus eſt illum.* שְׂנָא Chald. part. Dan. IV, 17. שִׂנְאָה odium, Ezech. XXXV, 11. שְׂנוּאָה fœm. exoſa, Deut. XXI, 15. שֹׁנְאֵי מִשְׁפָּט *Al.* Job. XXXIV, 17. μισοῦντα.

Μισητὸς, odioſus. זָעַם deteſtor, Prov. XXIV, 24. שְׂנוּאָה part. pah. Prov. XXX, 23 μισητὴ γυνὴ, *mulier odioſa.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μισητή, στυγερά, ἢ ἀκάθαρτος. Μισητὰ, *odioſa; vel impura.* *Heſychius*: Μισητὸς, μίσους ἄξιος, ἄπληστος. Μισητὸς, *odio dignus, inexplebilis.* Alias Grammatici inter μισητὸν, & μιςητὸν diſtinguunt. *Thomas Magiſter*:

Μισ-

Μισητὴ, ἡ μίσους ἀξία οὖσα· μισήτη δὲ βαρυτόνως, ἡ καταφερὴς. Μισητὴ, *mulier odio digna. μισήτη vero gravi tono in venerem proclivis.* Vide & *Ammonium* de ſimil & differ. vocab. τὸ Μισητή. De hac etiam voce *Suidas*: Μισήτην, τὴν καταφερῆ γυναῖκα ἔλεγον, οὐ παρὰ τὸ μῖσος, ἀλλὰ παρὰ τὸ μίσγεσθαι. *Meretricem ſic vocabant mulierem in venerem proclivem: non a voce* μῖσος, *i. e. odium, ſed a* μίσγεσθαι, *i. e. miſceri.* Idem loca vocem, quibus vox eo ſenſu legitur, ſubjungit. Conf. *Scholiaſtem Ariſtophanis* Av. v. 1619. Unde diſcimus etiam, quod *Ariſtophani* in Plut. μισητία ſit πορνεία, *ſcortatio.* Locus occurrit v. 990. Vide & Sap. XIV, 9. Sir. X, 7.

Μισητὸν ποιέω, odioſum facio. עכר perturbo, Gen. XXXIV, 30.

Μισθαρνέω, mercedem capio. שכר mercede conduco, *Al.* 1 Reg. II, 5. ἐμισθαρνήσαν. השתחוה hithp. a שחה incurvo me, *Sym.* 1 Reg. II, 36. ἵνα μισθαρνήσῃ. Hic annotante Cl. *Montfaucono*, non verba, ſed ſenſum, prout ipſe capiebat, conſectatur. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μισθαρνεῖν, μισθὸν λαμβάνειν. Μισθαρνεῖν, *mercedem accipere. Heſychius*: Μισθαρνὴς, ὁ λατρεύων μισθῷ. ἢ ὁ μισθὸν (ita leg. pro μισθῶν) ἀφαιρῶν καὶ ἀντικαταλλάσσων. Μισθαρνὴς, *miniſtrans mercede. Vel mercedem auferens, & viciſſim permutans.* Idem: Μισθαρνία, ἡ ἐπὶ μισθῷ γινομένη ἐργασία. Μισθαρνία, *quod pro mercede fit opus.*

Μίσθιος, mercenarius. שכיר Job. VII, 1. *Incert.* Lev. XXV, 5. Vid. & Tob. V, 10. Sir. VII, 21.

Μισθὸς, merces, præmium. אבן lapis, Prov. XVII, 8. אשכר donum, Ezech. XXVII, 15. אתנן merces meretricia, Eſ. XXIII, 18. מחיר pretium, Mich. III, 11. משכרת Gen. XXIX, 15. XXXI, 7. עזבונים plur. nundinæ, Ezech. XXVII, 27. 33. פעל operis merces, Job. VII, 2. פעלה idem, Lev. XIX, 13. שכיר mercenarius, Deut. XXIV, 14. שכר Gen. XV, 1. Pſ. CXXVI, 4. שקר Prov. XI, 18.

Μισθὸν πιστὸν λαμβάνω, mercedem certam accipio. נמלט niph. evado, Prov. XI, 21.

Μισθὸν συνάγω, mercedem colligo. השתכר hithp. a שכר mercedem reporto, Agg. I, 6.

Μισθόομαι, mercede conduco. כרה emo, Oſ. III, 2. שכר Gen. XXX, 16. Deut. XXIII, 4. שכר merces, Zach. XI, 12. שכיר mercede conductus, *Al.* Eſ. VII, 20. μεμισθωμένῳ.

Μισθοφορία, merces. [illegible] *Sym.* 1 Sam. XVII, 18.

Μίσθωμα, merces meretricia. אתנה Oſ. II, 12. אתנן Deut. XXIII, 19. Exod. XVI, 30. [illegible] contentio, Prov.

XIX,

XIX, 18. נגה Ezech. XVI, 32. נדנים plur. Ezech. XVI, 32. Eodem ſenſu vox occurrit in fragmento *Æliani*. *Suidas*: Μίσθωμα. ὁ μισθὸς ὁ ἑταιρικός. Αἰλιανός· Ἡ δὲ οὐ προσῆκε, φάσκουσα εἶναι μίσθωμα, τὸ ἑαυτὴν παραβαλεῖν ἀνδρὶ ἀγνῶτι. Μίσθωμα, *merces quæ meretrici datur*. *Ælianus*: *Illa vero* (donum) *repudiavit dicens*, *meretricis eſſe*, *mercede accepta*, *viro ignoto gratificari*.

Μισθωτὸς, mercenarius, mercede conductus. שכיר Exod. XII, 45. XXII, 15.

Μισοξενία, inhoſpitalitas. Sap. XIX, 13. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μισοξενίαν, ἀπανθρωπίαν, φιλοψυχίαν. Μισοξενίαν, *inhumanitatem*.

Μισοποιέω, hoſtilia facio. שנא part. oſor, *Aqu.* Pſalm. LXXX, 13. μισοποιοῦντες. איב inimicus, Pſ. LXXXII, 3.

Μισοποιὸς, hoſtilia faciens, hoſtis. שנא part. oſor, *Sym.* Pſ. LXXX, 13. μισοποιοί.

Μισοπονηρέω, odium improbitatis oſtendo. 2 Macc. IV, 49. Τύριοι μισοπονηρήσαντες; *Tyrii improbitatis odium habentes*. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μισοπονηρήσαντες, μισήσαντες τὰ κακά. Μισοπονηρήσαντες, *odio proſequentes mala*. Vid. & 2 Macc. III, 1.

Μισοπονηρία, odium improbitatis. 2 Macc. III, 1.

Μῖσος, odium. שנאה 2 Reg. XIII, 15. Pſ. XXIV, 20. CVIII, 2. שנינה dicterium, Jer. XXIV, 9.

Μίτρα, mitra, faſcia capitis, zona, cingulum. מעיל pallium, Ezech. XXVI, 16. מצנפת cidaris, Exod. XXVIII, 33. Lev. VIII, 9. פאר ornamentum, Eſ. LXI, 10. פארי מגבעות ornamenta tiararum, Exod. XXXIX, 27. Vid. & Judith. XVI, 6. Bar. V, 2. Judith. IX, 3. ἔλυσαν μήτραν (ſic enim *Grotius* ad h. l. *Eſſelius* Adv. S. L. II. c. 24. p. 166. & *Dougtæus* Anal. Sacr. P. II. Exc. 4. pro μήτραν bene legendum cenſent.) παρθένου, *ſolverunt zonam virginis*. Ita *Moſchus* Idyll. 2. circa fin. λύσε δὲ οἱ μίτρην, *ſolvit autem illi zonam*. Vide & *Theocritum* Idyll. 27. v. 54. & conf. Ill. *Spanhemii* Obſ. ad *Callimach*. p. 11. 135. & 140. Cl. *Schlægeri* Diſſ. de Diana Ἀντιζύγιᾳ p. 11. & Doct. *Ungeri* Anal. de Cingulis p. 240. ſeq. *Heſychius*: Μίτρα, ἡ χαλκῆ λεπὶς, διάδημα, ζώνη, θώραξ, ταινία. Μίτρα, *ærea lamina*, *diadema*, *zona*, *thorax*, *faſcia*. Gloſſ. MS. in Proph. Μίτρα, τὸ βαρβαρικὸν διάδημα τῆς κεφαλῆς. Μίτρα, *barbaricum diadema capitis*. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μίτρα, ζώνη παρὰ τὸ μέτωπον. (MS. μέτωπον.) Μίτρα, *zona ad frontem*. Gloſſ. in Octateuch. Μίτρα, διάδημα ἢ ζώνη.

Μνᾶ,

Μνᾶ, contr. ex μνάα Jon. mina libra vel pondo auri vel argenti. מנה 3 Reg. X, 17. Eſd. II, 69. Ezech. XLV, 12. Conf. quæ notavi in v. Ἀμνάς, & Ἀμνός. Heſychius: Μνᾶ, λίτραι δύο. Ὁ δὲ ἅγιος Ἐπιφάνιος, λίτρας μιᾶς διμοίρου (leg. ex Epiphan. de Pond. & Menſ. p. 183. λίτρας μιᾶς καὶ διμοίρου.) Μνᾶ, libræ duæ. Sancto autem Epiphanio eſt unius libræ & beſſis. Conf. quæ ex Heſychio notavi in v. Χρύσεος, & Bernardum de Menſ. & Pond. p. 181. & alios, quos citat Wolfius ad Luc. XIX, 18. p. 737.

Μνάομαι vel μιμνήσκω, memini, recordor. התעורר hithp. ab עור excito me, Eſ. LXIV, 7. זכר Eſ. LXIII, 7. τὸ ἔλεος Κυρίου ἐμνήσθην, miſericordiæ Domini recordatus ſum. נשא fero, it. elevo, Gen. XL, 13. 20. Pſ. XV, 4. פקד viſito, Eſ. XXVI, 16. תפש prehendo, Ezech. XXI, 23. שמר cuſtodio, Incert. Deut. V, 12.

Οὐ μὴ μνήσομαι, non recordor. סלח condono, Jer. XXXIII, 8.

Μνεία, memoria, recordatio. זכר Pſ. CX, 4. Eſ. XXVI, 8. זכר infin. Deut. VII, 18. Jer. XXXI, 20. Thren. III, 20.

Μνεία γίνεται, recordatio fit. נזכר niph. Eſ. XXIII, 16. Ezech. XXI, 32.

Μνεία ἐστὶ, recordatio eſt. נזכר niph. Zach. XIII, 2.

Μνείαν ποιέω, recordationem facio, recordor. זכר recordor, Job. XIV, 13.

Vid. alibi ἐν Ὀδύνῃ μνείαν ποιέω.

Μνῆμα, monumentum, ſepulchrum. קבר Exod. XIV, 11. Num. XI, 34. קבורה Ezech. XXXII, 23. 25. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μνήματα, οἱ τάφοι. Μνημεῖα, ſepulchra.

Μνημεῖον, idem. עפר pulvis, Aqu. Sym. Theod. Eſ. XXVI, 19. קבר Gen. XXIII, 6. קבורה Gen. XXXV, 20. Vid. & Sap. X, 7.

Μνήμη, memoria, recordatio. זכר Pſ. XXIX, 4. XCVII, 12. זכרון Eccleſ. I, 11. II, 16. מזכיר part. hiph. a זכר commemoro, Sym. 2 Reg. VIII, 16. ἐπὶ τῆς μνήμης. עברה excandeſcentia, Sym. Amos. I, 11. ubi tamen pro μνήμην Lamb. Bos Proleg. in LXX. Int. cap. 3. bene legit μῆνιν.

Αἴρω τὴν μνήμην, tollo memoriam. תמימים plur. ex תמים integri, Prov. I, 12.

Μνημονεύω, memini, recordor. זכר Exod. XIII, 3. 1 Par. XVI, 12. 15. Pſ. LXII, 7. זכר recordatio, Pſ. VI, 5.

Μνη-

Μνημόσυνον, memoriale, monumentum. מזכרת Lev. II, 9. דכרנין Chald. plur. memorabilia, Eſd. IV, 15. זכר Exod. III, 15. XVII, 14. זכרון Exod. XII, 14. XIII, 9. Lev. XXIII, 24. מזכיר part. hiph. Eſ. LXVI, 3. נזכר part. niph. Eſth. IX, 26. ספר liber, Eſth. II, 22. עתיק durabile, Eſ. XXIII, 18.

Μνησικακέω, memor ſum malorum, infeſtus ſum. אשם reus ſum, Ezech. XXV, 12. גמל rependo, Joel. III, 4. חשב cogito, Zach. VII, 10. עשה בעברה facio in ira, Prov. XXI, 24. שטם odi, Gen. L, 15. Conf. *Ælianum* Var. L. XII. c. 49.

Μνησίκακος, memor malorum. נרגן ſemita, Prov. XII, 29.

Μνηστεύω, deſpondeo. ארש Deut. XX, 7. *ὅστις μεμνήστευται γυναῖκα, qui deſponſavit ſibi uxorem.* Vid. & Oſ. II, 19. 20. & conf. 1 Macc. III, 56. Deut. XXII, 23. *παρθένος μεμνηστευμένη ἀνδρὶ, virgo deſponſata viro.* Vid. & v. 25. 27. 28. & conf. Matth. I, 18. & Luc. I, 27. & ad h. l. Auctores laudatos *Wolfio* p. 559.

Μογιλάλος, difficulter loquens, mutus. אלם mutus, Eſ. XXXV, 6. *τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογιλάλων, diſerta erit lingua mutorum. Aqu. Sym. Theod.* Exod. IV, 11. *τίς ἐποίησε μογιλάλον; quis fecit mutum?* Vid. & *Quint. Edit.* Pſ. LV, 1. & conf. Marc. VII, 32. & ad h. l. *Keſſelii* Adv. Sacr. L. V. c. 5. p. 434.

Μοιχαλὶς, adultera. נאפת part. Kal fœm. Ezech. XVI, 37. XXIII, 45. מנאף part. pih. maſc. adulter, Mal. III, 5. מנאפת part. pih. fœm. Prov. XXX, 20. Oſ. III, 1.

Μοιχάομαι adulteror. נאף Jer. III, 8. V, 7.

Μοιχεία, adulterium. נאף infin. Oſ. IV, 2. נאופים plur. Jer. XIII, 27. נאפופים plur. Oſ. II, 2.

Μοιχεύω, Videtur quod μοιχάομαι, adulteror. נאף Exod. XX, 13. Lev. XX, 10. נאפים plur. adulteria, Ezech. XXIII, 43.

Μοιχὸς, adulter. נאף part. Kal, Job XXIV, 15. Prov. VI, 32. מנאף part. pih. Pſ. XLIX, 19. Eſ. LVII, 3.

Μόλιβδος, plumbum. עפרת Exod. XV, 10. Job. XIX, 24. Zach. V, 7.

Μόλις, vix, ægre. Sap. IX, 16. Sir. XXI, 22. XXVI, 24. XXIX, 7. XXXII, 8.

Μολόχη, malva, alias μαλάχη, a μαλάσσειν, *emollire*, quod ventrem emolliat. כול omnis, *Al.* Job. XXIV, 24.

Μόλοχ,

erant prædatores. Vid. & 4 Reg. VI, 23. XIII, 20. XXIV, 2. 4 Reg. XIII, 21. ἰδοὺ εἶδον τὸν μονόζωνα ſc. λόχον, *ecce videbant turmam prædatoriam.* Gloſſ. MS. in L. 4 Reg. Μονόζωνον, λόχον (MS vitioſe Μονόζωνον, λόγχον) ἤτοι ἐνεδρεύοντα, ἢ λῃστήν. Μονόζωνον, *turmam ſive inſidiantem, ſive latronem* In Cod. *Fabric.* legitur: Λόγον μονόζωνον ἐνεδρεύοντα λῃστήν. Sed & hic reſcribendum videtur: Μονόζωνον, λόχον ἐνεδρεύοντα, λῃστήν. 1 Par. VII, 4. μονόζωνοι δυνάμει παρατάξασθαι εἰς πόλεμον, *expediti in exercitu ad prælium ineundum.* Job XXIX, 25. κατεσκήνουν ὡσεὶ βασιλεὺς ἐν μονοζώνοις, *habitabam tanquam rex inter bellicoſos. Theod.* Job. XIX, 12. μονόζωνοι. *Olympiodorus* ad Job. XXIX, 25. Μονόζωνοι δέ εἰσιν οἱ τίμιοι τῶν στρατιωτῶν, οἱ μὴ τὸν αὐτὸν τοῖς ἄλλοις ζωστῆρα φοροῦντες. ἢ οἱ ἀσύντακτοι, καὶ οἱονεὶ λῃσταί. Μονόζωνοι *vero ſunt præſtantiores militum, qui non idem cum aliis cingulum geſtant: vel ſine ordine excurrentes, & quaſi latrones.* Cum *Olympiodoro*, & forte ex illo, eadem habet *Suidas.* Apud eundem Μονόζωνοι etiam exponuntur ἔφοδοι βάρβαροι, ἢ ἀπελάται μάχιμοι, *barbari regionem aliquam incurſantes. vel latrones, qui armati prædam abigunt. Iſidorus*: Οἱ μονόζωνοι στρατιωτικὰ τάγματα μηνύουσιν· ἢ βαρβαρικὰ στίφη· ἢ λῃστρικὰ συγκροτήματα. Οἱ μονόζωνοι *ſunt ordines militares: vel catervæ barbaricæ: vel coitiones prædatoriæ Heſychius*: Μονόζωνοι, οἱ τῶν πολεμίων κατάσκοποι, ἢ μάχιμοι, οὓς ἡμεῖς μονομάχους. Μονόζωνοι, *hoſtium exploratores, vel bellicoſi, quos nos* μονομάχους *appellamus.* Lex. *Cyrilli* MS Brem. Μονόζωνος, μάχιμος ἢ καὶ κατάσκοπος. Lex. *Cyrilli* MS. Bar. Μονόζωνος, μάχιμοι. ἢ ἐνσταλεῖς καὶ ξίφει στρατιῶται, και μὴ κατάφρακτοι. Μονόζωνος, *bellicoſi. Vel expediti & leviter armati milites, nec cataphracti.* Conf. v. Εὔζωνος

Μονόζωος, ſolitarie vivens. יחיד unicus, *Al.* Pſ. LXVII, 7. μονοζώους.

Μονοήμερος, diarius, unius diei. Sap. V, 15.

Μονόκερως, monoceros, unicornis. ראם & contr. רים & רם Num. XXIII, 22. Deut. XXXIII, 17. Job. XXXIX, 9. Pſ. XXVIII, 6. Poſteriori loco ita: καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων, *& dilectus tanquam filius unicornium.* Codicem quendam ibi pro μονοκερώτων habuiſſe μονοκέρωτος, colligo ex Lex. *Cyrilli* MS Brem. ubi inde procul dubio ita: Υἱὸς μονοκέρωτος, ὁ Χριστὸς, ὡς υἱὸς τῆς μονοειδοῦς ἀληθείας. *Filius monocerotis, Christus, tanquam filius uniformis veritatis.* רמים excelſus, Pſ. LXXVII, 75. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μονόκερως, εἶδος θηρίου. Μονόκερως, *genus animalis.* Vide *Bochartum* Hier. P. I. L. III. c. 26.

Μονομαχέω, ſingulare certamen ineo, in duello pugno.

 נלחם יחד

יחד נלחם niph. pugno ſimul, 1 Reg. XVII, 10. Conf. *Æliani* Var. L. X. c. 22.

Μονόομαι ſolus relinquor, ſum ſolitarius. it. unior, unus fio. גלמוד ſolitarius, *Al.* Job. III, 7. ἡ νὺξ ἐκείνη εἴη μεμονωμένη, *nox illa ſit ſolitaria*, h. e. deſtituta a conventu hominum ſive lætantium, ſive convivantium, ut bene exponunt Interpretes. Conf. 1 Tim. V, 5. ubi vidua dicitur μεμονωμένη, *ſolitaria*, h. e. filiis & nepotibus deſtituta. *Heſychius*: Μεμονωμένος, ἐγκαταλελειμμένος. Μεμονωμένος, *deſertus*. יחד adunor, *Aqu.* Gen. XLIX, 6. μὴ μονωθήτω, *ne uniatur*, *ne una fiat*.

Μόνορχις, unum teſticulum habens. מרוח אשך attritus teſte, Lev. XXI, 20.

Μόνος, ſolus. בדד Thren. I, 2. πῶς ἐκάθισε μόνη ἡ πόλις ἡ πεπληθυμμένη; *quomodo ſedet ſola civitas plena populo?* i. e. quomodo Jeruſalem, frequens illa civitas, ſolitudo facta eſt? Vid. *Feſſelii* Adv. Sacr. L. IV. c. 2. p. 308. לבדד Num. XXIII, 9. לבד Gen. II, 18. XXI, 28. 29. בגפו in corpore ſuo, Exod. XXI, 3. 4. יחיד unicus, *Sym.* Pſ. XXIV, 17. Vid. & LXX. Gen. XI, 3. 17. & Deut. VI, 13. ubi pro voce μόνος nihil in textu Hebr. legitur.

Vid. alibi Εἷς μόνος.

Κατὰ μόνας. Vid. in Καταμόνας.

Μὴ μόνος, num ſolus. הרק אך an tantummodo. Num. XII, 2.

Μονότης, unitas. יחיד unicus, *Sym.* Pſ. XXI, 21. XXXIV, 20. μονότητα.

Μονότροπος, ſolitarius. יחיד unicus, Pſ. LXVIII, 7. ὁ Θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ, *Deus habitare facit ſolitarios in domo.* *Suidas* Μονοτρόπους, &, ut videtur, ex h. l. interpretatur τοὺς ἕνα σκοπὸν ἔχοντας, καὶ τοὺς ἀρετῆς μόνης ἐπιμελουμένους, καὶ μὴ νῦν μὲν ταῦτα, νῦν δὲ ἐκεῖνα προαιρουμένους, *eos, qui unum ſcopum ſibi proponunt, & ſoli virtuti ſtudent, nec* (ob ingenii levitatem) *modo hoc, modo iſtud inſtitutum amplectuntur*. Sed rectius illos *Bochartus* Hier. P. I. L. II. c. 45. p. 491. de illis accipit, *qui liberis carent*, & *Plutarchum* & *Baſilium* μονότροπον pro *ſolitario* ſæpe uſurpare, obſervat. Sic & in Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μονότροπος exponitur μονάζων, *qui eſt ſolitarius*. Alias vero & apud *Suidam* Μονότροπος redditur μόνος τραφείς, ἄγαμος. (ſic enim bene, notante *Kuſtero*, *Rigaltius* ad *Phædrum* legit pro ἀγαθὸς) ἀγάμος, *ſolus educatus*, *cælebs*, *expers uxoris*.

Μο-

Μολὸχ, Moloch, idolum. מלך *Aqu. Sym. Theod.* Lev. XVIII, 21. XX, 2. 3. 5. *Suidas:* Μολόχ. εἴδωλον τῶν Μωαβιτῶν. Μολόχ. *idolum Moabitarum.*

Μόλυνσις, pollutio, inquinatio. תועבה abominatio, Jer. XLIV, 4.

Μολύνω, polluo, inquino, inficio, tingo. כבס pih. a בוס conculco, Jer. XII, 10. גאל : חגאל : נגאל Kal, hiph. & niph. Eſ. LIX, 3. LXIII, 3. *Al.* Thren. IV, 14. *Aqu.* Job. III, 5. חנף profanus ſum, Jer. XXIII, 11. טבל tingo, Gen. XXXVII, 30. ἐμόλυναν τὸν χιτῶνα τῷ αἵματι, *tingebant tunicam ſanguine.* Sic μιαίνειν, quod pariter alias *polluere* ſignificat, *Homero* eſt *tingere.* De vulnerato enim Menelao memorat Il. δ'. v. 141. quod ex ejus vulnere ſimilem in modum ſanguis profluxerit,

> Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνῃ
> Μῃονὶς ἠὲ Κάειρα.
>
> *Perinde ac ſi ebur purpura tinxerit mulier*
> *Mæonia vel Caria.*

Scholiaſtes & *Euſtathius* ibi μιήνῃ exponunt χρίσῃ, βάψῃ, *ungat, tingat.* Unde & apud *Heſychium* procul dubio Μιήνῃ redditur βάψῃ. Huc etiam reſpiciens *Plutarchus* L. VIII. Conviv. Quæſt. 5. τὸ βάψαι κέκληκεν μιῆναι ὁ ποιητὴς, *tingere μιῆναι dixit Poëta.* Conf. *Kuſteri* not. ad *Ariſtophanis* Plut. v. 530. & *Jac. Haſæum* in Bibl. Brem. Cl. III. p. 261. ſeqq. Sic & σπιλοῦσθαι, quod proprie *contaminari* ſignificat, denotat aliquando *tingi*, & σπίλωμα, *tincturam.* Vide infra Σπιλόω, & Σπίλωμα. טנף pih. Cant. V, 4. ילך eo, vado, Ezech. VII, 17. פגול abominatio, Eſ. LXV, 4. שגל violo, Zach. XIV, 2. קדש ſanctifico, *Incert.* Lev. VI, 18. μολυνθήσεται. Tob. III, 14. οὐκ ἐμόλυνα τὸ ὄνομά μου, *non inquinavi nomen meum.* Sir. XXI, 30. μολύνει τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ὁ ψιθυρίζων, *contaminat animam ſuam ſuſurro.* *Heſychius*: Μολύνει, μιαίνει, ἀναφύρει, πιμπλᾷ. Μολύνει, *polluit, fœdat, implet.*

Μολυσμὸς, pollutio, inquinamentum. חנפה hypocriſis, Jer. XXIII, 15. Vid. & 3 Eſd. VIII, 85. 2 Macc. V, 27. *Heſychius*: Μολυσμὸς, ἀκαθαρσία, μίασμα, ἁμαρτία δυσέκπλυτος. Μολυσμὸς, *immunditiés, inquinamentum, peccatum quod difficulter elui poteſt.* Sic & Gloſſ. in Proph. Μολυσμὸς, ἁμαρτία δυσέκπλυτος.

Μονάζω, ſolitarius ſum. בדד Pſ. CI, 8. *Aqu. Theod. Quint. Ed.* Oſ. VIII, 9.

Μοναχὸς, ſolitarius. יחיד unigenitus, *Aqu.* Pſ. XXI. 21. XXXIV,

XXXIV, 20. *μοναχήν*. Idem: Pſalm. XXIV, 17. *μόναχός*. *Sym*. Pſalm. LXVII, 7. *μοναχοῖς*. לבדו *Reliqui* Gen. II, 18. *μοναχόν*.

Μοναχόω, ſolitarium facio. יחד pih. *Aqu*. Pſ. LXXXV, 11. *μονάχωσον*, *ſolitarium fac*.

Μονὴ, manſio, habitatio. 1 Macc. VII, 38. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μονὴ, *καταμονὴ*, *παραμονή*. Μονὴ, *manſio*, *habitatio*. Conf. Joh. XIV, 2.

Μόνιμος, permanens, ſtabilis. ויש תקוה & eſt ſpes, Jer. XXXI, 17. juxta ed. *Rom*. *μόνιμον τοῖς σοῖς τέκνοις*, *firmum liberis tuis*. *Heſychius*: Μόνιμον, *στάσιμόν*, *βέβαιον*. Μόνιμον, *ſtabile*, *firmum*. Ὄρος μόνιμον, mons ſtabilis. הורה genitor, (f. hic legerunt הר mons.) Gen. XLIX, 26. *ἐπ' εὐλογίαις ὀρέων μονίμων*, *in benedictionibus montium ſtabilium*. *Heſychius*: Μονίμων, *βεβαίων*, *αἰωνίων*, *ἐπιμόνων*, *στασίμων*. Μονίμων, *firmorum*, *æternorum*, *permanentium*, *ſtabilium*.

Μονιὸς, porcus ſolitarius. זיז fera, Pſ. LXXIX, 14. *μονιὸς ἄγριος*, *porcus ſolitarius ferus*. *Ælianus* de Anim. L. VII. c. 47. *καλοῦνται δὲ καὶ τῶν ὑῶν μονιοί τινες*, *ſuum vero nonnulli etiam μονιοὶ appellantur*. *Heſychius*: Μονιὸς, ὗς ἄγριος, ὁ μὴ τοῖς ἄλλοις συναγελαζόμενος. ἢ ὁ περὶ τράχηλον ὅρμος. Ὁ δὲ ἅγιος Κύριλλος ἐν τῇ Ἑρμηνείᾳ Ὡσηὲ τοῦ προφήτου ὄνον λέγει σημαίνειν. Τινὲς δὲ μέγα θηρίον κατὰ ἀπόνοιαν καταμόνας νεμόμενον. Μονιὸς, *porcus ferus*, *cum aliis non congregatus*. *Vel circa collum torques*. *Sanctus autem Cyrillus in Commentario in Hoſeam Prophetam aſinum dicit ſignificare*. *Quidam vero magnam belluam exponunt*, *quæ per amentiam ſola paſcitur*. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μονιὸς, σῦς ἄγριος ἢ ὄναγρος. Μονιὸς, *ſus agreſtis*, *vel onager*. *Suidas* ex *Theodoreto* ad Pſ. l. c. Μονιὸς, ἄγριος ὗς μεμονωμένος. ἢ ὁ μονόλυκος. Μονιὸς, *porcus ferus ſolitarius*. *Vel lupus ſolitarius*. Cl. *Kuſterus* ad h. l. citat *Ezech. Spanhem*. in *Callimach*. p. 184. *Lycophroni* v. 74. eſt *πόρκος μονήρης*, *porcus ſolitarius*. Conf. *Bochartum* Hier. P. I. L. III. c. 16. p. 870. & c. 29. p. 978. & *Fullerum* Miſc. Sacr. L. VI. c. 6.

Μονογενὴς, unigenitus, unicus. יחיד Pſ. XXI, 21. *τὴν μονογενῆ μου*, *unicam meam*. Vid. & Pſ. XXXIV, 20. & conf. Sap. VII, 22. ubi *πνεῦμα* dicitur *μονογενές*. *Suidas*: Μονογενῆ. τὴν μονότητα. Μονογενῆ. *unitatem*. *Aqu*. Gen. XXII, 2. & Pſ. LXVII, 7. Prov. IV, 3.

Μονόζωνος, ſolum cingulum geſtans, leviter armatus, accinctus, expeditus, bellicoſus, it. latro, prædator, vel ut *Hieronymus* interpretatur, latrunculus. גדוד turma, 2 Reg. XXII, 30. *ἐν σοὶ δραμοῦμαι μονόζωνος*, *tecum curram expeditus*. 4 Reg. V, 2. *ἐκ Συρίας ἐξῆλθον μονόζωνοι*, *e Syria egreſſi erant*

VI, 28. פר שור juvencus bos, Jud. VI, 25. Conf. Luc. XV, 23.

Μότωσις, linteolum quod vulneribus inſeritur. חבש pyh. ligor, *Aqu.* Eſ. I, 6. μότωσιν. Linteola ejusmodi alias μότα dicuntur. *Heſychius*: Μότα, τὰ πληροῦντα τὴν κοίλην τῶν τραυμάτων ῥάκη. Μότα, *panniculi, qui implent cavam vulnerum partem.* *Hieronymus* ad Ezech. XXX, 21. *Proprie autem* μότα *vocantur, quæ inſeruntur vulneribus, ut putridas carnes comedant, & extrahant purulentas.*

Μοτόω, linamentum vulneri indo, per linteola ſano. חבש obligo, Oſ. VI, 1. πατάξει καὶ μοτώσει ἡμᾶς, *percutiet, & per linteola ſanabit nos.* *Aqu.* Job. V, 18. μοτώσει. *Heſychius*: Μεττώσει, (l. cum *Sopingio* Μοτώσει) ἰάσεται δι' ὀθονίων. Μοτώσει, *ſanabit per linteola.* Ita etiam Lex. *Cyrilli* MS. Brem. & *Suidas*, niſi quod apud hunc pariter vitioſe legatur Μοτώσειν. Pariter mendoſe Gloſſ. in Proph. Μοτῶσαι, ἰάσεται ὀθονίων, & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μοτώσει, (pro Μοτώσει) ἰάσεται. *Sym.* Ezech. XXX, 21. ἐκ ἐμοτώθη. Conf. *Suiceri* Theſ. T. II. p. 378.

Μουσικὴ ſc. τέχνη, Muſica ars. Sir. XXII, 6.

Μουσικὸς, muſicus. זמרא Chald. Dan. III, 5. 7. 10. 15: παντὸς γένους μουσικῶν ὀργάνων, *omnis generis muſicorum inſtrumentorum.* שירים plur. ex שיר cantica, Gen. XXXI, 27. μετὰ μουσικῶν τυμπάνων, *cum muſicis tympanis.* Vid. & Ezech. XXVI, 13. 3 Eſd. IV, 63. μετὰ μουσικῶν, (ſc. ὀργάνων) καὶ χαρᾶς, *cum muſicis inſtrumentis, & gaudio.* Vid. & 3 Eſd. V, 81. Sir. XXXII, 4. 6. 7. XL, 22. 1 Macc. IX, 39. 41. *Heſychius* & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μουσικά, τερπνὰ τὰ δι' αὐλῶν, καὶ κινύρας, (*Heſych.* κινύρας) καὶ τὰ ὅμοια. Μουσικά, *quæ delectationem afferunt per tibias & citharas, & ſimilia inſtrumenta.*

Μοχθέω, laboro, it. laborem facio, fatigo. הלאה hiph. a לאה fatigo, *Aqu.* Eſ. VII, 13. ὅτι μοχθεῖτε (*Al.* μοχθῆτε) καὶ γε τὸν Θεόν μου, *quod etiam laborem facitis Deo meo.* יגע Eſ. LXII, 8. עמל Eccleſ. I, 3. V, 15. VIII, 17. עמל verbal. laborans, Eccleſ. II, 18. III, 9. IV, 8. תלאה labor, Thren. III, 5. *Sym.* Job. IV, 2.

Μοχθηρεύομαι, ærumnoſus ſum. נמרץ niph. vehemens ſum, *Aqu.* Job. VI, 25. τί ἐμοχθηρεύθησαν λόγοι εὐθεῖς. *Druſius* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 78. vertit: *quam improbi fuerunt ſermones recti.*

Μοχθηρὸς, ærumnoſus, malus, moleſtias afferens. Sir. XXVI, 6. ὑπὲρ θάνατον πάντα μοχθηρά, *ſuper mortem omnia moleſta.*

moleſta. Sir. XXVII, 15. ἀκοὴ μοχθηρὰ, *auditus moleſtus.* *Heſychius:* Μοχθηρὸς, ἐπίπονος, πονηρός. Μοχθηρὸς, *moleſtiam afferens, malus.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μοχθηρὰ, καὶ τὰ ἐπίπονα καὶ τὰ πονηρὰ καὶ τὰ φαῦλα. Μοχθηρὰ, *& moleſta, & mala, & prava.*

Μόχθος, labor, it. ærumna, moleſtia. און iniquitas, Num. XXIII, 21. חמס violentia, Jer. LI, 35. יגיע Eſ. LV, 2. Jer. III, 24. עמל Deut. XXVI, 7. Eccleſ. I, 3. II, 19. עצבון *Theod.* Gen. III, 17. פעלה opus, Eſ. LXI, 8. פרך aſperitas, Lev. XXV, 43. 46. תלאה Exod. XVIII, 8. כעס indignatio, *Al.* Eccleſ. II, 23. μόχθου. Sap. XVII, 17. τὸν κατ' ἐρημίαν ἐργάτης μόχθων, *operarius laborum in deſerto.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μόχθων, καμάτων. Μόχθων, *laborum.* *Heſychius:* Μόχθος, πόνος, κακοπάθεια. Μόχθος, *labor, malorum perpeſſio.*

Μοχθία: Vide Μόχθος.

Μοχλὸς, vectis, repagulum. בר Exod. XXXVII, 32. XXXVIII, 5. בריח 2 Par. VIII, 5. τείχη, πύλαι, καὶ μοχλοὶ, *muri, portæ, & repagula.* Vid. & Jer. XLIX, 30. LI, 30. Ezech. XXXVIII, 11. *Heſychius:* Μοχλοὶ, κλεῖθρα. Μοχλοὶ, *repagula.* בשול *Sym.* Pſ. LXXIII, 6. ציוק vinculum, *Sym.* Jer. XXIX, 21. μοχλόν.

Μυγάλη, mus araneus. אנקה Lev. XI, 30. Μυγάλην dici volunt, quia ἐκ μυὸς καὶ γαλῆς, *ex mure & muſtela* naſcitur. Quod abſurdiſſimum judicat *Bochartus* Hier. P. I. L. 4. c. 1. p. 1064. cum & muſtela ſit mure multo major, & illi tam infenſa, quam felis. Melius ergo *Aëtium* ſcribere aſſerit: *Mus araneus colore quidem muſtelæ ſimilis eſt, magnitudine autem muri, unde & mygales obtinuit nomen.* Addit tamen, quod mus araneus muris habeat ſpeciem potius, quam magnitudinem, cum mure omnino minor ſit.

Μυελὸς, medulla חלב adeps, Gen. XLV, 18. מוח Job. XXI, 24. *Heſychius:* Μυελὸς, τροφή. ἔδεσμα τὸ ἐντὸς τῶν ὀστῶν. Μυελὸς, *alimentum, edule quod intra oſſa eſt*

Μυελόω, medulla impleo. Hinc part. paſſ. μεμυελωμένος, medulla plenus, pinguis. מחים plur. pinguia, Pſ. LXV, 14. ὁλοκαυτώματα μεμυελωμένα, *holocauſta medulla plena.* *Theodoretus* & *Suidas* legunt μεμυαλωμένα. Verba *Suidæ*, a Cl. *Kuſtero* ex *Theodoreto* emendata, de hac voce ita ſeſe habent: Μεμυαλωμένα κέκληκε τὰ εὐτραφῆ καὶ πίονα. οὕτω γὰρ καὶ ὁ νόμος προσφέρειν ἐκέλευσεν ἄμωμά τε καὶ ἄρτια. ἐπαρᾶται δὲ καὶ ὁ Προφήτης Μαλαχίας τοῖς τοιαῦτα μὲν ἔχουσιν, ἀνάπηρα δὲ προσφέρουσι. Μεμυαλωμένα *vocavit bene nutrita & pinguia.*

Μονώτατος, plane ſolus, unicus. לבד 2 Reg. XIII, 32. ὅτι ἀλλ᾽ ἢ Ἀμνὼν μονώτατος ἀπέθανεν, quod vel Amnon ſolus plane mortuus eſt. 3 Reg. VIII, 39. σὺ μονώτατος οἶδας τὴν καρδίαν πάντων, tu ſolus plane noſti cor omnium. Vid. & 3 Reg. XVIII, 22. XXII, 31. 4 Reg. X, 25. & conf. 1 Macc. X, 70. Voce etiam utitur Ariſtophanes Plut. v. 182. & Equ. v. 351. Heſychius: Μονώτατος, μόνος ὢν, ὑπάρχων. Μονώτατος, qui ſolus eſt, qui ſolus exiſtit. Conf. Feſſelii Adv. Sacr. L. IV. c. 2. p. 306.

Vid. alibi Σὺ μονώτατος.

Μόριον, particula, pars. מעדנות plur. deliciæ, Aqu. Job. XXXVIII, 31. μόρια. Heſychius: Μόριον, μέρος. Μόριον, pars. Idem: Μορίων, μερισμῶν. Μορίων, diviſionum.

Μόρον, morum, fructus arboris quæ dicitur μορέα, morus. 1 Macc. VI, 34.

Μόρος, mors. 2 Macc. IX, 28. XIII, 7. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μόρον, θάνατον, τέλος. Μόρον, mortem, finem.

Μορφὴ, forma, ſpecies, figura, imago, ſimilitudo. זיו Chald. ſplendor, Dan. V, 6. τότε τοῦ βασιλέως ἡ μορφὴ ἠλλοιώθη, tunc regis forma mutabatur. Vid. & Dan. IV, 33. V, 9. 10. VII, 28. תבנית ſtructura, Eſ. XLIV, 13. ἐποίησεν αὐτὸ ὡς μορφὴν ἀνδρὸς, facit illud ad formam vel ſimilitudinem viri. תמונה ſimilitudo, Job. IV, 16. οὐκ ἦν μορφὴ πρὸ ὀφθαλμῶν μου, non erat figura vel imago ante oculos meos. Incert. Dan. IV, 12. Sap. XVIII, 1. ὧν φωνὴν μὲν ἀκούοντες, μορφὴν δὲ οὐχ ὁρῶντες, tanquam vocem quidem audientes, figuram autem non videntes. Heſychius: Μορφὴ, ἰδέα, εἶδος. Μορφὴ, forma, ſpecies. Conf. Suiceri Theſ. T. II. p. 376.

Μορφόω, formo. תאר delineo, Eſ. XLIV, 13. שנה muto, Sym. Pſ. XXXIII, 1. ὅτε μεμόρφωκε τὸν τρόπον, cum immutaſſet formam moris ſui.

Μόρφωμα, forma, imago. אלהים dii, Aqu. Gen. XXXI, 30. תרפים plur. Aqu. Gen. XXXI, 19. μορφώματα. Heſychius: Μόρφωμα, μορφή. Μόρφωμα, forma.

Μουθὰθ, corrupte ex Hebr. משחית partic. a שחת 4 Reg. XXIII, 13 pro quo al. μοσχίθ. In Gloſſ. autem in Ll. 4. Reg. pro τοῦ μοσθαὶθ majori corruptione legitur τοῦ νοσοφάτ. vel juxta Cod. Barocc. τοῦ σωτὰν, & exponitur τοῦ διαφθείροντος.

Μοσφιταὶμ, ipſa vox Hebr. משפתים judicia, Theod. Jud. V, 10.

Μοσχάριον, vitulus. בקר bos, 2 Reg. XVII, 29. בן בקר

filius bovis, Gen. XVIII, 7. 8. עגל Lev. IX, 2. Eſ. XI, 6. פר juvencus, Exod. XXIV, 5. XXIX, 2.

Μόσχευμα, ſurculus, propago. Sap. IV, 3. ἐκ νόθων μοσχευμάτων οὐ δώσει ῥίζαν εἰς βάθος. Ad quem locum reſpiciens *Auguſtinus* Doctr. Chriſt. L. II. c. 12. *Quoniam* μόσχος, inquit, moſchos *Græce vitulus dicitur*, μοσχεύματα *quidam non intellexerunt eſſe* plantationes, & vitulamina *interpretati ſunt. Qui error tam multos Codices præoccupavit, ut vix inveniatur aliter ſcriptum. & tamen ſententia manifeſtiſſima eſt, quia clareſcit conſequentibus verbis. Namque* adulterinæ plantationes non dabunt radices altas, *convenientius dicitur, quam* vitulamina, *quæ velut pedibus per terram gradiuntur, & non hærent radicibus. Hanc tranſlationem etiam cætera contexta cuſtodiunt.* Vox occurrit etiam apud *Philonem* de Agric. p. 128. & de Plantat. p. 148. *Suidas*: Μοσχεύματα. ἁπαλὰ φυτὰ δένδρων καὶ λαχάνων. Μοσχεύματα. *arborum & olerum novella germina. Heſychius*: Μοσχεύματα, τὰ νεόφυτα. Μοσχεύματα, *ſurculi.* Idem: Μόσχοι, οἱ νέοι βλαστοί. Μόσχοι, *nova germina.* Idem: Μόσχοισι, τοῖς νεοφύτοις βλαστήμασιν, ἁπαλοῖς κλαδίσκοις. Μόσχοισι, *recentibus ſurculis, teneris ramulis.* Conf. *Theophraſtum* de Cauſ. Plant. L. III. c. 17.

Μόσχος, vitulus, taurus, bos, it. agnus. בקר bos, Gen. XII, 16. XX, 14. בן בקר filius bovis, Lev. I, 5. כר agnus, Ezech. XXXIX, 18. κριοὺς καὶ μόσχους καὶ τράγους, *arietes, & agnos & hircos.* Sic & alias Græci agnum μοσχίον appellant. *Pollux* L. VII. ſegm. 184. ubi de ovium ætatibus: τὸν μὲν ἀπὸ γονῆς, εἴποις ἂν μοσχίον, *modo natam quidem* (ovem) *vocabis* μοσχίον. Conf. *Bochartum* Hier. P. I. L. II. c. 28. p. 276. עגל maſc. Exod. XXXII, 4. Deut. IX, 16. עגלה fœm. vitula, Oſ. X, 5. פר juvencus, Exod. XXIX, 10. Lev. IV, 3. Jud. VI, 25. λάβε τὸν μόσχον τὸν δεύτερον τὸν ἑπταετῆ, *accipe taurum alterum ſeptennem.* שור bos, Exod. XXI, 33. XXII, 1. Deut. XIV, 4. Joſ. VI, 21. תור idem, Chald. Eſd. VI, 17. VII, 16. *Heſychius*: Μόσχος, νέος, λυγὸς, (ſcr. λύγος) κλάδος, πτόρθος, καὶ ὁ ἁπαλὸς βοῦς, λύγα (l. λύγοι) δέ εἰσι τὰ ἱμαντώδη φυτά. Μόσχος, *recens* λύγος, *ramus, germen, & tener bos;* λύγοι *vero ſunt flexibiles ſurculi.*

Μόσχος ἐκλεκτὸς, vitulus electus. אביר robuſtus, Jer. XLVI, 15.

Μόσχος νέος, vitulus novus. שור פר bos juvencus, Pſ. LXVIII, 36.

Μόσχος σιτευτὸς, vitulus ſaginatus. עגל מרבק vitulus ſaginarii, Jer. XLVI, 21. פר שני juvencus ſecundus, Jud. VI,

ſua. *Ita enim & lex offerre juſſit vitii expertia & perfecta;* *imprecatur vero & Propheta Malachias illis, qui talia quidem habent, mutila vero offerunt.* Apud *Heſychium* legitur Μυλλάμβα ſine explicatione, pro quo *Sopingius* legend. cenſet Μιμαλλόνα. At ſi ex literarum ſerie judicandum, reponendum potius Μιμαλλωνα, ut ſcribitur etiam apud *Heſychium* in v. Μάλι. Rectius tamen legitur Μιμαλλόνα.

Μυέω, doceo ſacra, initio. נצמד niph. a צמד copulo me, *Aqu.* Num. XXV, 5. μυηθέντες.

Μύζω, ſugo. ינק *Aqu. Sym. Theod.* Job. XX, τὸ μύζηται. *Suidas:* Μύζει καὶ μύζει. θηλάζει. λείχει. Μύζει & μύζει. *ſugit, lingit.*

Μυζοῦντα, genus inſecti, ſic dicti, quod fruges corrodit & ſugat. חסיל ſpecies locuſtæ, *Sym.* Pſ. LXXVII, 46.

Μυθολόγος, fabularum narrator. Bar. III, 23.

Μῦθος, fabula, verbum. Sir. XX, 19. μῦθος ἄχαρις, *verbum intempeſtivum.*

Μυῖα, muſca. זבוב 4 Reg. I, 2. 3. Eccleſ. X, 1. Eſ. VII, 18.

Μυκάομαι, mugio. געה *Sym.* Job. VI, 5. μυκήσεται, *mugiet.* *Incert.* 1 Reg. VI, 12. μυκώμενοι, *mugientes.*

Μυκτήρ, naris, naſus. אף Num. XI, 20. Cant. VII, 4. נחירים dual. Job. XLI, 12.

Μυκτηρίζω, nares attraho, naſo adunco ſuſpendo, ſubſannio, derideo. אף naſus, Ezech. VIII, 17. בוז verb. contemno, Prov. XI, 12. בוז nom. contemtus, Prov. XII, 8. νωθροκάρδιος μυκτηρίζεται, *tardus vero ad ratiocinandum ſubſannatur.* בזה contemno, Prov. XV, 20. XXIII, 9. התל hiph. 2 Par. XXXVI, 16. התל pih. 3 Reg. XVIII, 27. לעג Job. XXII, 19. Jer. XX, 7. הלעיג hiph. Al. 2 Par. XXX, 10. μυκτηρίζοντες. נאץ ſperno, Prov. I, 30. XV, 5. נלוזים part. niph. plur. perverſi, *Theod.* Prov. II, 15. μυκτηρίζοντι. נגע tango, lædo, *Sym.* Pſ. LXXII, 14. μυκτηριζόμενος *Heſychius:* Μυκτηρίζει. χλευάζει, καταγελᾷ, ἀπὸ τοῦ μύζειν τοῖς μυκτῆρσι. Μυκτηρίζει, *ſubſannat, deridet, a* μύζειν τοῖς μυκτῆρσι, *ſonum edere naribus.* Conf. Elſnerum ad Gal. VI, 7. p. 199.

Μυκτηρισμὸς, ſubſannatio. בוז contemtus, Neh. IV, 4. לעג Job. XXXIV, 7. Ezech. XXIII, 32. מעג placenta, Pſ. XXXIV, 19.

Μύλαι, plur. dentes molares. מתלעות plur. Pſ. LVIII, 6.

...ας μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν, *dentes molares leonum confregit.* *Suidas*: Μύλας λεόντων, ὀδόντας λεόντων. Μύλας λεόντων, *dentes leonum.* מתלעות plur. per metatheſin literarum ex priori, Job. XXIX, 17. Prov. XXX, 14. Joël. I, 6. Lex. *Cyrilli* MS, Brem. Μύλας, τοὺς ἔσω ὀδόντας. Μύλας, *interiores dentes.* *Suidas*: Μύλαι, αἱ ἔνδον ὀδόντες, οἷς λεπτύνουσιν οἱ ἄνθρωποι τὴν τροφήν. Μύλαι, *interiores dentes, quibus comminuere ſolent homines cibos.*

Μύλη, mola. מכתש mortarium, *Sym.* Jud. XV, 19.

Μύλος, mola, molendinum, it. ſynecdochice tam meta, ſive inferior molæ lapis, quam catillus, ſive ſuperior molæ lapis, it. Μῦλοι in plur. dentes molares. רחים dual. propter duas molæ partes, ſuperiorem *catillum*, & inferiorem *metam* dictam, Exod. XI, 5: ἕως τοῦ πρωτοτόκου τῆς θεραπαίνης τῆς παρὰ τὸν μύλον, *usque ad primogenitum ancillæ ad molam agentem.* Ef. XLVII, 2. λάβε μύλον, ἄλεσον ἄλευρον, *ſume molam, mole farinam.* Conf. Cl. *Goetzium* de Piſtrin. Vet. p. 191. ſeqq. *Al.* Num. XI, 8. μύλῳ. *Al.* Jer. XXV, 10. φωνὴν μύλου. Deut. XXIV, 6. οὐκ ἐνεχυράσεις μύλον, οὐδὲ ἐπιμύλιον, *non accipies in pignus neque inferiorem, neque ſuperiorem molæ lapidem.* Sic & μύλη, quæ alias Græcis molam denotat, etiam *inferiorem molæ lapidem* ſignificat. *Heſychius* de hac voce: Οὕτω λέγεται καὶ ὁ κάτω τῆς μύλης λίθος, τὸ δὲ ἄνω ὄνος. *Ita dicitur etiam inferior molæ lapis, ſuperior autem ônos.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. & Bar. Μύλη, τὸ κάτω τῆς μύλης. τὸ δὲ ἄνω ὄνος λέγεται. Eadem fere habet *Suidas*. רכב catillus, Jud. IX, 53. 2 Reg. XI, 21. κλάσμα μύλου, *fragmentum catilli.* Conf. Ἐπιμύλιον. טחנות plur. *Reliqui*, Jud. IX, 53. μῦλοι, *dentes molares.*

Μύλων, moletrina, piſtrinum. פקדה præfectura, Jer. LII, 9. ἔδωκεν αὐτὸν εἰς οἰκίαν μύλωνος, *miſit illum in domum piſtrini.* Eodem ſenſu vox occurrit Matth. XXIV, 4. & apud profanos Auctores. Vid. Cl. *Goetzium* de Piſtrin. Vet. p. 45.

Μυξωτήρ, naris, it. tubus, fiſtula. צנתרות plur. tubi, fiſtulæ, Zach. IV, 12.

Μυρεψικός, unguentarius, unguento conditus. מרקחים plur. conditura, Cant. V, 14. מרקחת unguentum, Exod. XXX, 25. μύρον μυρεψικόν, *unguentum unguentarium.* רקח unguentarius, Exod. XXX, 35. רקח unguentum, Exod. XXX, 35. רקח conditura, Cant. VIII, 2. ποτιῶ σε ἀπὸ οἴνου τοῦ μυρεψικοῦ, *potabo te vino unguento condito.* Græcis vinum illud alias μυρρίνης οἶνος dicebatur, de quo *Pollux* Lib. VI. cap. 2. ſegm. 17. Ἦν δέ τις καὶ μυρρίνης οἶνος, μύρῳ κεκραμένος ὁ

ἠρτυμένος, διὰ τὸν γλυκὺν οὕτως δύναται κεκλῆσθαι. *Erat & vinum quoddam unguentarium, unguento mixtum. Nonnulli vero dulce vinum ſic nominatum volunt.* Et *Heſychius*: Μυρρίνην, ἔνιοι μὲν οἶνον μυρρίνην καλοῦσιν, οἱ δὲ πότον ἐσκευασμένον, οἱ δὲ πόσιν φασὶν, ᾗ ἐπεχεῖτο μύρον. Μυρρίνην, *ita quidem alii vocant vinum unguento mixtum, alii potum factitium, alii vero potionem, cui affuſum eſt unguentum.* De eodem vino *Ælianus* Var. Lib. XII. c. 31. Τί δὲ, οὐκ ἐκεῖνα τοῖς Ἕλλησι τρυφῆς ἀπόδειξις. Μύρῳ γὰρ οἶνον μιγνύντες οὕτως ἔπινον, καὶ ὑπερηγάζοντο τὴν τοιαύτην κρᾶσιν· καὶ ἐκαλεῖτο ὁ οἶνος Μυρρινίτης. (*Hadr. Junius, Schefferus* & *Perizonius* legend. cenſent μυρρίνης.) Μέμνηται δὲ αὐτοῦ Φιλιππίδης ὁ τῆς Κωμῳδίας ποιητής. *Quid vero, nonne hæc ſunt luxus Græcorum demonſtratio? Vinum enim unguenta miſcebant, atque ita bibebant, & maxime amabant hanc mixtionem: vocabatur autem vinum illud myrrhinites. Meminit vero ejus Philippides Comicus Poëta.* Conf. ad h. l. Erudiriſſimi *Perizonii* notas, & Auctores in iisdem laudatos. Adde *Ewaldi* Emblem. Sacr. L. II. p. 27. ſeq.

Μυρεψητήριον, vas unguentarium. מרקחה *Aqu.* Job. XLI, 22.

Μυρέψιον, pigmentum, unguentum. רקח *Sym.* Eſ. LVII, 9. μυρέψια.

Μυρεψός, unguenti coctor, unguentarius. מרקחת unguentum, 2 Par. XVI, 15. רכל aromatarius, Cant. III, 6. רקח Exod. XXX, 25. 1 Par. IX, 30. רקחה fœm. unguentaria, 1 Reg. VIII, 13. *Heſychius*: Μυρεψός, ὁ τὰ μύρα καὶ τὰ θυμιάματα σκευάζων. Μυρεψὸς, *qui unguenta & ſuffitus præparat.*

Μυριὰς, myrias, numerus decem millium. רבו & רבוא Eſd. II, 64. 69. רבבה Gen. XXIV, 60. Lev. XXVI, 8.

Ἑξήκοντα μυριάδες, ſexaginta myriades. שש מאות אלף ſexcenta millia, Exod. XXXVIII, 26.

Μύριαι μυριάδες, decies mille myriades. רבו רבון Chald. Dan. VII, 10.

Μύριοι, αι, α, decem millia, decies mille. עשרת אלפים Eſth. III, 9. רבו 1 Par. XXIX, 7. רבבה Jud. XX, 10.

Μύριοι πεντακισχίλιοι, decem millia & quinque millia. חמשה ושבעים אלף ſeptuaginta & quinque millia, Eſth. IX, 16.

Μύριοι τετρακισχίλιοι, decem millia & quatuor millia. ארבעה עשר אלף quatuordecim mille, Job. XLII, 12.

Vid. paulo ante μύριαι Μυριάδες.

Μυριοπλάσιος, decem millibus multiplex. רבותים dual. duæ myriades, Pſ. LXVII, 18.

Μυριοπλασίως; decem millibus multipliciter, ſeu multis vel infinitis modis. Sir. XXIII, 26.

Μυριότης, decem millium multitudo, vel magnus, infinitus numerus. Sap. XII, 22. ἐχθροὺς ἡμῶν ἐν μυριότητι μαστιγοῖς, inimicos noſtros multipliciter flagellas. Sic μυρία apud Homerum ſunt multa. Il. α. v. 2. de ira Achillis;

—— ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε.

—— quæ multos Græcis dolores fecit.

Ubi Scholiaſtes: Μυρία ἀόριστως, ἀντὶ τοῦ πολλά. Μυρία indefinite pro πολλά, multa. Unde & Heſychius: Μυρία, πολλά. Sic & in Lex. Cyrilli MS. Brem. Μυριότιμον exponitur πολύτιμον, quod multi pretii eſt.

Μυρισμὸς, inunctio, unguentum. Judith. XVI, 6.

Μυρμηκιάω, verrucis laboro. יַבֶּלֶת verruca, Lev. XXII, 22. Heſychius: Μυρμηκιᾶν, ὁ ἥλους ἔχων ἐν ταῖς πτέρναις, ἄλλα δὲ ἐστι ... περὶ τὸ σῶμα γινόμενα. Μυρμηκιᾶν, calloſa tubercula habens in calcibus; alia vero ſunt puſtulæ, & tumores circa corpus enati. Conferri de h. v. meretur Bonfrerius in Lev. l. c. p. 688.

Μυρμηκολέων, leo formicarius. לַיִשׁ leo vetus, Job. IV, 11. Conf. Druſium ad h. l. & Bochartum Hier. P. II. p. 813.

Μύρμηξ, formica. נְמָלָה Prov. VI, 6. XXX, 25.

Μύρινος, a μύρον vel σμύρνα, myrrhinus. מֹר myrrha, Eſth. II, 12. μυρίνῳ (juxta Rom. ed. σμυρνίνῳ) ἐλαίῳ, oleo myrrhino.

Μυρόβρεχης, unguento delibutus. 3 Macc. IV, 6.

Μύρον, unguentum. אֲשִׁישָׁה lagena, Cant. II, 5. ubi tamen pro μύροις legendum ἀμόραις. Sic enim Cl. Grabius Proleg. in LXX. Int. T. IV. c. 4. §. 4. Omnes quos vidi Codices, MSS. pariter ac editi mendoſe prorſus habent, ἐν μύροις. Origenis vero exemplaria, ἐν ἀμόροις, ſed neque ſic recte. Quippe ἐν ἀμόραις legendum eſſe, Hebræa vox אשישה me edocuit; quam uti 2 Reg. VI, 19. verterunt λάγανον, id eſt, placentam e ſimila oleoque recenti confectam, ita in loco parallelo 1 Paral. XVI, 3. ἀμορίτην reddiderunt οἱ ό (juxta exemplaria Ald. Rom. atque Alex.) ita dictum ab ἀμόρα, quam Athenæus Lib. XIV. deipnoſophiſt. Cap. 14. pag. 646. e Phileta docet eſſe μελίττωμα πεπεμμένον & Heſychius in Lexico: ἀμόρα, σεμίδαλις ἑφθὴ σὺν μέλιτι. Aptiſſime igitur hic dicitur:

[illegible] : [illegible] ſiquidem [illegible] ῥίζαι, *Pſ.* CIII, 15. בשם aroma odoratum, Cant. IV, 14. לוט ſtacte, Eſ. XXV, 7. מרקח part. pyh. unguentatus, 2 Par. XVI, 15. מרקחות 1 Par. IX, 30. רקח Exod. XXX, 25. שמן oleum, pinguedo, Prov. XXVII, 9. Cant. I, 2. שמן טוב oleum bonum, Pſ. CXXXII, 2.

Ὀσμὴ μύρου, odor unguenti. קול רחים vox molarum, (hic legerunt ריח odor) Jer. XXV, 10. Conf. ad h. l. Cl. *Grabii* Diſſ. de Vit. LXX. Int. p. 41.

Μυρσινών, myrtetum, locus myrtis conſitus. הדסים myrtus, *Aqu. Sym.* Zach. I, 8.

Μυρσίνη, myrtus. הדס Neh. VIII, 17. Eſ. XLI, 19. LV, 13. Conf. de hac arbore Cl. *Ewaldum* Emblem. S. P. III. p. 168. ſeqq. & *Lampium* Diſſ. Phil. Theol. Vol. I. p. 562.

Μῦς, mus. עכבר Lev. XI, 29. 1 Reg. VI, 4.

Μυσάζω, ſcelus ago. בוא ברמים venio ad ſanguinem, *Aqu.* 1 Reg. XXV, 26. μυσάζειν.

Μυσαρὸς, impurus, abominandus, deteſtandus. תבל confuſio, Lev. XVIII, 23.

Μυσάρχης, abominandus, præfectus. 2 Macc. V, 24.

Μῦσος, deteſtandum facinus, ſcelus. זמה *Aqu.* Lev. XVIII, 17. 2 Macc. VI, 19. *Heſychius*: Μῦσος, [illegible] βδέλυγμα, [illegible]. Μῦσος, *inquinamentum, abominatio, averſio.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μῦσος, βδέλυγμα, μίσους ἄξιος. Μῦσος, *abominatio, odio dignus.*

Μυσόω, polluo. בוא ברמים venio ad ſanguinem, *Reliqui* 1 Reg. XXV, 33. μυσῶσαι.

Μύσταξ, myſtax, barba in labio ſuperiori. שפם 2 Reg. XIX, 24. *Heſychius*: Μύσταξ, αἱ ἐπὶ τὰ ἄνω χείλη τρίχες. Μύσταξ, *qui in ſuperioribus labiis ſunt crines.*

Μυστήριον, myſterium, res arcana. רז : רזא Chald. Dan. II, 18, 19. 27. 29. IV, 6. סוד *Al.* Eſ. XXIV, 16. סוד arcanum conſilium, *Al.* Prov. XX, 22. *Sym.* Prov. I, 18. *Theod.* Pſ. XXIV, 15. Job. XV, 8. Vid. & Sap. II, 22. VI, 23. XIV, 23. 2 Macc. XIII, 21.

Μύστης, ſacris initiatus, myſteriorum conſcius. Sap. XII, 6. *Heſychius*: Μύσται, μυστήρια εἰδότες. Μύσται, *myſteria ſcientes.* Idem: Μύστης, τέλειος, [illegible], τὰ μυστήρια [illegible] μεμυημένος. Μύστης, *conſummatus, taciturnus, myſteria edoctus, initiatus.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μύστης, ὁ τῶν μυ-

στηλῶν εἰσηγητής. (MS. εἰσηγιτής.) Μύτης, myſteriorum inſtitutor.

Μυστικὸς, arcanus. פלא mirabilis, Sym. Eſ. III, 3.

Μύτις, ſacris initiata, myſteria docens. Sap. VIII, 4. Heſychius: Μυτὶς, (l. Μύτις) μεμυημένη. Μύτις, initiata. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μύτις, ἡ τῶν μυστηρίων κοινωνός. Μύτις, myſteriorum particeps.

Μυχθίζω, naſo ſuſpenſo derideo, ſubſanno. לעג Aqu. Pſ. II, 4. μυχθιεῖ. Heſychius: Μυχθίζουσι, μυκτηρίζουσι, χλευάζουσι. Μυχθίζουσι, naſo ſuſpenſo derident, irrident. Suidas: Μυχθίζεις. χλευάζεις. μυκτηρίζεις. ἐν Ἐπιγράμματι·

——— Καὶ σιμὰ σεσηρώς.
Μυχθίζεις· τάχα που Σαρδόνιον γελάσεις.

Μυχθίζεις. irrides. naſo ſuſpenſo derides. In Epigrammate: (Anthol. L. VII. p. 612. notante Kuſtero.) " Et ſimis na„ribus oreque hianti nos irridens, fortaſſe Sardonium riſum „ridebis."

Μυχθισμὸς, deriſio, ſubſannatio. לעג Aqu. Pſ. CXXII, 4. & Oſ. VII, 16.

Μυχὸς, penetrale, intimus receſſus. Sap. XVII, 4. 14. Heſychius: Μυχοὶ, αἱ καταδύσεις, οἱ ἐνδότατοι καὶ ἀπόκρυφοι τόποι, λιμένες, κοιλότητες, ἔσχατα, καὶ τὰ ποιήματα, ἢ τὰ ἐνδότερα μέρη. Μυχοὶ, latibula, intima & abdita loca, portus, cavitates, extrema, & opera, vel interiores partes. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μυχὸς, ὁ ἐνδότερος τόπος. Μυχὸς. interior locus. Gloſſ. in Octat. Μυχῷ, ἐνδοτέρῳ οἴκῳ. Μυχῷ, interiori domo. Conf. ill. Spanhemium ad Julian. p. 68. & Eſchenbachii not. ad Orphei Argon. 271. Apud Poëtas vox paſſim de antris occurrit. Vide eund. Spanhemium Obſ. in Callimach. p. 430.

Μύω, claudo, occludo, obturo. השע hiph. a שעע oblino, Sym. Eſ. VI, 10. ἔμυσεν. Heſychius: Μύω, καμμύω, claudo.

Μωὰδ, ipſa vox Hebr. מועד tempus, Al. Jer. XLVI, 17.

Μωκάω, irrideo. תעתעים plur. ſeductiones, Jer. LI, 18. ἔργα μεμωκημένα, opera riſu digna. Sir. XXXIV, 20. προσφορὰ μεμωκημένη, oblatio riſu digna. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μωκᾶν, καταγελᾶν. Μωκῶν, deridens. Conf. Bergleri not. ad Alciphr. Ep. p. 136.

Μώκιον, chlamys, pallium. כרבלין chlamydes, pallia, Al. Dan. III, 21. μωκίοις.

Μῶκος;

Μῶκος, irriſor. Sir. XXXIII, 6. *Heſych.* Μῶκος, μωκὸς, χλευαστὴς, σκώπτης. Μῶκος, *ſtultus, irriſor, cavillator.* Gloſſarium *Philoxeni*: Μῶκος, *ſanna, ſubſannator.*

Μωλωπίζω, vibicem verberando efficio. פצע *Aqu.* Cant. V, 8. ἐμωλώπισάν.

Μώλωψ, vibex. חבורה Eſ. LIII, 5. Gen. IV, 23. Exod. XXI, 25. Pſ. XXXVII, 5. *Aqu. Theod.* Prov. XX, 30. מום vitium, *Incert.* Prov. IX, 7. Vid. & Sir. XXVIII, 18. Gloſſ. in Octat. Μώλωψ, ὁ ἐκπληγεὶς (l. ἐκ πληγῆς) αἱματώδης τόπος. *Heſychius*: Μώλωψ, ὁ ἐκ τῆς πληγῆς αἱματώδης τόπος ἢ ὕπαιμον ἄλγος, θλασθέντος τοῦ σώματος ἐκ τῆς ἀντιτυπίας τοῦ πλήξαντος. Μώλωψ, *vulnus, & ex plaga ſanguinolentus locus, cruentus dolor, contuſo corpore, ex nota verberantis enatus.* Idem poſt v. Μοιῶν· Μώλωψ, τραῦμα, καὶ ὁ ἐκ πληγῆς αἱματώδης τόπος, ἢ καὶ τὰ ἐξερχόμενα τῶν πληγῶν ὕδατα. Μώλωψ, *vulnus, & ex plaga ſanguinolentum veſtigium, vel etiam quæ ex vulneribus egrediuntur lymphæ.* Lex. *Cyrilli* MS. Μώλωψ, τραῦμα συνκλασθέν. κυρίως δὲ ἡ ἐκ βοείων λώρων γινομένη πληγή. Μώλωψ, *vulnus cicatricem contrahens. Proprie vero quæ loris bubulis fit plaga.* Conf. *Raphelii* Annot. ex *Arrian.* ad 1 Petr. II, 24. p. 702.

Μωμάομαι, vitupero, reprehendo. מום vitium, Prov. IX, 7. μωμήσεται ἑαυτὸν, *reprehendet ſemetipſum. Heſychius*: Μωμήσεται, ψέξει, μέμψεται. Μωμήσεται, *reprehendet, incuſabit.* Vid. & Sap. X, 14.

Μώμημα, vituperium. Sir. XXXIV, 20.

Μωμητὸς, vituperio dignus. מום vitium, Deut. XXXII, 5: ἡμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητά, *peccarunt, qui non amplius liberi ipſius, reprehenſione digni.* Gloſſ. MS. in Deut. XXXII: Μωμητὰ, ψεκτὰ, μεμπτά. Μωμητὰ, *reprehenſione digna, incuſanda. Heſychius* & Lex. *Cyrilli* MS. Brem.: Μωμητὰ, ψεκτὰ, κατεγνωσμένα. Μωμητὰ, *reprehenſione digna, damnata.*

Μῶμος, vitium, labes, macula. מום Lev. XXI, 16. 2 Reg. XIV, 25. Cant. IV, 7. Dan. I, 4. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μῶμος, μέμψις, ψόγος. Μῶμος, *reprehenſio, noxa. Heſychius*: Μῶμος. ψόγος. Μῶμος, *reprehenſio.*

Μωραίνω, ſtultum reddo. נבער niph. obbruteſco, Eſ. XIX, 11. Jer. X, 13. LI, 17. סכל : נסכל pih. & niph. 2 Reg. XXIV, 10. Eſ. XLIV, 25. שכוי mens, *Sym.* Job. XXXVIII, 36. μεμωραμμένῳ.

Μωρία, ſtultitia. תפלה *Sym.* Job. XXIV, 13. Vid. & Sir. XX, 31. XLI, 18.

Μω-

μωρός; ſtultus. אויל Eſ. XIX, 11. הוּסכל hiph. a סכל deſtolo; it. ſtupefacio; Job. XVII, 7. פסיל Pſ. XCIII, 8. נבל Deut. XXXII, 6. Eſ. XXXII, 5. תפלה ſtultitia; Eſ. XXXII, 6. סכל Jer. V, 21.

N.

Nαβὶν, cubicula, thalami. תאה plur. fœm. Ezech. XL, 13. κατὰ πρόσωπον τῶν ναβὶν, ante thalamos. De hac voce Doctiſſ. *Jo. Frid. Breithaupt* in Epiſtola ad *Keſterum* ita: *Ego in eam devenio ſententiam, ut exiſtimem, hac voce reſpici ad Hebr.* נוים ſeu נוין (*prout Rabbini* ן pro ם *in plurali frequenter uſurpare ſolent*) *ſignificans*: habitacula, manſiones, *&c. a radice* נוה habitaculum, manſio. *Numerus pluralis genere maſculino reperitur Jerem. c. 49. v. 20. ubi exemplaria quædam habent*: נוירם. *Targum quoque Jonathanis ibidem numero plurali tranſtulit* מדוריהון i. e. habitacula eorum. *Ecquis enim doctus prima quaſi intuitu non videt, dictionem illam* ναβὶν *non eſſe Græcam? Videtur itaque, quod* LXX. *Hebræam vocem* תאים, *cujus ſignificatio obſcurior eſt, per aliam vocem Hebraicam, quæ planiorem & magis perſpicuam habet ſignificationem, exprimere voluerint. Sicuti enim vox* תא *Latine exponitur*: cubiculum, manſiuncula, domuncula, (*vid. Munſter. &* Vatabl. ad Ezech. dict. c. 40. v. 7.) *ita eandem ſignificationem habet* נוה i. e. habitaculum, manſio, conclave, *&c.* LXX. *vertunt* κατάλυμα, καταλύσεις, ἀνάπαυσις. Vid. Append. Crit. Sacr. *Ed. Leigh* p. 149. Diceret etiam quis poſſet, quod Ezech. l. c. in Codice quodam Hebr. pro תאים ſcriptum fuerit נוים ut v. 7. & ſicuti תא eod. v. 13. cap. 40. Ezech. redditur θεε, ita & תאים LXX. primo expreſſerint per ναυὶμ, atque inde poſtea ναβὶν corrupte enatum ſit. Similiter ex Ναυὶθ 1 Reg. XIX, 23. in quodam Codice corrupte enatum eſt Ναβὰθ, & apud *Heſychium* Ναβαν.

Νάβλα, inſtrumentum Muſicum. נבל 1 Reg. X, 5. 3 Reg. X, 12. 1 Par. XV, 16. XVI, 5. Vid. & 1 Macc. XIII, 51. Legitur item ναῦλα, ſed, ut putat Cl. *Montfauconius*, mendo librariorum; *Aqu. Sym* Pſ. LXXX, 2. *Incert.* Eſ. V, 12. *Aqu.* Amos V, 23. *Heſychius*: Νάβλα, εἶδος ὀργάνου Μουσικοῦ, ἢ ψαλτήριον, ἢ κιθάρα. Νάβλα, *ſpecies inſtrumenti Muſici, vel pſalterium, vel cithara. Joſephus* Ant. L. VII. [illegible]

VII. c. 10. ita deſcribit: Ἡ δὲ νάβλα δώδεκα φθόγγους ἔχουσα τοῖς δακτύλοις κρούεται. *Nabla autem, duodecim ſonos habens, digitis pulſatur.* Conf. *Bocharti* Chan. L. II. c. 7. & *Suiceri* Theſ. T. II. p. 1570.

Ναγέβ, ipſa vox Hebr. נגב meridies, Jer. XXXII, 44. XXXIII, 13.

Ναζαραῖος, Nazaræus, ſeparatus. נזיר *Al.* Thren. IV, 7. ναζαραῖοι. Ναζιραίους etiam Codices quidam habent 1 Macc. III, 49.

Νεζέρ, ipſa vox Hebr. נזר ſeparatio, *Theod.* Lev. XXI, 12.

Ναζηραῖος, Nazaræus, ſeparatus. נזיר Jud. XIII, 5. 7. XVI, 18. Thren. IV, 4. *Suidas*: Ναζηραῖος: ὁ Θεῷ κεχαρισμένος, καὶ ἀφιερωμένος. Ναζηραῖος. *Deo donatus & conſecratus.* Rectius ſcribitur Ναζιραῖος.

Ναζίρ, idem. נזיר *Al.* Jud. XIII, 5.

Ναζιραῖος, idem. נזיר *Al.* Jud. XVI, 18. Thren. IV, 7. Vid. & 1 Macc. III, 50. *Incert.* Lev. XXV, 11. ναζιραίων. *Heſychius*: Ναζιραῖος, (l. Ναζιραῖος) ὁ Θεῷ κεχαρισμένος καὶ ἀφιερωμένος, βαπτιστὴς, ἱερεύς. Ναζιραῖος, *Deo donatus & conſecratus, baptiſta, ſacerdos.* Etymol. MS. Ναζιραῖος, ὁ καθαρὸς καὶ ἅγιος. Ναζιραῖος, *purus & ſanctus.* Idem: Ναζιραῖος, ἡγιασμένος. καθαρός. μοναχὸς (MS. μόσχος) ... (vox procul dubio corrupta, ſed jam non ſuccurrit, quod reponam.) ἅγιος. ἐξ οὗ καὶ ναζιραῖον σχῆμα τὸ ἀγγελικόν. Ναζιραῖος, *ſanctificatus. purus. monachus. ſanctus. unde etiam naziræum σχῆμα forma angelica.* Lex. *Origen.* p. 287. Ναζιραῖος. (l. Ναζιραῖος.) ἅγιος, ὁ καθαρώτατος, ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀφωρισμένος Θεῷ. (Sic enim bene legend. cenſet pro Θεοῦ Gl. *Alberti* not. in Gloſſ. Græc. in N. T. p. 18.) Ναζιραῖος. *ſanctus, vel puriſſimus, vel ex utero matris conſecratus Deo.* Lex. *Cyrilli* MS. Ναζιραῖος, μόναχος. ἡγιασμένος. ἀφωρισμένος τῷ Θεῷ. Ναζιραῖος, *monachus, ſanctificatus, ſeparatus & conſecratus Deo.* Lex. *Cyrilli* Brem. Ναζιραῖος, ὁ Θεῷ ἀφιερωμένος. Conf. *Schol.* ad Thren. IV, 7. & *Druſium* ad Amos. II, 11.

Ναὶ δή, næ, profecto. אף Job. XIX, 4.

Vid. alibi ναὶ δή.

Ναίον, pro ναὶ οὖν, næ ſic eſt. אבל imo, Gen. XLII, 21.

Ναίω, habito. Vid. alibi ἐν τῷ Ἰερουσαλὴμ ναίων.

Νᾶμα, latex, fluentum. עסיס ſuccus, Cant. VIII, 2. ἀπὸ νάματος τῶν ῥοῶν μου, *fluentis malogranatorum meorum.* He-

ſychius: Νάματα, ὕδατα. χύματα. ῥεῦμα. πηγή. Νάματα, *aquæ, quæ effuſa fluunt. fluentum, fons.*

Νάνος, nanus, homuncio. תבלל ſuffuſio, *Incert.* Lev. XXI, 20. *Montfauconius* ſuſpicatur aliam Hebraicam vocem reſpicere, cum convenire non poſſe cum hac videatur.

Ναός, templum. אולם porticus, 2 Par. XV, 8. XXIX, 7. 17. דביר adytum, Pſ. XXVII, 2. היכל 1 Reg. I, 9. III, 3. היכלא Chald, Eſd. IV, 14. מעון habitaculum, 1 Reg. II, 34. ubi tamen pro κραταίωμα ναῶν, vel ut *Theodoretus* legit, τὸ κραταίωμα ὅν, *Druſius* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 233. ſcribendum ſuſpicatur τῶ κραταίωματι, *Grabius* autem rectius, ni fallor, reponit κραταίωμα μαῶν. עם populus, 2 Par. XXIV, 23. Hab. III, 15, ubi tamen pro ναῷ & ναὸν, *Al.* rectius λαῷ, & λαὸν. א מן palatium, *Al.* Jer. XXX, 15. *Heſychius*: Ναός, οἶκος, ἔνθα Θεὸς προσκυνεῖται. Ναός, *domus, ubi Deus adoratur.*

Νάπη, locus montoſus, clivoſus, & in quo valles ſunt, it. ſaltus, locus arboribus conſitus. גבעה collis, Eſ. XL, 12. τίς ἔστησε τὰ ὄρη σταθμῷ, καὶ τὰς νάπας ζυγῷ; *quis libravit montes trutina; & clivos ſtatera?* גיא & גי vallis, Num. XXI, 20. Deut. III, 29. Joſ. XVIII, 16. Ezech. VI, 3. XXXVI, 6. נחל fluvius, Num. XXIV, 6. νάπαι σκιάζουσαι, *ſaltus obumbrantes.* Conf. ill. *Spanhemii* Obſerv. in *Callimach.* p. 104. *Phavorinus* forte ex Etym. M. Νάπαι, ἀγκοί, φάραγγες, κοιλάδες. שפי clivus, Jer. XIV, 6. ὄναγροι ἔστησαν ἐπὶ νάπας, *onagri ſtant ad colles.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Νάπας, βουνὸς, καὶ τὰ ὑποβαθράγματα, ἤτοι πλάγια τῶν ὀρῶν. Νάπας, *colles, & fulcra, vel latera montium.* Idem: Νάπας, συμφύτους τόπους ὑδατώδεις, κοίλους τόπους, ὕλας. Νάπας, *loca arboribus conſita, irrigua, cava loca, ſylvas. Heſychius*: Νάπαι, οἱ φαραγγώδεις τόποι, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσι τῶν πετρῶν κοῖλα, ἢ ὀρεινοὶ τόποι καὶ ἀναπεπταμένοι: Νάπαι, *loca in quibus valles ſunt, & in montibus petrarum cavitates, vel montoſa loca & aperta.* Idem: Νάπη, ὕλη, ἢ κοίλη, καὶ ὀρεινὸς τόπος. Νάπη, *ſylva, vel cavitas, & montoſus locus.* Rurſus Idem: Νάπη, ἀλσώδης, σύμφυτος τόπος καὶ κοῖλος, καὶ ὑδατώδης, καὶ ὀρεινὸς τόπος. Νάπη, *ſylveſtris, arboribus conſitus locus, & cavus, & irriguus, & montoſus locus.*

Νάρδος, nardus, nardinum. נרד Cant. I, 11. IV, 13. 14. Conf. de illo ill. *Spanhemii* Obſerv. in *Callimach.* p. 70. & *Hilleri* Hierophyt. Part. II. c. 15. p. 64. ſeq.

Ναρκάω, torpeo, torpedine afficior, exſolvor, luxor. און (pro אין) fortis, Job. XXXIII, 19. יקע luxor, Gen. XXXII, 25. נשה luxatus, Gen. XXXII, 32. *Heſychius*:

ſyſtolus ε Ναρκώσεις; ἐκλύσεις ἐκλυόμεναι. Ναρκώσεις, enervatæ, exſolutæ.

Ναβὶβ, vel juxta *al.* Ναρὶφ, vel ναρὶφ, Hebr. נצב præfectus annonæ regiæ, 3 Reg. IV, 19.

Ναύλα, alias rectius νάβλα, nablium. נבל 2 Reg. VI, 5. *Al.* 1 Reg. X, 5. 3 Reg. X, 12. 1 Par. XV, 16. 20. 28.

Ναῦλον, naulum, merces pro vectura nautica. שכר merces, Jon. I, 3. Gloſſ. M. in Proph. Ναῦλον, μίσθωμα ξύλου πλοίου. Ναῦλον, *merces pro ligno navis.* Aliis Græcis in genere maſculino dicitur ὁ ναῦλος. Vide *Scholiaſtam Ariſtophanis* ad Ran. v. 272. & *Suidam* v. Ναῦλος.

Ναῦς, navis, it. anus, podex. אני 3 Reg. IX, 26. X, 11. אניה 2 Par. IX, 21. Job. IX, 26. Prov. XXXI, 14. עפלים plur. 1 Reg. V, 6. ἐξέζεσεν αὐτοῖς εἰς τὰς ναῦς, *efferveſcere fecit illis in poſterioribus.* Gloſſæ in Lib. 1. Reg. *Fabricio* editæ: Καὶ ἐξέτασεν αὐτοὺς (ita in Codice quodam 1 Reg. I. c. vel, quod rectius ſeſe habet, ἐξέτασεν αὐτοὺς, ſcriptum fuiſſe, veriſimile.) εἰς τὰς ναῦς, ἢν τὰς ἕδρας. *Cruciavit illos* εἰς τὰς ναῦς, h. e. *in poſterioribus.* Similiter in Gloſſis in Lib. 1. Reg. Lex. *Cyrilli* MS. Barocc. additis: Καὶ ἐξέτασεν αὐτοὺς εἰς τὰς ναῦς, τουτέστιν εἰς ἕδρας.

Ναυτικὸς, navalis, nauta. אניה navis, 3 Reg. IX, 27. מלחים plur. marini, Jon. I, 5.

Νάφθα, naphtha, bitumen. Cant. tr. puer. v. 47. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Νάφθα, τὸ θεῖον, ἢ πίσσα ὑδατώδης. ἢ τὸ πύρινα (l. πυρῆνα) τῆς ἐλαίας. Νάφθα, *ſulphur. Vel pix liquida. Vel os in oliva.* Conf. *Suidam* in v. [illegible] &, quem in not. ad illum Cl. *Kuſterus* laudat, Henr. *Valeſium* ad *Marcellin.* L. XXIII. nec non Hadr. *Relandum*, Diſſ. Miſc. P. II. p. 203.

Νάχαλ, ipſa vox Hebr. נחל torrens, *Al.* Jer. XXXI, 40.

Νεανίας, adoleſcens, juvenis. בחור Ruth. III, 10. 2 Reg. VI, 1. ילד *Sym.* Eſ. IX, 6. נער Prov. VII, 7. Zach. II, 4. עלם *Al.* 1 Reg. XVII, 56. XX, [illegible]

Νεανιότης, juventus. עלמות puellæ *Aqu.* Pſ. IX, 1. & Pſ. XLV, 1. νεανιότητος.

Νεᾶνις, puella, virgo. בתולה 3 Reg. I, 2. ילדה part. cum aff. generans eam (hic legerunt ילדה). Dan. XI, 6. נערה Deut. XXII, 19. 20. עלמות Pſ. LXVII, 27. ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν, *in medio puellarum tympaniſtriarum.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. [illegible]

[illegible]

[illegible] ἐν [illegible]. Νεάνιδες τυμπανιζουσῶν, *puellæ ſuæ* [illegible] *tympanis*. *Aqu. Sym. Theod.* Eſ. VII, 14. νεᾶνις.

Νεανίσκος, juvenis it. miles. אנשים plur. homines, Joſ. II, 1. 23. VI, 22. בחור Deut. XXXII, 25. Jud. XIV, 10. ילד Gen. IV, 22. Eſd. X, 1. נער Eſ. XIII, 18. τοξεύματα νεανίσκων συντρίψουσι, *arcus juvenum* h. e. *militum confringentur*. Ita aliàs tàm apud Græcos quam apud Latinos milites νεανίσκοι, & *juvenes* dicuntur. Vide Cel. *Wolfium* ad Marc. XIV, 51. p. 528. עלמים 1 Reg. XVII, 56.

Νεαρά, novæ fruges. אביב *Incert.* Exod. XIII, 4.

Νέβελ, ipſa vox Hebr. נבל uter, lagena, 1 Reg. I, 24. 2 Reg. XVI, 1. *Aqu.* Jer. XIII, 1. *Hieronymus*: *Verſum Ebraicum* Nebel *Aquila prima editio* lagunculam, *ſecundo ipſum* Nebel: *Symmachus* craterem: LXX utrem: *Theodotio vas interpretati ſunt.* לתך ſemicorus, Oſ. III, 2. ubi tamen Doct. *Druſius* Miſcell. Cent. I. c. 91. νέβελ οἴνου pro gloſſemate habet, quod irrepſerit in locum λεθὲκ κριθῶν. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Νέβελ, κεράμιον. Νέβελ, *vas fictile*.

Νεβρός, hinnulus, pullus cervi. עפר Cant. II, 9. 17. IV, 5. עיר *Sym.* 1 Reg. X, 3. νεβρόν. יעלים *Theod.* Job. XXXIX, 1. νεβρῶν. *Heſych.* Νεβροί, ἐλάφων γεννήματα. Νεβροί, *cervorum pulli*.

Νεδδά, ipſa vox Hebr. נדה ſeparatio, *Incert.* Lev. XX, 21.

Νεελασσά, ipſa vox Hebr. נעלסה part. niph. fœm. ab עלס exultabunda, Job. XXXIX, 13.

Νεοσβεσμένα. Vide in Σβέω.

Νεσσαρὰν, vel, ut *Al.* νεσσαρὼ, vel νεσσὰρ, ipſa vox Hebr. נעצר, *ægrotantem* ſignificans, 1 Reg. XXI, 7. ubi συνεχόμενος νεσσαρὰν. Sicuti autem συνεχόμενος Hebr. נעצר interpretatur, ita probabile, quod vox prior poſterioris ſit gloſſema, & ex margine ab imperito librario in textum recepta ſit. In Gloſſ. MSS. in lib. 3 Reg. συνεχόμενος νεσσαὰδ, (corrupte pro νεσσὰρ; pro quo in Cod. *Fabric.* pariter vitioſe ſcribitur νεσσάλ.) exponitur συνεχόμενος πυρετῷ, *laborans febri ardente*.

Νέζερ, ipſa vox Hebr. נזר juxta *al.* 2 Reg. XI, 12. pro quo in *Francof.* male legitur τὸ ἰζέρ. In Gloſſ. in L. 4. Reg. pariter mendoſe ἰέζερ ſcribitur, redditur autem ἅγιον, *ſanctum*. *Euſebius* Dem. Ev. L. VII. p. 217. τὸ νέζερ juxta LXX eſſe ἅγιον, *ſanctum*, ſcribit.

Νεκριμαῖον ſc. σῶμα, morticinum, cadaver. נבלה *Aqu.* Deut. XIV, 8. νεκριμαῖον ſc. σαρκίον. Confer v. Θνησιμαῖος.

Νεκρός,

Νεῖκος, contentio, rixa. [illegible] Prov. XXII, 10. XXIX, 22. [illegible] Prov. X, 13. [illegible] æternitas, Jer. III, 5. [illegible] æternitas, Al. Amos. I, 11. εἰς νεῖκος. Sed in his locis, ubi pro vocibus occurrit, quæ alias æternitatem ſignificant, rectius legitur νῖκος. [illegible] trituro, Oſ. X, 11. *Heſychius*: Νεῖκος, [illegible], [illegible], [illegible]. Νεῖκος, *diſcrepantia, pugna, contentio.*

Νεκρὸς, mortuus, cadaver, it. mortalis. [illegible] validus, Ezech. XXXII, 18. [illegible] occiſus, Ezech. XXXVII, 9. חלל confeſſus, [illegible] Reg. XXXI, 8. Ezech. IX, 7. [illegible] 6. [illegible] Gen. XXIII, [illegible] cadaver, Deut. XXVIII, 26. [illegible] τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, *cadavera veſtra erunt in cibum volucribus cœli.* Vid. & Jer. VII, 33. IX, 21. XIX, 7. Ita *Dionyſius Halic.* L. III, p. 158. [illegible] *neque in domum cadaver filiæ ferri permiſit.* Conf. & Cl. *Schwartzii* Comm. Crit. Gr. L. p. 936. & quæ ad *Ælian.* Var. L. IV, c. 8. notant Duumviri præſtantiſſimi *Perizonius* & *Gronovius.* נצר ſurculus, Eſ. XIV, 19. פגר idem, 2 Par. XX, 25. Eſ. XXXIV, 3. מתים plur. mortales, *Sym.* Pſ. XVI, 15. ἀπὸ τῶν νεκρῶν, [illegible], *a mortuis, a demerſis, quorum portio in vita.* Hic tales mortui intelligendi videntur, quales in barbara philoſophia olim dicti & de quibus ita *Clemens Alexandrinus* Strom. L. IV. p. 574. Διὸ καὶ ἐν τῇ βαρβάρῳ φιλοσοφίᾳ νεκροὺς καλοῦσι [illegible], *Propterea etiam in barbara philoſophia mortuos appellant eos qui dogmatibus exciderunt, mentemque paſſionibus vel affectibus animalibus plane ſubjecerunt.* Conf. Auctores citatos *Wolfio* ad Matth. VIII, 22. p. 160. & ad Epheſ. II, 1. p. 90. *Theod.* Eſ. XLI, 14. [illegible], *mortales.*

Νεκρὸς γίνομαι, mortuus fio, necor. [illegible] aridus, aridum, Eſ. V, 13.

Νεκρομάντις, mortuos conſulens, interrogans. Gloſſ. in Octat. [illegible] (l. [illegible]) [illegible] ἐπαίροντες. (l. ἐπερωτῶντες) Νεκρομάντεις *mortuos interrogantes.* Locum, ubi vox occurrit, apud LXX. fruſtra quæſivi. In Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Νεκρομάντις (MS. Νεκρομάντης) exponitur ἐπερωτῶν τοὺς νεκροὺς.

Νέμω, paſco, it. diſtribuo, do, [illegible] cognoſco, Ezech. XIX, 7. [illegible] ſto. Gen. XLI, 3. [illegible] cubo, Soph. II, 14. [illegible] Gen. XXXVI, 24. XLI, 18. Jer. L, 19. [illegible] divido, partior, *Sym.* Job. XXXIX, 17. [illegible] *non diſtribuit, non dedit illi intelligentiam.* *Heſychius*:

Ἐνέμεσα. Ἐνεμήθη. Ἐνείμαν, dedit. Idem. Νέμω, μερίζω, βόσκω, διαιρῶ, διαγινώσκω, χειροτονῶ, νομίζω, ἔχειν, διαδιδόναι. Νέμει, partitur, paſcit, dividit, decernit, manus certis lege movet, ſtatuit, poſſidendum tradit.

Νεόκτιστος, noviter creatus, nuper factus. Sap. XI, 19.

Νεομηνία, & contr. νουμηνία, novilunium; primus novi menſis dies. חדש menſis, Num. XXIX, 6. 1 Reg. XX, [illegible] II, 11. ראשון לחדש primus (ſc. dies) menſis, Exod. XL, 2, 15. ראש חדש caput menſis, Num. X, 10. XXVIII, 11. Gloſſ. MS. in Prophet. & Heſychius: Νεομηνία, ἡ πρώτη τῆς σελήνης ἡμέρα. Νεομηνία, prima menſis dies.

Νέος, juvenis, puer, it. novus. בכורים plur. primitiæ, Num. XXVIII, 26. τῇ ἡμέρᾳ τῶν νέων ſc. καρπῶν, die novarum frugum. Conf. Sir. XXIV, 26. & L, 8. חדש Lev. XXIII, 17. XXVI, 10. נער Gen. XXXVII, 1. Exod. XXXIII, 11. Eſ. LXV, 20. ἔσται γὰρ ὁ νέος ἑκατὸν ἐτῶν, erit enim juvenis centum annorum, h. e. qui ætatem centum vel multorum annorum aſſecutus eſt, tam vegetus adhuc erit ac juvenis. קלוי part. pah. torrefactus, Joſ. V, 11. ἐφάγοσαν ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς γῆς ἄζυμα, καὶ νέα ſc. χίδρα, comedebant ex frumento terræ panes azymos, & ſpicas recentes.

Vid. alibi Μόσχος νέος. Οἶνος νέος. Πῶλος νέος. Ξύλα νέα.

Νεώτερος, compar. junior. ילד puer, 2 Par. X, 14. נער Jud. VIII, 20. ἐφοβεῖτο, ὅτι νεώτερος ἦν, timebat, quoniam juvenis erat. Pſ. XXXVI, 26. νεώτερος ἐγενόμην, juvenis fui. Pſ. CXLVIII, 12. πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, ſenes cum juvenibus. Sic etiam Attici νεώτερον non ſolum juniorem, ſed etiam juvenem appellabant. Heſychius: Νεώτερον, οὐ μόνον συγκριτικῶς, ἀλλὰ καὶ νέον Ἀττικοί. Νεώτερον, non ſolum in comparativo juniorem, ſed etiam juvenem Attici appellant. Sic & Κουρότεροι Poëtis ſunt juvenes. Apollonius Argon. L. II, v. 261.

Αἶψα δὲ κουρότεροι πονέοντο δαῖτα γέροντι.

Statim vero juvenes parabant prandium ſeni.

Ubi Scholiaſtes: Κουρότεροι, τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ἀπολελυμένου κεῖται, οἱ κοῦροι. Καὶ ἡμεῖς πολλάκις λέγομεν νεώτεροί εἰσιν, ἀντὶ τοῦ νέοι. Καὶ παρὰ τῷ Ποιητῇ δεξιτερὴν ἕλε χεῖρα, ἀντὶ τοῦ δεξιάν. Κουρότεροι. Comparativus pro poſitivo κοῦροι ponitur. Et nos ſæpe dicimus νεώτεροί εἰσι, pro νέοι, juvenes ſunt. Et apud Poëtam, δεξιτερὴν ἕλε χεῖρα, pro δεξιάν, dextram prehendit manum. Heſych. Κουροτέροισι, κούροις, νέοις. Κουροτέροισι, adoleſcentibus, juvenibus. צעיר parvus, Gen. XIX, 31. Job. XXXII, 6. קטן parvus, Gen. IX, 24. XXIX, 16. XLII, 13.

Νεω-

Νεώτατος, ſuperl. valde juvenis. צָעִיר grandior. (hic legerunt procul dubio צָעִיר) Gen. XLIX, 22.

Νεοσσὸς, pullus avium. אֶרְבָּה ſpecus, Eſ. LX, 8. אֶפְרוֹחִים plur. Deut. XXII, 6. Job. XXXIX, 30. בֵּן filius, Lev. V, 7. XII, 6. גּוֹזָל Deut. XXXII, 11. Inde Gloſſ. MS. in Cant. Script. Νεοσσοῖς, τέκνοις. Νεοσσοῖς, pullis. Job. XXXVIII, 41. קֵן nidus, Eſ. XVI, 2. Lex. Cyrilli MS. Brem. Νεοσσοὶ, πῶλοι. Νεοσσοὶ, pulli.

Νεότης, juventus, infantia. בְּחוּרוֹת plur. Eccleſ. XI, 9. XII, 1. גִּיל exultatio, Pſ. XLII, 4. הֶבֶל vanitas, Eccleſ. IX, 9. חֹרֶף Sym. Job. XXIX, 4. יַלְדוּת Eccleſ. XI, 9. 10. נֹעַר Job. XXXVI, 14. נְעוּרִים plur. maſc. Gen. VIII, 21. Lev. XXII, 13. Job. XXXI, 18. Poſtremo loco: ἐκ νεότητός μου, ab infantia mea. Conſ. Keuchenium in Matth. XIX, 20. p. 81. נְעוּרוֹת plur. fœm. Jer. XXXII, 30. עֲלוּמִים plur. Job. XX, 11. עַלְמָה virgo, Prov. XXX, 19. Conſ. ad h. l. Keuchenium l. c. צְעִירָה minorennitas, Gen. XLIII, 33. Heſychius: Νεότης, ἡ τῶν νέων ἡλικία. Νεότης, juvenum ætas.

Ἐκ νεότητός μου, ab infantia mea. מֵעוֹדִי ex quo fui, Gen. XLVIII, 15.

Νεοσσοτροφία, nutritio pullorum. בָּנִים plur. liberi, Incert. Job. XXXIX, 16.

Νεόφυτον, novella planta. נֶטַע Eſ. V, 7. Job. XIV, 9. נְטִעִים plur. Pſalm. CXLIII, 12. שְׁתִלִים plur. Pſalm. CXXVII, 4.

Νεόω, novello, agrum de novo proſcindo. הֵנִיר hiph. a נִיר Jer. IV, 4. νεώσατε ἑαυτοῖς νεώματα, arate vobismet ipſis novalia. Heſychius: Νεώσατε, ἀροτριώσατε. (l. ἀροτριάσατε, vel ἀροτριάσατε ex Suida & Lex. Cyrilli MS. Brem.) Νεώσατε, arate.

Νεσσὰ, ipſa vox Hebr. נֹצָה plumam ſignificans, Job. XXXIX, 13. In Lex. Cyrilli Brem. Νεσσὰ exponitur ἱέραξ, accipiter, procul dubio ex Aquila, cui vox Hebræa ἱέραξ redditur. Aliis pro ſtruthione accipitur. Sed male. Vid. Bocharti Hier. P. II. L. II. c. 16. p. 247.

Νεῦμα, nutus. מְשַׂקֵּר part. pih. nictans, Eſ. III, 15. Vid. & 2 Macc. VIII, 18.

Νευρὰ, nervus, chorda, funis. יֶתֶר Jud. XVI, 9. Aqu. Sym. Pſ. X, 2. Al. Jud. XVI, 7. 8. νευραῖς & νευρᾶς. Vid. & 2 Macc. VII, 1. conſ. Fulleri Miſc. Sacr. Lib. V, c. 14. p. 658.

Νευ-

Νευρὰ, idem. יתר Jud. XVI, 7. 8.

Νευροκοπέω, nervos abſcindo, enervo. הלם obtundo, Jud. V, 22. עקר pih. eradico, Gen. XLIX, 6. Joſ. XI, 6. ערף Deut. XXI, 4. 6.

Νεῦρον, nervus. גיד Gen. XXXII, 32. Job. X, 11. Eſ. XLVIII, 4. ערקים plur. arteriæ, Job. XXX, 17.

Νεύω, innuo, annuo. פנה reſpicio, Aqu. Deut. I, 40. νεύοντας & Eſ. XIII, 14. Mal. II, 13. νεύοντι. Vid. alibi νεύων [illegible].

Νεφέλη, nubes. אד vapor, Job. XXXVI, 27. מעון habitatio, Zach. II, 13. נשיא vapor, Pſ. CXXXIV, 7. עב Jud. V, 4. עבות ſing. contortum, (hic legerunt עב) Ezech. XXXI, 3. 10. 14. ענן Gen. IX, 13. 14. שחק nubes ſuperior, Pſ. XXXV, 5. LVI, 12. Eſ. XLV, 8. Soph. I, 16. Lex. Cyrilli MS. Brem. Νεφέλη, ἀχλύς. Νεφέλη, caligo.

Νέφος, idem. גשם pluvia, Prov. XXV, 23. נשיא vapor, Prov. XXV, 14. סערה tempeſtas, Job. XXXVIII, 1. XL, 1. עב Job. XX, 6. XXX, 15. ענן Job. VII, 9. *Heſychius:* Νέφος, σκότος, ἀχλὺς, ἄθροισμα, πλῆθος, ἀὴρ συνεστραμμένος. Νέφος, *tenebræ, caligo, agmen, multitudo, aër concretus.*

Νεφροὶ, renes. כליות plur. Exod. XXIX, 13. 22. Theod. Job. XIX, 27. Pſ. VII, 10.

Νεφώδης, nebuloſus. נשפה *Incert.* Eſ. XIII, 2.

Νέφωσις, obnubilatio. חשך tenebræ, *Aqu.* Job. III, 5. ענה nubes, *Aqu.* Job. III, 5.

Νεχωθὰ, ipſa vox Hebr. נכתה 4 Reg. XX, 13. ubi *Arabs, Syrus* & alii illam de *aromatibus* exponunt. Sic etiam Gloſſ. in L. 4 Reg. Τὰ νεχωθὰ, τῶν ἀρωμάτων. In Cod. MS. Barocc. corrupte: Τῶν ἐχομάθα, τῶν ἀρωμάτων. Sic etiam Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Νεχωθὰ, τῶν ἀρωμάτων. Vid. & Eſ. XXXIX, 2.

Νέωμα, novale, ager de novo proſciſſus. ניר Jer. IV, 4.

Νεὼς, Attice pro ναὸς, templum. 2 Macc. VI, 2. IX, 16. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Νεώς. ναὸς Ἀττικῶς.

Νεωστὶ, nuper. Judith. IV, 3. *Heſychius:* Νεωστὶ, ἀρτίως, προσφάτως, πρὸ μικροῦ. Νεωστὶ, *modo, recenter, paulo ante.*

Νὴ, adverb. aſſeverandi vel jurandi, per. כי *Incert.*

1 Reg. I, 26. חי Sym. 2 Reg. XV, 21. *Suidas*: Νὴ τὴν ἱερὰν κεφαλήν. τὸ νὴ καταφατικόν ἐστιν ἐπίῤῥημα, τουτέστι, μεθ' ὅρκου βεβαιωτικόν· ὥσπερ τὸ μὰ ἀποφατικὸν, μεθ' ὅρκου ἀρνητικόν. Νὴ τὴν ἱερὰν κεφαλήν. *Per ſacrum caput.* Νὴ *eſt adverbium, quo utuntur illi, qui jureſjurando aliquid affirmant; ut* μὰ *eſt particula, jurejurando negativo inſerviens.* Conf. & τὰ Ὑγιεινὸν infra.

Νήθω, neo. טוה Exod. XXXV, 24.

Νενησμένος, part. præt. paſſ. netus. מטוה Exod. XXXV, 24. מכור conduplicatum, Exod. XXVI, 31. XXVII, 16. XXXVI, 33. שני dibaphum, Exod. XXVIII, 6. XXXVIII, 18.

Νηκτὸς, natans, natilis, in aquis vivens. Sap. XIX, 18. τὰ νηκτὰ μετέβαινον ἐπὶ γῆς, *aquatica tranſierunt in terram.* *Heſychius*: Νηκτά· τὰ ἐν ὕδασι διαιτώμενα, τὰ ἔνυδρα, παρὰ τὸ νήχεσθαι, ὅ ἐστι κολυμβᾷν, πλέειν. Νηκτά, *quæ in aquis vitam agunt, aquatica, a* νήχεσθαι, *hoc eſt, urinari, navigare.* *Suidas*: Νηκτά. ἔνυδρα. κολυμβητικά. Νηκτά. *natatilia. aquatilia.*

Νῆμα, filum. חוט *Sym.* Gen. XIV, 23. νήματος.

Νηπιοκτόνος, infantes trucidans. Sap. XI, 8.

Νήπιος, & Νήπιον, infans, it. ſimplex, fatuus. חלל confoſſus, Job. XXIV, 12. טף parvulus, Jer. XLIII, 6. Ezech. IX, 6. יונק part. ſugens, Eſ. XI, 8. נער puer, Prov. XXIII, 13. Oſ. XI, 2. נער pueritia, Job. XXXIII, 25. עולל puerulus, Pſ. CXXXVI, 12. Jer. VI, 11. 1 Reg. XV, 3. אנס *Sym.* Prov. I, 4. פתי ſimplex, imperitus; Pſ. XVIII, 8. CXIV, 6. Prov. I, 32. Ezech. XLV, 20. פתה ſimplex, fatuus, *Sym.* Job. V, 2. νήπιον. *Heſychius*: Νήπιον, νεογνὸν, νεώτερον, μικρὸν, ἀνόητον, ἄφρονα, ἢ ἀφρονέστερον. Νήπιον, *recens natum, recentiorem, parvum, amentem, ſtultum vel ſtultiorem.* Conf. *Suiceri* Theſ. T. II, p. 398. & alios Auctores, citatos *Wolfio* ad Epheſ. IV, 14. p. 98.

Νηπιότης, infantia. נעורים plur. Ezech. XVI, 22. Oſ. II, 15. פתי ſimplicitas, *Aqu.* Prov. I, 22.

Νῆσος, inſula. אי Gen. X, 5. Pſ. LXXI, 10. אלילים plur. idola, Jer. L, 38. עם populus, Eſ. XLIX, 22. צירים plur. idola, Eſ. XLV, 16.

Νηστεία, jejunium. און iniquitas, Eſ. I, 14. צום 2 Reg. XXI, 2. 2 Par. XX, 3.

Νηστεύω, jejuno. צבא turmatim concurro, Exod. XXXVIII, 8. צום Jud. XX, 26.

Νηστεύω νηστείαν, jejuno jejunium. צום צמ 2 Reg. XII, 16. Zach. VII, 5. קרא צום proclamo jejunium, 3 Reg. XXI, 9.

Νῆες, Jonica pro ναῦς, navis. אני 3 Reg. IX, 27. אניה 3 Reg. XXII, 49. Prov. XXX, 19.

Νήχομαι λόγοις, nato ſermonibus. נלבב niph. cordatus ſum, Job. XI, 12. *Suidas*, & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Νήχεται, κολυμβᾷ. Νήχεται, *natat.* Ita etiam *Heſychius*, niſi quod vitioſe pro Νήχεται habeat Νήχεται.

Νικάω, vinco, ſupero, ſuperior, dignior altero ſum vel habeor. זכה purus ſum, Pſ. L, 5. καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε, *& vincas, dum judicaris.* Sic Græcis & Latinis non infrequens eſt, νικᾷν & vincere eum dicere, qui ſuperior eſt in judicio. Vid. Cl. *Elſnerum* ad Rom. III, 4. p. 19. Cauſam vero, cur LXX. Hebr. זכה quod ſignificat *purum nitidumve eſſe* vel *fieri*, per νικᾷν expoſuerint, hanc eſſe arbitratur Doctiſſ. *Fullerus* Miſc. Sacr. L. I. c. 7. p. 58. quod apud Syros verbi זכה nota & uſitata ſit illa ſignificatio. Et videtur illi hæc Syriaca ex illa Hebræa profluxiſſe, per metonymiam effecti, & Synecdochen ſpeciei; cum is, qui in foro cauſam dicens purus ſit a crimine aut culpa, cauſam obtinere ſoleat, ac proinde adverſarium vincere. חמד deſidero, Prov. VI, 25. מנצח part. pih. victor, it. præcentor, Hab. III, 18. τοῦ νικῆσαί με ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ, *ut vincat me cantu ſuo.* 3 Eſd. III, 12. ὑπὲρ δὲ πάντα νικᾷ ἡ ἀλήθεια, *ſuper omnia autem vincit veritas.*

Νῖκος, victoria. דבר peſtis, *Al.* Oſ. XIII, 15. ὁ νίκος נצח 1 Par. XXIX, 11. Vid. & 1 Macc. III, 19. 2 Macc. X, 28.

Νικητία, idem. 3 Eſd. III, 9.

Νικοποιέω, victoriam facio, vinco. נצח pih. Eſd. III, 8.

Νικοποιὸς, victoriam faciens, victor. למנצח part. pih. præfecto, victori, *Aqu.* Pſ. IV, 1. & in aliis titulis Pſalmorum, τῷ νικοποιῷ.

Νῖκος, idem, quod νίκη, victoria. it. finis, æternitas. דוש trituro, Oſ. X, 11. ubi tamen *al.* rectius νῖκος. ידע cognoſco, (hic legiſſe videntur לנצח conf. quæ notavi in v. Νῖκος.) Soph. III, 5. juxta Cod. *Alex.* πρωὶ πρωὶ δώσει τὸ κρίμα αὐτοῦ εἰς φῶς, καὶ οὐκ εἰς νῖκος (ſic enim ſcribendum pro νῖκος e *Rom.* ed.) ἀδικίαν ἐν διαφθορᾷ. (Sic enim ἐν διαφθορᾷ a commate 6. quod inde in Cod. *Al.* incipit, huc retrahendum.) *mane mane judicium ſuum dabit in lucem, & non in ſempiternum injuſtitiam in foveam.* למנצח part. pih. præfecto, vi-

ſtoſ, *Theod.* Pſ. IV, 31. εἰς τὸ νῖκος. מצח frons, (forte legerunt נצח) Ezech. III, 8. 9 נצח æternitas, it. robur, 2 Reg. II, 26. μὴ εἰς νῖκος καταφάγεται ἡ ῥομφαία; *num in perpetuum devorabit gladius?* Vid. & Job. XXXVI, 7. Thren. V, 20. Amos. I, 11. *Al.* Pſ. XII, 1. εἰς νῖκος, ubi LXX. εἰς τέλος, *in finem*. לנצח עוד adhuc in æternum. *Aqu.* Pſ. XLVIII, 8. εἰς νῖκος. LXX. ibi pariter εἰς τέλος. Conf. Matth. XII, 20. 1 Cor. XV, 54. & *Heinſii* Exerc. Sacr. I, 8. p. 44. & *Druſium* ad Job. XXXVI, 7.

Νίπτω, lavo. רחץ hiph. depello; Job. XX, 23. רחץ Gen. XLIII, 31. νιψάμενος πρόσωπον, *lavans ſibi vultum.* Exod. XXX, 20. νίψονται τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ὕδατι, *lavabunt ſibi manus & pedes aqua.* Conf. Matth. XV, 2. Joh. XIII, 10. Pſ. LXXII, 13. ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου, *lavi cum innocentibus manus meas.* Conf. ad h. l. quæ notavi ex *Suida* in v. Ἀθῶος, & Auctores laudatos *Wolfio* ad Matth. XXVII, 24. p. 398. ſqq. רחץ immergo, Lev. XV, 11. 12.

Νίτρον, nitrum. נתר Jer. II, 22. ἐὰν ἐκπλύνῃ ἐν νίτρῳ, *ſi abluas te nitro.* Conf. *Sanctium* ad h. l. *Sym.* Prov. XXV, 20. ὥσπερ ὄξος ἐπὶ νίτρῳ, *ſicut acetum cum nitro* ſc. eo magis perfricat. Inde nitrum cum aceto infuſum ad ſordes expurgandas utile habebant. *Dioſcorides* Lib. V. c. 131. de nitro: καθαίρει δὲ καὶ ῥύπον σὺν ὄξει ἐγχεόμενον, *expurgat vero & ſordes cum aceto infuſum.*

Νιφετὸς, nix, defluxus nivis. חזיז fulgetrum, *Al.* Zach. X, 1. νιφετὰς רביבים plur. imbres, Deut. XXXII, 2. *Theod.* Mich. V, 7. Vid. & Cant. tr. puer. v. 37. *Heſychius*: Νιφετὸς, ἡ τῆς χιόνος καταφορὰ, χιὼν λεπτὴ, χιονισμός. Νιφετὸς, *nivis delapſus, nix tenuis, cum nivibus aliquid obruitur.* Idem addit locum, in quo νιφετὸς legitur, qui, obſervante *Gronovio* deſumtus ex *Homer.* Il. κ. v. 6.

Νοερὸς, intelligens, rationis capax. Sap. VII, 22. πνεῦμα νοερὸν, *ſpiritus intelligens.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Νοερὸν, πνευματικὸν, ἄϋλον. Νοερὸν, *ſpirituale, immateriale.* *Heſychius*: Νοερὸν, πνευματικόν. νοερὸν μὲν ἐστι τὸ νοοῦν. (ita bene *Gronovius* pro νοῦν) νοητὸν δὲ τὸ νοούμενον, τρόφη (leg. διαφέρει) δὲ τρόπον τινὰ τοῦ νοοῦντος τὸ νοούμενον. ἅπαν μὲν δὲ κυρίως λέγονται δὲ καὶ ἀναλλὰξ (l. ἐναλλὰξ) καταχρηστικῶς. Νοερὸν, *ſpirituale:* Νοερὸν *quidem eſt, quod mente percipit*, νοητὸν *vero, quod mente percipitur. Differt vero quodammodo a* νοερῷ, *intelligente*, νοούμενον, *quod intelligitur. Ita quidem proprie; abuſive vero & promiſcue dicuntur.*

Νοέω, intelligo, cogito, conſidero. בין hiph. התבונן

& hithp. a בין 2 Reg. XII, 10. Prov. I, 6. XXIII, 1. Poſtremo loco ita; νοητῶς νόει τὰ παρατιθέμενά σοι, *diligenter conſidera quæ apponuntur tibi.* *Heſychius*: Νόει, συλλογίζου, γνῶθι. Νόει, *concludе, conſidera.* Vid. & Jer. II, 10. & conf. 2 Tim. II, 7. & *Suiceri* Theſ. T. II. p. 412. הִשְׂכִּיל hiph. Prov. I, 3. XVI, 23. Eſ. XLIV, 18. מלל pih. obloquor, Job. XXXIII, 3. עשׂה facio, Eſ. XXXII, 6. שׂום pono, Eſ. XLVII, 7. שׂוּם idem, 1 Reg. IV, 21. תור exploro, *Aqu. Sym.* Eccleſ. II, 3. ἐνόησα. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Νοῆσαι, ἐνθυμηθῆναι. Νοῆσαι, *cogitare*. Idem: Νοήσας, ἰδών. Νοήσας, *videns*.

Νόημα, intelligentia, cogitatio. Baruch. II, 6.

Νοήμων, intelligens. מֵבִין part. hiph. Prov. XXVIII, 11. מַשְׂכִּיל part. hiph. Prov. X, 6. 20. נָבוֹן part. niph. Prov. I, 5. שָׁכוּל orbatus, Prov. XVII, 12.

Νοητῶς, intelligenter. הָבֵן infin. hiph. a בִּין intelligendo, Prov. XXIII, 1.

Νόθιον, nothum reddo; adultero. Sap. XIV, 24.

Νόθος, nothus, adulterinus. Sap. IV, 3.

Νομάς, paſcuus, paſcualis, in paſcuis degens cum reliquo armento. מְבֹאָר part. pah. ſaginatus, 3 Reg. IV, 23. מְרִיא ſaginarium, 1 Reg. XXVIII, 24. נהר fluentum, Job. XX, 17. צֹאן grex, oves, Job. XXX, 1. רֹעֶה part. paſcens, 1 Par. XXVII, 29. רְעִי paſcuum, 3 Reg. IV, 23. βόες νομάδες, *boves paſcentes.* *Heſychius*: Νομάδες, βοσκόμεναι ἀγέλαι. Νομάδες, *paſcentes greges*. 2 Macc. XII, 11. Νομάδες dicuntur populi in Arabia, qui Latinis *Nomades* audiunt.

Νομεύς, paſtor, מִרְעֶה paſcuum, 1 Par. IV, 41. רֹעֶה part. paſcens, *Aqu.* Amos. I, 2. Mich. V, 5. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Νομεύς, ποιμήν. Νομεύς, *paſtor*.

Νομίζω, conſequor, accipio, quaſi in diſtributione. Sir. XXIX, 24. πολλοὶ ὡς εὕρεμα ἐνόμισαν δάνος, *multi tanquam invenirent aliquid, acceperunt lucrum.* Ita in Lex. *Paſoris*. Sed pro ἐνόμισαν Sir. l. c. legendum videtur ἐνόμισαν, ut procul dubio etiam legit *Vulgatus*, qui verba illa ita reddit: *Multi quaſi inventionem æſtimaverunt fœnus.*

Vid. alibi ἐν Κλήρῳ νομίζω.

Νομὴ, paſcuum. מַרְבֵּץ cubile, Ezech. XXV, 5. Soph. III, 13. מִרְאֶה Gen. XLVII, 4. 1 Par. IV, 39. מַרְעִית Pſ. LXXIII, 1. LXXVIII, 14. נוה in plur. נְאוֹת Prov. XXIV, 15. Jer. XXIII, 3. נחל torrens, Job. XX, 17.

רעיון *Aqu. Theod.* Eccleſ. I, 14. VI, 9. *Heſychius*: Νομὴ, τροφὴ, βοσκὴ, ποίη, (legend. f. ποίμνη,) μοῖρα ὕδατος. Νομαὶ, *victus, paſtum, grex, portio aquæ.* Idem: Νομαὶ, βοσκήματα, βοσκαί. Νομαὶ: *paſcua, pabula.* 2 Macc. V, 14. ἐν χειρῶν νομαῖς. *Arias Montanus* vertit *in manuum captivitate.* Verbum vel participium diſſimulatur. Eſt autem ſermo de mancipatione, qua in ſervitutem redacti captæ urbis incolæ. Quod Græcis eſt ἐν χειρῶν νομῇ, id Latini dicunt *mancipio dare*, vel *mancipio datum poſſidere*. Ita de h. l. in Lex. *Paſoris.*

Νομίζω, exiſtimo, puto. דמה pih. *Sym.* Pſ. XLIX, 21. דמיון ſimilitudo, *Sym.* Pſ. XVI, 13. ἐνόμισας. Vid. & Sap. XIII, 2. 2 Macc. XIV, 4. προσάγων αὐτῷ στέφανον χρυσοῦν καὶ φοίνικα, πρὸς δὲ τούτοις τῶν νομιζομένων θαλλῶν τοῦ ἱεροῦ, *offerens illi coronam auream & palmam, & præterea ſolemnes quoſdam ramos templi.* Eodem ſenſu verbum νομίζεσθαι alias etiam uſurpatur. Vide *Salmaſium* de Uſur. p. 438. Conf. & *Wolfium* ad Act. XVI, 13. p. 1237.

Νόμιμος, lege inſtitutus, legalis. 2 Macc. IV, 11.

Νόμιμον, jus, lex. דת Chald. lex. Dan. VI, 5. חק Exod. XXIX, 28. XXX, 21. חקה Exod. XII, 14. 24. תורה lex. Gen. XXVI, 5. Prov. III, 1. Conf. *Ælianum* Var. L. XII, c. 4. XIII. c. 8. XIV. c. 34.

Νόμισμα, numiſma, it. lege ſancitum, ſtatutum, edictum. דרכמון Neh. VII, 71. דת lex. Eſd. VIII, 35. Δόντες τὸ νόμισμα τοῦ βασιλέως διοικηταῖς, *dabant edictum regis præfectoribus.* שקל *Sym.* Num. III, 47.

Νομιστέον, exiſtimandum, à νομίζω. Ep. Jer. v. 35. 38. 53.

Νομοθέτης, legiſlator. מורא *Sym.* Pſ. LXXXV, 13.

Νομοθεσία, legiſlatio. 2 Macc. VI, 23.

Νομοθέσμως, legaliter, legitime. תורה lex, *Al.* Prov. XXXI, 26.

Νομοθετέω, legem fero, it. doceo. הורה hiph. a ירה doceo, inſtituo, Exod. XXIV, 12. τὰς ἐντολὰς, ἃς ἔγραψα, νομοθετῆσαι αὐτοῖς, *præcepta, quæ ſcripſi, ut doceas illos.* Vid. & Deut. XVII, 10. Pſ. XXIV, 9. νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ, *docebit peccantes in via.* Vid. & Pſ. XXVI, 17. Pſ. CXVIII, 33. νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, *doce me, Domine, viam ſtatutorum tuorum.* מורה pluvia tempeſtiva, (hoc pro part. hiph. ſumſerunt.) Pſ. LXXXIII, 7. Vid. & 2 Macc. III, 15. *Heſychius*: Νομοθετεῖ, νομοποιεῖ. Νομοθετεῖ, *legem ſancit.*

Νομοθέτης, legiſlator. מורה metus, Pſ. IX, 21.

Νομὸς, lex, mandatum, præceptum, it. canticum, regio, præfectura, tractus, provincia. דבר verbum, Pſ. CXVIII, 57. 104. דת Eſth. I, 8. 13. חק Joſ. XXIV, 25. חקה Exod. XII, 43. מוסר caſtigatio, Prov. I, 8. ממלכה regnum, Eſ. XIX, 2. πόλις ἐπὶ πόλιν, καὶ νόμος ἐπὶ νόμον, civitas adverſus civitatem, & regio adverſus regionem. Conf. 3 Macc. IV, 3. *Suidas*: Νόμος καὶ χώρα. διὰ τὸ ἕκαστον ἔθνος ἰδίοις νόμοις χρῆσθαι. Νόμος etiam regionem ſignificat; quia unaquæque gens ſuis utitur legibus. מצוה præceptum, Prov. VI, 20. משפט judicium, Jer. XLIX, 11. עם populus, Pſ. LVIII, 11. פה os, Prov. XXIV, 7. פתגם decretum, Eſth. I, 20. שירה canticum, Deut. XXXII, 46. ἐλάλησε πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου, loquebatur omnia verba hujus cantici. Conf. *Phavor.* in Νόμος. Sic etiam *Scholiaſtes Ariſtophanis* in Equ. v. 9. teſtatur, quod hymni in Deos νόμοι dicti ſint. Νόμοι δὲ καλοῦνται, inquit, οἱ εἰς θεοὺς ὕμνοι. Et ex *Ariſtotele* diſcimus, quod cantilenæ olim νόμοι dictæ ſint. Nam Problem. XIX, 28. quærit: Διὰ τί νόμοι καλοῦνται (ſc. ὕμνοι,) οὓς ᾄδουσιν; *Quare* νόμοι *vocantur cantilenæ?* Et reſpondet: Ἢ ὅτι πρὶν ἐπίστασθαι γράμματα, ᾖδον τοὺς νόμους, ὅπως μὴ ἐπιλάθωνται, ὥσπερ ἐν Ἀγαθύρσοις ἔτι εἰώθασι; Καὶ τῶν ὑστέρων ᾠδῶν τὰς πρώτας τὸ αὐτὸ ἐκάλεσαν, ὅπερ τὰς πρώτας. *Num quod homines, priusquam literas ſcirent, leges cantabant, quo minus illarum obliviſcerentur, quod etiam adhuc Agathyrſis in more eſt? Ergo juxta primas quoque poſteriores quasdam cantilenas eodem, quo primas, nomine vocarunt.* Vid. & ill. *Spanhem.* ad *Callimach.* p. 510. שם nomen, Jer. XXIII, 27. תורה Exod. XII, 49. Pſ. XVIII, 8. Eſ. II, 3. מורא metus, *Sym.* Pſ. IX, 21. נורא niph. a ירא metuor, *Sym.* Pſ. CXXIX, 4. ἐν νόμῳ. 1 Macc. X, 30. ἀπὸ τῶν τριῶν νομῶν τῶν προστιθεμένων αὐτῇ ἀπὸ τῆς Σαμαρείτιδος καὶ Γαλιλαίας, *a tribus præfecturis, quæ additæ ſunt illi* (Judææ) *ex Samaria & Galilæa.* Vid. & v. 38. 1 Macc. XI, 34. 57. & conf. *Joſeph.* Antiqu. L. XIII. c. 4. p. 644. & L. XIII. c. 5. p. 646. *Heſych.* Νόμος, θεσμὸς, συνήθεια, νομὴ, τόπος καὶ λόγος. Νόμος, *lex, conſuetudo, diſtributio, locus & verbum.* Ceterum cum νομὸς *regionem* vel *præfecturam* ſignificat; in editionibus, quæ Romanam ſequuntur, locis, e libb. Maccab. citatis, rectius ſcribitur cum accentu in ultima. Et ſic etiam apud alios auctores Græcos occurrit. *Diodorus Siculus* Lib. I. p. 66. Τῆς Αἰγύπτου δὲ πάσης εἰς πλείω μέρη διῃρημένης (ὧν ἕκαστον κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν διάλεκτον ὀνομάζεται νομὸς) ἐφ᾽ ἑκάστῳ τέτακται νομάρχης. *Cum autem tota Ægyptus in plures diviſa ſit partes* (quarum unaquæque juxta Græcorum linguam νομὸς vocatur) *ſuus unicuique gubernator*

vel

vel *Prætor præfectus* eſt. Vid. & *Herodoti* & *Strabonis* loca obſervata Ven. *Raphelio*, Annot. ex *Herodoto* in Script. p. 450 ubi etiam Eſ. XIX, 2. νομὸς ἐπὶ νομὸν, pro νόμος ἐπὶ νόμον ſcribendum judicat. Conf. & *Marshami* Can. Chron. p. 539.

Νοσηρός. Vid. Θανατὸς νοσηρός.

Νοσέω, morbo laboro, ægroto. חלה *Sym.* Gen. XLVIII, 1. νοσεῖ; & 1 Reg. XXX, 13. ἐνόσησα.

Νόσος, morbus, ægritudo. דרך via, Job. XXIV, 23. חולה *Sym.* Eccleſ. V, 12. חלי Deut. XXVIII, 59. 2 Par. XXI, 19. מרוה languor, Deut. VII, 15. מחלה Exod. XV, 26. 2 Par. XXI, 15. תחלואים plur. Deut. XXIX, 22.

Νοσσεύω, nidifico, it. ſtruo. קנן pih. Jer. XLVIII, 28. περιστεραὶ νοσσεύουσαι, *columbæ nidificantes.* *Heſychius*: Νοσσεύουσαι, γεννῶσαι. Νοσσεύουσαι, *generantes.* Vid. & Ezech. XXXI, 6. Sir. I, 12. θεμέλιον αἰῶνος ἐνόσσευσε, *fundamentum æternum quaſi nidum quendam ſibi paravit, & conſtruxit.*

Νοσσιά, nidus, manſiuncula. חר caverna, Nah. II, 12. קן Gen. VI, 14. Num. XXIV, 21. Deut. XXII, 6.

Νοσσίον, pullus. אפרחים plur. Pſ. LXXXIII, 3. Conf. Matth. XXIV, 37. & ad h. l. Cl. *Alberti* p. 138.

Νοσσοποιέω, nidum facio, nidifico. ענג voluptas, Eſ. XIII, 22.

Νοσσὸς, contr. ex νεοσσὸς, pullus. בן filius, *Al.* Lev. XII, 8. XIV, 22. XV, 14.

Νοσφίζομαι, ſuffuror, in uſus meos aufero, ad me averto. Joſ. VII, 1. ἐνοσφίσαντο (ſc. τι) ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, *averterunt aliquid ad ſe de anathemate.* Latinus vertit: *uſurpaverunt de anathemate.* In textu Hebr. pro hoc verbo κατὰ τὸ ῥητὸν nihil legitur. Similiter Act. V, 2. ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς, *ex illo pretio aliquid ad ſe avertit.* Conf. ad h. l. Auctores citatos B. *Wolfio* p. 1071. 2 Macc. IV, 32. χρυσώματά τινα τῶν τοῦ ἱεροῦ νοσφισάμενος ἐχαρίσατο τῷ Ἀνδρονίκῳ, *aurea vaſa quædam templi ſuffuratus donabat Andronico.* *Heſychius*: Νοσφίζεται, ἰδιοποιεῖ, κλέπτει, ἀποστερεῖ, ἀφαιρεῖ, χωρίζει. Νοσφίζεται, *proprium facit, furatur, privat, aufert, ſeparat.* Lex *Cyrilli* MS. Brem. Νοσφίζεται, ἀφαιρεῖται, ἀποκρύπτει, ἀποκλέπτει. Νοσφίζεται, *ad ſe avertit, abſcondit, furto aufert.* Gloſſ. Gr. Lat. Νοσφίζομαι, *peculor, uſurpo.* Conf. Cl. *Alberti* not. in Gloſſ. Græc. in N. T. p. 65.

Νότιον, auſter, Africus. תימן *Theod.* Hab. III, 3.

Νότος,

Νότος, auster, meridies, it. oriens. תימן Job. XXXVII, 17. Ecclef. I, 5. נגב latus, Jof. XV, 8. נגב Exod. XXVII, 9. XL, 20. צפון aquilo, Exod. XXVII, 20. קדים oriens, Exod. X, 13. XIV, 21. Job. XXXVIII, 24. Ezech. XXVII, 26. Conf. *Keuchenium* ad Luc. XII, 55. p. 136. קדים idem, Num. XXXIV, 15. תימן Exod. XXVI, 35. XXVII, 9.

Νότονδε, ad auſtrum. תנגבה *Aqu. Sym.* Gen. XIII, 9. *Aqu.* 1 Reg. XX, 41.

Νουθεσία, admonitio. Judith. VIII, 23. Sap. XVI, 6. Gloff. Brem. Νουθεσία, ἡ τὸν νοῦν διατιθεῖσα. Νουθεσία, *quæ mentem dirigit.*

Νουθετέω, admoneo, commonefacio. בינה intelligentia, Job. XXXIV, 16. התבונן hithp. a בין intelligo, Job. XXXVIII, 18. יסר pih. erudio, Job. IV, 3. כהה pih. rugas contraho, 1 Reg. III, 13. Vid. & Sap. XI, 11. XII, 2. 26.

Νουθέτημα, idem quod νουθεσία, admonitio. מוסר caſtigatio, Job. V, 17. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Νουθέτημα, συμβουλία. Νουθέτημα, *conſilium.*

Νουθέτησις, idem. Prov. II, 2. ubi in Hebr. textu nihil pro hac voce legitur.

Νουμηνία. Vid. ſupra Νεομηνία.

Νοῦς, mens, animus, ſpiritus. אזן auris, Job. XXXIII, 16. לב cor, Exod. VII, 23. Job. VII, 17. לבב idem, Jof. XIV, 7. Eſ. X, 7. רוח ſpiritus, Eſ. XL, 13. τίς ἔγνω νοῦν Κυρίου; *quis novit Spiritum Domini?* Conf. 1 Cor. II, 16. ubi Apoſtolus νοῦν Χριστοῦ, *Spiritum Chriſti* appellat. Vide *Lampii* Diſſ. Philol. Theol. Vol. II. p. 243.

Νυκτερεύω, pernocto. התלונן a לון *Sym.* Pſ. XC, 1.

Νυκτερινὸς, nocturnus. ליל : לילה nox, Job. IV, 13. XX, 8. Pſ. XC, 5. Prov. VII, 9.

Νυκτερὶς, veſpertilio. עטלף Lev. XI, 19. Deut. XIV, 18. Eſ. II, 20. *Heſychius*: Νυκτερὶς, πετεινὸν νυκτερινόν. Νυκτερὶς, *volucre nocturnum.*

Νυκτικόραξ, nycticorax, corvus nocturnus. כוס bubo, Lev. XI, 17. Pſ. CI, 7. קרא perdix, 1 Reg. XXVI, 20. שלך mergus, Deut. XIV, 16.

Νυκτοπότιον, poculum nocturnum. צפחת *Sym.* 1 Reg. XXVI, 11.

Νύκταρ,

Νύκτωρ, noctu; de nocte. Sir. XXXVIII, 30. 2 Macc. XII, 6. XIII, 15. Lex. Cyrilli MS. Brem. Νύκτωρ, νυκτός. Νύκτωρ, nocte. Ita etiam apud Heſychium, niſi quod vitioſe apud illum legatur Νύκτωρ. Apud Suidam exponitur διὰ τῆς νυκτός.

Νυμφαγωγός, ſponſæ dux; qui ſponſam e patris ædibus deducit. מרע amicus, Gen. XXVI, 26. Jud. XIV, 20. Heſychius: Νυμφαγωγός, ὁ μεταπεμπόμενος ἑτέρῳ νύμφην, καὶ ἄγων ἐκ τοῦ πατρὸς οἰκίας, ᾧ πρότερον γεγαμηκότι οὐκ ἔξεστι μεταλθεῖν, ἀλλὰ πέμπει τῶν φίλων τινάς. Διαφέρει γὰρ ὁ νυμφαγωγὸς τοῦ παρόχου. Καλεῖται γὰρ πάροχος τῶν φίλων τις ὁ ἐπὶ τῷ ὀχήματι ἅμα τῇ νύμφῃ καὶ τῷ νυμφίῳ ὀχούμενος, οἷον παράνυμφος. Νυμφαγωγός, qui accerſit alteri ſponſam, & ducit e patris domo, cui, antequam nuptias celebraverit, non licet adire illam; hinc mittunt aliquos. Differt autem νυμφαγωγός a παρόχῳ. Vocatur enim πάροχος amicorum aliquis, qui in curru una cum ſponſa & ſponſo vehitur tanquam paranymphus. LXX. Pollux Onom. L. III. c. 3 ſegm. 40. ὁ δὲ ἄγων τὴν νύμφην ἐκ τῆς τοῦ πατρὸς οἰκίας, νυμφαγωγός, ὁπότε μὴ ὁ νυμφίος μετίοι. Qui vero ſponſam e patris ædibus deducit, νυμφαγωγός appellatur; cum ſcilicet ſponſus ipſe non adiſſet. Conf. Ad. Lampium in Pſ. XLV. p. 522. ſeqq. & in Joh. III, 29. p. 672.

Νύμφευσις, deſponſatio. חתנה Cant. III, 11.

Νυμφευτής, ſocer. חתן Aqu. Exod. III, 1. XVIII, 1. 5.

Νυμφεύω, gener efficior. התחתן hithp. Aqu. 1 Reg. XVIII, 22.

Νύμφη, ſponſa, it. nurus, ſocrus. בתולה virgo, Joel. I, 8. חותנת ſocrus, Aqu. Deut. XXVII, 23. כלה Gen. XI, 31. τὴν Σάῤῥαν τὴν νύμφην αὐτοῦ, Saram nurum ſuam. Vide & Gen. XXXVIII, 24. Lev. XVIII, 15. Mich. VII, 6. & conf. Matth. X, 35. Luc. XII, 53. & Bonfrerium ad Gen. XXXVIII. p. 290.

Νυμφίος, ſponſus, it. gener. חתן Jud. XIX, 5. Neh. XIII, 28. ubi al. γαμβρὸν & γαμβρὸς pro νυμφίον & νυμφίος.

Νυμφών, thalamus. Incert. Joel. II, 16. Tob. VI, 13. 17.

Νῦν, nunc, jam, hoc tempore. איפוא : אפוא Jud. IX, 38. Eſ. XIX, 12. הפעם hac vice, Gen. II, 23. Exod. IX, 28. עת tempus, 4 Reg. V, 26. Ezech. XVI, 56. עתה Gen. III, 22. & alibi ſæpius. Heſychius: Νῦν, ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐνίοτε δὲ ἀντὶ τοῦ δὴ παραπληρωματικοῦ, καὶ ἐπίῤῥημα χρόνου ἐνεστῶτος. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀρτίως. Νῦν, de præſenti; ali-

aliquando vero pro ἄν, *expletive ponitur & adverbium temporis instantis. Notat vero etiam modo.*

Ἀπὸ τοῦ νῦν, a nunc, ab hoc tempore. הפעם hac vice, Gen. XLVI, 31. מעתה Pſ. CXII, 2. Eſ. IX, 7. Dan. X, 17.

Νῦν ἔτι, adhuc nunc, nunc adhuc. הפעם hac vice, Gen. XXIX, 34.

Ἔτι νῦν, idem. אך הפעם tantum hac vice, Exod. X, 17.

Ἕως τοῦ νῦν, usque nunc. עדנה voluptas, (hic legerunt vocem ita punctatam, cum ſignificat hucusque.) Gen. XVIII, 12. עד עתה Gen. XXXII, 4. XLVI, 35. עד היום הזה usque ad hoſce dies, 3 Reg. III, 2.

Ἕως νῦν, idem. מעתה a nunc, *Al.* Jer. III, 4.

Ὡσεὶ νῦν, ſicut nunc. כיום הזה ſicut hoc die, Deut. XXIX, 28.

Vid. alibi ὁ νῦν καιρός.

Νυνί, idem quod νῦν, nunc. עתה Gen. XXXII, 10. Exod. XXXII, 33. Num. XI, 6. Deut. X, 22.

Νύξ, nox. יום dies, Jud. XVI, 17. Job. III, 4. לילה 1 Reg. XXX, 12. οὐ πεπώκει ὕδωρ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, *non bibit aquam tres dies & tres noctes*, h. e. tria νυχθήμερα, ſive in tertium diem. Quod enim verba ita intelligi debeant, patet ex v. 13. ubi cauſam homo Ægyptius exponens, cur dicto temporis ſpatio nihil comederit aut biberit, ita: ἠνωχλήθην ἐγὼ σήμερον τριταῖος, *ægrotavi ego hodie in diem tertium.* Conf. Matth. XII, 40. Eſth. IV, 16. μὴ φάγητε, μηδὲ πίητε ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς νύκτα καὶ ἡμέραν, *ne comedatis neque bibatis ad tres dies, noctem & diem.* Hic non νυχθημέρου partes, dies nempe & noctes ſigillatim accipi poſſe, ſed dies omnino civiles conjunctim, oſtendit collatio cap. V, 1. ubi regina, quæ ipſa jejunium, aliis imperatum, non minore, quam ceteri, religione obſervaverat, (quod ex cap. IV, 16, liquet) ornaſſe ſe, ac ad regem introiviſſe dicitur ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, *die tertia.* Vide *Wandalinum* Diatr. ad W. Langium c. 4. p. 289. ed. *Græv.* in Synt. Diſſ. rarior. Prov. XXXI, 15. ἐκ νυκτῶν, *nocte.* ליליא Chald. Dan. II, 19. נשף crepuſculum, Job. III, 9.

Νύσσω, pungo. Sir. XXII, 20.

Νύσταγμα, dormitatio. תנומה Job. XXXIII, 15.

Νυσταγμός, idem. תנומה Pſ. CXXXI, 4. εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, *ſi dabo ſomnum*

num oculis meis, & palpebris meis dormitationem. *Aqu. Sym. Theod.* Prov. VI, 4. νυσταγμόν. Vid. & Sir. XXXI, 2. *Heſychius*: Νυσταγμὸς, ὕπνος. Νυσταγμὸς, *ſomnus*.

Νυστάζω, dormito. דלף ſtillo, Pſ. CXVIII, 28. ubi tamen pro ἐνύσταξεν *alii* rectius ἔσταξεν. נום Pſ. CXX, 3. 4. Eſ. V, 27. נרדם niph. ſomno obruor, Pſ. LXXV, 6. שנה ſomnus, Prov. XXIV, 33. תנומה dormitatio, Prov. VI, 10.

Νωθροκάρδιος, tardus corde, tardus ad ratiocinationem. נעוה לב part. niph. perverſus corde, Prov. XII, 8. νωθροκάρδιος δὲ μυκτηρίζεται, *tardus vero ad ratiocinationem illuditur.* *Plutarchus* de Solert. animal. p. 969. de tali homine: εἰ νωθρότερον φρονεῖ καὶ κάκιον διανοεῖται, *ſi tardius intelligat, minusque recte ratiocinetur.* *Heſychius* & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Νωθροκάρδιος, βραδὺς κατὰ λογισμόν. Νωθροκάρδιος, *tardus ad ratiocinationem.*

Νωθρὸς, tardus, ſegnis, ignavus, infirmus, imbecillis. חשכים plur. obſcuri, ignobiles, Prov. XXII, 29. ἀνδράσι νωθροῖς, *viris ignavis.* Sir. IV, 34. νωθρὸς καὶ παρειμένος ἐν τοῖς ἔργοις σου, *ſegnis & remiſſus in operibus tuis.* Sir. XI, 13. ἔστι νωθρὸς προσδεόμενος ἀντιλήψεως, *eſt imbecillis, qui auxilio indiget.* Vid. & Sir. IV, 32. XI, 13. *Heſychius*: Νωθρὸν, βραδὺ, νωχελὲς, ἀσθενές. Νωθρὸν, *tardum, ſegne, infirmum.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Νωθρὸν, ἀσθενῆ, βραδὺν, δυσκίνητον. Νωθρὸν, *infirmum, tardum, qui difficulter moveri poteſt.* Conf. Cl. *Elſnerum* ad Hebr. V, 11. p. 344.

Νωκὴδ, ipſa vox Hebr. נקד 4 Reg. III, 4. juxta ed. *Rom.* Gloſſ. in L. 4 Reg. *Fabric.* edit. Μωαβινωκὴμ, (repone Μωὰβ ἦν νωκὴδ,) ὃ τρέφων βοσκήματα. *Moab paſcebat greges.* In Cod. MS. Barocc. pariter corrupte: Μωαβινωκὴθ, ἦν τρ. β.

Νωτοκοπέω, dorſum ferio. ערף cervicem frango, *Theod.* Exod. XIII, 13. νωτοκοπήσεις.

Νῶτος & νῶτον, dorſum, tergum. גב 3 Reg. VII, 32. Job. XV, 26. גו Eſ. L, 6. *Theod.* Prov. X, 14. בתף Exod. XXXVIII, 14. Num. XXXIV, 11. מפרקת cervix, 1 Reg. IV, 19. מתנים dual. lumbi, Pſ. LXV, 10. LXVIII, 28. *Aqu. Theod.* Prov. XXX, 31. ἀλεκτρυὼν νώτῳ, *gallus dorſo.* Conf. *Fulleri* Miſc. Sacr. Lib. V. cap. 11. p. 650. ערף cervix, Gen. XLIX, 8. Jer. II, 27. שאון ſtrepitus, Eſ. XVII, 12. שכם humerus, Gen. IX, 23. Pſalm. XX, 13.

Νωτοφόρος, dorſo portans. סבל bajulus, 2 Par. II, 2. XXXIV,

XXXIV, 13. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Νωτοφόρος, ὁ τῷ νώτῳ τὰ ἄχθη, τουτέστι τὰ βάρη φέρων. Νωτοφόρος, *qui dorſo* ἄχθη *hoc eſt onera fert.*

Νωχελεύομαι, tardus, ſegnis ſum in opere. התרפה hithp. remiſſe me gero, *Aqu.* Prov. XVIII, 9. & XXIV, 10. νωχελευόμενος, עפל pyh. effero me, *Aqu.* Hab. II, 4. *Heſychius*: Νωχελὴς, ὁμαλὴς, βραδὺς, ἄχρηστος. Νωχελὴς, *æquabilis, tardus, inutilis.*

Ξ.

Ξανθίζω, flaveſco. צהוב fulvus, Lev. XIII, 32. 36. שחר niger, Lev. XIII, 31.

Ξανθικὸς, nomen menſis apud Macedonas, qui Aprili reſpondet. 2 Macc. XI, 30. 33. 38. *Suidas*: Ξανθικός. ὄνομα μηνὸς παρὰ Μακεδόσιν ὁ Ἀπρίλιος. Ξανθικός. *nomen menſis apud Macedonas Aprilis.*

Ξανθὸς, flavus, צהוב fulvus, *Al.* Lev. XIII, 36. שרקים plur. *Aqu.* Zach. I, 8. ξανθοί.

Ξεῖνος, hoſpes, peregrinus. נכרי *Aqu.* Deut. XIV, 21.

Ξενίζω, hoſpitio excipio, it. peregrinus, novus, inuſitatus ſum. Sir. XXIX, 28. ξενιεῖς, *hoſpitio excipies.* 2 Macc. IX, 6. ξενιζούσαις συμφοραῖς, *novis vel inuſitatis cruciatibus.* Sic Act. XVII, 20. ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν, *nova enim quædam infers auribus noſtris.* *Heſychius*: Ξενίζοντα, ἀλλόφυλος, ἀηθὴς, καινή. Ξενίζουσα, *quæ ex alia gente, inuſitata, nova.* Idem: Ξενίζουσαν, καινήν. Ξενίζουσαν, *novam.* Sic & ξένος aliquando *novum* ſignificat. Vid. infra in h. v. Conf. *Suiceri* Theſ. T. II, p. 440.

Ξένιον, munus, proprie quod hoſpiti datur. מגדנות plur. res pretioſæ, Eſd. I, 6. מנחה Oſ. X, 6. ἀπήνεγκαν ξένια βασιλεῖ, *afferebant munera regi.* Vid. & 2 Reg. VIII, 2. 6. Sir. XX, 29. 1 Macc. X, 36. XI, 24. *Heſychius*: Ξένια, ὑποδοχὴ, φιλοτιμία, φιλία, δῶρα, καταλύματα, ἢ καταγώγιον. Hic vox δῶρα, non v. Ξένια, ſed Ξένιον manifeſte interpretatur; & ex margine, ni fallor, ab indocto librario inſerta, in quo cum v. Ξενία primo poſita fuiſſe videtur. Adeoque ita apud *Heſychium* legendum: Ξενία, ὑποδοχὴ, φι-

λοτι-

λουτρών, φιλία, κατάλυμα, ἢ καταγώγιον. † Ξένια, δῶρα. Ξενία, exceptio, ſtudium, amicitia, diverſorium vel hoſpitium. † Ξένια, munera.

Ξένιος, hoſpitalis. 2 Macc. VI, 2. Διὸς ξενίου, Jovis hoſpitalis, Vide de illo Dilherrum Diſpp. Acad. p. 473. ſeq.

Ξενισμὸς, hoſpitalitas. ארוחה viaticum, Prov. XV, 18.

Ξενιτεία, peregrinatio. Sap. XVIII, 3.

Ξενολογέω, peregrinos milites colligo. 1 Macc. IV, 35. Heſychius: Ξενολόγος, ξένους στρατιώτας συλλέγων. Ξενολόγος, novos peregrinos milites colligens.

Ξένος, peregrinus, hoſpes, novus. ארח viator, 2 Reg. XII, 4. גר Job. XXXI, 32. נכרי Ruth. II, 10. 2 Reg. XV, 19. קרוא part. pah. vocatus, 1 Reg. IX, 13. מגור formido, Al. Jer. XX, 3. זר Sym. Pſ. LXXX, 10. הלך חלך viator, Sym. 2 Reg. XII, 4. נכרי alienus, Theod. Prov. XXIII, 27. ξένη. נכריה Aqu. Exod. II, 22. Sym. Prov. II, 16. ξένη. Sym. Theod Prov. VI, 24. ἀπὸ λειογλώσσου ξένης: a peregrina lævem linguam habente, h. e. meretrice. Sic Terentius: Adeon' es demens ex peregrina. Nam olim meretrices fere peregrinæ erant. Vide Druſium in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 1107. Sap. XIX, 5. ἐκεῖνοι δὲ ξένον εὕρωσι θάνατον, illi autem novam inuſitam, inauditam inveniant mortem. Vid. & Sap. XVI, 2. 3. 16. & conf. Ξενίζω, & Cl. Schwartzii Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 954. 2 Macc. IX, 28. ἐπὶ ξένης ſc. γῆς, in terra peregrina.

Ξενοτροφέω, peregrinos vel externos milites alo. 2 Macc. X, 14.

Ξέστης, ſextarius, quem LXX κοτύλην vocant, Lev. XIV, 10.

Ξεστὸς, lævis, politus, ſculptus. גזית cæſura, Al. 1 Par. XXII, 2. Amos. V, 11. ξεστούς. Gloſſ. MS. in Prophet. Ξεστοὺς, ἐνταῦθα γλυπτοὺς θεούς. Ξεστοὺς, ibi ſculptos deos vocat. In iisdem ſequitur: Ξεστοὺς, γλυπτοὺς λίθους. Ξεστοὺς, ſculptos lapides. Vid. & 1 Macc. XIII, 27. Heſych. Ξεστὴν, ἐξεσμένην

—— παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.

Λέγει δὲ καὶ, συνθέτως ἐυξέστοισιν, ἐλάτησιν. (l. ἐυξέστησιν, ἐλάτησιν.) Ξεστὴν, politam. (Homer. Odyſſ. α. v. 174.)

—— juxta autem politam (ξεστὴν) extendit menſam.

Dicit vero & in compoſito ἐυξέστοισιν, bene politis. Idem: Ξεστὸν, γλυπτὸν, λεῖον ποιητόν. (ſic enim ſine diſtinctione legend. pro λεῖον, ποιητόν.) Ξεστὸν, ſculptum, [illegible] [illegible]. Idem poſt v.

Παλίξυστον· ξυστὸς, ὡμαλισμένος, ἐξεσμένος. Ξυλίζεται, lævatus, ſcalptus.

Ξηραίνω, arefacio, & ξηραίνομαι, areſio, exareſco, evaneſco. באש putreſco, Eſ. L, 2. חרב exſiccor, Pſ. CV, 10. Eſ. XIX, 6. חתת ובוש frangor & erubeſco, Eſ. XXXVII, 27. יבש : הוביש Kal, pih. & hiph. Job. XII, 16. ξηρανεῖ τὴν γῆν, *exſiccabit terram.* Pſ. XXI, 16. ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου, *exſiccatum eſt, tanquam teſta, robur meum.* Pſ. CI, 12. ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην, *tanquam gramen exarui.* Pſ. CI, 5. ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, *exaruit cor meum.* Prov. XVII, 23. ἀνδρὸς δὲ λυπηροῦ ξηραίνεται ὀστᾶ, *hominis autem triſtis exareſcunt oſſa.* Thren. IV, 8. ἐπάγη δέρμα αὐτῶν ἐπὶ τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἐξηράνθησαν, ἐγενήθησαν ὥσπερ ξύλον. *conſolidata eſt pellis illorum ſuper oſſa illorum, exaruerunt, facti ſunt tanquam lignum.* Conf. Marc. IX, 18. נסע proficiſcor, Zach. X, 2. ἐξηράνθησαν ὡς πρόβατα, *evanuerunt ut oves.* נשת deficio, Eſ. XLI, 17. נתן niph. reddor, ponor, Eſ. LI, 12. שאף haurio, Eſ. XLII, 14. שסה diripio, Oſ. XIII, 15.

Ξηρασία, ariditas, ſiccitas. חרב Jud. VI, 37. יבש ſiccus, Nah. I, 10. יבוש inf. ſiccando, Ezech. XVII, 10. יבשה Neh. IX, 11. בלא cohibeo, *Reliqui* Agg. I, 10.

Ξηρὸς, aridus, ſiccus. חציר fœnum, Eſ. XXXVII, 27. יבש Eſ. LVI, 3. צמק part. flacceſcens, Oſ. IX, 17.

Ξηρὰ, arida, ſimpliciter ſæpe, ſubintellecto γῆ, terra dicitur. חרבה Gen. VII, 22. ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, *in terra.* Vid. & Joſ. IV, 18. Agg. II, 7. יבשה & יבשת Jon. I, 9. ἐποίησε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν, *fecit mare & terram.* Vid. & Gen. I, 9. Pſ. LXV, 5. XCIV, 5. יבשתא Chald. Dan. II, 10. Sic & profani. Vide Auctores, quos citat B. *Wolfius* ad Matth. XXI, 15. p. 326. ſeq. & Cl. *Georgii* Vindic. N. T. ab Ebraïſm. L. II. c. 1. §. 28. p. 70. ſeq.

Ξηρὸν, aridum, ſimpliciter, ſubintellecto πέδον, ſolum vel terra dicitur. יבשה & יבשת Exod. IV, 9. ἐκχεεῖς ἐπὶ τὸ ξηρὸν, *effundes in ſolum*, vel *in terram.* Sic *Ariſtoteles* de Mirab. p. 878. ἐν τῷ ξηρῷ πλανῶνται, καὶ πάλιν ἀποτρέχουσιν εἰς τὸν ποταμὸν, *in terra oberrant*, (de piſcibus quibusdam in India loquitur) *& rurſus recurrunt in fluvium.* Quod hic ξηρὸν vocat *Ariſtoteles*, γῆν dicit *Theophraſtus* apud *Athenæum* L. VIII. c. 2. ubi de iisdem piſcibus ſermo. Exod. XIV, 16. 22. κατὰ τὸ ξηρὸν, *in ſolo.* Additur πέδον in illo verſu apud *Athenæum* L. III. c. 23.

Κυρταὶ δ' ὁμοῦ καρῖδες, ἐν ξηρῷ πέδῳ.

Et gibbæ ſimul ſquillæ in ſicco ſolo.

Conſ.

Conf. *Horatii Vitringa* Animadv. ad *Vorſt.* p. 213. & *Georgii* Vindic. N. T. ab Ebraiſm. L. II. c. 1. §. 28. p. 71.

Ξηρὸς γίνομαι, aridus fio. יבש areſco, Joſ. IX, 5. Ezech. XXXVII, 11.

Vid. alibi Ἄγρωστις ξηρά.

Ξίφος, gladius. לחרב Joſ. X, 28. XXXVII, 39. XI, 11. Ezech. XVI, 39.

Ξυλάριον, lignum parvum. עץ 3 Reg. XVII, 12.

Ξύλινος, ligneus. אע : אעא Chald. Eſd. VI, 4. Dan. V, 4. עץ lignum, Lev. XI, 32. XV, 12. מעץ ex ligno, Sym. Hab. II, 11.

Vid. alibi ξύλινα χειροποίητα.

Ξυλοκόπος, lignorum cæſor. חטב עץ cædens lignum, Deut. XXIX, 11. Joſ. IX, 23. חטב עץ cædens lignum, *Al.* Joſ. IX, 21. ξυλοκόποι.

Ξύλον, lignum, arbor, it. cippus, nervus, ſive lignum in carcere, quo captivorum pedes conſtringebantur. אע Chald. Eſd. V, 8. ארז cedrus, 3 Reg. V, 6. ארץ terra, 2 Par. VII, 13. ברוש cupreſſus, Eſ. XIV, 8. גן hortus, Jer. XXXI, 12. זנב cauda, Eſ. VII, 4. סד cippus, Job. XXXIII, 11. ἔθετο δὲ ἐν ξύλῳ μου τὸν πόδα. *Latinus* vertit: *poſuit in nervo pedes meos.* Sym. Job. XIII, 27. ξύλον εἱρκτῆς, *lignum carceris.* Sic & Athenienſes *lignum* in carcere, quo captivorum pedes conſtringebantur, ξύλον vocabant. Vid. *Grotius* & *Elſnerus* ad Act. XVI, 24. Idem lignum antea ποδοκάκη dicebatur. *Lyſias* Orat. IX. p. 128. ἡ ποδοκάκη αὕτη ἐςὶν, ὦ Θεόμνηςτε, ὃ νῦν καλεῖ ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι. Ποδοκάκη, *Theomneſte, eſt quod nunc vocat* (lex) *ligno vinciri.* Conf. & v. Ποδοκάκη infra. Dicitur Græcis V. T. Interpretibus etiam καταράκτη, κύλωμα, ξυλοπέδη, στρεβλωτήριον. Vide has voces alibi ſ. l. Plauto *lignea cuſtodia* vocatur. עץ Gen. I, 29. πᾶν ξύλον ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν, *omne lignum, quod habet in ſe fructum.* Gen. II, 9. ξύλον τῆς ζωῆς, *arborem vitæ.* Eccleſ. II, 5. ἐφύτευσα ἐν αὐτοῖς ξύλον πᾶν καρποῦ, *plantavi in illis* (hortis) *arbores, omnis generis fructiferas.* Sic apud Græcos Scriptores ξύλον ſæpius pro *arbore* ſumitur. Vid. præter Auctores, quos citat Ven. *Wolfius* ad Apoc. XXI, 2. p. 613. *Horat. Vitringa* Animadverſ. ad *Vorſt.* p. 213. ſeq. & *Outhov.* in Bibl. Brem. Claſſ. I. p. 450. ſeq. & *Jac. Haſæus* in ead. Bibl. Cl. VII. p. 812. Eodem ſenſu *lignum* uſurpatur Horatio Lib. II. Od. 13.

agro

... qui statuit me
Te triste lignum, te caducum
In Domini caput immerentis.

עצה fœm. Jer. VI, 6. עצם os, (forte legerunt עץ) Prov. XII, 4. צלע trabs, 3 Reg. VI, 15. ברוש juniperus, Job. XXX, 5. *ῥίζαν ξύλων, radicem arborum.* Perperam hic *radices gossypii* intelligit *Is. Vossius* de LXX. Int. p. 63.

Ξύλα κείμενα, ligna jacentia. מדורה pyra, rogus, Ef. XXX, 33.

Vid. alibi Ἀκάνθινα ξύλα. ξύλον Ἀπτίνον.

Ξυλοπέδη, lignum in carcere, quo captivorum pedes constringebantur. סד cippus. *Aqu.* Job. XIII, 27.

Ξυλοφορία, ligni portatio. עץ lignum, Neh. X, 34.

Ξυλοφόρος, lignum portans, lignifer. עץ Neh. XIII, 30. חטב עץ lignum cædens, Jos. IX, 21. מחטב עציך *Incert.* Deut. XXIX, 11.

Ξυλόω, ligno tego, contigno. חפה 2. Par. III, 5. ספן Jer. XXII, 14. עץ lignum, Ezech. XLI, 16.

Ξυνωρὶς, Attice pro συνωρὶς, biga. צמד פרשים par equitum, Ef. XXI, 9. *Suidas*: Ξυνωρίς· τὸ μὴ πλῆρες ἅρμα, ἀλλ' ἐκ δύο ἵππων συνεστὸς, ὃ νῦν δίφρον καλοῦσι. Ξυνωρὶς, *currus non plenus, sed ex duobus tantum equis constans, quem nunc δίφρον vocant.* *Hesych.* Ξυνωρὶς, συζυγία. ἢ ἅρμα ἐκ δύο ἵππων συνεζευγμένον. Ξυνωρὶς, *equi bijuges, vel currus, quem duo equi trahunt.* Lex. Cyrilli MS. Brem. Ξυνωρὶς, ἅρμα ἐκ δύο ἵππων συνεζευγμένον. *Philoxenus*: *Biga.* ξυνωρίς. Conf. ill. *Spanhemium* in *Callimach.* p. 534. & *Schefferum* de Re Vehic. L. I. c. 2. p. 11. seq. & Lib. II. c. 11. p. 144.

Ξυράω, rado, tondeo. גלח pih. Gen. XLI, 14. ἐξύρησαν αὐτὸν, *tondebant illum.* Vid. & Jud. XVI, 19. Ef. VII, 20. Lev. XIV, 8. ξυρήσεται αὐτοῦ πᾶσαν τὴν τρίχα, *radet omnes pilos suos.* Lev. XIV, 9. πᾶσαν τὴν τρίχα (pro κατὰ πᾶσαν τὴν τρίχα) αὐτοῦ ξυρηθήσεται, *omnibus pilis suis radetur.* Num. VI, 9. ξυρήσεται τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, *radet caput suum.* Vid. & v. 19. Ezech. XLIV, 20. & conf. Act. XXI, 24. Jud. XVI, 18. ἐὰν ξυρήσωμαι sc. κατὰ τὴν κεφαλὴν, *si radar capite meo.* גרע succido, Jer. XLVIII, 37. קרח glabro me, Lev. XXI, 5. Jer. XLVIII, 37.

Ξύρησις, rasura, tonsura. קרחה calvitium, Ef. XXII, 12.

Ξυρὸν & ξυρὸς, novacula, culter tonsorius. מורה Jud. XVI, 18. תער Num. VI, 5. Pf. LI, 2. Jer. XXXVI, 23.

Ξυστὸς,

Ξυστὸς, raſus, politus, terſus. גזית cæſura, 1 Par. XXII, 2. Amos. V, 11. Vid. & 3 Eſd. VI, 9. 25. Sir. XXII, 18.

Ξυστρωτὸς, complanatus. מקצעים *Aqu. Theod.* 3 Reg. VI, 18. ξυστρωτά, *complanata vaſa.* Nam ξύστρον idem cum λίστρον, *plana ferrea*; unde ξυστρόω ſive λιστρόω, *pavio, complano, rado*, & ἀποξυστρόω, *hebeto, aciem auferendo, ne radere poſſit.* Vide *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 261.

Ξύω, rado, polio. Vid. Ἰχῶρα ξύω.

O.

O, art, præp. cum nominativis vocativi partes agens, Neh. I, 5. Pſ. XLIV, 8. 9. Conf. Apoc. XV, 3.

Ὀβελίσκος, veruculum, cuſpis. חרודים plur. acumina, Job. XLI, 22. *Incert.* Jer. LII, 19. ὀβελίσκους.

Ὀβελὸς, obolus, nummus minutus. אגורה 1 Reg. II, 38. גרה Exod. XXX, 13. Num. III, 47. *Heſychius*: Ὀβελὸς, νόμισμα καὶ τόκοι, καὶ εἶδος νομισμάτων, καὶ ἐν ἄστει δικαστικοὶ μισθοί. Ὀβελοὶ, *nummi & uſuræ, & genus numiſmatum, & in urbe mercedes judicum.*

Ὀγδοήκοντα, octoginta. שמנים plur. Gen. V, 25.

Ὀγδοηκονταὲξ, octoginta ſex. שש שמנים Gen. XVI, 16.

Ὀγδοηκονταπέντε, octoginta quinque. חמשה שמנים 4 Reg. XIX, 35. Eſ. XXXVII, 36.

Ὀγδοηκοστὸς, octogeſimus. ארבע מאות quadringenti, *Al.* 3 Reg. VI, 1. ὀγδοηκοστῷ.

Ὄγδοος, octavus. שמנה Gen. XXI, 4. 1 Par. XXIX, 17. שמיני Exod. XXII, 30. שמינית Pſ. VI, 1. XI, 1. ὑπὲρ τῆς ὀγδόης ſc. χορδῆς, *ſuper octavam chordam.*

Ὁδεύω, ambulo, iter facio. דרך *Sym.* Job. XXV, 29. הלך *Sym.* Pſ. LXXXV, 11. Tob. VI, 5. ὥδευον ἀμφότεροι, *iter faciebant ambo.* ילך eo, 3 Reg. VI, 12. ἐὰν ὁδεύῃς τοῖς προστάγμασί μου, *ſi ambules in præceptis meis.* *Heſychius*: Ὁδεύει, περιπατεῖ, ἀπέρχεται. Ὁδεύει, *ambulat, abit.*

Ὁδηγέω, ſum viæ dux, duco, præeo. הדריך hiph. cal-

care facio, Pſ. XXIV, 5. ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, duc me ad veritatem tuam, & doce me. Conf. Joh. XVI, 13. Pſ. CVI, 7: הוליך hiph. a ילך ire facio, Joſ. XXIV, 3. Pſ. CV, 10. הלך eo, 2 Reg. VII, 23. הוציא hiph. a יצא exire facio, Num. XXIV, 8. הורה hiph. a ירה doceo, Pſ. XLIV, 6. LXXXV, 10. הניח hiph a נוח quieſcere facio, Eſ. LXIII, 14. חנה caſtrametor, Deut. I, 33. נחה deduco, Pſ. LXXIX, 1. Eccleſ. II, 3. נחה: הנחה Kal & hiph. Exod. XIII, 17. XV, 13. Neh. IX, 12.

Ὁδηγὸς, viæ dux. התיחש hithp. genus recenſeo, it. generis recenſio, Eſd. VIII, 1.

Ὁδίτης, viator. ארח Sym. Jer. XIV, 8. Suidas: Ὁδίτης. ὁδοιπόρος. Ὁδίτης. viator.

Ὁδοιπορεία, profectio, iter. Sap. XIX, 5.

Ὁδοιπορία, idem. הליכות Incert. Job. VI, 19. ὁδοιπορίας. Sap. XIII, 19. XVIII, 3. 1 Macc. VI, 41. Conf. Joh. IV, 6. & ad h. l. Wolfium p. 825.

Ὁδοιπόρος, viator. ארח Jud. XIX, 17. ארחה comitatus, Gen. XXXVII, 24. מהלך part. pih. ambulans, Prov. VI, 11. Heſychius: Ὁδοιπόρος, ὁδίτης. Ὁδοιπόρος, viator.

Ὁδοποιέω, viam facio. סלל aggero, Job. XXX, 12. Pſ. LXVII, 4. סלם pih. libro, Pſ. LXXVII, 55. פנה pih. paro, Pſ. LXXIX, 10. פנה דרך paro viam, Eſ. LXII, 10.

Ὁδὸς, via, limen, aditus, conſuetudo, vivendi ratio, vita, actio, opus, doctrina, præceptum, it. ſpatium, vices. אט lentitudo, Gen. XXXIII, 14. ארח Job. XXXIII, 11. ἐφύλαξε δέ μου πάσας τὰς ὁδοὺς, cuſtodivit autem omnes vias meas. Pſ. XXIV, 4. τὰς ὁδούς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, vias tuas, h. e. veritates vel doctrinas tuas mihi notas fac. Vid. & v. 10. Pſ. CXVIII, 15. Eſ. II, 3. Pſ. CXVIII, 9. ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; quomodo diriget juvenis viam ſuam h. e. actiones ſuas? Pſ. CXVIII. 101. ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ab omni mala via cohibeo pedes meos, h. e. ab omni mala vivendi ratione me cohibeo. Pſ. CXVIII, 103. ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας, odi omnem viam falſitatis, h. e. omnem falſam doctrinam. Ibid. v. 127. πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα, omnem viam, h. e. doctrinam, falſam odi. Sic & alias Græcis ὁδὸς pro doctrina uſurpatur. Vide B. Wolfium ad Act. IX, 2. & Cl. Georgii Vindic. N. T. ab Ebraïſm. L. II. c. 1. §. 29. 30. Prov. I, 19. αὗται αἱ ὁδοί εἰσι πάντων τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα, hi mores ſunt omnium, qui inique agunt. Prov. II, 13. οἱ ἐγκαταλείποντ-

λείποντες ὁδὰς εὐθείας, *relinquentes vias rectas*, h. e. veram doctrinam. Conf. 2 Pet. II, 15. Prov. VIII, 20. ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης περιπατῶ, *in viis rectis ambulo*, h. e. recte & juste ago. Prov. X, 18. ὁδὰς ζωῆς φυλάσσει παιδεία, *vias vitæ* h. e. vias ad vitam, vel rationem ad vitam perveniendi, *cuſtodit caſtigatio*. Vid. & Prov. V, 6. XV, 25. Prov. XII, 29. ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης ζωὴ, *in viis juſtitiæ* h. e. in doctrinis veris *vita*. Conf. Matth. XXI, 32. Prov. XVII, 24. ἀσεβὴς δὲ ἐκκλίνει ὁδὰς δικαιοσύνης, *impius autem declinat vias juſtitiæ*, h. e. juſtam judicandi rationem. *Al.* Prov. II, 20. εὕροσαν ἂν ὁδὰς δικαιοσύνης λείας, *invenerunt ſane vias juſtitiæ planas*, h. e. recte agendi rationem invenerunt bonam. Eſ. XXVI, 7. ὁδὸς εὐσεβῶν εὐθεῖα ἐγένετο, *via piorum recta facta eſt*. ארחה comitatus, Eſ. XXI, 13. ארץ terra, 3 Reg. XVIII, 6. אשר qui (hic legerunt אשור greſſus.) Eſ. XXXV, 11. בוא infin. venire, 3 Reg. VIII, 66. נקרה vallis, Eſ. XL, 4. גדר ſepes, Oſ. II, 6. דרך calco, Job. XXIV, 11. דרך via, Gen. III, 24. φυλάσσειν τὴν ὁδὸν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, *cuſtodire viam ad lignum vitæ*. Gen. VI, 12. κατέφθειρε πᾶσα σὰρξ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, *corrupit omnis caro viam ſuam*, h. e. fidem omnesque actiones & mores, ut bene interpretatur *Flacius* in Clav. v. *Via*. Gen. XXIV, 48. ἐν ὁδῷ ἀληθείας, *in via recta*. Joſ. XXIII, 14. ἀποτρέχω τὴν ὁδὸν, *decurro viam*, h. e. morior. Eodem ſenſu 3 Reg. II, 2. πορεύομαι ἐν ὁδῷ πάσης τῆς γῆς, *abeo in via omnis terræ*, 3 Reg. XV, 26. ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, *ibat in via patris ſui*, h. e. vivebat juxta mores patris ſui. Vid. & 3 Reg. XVI, 2. 19. 26. Job. XXIII, 10. οἶδε γὰρ ἤδη ὁδόν μου, *novit enim jam viam meam*, h. e. meam vivendi rationem. Vid. & Job. XXXI, 4. Job. XXIII, 11. ὁδὰς γὰρ αὐτοῦ ἐφύλαξα, *vias enim ejus cuſtodio*, h. e. præceptis ejus obedio. Vid. & Pſ. XVII, 24. 2 Reg. XXII, 22. Job. XXIV, 13. ὁδὸν δὲ δικαιοσύνης οὐκ ᾔδεισαν, *viam autem juſtitiæ* h. e. juſte agendi rationem *non agnoſcunt*. Pſ. I, 1. ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη, *in via peccatorum non ſtat*, h. e. in operibus peccatorum non perſiſtit. Pſ. C, 8. πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, *ambulans in via inculpata*, h. e. inculpate vivens. Pſalm. CXVIII, 1. ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, *inculpati in via*, h. e. in vita, in vivendi ratione, in operibus. *Heſych.* Ἐν ὁδῷ, ἐν ἔργοις, ἐν πίστει, ἐν βίῳ. Ἐν ὁδῷ, *in operibus, in fide, in vita*. Conf. Job. XXXIV, 21. XXXVI, 23. ubi דרך redditur per ἔργον. Pſ. CXVIII, 29. ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, *viam falſitatis* h. e. doctrinam falſam *averte a me*. Pſ. CXVIII, 30. ὁδὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην, *viam veritatis* h. e. doctrinam veram *elegi*. Conf. 2 Pet. II, 2. Pſ. CXXXVIII, 3. πάσας τὰς ὁδούς μου προεῖδες, *omnes vias meas* h. e. omnes actiones meas *prævidiſti*. Vid. & Pſ. CXVIII, 167. Prov. V, 21. & conf.

conf. 2 Par. XIII, 22. XXVII, 7. & XXVIII, 26. ubi דרך exponitur per πρᾶξις. Prov. IV, 11. ὁδοὺς γὰρ σοφίας διδάσκω σε, *vias enim ſapientiæ* h. e. doctrinas ad ſapientiam ducentes *doceo te.* Prov. IV, 14. μηδὲ ζηλώσης ὁδοὺς παρανόμων, *neque inſecteris vias* h. e. mores & vivendi rationem *peccatorum.* Vid. & Prov. VI, 6. Prov. VII, 27. ὁδοὶ ᾅδου, *via ad infernum.* *Aqu. Sym. Theod.* Prov. XIV, 12. ὁδὸν vel ὁδοὺς ᾅδου. Prov. VIII, 22. Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ, *Dominus poſſedit me initio viarum ſuarum* h. e. operum ſuorum. *Al.* Job. XL, 14. τοῦτ' ἔστιν ἀρχὴ ὁδῶν Κυρίου, *hoc eſt initium viarum* h. e. operum *Domini.* Prov. X, 10. ὁ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, *pervertens vias ſuas*, h. e. vitam perverſam *agens.* Idem Prov. XIV, 2. dicitur σκολιάζων ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Prov. XV, 31. ὁδοὶ ἀνδρῶν δικαίων, *viæ* h e vivendi ratio *juſtorum.* Vid. & Eſ. LV, 7. & conf. 1 Cor. IV, 17. & ad h. l. *Wolfium* p. 361. & eund ad Jac. I, 8. p. 12. Prov. XXI, 16. ἀνὴρ πλανώμενος ἐξ ὁδοῦ δικαιοσύνης, *vir aberrans a via juſtitiæ*, h. e. a doctrina vera. Eſ. LIX, 8. ὁδὸν εἰρήνης οὐκ οἴδασι, *viam ad pacem non norunt.* Conf. Luc. I, 79. & Rom. III, 17. *Heſychius* : Ὁδὸν εἰρήνης interpretatur τὴν κατὰ Θεὸν πολιτείαν. Ὁδὸν εἰρήνης, *converſationem juxta Deum.* Jer. II, 18. τῇ ὁδῷ Αἰγύπτου, *via in Ægyptum.* Ibid. τῇ ὁδῷ Ἀσσυρίων, *via ad Aſſyrios.* Oſ. XIV, 10. εὐθεῖαι αἱ ὁδοὶ τοῦ Κυρίου, *rectæ ſunt viæ Domini*, h. e. vera & juſta ſunt verba & præcepta Domini. Vid. & Ezech. XXXIII, 17. 20. Eſ. XLV, 13. & conf. Act. XIII, 10. *Aqu. Sym.* Prov. IX, 6. *ἐν ὁδῷ.* LXX. ibi ἐν γνώσει. הליך ambulatio, Job. XXIX, 6. חוץ foras, it. platea, 2 Reg. XXII, 43. Prov. XXII, 13. יום dies, Job. XXIX, 4. ὅτε ἤμην ἐπιβρίθων ὁδοῖς, *cum invaleſcerem viis*, h. e. cum juvenili robore valerem. Pſ. XXXVI, 19. γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, *novit Dominus vias* h. e. vitam, vivendi rationem *inculpatorum.* Vid. & Prov. XXII, 19. כסל ſpes, Prov. III, 26. כרם vinea, Amos. V, 17. מבוא aditus, Ezech. XLVI, 20. מורד deſcenſus, Jer. XLVIII, 5. מסלה aggeſta terra, Jud. XX, 31. 32. מסלול idem, Eſ. XXXV, 8. מעגל orbita, Eſ. XXVI, 7. LIX, 8. מצוה præceptum, Pſ. CXVIII, 150. πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια, *omnes viæ tuæ* h. e. omnia præcepta tua *veritas.* מקום locus, 1 Reg. XXVI, 13. πολλὴ ἡ ὁδὸς ἀνὰ μέσον αὐτῶν, *magnum ſpatium inter illos.* סור diſcedo; ſed hic eſt nomen portæ, 4 Reg. XI, 6. סף limen, Jer. XXXV, 4. ערך æſtimatio, Job. XXVIII, 13. פה os, Prov. VI, 13. פעל opus, Prov. XX, 14. εὐθεῖα ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, *recta via ejus.* *Theodotion* ibi habet : εὐθὺς ἡ ἐργασία αὐτοῦ, *rectum opus ejus.* פעמים dual. duabus vicibus, Job. XXXIII, 29. ὁδοὺς τρεῖς pro καθ' ὁδοὺς τρεῖς, *tribus vicibus.* רגל pes, Job. XXVIII, 4. Prov.

XXVI,

XXVI, 6. רדף part. proſequens, Prov. XXI, 21. רחוב platea; Eſ. LIX, 15. שם nomen, Mich. IV, 5. שן dens, 1 Reg. XIV, 4. 5. Prov. XXV, 19. ubi tamen *al.* rectius habent ὀδοὺς pro ὁδός. Sir. V, 8. ἐξέβησαν ἐξ ὁδοῦ τῶν γονέων αὐτῶν, *egreſſi ſunt ex via parentum ſuorum.* Vid. & v. 18. Sir. XLVII, 30. & conf. *Keuchenium* ad Act. XIX, 9. p. 198. qui in locis illis ὁδὸν de *religione* interpretatur. Adde *Steph. le Moyne* Obſ. ad Var. Sacr. p. 922.

Καθ' ὁδὸν τῆς γῆς, juxta viam terræ. כברת־הארץ *Aqu.* Gen. XXXV, 16.

Vid. alibi Διεστραμμέναι ὁδοί. Ἴχνος ὁδοῦ, ὁδὸς τραχεῖα.

Ὀδούς, dens, vomer. קלשון 1 Reg. XIII, 21. τρεῖς σίκλοι εἰς τὸν ὀδόντα, *tres ſicli ad vomerem.* Gloſſ. MS. in lib. 1 Reg. Εἰς τὸν ὀδόντα, εἰς τὴν ὕνιν (MS. ὕνην) τοῦ ἀρότρου. Εἰς τὸν ὀδόντα, *ad vomerem aratri.* In Gloſſis Fabricianis in lib. 3 Reg. Εἰς τὸν ὀδόντα exponitur εἰς τὸ ἄροτρον, εἰς τὴν ὕλακα, *in aratrum, in ſulcum.* שן Gen. XLIX, 12. Exod. XXI, 24. Pſ. XXXIV, 19.

Vid. alibi ὀδόντας Ἐλεφάντινος.

Ὀδυνάω, dolore afficio, & in paſſ. Ὀδυνάομαι, dolore afficior, doleo. און robur, Eſ. XL, 29. בן גרן filius areæ, i. e. triticum, Eſ. XXI, 10. רוה fœm. ex רוה languida, Thren. I, 14. החיל hiph. a חול contremiſco, Zach. IX, 5. המר inf. hiph. a מרר amarè flere, Zach. XII, 10. סבל מכאוב dolorem bajulo, Eſ. LIII, 4. מנון filius, Prov. XXIX, 21. מצרה part. fœm. hiph. a נעצב niph. *Sym.* 1 Reg. XX, 34. ὠδυνήθη. צור anguſtata, *Al.* Jer. XLVIII, 41. & XLIX, 21. ὀδυνῶσης. Vid. & Sap. XIV, 24.

Ὀδύνη, dolor, labor, moleſtia, cruciatus. און moleſtia, Gen. XXXV, 18. Deut. XXVI, 14. בלהה conturbatio, Job. XVIII, 11. XXVII, 20. גלמוד ſolitarius, Job. III, 7. דוי languor, Pſ. XL, 3. הוה ærumna, Job. VI, 2. החיל hiph. a חול facio parturire, Eſ. XXIII, 5. המר infin. hiph. a מרר amarè flere, Zach. XII, 10. חבל dolor graviſſimus, Jer. XXII, 23. XLIX, 24. יגון moetor, Gen. XLIV, 31. Pſ. XII, 2. לחום cibus, Job. XX, 23. לענה abſinthium, Jer. XXIII, 15. מדוה languor, Deut. XXVIII, 60. מרכא part. pyh. attritus, Eſ. XIX, 10. מזור ulcus, Oſ. V, 13. מחץ fractura, Eſ. XXX, 26. מכאוב Exod. III, 8. ממר amaritudo, Prov. XVII, 26. מר amarus, it. amaritudo, Eſ. XXXVIII, 15. מרירות amaritudo, Ezech. XXI, 6. נגע plaga, Prov. VI, 33. נדדים plur. motiones, Job. VII, 4. סופה turbo, Job. XXXVII, 9. ubi tamen pro ὀδύναι Interpretes haut dubie ſcripſiſſe δῖναι, h. e.

vortices, *turbines*, putat *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int. cap. 3. Conf. quæ notavi in Δίνη. עמל moleſtia, Job. IV, 8. VII, 3. עני afflictio, Job. XXX, 16. עצב moleſtia, Pſ. CXXVI, 3. Eſ. XIV, 3. פלצות tremor, Job. XXI, 6. רוח ventus, Job. XXX, 22. שואה vaſtatio, Job. XXX, 14. שרעף cogitatio, Pſ. XCIII, 19. תוגה Prov. XVII, 21. התחולל hithp. a חול doloribus me conficio, *Aqu.* Job. XV, 20. ἐν ὀδύνῃ. *Heſychius*: Ὀδύνη, λύπη, πόνος, ταπείνωσις παρὰ ἀλλοτρίων, ἢ ἀλγηδών. Ὀδύνη, *dolor*, *labor*, *humiliatio apud peregrinos*, *vel cruciatus*.

Οἱ ἐν ὀδύναις ſc. ὄντες, qui in doloribus verſantur. מרים amari, Job. III, 20. מרי נפש amari anima, Prov. XXXI, 6.

Ἐν ὀδύνῃ μνείαν ποιῶ, in dolore mentionem facio. רגז contremiſco, Eſ. XXXII, 10.

Πληγὴ ὀδύνης, plaga doloris. עמדה conſtitutio, Mich. I, 11.

Ὀδυνηρὸς, dolorem afferens, moleſtus, acerbus. דוה languidus, Thren. V, 17. נחלה part. niph. fœm. ægra, Jer. XIV, 17. נמרצת part. niph. fœm. acris, 3 Reg. II, 8. *Heſychius*: Ὀδυνηρὸν, λυπηρὸν, ἐπίπονον. Ὀδυνηρὸν, *acerbum*, *moleſtum*.

Ὀδυρμὸς, lamentatio, fletus, ploratus. תמרורים plur. amaritudines, Jer. XXXI, 15. שאגה rugitus, *Sym.* Pſ. XXI, 1. τῶν ὀδυρμῶν. Vid. & 2 Macc. XI, 6. *Heſychius*: Ὀδυρμὸς, κλαυθμός. Ὀδυρμὸς, *fletus*.

Ὀδύρομαι, lamentor, ploro. התנודד hithp. a נוד condoleo mihi, Jer. XXXI, 18. שאגה rugitus, *Sym.* Pſalm. XXXI, 3. ἀπὸ τοῦ ὀδύρεσθαι. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ὀδυρόμενοι, κλαίοντες. Ὀδυρόμενοι, *plorantes*.

Ὄζος, nodus arboris, ramus. Sap. XIII, 13. ξύλον σκολιὸν καὶ ὄζοις συμπεφυκὸς, *lignum curvum & nodoſum*. *Heſychius*: Ὄζος, κλάδος, καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ στελέχους σχιζόμενος ἀκρέμων. Ὄζος, *ramus*, *& qui a trunco ſcinditur prægrandis ramus*. *Thomas Magiſter*: Ὄζος καὶ ὁ κλάδος, καὶ ἡ τούτου ἀρχὴ ὅθεν φύεται. Ὄζος, *& ramus*, *& hujus initium*, *unde naſcitur*.

Ὅθεν, unde. מאין Pſ. CXX, 1.

Ὀθόνιον, linteamen, lineum veſtimentum. פשתה linum, Oſ. II, 9. τὰ ἱμάτιά μου, καὶ τὰ ὀθόνιά μου, *veſtimenta mea lanea*, *& linea mea*. Vid. & v. 5. סדין ſindon, *Al.* Jud. XIV, 12. 13. τριάκοντα ὀθόνια, *triginta veſtimenta linea*. Lex. *Cyrilli* MS. Ὀθόνια, ὑφάσματα λεπτότατα. Ὀθόνια, *telæ tenuiſſimæ*. *Heſychius*: Ὀθόνια, λινᾶ ἱμάτια. Ὀθόνια, *linea*

linea veſtimenta. Idem Ὀθόνη, σινδών. Ὀθόνη, *ſindon.* Conf. *Salmaſii* not. in *Tertullian.* de Pall. p. 411. ubi obſervat, *Lucianum* ὀθόνην vocare, quam σινδόνα *Diogenes Laertius* nuncupet, eandemque *Auſonio linteam ſindonem* dici. Sic & ὀθόνια appellantur Joh. XIX, 40. quæ alii Evangeliſtæ σινδόνα nominant. Conf. ad h. l. Auctores laudatos *Wolfio* p. 987. ſeq.

Ὀιακίζω, agito, guberno. רוחב longitudo, Job. XXXVII, 10. οιακίζει δὲ τὸ ὕδωρ, ὡς ἐὰν βούληται, *agitat autem vel dirigit aquam, quomodocunque voluerit. Heſychius:* Ὀιακίζει, ἐλαύνει, διοικεῖ, κυβερνᾷ. Ὀιακίζει, *agitat, dirigit, gubernat.*

Ὀιάκωσις; gubernatio. תחבולות plur. conſilia prudentia, *Aqu.* Job. XXXVII, 12.

Ὀικεῖος, domeſticus, it. propinquus, cognatus. בית domus, Eſ. III, 5. דוד patruus, 1 Reg. X, 14. XIV, 51. *Aquila* ibi habet πατράδελφος, *patruelis.* שאר Lev. XVIII, 6. 12. Num. XXVII, 11. שארה propinquitas, Lev. XVIII, 17. תנור furnus, Eſ. XXXI, 9. *Heſychius:* Ὀικεῖοι, οἱ κατ' ἐπιγαμίαν ἀλλήλοις προσήκοντες, ἢ ἴδιοι, καὶ κατὰ τὴν οἰκίαν (l. οἰκίαν) πάντες. Ὀικεῖοι, *per affinitatem inter ſe cognati, vel proprii, & omnes, qui in domo.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ὀικεῖος, ὁ συγγενής. Ὀικεῖος, *cognatus.*

Ὀικεῖος τοῦ σπέρματος, propinquus ſeminis, qui ſanguine, vel genere aliquem contingit, genere cognatus. בשר caro, Eſ. LVIII, 7. ἀπὸ τῶν οἰκείων τοῦ σπέρματός σου οὐχ ὑπερόψει, *genere tibi cognatos non deſpicies.* Sic Apoſtolus Gal. VI, 10. τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως, *fide cognatos vocat.*

Ὀικειότης, propinquitas, cognatio. שְׁאֵר propinquus, Lev. XX, 19.

Ὀικέτης, famulus, ſervus. עבד Gen. IX, 25. XXVII, 37. Exod. V, 15. Prov. XXII, 7. *Heſych.* Ὀικέτης, δοῦλος, ὑπουργός. Ὀικέτης, *ſervus, miniſter.*

Ὀικετία, famulitium. עבדה *Sym.* Job. I, 3.

Ὀικέτις, famula, ſerva. אמה Exod. XXI, 7. שפחה Lev. XIX, 20. Prov. XXX, 23. Gloſſ. Brem. Ὀικέτιν, θεράπαιναν, δούλην. Ὀικέτιν, *famulam, ſervam.* Conf. *Ælianum* Var. L. II. c. 38.

Ὀικέω, habito, commoror. אנשים plur. homines, Gen. XXIV, 13. בעולה part. fœm. niph. maritata, Eſ. LXII, 4. ἡ γῆ σου οἰκουμένη, *terra tua, quæ inhabitatur.* גור peregrinor, Jer. XLIII, 2. דור Pſalm. LXXXIII, 11. דארין Chald. part. plur. a דור Dan. VI, 25. ישב Gen. XXVII,

XXVII, 44. οἴκησον μετ' αὐτοῦ ἡμέρας τινὰς, commorare apud eum dies aliquot. Conf. *Feſſelii* Adv. S. L. I. c. 7. p. 48. דור Chald. Eſd. IV, 17. נצה part. niph. vaſtus, Eſ. XXXVII, 26. idem do, Neh. XIII, 4. עפרות pulveres, Prov. VIII, 26. ἄκρα (ſc. μέρη) οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανὸν, *extremas partes habitabiles terræ ſub cœlum.* *Grabius* Prol. in LXX. T. IV. c. 4, §. 8. pro οἰκούμενα legendum conjicit ἀοικητούμενα. Sed paulo audacius, ut puto, & præter neceſſitatem. Nam ut alias LXX. ſenſum magis quam verba ſolent exprimere, ita ibi etiam facere potuerunt. ישבה ſeſſio, 2 Reg. XIX, 32. שכן Prov. X, 35. נושבת part. fœm. niph. a ישב Exod. XVI, 35. ἕως ἦλθον εἰς γῆν οἰκουμένην, *usque dum venirent in terram habitabilem.*

Δίδωμι οἰκεῖν, do habitare, i. e. habitare facio. מושיב hiph. a ישב *Sym.* Pſ. LXVII, 7. δίδωσι οἰκεῖν.

Vid. alibi Ἡσύχιον οἰκεῖν.

Οἰκουμένη ſc. γῆ, terra habitabilis, orbis terrarum. ארץ terra, Pſ. LXXI, 8. Eſ. XIII, 5. XIV, 26. XXIV, 1. XXXVII, 18. Conf. *Keuchenium* ad Luc. II, 1. p. 116. חלד ævum, Pſ. XLVIII, 1. מכתש mortarium, Soph. I, 12. תבל orbis, 2 Reg. XXII, 16. Job. XVIII, 19. Conf. quæ ex *Joſepho* notat *Ottius* Spicileg. ex eod. ad N. T. p. 120. ſeq. Quod vero in οἰκουμένη ſubintelligendum ſit γῆ, oſtendit Cl. *Langius* Obſ. ex *Euripide* ad N. F. Proluſ. IV. ad Matth. XXIV, 14.

Οἴκημα, habitaculum. מושב *Incert.* Exod. XII, 20. Vid. & Sap. XIII, 15.

Οἴκημα πορνικὸν, habitaculum meretricium, lupanar. גב fornix, Ezech. XVI, 23. Atticis etiam ſimpliciter lupanar dicebatur οἴκημα. *Heſychius*: Οἴκημα, τὸ δεσμωτήριον, Ἀττικοὶ δὲ τὸ πορνεῖον. Οἴκημα, *carcer, Attici autem lupanar ita vocabant.* Ita occurrit apud *Æſchinem*, teſte *Harpocratione* in v. Οἴκημα, *Athenæum* L. XIII. c. 3. p. 568. *Ælianum* Var. VI, 1. & alios. Vide Cl. *Alberti* ad Act. XII, 7. p. 245. & Abr. *Gronovium* not. ad *Ælian.* l. c.

Οἴκησις, habitatio, domus. בירניות plur. palatia, 2 Par. XVII, 12. XXVII, 4. בירה palatium, *Al.* 1 Par. XXIX, 1. οἴκησις. בית *Sym.* Job. XXXVIII, 20. זבל *Sym.* Pſalm. XLVIII, 15. נוח *Sym.* 1 Reg. XIX, 22. ἐν οἰκήσει.

Οἰκητήριον, domicilium. מעון Jer. XXV, 30. Vid. & 2 Macc. XI, 2.

Οἰκητὸς, habitabilis. מושב habitatio, Lev. XXV, 29. Vid. & 2 Macc. IX, 17.

Οἰκέτης,

Οἰκήτωρ, habitator, incola. אהל tentorium, 1 Par. IV, 41. Conf. Sap. XII, 3. & *Ælianum* Var. L. IX. c. 16.

Οἰκία, domus, familia. אהל tentorium, Gen. XXV, 27. בטן venter, Job. XX, 15. בית Gen. L, 8. *πᾶσα ἡ οἰκία ἡ πατρικὴ αὐτοῦ*, *omnis familia paterna ejus*. Vid. & 1 Par. XII, 28. Jer. XXXVIII, 17. Ita & Phil. IV, 22. *οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας*, *qui de domo* ſive *familia Cæſaris ſunt* Et *Philo* in Flacc. p. 666. de Agrippa: *Εἰ δὲ μὴ βασιλεὺς, ἀλλά τις τῶν ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας, οὐκ ὤφειλε προνομίαν τινὰ, καὶ τιμὴν ἔχειν; ſi vero Rex non fuiſſet, ſed aliquis ex Cæſaris domo, nonne debuiſſet prærogativam aliquam & honorem habere?* Sic & Latinis *domus* pro familia paſſim uſurpatur. Vid. e. c. *Sueton.* Auguſt. c. 25. & alibi ſæpius. חצר atrium, Jer. XXXVII, 20. טף parvulus, Gen. L, 21. שבות plur. ex שבה ſolitudines, (forte legerunt עד בית) Jer. V, 6.

Vid. paulo poſt *Οἰκογενὴς τῆς οἰκίας*.

Οἰκίδιον, domuncula. 2 Macc. VIII, 33.

Οἰκίζω, ædifico, habitare facio. ישב ſedeo, habito, Job. XXII, 8. Vid. & Sir. X, 3.

Οἰκίσκος, domuncula. בית domus, Eſ. XLIV, 13. *Harpocration*: *Οἰκίσκῳ, ἀντὶ τοῦ μικρῷ τινὶ οἴκῳ. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Οἰκίσκῳ, parva quadam domo. Demoſthenes in Oratione pro Cteſiphonte.*

Οἰκογενὴς, domi natus, verna, vernaculus. בית domus, Gen. XV, 2. בן בית filius domus, Gen. XV, 3. Eccleſ. II, 7. יליד בית natus domûs, Gen. XIV, 14. Jer. II, 14. *Heſychius*: *Οἰκογενὴς, δοῦλος ἢ συγγενής. Οἰκογενὴς, ſervus vel cognatus.*

Οἰκογενὴς τῆς οἰκίας, vernaculus domûs. יליד בית Gen. XVII, 12.

Οἰκοδομέω, ædifico. בנה Gen. II, 22. & alibi ſæpius. *Aqu.* Gen. XVI, 2. *οἰκοδομηθήσομαι*, *ædificabor* h. e. liberos ſuſcipiam. חזק fortifico, *Al.* 2 Par. XXXII, 5. *ᾠκοδόμησε*. ישב habito, Agg. I, 4. כון apto, Eſ. LIV, 14. עשה facio, 2 Reg. VII, 11. 2 Par. XXXII, 28.

Οἰκοδομέω πόλιν, ædifico urbem. אמללים עשים languidi facientes, Neh. IV, 2.

Οἰκοδομὴ, ædificium, ſtructura. בירה palatium, 1 Par. XXIX, 1. בנות infin. ædificare, Ezech. XVII, 17. מבנה Ezech. XL, 2. בנין ædificium, *Aqu. Sym.* Ezech. XL, 5. *τῆς οἰκοδομῆς*.

Vid. alibi μὴ Καθυπερῶν οἰκοδομῶν.

Ὀικοδόμημα, domicilium, domus, habitaculum, *Sym.* Amos. IX, 1.

Ὀικοδόμος, ædificator. בנא part. 4 Reg. XII, 11. XXII, 6. גדר part. ſepiens, Eſ. LVIII, 12. חרש faber, 1 Par. XIV, 1. XXII, 15. פשתה linum, Ezech. XL, 3.

Ὀικονδε, intus. ביתה *Aqu.* Exod. XXVIII, 26.

Ὀικονομέω, domum procuro, diſpenſo, diſpono. כלכל pih. a כול Pſ. CXI, 5. Vid. & 2 Macc. III, 14. 3 Macc. III, 2. τούτων δὲ οἰκονομουμένων, *dum hæc ita diſponuntur.*

Ὀικονομία, diſpenſatio, gubernatio, munus. ממשלה dominatio, Eſ. XXII, 21. מצב ſtatio, Eſ. XXII, 19. ἀφαιρεθήσῃ ἐκ τῆς οἰκονομίας σου, καὶ ἐκ τῆς στάσεώς σου, *dejiciens de munere tuo, & de ſtatione tua.* Conf. Col. I, 25. *Heſychius:* Ὀικονομία, βράβευσις, διοίκησις. Ὀικονομία, *diſpenſatio, gubernatio.*

Ὀικονόμος, procurator domus, diſpenſator. אחשדרפנים plur. ſatrapæ, Eſd. VIII, 9. על בית ſuper domum, 3 Reg. IV. 6. XVI, 9. 3 Reg. XVIII, 18. Eſth. I, 8. שר המלאכה princeps operis, *Incert.* 1 Par. XXIX, 6. *Heſychius:* Ὀικονόμος, ὁ τὸν οἶκον νεμόμενος, φύλαξ. Ὀικονόμος, *qui domum adminiſtrat, cuſtos.* Conf. *Suiceri* Theſ. T. II. p. 463.

Ὀικόπεδον, area domus. חרבה vaſtitas, Pſ. CI, 7. Vid. & Sir. XLIX, 15.

Οἶκος, domus, tentorium, templum, conclave, familia. אהל tentorium, Gen. IX, 21. XXIV, 67. Num. IX, 15. Deut. V, 30. ארמון palatium, Eſ. XXXII, 14. בירה regia, 1 Par. XXIX, 19. בית Gen. VII, 1. εἴσελθε σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου εἰς τὴν κιβωτὸν, *ingredere tu & omnis familia tua in arcam.* Vid. & 2 Reg. III, 1. 6. 8. 9. & conf. Luc. I, 27. & *Pfochenium* de Styl. N. T. §. 120. במה excelſum, 4 Reg. XXIII, 8. 13. בנים plur. ex בן filii, 1 Par. II, 10. Jer. XVI, 14. Amos. III, 1. Soph. I, 9. גנת ביתן hortus palatii, Eſth. I, 5. היכל palatium, templum, 4 Reg. XX, 18. Eſ. XXXIX, 7. 2 Par. XXIX, 16. Eſdr. III, 6. 10. IV, 1. Eſ. VI, 1. היכלא Chald. Eſd. V, 14. 15. Dan. V, 5. VI, 18. הר mons, Mich. IV, 2. זבול habitaculum, Eſ. LXIII, 15. חומה murus, Eſ. XXV, 12. יד manus, 2 Reg. III, 8. לשכה cubiculum, conclave, Jer. XXXV, 4. ἐγγὺς τοῦ οἴκου τῶν ἀρχόντων, *prope conclave ſanctorum.* Vid. & Jer. XXXVI, 10. 12. 20. 21. & conf. *Lud. de Dieu* ad Act. I, 13. Sic & *Joſepho* de Bell. Jud. VI, 6.

con-

conclavia circa templum ſtructa vocantur οἶκοι. Eodem ſenſu vox legitur in illo Poëtæ Odyſſ. α. v. 358.

Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε.

Sed abi in conclave, & tuarum rerum curam habe.

Quo reſpiciens *Heſychius* οἶκον interpretatur μέρος τι τῆς οἰκίας, *partem quandam domus.* מגור habitatio, Job. XVIII, 20. מאון habitaculum, Deut. XXVI, 15. מעתה a nunc (forte legerunt מעון) Jer. III, 4. מקום locus, 2 Reg. XIX, 39. 2 Par. VII, 12. משכן habitaculum, Job. XVIII, 21. נוה in plur. נאות idem, Pſ. LXXIII, 21. עבר ſervus, Jer. XXII, 2. עיר urbs, 3 Reg. XX, 30. פתח janua, Prov. XVII, 20. קדש ſanctuarium, 2 Par. XXXV, 5. רחוב שער platea portæ, Neh. VIII, 18. שבט ſceptrum, 1 Reg. II, 30. בית שרות domus ordinum, 2 Par. XXIII, 14. שכן infin. habitare, Job. XXX, 6. שער porta, Eſ. XXIV, 12.

Οἶκος ἴδιος, domus propria. מתים plur. homines, Job. XXIV, 12.

Οἶκος τοῦ προεστηκότος, domus præfecti. שמים dual. coelum, Prov. XXIII, 5.

Εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν, in domibus veſtris. תחתיו Exod. XVI, 29.

Vid. alibi Ἀλλότριος οἶκος. οἶκος Ἀλσώδης. οἶκος Ἐπιθυμητός.

Οἰκτείρημα, miſericordia. חסד benignitas, Jer. XXXI, 3. *Heſychius*: Οἰκτείρημα, ἔλεος.

Οἰκτείρω, miſeror, commiſeror. ידע cognoſco, Prov. XII, 10. חנן Pſ. IV, 2. XXXVI, 22. רחם pih. Exod. XXXIII, 19. 3 Reg. VIII, 50. שובב pih. a שוב redire facio, Pſ. LIX, 1. רחמתים dual. a רחם duæ puellæ, *Al.* Jud. V, 30.

Οἰκτείρω ἀφειδῶς, miſeror largiter. לא חשך non ſubtraho, Prov. XXI, 26.

Οἰκτιρμὸς idem quod οἰκτείρημα. חסד *Quint. Ed.* Oſ. VI, 4. מחן Chald. infin. Kal. a חנן gratiam præſtando, Dan. IV, 24. רחם 2 Par. XXX, 9. ἔσονται ἐν οἰκτιρμοῖς, *miſericordiam conſequentur.* תחנונים plur. preces, Dan. IX, 18. Zach. XII, 10.

Οἰκτίρμων, miſericors. חנן part. gratiam faciens, Pſ. CVIII, 11. חנון gratioſus, Pſ. CXLIV, 8. רחום Exod. XXXIV, 6. רחמניות plur. fœm. Thren. IV, 10. רחם puella, *Al.* Jud. V, 30. οἰκτίρμων.

Οἰκτιστός, miſerrimus. 2 Macc. IX, 8. Lex. Cyrilli MS. Brem. Οἰκτιστοί, ἐλεεινοί. Οἰκτιστός, miſerabilis.

Οἶκτος, lamentum. נהי Jer. IX, 8. *Al.* Jer. IX, 18. *Heſychius*: Οἶκτος, θρῆνος. ἔλεος. συμπάθεια, φιλανθρωπία. Οἶκτος, lamentum, miſericordia, commiſeratio, humanitas.

Οἰκτρὸς, miſerabilis. נהי lamentum, Jer. IX, 18. תמרורים plur. amaritudines, Jer. VI, 26. Vid. & Sap. XVIII, 10. *Heſychius*: Οἰκτρά. ἐλεεινά, ἐλάχιστα. Οἰκτρά, *miſerabilia, minima*. Idem: Οἰκτρός, ἐλεεινός, ἐλάχιστος, ἐλέου ἄξιος. δειλός, βραδύς. Οἰκτρός, *miſerabilis, minimus, miſericordia dignus, debilis, tardus*.

Οἴμοι, hei mihi, væ mihi. אהה ah, aha, Jud. VI, 22: XI, 35. אוי væ, Jer. IV, 31. XV, 10. אויה (eſt אוי cum ה parag.) Pſ. CXIX, 5. אללי לי Job. X, 15. Mich. VII, 1. *Heſychius*: Οἴμοι, ἐπίφθεγμα θρήνου. Οἴμοι, *acclamatio planctus*.

Οἴμοι οἴμοι, væ mihi, hei mihi. אהה Ezech. XI, 13. אוי נא væ quæſo, Jer. XLV, 3.

Οἶμος, via, ſemita. Vide infra in v. Ὄιμος.

Οἰμωγὴ, ejulatus, planctus, lamentum. אנקה *Aqu. Sym.* Pſ. XI, 5. Mal. II, 13. נאקה *Aqu. Sym.* Exod. II, 24. שיח *Sym.* Pſalm. CI, 1. Vid. & 3 Macc. VI, 17. *Heſychius*: Οἰμωγαὶ, θρῆνοι, ὀδυρμοὶ, στεναγμοί. Οἰμωγαὶ, *lamenta, planctus, ſuſpiria*.

Οἰμώζω, ejulo, lamentor. שיח *Sym.* Pſ. LXXI, 12. διμώζοντι. *Phavorinus*: Οἰμώζω καὶ οἰμώσσω, θρηνῶ. Οἰμώζω & οἰμώττω, *lamentor*.

Οἰμώσσω, idem. אנקה *Sym.* Mal. II, 13. οἰμώσσοντες.

Οἰνάνθη, flos vitis, uva germinans. סמדר uva prima, *Sym.* Cant. II, 13. 15. *Heſychius*: Οἰνάνθη, ἡ ἔκφυσις τῆς ἀμπέλου. Οἰνάνθη, *germinatio vitis*. *Schol. Ariſtophanis* in Ran. v. 1355. ἡ πρώτη δὲ ἐκφύσις τῆς ἀμπέλου οἰνάνθη λέγεται, *prima autem germinatio vitis* οἰνάνθη *dicitur*. Idem in Av. v. 493. οἰνάνθη, ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς ἀμπέλου. *prima germinatio uvæ*. Conf. ill. *Spanhem.* not. ad *Ariſtoph.* Ran. l. c. Aliter *Plinius* Lib. XII. c. ult. *Eodem œnanthe pertinet. Eſt autem vitis labruſcæ uva.*

Οἶνος, muſtum. תירוש *Aqu.* Zach. IX, 17.

Οἰνόομαι, vino obruor, inebrior. סבאים plur. ebrioſi, Ezech. XXIII, 42. Conf. *Ælianus* Var. L. X, c. 14.

Οἶνο-

'Οινοποτέω, vinum poto. שתה יין Prov. XXXI, 4.

'Οινοπότης, vini potor, bibax. סבא יין Prov. XXIII, 20.

'Οἶνος, vinum. חמר merum, Deut. XXXII, 14. חמרא Chald. Eſd. VI, 9. VII, 21. יין Gen. IX, 21. Pſ. LIX, 3. מים dual. aqua, 2 Reg. XXV, 11. יקב torcular, Al. Deut. XV, 13. סבא merum, Eſ. I, 22. שכר potus inebrians, Pſ. LXVIII, 15. Prov. XXXI, 4. שערה in plur. שערים hordeum, Oſ. III, 2. תירוש muſtum, Gen. XXVII, 28. 37. Num. XVIII, 12.

Vid. alibi Μεθύσκομαι οἴνῳ. Συντελέω οἶνος.

Οἶνος νέος, vinum novum, muſtum. עסיס Eſ. XLIX, 26. יין vinum, Sym. Job. XXXII, 19. Conf. Matth. IX, 17.

'Οινοφλυγέω, vino me ingurgito. סבא Deut. XXI, 20. Eſ. LVI, 12. Eſt ab οἰνόφλυξ, quod apud *Heſychium* exponitur μέθυσος, ὁ καταπιθυμῶν οἴνου, *ebrioſus, cupidus vini*, & Etymologo ὁ ἐπὶ τὸν οἶνον ὁρμῶν, *qui in vinum irruit. Andronicus Rhodius*, Lib. περὶ παθῶν p. 6: 'Οινοφλυγία ἐστὶν ἐπιθυμία οἴνου ἄπληστος. 'Οινοφλυγία *eſt cupiditas vini inſatiabilis.* Conf. *Wolfium* ad 1 Petr. IV, 3. p. 152. & *Ælianum* Var. L. III. c. 14.

'Οινοχοέω, vinum fundo. Unde οἰνοχοεῦν, pincerna. משקה Gen. XL, 13.

'Οινοχόη, pocillatrix, pincerna femina. שדה ſymphonia, Eccleſ. II, 8. Alias quoque vox *urceum* denotat. Vide *Ælianum* Var. L. XII, c. 40.

'Οινοχόος, pocillator, pincerna mas. משקה 3 Reg. X, 5. 2 Par. IX, 4. שר משקים princeps pincernarum, Gen. XL, 20. שדה ſymphonia, Eccleſ. II, 8. *Heſychius*: 'Οινοχόος, ἐγχέας. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. 'Οινοχόος, ἐγχύτης, ὁ τὸν οἶνον ἐκχέων. 'Οινοχόος, *pincerna, vinum effundens.*

'Οινών, cella vinaria. בית היין domus vini, *Sym.* Cant. II, 4. Uſus etiam voce eſt *Xenophon. Pollux* L. II. c. 2. ſegm. 15: Τὰς δὲ ἀποθήκας τοῦ οἴνου Ξενοφῶν μὲν οἰνῶνας εἴρηκεν, Εὔπολις δὲ πιθῶνας. *Vini autem receptacula Xenophon quidem* οἰνῶνας *dixit, Eupolis vero* πιθῶνας. Locus *Xenophontis*, monente *Kuhnio*, occurrit Lib. VI. H. G. *Heſychius*: 'Οινῶνες, αἱ ἀποθῆκαι. Apud *Phavorinum*, qui eadem repetit, male legitur 'Οινῶσαι.

Οἴομαι, puto, exiſtimo. הנה & ecce, Gen. XXXVII, 7. ᾤμην ὑμᾶς δεσμεύειν δράγματα, *putabam vos colligare manipulos.* Gloſſ. in Octat. & *Heſychius*: Ὤιμην, ἐνόμιζον. Ὤμην, *putabam.* 1 Macc. V, 61. 2 Macc. V, 21. VII, 24.

Vid. alibi διεφώνει Αἰνείας ἵνα.

Οἷος, qualis. Sir. XLIX, 16.

Ὀιφεὶ, ipſa vox Hebr. איפה epha, menſura aridorum, Ruth. II, 17.

Ὀιφὶ, idem. איפה Num. XXVIII, 5. Jud. VI, 19. 1 Reg. I, 24. מאה centum, (forte legerunt מאה) 2 Reg. XVI, 1. סאה 1 Reg. XXV, 18. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ὀιφὶ, χοῖνιξ. Ὀιφὶ, *chœnix.* Apud hodiernos Coptitas inter nomina menſurarum retinetur vocabulum Ὀιφί. Scribitur etiam Ὄιφι. *Hieronymus* Com. in Ezech. XLV. *Epha, quæ in Græco ſermone corrupte dicitur* ὔφι, (l. ὄιφι) *ad menſuram pertinet variarum frugum.* Idem in Com. in Zach. cap. V. *Menſura, quæ apud Hebræos dicitur* איפה *crebroque a LXX. in* ὄιφι *vertitur.* Conf. H. *Hodium* de Text. Bibl. Orig. p. 113. Unde *Heſychius*: Ὀιφιν, (*Phavorin.* Ὄιφιον, *Hodius* l. c. Ὀιφὶ, malim Ὄιφι) μέτρον τι κατεσκευασμένον Αἰγύπτιον. Ὄιφι, *menſura quædam quatuor chœnicum Ægyptia.*

Ὄιφι, idem. איפה *Al.* Ezech. XLV, 10. סאה ſatum, *Al.* 1 Reg. XXV, 18.

Ὄιχομαι, abeo, diſcedo, decedo, aufugio, it. vaſtor, deleor. בוא venio, 2 Par. VIII, 18. הושר hoph. a שרר vaſtor, Oſ. X, 15. πάντα τὰ περιτετειχισμένα σου οἰχήσεται, *omnes munitiones tuæ delebuntur.* Gloſſ. MS. in Proph. Οἰχήσεται, ἀπολεῖται, ἀφανισθήσεται. Οἰχήσεται, *peribit, delebitur.* הלך eo, Gen. XXXI, 19. Λάβαν δὲ ᾤχετο κεῖραι τὰ πρόβατα αὐτοῦ, *Laban autem abibat, ut tonderet oves ſuas.* Vid. & 2 Par. VIII, 17. Jer. XLVIII, 11. Job. XIV, 20. καὶ ᾤχετο, *& deceſſit.* חלש debilitor, Job. XIV, 10. ἀνὴρ δὲ τελευτήσας ᾤχετο, *homo autem moriens deceſſit.* Frequens eſt hoc verbum & apud exteros Scriptores Græcos de mortuis. *Lucianus* de Luctu: τέκνον ἥδιστον οἴχῃ μοι, καὶ τέθνηκας; *fili ſuaviſſime, migraſti mihi e vita, & mortuus es.* *Plato* in Phædone circa finem, de Socrate moriente: ἐπειδὰν πρὸς τῇ καρδίᾳ γένηται αὐτῷ, τότε οἰχήσεται, *ubi ad cor ei pervenerit* frigus cicutæ, *tum decedet.* *Alciphron* Lib. I. Ep. 38. p. 172. Ὄιχεται Βακχὶς ἡ καλὴ, Εὐθύκλεις φίλτατε, οἴχεται, *deceſſit formoſa Bacchis, Eythycles chariſſime deceſſit.* Plenius Apollonius Tyanenſis Epiſt. 13. initio: Στράτων μὲν ἐξ ἀνθρώπων οἴχεται, *Strato quidem ex hominibus abiit.* Vide Doctiſſ. *Bergleri* not. ad *Alciphr.* Epiſt. l. c. חלש debilitor, Job. XIV, 10. ילך eo, Gen. XII, 4. XXV, 34. Job. XIX, 10. καὶ ᾠχόμην, *& ibam.* *Heſych.* Ὠχόμην, ἐπορευόμην. סרח redundo, Jer. XLIX, 6. ἀπώλετο βουλὴ ἐκ συνετῶν, ᾤχετο σοφία αὐτῶν, *periit conſilium ex prudentibus, abiit ſapientia illorum.* עבר tranſeo, 2 Par. XXI, 9. דרך & עבר junctim, perſequor,

quor, tranſeo, Job. XXX, 15. ᾤχετό μου ἡ ἐλπὶς ὥσπερ πνεῦμα, aufugit ſpes mea tanquam ventus. Heſych. Ὤχετο, ἔφυγεν, ἀπέδρα, ἀπώλετο, ἢ ἐπορεύθη. Ὤχετο, fugit, aufugit, periit, vel ivit. Lex. Cyrilli MS. Brem. Ὤχετο, ἀπῄει, ἀπήρχετο. Ὤχετο, abibat, diſcedebat.

Οἰωνίζομαι, auguror, divino, it. experior. נחש pih. augurium capio, Gen. XXX, 27. οἰωνισάμην ἄν, auguratus utique ſum. Heſychius: Οἰωνισάμην, παρῃτησάμην, ἢ ἐμαντευσάμην. Οἰωνισάμην, deprecatus ſum, vel auguratus ſum. Apud Phavorinum & in Lex. Cyrilli MS. Bar. vitioſe legitur παραιτησάμην, & in Lex. Cyrilli MS. Bremenſ. corrupte inde enatum ob ſimilem pronunciationem τῶ αι & ε παρετησάμην. In Lex. Cyrilli MS. Bar. præterea Οἰωνισάμην exponitur προεμαντευσάμην, prædivinavi. Gen. XLIV, 5. οἰωνισμῷ οἰωνίζεται ἐν αὐτῷ, divinatione divinat in illo. Schol. ibi interpretatur πειρασμῷ πειράζει, experimento experitur. Vid. & v. 15. Deut. XVIII, 10. κληδονιζόμενος καὶ οἰωνιζόμενος, ſigna aſpiciens, & augurium capiens. Gloſſ. in Octat. Οἰωνιζόμενος, ὁ διὰ τῶν ὀρνέων μαντευόμενος. Οἰωνιζόμενος, per aves divinans. Vid. & Lev. XIX, 26. 4 Reg. XXI, 6. 2 Par. XXX, 6. Conf. Spencerum de Leg. Hebr. Rit. L. II. c. 16. p. 385.

Οἰώνισμα, augurium, hariolatio. אליל res nihili, Jer. XIV, 14. עוננים plur. præſtigiatores, Jer. XXVII, 7. קסם divinatio, 1 Reg. XV, 23.

Οἰωνισμός, idem. נחש Num. XXIII, 23. נחש infin. pih. Gen. XLIV, 5. 15. Schol. ibi οἰωνισμῷ interpretatur πειρασμῷ, experimento. Sir. XXXIV, 5. μαντεῖαι καὶ οἰωνισμοὶ καὶ ἐνύπνια μάταιά ἐστι, vaticinia & auguria & inſomnia vana ſunt.

Οἰωνόβρωτος, ab avibus devoratus. 3 Macc. VI, 34. εἰς ὄλεθρον καὶ οἰωνοβρώτους αὐτοὺς (Ἰουδαίους) ἔσεσθαι τιθέμενοι, ad interitum & avibus devorandos illos (Judæos) damnatos exiſtimantes. Vid. & 2 Macc. IX, 15. Heſychius & Lex. Cyrilli MS. Brem. Οἰωνοβρώτους, ὑπὸ ὀρνέων βρωθέντας. Οἰωνοβρώτους, avibus devoratos.

Οἰωνός, avis, ſerpens. נחש Num. XXIV, 1. οὐκ ἐπορεύθη κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ εἰς συνάντησιν τοῖς οἰωνοῖς, non ibat juxta morem ſuum in occurſum ſerpentibus. Heſychius: Οἰωνοί, σαρκοφάγα ὄρνεα, καὶ πάντα. γῦπες, κόρακες. Εἴρονται δὲ οἰωνοί, δι' ὧν οἰόμεθα τὰ μέλλη, (legend. videtur τὰ μέλλοντα) ὅθεν καὶ οἰωνοπόλοι, οἱ μάντεις. ἢ ὄφεις. Οἰωνοί, carnivora volucria, imo & omne genus. Vultures, corvi. Dicuntur autem οἰωνοί, per quos οἰόμεθα conjicimus de futuris; unde & οἰωνοπόλοι vates. Vel ſerpentes. Idem: Οἰωνός, ὄφις. ἐπιεικῶς γὰρ λέγεται

λέγεται εἰς τὰς μαντείας τὰς ὄφεις ἔχειν, ὃς καὶ οἰωνὸς ἐλέγετο. Οἰωνὸς, ſerpens. Recte enim dicitur, ad auguria ſerpentes habere, quos etiam οἰωνὸς vocabant Euſtathius ad Il. ρ. p. 1484. Οἰωνὸν δὲ καὶ νῦν λέγει, οὐχ ἁπλῶς πτηνὸν, ἀλλὰ σύμβολον μέλλοντός τινος ἀγγελτικόν. Οἰωνὸν vero & nunc vocat, non ſimpliciter volucrem, ſed ſignum futurum aliquid indicans. Lex. Cyrilli MS. Brem. Οἰωνοί, πετεινὰ ἢ ὄρνεις τινὲς, δι' ὧν μαντεύονται. Lex. Cyrilli MS. Bar. Οἰωνοὶ, δι' ὧν ἐμαντεύοντο. Οἰωνοὶ, per quæ vaticinabantur. Quod per ſerpentes ſeu dracones antiquiſſimis temporibus auguria ceperint, oſtendunt Heinſius Ariſt. S. p. 18. Bochartus Hier. P. I. L. I. c. 3. p. 21. Ezech. Spanhemius de Uſ & Præſt. Numiſm. Diſſ. III. p. 175. & Obſerv. in Callimach. p. 394. Phil. Olearius Diſſ. de Ὀφιολατρείᾳ p. 23. aliique, quos citat Cl. Zornius Opuſc. Sacr. T. II. p. 285. רשף Sym. Pſ. LXXVII, 53. οἰωνοῖς.

Οἰωνοσκόπος, augur, aruſpex. הבר part. contemplator, obſervator. Sym. Theod. Eſ. XLVII, 13. Lex. Cyrilli MS. Brem. Οἰωνοσκόπος, ὀρνεοσκόπος, ὀρνιθομάντις. (MS. ὀρνιθομάντης.) Οἰωνοσκόπος, auſpex, per aves divinans.

Ὀκλάζω, in genua procumbo. ברך genua flecto, Pſalm. XCIV, 6. Vid. quæ notavi in Κλαίω. המה ſtrepo, Aqu. Jer. IV, 19. ὀκλάσει. כרע 3 Reg. VIII, 55. ὀκλακὼς ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ, procumbens in genua ſua. Conf. & quæ ad 1 Reg. IV, 20. animadverti in Κλαίω. Al. 3 Reg. XIX, 18. γόνατα, ἃ οὐκ ὤκλασαν γόνυ τῷ Βάαλ, genua, quæ non flexerunt genua Baal. Heſychius: Ὤκλαζεν, συνέκαμπτε τὰ γόνατα. Ὤκλαζεν, flexit genua. Idem: Ὤκλασαν, τὰ αὐτά. τὰ γόνατα ἔκαμψαν. Ὤκλασαν, eadem. genua flexerunt Sym. Pſ. XXI, 32. ὀκλάσουσιν. קדד verticem inclino, Sym. 1 Reg. XXIV, 8. Heſychius: Ὀκλάζειν, λαγγάζειν, εἰς γόνυ κάμπτειν, διστάσαι. Ὀκλάζειν, ſegnem eſſe, genu inflectere, dubitare.

Ὀκνέω, pigror, cunctor. נמנע niph. probibeor, Num. XXII, 16. ἀξιῶ σε μὴ ὀκνήσῃς ἐλθεῖν πρός με, rogo te, ne cuncteris venire ad me. נעצל niph. Jud. XVIII, 9. μὴ ὀκνήσητε τοῦ πορευθῆναι, ne cunctemini ire. Vid. & Tob. XII, 5. 14. Sir. VII, 37. & conf. Act. IX, 38. & ad h. l. de Dieu.

Ὀκνηρία, pigritia. עצלה Eccleſ. X, 18. Sym. Theod. Prov. XIX, 15. Al. Prov. XXXI, 27. ὀκνηρίας.

Ὀκνηρὸς, piger. עצל Prov. VI, 6. 9. עצלות pigritia, Prov. XXXI, 27. Lex. Cyrilli MS. Brem. Ὀκνηρὸς, ἀργός. Ὀκνηρὸς, piger.

Ὀκτακισχίλιοι, octo millia, octies mille. שמנה אלפים Num. II, 24. III, 28.

Ὀκτακόσιοι, octingenti. מאתים dual. ducenti, 1 Par. XII, 32. שמנה מאות Gen. V, 17. 19.

Ὀκτάπηχυς, octo cubitorum. שמנה אמות 3 Reg. VII, 10.

Ὀκτώ, octo. שמנה Gen. XIV, 14.

Ὀκτωκαίδεκα, octodecim. שמנה octo, 1 Par. XXIV, 4. 2 Par. XXXVI, 9. שמנה עשרה Jud. X, 8.

Ὀκτωκαιδέκατος, decimus octavus. שמנה עשרה 4 Reg. III, 1.

Ὄλβος, opes, divitiæ. Sir. XXX, 14. ὄλβος ἀμέτρητος, opes immenſæ. *Heſychius*: Ὄλβος, πλοῦτος, χρῆμα, τιμή. Ὄλβος, *divitiæ*, *opes*, *honor*.

Ὀλεθρεία, pernicies, exitium. כרתים Cretenſes, *Theod.* Soph. II, 5. ὀλεθρείας.

Ὀλέθριος, pernicioſus, exitialis. חרם anathema, 3 Reg. XX, 42. כרתים Cretenſes, *Aqu.* Soph. II, 5. ὀλέθριαι. Vid. & Sap. XVIII, 15

Ὄλεθρος, pernicies, exitium. הכחיד infin. hiph. exſcindere, 3 Reg. XIII, 34. מדמן nomen urbis Moabitarum, *Al* Jer. XLVIII, 2. ὄλεθρος. משמה deſolatio, Ezech. VI, 14. פחד pavor, Prov. I, 26. קימוש urtica, Oſ. IX, 7. שאון ſtrepitus, Jer. XXV, 31. שד vaſtatio, Prov. XXI, 7. שדד part. vaſtator, Jer. XLVIII, 8. 32. שממה deſolatio, Ezech. XIV, 16.

Ὀλέκω, perdo, obſidione cingo, coarcto. הציק hiph. a צוק arcto, Job. XXXII. 18. ὀλέκει με τὸ πνεῦμα τῆς γαστρός, *coarctat me ſpiritus ventris.* חבל pih. Job. XVII, 1. *Heſychius*: Ὀλέκειν, (ſic enim bene *Palmerius* pro Ὀλύκειν.) ἀπολλύναι, πολιορκεῖν, φονεύειν. Ὀλέκειν, *perdere*, *obſidione cingere*, *occidere*. Idem: Ὀλέκοντο, ἀπώλλυντο, ἐπολιορκοῦντο, ἐφονεύοντο, ἐξωλοθρεύοντο. Ὀλέκοντο, *perierunt*, *obſidione cincti ſunt*, *funditus deleti ſunt.*

Ὁλολυχνία, totum candelabrum. שפרה כלה Zach. IV, 2. juxta ed. *Baſil.*

Ὀλιγόβιος, exiguo tempore vivens. קצר ימים curtus dierum, Job. XIV, 1.

Ὀλιγοποιέω, paucos facio, ad paucitatem redigo. Sir. XLVIII, 2.

Ὀλίγος, exiguus, paucus. אחד unus, Gen. XXIX, 20. אין כח non robur, i. e. invalidus, 2 Par. XIV, 11. המעיט hiph. minuo, Num. XI, 32. מזער pauxillum, Eſ. XXIV, 6. מעט Dan. XI, 23. ἐν ὀλίγῳ ἔθνει, exigua gente. Zach. I, 15. ὠργίσθην ὀλίγα, iraſcebar paululum. מצער perexiguum, 2 Par. XXIV, 24. Job. VIII, 7. מתים plur. homines, Deut. IV, 27. Pſ. XVI, 15. Jer. XLIV, 28.

Ὀλίγος γίνομαι, paucus fio. צער Job. XIV, 21.

Ὀλίγος εἰμὶ, paucus ſum. מעט Eſ. XXI, 16. Ἐπ' ὀλίγον ſc. χρόνον, ad breve tempus. מקרוב ex propinquo, *Aqu. Theod.* Job. XX, 5.

Κατ' ὀλίγον ſc. χρόνον, paululum. Sap. XII, 2. Sic alias κατὰ μικρὸν pro κατὰ μικρὸν χρόνον dicitur. Vid. *Lamb. Bos* Ellipſ. Græc. p. 236.

Παρ' ὀλίγον, pæne, propemodum. כאין ſicut nihil, Pſalm. LXXII, 2. כמעט ſicut parum, Prov. V, 14.

Ὀλίγους ποιέω, paucos facio, ad paucitatem redigo. קצר pih. curto, *Sym.* Pſ. CI, 24. ὀλίγους ἐποίησε. המעיט hiph. *Sym.* Pſ. CVI, 38. ὀλίγα ἐποίησεν.

Ὀλιγοστὸς, perpaucus, pauciſſimus, minimus. אפס nullus, 4 Reg. XIV, 26. מעט Deut. VII, 7. כמעט Pſalm. CIV, 12. מעט מזער parum paucum, i. e. valde exiguum, Eſ. XVI, 14. מתים plur. homines, Gen. XXXIV, 29. 1 Par. XVI, 19. Eſ. XLI, 14. צעיר parvus, Mich. V, 2. קטן idem, Eſ. LX, 22. Amos. VII, 2.

Ὀλιγοστὸς εἰμι, perpaucus ſum. מעט Exod. XII, 4.

Ὀλιγοστοὺς ποιέω, perpaucos facio. המעיט hiph. Lev. XVI, 22. Jer. X, 23.

Ὀλιγότης, paucitas. קצר pih. curto, Pſ. CI, 24.

Ὀλιγοχρόνιος, exigui temporis. Sap. IX, 5.

Ὀλιγοψυχέω, puſillo animo ſum, animo deficio, trepidus ſum. התעטף hithp. obruor, Pſ. LXXVI, 3. התעלף hithp. Jon. IV, 9. עיף laſſus, Jud. VIII, 4. קצר נפש anguſtatus anima, Num. XXI, 4. Jud. X, 16. ריק יעף inaniter fatigor, Hab. II, 13.

Ὀλιγοψυχία, puſillanimitas. רוח סעה ventus profectionis, i. e. rapidiſſimus, Pſ. LIV, 8. קצר רוח anguſtia ſpiritus, Exod. VI, 9. Cicero *animi anguſtiam* appellat, obſervante *Druſio* in Fragm. Vet. Int. Gr. p. 134.

Ὀλι-

Ὀλιγόψυχος, puſillanimis, homo puſillo animo. דכא ושפל רוח contritus & humilis ſpiritu, Eſ. LVII, 15. נכאה fœm. attrita, Prov. XVIII, 14. נמהר part. niph. præceps, Eſ. XXXV, 4. עצוב רוח dolens ſpiritu, Eſ. LIV, 6. קצר רוח anguſtus ſpiritu, Prov. XIV, 31. Vid. & Judith. VII, 17. VIII, 9. & Sir. IV, 9. & ad h. l. *Grotium*. Conf. & 1 Theſſ. V, 14.

Ὀλιγόω, ad pauca redigo, imminuo. אמלל pyh. langueſco, Joël. I, 10. 12. Nah. I, 4. מעט: המעיט Kal, pih. & hiph. 4 Reg. IV, 3. Neh. IX, 32. Pſ. CVI, 39. Eccleſ. XII, 3. פסס deficio, Pſ. XI, 1. צעד gradior, (hic legerunt צִיר) Hab. III, 11. קצר decurtor, Prov. X, 28. *Al*. Jud. X, 16. *ὠλιγώθη ἡ ψυχή*, *deficiebat anima*.

Ὀλιγωρέω, parum curo, negligo. מאס ſperno, Prov. III, 11. *μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου*, *ne negligas diſciplinam Domini*. Eadem inde affert Apoſtolus Hebr. XII, 5. Unde in Gloſſ. in Ep. ad Hebr. Μὴ ὀλιγώρει, μὴ ἀμέλει. Μὴ ὀλιγώρει, *ne negligas*. Conf. *Æliani* Var. L. II. c. 27. *Heſychius*: Ὀλιγωρεῖ, ῥαθυμεῖ, ἀμελεῖ. Ὀλιγωρεῖ, *ſegniter agit*, *negligit*. Idem: Πολυωρεῖ. πολλὴν φροντίδα ποιεῖται. Ἐναντίον δέ ἐστι τὸ ὀλιγωρεῖν, ὀλίγον φροντίζειν. διὸ καὶ τὸν ὀλίγωρον ἀμελῆ λέγουσιν. Πολυωρεῖ, *magnam curam agit. Contrarium autem eſt* ὀλιγωρεῖν, *parum curare. Unde & negligentem* ὀλίγωρον *vocant. Suidas* in Ὀλιγωρήσετε· Ὀλιγωρεῖν γὰρ λέγεται τὸ ὀλίγην ὤραν ἔχειν, ἤτοι φροντίδα. Ὀλιγωρεῖν *enim dicitur* ὀλίγην ὤραν *vel parvam curam habere*. Conf. *Harpocrationem*, & Cl. *Alberti* not. ad Gloſſ. Græc. in N. T. p. 183.

Ὀλισθέω & ὀλισθαίνω, labor, cado. שחח incurvo me, Prov. XIV, 19. Vid. & Sir. III, 23. XIX, 15. XXI, 8. XXV, 11.

Ὀλίσθημα, lapſus, caſus, error. בץ cœnum, Jer. XXXVIII, 22. *καταλύσουσιν ἐν ὀλισθήμασι πόδα σου*, *divertere facient in lapſibus pedem tuum*. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ὀλισθήμασι, πλάναις, παραβάσεσι. Ὀλισθήμασι, *erroribus*, *transgreſſionibus*. דחי Pſ. LV, 13. CXIV, 8. חלקה blandities, Dan. XI, 32. חלקלקות plur. lubricitates, blanditiæ, Pſ. XXXIV, 7. Dan. XI, 21. Dan. XI, 34. *προστεθήσονται ἐπ' αὐτοὺς πολλοὶ ἐν ὀλισθήμασι*, *multi illis adjungentur erroribus*. *Heſychius*: Ὀλισθήμασι, πλάναις, παραπτώμασιν. Ὀλισθήμασι, *erroribus*, *lapſibus*. מרחה *Sym*. Prov. XXVI, 28. Vid. & Sir. XX, 18.

Ὀλισθηρὸς, labilis, lubricus. החליק hiph. blandior, *Theod*. Prov. VII, 5. ὀλισθηρά. *Heſychius*: Ὀλισθηρὸν, πλευτικόν. Ὀλισθηρὸν, *labile*.

Ὀλισθὸς, lapſus, ruina. חלק Sym. Pſ. LXXII, 18. Heſychius: Ὄλισθος, πταῖσις. Ὄλισθος, lapſus.

Ὁλκὴ, pondus. מִשְׁקָל Gen. XXIV, 22. Num. VII, 13. Joſ. VII, 21.

Ὅλκιον, magnus crater, pelvis. Judith. XV, 13. Heſychius: Ὅλκιον, μέγας κρατὴρ, λυτήρ· Ὅλκιον, magnus crater, pelvis. Conf. Caſaubonum in Athen. p. 343.

Ὄλλυμι, vel ὀλλύω, ὄλλυμαι, perdo, pereo. אבד Kal & pih Job. IV, 11. Prov. I, 32. בעת pih. perturbo, Job. XVIII, 11. חרגיע hiph. quieſcere facio, Jer. XXXI, 2. חָמָס violentia, Prov. XIII, 2. כרת exſcindo, Prov. II, 22. מבטח בגד fiducia perfidi, Prov. XXV, 19. רצה pih. gratificor, (hic legerunt רצץ quaſſo.) Job. XX, 10. שדד vaſto, Jer. XLVIII, 1. שריד ſuperſtes, (hic legerunt שדד) Jer. XXXI, 2. Heſychius: Ὀλλύει, ἀπολλύει, φονεύει, Ὀλλύει, perdit, occidit.

Ὅλμος & ὁλμὸς, cavitas, mortarium. מַכְתֵּשׁ Reliqui Jud. XV, 19. ἤνοιξεν ὁ Θεὸς τὸν ὁλμὸν τῆς σιαγόνος, aperiebat Deus cavitatem maxillæ. Gloſſ. in Octat. Τὸ (l. Τὸν) ὁλμὸν τῆς σιαγῶνος, (ſcrib. σιαγόνος) τὸ κοῖλον τῆς σιαγῶνος. (ſcrib. σιαγόνος.) Lex. Cyrilli MS. Brem. Ὁλμὸς, εἶδος ἰγδύος, τὸ κοῖλον τῆς σιαγόνος. Ὁλμὸς, ſpecies mortarii, cavitas maxillæ. Aqu. Soph. I, 2. ὅλμον. Aqu. Theod. Prov. XXVII, 22. ἐν ὅλμῳ Heſychius: Ὅλμος, περιφερὴς λίθος, βάρβαρυς, (Palmer. leg. βαρὺς, malim καὶ βαρὺς,) ἐν ᾧ τὰς βοτάνας τρίβουσι. Ὅλμος. rotundus lapis & gravis, in quo herbas contundunt. Conf. ill. Spanhemii Obſerv. in Callimach. p. 389.

Ὀλόθρευσις, perditio, pernicies. הוריש infin. hiph. a ירש poſſeſſione expellendo, Joſ. XVII, 13.

Ὀλοθρεύω, perdo, perniciem affero. הוריש hiph. a ירש Joſ. III, 10. הכרית hiph. Num. IV, 18. חשחית hiph. Exod. XII, 23. Jer. II, 30. השמיד hiph. Agg. II, 23. כרתים Cretenſes, Sym. Soph. II, 5. ὀλοθρευόμενοι. עכר perturbo, Joſ. VII, 25. שדד vaſto, Jer. IV, 30. XXV, 36.

Ὁλοκαρπόω, totum offero. Sir. XLV, 17. θυσίαι αὐτοῦ ὁλοκαρπωθήσονται, victimæ ejus totæ offerentur. Heſychius: Ὁλοκαρπούμενον, ὅλον προσφερόμενον, Ὁλοκαρπούμενον, quod totum offertur.

Ὁλοκάρπωμα, integra oblatio ſacrificii, holocauſtum. אשה Incert. Exod. XXX, 20. עלה Lev. I, 14. XVI, 24. Vid. & Sap. III, 6.

Ὁλοκάρπωσις, idem. עלה Gen. XXII, 2. 3. Lev. IV, 7.

Ὁλόκαυ-

Ὁλόκαυτος, idem quod ὁλόκαυτος, totum combuſtus. כליל totum, integrum, Lev. VI, 23.

Ὁλοκαύτωμα, holocauſtum, victima tota comburenda. אשה igne conſumendum ſacrificium, Exod. XXX, 20. Lev. IV, 35. זבח ſacrificium, Exod. X, 25. Ezech. XLIV, 11. *Suidas*: Ὁλοκαύτωμα, ἡ θυσία. Ὁλοκαύτωμα, *ſacrificium*. Gloſſ. in Octat. Ὁλοκαυτώματα, (ſcr. Ὁλοκαυτώματα) ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου καιόμενα. Ὁλοκαυτώματα, *quæ in altari comburuntur.* כליל totum, integrum, Pſ. L, 20. עלה Exod. XVIII, 12. & alibi ſæpius. עלה אשה junctim, Num. XXIX, 36. עלה gradus, Ezech. XL, 21. עלית aſcenſus, 2 Par. IX, 4. *Heſychius*: Ὁλοκαύτωμα, ὅλον πυρὶ καθαγιαζόμενον; ὁλόκληρον. Ὁλοκαύτωμα, *quod totum igne conſecratur, integrum.*

Ὁλοκαύτωσις, idem. עלה Exod. XXIX, 25. Lev. IV, 34. עלון Chald. plur. ex עלת Eſd. VI, 9. עלה *Al.* Lev. IV, 7. Num. XV, 5. ὁλοκαυτώσεως.

Ὁλοκληρία, integritas ſortis, integritas valetudinis, ſanitas. מתום Eſ. I, 6. ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ ὁλοκληρία, *a pedibus usque ad caput non eſt in illo ſanitas.* Conf. Act. III, 16. ubi ὁλοκληρίαν *Latinus integram ſanitatem* interpretatur. Sic apud *Ciceronem* Lib. IV. de fin. *integritas corporis* pro *valetudine* dicitur. Conf. *Beza* ad Act. l. c. Apud *Heſychium* Ὁλοκληρία exponitur ἕνωσις, *cohærentia.*

Ὁλόκληρος, cui totum illud ineſt, quod ſorte illi obtigit, omnibus partibus ſuis conſtans, integer, perfectus, ſanus. כתם in ipſis, *Sym.* Pſ. LXXXIX, 10. ὁλόκληροι. *Hieronymus* ad Cyprianum ſcribens, *Pro eo*, inquit, *quod nos poſuimus*, in ipſis, *& in Ebræo habetur* בתם, *Symmachus ſignificantius tranſtulit* ὁλόκληροι, *quod magis ad ſenſum, quam ad verbum transferre poſſumus*, univerſi. Vide *Druſium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 961. נצב part. niph. a יצב conſiſtens, Zach. XI, 16. καὶ τὸ συντετριμμένον οὐ μὴ ἰάσηται, καὶ τὸ ὁλόκληρον οὐ μὴ κατευθύνῃ, *& confractum non ſanet, & ſanum non ſuſtentet.* *Heſychius*: Ὁλόκληρον, σῶον. Ὁλόκληρον, *ſanum.* Apud *Pollucem* Lib. I. ſegm. 29. ὁλόκληρος conjungitur cum voce ὑγιὴς, & de ſacrificiis uſurpari dicitur, utpote quibus ſua conſtare debebat integritas. Quemadmodum & de illis apud *Philonem*, *Plutarchum* aliosque paſſim reperitur. שלמים Joſ. VIII, 31. ἐκ λίθων ὁλοκλήρων, *ex lapidibus integris*, Vid. & Deut. XXVII, 6. & conf. 1 Macc. IV, 47. תמימים Lev. XXIII, 15. ἑπτὰ ἑβδομάδας ὁλοκλήρους ἀριθμήσεις, *ſeptem integras ſeptimanas numerabis.* Ezech. XV, 5. ἔτι αὐτοῦ ὄντος ὁλοκλήρου, *cum illud* (lignum) *adhuc eſſet integrum.* Sic *Alciphron* L. III. Ep. 22. p. 324. ἐπεὶ ἐπολέμουν τὰς

τὰς σταφυλὰς, καὶ οὐ μόνον τὰς ῥάγας ἔκοπτον, ἀλλ' ἤδη καὶ ὁλοκλήρους ἀπέτεμνον τῶν οἰνάρων τοὺς βότρυς, *cum infeſtarent uvas; & non ſolum acinos cæderent, ſed integros etiam abſcinderent a pampinis racemos.* Conf. & quæ ex aliis afferunt *Elſnerus* ad 1 Theſſ. V, 23. p. 278. *Schwartzius* Comm. Crit. Gr. L. p. 973. & *Heiſen.* Diſſ. IX. in Ep. Jacob. p. 312. ſeq. & 329. ſeq. Sap. XV, 3. τὸ γὰρ ἐπίστασθαί σε, ὁλόκληρος δικαιοσύνη. *Latinus* vertit: *Noſſe enim te, conſummata juſtitia eſt.*

Ὀλολυγμὸς, ejulatus. יללה Eſ. XV, 8. Soph. I, 11. ילל *Aqu.* Deut. XXXII, 10. *Heſychius*: Ὀλολυγμὸς, θρῆνος, κλαυθμός. Ὀλολυγμὸς, *planctus, fletus.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ὀλολυγμὸς, θρῆνος μετὰ κραυγῆς. Ὀλολυγμὸς, *planctus, cum clamore.* Conf. *Caſaubonum* in *Theophraſt.* Char. c. 21. p. 395.

Ὀλολύζω, ululo, ejulo. היליל hiph. a ילל Eſ. X, 10. XIII, 6. XIV, 31. משרכת part. pih. fœm. plicans, q. d. corrigians, Jer. II, 23. צוחה vociferatio, Eſ. XXIV, 11. Gloſſ. Brem. Ὀλολύζειν, θρηνεῖν. Ὀλολύζειν, *plangere.* Plura de hoc verbo vide apud Auctores citatos *Wolfio* ad Jac. V, 1. p. 7.

Ὀλόξηρος, penitus ſiccus. חרון *Sym.* Pſ. LVII, 10.

Ὀλοπόρφυρος, totus purpureus. ארגמן purpura, Num. IV, 13. תכלת hyacinthus, Num. IV, 7.

Ὀλόριζος, radicitus, cum tota radice. Job. IV, 7. ὀλόριζοι ἀπώλοντο, *radicitus perierunt.* Vid. & Prov. XV, 5. In Hebr. textu utrobique nihil eſt pro hac voce. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ὀλόριζοι, (MS. perperam Ολοριζει) σὺν ὅλῃ τῇ ῥίζῃ, ἢ τῷ γένει. Ὀλόριζοι, *cum tota radice, vel genere.*

Ὅλος, totus. ארח iter facio, Job. XXXIV, 8. ubi tamen pro ὅλος legend. videtur ὁδός. כל omnis, Gen. XXV, 25. Exod. X, 13. Zach. IV, 2. כלו omnis ille, Prov. XXIV, 31. כליל perfectus, Exod. XXVIII, 27. XXXIX, 21. תמים idem, Lev. XXV, 30.

Ὁλοσφύρητος, totus malleo ductus ſive fabricatus, ſolidus. Sir. L, 10.

Ὁλοσχερῶς, plane, conſummate, perfecte. בפרץ in fractura, Ezech. XXII, 30. Vid. & 3 Eſd. VI, 28. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ὁλοσχερῶς, τελείως, ἐξ ὁλοκλήρου. Ὁλοσχερῶς, *perfecte, ex toto.* *Suidas*: Ὁλοσχερῶς, ὁλοτελῶς. Ὁλοσχερῶς, *penitus.*

Ὁλοτελῶς, penitus. כליל *Aqu.* Deut. XIII, 16.

Ὀλύμ-

Ὀλύμπιος, Olympius, cœleſtis, ab Ὄλυμπος, mons Theſſaliæ, quo paſſim cœlum denotatur. 2 Macc. VI, 2. Διὸς Ὀλυμπίου, *Jovis Olympii.* Vide de illo *Dilherrum* Diſpp. Acad. p. 171. ſeq. *Heſychius*: Ὀλύμπιος, οὐράνιος. Ὀλύμπιος, *cœleſtis.*

Ὄλυνθος, groſſus, ficus immatura. פגים plur. Cant. II, 13. בכורים plur. primitiæ, *Al.* Nah. III, 12. *Heſychius*: Ὄλυνθος, τὸ μὴ πεπεπαμμένον σῦκον. Ὄλυνθος, *ficus ad maturitatem non perducta.*

Ὀλύρα, olyra, arinca, ſpelta. כסמת Exod. IX, 33. ὁ δὲ πυρὸς καὶ ἡ ὀλύρα οὐκ ἐπλήγη, *triticum autem & olyra non percutiebatur.* Vid. & Ezech. IV, 9. Scribitur alias ὄλυρα. Variæ autem de illa, quid ſit, ſunt ſententiæ. *Hieronymus* ad Ezech. l. c. *Quam nos* viciam *interpretati ſumus*, LXX. *Theodotioque poſuerunt* ὄλυραν, *quam alii* avenam, *alii* ſecalem *putant. Heſychius*: Ὄλυρα, εἶδος σπέρματος, ἢ βρῶμά τι — μεταξὺ σίτου καὶ κριθῆς, οἱ δὲ αὐτὴν τὴν κριθήν. Ἄλλοι καρπόν τινα σιτικὸν, ζειάν, τινὲς ζέαν. Ὄλυρα, *ſpecies ſeminis*, *vel eſca quædam, inter triticum & hordeum, alii vero ipſum hordeum ita vocant. Alii fructum quendam frumenti*, ζειάν, *quibusdam* ζέαν *dictum.* Gloſſ. in Octateuch. Ὀλύραι, οἱ τῶν ζεῶν κόκκοι. Ὀλύραι, *ſpeltarum grana.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ὄλυρα. ζεῖα. Ὄλυρα, *ſpelta.* Conf. quæ ſupra notata ſunt in v. Ζέα. Etymologicum MS. Ὀλύρα, ἡ κριθή. καὶ ὀλυρίτης ἄρτος, ὁ τῶν κριθῶν. Ὀλύρα, *hordeum*, & ὀλυρίτης ἄρτος, *panis ex hordeo factus.* Idem: Ὀλύρα, εἶδος κριθώδους καρποῦ, ζειά. ἡ γὰρ κριθὴ ἑξάστιχος ὁ σῖτος. τετράστιχος. ἡ δὲ ὀλύρα δύστιχος καὶ ὄψιμος Ὀλύρα, *genus frumenti hordeacei*, *Zea. Hordeum enim frumentum ſex ordines habens, vel quatuor ordines*; ὀλύρα *vero duos ordines, & eſt ſerotina. Dioſcorides* L. II. c. 13. τὴν ὀλύραν eſſe ſcribit ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους τῆς ζειᾶς, ἀτροφωτέραν δὲ κατὰ ποσὸν ἐκείνης, *ejusdem generis ac Zeam, ſed minus aliquanto, quam illam nutrire. Plinius* H. N. L. XVIII. c. 10. *Ex arinca dulciſſimus panis, ipſa ſpiſſior, quam far, & major ſpica, eadem & ponderoſior. Raro modius grani non* XVI. *libras implet. Exteritur in Græcia difficulter: ob id jumentis dari ab Homero dicta. Hæc enim eſt quam* olyram *vocat. Eadem in Ægypto facilis, fertilisque.* Conf. eund. L. XVIII. c. 7. & L. XXII. c. 25. Inter has autem ſententias præferenda videtur poſterior, qua vox de *Zea*, *ſpelta*, *arinca*, exponitur.

Ὀλυρίτης, panis ex olyra factus. עגה placenta, 3 Reg. XIX, 6. Τὸν ἐξ ὀλυρῶν ſc. ἄρτον memorat etiam *Athenæus* Deipn. L. III. Vid. & quæ modo ante notavi ex *Plinio* in Ὄλυρα.

Ὀμο-

Ὁμαλὴς, planus, æqualis. ערבה campeſtris locus, *Aqu.* 1 Reg. XXIII, 24. *ἐν τοῖς ὁμαλέσι* ſc. *χώραις*, *in locis planis.*

Ὁμαλίζω, adæquo, planum reddo, complano. דהרות plur. plauſus, Jud. V, 22. ישר pih. Eſ. XLV, 2. שוה pih. Eſ. XXVIII, 25. שדד vaſto, *Sym.* Job. XXXIX, 10. *ὁμαλίσει.* Vid. & Sir. XXI, 11.

Ὁμαλισμὸς, complanatio. Bar. V, 6.

Ὁμαλὸς & Ὁμαλὴς, planus, lævis, æqualis, æquabilis. מישור *Aqu.* Pſ. CXLII, 10. & Ezech. XLVII, 8. ערבה campeſtris locus, *Aqu.* & *Sym.* Deut. I, 1. *ἐν τῇ ὁμαλῇ* ſc. *χώρᾳ*, *in planitie.* *Aqu.* Deut. XXXIII, 1. *ἀπὸ ὁμαλῶν*, *a planitie.* Vid. *Procop.* p. 478. *Aqu.* Job. XXXIX, 6. *ὁμαλῶν.* *Al.* 1 Reg. XXIII, 24. *ἐν τοῖς ὁμαλέσι* ſc. *χώραις*, *in locis planis*, *in planitie.* *Heſychius* : Ὁμαλὸν, *λεῖον*, *ἴσον*, *ἰσόπεδον*, *εὐχερές.* Ὁμαλὸν, *læve*, *æquale*, *planum*, *facile.*

Ὀμβρέω, pluo. הגביע hiph. a נבע *Aqu.* Pſ. LXXVII, 2. *ὀμβρήσω.*

Ὀμβρήματα, imber, pluvia. נזלים plur. fluenta, Pſalm. LXXVII, 49.

Ὄμβρος, idem. גשם pluvia, *Aqu.* Prov. XXV, 24. *ὄμβρον.* מטר *Sym.* Job. XXXVII, 6. שעיר Deut. XXXII, 2. Vid. & Sap. XVI, 16. Sir. XLIX, 10. *Heſychius*: Ὄμβρος, *χοιρίδιον ἢ ὑετός.* Ὄμβρος, *porcellus vel pluvia.*

Ὅμηρον, obſes, pignus. ציר legatus, Eſ. XVIII, 1. *Sym.* Prov. XIII, 17. & Eſ. LVII, 9. 1 Macc. I, 11. *ὃς ἦν ὅμηρα ἐν τῇ Ῥώμῃ*, *qui fuerat Romæ obſes.* 1 Macc. IX, 53. *ἔλαβε τοὺς υἱοὺς τῶν ἡγουμένων τῆς χώρας ὅμηρα*, pro *εἰς ὅμηρα*, *accepit filios principum regionis obſides.* Vid. & 1 Macc. XIII, 16. & conf. 1 Macc. XI, 62. ubi *εἰς* additur. *Heſychius*: Ὅμηρα, *τὰ ἐπὶ συμβιβάσει διδόμενα ἐνέχυρα.* Ὅμηρα, *quæ in conventione dantur pignora.* *Schol. Ariſtoph.* in Acharn. v. 326. Ὅμηρα ἐκάλουν τὰ ἐπὶ σπονδαῖς διδόμενα ἐνέχυρα. *Ὅμηρα vocabant, quæ in fœderibus dantur pignora.*

Ὁμιλέω, converſor, colloquor, conſuetudinem habeo, concumbo. התהלך hithp. continenter ambulo, Prov. XXIII, 30. ילך eo, ambulo, Prov. XV, 13. *μετὰ δὲ σοφῶν οὐχ ὁμιλήσει*, *cum ſapientibus autem non converſabitur.* רוה pih. irrigo, Prov. V, 19. *ἔλαφος φιλίας, καὶ πῶλος σῶν χαρίτων ὁμιλείτω σοι*, *cerva amoris, & hinnulus tibi gratiſſimus conſuetudinem tecum habeat.* Conf. Judith. XII, 12. Suſan. v. 57. Sic de amoris commercio vel concubitu hoc verbo paſſim etiam uſus eſt *Ælianus.* Vide Indicem ejus, & conf. quæ ex *Luciano* affert *Feſſelius* Adverſ. Sacr. L. II. c. 20. p. 153.

153. Ὅμιλος quoque pro *conſuetudine venerea* occurrit apud *Philoſtratum* Heroic. c. 19. p. 726. ubi vide B. *Olearium* Conf. & v. Ὁμιλία. שׂיחה meditatio, *Sym.* Job. XV, 4. ὁμίλησας. Vid. & *Aqu.* Jud. XV, 10. Pſ. LXVIII, 13. *Sym.* Job. XII, 8. Sir. XI, 19. στῆθι ἐν διαθήκῃ σου, καὶ ὁμίλει ἐν αὐτῇ, *ſta in fœdere tuo, & inſiſte illi.* *Heſychius*: Ὁμιλεῖ, συναναστρέφεται, μάχεται. Ὁμιλεῖ, *converſatur*, *pugnat*. Idem: Ὁμιλεῖν, (in vulgatis editt. hæc vox deeſt, & ſequentes cum præcedenti conjunguntur,) ἐπιμελῶς ἐνστῆναι, ἀναστρέφεσθαι, λαλεῖν. Τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ φιλίας, καὶ διαλέξεως. Ὁμιλεῖν, *inſiſtere*, *converſari*, *loqui*. *Ponitur vero etiam pro amicitia, & colloquio.* Idem: Ὁμιλοῦμεν, διαλεγόμεθα. Ὁμιλοῦμεν, *colloquimur*. Idem: Ὅμιλος, ἄθροισμα, ὄχλος, θόρυβος, δῆμος, πλῆθος, μάχη, σύνοδος. ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἰλλέσθαι κατ' αὐτὸν ὄχλον. Ὅμιλος, *congregatio*, *plebs*, *turba*, *populus*, *multitudo*, *pugna*, *conventus*. *Ab* ὁμοῦ ἰλλέσθαι, *quod una congregentur in illo populus.*

Ὁμιλέω ἀνθρώποις, converſor cum hominibus. התאדם rubeſco, (hic ſignificationem deduxerunt ex voce אדם homo,) Prov. XXIII, 20. ὁμιλεῖτε ἀνθρώποις δικαίοις, *converſamini cum hominibus juſtis.*

Vid. alibi Παρέργως ὁμιλέω.

Ὁμιλία, converſatio, colloquium, ſermo, congreſſus, concubitus. לחש muſſitatio, *Sym.* Eſ. III, 3. ὁμιλία μυστική, *colloquium ſecretum.* לקח doctrina, Prov. VII, 21. ἀπεπλάνησε δὲ αὐτὸν πολλῇ ὁμιλίᾳ, *ſeduxit autem illum multo ſermone.* סוד arcanum, it. conſilium, *Sym.* Job. XV, 8. Pſ. XXIV, 15. Ezech. XIII, 9. Jer. XXIII, 18. עונה debitum conjugale, Exod. XXI, 10. τὴν ὁμιλίαν αὐτῆς οὐκ ἀποστερήσει, *concubitu illam non privabit.* Eodem ſenſu vocem uſurpavit *Ælianus* plus vice ſimplici, & *Ant. Liberalis* fab. 6. p. 44. *Moeris* Atticiſta: Ὁμιλίαν, οὐ τὴν διάλεξιν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν συνουσίαν πρὸς γυναῖκας, Ἀττικῶς· λαλιὰν, Ἑλληνικῶς. Ὁμιλίαν, *non colloquium ſolummodo, ſed etiam congreſſum cum mulieribus, Attice; ſermonem, Hellenice.* Conf. Cl. *Alberti* ad 1 Cor. XV, 33. p. 357. & v. Ὁμιλία ſupra. שׂיח *Aqu.* Amos. IV, 13. שׂיחה *Aqu.* Pſ. CIII, 35. ὁμιλία, ubi LXX διαλογή. Sap. VIII, 18. ἐν συγγυμνασίᾳ ὁμιλίας αὐτῆς φρόνησις, *in certamine colloquii ejus prudentia.*

Ὅμιλος, cœtus, conventus. להקת *Aqu.* 1 Reg. XIX, 20. עדת *Sym.* Pſ. I, 5. *Suidas*: Ὅμιλος. ἄθροισμα. ὄχλος. πλῆθος. Ὅμιλος, *cœtus. turba. multitudo.* Idem verba *Homeri* ſubjungit, quibus vox eo ſenſu legitur.

Ὀμίχλη, nebula. כפור pruina, Pſ. CXLVII, 5. אפל obſcuritas,

ritas, Amos. IV, 13. עֲרָפֶל caligo, Job. XXXVIII, 9. Joël. II, 2. עָנָן Deut. IV, 11. Vid. & Sap. II, 4. Sir. XXIV, 3. XLIII, 27. *Heſychius*: Ὁμίχλη, ἡ ὀμίχλα, ἀὴρ παχὺς, ἐκοτεινὸς, ἀχλὺς, ὑδατώδης σκοτία. Ὁμίχλη, *vel* ὀμίχλα, *aër denſus, tenebricoſus, caligo, aquoſa obnubilatio. Suidas*: Ὁμίχλη, ἀέρασια, ἡ παχὺς ἀήρ. Ὁμίχλη. *caligo uſum oculorum eripiens, vel craſſus aër.* Idem: Ὀμιχλη. ὁ τεθολωμένος ἀὴρ, καὶ μὴ διαυγὴς, μηδὲ λαμπρὸς. Ὀμίχλη, *aër turbidus factus, neque pellucidus, & clarus.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ὁμίχλη, ὁ παχὺς καὶ ὑγρότατος ἀήρ. Ὁμίχλη, *craſſus & valde humidus aër.*

Ὀμιχλόω, obnubilo. רָעַף ſtillo, *Al.* Pſalm. LXIV, 13. ὀμιχλωθήσονται.

Ὄμμα, oculus, aſpectus. עַיִן Prov. VI, 4.

Ὀμνύω vel ὄμνυμι, juro. נִשְׁבַּע niph. Pſ. LXII, 10. ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, *jurans per illum.* Vid. & Jer. V, 7. & conf. Matth. V, 34. Apoc. X, 6. Similiter *Plato* Lib. XI. de Leg. p. 966. Θεοὺς παρακαλῶν ἐπόμνυσιν ἐν τοῖς τῶν ἀγορανόμων νόμοισι, *Deos invocans, per leges res venales curantium jurat.* Pſ. CI, 9. κατ' ἐμοῦ ὤμνυον, *per me jurant.* Vid. & Eſ. XLV, 23. Amos. IV, 2. VIII, 14. Sic *Demoſthenes* contra Conon. p. 732. ſub fin. ἀξιοπιστότερος τοῦ κατὰ τῶν παίδων ὀμνύοντος, καὶ διὰ τοῦ πυρὸς, *plus fidei ille meretur, qui per liberos, & per ignem jurat.* Et de falſa legat. p. 239. κατὰ τῶν παίδων ὤμνυες, *per liberos jurabas.* Vid. Cl. *Georgii* Vindic. N. T. ab Ebraiſm. L. III. c. 4. p. 336. Eſ. XIX, 18. ὀμνύοντες (ἐπὶ) τῷ ὀνόματι Κυρίου Σαβαώθ, *jurantes per nomen Domini Zebaoth.* Vid. & Eſ. XLVIII, 1. Jer. XII, 16. Zach. V, 4. & conf. Deut. VI, 13. X, 20. ubi ἐπὶ additur. Oſ. IV, 15. μὴ ὀμνύετε ζῶντα Κύριον, *ne jurate per viventem Dominum.* Conf. Jac. V, 12. Sic paſſim etiam apud profanos Auctores conſtruitur cum caſu quarto. Vid. *Vorſtii* Philol. Sacr. c. 36. p. 227.

Ὁμοεθνής, ejusdem gentis. 2 Macc. IV, 2. V, 6.

Ὁμοθυμαδὸν, unanimiter, una, ſimul, conjunctim. כְּאֶחָד ſicut unus, Eſd. III, 9. יַחַד una, ſimul, Job. XVI, 10. ὁμοθυμαδὸν δὲ κατέδραμον ἐπ' ἐμὲ, *conjunctim autem decurrebant ad me.* Vid. & Job. XVII, 16. XXI, 26. XXXIV, 15. & conf. Act. XIX, 29. & ad h. l. Ven. *Deylingium* P. III. Obſerv. p. 294. יַחְדָּו idem, Exod. XIX, 8. Job. II, 11. XLVI, 21. מִשְׁטָר gubernatio, Job. XXXVIII, 33. עֲדֵי conſtr. ex עַד usque ad, Num. XXIV, 24. *Heſychius*: Ὁμοθυμαδὸν, ὁμοῦ, ὁμοψύχως. Ὁμοθυμαδὸν, *ſimul, unanimiter.* Lex. vet. Ὁμοθυμαδὸν, *univerſi, una, pariter, gregatim, ſimul.*

Ὁμοιο-

Ὁμοιοπαθὴς, ſimilibus affectionibus obnoxius, ſimiliter affectus, ſimiles proprietates habens. Sap. VII, 3. *ἐπὶ τὴν ὁμοιοπαθῆ κατέπεσον γῆν, in terram ſimilibus affectionibus obnoxiam decidi* Vulgat. reddit *ſimiliter factam.*

Ὅμοιος, ſimilis. דמה ſimilis ſum, Ezech. XXXI, 8. דמה ; דמיה part. Kal Chald. maſc. & fœm. Dan. III, 26, VII, 6. דמות ſimilitudo, Eſ. XIII, 4. כנגד velut e regione, Gen. II, 20. כמו ſicut, *Theod.* Jud. VIII, 18. מין ſpecies, Lev. XI, 14. 15. Sir. VII, 13. *μηδὲ φίλῳ τὸ ὅμοιον ποίει, neque quod ſimile eſt amico facites. Heſychius: Ὅμοιος, ἐν ταυτῷ συνεστώς: Ὅμοιος, in eodem conſiſtens.*

Ἄλλος ὅμοιος, alius ſimilis. שגיא amplus, Job. XXXVII, 23.

Ὅμοιος ὅμοιος, ſimilis ſimilis. אחד unus, Jud. VIII, 18.

Ὅμοιος γίνομαι, ſimilis fio. דום ſileo, Eſ. XXIII, 2. היה כ ſum ſicut, Ezech. XXXI, 8. שוה æqualis ſum, Prov. XXVI, 4.

Ὅμοιός εἰμι, ſimilis ſum. דמה : הדמה Kal & hithp. Cant. II, 9. Eſ. XIV, 14. נתן דמי do ſilentium, Eſ. LXII, 6. משל comparo, Job. XLI, 25.

Ὁμοιότης, ſimilitudo. מין ſpecies, Gen. I, 11. 12.

Ὁμοιότροπος, ſimilis moribus. כערך juxta æſtimationem, *Sym.* Pſ. LIV, 14.

Ὁμοιόω, aſſimilo, conformo, comparo, æquiparo, & Ὁμοιόομαι, ſimilis ſum, conſentio. דמה in Kal, niph. & pih. Pſ. XLVIII, 12. 21. Cant. I, 8. II, 17. Thren. II, 13. Eſ. XL, 18. 25. XLVI, 5. Oſ. XII, 10. דמי ſilentium, Pſ. LXXXII, 1. יאת conſentio, Gen. XXXIV, 15. *ἐν τούτῳ ὁμοιωθησόμεθα ὑμῖν, in hoc conſentiemus vobis.* Vid. & v. 23. נמשל niph. ſimilis fio, Pſ. XXVIII, 1. CXLII, 8. ערך æſtimo, Pſ. XXXIX, 7. Eſ. XL, 18. שוע æqualis ſum, *Al.* Eſ. XL, 25. Vid. & Sap. VII, 10. XIII, 14. 1 Macc. III, 4.

Ὁμοίωμα, ſimilitudo, imago. דמות 4 Reg. XVI, 10. 2 Par. IV, 3. Eſ. XL, 18. Ezech. I, 5. צלם imago, 1 Reg. VI, 5. 11. רתקות plur. catenæ, Eſ. XL, 19. תבנית Deut. IV, 16. 17. תור ordo, Cant. I, 10. תמונה Exod. XX, 4. Deut. IV, 12. Gloſſ. in Octat. *Ὁμοίωμα, μορφή. Ὁμοίωμα, forma.* Etymologicum ineditum: *Εἴδωλον καὶ ὁμοίωμα διαφέρει. τὸ μὲν εἴδωλον οὐδεμίαν ὑπόστασιν ἔχει. τὸ δὲ ὁμοίωμα τινῶν ἐστιν ἴνδαλμα καὶ ἀπείκασμα. Ἐπειδὴ Ἕλληνες ἀναπλάττουσι τὰς οὐχ ὑφεστώσας μορφὰς, σφίγγας, τριτῶνας, κενταύρους, εἴδωλα λέγουσι τὰ τῶν οὐχ ὑφεστώτων μιμήματα.*

ὁμοιώματα δὲ τὰ τῶν ὑφεστώτων ἐκμάγματα. οἷον ἡλίου, σελήνης, ἄστρων, ἀνθρώπων, θηρίων, ἑρπετῶν. Εἴδωλον & ὁμοίωμα *differunt. Εἴδωλον enim nullam habet ſubſiſtentiam. Ὁμοίωμα vero eſt quorundam ſimulacrum & imago. Cum Græci fingunt formas non ſubſiſtentes, ſphinges, tritones, centauros, Εἴδωλα vocant eorum, quæ non ſubſiſtunt, imagines. Ὁμοιώματα vero eorum, quæ ſubſiſtunt, ſimulacra, ut ſolis, lunæ, ſiderum, hominum, belluarum, reptilium.*

Ὁμοίως, ſimiliter. לעו pro tergo, Prov. XIX, 29. כדי ſecundum ſufficientiam, i. e. quantum ſatis eſt, Eſth. I, 18. מתכן אחת menſura unius, Ezech. XLV, 11.

Ὁμοίωσις, idem quod ὁμοίωμα ſimilitudo, imago. דמות Gen. I, 26. Pſ. LVII, 4. Ezech. I, 10. Dan. X, 16. תבנית Ezech. VIII, 10.

Ὁμολογέω, confiteor, ſpondeo, voveo, juro. הודה hiph. a ידה Job. XL, 9. נדר voveo, Jer. XLIV, 25. ποιήσομεν τὰς ὁμολογίας, ἃς ὡμολογήκαμεν, *perſolvemus vota, quæ vovimus.* Sic & alias verbum Græcis *ſpondere, promittere* ſignificat. Ita *Dionyſius Halic.* L. III. p. 181. τοὺς ἐνόχους αὐτοῖς ἐπὶ δίκην παρέξειν ὁμολογούντων, *cum ſontes ſe dedituros eſſe ad ſupplicium promitterent.* Et L. III. p. 189. Τυῤῥηνοὶ δὲ συμμαχίαν ἀποστελεῖν ὡμολόγησαν, *Tyrrheni autem ſe auxilia miſſuros eſſe, polliciti ſunt.* Vide & *Salmaſium* de Mod. Uſur. p. 707. ſeq. נשבע niph. juro, Jer. XLIV, 26. ὡμολόγησα τῷ ὀνόματί μου τῷ μεγάλῳ, *juravi per nomen meum magnum. Al.* Eſ. XLV, 23. ὁμολογήσεται πᾶσα γλῶσσα Θεῷ, *jurabit omnis lingua Deo.* Conf. *Keuchenium* ad Luc. XXII, 6. p. 148. Sir. IV, 29. μὴ αἰσχυνθῇς ὁμολογῆσαι ἐφ' ἁμαρτίαις σου, *ne pudeat te confiteri peccata tua.* Similiter Matth. X, 32. ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ, *qui confitebitur me.* Conf. Auctores citatos *Wolfio* ad h. l. p. 187.

Ὁμολογία, confeſſio, votum. נדבה oblatio voluntaria, Deut. XII, 16. 17. Ezech. XLVI, 12. Amos. IV, 5. נדר votum, Lev. XXII, 18. προσενέγκῃ δῶρα κατὰ πᾶσαν ὁμολογίαν αὐτῶν, *offerat dona juxta omne votum ipſorum.* Jer. XLIV, 25. ποιοῦντες ποιήσομεν τὰς ὁμολογίας ἡμῶν ἃς ὡμολογήκαμεν, *omnino perſolvemus vota noſtra, quæ vovimus.* 3 Eſd. IX, 8. δότε ὁμολογίαν καὶ δόξαν τῷ Κυρίῳ, *date confeſſionem & gloriam Domino.*

Ὁμολογουμένως, communi omnium confeſſione, conſenſu omnium. נדבה voluntarie, ſponte, *Al.* Oſ. XIV, 5. Conf. de hac voce Auctores, quos laudat *Wolfius* ad 1 Tim. III, 16. p. 450.

Ὁμολόγως, unanimi conſenſu. נדבה voluntarie, ſponte,

Ol.

Oſ. XIV, 5. *Heſychius*: Ὁμολόγως, συμφώνως. Ὁμολόγως, *unanimi conſenſu*. Conf. *Suiceri* Theſ. T. II. p. 479. In Codice quodam Oſ. l. c. lectum fuiſſe videtur, & quidem rectius, pro ὁμολόγως, ὁμιλοσγως. [illegible] Gloſſ. MS. in Prophet. Ὁμόλογος, σύμφωνος. Ὁμόλογος, *conſonans*. Et Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ὁμολόγως, συμφώνως, καὶ ὁμολόγως.

Ὁμομήτριος, ex eadem matre natus, uterinus, [illegible] mater, Pſ. XXXIV, 17. [illegible] filius matris, Gen. XLIII, 29.

Ὁμονοέω, concordo, conſentio. הַחִין hiph. ab [illegible] paratus ſum, Deut. I, 41. ὁμονοήσαντες, *conſentientes*. [illegible] ſcortor, Lev. XX, 5.

Ὁμόνοια, concordia, conſenſus. לֵב cor, Pſ. LXXXII, 5. רגש ſocietas, Pſ. LIV, 15. Vid. & Sap. X, 5. Sir. XXV, 2.

Ὁμοπάτριος, ab eodem patre genitus, germanus. [illegible] nata patris, Lev. XVIII, 11. ὁμοπατρία ἀδελφή, *ſoror germana*.

Ὁμορέω, confinis ſum, propinquus ſum. גְּבוּל terminus. Sym. Zach. IX, 2. ὁμορεύσῃ. קָרוֹב propinquus, 1 Par. XII, 40. שָׁכֵן habitator, Jer. L, 40. Ezech. XVI, 26. *Heſychius*: Ὁμορεῖται, γειτνιάζεται, πλησιάζουσα. Ὁμορεῖται, *quæ vicina eſt, quæ propinqua eſt*.

Ὅμορος, confinis, finitimus. גְּבוּל Incert. Ezech. XXVII, 4. עַל יַד ad manum, 2 Par. XXI, 16. מִגְרָשׁ ſuburbium, Num. XXXV, 5. τὰ ὅμορα τῶν πόλεων ſc. χωρία, *confinia urbium*. Lex. Cyrilli MS. Brem. Ὅμορος, [illegible], γειτόνων. Ὅμορος, *vicinus, propinquus*.

Ὁμοῦ, ſimul. כְּאֶחָד ſicut unus, Eſd. II, 64. יַחַד Job. XXXIV, 29. *Sym.* Pſ. XXXII, 15. Job. III, 18. XXIV, 4.

Ὁμόφυλος, ejusdem tribus, contribulis. 2 Macc. IV, 10.

Ὁμόψηφος, ejusdem ſuffragii, concors. 2 Macc. XIV, 20.

Ὀμόω, idem quod ὀμνύω, juro. נִשְׁבַּע niph. Gen. XXI, 24. ἐγὼ ὀμοῦμαι, *ego juro*. Deut. XXXII, 40. ὀμοῦμαι (καὶ ἐρῶ) τὴν δεξιάν μου, *jurabo per dexteram meam*. In textu Hebr. nihil pro his verbis legitur, & videntur illa gloſſema illorum, quæ antecedunt. In Gloſſ. MSS. in Cant. Script. ex h. l. Ὀμοῦμαι exponitur ὀμνύω. Ita & apud *Heſychium*, niſi quod pro Ὀμοῦμαι male apud illum cum ſpiritu aſpero ſcribatur Ὁμοῦμαι. In Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ὀμοῦμαι redditur ὀμόσω, *jurabo*. Eſ. XLV, 23. ὀμεῖται πᾶσα γλῶσσα τὸν Θεὸν, *jurabit omnis lingua per Deum*. Vid. & Eſ. LXV, 16. Jer. XXII, 5. κατ' ἐμαυτοῦ ὤμοσα, *per me ipſum juravi*.

Eadem phraſis occurrit apud *Alciphronem* L. III, Ep. 3. p. 280. תפש prehendo, Prov. XXX, 10.

Ὀμφακίζω, uvas acerbas produco. Eſ. XVIII, 5.

Ὀμφαλὸς, umbilicus. טבור Ezech. XXXVIII, 12. κατοικοῦντας ἐπὶ τὸν ὀμφαλὸν τῆς γῆς, *habitantes ſupra umbilicum terræ*, h. e. in medio terræ. Vid. & Jud. IX, 37. Sic Delphos Græci τῆς γῆς ὀμφαλὸν, *umbilicum telluris*, nuncuparunt, quod in medio terræ illos ſitos crediderunt. *Heſychius*: Ὀμφαλὸς, ζυγοῦ τὸ μέσον, καὶ Δελφοὶ, ἐπειδὴ μεσαίτατοι. Ὀμφαλὸς, *jugi medium*, & *Delphi*, *quia in medio plane ſiti*. Conf. *Bonfrerium* ad Jud. l. c. p. 317. & *Relandum* Palæſt. L. I. c. 10. p. 52. ſeq. שר Cant. VII, 2. Ezech. XVI, 4. שרירים plur. Job. XL, 11.

Ὄμφαξ, uva immatura, vel acerba. בסר Eſ. XVIII, 5. Jer. XXXI, 29. 30. חמץ acetum, Prov. X, 27. Lex. Cyrilli MS. Brem. Ὄμφαξ, ὁ μήπω πεπανθὼς (l. πεπανθεὶς) βότρυς. Ὄμφαξ, *uva nondum matura*. *Suidas*: Ὄμφαξ. σταφυλὴ ἀκμαίου οὔσα καὶ ὁ πέπειρος. Ὄμφαξ. *uva acerba & immatura*.

Ὄμφαξ πρὸ ὥρας, uva immatura ante tempus. גפן בסר vitis uvæ immaturæ, Job. XV, 33.

Ὁμώνυμος, ejusdem nominis. Prolog. Sirach.

Ὅμως, tamen. 2 Macc. II, 28. XV, 5. *Heſychius*: Ὅμως, πλήν. Ὅμως, *veruntamen*.

Ὄναγρος, onager, aſinus ſylveſtris. ערדיא Chald. plur. ex ערוד Dan. V, 23. פרא Pſ. CIII, 12. Jer. XIV, 6.

Ὀνὰς, aſina. אתון *Aqu.* Num. XXII, 23. *Sym.* Jud. V, 10. *Aqu.* *Sym.* Zach. IX, 9.

Ὀνειδίζω, exprobro, probro afficio, probroſe objicio, it. ſimpliciter objicio. גדף pih. Eſ. XXXVII, 6. הוכיח hiph. a יכח arguo, Eſ. XXXVII, 4. הריב hiph. a ריב litigo, Eſ. XXVII, 8. השמיע hiph. audire facio, Eſ. XLIII, 12. חפר: החפיר Kal & hiph. Pſ. XXXIV, 8. Eſ. LIV, 4. Jer. XV, 9. חרף Jud. V, 18. λαὸς ὀνειδίσας ψυχὴν αὐτοῦ εἰς θάνατον, *populus objiciens* vel *exponens animam ſuam morti*.

Ὄνειδισμὸς, opprobrium, probrum. דבא fama mala, Ezech. XXXVI, 3.

Ὀνειδισμὸς, idem. גדופים plur. Eſ. XLIII, 28. חרון æſtus iræ, Jer. XII, 13. חרפה Joſ. V, 9. 1 Reg. XVII, 26. כלמה ignominia, Ezech. XXXIV, 29. XXXVI, 6.

Ὄνειδος, idem. דבה fama mala, *Samaritan.* Num. XXXIII, 32.

ſ21 חמה æſtus iræ, Eſ. LIX, 18. חמס violentia, Prov. III, 31. κακῶν ἀνδρῶν ὀνείδη, *malorum virorum opprobria. Heſychius* : Ὀνείδη, ὕβρεις, χλευάσματα, κατηγορίαι, αἰσχύναι. Ὀνείδη, *contumeliæ, irriſiones, criminationes, probra.* חרפה Gen. XXX, 23. XXXIV, 14. Mich. VI, 16. כלמה ignominia, Prov. XVIII, 13. Mich. II, 6. לעג ſubſannatio, Pſ. CXXII, 5. מתן donum, Prov. XIX, 6.

Εἰς ὄνειδος δίδωμι, in probrum trado. חרף pih. Pſalm. LVI, 4.

Ὄνειρος, ſomnium. חלום *Sym.* Eccleſ. V, 2. 7. Vid. & Sap. XVIII, 17. 19.

Ὀνίναμαι, utilitatem percipio. Sir. XXX, 2. ὀνήσεται ἐπ' αὐτῷ, *utilitatem ab illo percipiet. Heſychius* : Ὀνήσεται, ὄνησιν λήψη. Ὀνήσεαι, *utilitatem capies.*

Ὄνησις, fructus, utilitas. בצע lucrum, *Al.* Mich. IV, 13. ἀναθήσεις τῷ Κυρίῳ τὴν ὄνησιν αὐτῶν, *conſecrabis Domino fructum illorum.* Sic enim in Codice vel Interprete quodam lectum eſſe colligo e Gloſſ. MSS. in Proph. Min. quæ inde ὄνησιν exponere videntur ὠφέλειαν, *utilitatem.* LXX. ibi juxta vulgares Codd. habent τὸ πλῆθος, *Al.* τὴν ὠφέλειαν. In Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ὄνησις exponitur ἀπόλαυσις, ὠφέλεια, *fructus, utilitas.*

Ὀνοκένταυρος, onocentaurus. אבני בהו lapides inanitatis, Eſ. XXXIV, 11. איים plur. ex אי aves inſulanæ, Eſ. XIII, 22. XXXIV, 14. לילית ſtrix, Eſ. XXXIV, 14. *Heſychius* : Ὀνοκένταυροι, παρὰ Ἀκύλᾳ τριχιῶντες, (l. τριχιῶντες ex *Baſilio* ad Eſ. XIII, 21.) δαιμόνων τι γένος, κάθυλον, καὶ σκοτινὸν τῇ ἐπιφανείᾳ, ὅπερ σεῖιν (l. σείιμ ex *Euſebio* ad Eſ. l. c.) ἀνόμασαν οἱ τὴν Ἑβραϊκὴν φωνὴν μεταθέντες λοιποί. Ὀνοκένταυροι, *apud Aquilam* τριχιῶντες, *dæmonum genus aliquod ſylveſtre & tenebroſum apparitione, quod* σείιμ *appellarunt reliqui, qui Hebraïcam vocem tranſtulerunt.* Conf. quæ notavi ex *Suida* infra in v. Σειρήν. *Bochartus* Hier. P. II. L. VI. c. 10. p. 840. *Certum eſt, onocentauros in verſionibus* Græca & Vulgata *pro animali non uſurpari, ſed pro dæmonum ſpectris & larvis Eſ.* XIII. & XXXIV. *Recte igitur* Theodoretus, Καλεῖ ὀνοκενταύρους, ἃς οἱ παλαιοὶ μὲν ἐμπούσας, οἱ δὲ νῦν ὀνοσκελίδας προσαγορεύουσι, *vocat onocentauros, quas veteres empuſas, & qui nunc vivunt onoſcelidas appellant. Bis occurrunt pro* איים *ſemel pro* לילית, *nocturno illo dæmone, de quo jam actum. Ideo perſuaſum veteribus, onocentauros eſſe dæmonis genus* κάθυλον καὶ σκοτινὸν, ſylveſtre & tenebroſum. *Vide* Heſychium & Phavorinum. *Interim nullus capio, quorſum* אבני בהו, lapides inanitatis, *mira & inaudita metamorphoſi*

LXX.

LXX. *Interpretes in onocentauros mutaverint* Eſ. XXXIV. v. 11. *Fallor, an* Aleph *omiſſo legerunt* בני בהו, filios inanitatis, *ſeu eremi, quo nomine onocentauros & ſpectra quævis, in deſertis locis apparentia, nominari putaverint? Eſt & id valde novum, quod per onocentauros* Cyrillus *in* Eſaiam *intelligit* τοὺς ἀγρίους τῶν ὄνων, ſylveſtres aſinos, *ſive onagros. Et* Gregorius *in* Jobum *libri ſeptimi capite duodecimo, lubricos & elatos.*

Ὄνομα, nomen, nominis celebritas, fama. גורל ſors, Num. XXXIII, 54. דבר verbum, 2 Par. I, 9. ubi tamen *ol* pro ὄνομα, ῥῆμα. דם ſanguis, Pſ. LXXI, 4. זכר memoria, Deut. XXV, 19. חסד gratia, Pſ. XLIII, 28. מספר numerus, 1 Par. XII, 23. ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχόντων τῆς στρατιᾶς, *hic eſt numerus principum exercitus.* Sic Apoc. III, 4. ἔχεις ὀλίγα ὀνόματα ἐν Σάρδεσιν, ἃ οὐκ ἐμόλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, *habes exiguum numerum Sardibus, qui non fœdavit veſtimenta ſua.* Et Apoc. XI, 13. ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιάδες ἑπτὰ, *& occiſus eſt in terræ motu numerus hominum ſeptem mille.* Sic & Act. I, 15. ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσιν, *erat autem multitudo numeri centum circiter viginti una* ſc. congregata. Alii aliter hactenus ibi ὀνόματα acceperunt. Vide *Wolfium.* משמרת obſervatio, Num. IV, 28. נורא niph. a ירא metuor, Pſalm. CXXIX, 4. נכר nepos, Gen. XXI, 23. שאר reſiduum, Soph. I, 4. שם Gen. XI, 4. ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ὄνομα; *faciamus nobis celebritatem nominis.* 1 Par. XI, 24. τούτῳ ὄνομα ἐν τοῖς τρισὶ τοῖς δυνατοῖς, *huic nomen celebre inter tres fortes.* Vid. & 2 Reg. VIII, 13. Eodem ſenſu vox legitur apud *Herodotum* Lib. II. Vide *Schwartzii* Diſſ. de Stil. LXX. Int. apud *Olear.* de Stil. N. T. p. 316. Gen. XLI, 41. ἐκάλεσε δὲ ὄνομα τοῦ πρωτοτόκου Μανασσῆ, *vocavit autem Joſeph nomen primogeniti*, h. e. primogenitum, *Manaſſe.* Sic & alibi paſſim. Conf. *Vorſtii* Philol. Sacr. c. 13. p. 350. & *Georgii* Vindic. ab Ebraïſm. L. III. c. 3. §. 10. 3 Reg. V, 3. οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου, *ædificare domum nomini Domini.* Conf. 3 Reg. VIII, 16. 2 Par. XIV, 11. ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἤλθομεν, *in nomine tuo venimus.* 2 Par. XXVI, 8. ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἕως εἰσόδου Αἰγύπτου, *fama ejus usque in Ægyptum emanaverat.* Conf. quæ mox in h. v. notavi poſt Hebr. שמע Dan. IX, 6. τῶν προφητῶν, οἳ ἐλάλουν ἐν τῷ ὀνόματί σου, *prophetarum, qui locuti ſunt in nomine tuo*, h. e. juſſu & auctoritate tua. Vid. & Exod. V, 23. Deut. XVIII, 23. & conf. Eſth. VIII, 9. ubi בשם המלך LXX. reddunt τοῦ βασιλέως ἐπιτάξαντος, *mandante rege*, vel *mandato regis.* שום Chald. Eſd. V, 1. προεφήτευσεν ἐν ὀνόματι Θεοῦ Ἰσραὴλ, *prophetabat in nomine Dei Iſraël.* שמע auditio, rumor,

rumor, 3 Reg. X, 1. ἤκουσε τὸ ὄνομα Σολομῶντος, *audiebat famam Salomonis.* Vid. & Gen. XXIX, 13. Num. XIV, 15. Deut. II, 25. & conf. Sir. XLVII, 17. & *Olearium* de Stil. N. T. p. 316. ſeq. שֹׁמַע idem, Joſ. VI, 28. IX, 9. תורה lex, doctrina, Eſ. XLII, 4. Sir. LI, 4. κατὰ τὸ πλῆθος ἐλέους καὶ ὀνόματός σου, vel, ut *Al.* rectius, ἐλέους τοῦ ὀνόματός σου, *ſecundum multitudinem miſericordiæ nominis tui*, h. e. miſericordiæ tuæ. Nam Hebræi dicunt: שמו הוא והוא שמו *nomen ſuum eſt ipſe, & ipſe eſt nomen ſuum.* Vide *Druſium* ad Sir. l. c.

Ὄνομα Κυρίου, nomen Domini. יהוה Deut. XVII, 12. Eſ. XIX, 18.

Vid. alibi ὄνομα Ἅγιον, & ἡγιασμένον ὄνομα in Ἁγιάζω.

Ὀνομάζω, nomino, invoco, recordor, & Ὀνομάζομαι, memoror, audior, celebror. זכר : הזכיר Kal & hiph. recordor, Joſ. XXIII, 7. τὰ ὀνόματα τῶν θεῶν αὐτῶν οὐκ ὀνομασθήσεται ἐν ὑμῖν, *nomina Deorum illorum non invocabuntur inter vos.* Eſ. XXVI, 13. ὄνομά σου ὀνομάζομεν, *nomen tuum colimus*, vel *invocamus.* Conf. Pſalm. XIX, 18. ubi Hebr. הזכיר redditur per ἐπικαλεῖσθαι, & 2 Tim. II, 19. & *Wolfium* ad h. l. p. 520. Jer. III, 16. οὐκ ὀνομασθήσεται, *non mentio ejus fiet.* Vid. & Joſ. XXIII, 7. Eſ. XIX, 17. Jer. XXIII, 36. נקב expreſſe nomino, it. maledico, execror. Lev. XXIV, 16. 1 Par. XII, 31. Eſ. LXII, 2. קרא voco, Gen. XXVI, 18. Jer. XXV, 29. Conf. ad poſteriorem locum quæ notavi in v. Καλέω. שמע auditio, Eſth. IX, 5. προσέπεσε γὰρ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως ὀνομασθῆναι ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ, *accidebat enim, ut mandatum regis audiretur in univerſo regno.* Ita 1 Cor. V, 1. ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, ἥ τις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται, *auditur inter vos ſcortatio, & talis ſcortatio, quæ neque inter gentes auditur.* Conf. & Rom. XV, 20. 1 Macc. III, 9. ὠνομάσθη ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, *nominis ejus fama usque ad finem terræ emanaverat.* 1 Macc. XIV, 10. ἕως ὅτου ὠνομάσθη τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ ἕως ἄκρου τῆς γῆς, *usque dum nomen gloriæ ipſius celebraretur usque ad finem terræ.* Sir. XXIII, 9. ὁ ὀμνύων, καὶ ὀνομάζων ſc. τὸ ἅγιον ὄνομα Κυρίου, *jurans & ſanctum Dei nomen* (dicens ſcil. חַי יְהוָה *vivit Dominus.*) Conf. v. 8.

Ὀνομασία, nominatio. שם nomen, *Sym.* Pſ. LXVII, 5. Vid. & Sir. XXIII, 8.

Ὀνομαστὸς, clarus, celebris, inſignis. צבי gloria, *Aqu. Theod.* Jer. III, 19. ὀνομαστή. קרוא part. Ezech. XXIII, 23 ראה part. videns, Jer. LII, 22. שם nomen, Gen. VI, 6. οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί, *viri celebres.* Vid. & Num.

 XVI,

XVI, 3. 1 Par. V, 24. XII, 30. *Heſychius*: Ὀνομαστοί, ἔνδοξοι, περιβόητοι. Ὀνομαστοί, *illuſtres*, *inclyti*. גרול שם nomen magnum, 2 Reg. VII, 9. תהלה laus, Deut. XXVI, 19. ὥς ἐποίησέ σε ὀνομαστόν, *qui fecit te laude celebratum*. Sic *Iſocrates* Laud. Helenæ p. 818. ἐπαφροδίτως καὶ παρὰ πᾶσιν ὀνομαστὰ ποιήσεις, *gratiſſima & omnium laude celebrata poëſis*. Conf. Cl. *Elſnerum* ad 1 Cor. V, 1. p. 90.

Ὀνοματογραφία, nominum ſcriptio, nomenclatura, 3 Eſd. VI, 12. VIII, 51.

Ὄνος, aſinus, aſina. אתון Gen. XXXII, 15. Job. I, 3. חמור Gen. XII, 6. & alibi paſſim. *Al.* 1 Reg. XVI, 20. עיר pullus, aſellus, Job. XI, 12. Eſ. XXX, 6. פרא onager, Job. XXIV, 5.

Ὄνος ἄγριος, aſinus agreſtis, onager. ערוער Jer. XLVIII, 6. פרא Job. VI, 5. XXXIX, 5.

Ὄντως, vere, revera. אבל *Incert.* 2 Reg. XIV, 5. אכן *Sym.* Gen. XXVIII, 16. האמנם Num. XXII, 37. *Heſychius*: Ὄντων, ἀληθῶς. Ὄντως, *vere*. Conf. Marc. XI, 32. Luc. XXIV, 34. & *Eckhardi* Obſerv. ex *Ariſtophan.* Pluto in N. T. p. 58.

Ὄνυξ, unguis, ungula, ſt. gemma, ſt. aroma. טפר Chald. Dan. IV, 30. VII, 19. נוצה penna, pluma, Ezech. XVII, 3. 7. צפרן ſtylus, ſcalprum, Jer. XVII, 1. שהם ſardonyx, Job. XXVIII, 16. *Sym.* Gen. II, 12. *Aqu. Sym. Theod.* Exod. XXV, 7. XXVIII, 9. שחלת aromatis ſpecies, Exod. XXX, 34. Conf. Sir. XXIV, 18. & *Bocharti* Hier. P. II. L. V. c. 20. & *Urſini* Hort. Aromat. L. III. c. 6. p. 235. שסע fiſſura, Lev. XI, 7.

Ὀνυχίζω, unguĺam divido. שסע diffindo, Lev. XI, 3. 7. Deut. XIV, 6.

Ὀνυχίζομαι, ungues mihi præcido. 2 Sam. XIX, 24. οὐκ ἐθεράπευσε τοὺς πόδας αὐτοῦ, οὐδὲ ὠνυχίσατο, *neque pedes ſuos laverat, neque ungues ſibi præciderat.* In Hebr. textu nihil pro hoc verbo legitur.

Ὀνύχιον, onyx, gemmæ ſpecies, ſic dicta, quod candore unguem humanum referat. ברקת ſmaragdus, Ezech. XXVIII, 13. ישפה jaſpis, Exod. XXVIII, 20. *Al.* Exod. XXXIX, 11.

Ὀνυχιστήρ, ungulæ fiſſura. שסע Lev. XI, 3. 26. Deut. XIV, 6.

Ὀξέως, celeriter, velociter. חש præt. Kal. ex חוש feſtina-

ſtinavit, Eſ. VIII, 3. ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμευσαι, *celeriter ſpolia, velociter diripe.* מהר feſtinus, Eſ. VIII, 1. קל levis, leviter, Joël. III, 4. Vid. & Sap. III, 18. XVI, 11. *Heſychius*: Ὀξέως, ταχέως, ταχυδρόμως. Ὀξέως, *celeriter; celeri curſu.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ὀξέως, ταχέως, σφοδρῶς. Ὀξέως, *celeriter, vehementer.*

Ὄξος, acetum. חמץ Num. VI, 3. Ruth. II, 14. Pſalm. LXVIII, 26.

Ὀξυγράφος, celeriter ſcribens. מהיר feſtinus, promtus, Pſ. XLIV, 2.

Ὀξύθυμος, celer ad iram, iracundus. נרגן part. niph. ſuſurro, Prov. XXVI, 20. קצר אפים præceps irarum, Prov. XIV, 17.

Ὀξυτής, in acutum deſinens inſtrumentum. חדודים plur. acumina, *Aqu.* Job. XLI, 22. ὀξυτῆτες.

Ὀξύνω, acuo, acutum reddo. החריד hiph. perterrefacio, (hic legerunt חדד) Ezech. XXI, 16. התאחד hithp. aduno me, (hic pariter legerunt חדד) חדד Prov. XXVII, 17. Ezech. XXI, 9. לטש *Sym.* Job. XVI, 9.

Ὀξύπτερος, accipiter. ראה vel דאה *Incert.* Deut. XIV, 13. Vide *Bochartum* Hier. P. II. L. VI. c. 3.

Ὀξύς, acutus, acerbus, it. velox, promtus. חדה fem. Pſ. LVI, 6. Eſ. XLIX, 2. חרש teſta, Job. XLI, 22. מהיר feſtinus, promtus, Prov. XXII, 28. ὀξὺν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, *promtum in operibus ſuis.* קל levis, Amos. II, 15. ὁ ὀξὺς τοῖς ποσὶν, *levis, velox pedibus.* Conf. Rom. III, 15. Ad quem locum reſpiciens *Auguſtinus* Doctr. Chriſt. L. II. c. 12. ita: *Ex ambiguo lingua præcedentis plerumque interpres fallitur, cui non bene nota ſententia eſt, & eam ſignificationem transfert, quæ a ſenſu ſcriptoris penitus aliena eſt. Sicut quidam Codices habent:* Acuti pedes eorum ad effundendum ſanguinem, *ὀξὺς enim apud Græcos & acutum & velocem ſignificat. Ille ergo vidit ſententiam, qui tranſtulit, „veloces pedes eorum ad effundendum ſanguinem.“* Ita & apud *Diodorum Siculum* p. 20. a. ἡ καταφορὰ τοῦ ποταμοῦ ὅτως ἐστὶν ὀξεῖα καὶ βίαιος, ὥστε δοκεῖν μηδὲν βέλους διαφέρειν, *decurſus fluminis tam velox & vehemens eſt, ut a ſagitta non differre videatur.* Sic & ὀξύχειρ, qui celeres manus habet, dicitur *Luciano* Dial. Apoll. & Vulcan. T. I. p. 193. שטף inundatio, Prov. XXVII, 4. ὀξεῖα ὀργή, *acerba ira.* שנון part. pih. dentatus, Eſ. V, 28. חרפה opprobrium. *Al.* Job. XVI, 10. ὀξεῖ, pro quo in *Francof.* ed. legitur ὄξει. Conf. *Druſium* ad h. l. Sap. VIII, 12. ὀξὺς εὑρεθήσομαι ἐν κρίσει, *acutus*

acutus inveniar in judicio. *Heſychius:* Ὀξὺς, ταχὺς, δριμὺς, φρόνιμος. Ὀξὺς, *velox, acer, prudens.*

Ὀξύτερος, acutior. חדד acutus ſum, Hab. I, 8. ὀξύτεροι ὑπὲρ τοὺς λύκους τῆς Ἀραβίας, *acutiores* (ſc. viſu) *lupis Arabiæ.*

Ὀξύτης, acumen. נחרה ronchus, Jer. VIII, 16. ἐκ Δὰν ἀκουσόμεθα φωνὴν ὀξύτητος ἵππων αὐτοῦ, *e Dan audiemus vocem acuminis* (h. e. acutiſſimam) *equorum ejus.*

Ὀπαδὸς, ſectator, imitator. Prolog. Sir. ὀπαδὸς Σολομῶντος, *imitator Salomonis.*

Ὀπὴ, foramen. ארבה feneſtra, Eccleſ. XII, 3. חגוים plur. fiſſuræ, Abd. I, 3. חר Cant. V, 5. *Al.* 4 Reg. XII, 9. מקבת excavatio, *Theod.* Eſ. LI, 1. נקרה Exod. XXXIII, 22. סעיף ſcopulus, *Al.* Jud. XV, 11.

Ὀπηνίκα, quando. Judith. XI, 12. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ὀπηνίκα, ἡνίκα, ὅτε, ὁπόταν. Ὀπηνίκα, *quando, quum, quandocunque.*

Ὀπήτιον, ſubula. מרצע Exod. XXI, 6. Deut. XV, 17.

Ὄπισθε, θεν, poſt, retro, a tergo. אחר Eſ. LIX, 13. אחור 2 Reg. X, 9. 2 Par. XIII, 14. אחרי Gen. XVIII, 10. Joſ. VI, 13. אחרנית *Al.* 1 Reg. IV, 19.

Ὀπίσθιος, poſterior. אחור Gen. XLIX, 17. 3 Reg. VII, 24. πάντα τὰ ὀπίσθια εἰς τὸν οἶκον, *omnia poſteriora* (boum) *verſus templum. Heſychius:* Ὀπίσθια, ἀλλὰ τὰ τῶν ζώων ὀρρῶα. Ὀπίσθια, *alias animalium poſteriora.* ירכה latus, Exod. XXVI, 23. 27. שול fimbria, Jer. XIII, 22.

Ὀπισθίως, retrorſum. אחרנית 1 Reg. IV, 19.

Ὀπισθότονος, affectio, qua cervix ita diriguit, ut flecti non poſſit, vel tenſio muſculorum cervicis verſus poſteriora. קטב exitium, Deut. XXXII, 24. Gloſſ. MS. in Cant. Script. Ὀπισθότονος εἶδος νόσου ἀθεράπευτον Ὀπισθότονος, *ſpecies morbi inſanabilis. Heſychius:* Ὀπισθότονος, ἐναντίον κύρτωμα. Ὀπισθότονος, *tumor adverſus. Plinius* L. XXVIII. c. 12. *Dolorem inflexibilem opiſthotonum vocant.* Conf. *Heinſii* Exerc. Sacr. p. 184. & *Bonfrerium* ad Deut. l. c. p. 1044.

Ὀπισθοφανῶς, retrorſum. אחרנית Gen. IX, 23.

Ὀπίσω, poſt, retro. אחר Num. XXV, 8. Jud. III, 22. אחור Exod. XXXIII, 23. 2 Reg. I, 22. אחרי Gen. XIX, 6 ὀπίσω αὐτοῦ, *poſt illum.* Gen. XIX, 17 μὴ βλέψῃς εἰς τὰ ὀπίσω ὄντα, *ne reſpicias ad ea, quæ retro ſunt,* vel *ne retroſpicias.* Vid. & v. 26. Jud. XX, 40. 1 Reg. XXIV,

9. &

9. & conf. Luc. IX, 62. Jer. II, 23. ὀπίσω τῆς Βάαλ οὐκ ἐπορεύθην, *poſt Baal non ibam.* Vid. & Jer. VII, 5. 8. Oſ. II, 5. 13. אחרי גו poſt tergum, 3 Reg. XIV, 9. Eſ. XXXVIII, 17. אחרון poſterior, Gen. XXXIII, 2. אחורנית retrorſum, 3 Reg. XVIII, 37. 4 Reg. XX, 10. 11. בתר Chald. Dan. II, 39. ירכה latus, Exod. XXVI, 22. סוף extremitas, Joël II, 20. לפני coram facie, 3 Reg. XII, 30. שול fimbria, Jer. XIII, 26. Nah. III, 5. *Heſychius:* Ὀπίσω, πάλιν, ὕστερον, μετὰ ταῦτα, καὶ τὸ μέλλον. Ὀπίσω, *rurſus, poſtremo, poſt hæc, & futurum.*

Ὁπλὴ, ungula, unguis quadrupedum. פרסה Exod. X, 26. Lev. XI, 3. פרס *Sym. Theod.* Eſ. XXVIII, 28.

Ὁπλὰς ἐκφέρω, ungulas profero. הפריס hiph. Pſalm. LXVIII, 36.

Ὁπλίτης, armatus, armis inſtructus. חלוץ part. pah. expeditus, Num. XXXII, 21. Conf. *Ælianum* Var. L. X. c. 22. & XII. 61.

Ὁπλοδοτέω, arma do, armis inſtruo. 1 Macc. XIV, 32.

Ὁπλοθήκη, armamentarium. מגן clypeus, 2 Par. XXXII, 27. Vox legitur etiam apud *Ælianum* Var. L. VI. c. 12.

Ὁπλολογέω, arma colligo. 2 Macc. VIII, 27. 31.

Ὁπλομάχος, armis pugnans, bellator. כלי זעם inſtrumenta iræ, Eſ. XIII, 5. מלחמה bellum, Eſ. XIII, 4.

Ὅπλον, & plur. ὅπλα, arma, & ſpeciatim ſcutum, clypeus. ארב part. inſidiator, Jer. LI, 12. בל non, (hic legerunt כלי abſciſſo ׳ ex ſequ. ידעת) Prov. XIV, 7. חנית haſta, Pſ. XLV, 9. LVI, 6. Hab. III, 10. חרב gladius, *Aqu. Theod.* Job. XXXIX, 22. כלי vas, Jer. XXI, 4. Ezech. XXXII, 26. מגנות plur. res pretioſæ, 2 Par. XXI, 2. מגן clypeus, 3 Reg. X, 17. Pſ. XXXIV, 2. Jer. XLVI, 3. Conf. Sap. VIII, 21. ubi *Vulgatus* τὸ τῆς ἰδίας λειτουργίας ὅπλον interpretatur *ſervitutis ſuæ ſcutum.* Vid. & *Druſium* Animadv. Lib. I. c. 51. ubi *ſcuta* Latinis etiam *arma* denotare obſervat. מסלה via trita, Joël. II, 8. נשק 4 Reg. X, 2. Ezech. XXXIX, 9. סריון lorica, Jer. LI, 3. פרסה ungula, Jer. XLVII, 3. ubi tamen pro ὅπλων legend. videtur ὁπλῶν. צנה clypeus, Pſ. V, 15. Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς, *Domine, tanquam clypeo beneplaciti cinxiſti nos.* Pſ. XC, 5. ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ, *tanquam clypeo rotundo proteget te veritas ejus.* In his locis alluditur ad formam rotundam clypeorum, qui olim ſedentibus ſub illis tutamen præbebant. Conf. Ὅπλῳ κυκλώσω, & quæ notata ſunt in v. Ὑπερασπίζω. Cur autem in

Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ὅπλον ἐνδεδυμένος exponatur ἐσταλμένος, alii diſpiciant. קהל cœtus, Ezech. XXIII, 47. ubi tamen *al.* rectius ὄχλων. שלח miſſile, 2 Par. XXIII, 10. Neh. IV, 23. שלטים plur. ſcuta, *Incert.* 2 Reg. VIII, ἐξόπλων. *Heſychius*: Ὅπλον, ἔνδυμα πολεμικόν. Ὅπλον, *indumentum bellicum.* Gloſſæ: Ὅπλον, *telum, ſcutum.*

Ὅπλῳ κυκλόω, ſcuto circumdo, clypeo rotundo protego. מגן pih. dedo, trado, (forte legit vocem ea ratione punctatam, qua *clypeum* ſignificat) *Aqu.* Oſ. XI, 8. ὅπλῳ κυκλώσω σε.

Vid. alibi Καθοπλίζομαι ὅπλοις.

Ὁπλοποιέω, arma facio, armo. Sap. V, 18.

Ὁπλοφόρος, armiger, arma geſtans. 2 Par. XIV, 8. ubi pro hac voce nihil in Hebr. textu legitur. נשא כלים *Sym.* 1 Reg. XVI, 21. & 1 Reg. XXXI, 4.

Ὅπου, ubi. ב præfix. in, Prov. XXVI, 20. מקום locus, Job. VI, 17.

Ὀπτάζομαι, videor, appareo. נראה niph. Num. XIV, 14.

Ὀπτάνιον, culina. תנור furnus, *Quint. Ed.* Oſ. VII, 4. Ita etiam vox occurrit apud *Ariſtophanem* in Equ. v. 1030. & in Pac. v. 891. Conf. & *Phrynichum* v. Μαγειρεῖον p. 126. Alias vero ſcribitur Ὀπτανεῖον. *Heſychius*: Ὀπτανεῖον, μαγειρεῖον. Ὀπτανεῖον, *culina.* Vide & *Pollucem* Lib. I, c. 8. ſegm. 80. & L. VI. c. 1. ſegm. 13.

Ὀπτάνομαι, videor, appareo. נראה niph. 3 Reg. VIII, 8. Vid. & Tob. XII, 19. & conf. Act. I, 3. *Heſychius*: Ὀπτανόμενος, ὁρώμενος, ἐμφανιζόμενος. Ὀπτανόμενος, *qui videtur, apparens.* Similiter Gloſſ. in Act. Apoſt. Ὀπτανόμενος, ὁρώμενος, φαινόμενος.

Ὀπτασία, viſio, apparitio, oſtentatio. מראה maſc. Dan. IX, 23. X, 1. מראה fœm. Dan. X, 7. 8. נראה niph. Mal. III, 2. Eſth. XIV, 16. ἐν ἡμέραις ὀπτασίας μου, *in diebus oſtentationis meæ.*

Ὀπτάω, aſſo, coquo, torreo. בשל coquo, 2 Par. XXXV, 13. צלה 1 Reg. II, 17. Eſ. XLIV, 19. שרף comburo, Gen. XI, 3. Vid. & Tob. VI, 4.

Ὀπτήσας ὀπτάω, aſſans aſſo, i. e. diligenter aſſo. צלה Eſ. XLIV, 16.

Ὄπτομαι, video, & videor, appareo. אריאל prævalidus, *Aqu. Sym. Theod.* ὀφθήσομαι. בוא venio, 3 Reg. III, 16. גלה revelo, Eſ. XL, 5. הביט hiph. a נבט *Sym.* 1 Reg. II,

II, 32. ὄψεται, *videbit*. הקיץ hiph. a קוץ evigilo, Pſ. XVII, 15. הזה concipio, Eſ. XXXIII, 11. חזה Exod. XXIV, 11. Pſ. XVI, 15. Cant. VI, 12. VII, 1. נבט aſpicio, Job. V, 1. נראה Exod. III, 2. ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς, *apparuit autem illi angelus Domini in flamma ignis*. Conf. Luc. I, 11. Exod. III, 16. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ὦπταί μοι, *Dominus Deus patrum noſtrorum apparuit mihi*. Gloſſ. in Octat. & *Heſychius*: Ὦπται, ἐθεάθη. Ὦπται, *viſus eſt*. 4 Reg. XIV, 8. ὀφθῶμεν προσώποις, *videamus nos faciebus*, h. e. coram dimicemus alter contra alterum. Vid. & v. 11. 4 Reg. XXII, 20. οὐκ ὀφθήσεται ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ἐν πᾶσι τοῖς κακοῖς, *non videantur oculis tuis omnia mala*. Vid. & 2 Par. XXXIV, 28. Pſ. LXXXVIII, 47. οὐκ ὄψεται θάνατον, *non videbit mortem*, h. e. non ſentiet mortem, non morietur. Sic ἰδεῖν θάνατον Luc. II, 26. & Hebr. XI, 5. & θεωρεῖν θάνατον Joh. VIII, 51. uſurpatur. Conf. ad hanc phraſin Auctores laudatos B. *Wolfio* ad Luc. l. c. p. 569. שור contemplor, Job. XVII, 15. XXXIV, 29. שכן habito, Exod. XXV, 8. Deut. XXXIII, 16.

Ὀπτὸς, aſſus, toſtus. צלי aſſatura, Exod. XII, 8. Eſ. XLIV, 16. *Heſychius*: Ὀπτός, φαινόμενος, ἢ ἑψημένος πυρί. Ὀπτὸς, *apparens*, *vel coctus igne*.

Ὀυφὶρ, alias Ὀφὶρ, ipſa vox Hebr. אופיר Ophir, Ald. Eſ. XIII, 12.

Ὀπώρα, autumnus, it. fructus. אב fructus recens, Sym. Cant. VI, 10. ὀπώρας. מגד fructus præſtantiſſimus, Sym. Deut. XXXIII, 15. *Aqu.* *Sym.* Cant. IV, 13. 16. ὀπωρῶν. קיץ æſtas, fructus æſtivi, Jer. XL, 10. 12. XLVIII, 32. Ald. Pſ. XXXI, 4. ὀπώραν. שחיס ſponte naſcens, Sym. Eſ. XXXVII, 30. ὀπώρας. Conf. Apoc. XVIII, 4. ubi ἡ ὀπώρα τῆς ἐπιθυμίας Cl. *Vitringæ* bene ſunt *fructus deſiderabilis*. Conf. & *Longi* & *Plutarchi* loca obſervata Cl. *Elſnero* ad Apoc. I, c. p. 463. *Heſychius*: Ὀπώρα, τὸ θέρος, καὶ τὸ μετόπωρον, κυρίως δὲ ἡ σταφυλὴ, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀκροδρύων. Ὀπώρα, *meſſis*, *& tempus poſt autumnum*; *proprie vero uva*; *abuſive vero & de aliis fructibus*.

Ὀπωρισμὸς, fructus autumnalis. תירוש muſtum, Ald. Deut. VII, 13.

Ὀπωροφυλάκιον, tuguriolum cuſtodientis fructus. מלונה Eſ. I, 8. XXIV, 20. עי acervus, cumulus, Pſ. LXXVIII, 1. Jer. XXVI, 18. Mich. I, 6. Gloſſ. MS. in Proph. Ὀπωροφυλάκιον, (MS. Ὀπωροφυλάκιον,) σκηνὴ ἔνθα φυλάσσειν (legend. videtur ἐφύλασσον.) τὰς ὀπώρας. Ὀπωροφυλάκιον, *tabernaculum*, *ubi cuſtodiebant fructus*. *Heſychius*: Ὀπωροφυλάκιον, ἡ σκηνὴ, ἢ καλύβη τῶν φυλασσόντων τὰς ὀπώρας.

Ὀπω-

Ὀπωροφυλάκιον, *tabernaculum, vel tugurium custodientis fructus.* Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ὀπωροφυλάκιον, λιθολόγιον τόπος, ἐφ᾽ ᾧ τὴν σκηνὴν ἔχει ὁ φυλάσσων ὀπώραν παντοίαν. Ὀπωροφυλάκιον, *locus ubi lapides colliguntur, in quo tabernaculum habet, qui cujusvis generis fructus custodit.* Juxta *Hieronymum* in Ep. ad Sun. & Fret. ὀπωροφυλάκιον est *ſpecula, quam custodes ſatorum & pomorum habere conſueverunt.*

Ὅπως, ut, ita ut inde, quomodo. למען Pſ. L, 5. ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, *ita ut inde juſtus agnoſcaris in verbis tuis.* *Suidas* in v. Ὅπως hæc verba adducens addit: Οὐκ ἔστιν αἰτίας δηλωτικὸν, ἀλλ᾽ ἐκβάσεως. Τὸ ὅπως *non eſt particula ſignificans cauſam, ſed eventum.* Vide & Oſ. VIII, 4. Amos. II, 7. & conf. Matth. XIII, 35. & *Suiceri* Theſ. T. II. p. 497. Pro *quomodo* ὅπως legitur 2 Macc. VII, 22.

Ὅραμα, viſio, apparitio. חזה part. Eſ. XXX, 10. חזו : חזוא Chald. Dan. II, 19. IV, 10. VII, 2. חזון Dan. VIII, 2. חזיון Job. VII, 14. חזות Eſ. XXI, 2. מחזה Gen. XV, 1. מורא metus, Deut. IV, 34. XXVI, 8. Jer. XXXII, 21. מראה maſc. Gen. XLVI, 2. Exod. III, 3. מראה fœm. Num. XII, 6. משא onus, Eſ. XXI, 11. XXII, 1. XXIII, 1. *Heſychius*: Ὅραμα, θέαμα, ὀπτασία, ὅρασις, εἶδος, φαντασία, θέα. Ὅραμα, *ſpectaculum, aſpectus, viſio, ſpecies, imaginatio, ſpectatio.* *Phavorinus*: Ὁράματά εἰσι προφητῶν, ὅσα ἐγρηγορότες βλέπουσιν οἱ προφῆται, εἴτε ἐν νυκτὶ, εἴτε ἐν ἡμέρᾳ. ἐνύπνια δὲ, ὅσα καθεύδοντες φαντάζονται. Ὁράματα *ſunt illa, quæ prophetæ vigilantes vident, ſive nocte, ſive die.* Ἐνύπνια *vero quæ dormientes vident.*

Ὁραματίζομαι, video, intueor. חזה *Aqu.* Pſ. X, 4. ὁραματίζονται. *Incert.* Cant. VI, 11. ὁραματισθησόμεθα. *Aqu.* Cant. VII, 1. & Eſ. XXXIII, 20.

Ὁραματισμὸς, viſio. חזון *Aqu.* Hab. II, 2. ὁραματισμόν. Id. Prov. XXIX, 18. ὁραματισμοῦ.

Ὁραματιστὴς, viſionarius. חזה *Sym.* Eſ. LVI, 10. ὁραματισταί.

Ὅρασις, idem. דראון faſtidium, Eſ. LXVI, 24. חזה video, Zach. X, 2. חזו : חזוא Chald. Dan. II, 28. IV, 2. VII, 1. חזון 1 Reg. III, 1. Pſ. LXXXVIII, 19. Nah I, 1. חזיון 2 Reg. VII, 17. Joël. II, 28. חזות infin. Ezech. XXI, 29. מדד metior, Ezech. XLIII, 10. מחזה Num. XXIV, 4. 16. ממרא nom. propr. loci, *Incert.* Gen. XIII, 18. *Theod.* Jud. XIII, 6. מצפה ſpecula, Gen. XXXIV, 48. מראה maſc. Lev. XIII, 12. Jud. XIII, 6. מראה fœm. 1 Reg. III, 15. Ezech. I, 1. משא onus, Eſ. XIII, 1. XIX, 1. XXX, 5. עין oculus, it. color, Ezech. I, 5. 22. פתרון interpretatio, Gen. XL,

XL, 5. ראי 1 Reg. XVI, 12. Job. XXXVII, 18. רוא Chald. Dan. II, 31. תור ordo, ratio, 1 Par. XVII, 17. ראות plur. viſiones. *Al.* 2 Par. XXVI, 5. ממרא nom. propr. loci, *Intert.* Gen. XIII, 18. *Theod.* Jud. XIII, 6.

Ὁρατὴς εἰμι, ſpectator ſum. שור contemplor, Job. XXXV, 13.

Ὁρατικὸς, videndi facultate præditus, perſpicax. חזה video, Prov. XXII, 29. ὁρατικὸν ἄνδρα. *virum perſpicacem.* *Heſychius* & Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ὁρατικὸν, γνωστικόν. Ὁρατικὸν, *cognoſcendi facultate præditum.*

Ὁρατὸς, conſpicuus, ſpectatus, ſpectabilis, viſibilis. מדה menſura, 1 Par. XI, 23. ἄνδρα ὁρατὸν, *virum ſpectabilem.* מראה aſpectus, 2 Reg. XXIII, 21. ראה video, Job. XXXIV, 26. ὁρατοὶ δὲ ἐναντίον αὐτῷ, *viſibiles autem coram illo,* Job. XXXVII, 21. πᾶσι δὲ οὐκ ὁρατὸν τὸ φῶς, *omnibus autem lux non viſibilis.* *Heſychius*: Ὁρατὸν, αἰσθητὸν, θεωρητικὸν καὶ διαφανές. Ὁρατὸν, *ſenſibile, ſpectabile & viſibile.*

Ὁράω, video. אך tantummodo, Exod. XXXI, 12. הן ecce, *Sym.* Job. IV, 18. ὅρα. חזה 2 Par. IX, 29. ἐν ταῖς ὁράσεσιν Ἰωὴλ τοῦ ὁρῶντος, *in viſionibus Joëlis videntis*; h. e. in prophetiis Joëlis prophetæ. Vid. & 4 Reg. XVII, 13. 1 Par. XXI, 9. 2 Par. XXIX, 25. & conf. quæ ex *Theodoreto* notavi in v. Γνώστης. חזה Chald. Dan. III, 26. חלם ſomnio. Gen. XLI, 15. עין oculus, Job. X, 4. ראה Exod. IV, 21. ὅρα πάντα τὰ τέρατα, ἃ δέδωκα ἐν ταῖς χερσί σου, ποιήσεις αὐτὰ ἐναντίον Φαραώ. *vide, ut omnia prodigia, quæ dedi in manibus tuis, facias coram Pharaone.* Exod. XXV, 40. ὅρα, ποιήσεις κατὰ τὸν τύπον τὸν δεδειγμένον σοι ἐν τῷ ὄρει, *vide, ut facias juxta typum oſtenſum tibi in monte.* Conf. Tob. XII, 1. juxta Complut. Edit. 2 Par. XXIX, 8. ὡς ὑμεῖς ὁρᾶτε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, *quemadmodum vos videtis oculis veſtris.* Similiter profani loquuntur. Vid. Ven. *Wolf.* ad 1 Joh. I, 2. p. 248. Exod. XX, 18. ἑώρα τὴν φωνὴν, *videbat* h. e. percipiebat *vocem.* Vide v. 22. & *Grotium* ad v. 18. & quæ ex Gen. XLII, 1. notavi in v. Εἴδω. ראות aſpectus, Eccleſ. V, 10.

Ὅρα σοι, ecce tibi. הנה *Sym.* Gen. XIX, 21. *Hieronymus* ad h. l. *Ecce ſuſcepi faciem tuam, i. acquieſco precibus tuis. Quod Symmachus ſecundum ſenſum interpretans, ait* ὁράσει ἐδυσωπήθην τὸ πρόσωπόν σου. *Druſius* in Fragm. Vet. Int. Gr. p. 28. pro ὁράσει legendum ſuſpicatur ὁρῶ σοι, ſed malim ὅρα σοι.

Ὀργανικὸς, inſtrumentalis. 2 Macc. XII, 15.

Ὄργανον, inſtrumentum, & in ſpecie muſicum inſtrumentum, & ſpecialius cithara, it. machina bellica. כלי 1 Par. XV, 16. XVI, 5. כנור cithara, Pſ. CXXXVI, 2. נבל nablium, Amos. V, 23. VI, 5. עגב Pſ. CL, 4. *αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ, laudate illum chordis & cithara. Al. κιθάρᾳ.* Sic & ὄργανον pro *cithara* occurrit apud *Ælianum* Var. L. III. c. 32. 1 Macc. XII, 27. *ὀργάνων καὶ βελῶν πολλαὶ παραθέσεις, machinarum & telorum magnus apparatus.*

Vid. alibi ὄργανα ἡρμοσμένα in Ἁρμόζω.

Ὀργὴ, ira, excandeſcentia. אף Gen. XXVII, 44. Deut. IX, 19. XIII, 17. זעם indignatio, Pſ. XXXVII, 3. LXVIII, 29. LXXVII, 54. זעף idem, 2 Par. XXVIII, 9. Mich. VII, 9. חמא Chald. æſtus iræ, Dan. III, 13. חמה idem Deut. IX, 19. XXIX, 23. חרי idem, 1 Reg. XX, 33. חרון idem, Exod. XV, 7. XXXII, 11. חרון אף 2 Par. XXVIII, 13. Soph. II, 2. כעס: כעש indignatio, Deut. XXXII, 19. 27. Job. VI, 2. מזמה cogitatio, Jer. LI, 11. מזמות plur. Pſ. LIV, 23. משא onus, Num. XI, 11. נאצה irritatio contumelioſa, Eſ. XXXVII, 3. סופה turbo, Pſ. LXXXII, 14. סער procella, Jer. XXX, 19. סערה idem, Jer. XXX, 19. עברה excandeſcentia, Job. XXI, 30. Pſ. LXXXIV, 3. עון iniquitas, Eſ. XXVI, 21. קצף efferveſco, Num. XVI, 22. Joſ. XXII, 18. קצף fervor, Num. XVI, 46. Jer. XXI, 5. קצף Chald. infin. vel nomen, Dan. II, 12. רגז commotio, Job. III, 26. XIV, 1. רגע momentum, Pſ. XXIX, 5. רגע quietus, Pſ. XXXIV, 23. רוח ſpiritus, Prov. XVI, 32. Eſ. LIX, 19. *Heſychius:* Ὀργὴ, τρόπος, μανία, θυμός. Ὀργὴ, *modus, furor, excandeſcentia.*

Ὀργὴ γίνεται, ira fit. חרה אף exardeo ira, 2 Par. XXV, 15.

Ὀργὴν ἐπάγω, iram induco. זעם indignor, Pſ. VII, 12.

Vid. alibi Θυμὸς ὀργῆς. Θυμὸς ὀργῆς ἀκατάσχετος, ὀργὴ τοῦ θυμοῦ.

Ὀργιάζω, orgia perago, vel celebro. שאגה rugitus, Eſ. V, 29. ὀργιῶσιν ὡς λέοντες. Sed cum orgia nihil ad leonem, & LXX. alias Heb. שאגה per ὠρύεσθαι interpretantur, placet conjectura *Bocharti*, qua pro ὀργιῶσιν legendum cenſet ὠρύσουσιν. Vid. Hier. P. I. L. II. c. 2. p. 730.

Ὀργίζομαι, iraſcor. אנף 3 Reg. XI, 9. Pſ. II, 12. אף ira, Deut. XI, 17. הריב hiph. a ריב litigo, Pſ. CI, 9. זנה ſcortor, Jud. XIX, 2. בזעף in indignatione, 2 Par. XVI,

XVI, 10. חמה בערה æſtus iræ exardeſcit. Eſth. I, 12. חרה exardeo, Gen. XXXI, 36. Exod. XXII, 24. חרה אף exardeo ira, Exod. XXXII, 21. כעס indignor, Neh. IV, 1. Pſ. CXII, 10. עשן fumo, Pſ. LXXIV, 1. LXXIX, 5. קצף Gen. XL, 2. XLI, 10. קצף fervor iræ, 2 Par. XXIX, 8. רגז contremiſco, Gen. XLV, 24. Exod. XV, 14. 4 Reg. XIX, 27.

Οὐκ ὀργίζομαι, non iraſcor. נחם niph. conſolationem admitto, Eſ. LVII, 6.

Ὀργίλος, iracundus. חמה æſtus iræ, Prov. XXII, 24. XXIX, 22. חרה exardeo, Aqu. Gen. IV, 6. ὀργίλον τῷ Καὶν, iratus eſt Caïn. Aqu. Gen. XVIII, 30. Sym. Theod. 1 Reg. XV, 11. Sym. 2 Reg. VI, 8. כעס indignatio, Prov. XXI, 19. Conf. Wolfium ad Tit. I, 7. p. 552. & Auctores ibi laudatos.

Ὀρέγω, porrigo, extendo. פרש Sym. Job. VIII, 20. ὀρέξω.

Ὀρεινός, montanus. הר mons, Gen. XIV, 10. εἰς τὴν ὀρεινὴν (ſc. χώραν vel γῆν) ἔφυγον, in terram montanam fugiebant. Vid. & Joſ. II, 16. XIII, 6. XVI, 1. & conf. Deut. XI, 11. Joſ. X, 40. XI, 16. ubi γῆ additur. Conf. & Wolfium ad Luc. I, 39. p. 564. נגב auſtralis plaga, Zach. VII, 7.

Ὄρεξις, appetitus, cupiditas. Sap. XVI, 2. εἰς ἐπιθυμίαν ὀρέξεως, in concupiſcentiam appetitus. Ibid. v. 3. τὴν ἀναγκαίαν ὄρεξιν, neceſſarium, ſeu naturalem appetitum.

Ὄρθιος, rectus. ישר Ezech. I, 7. פתח part. pih. ſolvens, Al. 3 Reg. XX, 11. סבך perplexum, Incert. Gen. XXII, 13. Schol. Illud σαβὲκ quidam reddiderunt ἄφεσιν, dimiſſionem, liberationem, quidam vero ὄρθιος erectus, ut idem valeat, ac diceretur, hircus erectus, qui in virgultum inſcenderat. Vide Druſium in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 104.

Ὀρθός, idem. זך purus, Prov. XXI, 8. ישר Prov. VIII, 9. XI, 6. ישר rectitudo, Prov. IV, 11. כנים plur. Aqu. Gen. XLII, 11. מישרים plur. idem, Prov. VIII, 6. XXIII, 16. פתח part. pih. ſolvens, 3 Reg. XX, 11. נבון part. niph. à בין intelligens, Prov. XV, 15. נכח coram, Prov. IV, 25. רום elatio, Mich. II, 3.

Ὀρθὰ ποιέω, rectum facio, rectifico. פלס pih. appendo, libro, Prov. IV, 26.

Ὀρθοτομέω, recte ſeco, it. rectifico. ישר pih. Prov. III, 6. ἵνα ὀρθοτομῇ τὰς ὁδούς σου, ut recte ſecet vias tuas, h. e. in rectas

rectas vias eas, recte omnia facias. Prov. XI, 5. δικαιοσύνη ἀμώμους ὀρθοτομεῖ ὁδοὺς, *justitia inculpati recte secat vias*, i. e. rectis viis procedit, recte omnia facit. Glossæ: Ὀρθοτομῶ, *rectificatio, recte tracto*. Quod ibi est ὀρθοτομεῖν ὁδόν, alias est apud LXX. ἐμβιβάζειν τροχιαῖς ὀρθαῖς, & ὀρθὰς τροχιὰς ποιεῖν τοῖς ποσί, καὶ τὰς ὁδοὺς κατευθύνειν. Vid. Prov. IV, 11. 26. Et Græci alias recta incedere τέμνειν ὁδόν, aut κέλευθον ἰθεῖαν dicunt. Vide *Budæum*. Latini, *viam secare*. Virg. Lib. VI. Æneid. v. 899. ubi *Servius*: Secare, *est, recta via ire, & ad lineam viam ducere*. Conf. Cl. *Elsnerum* ad 2 Tim. II, 15. p. 311.

Ὀρθοτριχέω, pilos erectos habeo, horripilo. סמר, horreo, Sym. Psalm. CXVIII, 119. ὠρθοτρίχησε. Conf. *Drusium* ad h. l. שעירים *Theod.* Ef. XXXIV, 14. ὀρθοτριχοῦντες, *horripili sunt*.

Ὀρθόω, erigo, rectum facio, dirigo, זקף part. peh. Chald. Esd. VI, 11. כון dirigo, *Al.* Jer. XXX, 17. ὀρθωθήσεται. נצב niph. a יצב consisto. Gen. XXXVII, 6. עמד idem, Esth. VII, 9. Vid. & Ep. Jer. v. 26. 3 Esd. I, 21. Sir. XXVII, 14.

Ὀρθρίζω, matutino, mane surgo, diluculo venio, summo mane accedo, mature venio, diligenter ago. השכים hiph. Gen. XIX, 2. 27. XX, 8. Cant. VII, 12. Jer. XI, 7. ὀρθρίζων συνεμαρτυράμην, *cum studio, diligenter contestatus sum*. Jer. XXV, 3. ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὀρθρίζων, *locutus ad vos sum diligenter*. *Olympiodorus* ad h. l. apud *Ghisler.* in Cat. p. 595. τὸ ὀρθρίζων, ἀντὶ τοῦ μετὰ σπουδῆς. Ὀρθρίζων, *cum studio, diligenter*. שחר mane quæro, Job. VIII, 5. ὄρθριζε πρὸς Κύριον, *diluculo* h. e. mature *veni ad Dominum*. Vid. & Ps. LXII, 1. LXXVII, 38. Ef. XXVI, 9. Os. VI, 1. & conf. Sir. IV, 13. VI, 38. Drac. v. 20. ὤρθρισεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρωΐ, *mane rex surgebat*. Vid. & 1 Macc. IV, 52. VI, 33. XI, 67. Sunt, qui putant, verbum hoc Græcis alias non in usu esse. Sed ex *Moeride* discimus, quod ὀρθρίζω in communi etiam Græcorum lingua receptum fuerit, pro quo Attici dixerint ὀρθρεύειν. Conf. Auctores citatos *Wolfio* ad Luc. XXI, 38. p. 759.

Ὀρθρινὸς, matutinus. משכיל part. hiph. Os. VI, 4. XIII, 3. Vid. & Sap. XI, 23. שחר *Aqu.* Ps. XXI, 1. ὀρθρινή.

Ὄρθριος, idem. שער porta, (forte legerunt שחר) Job. XXIX, 7.

Ὀρθρισμὸς, matutina investigatio. שחר mane quæro, *Aqu.* Prov. XI, 27.

Ὄρθρος,

Ὄρθρου, mane, diluculum. אשמרה vigilia, Pſ. LXIII, 7. CXVIII, 47. בקר Exod. XIX, 16. Jud. XVI, 2. Eſth. V, 14. Al. Pſ. CXLII, 9. τὸ ὄρθρου, τουτέστι ταχέως, hoc eſt celeriter, interprete Chryſoſtomo. השכים hiph. Jer. VII, 24. XXV, 4. שחר aurora, Gen. XIX, 15. XXXII, 26. Joël. II, 2. Conf. de hac voce notas Nunneſii & Hoeſchelii in Phrynich. p. 120.

Ὄρθρος ἐστὶ, diluculum eſt. הקיץ hiph. a קוץ evigilo, Prov. XXIII, 35.

Ὀρθῶς, recte. היטיב hiph. a יטב bene facio, Gen. IV, 7. Deut. V, 28. טוב bonus, Gen. XL, 6. Exod. XVIII, 17. בישר in rectitudine, Prov. XIV, 2. כן Num. XXVII, 7. נכון part. niph. a כון rectum, Sym. Job. XLII, 7.

Vid. alibi Ἀνατετραμμένως ὀρθῶς.

Ὁρίζω, termino, terminum do, ſeparo, determino, definio, decerno, & Ὁρίζομαι med. obligo me. אסר ligo, Num. XXX, 3. ὃς ἂν εὔξηται εὐχὴν Κυρίῳ, ἢ ὀμόσῃ ὅρκον, ἢ ὁρίσηται ὁρισμῷ περὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, quicunque votum fecerit Domino, vel juraverit juramentum, vel obligaverit ſe obligatione de anima ſua. Vid. & v. 4. 5. 6. 7. גבול terminus, Num. XXXIV, 6. Joſ. XIII, 27. XVIII, 19. גזר decerno, Theod. Job. XXII, 28. ὁριεῖς, decernes. הפריד hiph. ſeparo, Prov. XVIII, 18. כלה pih. decerno, Prov. XVI, 30. ὁρίζει πάντα τὰ κακά, decernit omnia mala. נקב expreſſe nomino, Sym. Gen. XXX, 28. ὅρισον, defini. שוח inclino me, Sym. Prov. II, 18. ὥρισε. Heſychius: Ὁρίζει, ἵστησιν, ὅρον δίδωσι, κρίνει, [illegible], διαιρεῖ, ἀφορίζει. Ὥριζε, ſtatuit, terminum dat, judicat, deponit, dividit, ſeparat. Idem: Ὡρίζεν, (ſic enim ſcribend. pro Ὡρίζεν,) [illegible], judicabat.

Ὀρινὸς, idem quod ὀρεινὸς, montanus. הררי mons meus, vel montanus, Jer. XVII, 3. הר mons. Al. Num. XIII, 30. Joſ. II, 22. X, 6.

Ὁριοθετέω, terminum pono. גבל Aqu. Deut. XIX, 14. ὁριοθετήσουσιν, & Zach. IX, 2. ὁριοθετηθήσεται, terminabitur, terminus ponetur.

Ὅριον, terminus, finis. ארץ כבול terra cabul, h. e. diſplicens & infrugifera, 3 Reg. IX, 13. גבל termino, Zach. IX, 2. גבול Gen. X, 19. & alibi ſæpius. גבולה Deut. XXXII, 8. Joſ. XVIII, 20. גורל fors, Joſ. XV, 1. XVI, 1. גלילה Joſ. XIII, 2. הר mons, Mal. I, 3. חק decretum, Job. XXXVIII, 10. יד manus, 1 Par. VII, 29. פאה angu-

angulum, Ezech. XLVII, 8. plur. fines, Ef. XXVI, 15. רחוק longinquus, Ef. LVII, 19. ... ager, Jud. XX, 6. ... Nilus, fluvius Aegypti, 1 Par. XIII, 5. ... Ezech. XLVIII, 1.

Ὁρισμὸς, determinatio, obligatio, edictum, decretum. ... Num. XXX, 3. 4. 9. Vid. in Ὁρίζω, & conf. 2 Macc. XII, 25. אסר Num. XXX, 5. 6. 8. ... Chald. interdictum, edictum, Dan. VI, 7. 8. 13. 15. ... pronunciatum labiorum, Num. XXX, 9. Esth. XIV, 9. ἐξᾶραι ὁρισμὸν στόματος σου, ſe abolituros determinationem vel edictum oris tui.

Ὁρκίζω, adjuro, juramento obſtringo. ... acquieſco, habitare, Sym. Exod. II, 21. ὥρκισε, adjuravit. השביע hiph. 3 Reg. II, 43. ὥρκισά σε κατὰ τοῦ Κυρίου, adjuravi te per Dominum. Vid. & 2 Par. XXXVI, 13. Neh. XIII, 25. ὥρκισα αὐτοὺς ἐν τῷ Θεῷ, adjuravi illos per Deum. ... Gen. L, 16.

Ὁρκωμοσία, juramentum. אלה execratio, Gen. XXIV, 41. Lev. V, 1.

Ὅρκος, idem. אלה, Prov. XXIX, 24. Jer. XXIII, 10. ... verba execrationum, Sym. Of. X, 4. ... hiph. adjurando, Exod. XIII, 19. ... Gen. XXIV, 8. XXVI, 3. נדר votum, Lev. XXII, ...

Ὁρκωμοσία, jusjurandum. אלה Ezech. XVII, 18. 19. Vid. & 3 Eſd. VIII, 95. Vide de hac voce B. Wolfium ad Hebr. VII, 20. p. 681.

Ὁρμάω, impetum facio, irruo, feſtino. ... Hab. I, 8. ... volito, Jer. XLVIII, 40. ... hiph. a ... feſtino, Jud. XX, 37. ... hiph. ab ... 1 Reg. XV, 19. כון dirigo, Jer. XXX, 17. עשה facio, 1 Reg. XIV, 32. פנה diverto, Num. XVI, 42. פשט Nah. III, 16. ... Sym. 1 Reg. XVI, 13. ... averto, Joſ. IV, 18. ... facies, Gen. XXXI, 21. ὥρμησεν εἰς τὸ ὄρος Γαλαάδ, feſtinabat in montem Galaad. ... Al. Ef. V, 29. ... Sym. Jer. VIII, 6. ...

Ὁρμὴ, impetus. חמה aeſtus, Ezech. III, 14. Dan. VIII, 6. ... onus, Num. XI, 17. פלג rivus, Prov. XXI, 1. ... vaſtatio, Prov. III, 25. ... ſtrepitus, Jer. XLVII, 3. ... ſcintilla, Sym. Cant. VIII, 6. ... Aq. Theod. Job. XXXVIII, 34. תשוקה appetitus, Sym. Gen. III, 16. Theod. Gen. IV, 7.

Ὁρμήματα, idem. ... volito, Deut. XXVIII, 49. ...

excan-

excandeſcentia, Oſ. V, 10. Amos I, 11. ἐν ὀργῇ. צלח ἐλυμαίνετο Pſ. XLV, 4. ברע in malo, Exod. XXXII, 22. רהב robur, Aqu. Eſ. XXX, 7. & Pſ. LXXXVI, 4.

Ὁρμίσκος, monile, torques. חלאים plur. ex חלי Cant. VII, 1. תרוים plur. torques, Cant. I, 9. τράχηλός σου ὡς ὁρμίσκοι, collum tuum tanquam torques. משכית effigies, Prov. XXV, 11. נטיפות plur. myrothecidia, Jud. VIII, 26. ענק Incert. Cant. IV, 9. פתיל filum, Gen. XXXVIII, 18. τὸν δακτύλιόν σου καὶ τὸν ὁρμίσκον, annulum tuum, & monile. Ad quem locum Schol. Ἄλλος (fort. ἄλλως ſcrib.) φησὶ τὸν ὁρμίσκον, ὠράριον. Ὁ δὲ ἅγιος Κύριλλος, κοσμήματι τῷ περὶ τὴν δέῤῥιν, ἔθει Χαλδαϊκῷ κοσμουμένῳ τῷ Ἰούδᾳ. χρυσῷ γὰρ οὗτοι καὶ χεῖρας καὶ δέῤῥιν καταλαμπρύνουσι, καὶ αὐτὴν τὴν τρίχα στεφανοῦσιν ἔσθ᾽ ὅτε. Alius ὁρμίσκον dicit ὠράριον, orarium. Sanctus autem Cyrillus, ornamento circa collum, more Chaldaico, ornato Juda: auro enim hi & manus & collum ſplendida faciunt, & ipſum etiam capillum coronant interdum. Flaminium Nobilium, qui hic δέῤῥιν (quod per ſimplex ρ potius ſcribendum) pro pelle, vel veſtimento e pilis confecto accipit, ſuo quodam merito notat Lamb. Bos Præf. in LXX. Suidas: Ὁρμίσκος καὶ ὅρμοι. περιτραχήλιος κόσμος. ἱμάτιον. χειλάριον. Ὁρμίσκος & ὅρμοι: ornatus circa collum. indutia. catenis. Heſychius: Ὁρμίσκοι, περιτραχήλιοι κόσμοι γυναικεῖοι, ἢ μανιάκαι, ἢ περιδέραια, ἢ κλοιοί, ἢ δακτύλιοι. Ὁρμίσκοι, ornatus muliebres circa collum, vel torques, vel collaria, vel monilia, vel annuli.

Ὅρμος, idem, it. murus, portus. חומה murus, Ezech. XXVII, 11. ἐπὶ τῶν ὅρμων σου, in muris tuis. חוף portus, Gen. XLIX, 13. παρ᾽ ὅρμον πλοίων, ad portum navium. Suidas: Ὅρμον, λιμένα. Ὅρμοι, λιμένες. Ὅρμον, portum.

Ὄρνεον, avis, volucris. עוף Gen. VI, 20. עיט Gen. XV, 11. אלצל Theod. Eſ. XVIII, 1. ὄρνεα. צפור Gen. XV, 10. קאת pelecanus, Eſ. XXXIV, 11. רשף anthrax, Deut. XXXII, 24. תנין draco, Eſ. XXXV, 7.

Ὀρνίθιον, avicula. צפור Lev. XIV, 4. 5. צפרה Incert. Exod. I, 15. & II, 21.

Ὀρνιθοσκοπεῖν, auſpicor, ex inſpectis avibus auguror. עונן pih. præſtigior, Lev. XIX, 26. οὐκ οἰωνιεῖσθε, οὐδὲ ὀρνιθοσκοπήσεσθε, non augurabimini, neque auſpicabimini, ſeu juxta alias verſiones antiquas, neque ominemini: more nempe augurandi apud vicinas gentes recepto, Arabas, Madianitas, Syros, aliosque. Quibus annumerandi etiam Chaldæi, de quibus vide, quæ ex Cyrillo Glaphyr. affert ill. Spanhemius Obſerv. in Callimach. p. 630.

Ὄρος,

Ὄρνις, avis. עַיִט *Reliqui* Eſ. XLVI, 11.

Ὄρνιθες ἐκλεκτοὶ, aves ſelectæ. ברברים plur. ſelectiſſima, 3 Reg. IV, 23.

Ὀρόδαμνος, ramuſculus, ſurculus. צלל umbra, Job. XL, 17. *Suidas*: Ὀρόδαμνος, ἡ παραφυάς. Ὀρόδαμνος, *ramuſculus*. *Heſychius*: Ὀροδάμνοι, κλῶνες, κλάδοι, βλαστήματα, ὄρπηκες. Ὀροδάμνοι, *ſurculi*, *rami*, *germina*, *ramuſculi*.

Ὁροθετέω, terminos pono. הגביל *Incert.* Exod. XIX, 12. ὁροθετήσεις.

Ὅρος, terminus, decretum, tempus præfinitum. גבול terminus, *Al.* 1 Reg. X, 2. τῷ ὅρῳ. זמן tempus conſtitutum, Neh. II, 6. ἔδωκα αὐτῷ ὅρον, *dedi illi tempus præfinitum.* חק ſtatutum, *Sym.* 1 Reg. XXX, 25. Job. XXVI, 10. מועד tempus condictum, Exod. IX, 5. ἔδωκεν ὁ Θεὸς ὅρον, *dedit Deus tempus præfinitum.* Quod hic δίδωμι ὅρον, id alias ὁρίζειν τινὶ ἡμέραν dicitur. Vide *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int. *Heſychius*: Ὅρος, (in *Schrevel.* ed. male legitur Ὄρος) νόμος, θεσμὸς, ἢ στήλη ἡ καταπεπηγυῖα ἐπὶ χωρίῳ ἢ οἰκίᾳ. Ὅρος, *lex*, *ſanctio*, *vel columna infixa in agro vel domo.* Conf. *Suiceri* Theſ. T. II. p. 814.

Ὄρος, mons. ארץ terra, 2 Par. XXX, 10. גבול terminus, Jud. II, 9. 1 Reg. X, 2. ubi tamen *al.* rectius ὁρίῳ, τῷ ὅρῳ, & τοῖς ὁρίοις pro ὄρει. גיא vallis, Eſ. XXVIII, 1. 4. גבעה collis, Eſ. XXXI, 4. Ezech. XXXIV, 26. דם ſanguis, (hic legerunt הרים pro הרם) Lev. XIX, 26. הדס myrtus, (hic legerunt הרר) Zach. I, 8. 10. 11. הדורים plur. tortuoſa, Eſ. XLV, 2. הדר decus, (hic pariter legerunt הור) Mich. II, 9. הר Gen. VII, 19. & alibi ſæpiſſime. הרר Gen. XIV, 6. Num. XXIII, 7. טור: טורא Chald. Dan. II, 35. 45. מסלה via trita, Num. XX, 19. מרום altum, Jer. XXXI, 12. עיר urbs, 3 Reg. XVI, 24. 4 Reg. XVII, 6. עם populus, Eſ. LXIII, 18. צור rupes, Num. XXIII, 9. Job. XVIII, 4. XXIX, 6. קבר ſepulchrum, Eſ. XIV, 19. רעה part. paſtor, Eſ. XXXI, 4. שדה ager, Abd. v. 19. שפי clivus, Eſ. XLI, 18.

Vid. alibi ὄρος Ἀυχμώδης. ὄρος Καταβάσεως. ὄρος Μένμνον.

Ὄροφος, tectum. Sap. XVII, 2.

Ὀροφόω, tego, concamero. ספן *Aqu.* 3 Reg. VI, 9. ὠρόφωσεν. ספון part. pah. tectus, *Aqu.* Agg. I, 4. ὠροφωμένοις.

Ὀρόφωμα, idem quod ὄροφος. כתף latus, Ezech. XLI, 26. קיר paries, 2 Par. III, 7.

Ὄρτυξ

Ὀρτυγομήτρα, coturnicum matrix, it. coturnix. שלו Exod. XVI, 13. Num. XI, 31. 32. Vid. & Sap. XVI, 2. XIX, 12. *Heſychius*: Ὀρτυγομήτρα, ὄρτυξ ὑπερμεγέθης. Ὀρτυγομήτρα, *coturnix prægrandis*. Conf. *Bocharti* Hier. P. II. L. I. c. 14. p. 93.

Ὄρυγμα, fovea. שוחה *Sym.* Prov. XXIII, 27.

Ὀρύζα, oryza. גר *Samaritan.* Exod. XVI, 31.

Ὄρυξ, foſſor, inſtrumentum foſſorium acutum, quo terra eruitur, & lapides fodiuntur, it. oryx, animal in caprearum aut cervorum genere, quod cornu habet inſtar ſubulæ, aut animal, quod inſtar τῦ ὄρυγος, ſive foſſorum, terram excavare poteſt, talpa. חפרפרות plur. talpæ, *Aqu.* Eſ. II, 20. ὀρύξι. תאו Deut. XIV, 5. תוא *Aqu.* Eſ. LI, 20. *Sym. Theod.* ὄρυξ. Conf. *Bocharti* Hier. P. I. L. III. c. 26. p. 946. ſeq. & c. 28. p. 978.

Ὀρύσσω, fodio. חפר Gen. XXI, 30. XXVI, 15. חצב excindo, Eſ. V, 2. Jer. II, 13. חתר Ezech. VIII, 8. בצרי pro quo legiſſe videntur בארו, conf. v. Αἰσχύνω. Pſ. XXI, 18. כרה Gen. XXVI, 25. L, 5. נקר Eſ. LI, 1. פתח pih. exſculpo, Zach. III, 9.

Ὀρφανία, orbitas. שכול Eſ. XLVII, 8.

Ὀρφανὸς, orbus parentibus, pupillus. דל tenuis, Pſ. LXXXI, 3. יתום Exod. XXII, 22. 24. *Heſychius*: Ὀρφανὸς, ὁ γονέων ἐστερημένος καὶ τέκνων. Ὀρφανὸς, *parentibus orbatus & liberis*.

Ὀρχέομαι, ſalto. כרכר pih. ſalto, *Aqu.* 2 Reg. VI, 14. ὀρχούμενος *ſaltans*. פזז pih. 2 Reg. VI, 16. ריק vanus, 2 Reg VI, 20. רקד 1 Par. XV, 29. Eccleſ. III, 4. Verbum deducitur ab ὄρχοις, *vinearum ordinibus*, in quibus antiquiſſimis temporibus vindemiantes choreas agebant. *Phavorinus* in Ὀρχηθμοῖς. Τὴν τάξιν τῆς φυτείας ὄρχους εἰώθασι λέγειν οἱ ποιηταί. καὶ οἱ ὀρχησταὶ ἐντεῦθεν, ὅτι κατὰ τὴν τῶν βοτρύων συγκομιδὴν ἐν τοῖς τόποις τούτοις, ἐπειδὰν ἔτυχον τρυγῶντες, [illegible], καθάπερ κωμῳδοί· ἐξ οὗ καὶ τὸ ὀρχῶ, ὀρχήσω, ὀρχήσασθαι. *Ordinem plantarum* ὄρχους *ſolebant dicere Poëtæ. Et* ὀρχησταὶ *inde vocati, quod in uvarum collectione, in locis hiſce facta, quum vindemiarent, ideo choreas agebant, ut comœdi.* Conf. quæ notavi in v. Χορεύω.

Ὀρχεῖσθαι ποιέω, ſaltare facio. הרקיד hiph. ſaltare facio, *Sym.* Pſ. XXVIII, 6. ὀρχεῖσθαι ἐποίησε.

Ὅς, ἥ, ὅ, artic. poſtpoſ. qui, quæ, quod. אשר Deut. XII, 29. τὰ ἔθνη, εἰς ἃ σὺ πορεύῃ ἐκεῖ, *gentes, ad quas tu*

 ibis

[illegible]. Vid. & Deut. XXVIII, 37. & Joſ. XXIV, 17. Sic apud Apoſtolum in relativo diverſitas generis eſt ab antecedente Gal. IV, 19. τεκνία μου, οὓς πάλιν ὠδίνω. Plura ejusmodi exempla dabit *Glaſſius* Philol. Sacr. L. III. Tr. II. can. 16. p. 726. Conf. & quæ ex *Herodoto* notat *Raphelius* ad Matth. XXVIII, 19. p. 186. איש אשר vir qui, Exod. XXXIII, 33. 38. Lev. XX, 11. גבר vir, Prov. XXIX, 5. כי quod, quoniam, Gen. XXVII, 20. ὁ δὲ εἶπεν, ὃ παρέδωκε Κύριος ὁ Θεός σου ἐναντίον μου. *ille autem dixit, quoniam obvenire mihi fecit Dominus Deus tuus.* Pſ. CXXVIII, 5.

Ὅ, τι ἐὰν ᾖ, quid ſit. מה 1 Reg. XIX, 3. ὄψομαι ὅ, τι ἐὰν ᾖ, *videbo quid ſit.*

Ἀφ᾽ οὗ ſc. χρόνου, a quo tempore. מימי a diebus, Oſ. X, 9. מני Job. XX, 4.

Vid. alibi ὡς τὸ Ἔλαιον. ὡς Μάλιστα γίνεσθαι. ὡς Τρόπον. Οὗ. Ὃν ἄν. Οὗ ἐάν.

Ὅσιος, ſanctus; purus, bonus, benignus. זך purus, Prov. XX, 14. חסד benignitas, Eſ. LV, 3. τὰ ὅσια Δαυὶδ τὰ πιστά, *beneficientias Davidis firmas.* Conf. Auctores citatos *Wolfio* ad Act. XIII, 34. p. 1197. חסיד benignus, it. ſanctus, pius, Deut. XXXIII, 8. 2 Reg. XXII, 26. Pſ. IV, 4. XI, 1. טהור purus, Prov. XXII, 11. ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, *amat Dominus corda pura.* ישר rectus, Deut. XXXII, 4. שלום pax, Deut. XXIX, 19. ὅσιά μοι γένοιτο, *fas mihi ſit.* Conf. *Suidam* v. Ὁσιότης. תם integer, Prov. XXIX, 10. תם integritas, Prov. X, 30. תמים integer, Prov. II, 21. Amos. V, 10. *Heſychius*: Ὅσιος, καθαρὸς, δίκαιος, εὐσεβὴς, εἰρηνικὸς, ἁγνός. *Ὅσιος, purus, juſtus, pius, pacis amans, caſtus.*

Ὅσιός εἰμι, ſanctus ſum. התחסד hithp. bonum vel ſanctum me præſto, Pſ. XVII, 28.

Ὁσιότης, ſanctitas. ישר rectitudo, Deut. IX, 5. תם integritas, 3 Reg. IX, 4. תמים integer, *Al.* 1 Reg. XIV, 41. ὁσιότητα. Sap. IX, 3. ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, *in ſanctitate & juſtitia.* Conf. Luc. I, 75.

Ὁσιόω, ſanctifico, ſanctum reddo. התחסד hithp. 2 Reg. XXII, 26. *Al.* Pſalm. XVII, 28. ὁσιωθήσῃ. Vid. & Sap. VI, 10.

Ὁσίως, ſancte, rite, decenter. Sap. VI, 10. *Heſychius*: Ὁσίως, πρεπόντως, δικαίως. *Ὁσίως, decenter, juſte.* Conf. *Perizonium* ad *Ælian.* Var. L. II. c. 31. p. 153.

Ὁσίως πράττω, ſancte ago, pie ago. התחסד hithp. *Sym.* Pſ.

Pſalm. XVII, 28. πρὸς ὅσιον ὁσίως πράξεις, *erga pium pie te geres.*

'Οσμὴ, odor, gravis odor, fœtor. באש fœtor, Eſ. XXXIV, 3. καὶ ἀναβήσεται αὐτῶν ἡ ὀσμὴ, *& aſcendet fœtor illorum.* ריח Gen. XXVII, 27. Exod. V, 21.

'Οσμὴ ἡδεῖα, odor ſuavis. בשם aroma odoratum, Eſ. III, 23.

Vid. alibi ὀσμὴ Ἐυωδίας. ὀσμὴ Μύρου.

Ὅσος, quantus, quicunque. אשר Num. XIX, 5. πᾶν σκεῦος, ὅσα ἐχὶ δεσμῷ καταδέδεται ἐπ' αὐτῷ, ἀκάθαρτά ἐςι, *omne vas, quæcunque vinculo in ſe non colligata ſunt, impura ſunt.* Nota hic enallagen numeri, & vide ſimilia exempla apud *Glaſſium* Philol. Sacr. L. III. Tr. II. can. 17. *Al.* 4 Reg. XVII, 8. οἱ βασιλεῖς Ἰσραὴλ ὅσα ἐποίησαν, *quæcunque reges Iſraëlis fecerant.* את אשר quomodo, 4 Reg. XX, 3. μνήσθητι δὴ, ὅσα (pro καθ' ὅσα) ἐπεριεπάτησα, *recordare quæſo, quomodo ambulaverim.* די ſufficiens, Deut. XV, 8. כל omnis, Eſth. IX, 29. מלא plenitudo, 3 Reg. XVII, 12.

Vid. alibi Μικρὸν ὅσον ὅσον.

Ὄσπριον, legumen. זרענים plur. *Incert.* Dan. I, & ὄσπρια.

'Οσπριώδης, leguminoſus, legumini ſimilis. כרמל ſpica virens, *Aqu.* Lev. II, 14. λάχανα ὀσπριώδη.

'Οςινός, oſſeus. עצום numeroſus, *Aqu.* Gen. XVIII, 18. ἔθνος ὀςινόν, *gens oſſea*, i. e. valida & potens. Vide *Druſium* in Fragment. Vet. Int. Græc. p. 27. *Aqu.* Pſalm. XXXIV, 21. ὀςίνῳ.

'Οςέον, contr. ὀςοῦν, os, oſſis. גרם Prov. XVII, 22. XXV, 15. עצם Gen. II, 23. XXIX, 14. עצם pih. oſſa contero, Jer. L, 17.

'Οςεϊνος, oſſeus, fortis. עצום *Aqu.* Exod. I, 9. Deut. VII, 1. *Incert.* Deut. IX, 1.

'Οςράκινος, teſtaceus. חסף : חספא Chald. lutum, argilla, Dan. II, 33. XXXIV, 41. חרש teſta, Lev. VI, 28. σκεῦος ὀςράκινον, *vas teſtaceum.* Vid. & Lev. XIV, 50. XV, 12. יוצר figulus, Eſ. XXX, 14. Jer. XIX, 11.

Ὄςρακον, teſta. חסף : חספא Chald. Dan. II, 35. XLI, 43. חרש Job. II, 8. Pſ. XXI, 16.

'Οςώδης, oſſeus. גרם *Aqu.* Gen. XLIX, 14. & 4 Reg. IX, 13.

'Οσφραίνομαι, odoror, olfacio. בער ardeo, Jud. XV, 14. ὅταν ἂν ὀσφρανθῇ πυρὸς, *cum odorem ignis acceperit.* הריח hiph. a ריח Gen. VIII, 21. ὠσφράνθη Κύριος ὀσμὴν εὐωδίας, *odoratus eſt Dominus odorem bene fragrantem.* *Heſychius*: Ὠσφράνθη, συνῆκεν, Ὠσφράνθη, *ſenſit* Jud. XVI, 9. ἐν τῷ ὀσφρανθῆναι αὐτὸ πυρὸς, *cum accepit odorem ignis.*

'Οσφρασία, odor. ריח Oſ. XIV, 7.

'Οσφὺς, lumbus. אליה cauda, Lev. III, 9. VI, 33. חלוץ part. expeditus, (hic legerunt חלצים) Eſ. XV, 4. חלצים dual. Gen. XXXV, 11. ἐκ τῆς ὀσφύος σου, e lumbo tuo, h. e. ſemine tuo. Vid. & 2 Par. VI, 9. & conf. Hebr. VII, 5. *Heſych.* & Gloſſ. in Ep. ad Hebr. Ἐκ τῆς ὀσφύος, ἐκ τοῦ σπέρματος. Ἐκ τῆς ὀσφύος, *ex ſemine.* Lex. *Cyrilli* MS. Ἐκ τῆς ὀσφύος, ἐκ τοῦ σπέρματος, ἐκ τῶν ψυῶν, ἐκ τῶν μυελῶν. Ἐκ τῆς ὀσφύος, *ex ſemine, e lumbis, e medullis.* Vide Cl. *Alberti* not. ad Gloſſ. Græc. N. T. p. 175. חרצין Chald. plur. Dan. V, 6. ירך femur. *Hebr. Int.* Gen. XXIV, 2. כסלים plur. ilia, *Incert.* Lev. III, 10. ὀσφύων. מתנים dual. Gen. XXXVII, 34. Exod XII, 11. שער porta, Ruth. IV, 10. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ὀσφῦς, τὸ πλησίον τῶν γλουτῶν, ῥάχις, ψύα. Ὀσφῦς, *quod prope nates, ſpina dorſi, lumbus.* *Heſychius*: Ὀσφῦς. ὁ παρὰ πλευρὸν διάκενος τόπος. Ὀσφῦς, *qui ad latus eſt vacuus locus.*

'Οταν, cum, quando. כי Jer. XXIX, 10. & juxta Cod. *Alex.* Jud. XIII, 17. מדי ex quo, Eſ. XXVIII, 19. מן ex, Jer. XXXIV, 14.

'Οτε, idem. אם *Incert.* Jud. VI, 3. ביום in die, Joſ. XIV, 11. כי Jud. XIII, 17. ὅτε (ſic enim pro ὅτι bene legend. cenſet *Lamb. Bos* Prol. in LXX. Int.) ἔλθοι τὸ ῥῆμά σου, *quando venerit verbum tuum.* Sic etiam idem Vir Doctiſſimus pro ὅτι Eſ. LX, 5. ὅτε ſcribendum præcipit. Conf. eundem ad 1 Cor. III, 13. p. 125. ubi obſervat, quod Deut. IV, 10. pro ὅτι Cod. *Alex.* habeat ὅτε, & Deut. XXVIII, 62. & 4 Reg XVII, 7. ubi alii ὅτι, *Alex.* & *Compl.* pariter ὅτε legant. Conf & Cl. *Alberti* ad 1 Cor. l. c. p. 340. ubi loca ex *Theophraſto* & *Luciano* affert, quibus Viri Eruditiſſimi pro ὅτι repoſuerunt ὅτε. מדי 3 Reg. XIV, 29.

'Οτι, quod, quia, nam, quapropter, ideo, certe, utique, profecto, ſed, quamvis, quare cur. אך profecto, Gen. XLIV, 28. εἴπατε, ὅτι θηριόβρωτος γέγονε, *dixiſtis, certe a feris devoratus eſt.* אכן idem, Gen. XXVIII, 16. καὶ εἶπεν, ὅτι ἐστὶ Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, *& dicebat, certe Dominus eſt in hoc loco.* אם ſi, Eſ. IV, 4. Eodem ſenſu par-

particulam ὅτι accipit *Beza* Luc. XVI, 8. Sic etiam *Xenophon* illam uſurpavit. Vid. Cl. *Georg.* Vindic. N. T. ab Ebraïſm. L. II. c. 3. §. 21. p. 171. Conf. & Matth. XXVI, 74. & *Georg.* Vindic. L. III. c. 3. §. 17. p. 287. אל אורת propter, 2 Reg. XIII, 16. כי אמם tantum quia, Deut. XV, 4. ו præfix. Iob XXIII, 3. כי Pſ. LVIII, 8. ὅτι τίς ἤκουσε; *nam quis audivit?* Eſ. XLIX, 18. ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ὅτι πάντας αὐτοὺς ὡς κόσμον ἐνδύσῃ, *vivo ego, inquit Dominus, omnes illos tanquam ornatum indues.* Hic ὅτι non minus ac Hebr. כי redundat, ut 3 Reg. I, 13. & alibi ſæpius. Conf. Gen. XIV, 23. & XX, 2. ubi nihil pro ὅτι in textu Hebr. legitur. Sic paſſim apud profanos παρέλκει. Vid. Ven. *Raphel.* Annot. Xenophont. ad Matth. IX, 18. p. 26. & Cl. *Lamb. Bos* ad Marc. XVI, 7. p. 23. Pſ. XXXVI, 20. ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται, *ſed peccatores peribunt.* Vid. & Jud. I, 19. Eſ. II, 6. & conf. Ven. *Wolf.* ad Marc. IX, 10. p. 484. Jud. XV, 3. ἠθῴωμαι καὶ τὸ ἅπαξ ἀπὸ ἀλλοφύλων; ὅτι ποιῶ ἐγὼ μετ' αὐτῶν πονηρίαν. *innocens ſum & hoc tempore ab alienigenis, qua propter eos male tractabo.* 1 Reg. II, 25. ὅτι βουλόμενος ἐβούλετο Κύριος διαφθεῖραι αὐτοὺς. *ideo volens volebat Dominus perdere illos.* Pſalm. CXV, 1. ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, *dilexi, ideo exaudiet Dominus vocem orationis meæ.* Conf. Luc. VII, 47. & ad h. l. *Wolf.* p. 638. 1 Reg. XIV, 39. ὅτι ζῇ Κύριος ὁ σώσας τὸν Ἰσραὴλ, *certe vivit Dominus, qui ſervat Iſraëlem.* Exod. XIII, 17. οὐκ ὡδήγησεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ὁδὸν γῆς Φυλιστιεὶμ, ὅτι ἐγγὺς ἦν, *non duxit illos Deus via terræ Philiſtæorum, quamvis propinqua eſſet.* Conf. Luc. XXIII, 40. & *Glaſſ.* Phil. Sacr. L. III. Tr. VII. can. 13. p. 1112. ſeq. למה quare, 2 Reg. VII, 7. ὅτι οὐκ ᾠκοδομήσατέ μοι οἶκον κέδρινον. Conf. Marc. IX, 11. 28. על דבר propter rem, Deut. XXII, 24. עקב Num. XIV, 24. 1 Macc. VI, 11. ὅτι χρηστὸς καὶ ἀγαπώμενος ἤμην ἐν τῇ ἐξουσίᾳ μου, *quam jucundus eram & dilectus in imperio meo.*

Ὅτι ἀλλ' ἢ, ſed potius, niſi, præterquam. כי 1 Reg. II. 32. ὅτι ἀλλ' ἢ τοὺς δοξάζοντάς με δοξάσω, *ſed potius honorantes me honorabo.* Alias ἀλλ' ἢ ὅτι eodem ſenſu dicitur. Vid. 1 Reg. XII, 12. כי אם ſed, niſi, præterquam. 1 Reg. XXX, 17. οὐκ ἐσώθη ἐξ αὐτῶν ἀνὴρ, ὅτι ἀλλ' ἢ τετρακόσια παιδάρια, *non evaſit ex illis vir, niſi quadringenti juvenes.* Vid. & v. 22. & 4 Reg. IV, 2. 3 Reg. XVIII, 18. οὐ διαστρέφω τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι ἀλλ' ἢ σὺ καὶ οἶκος σου, *non perverto Iſraëlem, ſed potius tu & domus patris tui.* Conf. Διότι ἀλλ' ἢ.

Ὅτιοῦν τι, quodcunque. מאומה aliquid, Deut. XXIV, 10. *Aqu.* 1 Reg. XXIX, 3.

Ὅτυ, pro οὗ, Genitivus Atticus. Vid. Ἕως ὅτυ.

Ὀτρύνω, incito, urgeo, excito. הֵעִיר hiph. ab עוּר Aqu. 1 Reg. XXV, 14. ὠτρύνθη, excitatus eſt. 3 Macc. V, 46. ὤτρυνε τὸν βασιλέα, excitabat regem. Heſychius: Ὤτρυνε, παρώρμησε; ἐξήγειρε. Ὤτρυνε, incitabat, excitabat.

Ὀυ, ὐκ, ὐχ, non, nondum. אַיִן Gen. V, 24. XI, 30. Exod. III, 2. & alibi ſæpius. אֶפֶס nihil, Eſ. XLI, 12. XLV, 6. לֹא Exod. XX, 13. ὐ φονεύσεις, ne occidas. Similia exempla, ubi particula ὐ in ſenſu prohibendi pro μὴ legitur, ex profanis ſuppeditant Horatius Vitringa Animadv. ad Vorſtium p. 221. & Eckhardus Obſ. ex Ariſtophan. Pluto ad N. T. p. 11. Eſd. III, 6. ὁ οἶκος τῦ Κυρίυ ὐκ ἐθεμελιώθη, domus Domini nondum erat fundata. Vid. & Gen. II, 5. 2 Par. XXX, 3. Agg. I, 2. & conf. Heinſii Exerc. Sacr. ad 1 Tim. I, 15. Eccleſ. VII, 7. ἵνα μὴ ἀποθάνῃς ἐν ὐ καιρῷ σου, ne moriaris in non tempore tuo, h. e. ne immatura morte abripiaris. Hic ἐν ὐ καιρῷ σου, Hebr. בְּלֹא עִתֶּךָ reſpondens, dicitur pro ἄκαιρα, vel ἐν ἀωρίᾳ, πρὸ ὥρας. Sic Eccleſ. X, 11. בְּלוֹא לָחַשׁ redditur ἐν ὐ ψιθυρισμῷ, pro quo Aquila, ἀπόντος ἐπαοιδῆς, absque incantatione, 2 Par. XV, 3. ἐν ὐ Θεῷ ἀληθινῷ, καὶ ὐχ ἱερέως ὑποδεικνύοντος, καὶ ἐν ὐ νόμῳ, ſine Deo vero, & ſine ſacerdote docente, & ſine lege. Thren. I, 6. ἐν ὐκ ἰσχύι, ſine robore. מֵאֵן pih. renuo, 3 Reg. XXI, 15.

Vid. alibi ὐκ Ἀγαθός. ὐχ Ἁγνός. ὐκ Αἰσχύνομαι. ὐκ Ἀναβαίνω. ὐκ Ἀποθνήσκω. ὐκ Ἀρεστός. ὐκ Ἀφίημι. ὐ μετὰ Βυλῆς. ὐ Διαλείπω. ὐ Δύναμαι. ὐκ Εἰδέω. ὐκ Εἰσακύω. ὐκ Ἐκρύω. ὐκ Ἐμμένω. ὐκ Ἐναντιόομαι. ὐκ Ἔντιμος. ὐκ Ἐπιγινώσκομαι. ὐκ Ἐπιλανθάνομαι. ὐκ ἐςὶν Ἐξὸν, poſt Ἔξεςι. ὐκ Ἔτι, ὐκέτι. ὐκ Ἐνδέομαι. ὐκ Ἐφοράω. ὐ Θέλω. ὐκ Ἐθέλω. ὐκ Ἰσχύω. ὐ Καθαρὸς τῷ φθέγματι. Ὀυκ ἰδὲ. ὐ Μένω. ὐκ Ὀργίζομαι. ὐ Παραβαίνω. ὐ Παραδίδωμι. ὐ Παρέχομαι. ὐκ ἔχω Παῤῥησίαν. ὐ Παύομαι. ὐ Προαιρέω. ὐ Προσεῖδον. ὐ Προσποιέω. ὐ Πτοέομαι. ὐ Σκοτίζω. ὐχ Ὑπακύω. ὡς ὐχ Ὑπάρχοντα. ὐ Χεροχύτης. ὐ Χρονίζω. ὐκ Ὤν.

Ὀυκ ἔςι, non eſt. non licet, non vivit, mortuus eſt. אַיִן Gen. XXVIII, 17. ὐκ ἔςι τῦτο ἀλλ' ἢ οἶκος Θεῦ, non eſt hic aliud niſi domus Dei. Eſ. XLI, 11. ἔσονται ὡς ὐκ ὄντες, ſc. ἐν ζῶσι, erunt tanquam non viventes. Vid. & v. 12. אֵינֶנּוּ Gen. XLII, 36. Ἰωσὴφ ὐκ ἔςι ſc. ἐν ζῶσι, Joſephus non eſt in vivis. Vid. & Jer. XLIX, & conf. Lederlinum de Græcor. & Hebr. εὐφημίᾳ §. 19. Alberti Obſ. ad Matth. II, 18. p. 11. & quæ notavi ſupra in ὐκ Ἔτι. & infra in ὀυχ Ὑπάρχει. אַל Eſ. LXII, 6. אֶפֶס Soph. III, 1. כִּלָּה pih. con-

conſtanio, Eſ. XXVII, 11. לא 1 Par. XV, 2. οὐκ ἔςιν ἄραι τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ ἀλλ' ἢ τοὺς Λευίτας, *non licet ferre, arcam Dei, niſi Levitis.* Conf. 2 Macc. VI, 6. & Sir. XVIII, 5. & *Keuchenium* in Matth. XX, 23. p. 83.

Vid. alibi οὐκ ἔςι Σωτηρία. οὐκ ἔςι Χρεία.

Οὐ μὴ, non non, i. e. plane non, neutiquam. אין Pſ. XXXVI, 10. LVIII, 14. לא Eſ. XXXV, 9. οὐδὲ τῶν τετραπόδων θηρίων (ſc. τι) οὐ μὴ ἀναβῇ εἰς αὐτὴν, *neque vel ulla malarum beſtiarum aſcendat in illam.* Sic οὐ μὴ poſt οὐδὲ additur Syneſio: οὐδ' οὐ μὴ σβέσαι τὸν σπινθῆρα τοῦ θείου φωτὸς, *neque vel ullo plano modo extinguat ſcintillam divini luminis.* לא 4 Reg. II, 10. Jer. L, 20. לא כל non omne, Jer. XXXII, 17.

Vid. alibi Ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιῶ. οὐ μὴ Μνάσομαι. οὐ μὴ δύνωμαι Προσδέξασθαι. οὐ μὴ Σάζωμαι.

Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ, veruntamen. אבי pater mi, Job. XXXIV, 36. אולם Job. II, 5. V, 8. XIII, 3. ואולם Job. XVII, 10. כמה quam, quomodo, Job. XXI, 17. Vid. & Job. XXVII, 7. ubi nihil pro his vocibus in textu Hebr. legitur.

Οὗ, pro ἐφ' ᾧ τόπῳ, ubi. אשר quo, Ezech. XXI, 16. מקום אשר loco quo, Eſth. IV, 3. Vid. & infra Τόπος οὗ ἔσομαι, & *Lamb. Bos.* Ellipſ. p. 201.

Οὗ ἂν, ubicunque. מקום אשר loco quo, Eſth. VIII, 17.

Οὗ ἐὰν, ubicunque. באשר Jud. XVII, 9. οὗ ἐὰν εὕρω, *ubicunque invenero.* *Al.* ἐν ᾧ ἐὰν εὕρω τόπῳ.

Οὗ pro περὶ οὗ, de quo. אשר 2 Par. XXXIII, 7. ἐν οἴκῳ Θεοῦ, οὗ εἶπε Θεὸς πρὸς Δαυὶδ, *in domo Dei, de quo locutus eſt Deus ad Davidem.*

Οὐαὶ, væ, heu. אוי Num. XXI, 29. Jer. X, 18. אי Eccleſ. IV, 10. X, 16. הוה ærumna, Ezech. VII, 26. הוי 3 Reg. XIII, 30. Eſ. I, 4. 24. XVIII, 1. הי Ezech. II, 10.

Vid. alibi Καλέομαι οὐαί.

Οὐδαμινὸς, qui pro nihilo habetur. אמללים plur. languidi, *Al.* Neh. IV, 2. οὐδαμινοί.

Οὐδαμῶς, nequaquam, it. nusquam. אין non, Job. XIX, 7. איננו non hoc, Prov. XXIII, 5. אנה ואנה huc & illuc, 3 Reg. I, 37.

Οὐδὲ, neque. אין non, Eſ. XL, 28. XLV, 9. אף אין etiam

etiam non, Pſ. CXXXIV, 17. Eſ. XLI, 26. ואין & non, Exod. XXXII, 17. Joſ. VI, 1. ולא idem, Levit. XXVI, 44. Num. XX, 17.

Vid. alibi οὐδὲ μὴν Ἄλλος. οὐδ' Εἷς.

'Οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν, nullus, a, um; nemo, nihil. אחד unus, ubi adverb. negandi præcedit vel ſequitur, Exod. VIII, 31. IX, 6. אין Eccleſ. III, 19. Num. XX, 19. אין כל non omne, Num. XI, 6. איש vir, ubi adverb. negandi præcedit, vel ſequitur, Gen. XLV, 1. Exod. II, 12. אין איש vir non, Gen. XIX, 31. לא איש : איש לא idem, Gen. XXIII, 6. Joſ. XXIII, 9. Eſth. IX, 2. בלימה nihilum, Job. XXVI, 7. דבר verbum, ubi adverb. negandi præcedit vel ſequitur, Deut. XXII, 26. Joſ. XI, 15. Eſth. VI, 3. לא דבר non verbum, Eſth. II, 15. מאומה quicquam, cum prævio adverbio negandi, 1 Reg. XII, 4. אין מאומה nihil quicquam, Jud. XIV, 6. מזמה cogitatio, (forte hic legerunt מאומה) Job. XLII, 2.

Εἰς οὐδέν, in nihilum. אגמי מים ſtagna aquarum, Eſ. XIV, 23. הבל vanitas, Eſ. XLIX, 4. לאין Al. Eſ. XL, 23. לא על non excelſus, Oſ. VII, 16. מאפס ותהו præ nihilo & inane, Eſ. XL, 17.

Ἐπ' οὐδέν, idem. על תהו ſuper inane, Job. XXVI, 7.

Παρ' οὐδέν, præter nihil. כאין ſicut nihil, Sym. Pſalm. LXXII, 2.

Ὡς οὐδέν, ſicut nihil. כאין Eſ. XL, 17. לאין Eſ. XL, 23. כתהו ſicut inane, Eſ. XL, 23.

'Οὐδέποτε, nunquam. מימיו a diebus ſuis, 3 Reg. I, 6.

* Οὐδός, limen. תא thalamus, Sym. Ezech. XL, 7. οὐδόν, Gloſſ. Brem. Τὸν οὐδόν, τὸν βαθμόν. *Heſychius*: Οὐδός, βαθμός, βατὴρ ὁ πρὸ τῆς θύρας, βαθμὸς καὶ ὁδός. *Οὐδός, gradus, limen ante oſtium, gradus & via. Suidas*: Οὐδός. φλιά. βατήρ, τὸ κάτω τῆς θύρας. ἢ ἔδαφος ἢ βαθμός. Οὐδός. *poſtis januæ, limen, pars inferior januæ, vel ſolum, vel gradus.*

'Οὐθείς, οὐθέν, nullus, nihil. לא אחד non unus, Pſalm. CXXXVIII, 15. אין non, Eſ. XLI, 28. LIX, 4. איש vir, cum adverb. negandi, Gen. XLI, 44. Exod. XXXIV, 24. אין איש : איש אין Gen. XXXIX, 11. 1 Reg XXI, 1. דבר verbum, præcedente adverb. negandi, Exod. V, 11. Eſ. XXXIX, 2. זר extraneus, 3 Reg. III, 18. תהו inane, 1 Reg. XII, 21. de diis gentium: οὐκ ἐξελοῦνται, ὅτι οὐθέν εἰσι, *non eripient, quia nihil ſunt.* Conf. 1 Cor. VIII, 4. & ad h. l. *Heinſii* Exerc. Sacr. VII, 5. p. 363. תהו ובהו inane

inanis & vacuum, Jer. IV, 23. & Theod. ſecundum quædam exemplaria Gen. I, 2.

Οὐδὲν εἰμὶ, nihil ſum. קלל vileſco, Job. XXXIX, 34.

Εἰς οὐδὲν, in nihilum. לכל ad omne, cum prævio adverb. negandi, Jer. XIII, 7. 10.

Εἰς οὐδὲν γίνομαι, in nihilum redigor. היה מקל factum eſt ex levitate, Jer. III, 9.

Οὐκ ἰδὲ, nonne ecce. הלא Incert. Jud. IX, 38.

Οὐλὴ, cicatrix, ulcus. צרבת aduſtio, Lev. XIII, 23. שאת tumor. Lev. XIII, 9. οὐλὴ λευκὴ ἐν τῷ δέρματι, ulcus album in cute. Vid. & v. 19. 28. *Heſychius*: Οὐλὴ λευκὴ, θρὶξ λευκή. Οὐλὴ λευκὴ, *capillus albus*. Lex. Cyrilli MS. Brem. Οὐλὴ τὴν τρίχα σημαίνει. Οὐλὴ, *capillum* ſignificat. Rurſus *Heſychius*: Οὐλὴ, ἐπιπόλαιον ἕλκος εἰς ὑγίειαν ἥκον, ἢ χλαίνισμα λεῖον, (*Salmaſ*. ſcribend. cenſet τὸ χλανὶς μαλακὸν, quod probo.) ἢ σῆψις ὀστέου. Οὐλὴ, *ulcus in ſuperficie corporis ad ſanitatem perveniens, vel lævis mollis, vel putredo oſſis*.

Οὐλόκομος, comis foliis criſpus. ענף עץ עבת ramus arboris viridis, *Incert*. Lev. XXIII, 40. οὐλόκομον ſc. κλάδον, *ramum foliis criſpum*.

Οὖλος, manipulus. עמר *Aqu*. Deut. XXIV, 19. *Heſychius*: Οὐλοὶ, ἴουλοι, δράγματα. Οὖλοι, ἴουλοι, *manipuli*.

Οὖν, igitur. אפו nunc, Job. XVII, 15. XIX, 6. עתה idem, Exod. III, 18.

Οὔπω, nondum. אחרי בלתי poſt veteraſcere me, (hic legerunt בלתי non.) Gen. XVIII, 12. טרם antequam, *Sym*. 1 Reg. III, 7.

Οὐρὰ, cauda. זנב Deut. XXVIII, 13. 44. Eſ. IX, 14.

Οὐραγέω, extremum agmen (q. d. caudam) duco, poſterior ſum. אסף pih. colligo, Joſ. VI, 9. Vide & Sir. XXXII, 12. *Suidas*: Οὐραγεῖ. τὸ τέλος ἄγει τοῦ στρατοῦ. Οὐραγεῖ. *extremum agmen ducit exercitus*. *Heſychius*: Οὐραγεῖν, (l. Οὐραγεῖ) ὑστερίζει. Οὐραγεῖ, *poſterior eſt*. Lex. Cyrilli MS. Brem. Οὐραγεῖ. (MS. vitioſe Οὐρᾶγεῖ.) ὑστερίζει, δαπανᾷ. Οὐραγεῖ, *poſterior eſt*, *conſumit*.

Οὐραγία, extremum agmen. Καταλαμβάνω τὴν οὐραγίαν, prehendo extremum agmen. זנב pih. caudam abſcindo, Joſ. X, 19.

Κόπτω τὴν οὐραγίαν, cædo extremum agmen. זנב pih.

 Deut.

Deut. XXV, 18. ἔκοψέ σου τὴν οὐραγίαν, τοὺς κοπιῶντας ὀπίσω σου, *percuſſit extremum agmen tuum, defatigatos a tergo tibi relictos. Heſychius:* Οὐραγίαν, τὴν ὄπισθεν ἀκολουθοῦσαν στρατιάν. Οὐραγίαν, *exercitum qui retro ſequitur.*

Οὐράνιος, cœleſtis. 3 Eſd. VI, 15. 2 Macc. VII, 34.

Οὐρανός, cœlum. אל Deus, Eſ. XIV, 13. ארץ terra, Eſ. V, 30. הר mons, Pſ. XLIX, 12. τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, *volucres coeli.* Vid. & Eſ. XVIII, 6. & conf. *Vorſtii* Phil. S. P. II. c. 21. p. 13. מרום excelſum, Eſ. XXIV, 18. מרום בשמים excelſum in cœlo, Eſ. XXIV, 21. שחק nubes ſuperior, Pſ. LXXXVIII, 36. שמים dual. 3 Reg. VIII, 27. εἰ ὁ οὐρανὸς, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, *ſi cœlum, & cœlum coeli non ſufficient tibi.* Vid. & Neh. IX, 6. Pſ. LXXXVIII, 29. θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ, *ponam in ſeculum ſeculi ſemen ejus, & thronum ejus tanquam dies coeli,* h. e. quamdiu cœlum durabit, in perpetuum. Conf. Sir. XLV, 19. Pſ. XCVI, 6. ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, *annunciant coeli juſtitiam ejus.* Pſ. CVI, 26. ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν, *aſcendunt ad cœlum.* Vid. & Pſ. CVII, 4. 5. CXII, 4. & conf. *Hertzogium* de Certitud. Hermeneut. §. 16. Pſ. CXLVIII, 4. αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, *laudate illum coeli cœlorum.* שמיא Chald. Eſd. V, 11. Dan. II, 28. 1 Macc. III, 18. ἐναντίον τοῦ οὐρανοῦ, *coram cœlo,* h. e. coram Deo. Vid. & v. 60. 1 Macc. IV, 10. & conf. *Vorſtium* Phil. Sacr. L. I. c. 3. p. 72. & alios, quos citat *Wolfius* ad Luc. XV, 18. quique oſtendunt, quod *cœlum* pro *Deo* non ſolum apud ſacros, ſed etiam apud profanos Scriptores utriusque linguæ, occurrat.

Ἡ ὑπ' οὐρανὸν, ἡ ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ſc. οὖσα γῆ, quæ ſub cœlo terra eſt. ארץ Job. II, 2. XXXIV, 13. XXXVIII, 18. 24. XLII, 14. & juxta *Rom.* ed. Job. XVIII, 4. ubi in *Francof.* male legitur ἡ ὑπ' οὐρανόν. חוצות plur. ex חוץ platea, Job. V, 10. תבל orbis habitabilis, Job. XXXIV, 13. תהום abyſſus, Prov. VIII, 28. תבל orbis habitabilis, Prov. VIII, 26. תחת שמים ſub cœlo, Deut. XXV, 19. XXIX, 20. Job. XLI, 3.

Ἡ ὑπὸ τῶν οὐρανῶν ſc. οὖσα γῆ, terra quæ ſub cœlis eſt. תחת שמים Exod. XVII, 14. Conf. quæ notavi ad Act. II, 5. in Bibl. Brem. Claſſ. 3. p. 663. ſeq.

Vid. alibi Κάτω τὰ ὑπ' οὐρανόν.

Οὐρέω, urinam reddo, mingo. השתין hiph. 1 Reg. XXV, 22. 34. 3 Reg. XIV, 10.

Οὔριος,

Οὔριος, ventoſus, Eſ. LIX, 5. συντρίψας οὔριον ſc. ᾠὸν, conterens ventoſum ovum. In Hebr. textu nihil pro hac voce legitur. Eſt ab οὖρος, ventus. *Heſychius*: Οὖρος, ἄνεμος.

Οὖρον, urina. שינים plur. 4 Reg. XVIII, 27. Eſ. XXXVI, 12. *Aqu. Sym. Theod.* Eſ. XXXVI, 12.

Οὖς, auris. אזן Gen. L, 4. λαλήσατε εἰς τὰ ὦτα Φαραὼ, *loquimini in aurem Pharaonis*, h. e. cum Pharaone. Vid. & Deut. XXXI, 28. 30. 1 Reg. VIII, 21. ἐλάλησεν αὐτοὺς εἰς τὰ ὦτα Κυρίου, *loquebatur illos* (ſermones) *coram Domino*. Vid. & Jer. XXVI, 15. אזן pih. auribus percipio, Eccleſ. XII, 9.

Εἰς τὰ ὦτα, in aures. נגד coram, Joſ. VIII, 35. ὃ οὐκ ἀνέγνω Ἰησοῦς εἰς τὰ ὦτα πάσης τῆς ἐκκλησίας, *quod non legit Joſua coram omni multitudine*.

Οὐσία, bona, facultates. סגלה peculium, *Aqu.* Eccleſ. II, 8. Tob. XIV, 13. ἐκληρονόμησε τὴν οὐσίαν αὐτῶν, *in hereditatem adibat bonorum ejus*. Conf. Luc. XV, 12. 13. *Heſychius*: Οὐσία, — πλοῦτος, ὕπαρξις, εἶδος ὑφεστὸς, βίος, κτῆσις. Οὐσία, — *divitiæ, ſubſtantia, ſpecies ſubſiſtens bona, facultates*. *Suidas*: Οὐσία. τῆς οὐσίας τὴν κλῆσιν καὶ τὴν προσηγορίαν οὐδαμῶς ἐκφερομένην εὑρίσκομεν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ. Ἡ δὲ τῶν πολλῶν συνήθεια κέχρηται τῷ προσρήματι ἐπὶ τῶν συμφωνηθέντων κτήσεων, ὧν τις κέκτηται, οἷον οἰκημάτων, βοσκημάτων, καὶ λοιπῶν ὅλων. Ταῦτα γὰρ οὐσίαν καλοῦσι τοῦ κεκτημένου. Καθ' ἣν ἔννοιαν καὶ τὸν ταῦτα κεκτημένον πλούσιον καλοῦμεν, ἀντὶ τοῦ πολυούσιον, καὶ περιούσιον λαὸν, τὸν ἔγκτητον. καὶ Ἰσραὴλ περιουσιασμὸν ἑαυτοῦ, ἀντὶ τοῦ κτῆμα, καὶ εἰς κτῆσιν. Οὐσία. *Nomen & appellationem hujus vocis nullo modo prolatam reperimus in Sacra Scriptura. Multi autem ſolent uti vocabulo iſto, ad ſignificandas facultates, quas aliquis poſſidet, ut ædificia, greges, & reliqua bona. Hæc enim* οὐσίαν *vocant poſſidentis. Quo ſenſu & illum, qui hæc poſſidet*, πλούσιον *vocamus, quaſi dicas* πολυούσιον, *multas facultates habentem. Et* περιούσιον λαὸν, *acquiſitum populum. Et Iſraëlem* περιουσιασμὸν ἑαυτῷ, *i. e. peculium ſuum*. Vide Pſ. CXXXIV, 4. Apud profanos Auctores οὐσία pro *bonis* & *peculio* paſſim occurrit. Vide *Ælianum* L. X. c. 17. Var. & aliorum loca apud Cl. *Alberti* ad Luc. l. c. p. 51. ſeq.

Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. זאת ,זאת 3 Reg. III, 25. 2 Par. XXXII, 12. אלה 2 Reg. XXIV, 17. οὗτοι τὰ πρόβατα, *hi, qui oves ſunt*. In Codice quodam hic pro οὗτοι lectum fuiſſe ὄντα, apparet ex *Suida* in h. v. Sed male. Et apud ipſum *Suidam* alias v. Δαβὶδ, pro ὄντες legitur ὄντα. אפוא nunc, Oſ. XIII, 10. הוא Lev. XXV, 34. οἱ ἀγροὶ ἀφωρισμένοι ταῖς πόλεσιν αὐτῶν οὐ πραθήσονται, ὅτι κατάσχεσις αἰώ-

ſια τῦτο αὐτῶν ἐςιν, agri, urbibus eorum ad ſcripti, non vendentur, quia hi poſſeſſio eorum æterna ſunt. Exod. VIII, 19. δάκτυλος Θεῦ ἐςὶ τῦτο, hoc eſt digitus Dei. in Gen. XXVIII, 17. ὡς φοβερὸς ὁ τόπος ἔτος, ἐκ ἔςι τῦτο ἀλλ' ἢ οἶκος Θεῦ, quam reverendus eſt hic locus, non eſt hic aliud niſi domus Dei. Eſ. XXVII, 9. τῦτό ἐςιν ἡ εὐλογία αὐτῦ, hoc eſt fructus ejus. Vid. & Gen. XL, 12. Eccleſ. XII, 13. Joſ. VII, 10. ἱνατί τῦτο σὺ πέπτωκας ἐπὶ πρόσωπόν σου; quare ita cecidiſti in faciem tuam? Vid. & 2 Reg. XII, 23. 4 Reg. XXIII, 22. ὅτι ἐγενήθη τὸ πάσχα τῦτο, non ita celebratum fuerat paſcha. Sym. Theod. Job. XIX, 3. τῦτο δέκατόν, jam decies. זה עשר ipſemet, Ezech. XXIV, 2. Sir. XIII, 27. πτωχὸς ἐλάλησε, καὶ εἶπαν, τίς ἔτος; pauper loquitur, & dicunt, quis hic? Ita contemtim de Jeſu Luc. VII, 49. τίς ἐςιν ἔτος; quis eſt hic? q. d. nonne homo obſcurus, vilis, pauper, & miſer? Vide *Henckii* Diſſ. de Uſ. Script. Apocryph. V. T. in N. T. p. 16.

Ἀπὸ τύτε ſc. χρόνε, ab hoc tempore. מני עד a ſeculo. Job. XX, 4.

Ἐκ τύτε εἰς τῦτο, ex hoc in hoc, h. e. unum poſt alterum. מזן אל זן de ſpecie in ſpeciem, i. e. varii generis, Pſ. CXLIII, 13.

Ἐν τύτοις, in his. בכף in manu, Ezech. XXI, 24.

Ἐπὶ τύτοις, idem; it. propterea, propter hoc. על אלוה apud Deum, (hic legerunt על אלה ſuper his) Job. XXXVII, 22. על זאת propter hoc, 2 Par. XXIX, 9. 2 Par. XXIX, 10. ἐπὶ τύτοις νῦν ἐςὶν ἐπὶ καρδίας, propterea igitur in animo eſt. Hic pro ἐπὶ τύτοις in textu Hebr. κατὰ τὸ ῥητὸν nihil legitur.

Κατὰ τοῦτα, ſecundum hæc. כדבר הזה ſecundum hoc verbum, Neh. VI, 4.

Μετὰ ταῦτα, poſt hæc. אחר הדברים האלה poſt has res, 3 Reg. XVII, 17. Eſth. III, 1.

Πρὸς ταῦτα, ad hæc. לפיהן ſecundum os earum, Lev. XXV, 51.

Vid. alibi Διὰ τῦτο. Ἕως τύτου. Μέχρι τύτε. Οὗτο Τρίτον, τρίτον τῦτο.

Οὕτω, ὅτως, ſic. אך tantum, Sym. 1 Reg. XXV, 21. כדברים האלה ſecundum res illas, Gen. XXXIX, 19. כן ſic, Num. XXXVI, 5. Jer. VIII, 6. לכן ideo, Eſ. XVI, 7.

Ἢ ὅτω; ὅτως; itane? Exod. II, 14. εἰ ὅτως ἐμφανὲς γέγονε

φανερὸν τὸ ῥῆμα; itane res manifesta facta est? 1 Reg. XV, 32. εἰ οὕτω πικρὸς ὁ θάνατος; itane acerba mors est?

Οὐχί, non, nonne, neutiquam, abſit. אין Num. XIX, 15. Jer. XXXVII, 13. בלי Pſ. XVIII, 3. לא Num. XXIV, 16. הלא 2 Par. XX, 6. Habac. II, 6. חלילה abſit, Sym. Gen. XVIII, 25. Conf. Luc. XIII, 8. *Heſychius*: Οὐχί, οὐδαμῶς, ἢ ἄρνησις. Οὐχί, *nequaquam*, *non ſane*.

Μὴ οὐχί, nonne. הלא Jud. VI, 13.

Vid. alibi οὐχί Ἔνδοξος.

Ὀφείλημα, debitum. משא mutuum, Deut. XXIV, 10. 1 Macc. XV, 8. πᾶν ὀφείλημα βασιλικὸν — ἀφιέσθω σοι, *omne debitum regium — ſit tibi remiſſum*. Conf. Matth. VI, 12. & ad h. l. *Lamb. Bos* p. 8.

Ὀφείλημά ἐςι, debitum eſt. השה hiph. a נשה mutuo, Deut. XXIV, 10.

Ὀφείλω, debeo, & Ὀφείλομαι, reus ſum. הליץ hiph. a לוץ derideo, Prov. XIV, 9. חוב debitor, Ezech. XVIII, 7. נשה; השה Kal & hiph. Deut. XV, 2. Eſ. XXIV, 2. Sap. XII, 15. αὐτὸν, τὸν μὴ ὀφείλοντα κολασθῆναι, *illum, qui non debet puniri, qui pœnam non meretur*. Sap. XII, 20. ὀφειλομένους θανάτῳ, *reos mortis*.

Ὄφελον, utinam. אחלי 4 Reg. V, 3. Pſ. CXVIII, 5. לו *Aqu.* Deut. XXXII, 29. Job. XVI, 14. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ὄφελον, εἴθε. Ὄφελον, *utinam*.

Καὶ γὰρ ὄφελον, idem. מי יתן quis dabit, Job. XIV, 13. Vid. & Job. XXX, 24. ubi aliter in textu Hebr.

Ὄφελος, utilitas. הועיל hiph. a יעל prodeſt, Job. XV, 3. ἐν λόγοις, οἷς οὐδὲν ὄφελος, *verbis, quibus nulla utilitas*. Conf. 1 Cor. XV, 32. *Heſychius*: Ὄφελος, αὔξησις, ὄνησις, ἐπιχείρημα, κέρδος. Ὄφελος, *incrementum, adjumentum, auxilium, lucrum*.

Ὀφθαλμὸς, oculus. מעון habitaculum, (hic legerunt עין) 1 Reg. II, 32. מנגינה modulatio, Thren. III, 63. מראה aſpectus, 1 Reg. XVII, 42. עין Gen. III, 5. 6. & alibi ſæpiſſime. פנים plur. facies, Eſd. VII, 27. Jer. XXXVIII, 26.

Vid. alibi Σκῶλον ἐν ὀφθαλμοῖς.

Ὀφθαλμοφανῶς, oculis, evidenter. לעיניכם, לכל גלוי, re-

 vela-

velatum omnibus angulis, Esth. VIII, 13. ... Sym. Ef. LII, 8.

Ὀφιόδηκτος, a ſerpente morſus. Sir. XII, 13. *Suidas*: Ὀφιόδηκτος, ὁ ὑπὸ ὄφεως δηχθείς. Ὀφιόδηκτος, *a ſerpente morſus*.

Ὀφιομάχης, locuſtæ ſpecies; ita dicta quod ſerpentes oppugnet. חרגל Lev. XI, 22. *Suidas*: Ὀφιομάχης. εἶδος ἀκρίδος μὴ ἔχον πτερά. Ὀφιομάχης, *genus locuſtæ, non habens alas*. *Heſychius*: Ὀφιομάχος, ἰχνεύμων, καὶ ἀκρίδων γένος μὴ ἔχον πτερά. Ὀφιομάχος, *ichneumon, & locuſtarum genus, non habens alas*. Conf. *Bonfrerium* in Lev. l. c. p. 624. & *Bochartum* Hier. P. II. L. IV. c. 2. p. 449.

Ὀφίρ, Ophir, ipſa vox Hebr. אופיר Ibesis, 1 Reg. XXII, 49. Conf. pec. Diſſ. *Oldermanni* de אופיר & תרשיש *Helmſt.* 1714.

Ὄφις, ſerpens. אפעה vipera, Job. XX, 16. נחש Gen. III, 1, Num. XXI, 6. שרף preſter, Num. XXI, 8. Eſ. XIV, 29.

Ὄφις δάκνων, ſerpens mordens. נחש שרף ſerpens preſter, Deut. VIII, 15.

Ὀφλέω, debeo. נשה mutuum do, Sym. Jer. XV, 10. ὀφλήσω. *Suidas*: Ὀφλῆσαι. χρεωστῆσαι. Ὀφλῆσαι. *debere*.

Ὄφλημα, debitum. נשי Aqu. Pſ. LIV, 12.

Ὄφλησις, debiti exactio. Bar. III, 5. εἰς ὄφλησιν, *in debiti exactionem*. *Heſychius*: Ὄφλησιν, χρεώστησιν. Ὄφλησιν, *debiti exactionem*.

Ὀφρυόομαι, ſuperciliofus ſum, emineo, altus ſum. גבננים plur. valde gibboſi, eminentes, Aqu. Pſ. LXVIII, 16. ὄρη ὠφρυωμένα, *montes elati*. *Heſychius*: Ὠφρυωμένος, ὑπερήφανος. Ὠφρυωμένος, *elatus*.

Ὀφρύς, ſupercilium. גב עין gibbus oculi, Lev. XIV, 9.

Ὀχεία, coitus. Sir. XXXIII, 6. *Heſychius*: Ὀχεία, ἡ μίξις καὶ ἡ συνουσία. Ὀχεία, *permiſtio & coitus*.

Ὀχετός, canalis, aquæ ductus. אפיקים plur. Sym. Pſ. CXXV, 4. ὀχετοί. נחל fluvius, rivus, Sym. Job. XXII, 24 ὡς ὀχετούς. פלג Sym. Pſ. LXIV, 10. *Heſychius*: Ὀχετός. σωλὴν (leg. σωλὴν e Lex. *Cyrilli* MS. Brem. & *Phavorino*.) ἀγωγός, ῥύαξ, ὕδωρ, ὑδραγωγεῖον, ὁ ἐξηρημένος, ὕδωρ ἀναλέξ,

ἀναλύῃ, ἀλλ' ἀεὶ ῥέων. Ὀχετὸς, *canalis ductilis, rivus, aquæ, aquæ ductus, non torrens hyeme tantum fluens, vel ſulcus, ſed ſemper fluens.*

Ὄχησις, vectura, currus. רכב *Sym.* Pſ. LXVII, 18. *Heſychius*: Ὀχήσεις, ἱππασίαι, φορεῖαι. Ὀχήσεις, *equitatio, vectura.*

Ὄχθη, ripa. אחו carectum, Gen. XLI, 2. 18. *Heſychius*: Ὄχθη, χεῖλος ποταμοῦ. Ὄχθη, *littus fluvii.*

Ὀχλαγωγέω, turbam duco, plebem concito, tumultuor. נטף ſtillo, Amos. VII, 16. *Heſychius*: Ὀχλαγωγῆσαι, θορυβῆσαι, ἢ συναγαγεῖν ὄχλον, ἢ ταράξαι. Ὀχλαγωγῆσαι, *tumultuari, vel congregare populum, vel turbare.*

Ὀχλάζω, tumultuor. המה *Aqu.* Pſ. LVIII, 7. 15. ὀχλαζέτωσαν, *tumultuentur*, & Pſ. LXXXII, 3. ὤχλασαν, & Prov. VII, 11. ὀχλάζουσα. Vid. in Σχολάζω.

Ὀχλέω, turbo, vexo, afflicto. חמת uter, lagena, *Incert.* Hab. II, 15. ὀχλουμένων, *turbatum.* Tob. VI, 7. ἐάν τινα ὀχλῇ δαιμόνιον, ἢ πνεῦμα πονηρὸν, ταῦτα δεῖ καπνίσαι ἐνώπιον ἀνθρώπου ἢ γυναικὸς, καὶ οὐ μὴ ἔτι ὀχληθῇ, *ſi quem vexet dæmonium, vel ſpiritus malus, hæc debet aliquis ſumere coram viro vel muliere, ut non amplius vexetur.* Gloſſæ *Philoxeni*: *Vexare*, ὀχλεῖν, σκύλλειν, χειμάζειν. Conf. Luc. VI, 18. & Act. V, 16. & Cl. *Alberti* ad Luc. l. c. p. 192. & *Salmaſium* de Mod. Uſur. p. 788. 2 Macc. XI, 31. οὐδεὶς αὐτῶν κατ' οὐδένα τρόπον ὀχληθήσεται, *nemo illorum vel ullo modo afflictabitur.*

Ὀχληρία, turbulentia, moleſtia. סכלות ſtultitia, *Al.* Eccleſ. VII, 26. ὀχληρίαν.

Ὄχλος, turba, multitudo. המון 3 Reg. XX, 13. Dan. X, 6. חיל exercitus, Eſ. XLIII, 17. טף puerulus, 2 Reg. XV, 22. סללה agger, Jer. XXXII, 24. עם populus, Num. XX, 20. קהל cœtus, Jer. XXXI, 8. רבים plur. multi, Eſd. III, 12. שפעה agmen, 4 Reg. IX, 17.

Ὄχλος λοιπὸς, turba reliqua. מאסף part. pih. colligens, extrema acies, Joſ. VI, 13.

Ὀχυρὸς, munitus. לבוא תמיד ad veniendum jugiter, Pſ. LXX, 3. בצור Num. XIII, 29. Deut. III, 5. מבצר munitio, Num. XXXII, 36. Joſ. X, 20. מסכנות plur. promtuaria, Exod. I, 11. 3 Reg. IX, 19. מצודה munitio, *Aqu. Sym.* 1 Reg. XXIII, 19. ἐν τοῖς ὀχυροῖς. מצור munitio, 2 Par. VIII, 5. Mich. VII, 12. מצורות idem, 2 Par. XI, 21. XII, 4. [illegible] Eſ. XXXIII, 16. נשגב part. niph. Eſ. XXVI, 5. עז robur, Prov. X, 16. XVIII,

XVIII, 11. *Sym.* Pſ. LX, 4. על עמד על תל ſto ſuper tumulum, *Theod.* Joſ. XI, 13. ὀχυρόω.

Ὀχυρόω, munio. בצר pih. Jer. LI, 48. חזק pih. roboro, 2 Par. XI, 10. סגר Joſ. VI, 1. Ἱεριχὼ συγκεκλεισμένη καὶ ὠχυρωμένη, *Jericho concluſa & munita.* *Heſychius*: Ὠχυρωμένη, ἠσφαλισμένη. Ὠχυρωμένη, *munita.* שגב pih. in edito colloco, *Sym.* Pſ. CVII, 41. ὀχυρώσει.

Ὀχύρωμα, locus munitus, excelſus, firmus, ſecurus, in quo tutus aliquis manere & ſervari poteſt, arx, turris, munitio, caſtellum, munimentum, it. carcer, fovea. בור fovea, Gen. XLI, 14. ἐξήγαγον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὀχυρώματος, *eduxerunt illum e fovea.* בית domus, Gen. XL, 14. בית סהר domus turris, Gen. XXXIX, 20. ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸ ὀχύρωμα, *conjecit eum in carcerem.* בצר infin. pih. munire, Eſ. XXII, 10. בצרון Zach. IX, 12. καθήσεσθε ἐν ὀχυρώματι δέσμιοι, *ſedebitis in carcere vincti.* היכל palatium, Prov. XXX, 28. מבצר Joſ. XIX, 29. ἕως πόλεως ὀχυρώματος Τυρίων, *usque ad urbem munitionis h. e. munitam Tyriorum.* Thren. II, 2. καθεῖλεν ἐν θυμῷ αὐτοῦ τὰ ὀχυρώματα, *deſtruxit in ira ſua arces.* מסגר clauſtrum, Eſ. XXIV, 22. κατακλείσουσιν εἰς ὀχύρωμα, *carceri includent.* מעוז Prov. X, 30. Eſ. XXIII, 14. ואוצר מעשה opus & theſaurus, Jer. XLVIII, 7. מצור arx, Prov. XII, 13. מצודה Jud. VI, 2. Jer. XLVIII, 41. מצודה 2 Reg. XXII, 2. מצור Zach. IX, 3. משגב *Aqu.* Pſalm. XLVII, 4. נתן do, Prov. XII, 13. עוז robur, Prov. XXI, 22. καθεῖλε τὸ ὀχύρωμα, ἐφ' ᾧ ἐπεποίθεισαν, *deſtruxit arcem, in quo confiſi ſunt.* Conf. 1 Macc. VI, 65. VIII, 10. 2 Cor. X, 4. & *Lamb. Bos* ad 2 Cor. X, 5. p. 163. צריח Jud. IX, 46. 49. חנה caſtrametor, Eſ. XXIX, 1. *Heſychius*: Ὀχύρωμα, τεῖχος ἀσφαλὲς, ὀχυρὸν, κάστρον, φρούριον (l. φρούριον) ἢ ἀληθές. Ὀχύρωμα, *murus tutus, munitus, caſtrum munitum, vel certum.* *Suidas*: Ὀχύρωμα ἡ κλεισοῦρα παρὰ Ῥωμαίοις. Ὀχύρωμα, *clauſura apud Romanos.*

Ὀχυρωμάτιον, munitio parva. 1 Macc. XVI, 15.

Ὀχύρωσις, munitio, 1 Macc. X, 11.

Ὀψὲ, ſero, veſperi. בכרה dromas, Jer. II, 23. Conf. *Bocharti* Hier. P. I. L. II. c. 3. p. 84. בנשף in crepuſculo, Eſ. V, 11. בין ערבים inter duas veſperas, Exod. XXX, 8. עת ערב tempus veſpertinum, Gen. XXIV, 11.

Ὀψία ſc. ἡμέρα vel ὥρα, tempus veſpertinum. Judith. XIII, 1. Conf. *Lamb. Bos* Ellipſ. Græc. p. 45.

Ὀψίζω,

Ὀψίζω, veſperi venio, ſero aliquid facio. העריב hiph. veſperaſco, 2 Reg. XVII, 16. Vid. & Sir. XXXVI, 27.

Ὄψιμος, ſerotinus. אפילות plur. Exod. IX, 33. Conf. ad h. l. *Fulleri* Miſc. Sacr. L. III. c. 11. מלקוש pluvia ſerotina, Joël. II, 23. Zach. X, 1. Gloſſ. MS. in Proph. Ὄψιμον, ὑςερινόν. Ὄψιμον, *ſerotinum.* עטפים part. pah. plur. ſerotinæ pecudes, *Aqu.* Gen. XXX, 47. ὄψιμα. לערב ad veſperam, *Sym.* Eccleſ. XI, 6. ὄψιμον. *Heſychius*: Ὄψιμον, ὀψιτέλεςον, ὀψὲ γεννώμενον, ἢ ὀψὲ ἀρξάμενον, καὶ ὀψὲ τελεσθησόμενον. Ὄψιμον, *ſero perfectum, ſero natum, vel ſero incipiens, & ſero conſummatum.* Idem: Ὄψιμον, χρόνιον, ὕςερον. Ὄψιμον, *ſerum, poſterius.*

Ὄψις, aſpectus, ſpecies, color, facies, frons, oculus. זיו Chald. ſplendor, Dan. II, 31. מצח frons, Jer. III, 3. ὄψις πόρνης, *frons meretricis.* Conf. Joh. XI, 44. & ad h. l. *Keuchenium*, & *Wolfium* p. 921. מראה Gen. XXIV, 16. XXVI, 7. Lev. XIII, 3. 4. 1 Reg. XVI, 7. Cant. II, 14. עין oculus, it. ſuperficies, color, Exod. X, 5. καλύψει τὴν ὄψιν τῆς γῆς, *operiet ſuperficiem terræ.* Vid. & Num. XXII, 5. 11. Lev. XIII, 55. ἐὰν δὲ ὃ μὴ μεταβάλῃ ἡ ἁφὴ τὴν ὄψιν αὐτῆς, *ſi vero ſuperficies lepræ non mutaverit colorem ſuum.* Conf. *Druſium* Miſc. Cent. II. c. 17. Vid. & Ezech. X, 9. פאה angulus, Lev. XIX, 27. XXI, 5. צלם Chald. imago, Dan. III, 19. שאת tumor, Lev. XIII, 43. תאר 3 Reg. I, 6. ἡ ὄψις τῆς ἁφῆς λευκὴ, ἢ πυῤῥίζουσα, *color plagæ albus vel rubeſcens.* Tob. XIV, 1. ὅτε ἀπώλεσε τὰς ὄψεις, *cum amitteret oculos. Heſychius*: Ὄψεις, ὄνειροι, ὀφθαλμοὶ, ὁράσεις. Ὄψεις, *ſomnia, oculi, viſiones.*

Ὄψον, obſonium, edulium, it piſcis. דג piſcis, Num. XI, 22. ἢ πᾶν τὸ ὄψον τῆς θαλάσσης συναχθήσεται; *vel num omnes piſces maris congregabuntur?* Sic *Hippocrati* & *Polybio* piſcis paſſim vocatur ὄψον θαλάττιον. Et cum *Thucydides* L. I. Magneſiam Themiſtocli panem, Lapſacum vinum, Μυοῦντα δὲ ὄψον, *Myuntem vero obſonium* ſuppeditaſſe ſcribit, obſonii nomine *Diodorus* Lib. XI. *piſcem* intelligit. Myuntem enim ait illi ceſſiſſe εἰς ὄψον, ἔχουσαν θάλατταν εὔιχθυν, *in obſonium, quia mare piſcoſum habet.* Et *Alciphrone* Ep. 1. ὀψῶναι dicuntur *qui piſces vendunt.* Conf. *Pollucem* L. VII c. 7. ubi ἰχθύδιον & ὄψον coniungit. Sic *Terentius* in Andria Act. II. Sc. 2. *paululum obſonii, & piſciculos minutos* pro eodem ſumit. Et diminutivum ὀψάριον apud *Suidam* exponitur τὸ ἰχθύδιον, *piſciculus.* Piſcis autem, obſervantibus *Myrtilo, Plutarcho, Euſtathio*, ex om-

nibus obſoniis ſolus ὄψον nominatus eſt, διὰ τὸ ἐξαίρετον ἐδωδῶν, *quod inter edulia principatum quendam teneat*. Vid. *Bochartum* Hier. P. I. L. I. c. 6. p. 41. & alios, quos citat *Wolfius* ad Joh. VI, 9. p. 856.

Ὀψοποίημα, obſonium, cibarium. Judith. XII, 1.

Ὀψώνιον, obſonium, ſtipendium. 1 Macc. III, 28. ἔδωκεν ὀψώνια ταῖς δυνάμεσιν αὐτοῦ, *dedit ſtipendia exercitibus ſuis*. Vid. & 3 Eſd. IV, 56. 1 Macc. XIV, 32. & conf. Auctores citatos B. *Wolfio* ad Luc. III, 14. p. 602. & ad Rom. VI, 23. p. 115.

FINIS PARTIS SECUNDÆ.

HAGÆ COMITUM

TYPIS JACOBI VAN KARNEBEEK.

MDCCLXXIX.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
REFERENCE DEPARTMENT

This book is under no circumstances to be taken from the Building

form 410